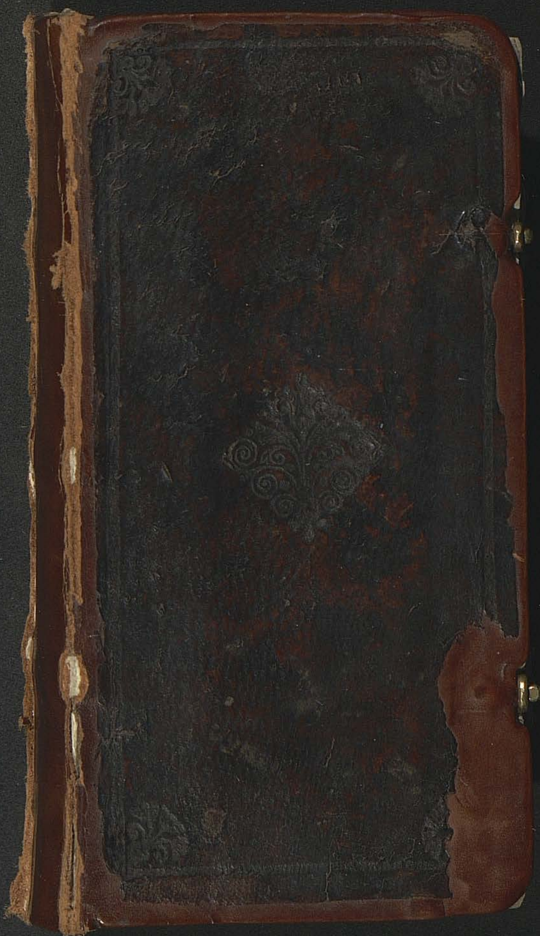

Oprawę zrestaurowała introligatornia „Starodruk" (Jahoda), Kraków, w r. 1954.

KANCYONAL,

To jeſt,

KSIEGI PSALMOW Y PIES-
NI DUCHOWNYCH,

NA CHWALE BOGA W TROYCY
S. IEDYNEGO, OYCA SYNA Y
DUCHA SWIETEGO,

Zá zgoda wſzyſtkich
Zborow Ewángelickich
Koronnych, W. X. L. y Páńſtw
do nich należących, z dawnieyſzych Káncyonałow,
Pſałterzow y Kátechizmow zebráne, y gwoli
jednoſtáynemu używániu wydáne.
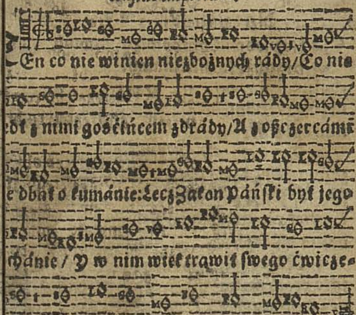

WE GDANSKU
Drukował Andrzey Hunefeld
Roku MDCXL.

PSALMOW DAWIDOWYCH

Część Pierwſza.

Pſalm I.

Beatus vir, qui non abiit in conſilio impiorum.

2. Táki szczep właſny co nád wodámi/ Nie
yli w żaden rok owocámi / Páná ſwojego/
orego pilnośćią Bywa ſczepiony: Więc y
elonośćią Cieszy wzrok jego ; tákći káżdemu/
pſkiem Bog płáći / cnotę dobremu.

3. Nie tákći / nie ták człowiek niezbożny/
cz jáko plewá / álbo proch nożny / Co nim
iátr miece/gdźie y jáko rzecży / Ták niezboż-

nika drogi Pan nie baczy: Sądow śie-
skich leka strászliwich/Nie májąc práwá
cnotliwych.

4. Ma Pan baczenie ná cnotliwego/
pátruje drogi dobrego: Skąd dufnośi
sądowi dostoi/ Ktorego słusznie niezbożni
boi: Strácona jego práwo ukaże/ Gdy ge
Sędźia do piekłá skaże.

Tenże Psalm stárego Przekładánia.

Notą Psalmu XXVIII.

Błogosławiony ten mąż káżdy / Co
strzeże złych rády záwżdy / Drogi
zbożnych nienawidźi / Y stolicą śię pysz
brzydźi / Páńskim śię Zakonem báwi /
nim dni y nocy trawi.

2. Ten będźie ják drzewo szczepione /
zrzodłámi záwsze źielone/ktore da owoc c
swego/ Y liść żaden nie spádnie z niego/
kolwiek czynić będźie / szczęśćia w sprán
dozna wszędźie.

3. Nie będą źli w tákiey roskoszy / Pan
jáko proch wiátr / rozprószy / Przegrány
przed sądem boją / W rádźie pobożnych
postoją/bo zna Pan drogi prawdziwych/
proszy drogi złośliwych.

Tenże Psalm, Notą Pieśni CXXVIII.

Błogosłáwiony człowiek / co śię ták sp
wuje/ że w rádę niepobożnych / ludźi
wstępuje/ z swowolnie grzeszącymi Ludźmi
obcuje / zdrádliwych śię naśmiewcow sto
wáruje.

2. Ale wZakonie Páńſkim ma ſwoje kochá-
/ á w nim w nocy / y wednie pilne rozmy-
ſnie / ten będźie jáko drzewo przy wodách
epione / á ku niebu w ſpániáłe / y wſzerz
krzewione.
3. Da owoc czáſu ſwego nigdy nie odmien-
liſt jego w ſwey czerſtwośći / trwa záwżdy
lony / á cokolwiek przed śię bráć / człowiek
i będźie / poſzczęśći śię jemu / z łáſki Bo-
wſzędźie.
4. Lecz zás nie tákie ſzczęśćie niepobożnych
źi / ále ják proch / ktory wiec wicher z źiemie
dźi / po powietrzu tám y ſám / pretko śię ro-
ieje / ták przez Bożą kaźń márnie / kázdy z
zniſzczeje.
Przetoć śię niepobożni nigdy nieoſtoją / ná
zim ſądźie Páńſkim / y ći co źle broją / nie
ą policzeni / w poczet ſpráwiedliwych /
zi z wiáry cnotliwych / Pánu Bogu miłych.
5. Bo Pan Bog zna ſwe wierne / jáko cho-
chodzą ; A záśię niepobożne / co ſwowol-
ć płodzą / do gruntu wykorzeni / y wiecznie
táći / ták dobrym dobroć / á złym złość / hoj-
zápłáći.
7. Prośimy miły Pánie rácz nam błogo-
wić / á ná twym słowie świętym / day nam
śi ſwą báwić / umacniaj w wierze żywey /
nádźiejey pewney / á potym nędznym świe-
przyjmij do chwały ſwey / Amen.

Pſalm II.

Quare fremuerunt gentes.

CZemu Pogánie wśćiekle powstáli? I
śię płonych podjąwszy szalenie. Przecz ś
nowie w kupę zebráli? A myślami swoi
dáli bolenie? Czemu Krolowie źiemsc
Xiążętá/ przećiw swojemu Pánu powsta
A z nimi insze Seymują Pánięta/ Pomc
cá nie ustánowawszy.
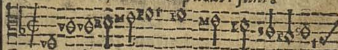
2. Y mowią śmiele w swey nádetości:
Już też więc ich járzmá potárgaymy/ S
biymy śię z tych kiedy ćięszkośći/ A już ná
bą przewodźić nie daymy. Aleć Nawyż
to wszytko widźi/ Vśmiechájąc śię ná g
spráwy/ Z chytrych práktyk tych buntowni
szydźi Y pokaże im wzrok nieláskáwy.

3. Vczyni ná nie okrzyk strászliwy / Za
liwszy śię w swey popędliwośći: Y przerá
głos przeráźliwy/ Niewytrwáney im Bo
surowośći. Czemu wy śmiećie ná to śię
wáć? Jam mu ná głowę Koronę włożył/

przygánę śmiećie mi wtym dawáć? Jam
ceptr Syoná przed nim położył.
4. Práwá jego (Krol mowi wybrány)
ydawáć będę ja poddánym swoim. Bo ták
ł do mnie Pan pożegnány: Jam ćiedźiś
odźił/ tyś jest Synem moim/ Prośże mię/
nći w dźiedźictwo Pogány/ świát wszytek
źie dźierżáwą twoją/ A co nim rządzą
imi mieszczány/ Wszytkimi właday/ mą-
śćią swoją.
. Upornych nie miey w poszánowániu/
żeláznym prętem Sceptru twego/ Ják
upę je krusz w zágniewániu/ Nie pátrząc
ich osobę żadnego/ Przetoż wy wielcy Kro-
scy stanowie/ bierzćie te sobie w rozum prze-
gł Tákże wy źiemscy przeważni Sędźio-
/ Co świát sądźićie wolni od trwogi.
. Służćieśż już Pánu z tą uprzeymośćią/
áteczńie záwżdy w świętych cnotách sto-
, Pochutniwayćieśż sobie z rádośćią/ Zá-
y śię Páná Bogá swego bojąc: Y po-
wćie Syná namilszego/ Niedrażniąc jego
dleżywośći/ Aby nie nátárł záśię ná kto-
/ W swey niewytrwáney ludźiu srogośći.
. Gniew jego ogień jest pałájący/ Prze-
ko grzesznym/ co żyją wszetecznie Lecz do-
człowiek w nim dufájący/ Błogosłáwio-
y szcześliwym wiecznie: Przetoż wy wiel-
rc. jáko wyżey.

Psalm III.

Domine, quid multiplicati sunt.

Pyrzy Pánie miły/ Ják swe námię śiły/

Wá/ą nieprzyiaćiele. Chcąc náćieśnyć swo

iad/ Czyhája ná upad Moy / myśląc o ni

wiele : Stad ich duszę mą/ Połyka mowa c

Juzći go Bog porzućił/ Ani go rátuje/ B

go nie miłuje/ Już go cále odrzućił.

2. Niech śię iák chcą śiłą/ W tym śię du
mysłą/ Boś tarczą Boże moiá : Náwet wy
ráć muszę/ Żeś ty moiey duszę/ Sam dźwig
táską swoią : A nigdym nie prośił/ Zebym n
odnośił/ Wspomożenia twojego : Zawżdy
poyrzał mile/ Ná mię w smętne chwile/ z Sy
mu naświętszego.

3. Y gdy śię moy Boże / Spáć kłádę n
łoże / Bespiecznie odpoczywam : Wstawsz
gdźie chcę śmiele Idę / choć złych wiele / b
straży twey zażywam. Nie strách mię ty
śiecy / A choć by y więcey/ Ludźi złych niecn
tliwych : Choćbym y ze wszech stron Był o
nich ogárnion/ Namniey nie boię śię ich.

4. Y teraz moy Pánie / W tobie me dufá
nie/ Ze mię ty sam rátujesz: A złośnikow zęby
Wytráćiwszy z gęby/ Dasz znáć że mię miłu
jesz Twojeć jest zbáwienie/ Y błogosłáwienie
Nád ludem twym wybránym : A my z twe

...li / Będziem cię ná wieki Wyznawáć ...gnánym.

...Tenże: Nota Pieśni CXCIV.

...Anie iák ich wiele jeſt / ktorzy śię zebrá...i :/: A ze złości / z uporu / przećiw mnie po...ſli ☙ Wiele iich ktorzy mowią nędzney ... mojey / cy niemać w Pánu Bogu / ten ...ieje ſwojey.

... Lecz ty mnie przyimi k ſobie / okaż moż... ſwoję :/: A podnieś uniżoną / nędzną ...ę moję ☙ Bom ja wołał do ćiebie wiel...głosem Pánie / vſłyß z gory ſwey świę...ne nędzne wołánie.

... Záſnąłem ja w łáſce twey / á záśiem o...ł :/: Bom śię w opiekę twoję / moj Pá... poruczył ☙ Nie ſtrách mię nic tyśiącow / ...złośliwego / gdy ćię pewnym Obrońcą / ...n Pána ſwojego.

Powſtańże ty moj Pánie / z twą Boſką ...nością :/: Potłum me przećiwniki / ſtáłą ...rogośćią ☙ Ktorzy bez wßey przyczyny / ...ná mię powſtáją / zetrzyj zęby grzeßni... / co ná mię zgrzytáją.

... Bowiem twoje zbáwienie / moj wßech...ny Pánie :/: Z wiecznym Błogoſłáwień...em / w Ludu twym zoſtánie ☙ Ty ſam ...elmożnie raczyß / podnieść vpádłego / kto...ię wiernie podda / pod moc Boſtwá twe°.

Pſalm IV.

...um inuocarem, exaudiuit me Deus.

BOże/gdyś słychał me żądości / Cieszyć
mojego Duchá: Przetoż y teraz w meyżáłośc
Użyi nádemną swey miłości/A skłoń do mn
swego uchá. Dokądże się nie záwstydźićie
Wy sławą świátá zbłąźnieni/Iż mię pysznie
z mey czći łupićie/A sercá swe kłamstwem bá
wićie/ Siebie zdradząjąc szaleni.

2. Wiedzćieś czego niechcecie wiedźieć/Ze
Bog z swey dobrotliwośći/Ná Thronie rosk
zał mi śiedźieć/ Y łáskę mi swą opowiedźieć
Z niebieskiey swey wysokośći: A dla tegoż śi
ulęknićie/Nieprawośći poprzestawszy/ A ná
Páná Bogá wzgląd mieyćie/Jego wielmożn
spráwy czćićie/ Mnie w pokoju zániechawszy.

3. Zánieśćie Pánu swe ofiáry/Ofiáry sprá
wiedliwośći / Bo to u niego zacne dáry : A
zwłaszczá gdy pochodzą z wiáry Pełney cney
świątobliwośći : Niechay śię szaleni kochá
ją/ w niepewnym zebrániu swoim/Y w nim ro

ś swą pokładają: Wierni nie drozszego mają / Jáko dufáć słowom twoim.

4. Ni twe śpichlerze nawiezione Pełne zbożowitego / Ni sklepy w skáłę zápuszczone / przednim winem zástáwione / Tak nie ućieszą żadnego / Jáko to sámo / Ze ty Pánie z niemowney łáski swojey Masz / y czyniß / o mie stáránie / Dájąc mi spokoyne wyspánie / Pod sklepy dźiámi strazy twojey.

Tenże, Nota Psalmu III. Pánie ják ich wiele, &c.

Albo Nota Psalmu CXXX.

Albo Nota Pieśni CCXXIII.

Wzywam ćię / Boże / świádku mojey niewinności / ktorys mię zwykł wywodźić wżdy z inych trudności: chciey śię teraz ná mnie łaskáwym zmiłowáć / á moje smutne prośby łáskáwie przyjmowáć.

2. A wy / o nieszczęśliwi / o zápámiętáli / długoż śię nád mą sławą będźiećie tárgáli? długoż rzeczy znikomych náśládowáć chcećie? długo wiátru głupi chwytáć śię będźiećie?

3. Tákże wiedzćie: kogo Pan sobie ulubuje / tego w żadney przygodźie już nie odstępuje: Nie odstąpi mnie moy Pan / záwżdy z łáski swojey / dawał mieysce / y dawa / y da prośbie mojey.

4. Rádzę tedy żebyśćie przed oczymá mieli / Páńską bojaźń / á gniewáć więcey go nie chćieli: co noc / to rozbieráyćie dnia przeszłego sprawy / com przystojnie uczynił / tum Bogu naprawy.

5 Wiec nie báránem / áni wołem go błá-
gaycie / ále przeden sumnienie czyste przynna-
šaycie: Co gdy bedźie / już pewni tego bydź
możećie / że śie ná swych nádźiejách nic nie
zawiedźiećie.

6. Mowią drudzy dobrego mienia nam po-
trzebá: O Pánie/ty chćiey tylko swoim okiem
z niebá/ná mie poyrzeć grzešnego: to sąośia-
dłośći/ to skárby/to poćiechy/ y moje rádośći.

7. Inšy niechay špichlerże/nawieżione má-
ją / Niechay wšystkie piwnice winem zástá-
wiáją: Ja w nádźieje łáski twey/ bede spał be-
spiecznie/bo mie ty sam/ Pánie moy / opátru-
ješ wiecznie.

Psalm V.

Verba mea auribus percipe.

W Uszy swe łáskawe / moy Pánie / Przy-
puść głos wołánia mego / A nie przenoś
sługi swego Okiem swym: boś ty me du-
fánie/ Pókí mie zstánie.

2. Tyś moy Krol/moy Bog / y moy PAN
sam/ W rozlicznych swoich ćiesżkośćiach / W
niewywikłánych trudnośćiách/ Tobie zbáwie-
nie swe przyznawam/ Y ten dánk dawam.

3. Poprzedzam w modlitwách świtánie/

poránku niosąc ofiáry / Wyświadczenie
jey wiáry/ Ku tobie dobrotliwy Pánie/ Toć
kochánie.
4. Tyś Bogiem grzech nienawidzącym /
...zką wszeteczną bespieczność/ Tákże bespie-
...ą wszeteczność/ Ciężko sobie záwżdy brzy-
...cym/ Aż y kárzącym.
5. Nie cieszysz złego w jego złości/ Owszem
... jego szaleństwo / Ná sprosne niepostuszeń-
...o / Náćieraß w swey spráwiedliwości/
...z wszey litości.
6. Lecz jeszcze srozszym ćię uznáją/ Ustá
...szem nápełnione/ Ręce we krwi umoczone/
...y ich srogie męki czekáją/ Co nie ustáją.
7. A ja co się záwżdy pewnością Cieszę
...łowánia twego/ Wstąpię do domu świętę-
...Kiekáć przed tobą z uczćiwośćią/ Z wiel-
...ufnośćią.
8. Rácżże być przewodnikiem moim / Aby
...by z twojey drogi Nie zstępowáły me no-
... Niechay idą gośćińcem twoim / Roskaż
swoim.
9. Niemász w słowiech złych uprzyimośći /
...w sercách pełno wrzodow/ á w gárdle gro-
...wych smrodow / Z przeklętey serc ich obłu-
...śći/ A nieszczyrośći.
10. Weźmijże je nád sąd swoy srogi / á o-
...ć wniwecz ich rády / Niechayże zá swoje
...ády Nákármią się niewdzięczney trwogi/
...áją cześ srogi.
11. Ale ći niechay się rádują/ Ktorzy máją
... dufánie W rátunku twym / święty Pá-
.../ Niechayći z weselem dźiękują/ Pieśń wy-
...cwują.

12. Znáczne jest twoje pożegnánie / Nád ludźmi spráwiedliwymi / Otrzymaß je ßczodry swymi / zá co w nich nigdy twojá Pánie / Cześć nie ustánie.

Tenze, Nota Psalmu CXXXVIII. bez Repetyciey.

POsłuchay Pánie słow moich / rácz je przyjąć do ußu swoich / wyrozumiey me wzdychánie / usłyß głos / usłyß me wołánie / Krolu y Boże moy práwy / Tobie oddawam moje spráwy

2. Ráno Pánie usłyß głos moy / bom ja jest przed tobą sługá twoy / ráno modły me przełożę wyglądájąc łáski twey Boże: bo ty niechceß nieprawośći / nie zmießkaß żbym co broj złośći.

3. Ni śię ßaleni ostoją / Ludźie przed oblicznośćią twoją / bo nienáwidźiß wßelkiego złośći człowieká czyniącego / owßem strácenim kázdemu / grożiß kłamliwie mowiącemu.

4. Pan śię brzydźi zdrádliwymi / y krwią ludzką pomázánymi / ja záś ufájąc w wielkośći twoiey niewymowney miłośći / wnidę do Domu twojego / w ßem wierząc ym báczo mu śiego.

5. Y z bojáźnią w Zborze twoim / oddamći pokłon sercem moim / prowadź mię w spráwiedliwośći / Pánie dla przećiwnikow złośći / rácz mię wswey drodze ták rządźić / ábym od niey nie mogł obłądźić.

6. Prawdy źli w uśćiech nie máją / wnetrznośći ich złośćią pałáją / gárdło ich grob otworzony / język wypochlebstwie wyćwiczony /
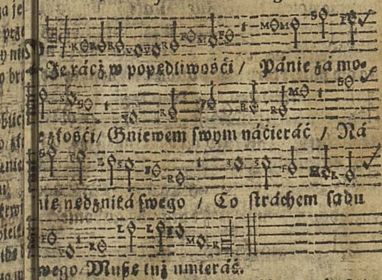
proś je/ Boże/ dla sług twych / niech odpá-
od rad swoich złych.

7. Odrzuć je precz dla wielkości / ich nie-
nowney nieprawości/ bo się tobie sprzeći-
ją/ uporem ćię swoim gniewáią/ á ći niech
ą weseli/ ktorzy w tobie nádzieię mieli.

8. Chwaląc ćię zobrony wiecznie / co twe
ść miłuią státecznie/ bowiem ty Pánie ká-
iu/ błogosławisz spráwiedliwemu/ dobroćią
oją onego/ strzeżesz iák tárczą czásu wszego.

Psalm VI.

Domine, ne in furore tuo arguas me.

wego/ Muszę iuż umieráć.

2. Przywiedź ná pámięć sobie / w ćiężkiey
ojey chorobie / Żeś Pan miłośćiwy: Obacz
ćestrworzone/ Kośći me pokruszone/ A prze-
ak bryć wścieky.

3. Duchá mi iuż nie zstáje / Bo się śmierći
dáje/ W ćiężkim utrapieniu: A ty moy miły
ánie / Rychłoś odpoczywánie / Dasz memu
mnieniu?

4. Wroćże się do mnie Pánie/ A okaż zmi-

łowánie Nędzney duſzy moiey/ Niechayże ie
cże żywie / Vzdrow ią miłośćiwie / Boć
śmierći boi.
5. Wieſz że nie ći co w grobie / Dawá
chwáły tobie: Bo odpoczywáią. Z umárły
nikt nie wſtánie/ Wyznawáć ćiebie Páni
Bo duchá nie máią.
6. Niemáſzći pośilenia / Dla rzewne
kwilenia / Ze ſnu oczom moim. Łzy mię to
znawáią / Co pośćiel oblewáią / Gorzki
płáczem ſwoim.
7. Iuż nie zſtáwa y wzroku / Memu bi
dnemu oku/ Y twarz śię zmieniłá A nieprz
iaćiołom mym / Zdrowiu memu nie chętny
Smiechu ná żyniłá.
8. Odſtąpćieſz precż odemnie / Bo przyi
ćiełá ze mnie Nie ma ten co grzeſzy/ Iużći Pa
z wyſokośći/ Wyſłuchał me żądośći / A wo
nie ućieſzy.
9. Słyſzał Pan prożby moie/ A ſkłonił uſ
ſwoie / Do mego wołánia; Vczynił o com żą
dał / Po com w niebo poglądał/ Z ſwego ʒm
łowánia.
10. A z tąd nieprzyiaćiele/ Nie śmieią n
iuż śmiele/ Poyrzeć w oczy moie/ Iż w ſtyde
záháńbieni/ Y háńbą záwſtydzeni/ Zá poſtęp
ſwoie.

Tenże, Notą Pieśni CXXVIII.

Cżáſu gniewu / y cżáſu ſwey zapálczywo
śći/ nie rácz mię / Pánie / karáć z moié
wſzeteczności: ále śię ráczey zmiłuy náde
mną ſtrapionym / á ulży nie co bolu kośćion
udręczonym,

2. Ciáłem / y duszą stękam ledwie ziem ży-
y / dokąd mię chcesz zápomnieć / Oycze lito-
ćiwy? Odmień umyśł / á weyzrzy ná moje ćię-
kośći / náwroć duszę od progu ostátniey
emnośći.

3. Bo po śmierći / kto ná ćię wspomienie?
to wgrobie / położony / będźie mogł dźięki
ynić tobie? Iużem ustał wzdychájąc do ćie-
e / moy Boże / ná káżdą noc umyję łzámi
oje łoże.

4. Pośćiel płáczem nápoję: płáczem wy-
ynęły / Oczy / á krzywdy ludzkie śiłę miodzę-
. Odstąpćie precz odemnie ktorzy źle czynićie
dstąpćie / upadkiem śię mym nie náćieszyćie.

5. Bo Pan głos płáczu mego przyiął w
zy swoje / y łáskáwie wysłuchał smutne pro-
y moje. A Ludźie nie życzliwi zápaláć śię
uszą / widząc ná oko że śię prozno o mię kuszą.

Tenże, Nota Psalmu X. bez Repetyciey.

Nie karz wzápálczywośći / moy Pánie / áni
wgniewie swym náćieray ná mię / Zmi-
y śię / bom twoy sługá / we mdłośći uzdrow
ię / bo śię / zlękły moje kośći / duszá śię boi /
ugoż tey srogośći?

2. Náwroć śię / á wyrwi duszę moję / wy-
aw przez zwykłą mnie dobroć twoję / bo w
mierći nie masz w zmiánki o tobie / y ktoż twe
nię / chwalić będźie wgrobie / gdy z umárłymi
poczywa sobie.

3. Sprácowałem śię ktobie wzdychájąc /
ámi w nocy łoże potrapiájąc / á to gdym
idźiał nieprzyjaćiele / jam płákał / oni wy-

krzykáli śmiele/ ták żem y wzroku mego str-
ćił wiele.

4. Odstąpćież wßyscy odemnie/ w złośći/ śię kocháćie/ y wniezbożnośći: bo Pan usł- ßał głos płáczu mego/ usłyßał prozbę słu pokornego/ przyjął modlitwę do uchá swojeg

5. Niechże już nieprzyjaćiele moji/ bár śię wstydzą ná twarzy swojey/ niechby ś wßyscy záraz lękáli/ co śię z niemocy m jey rádowáli/ gdy uirzą/ iż nic ná mnie n wskoráli.

Psalm VII.

Domine Deus meus, in te speraui.

W Tobie Pánie nádzieja moja Rádzże
użycżyć pokoja/ niech nieprzyjaćioł mych z
śći/ Nie zadáją mi przykrośći: Herst ich d
dźi zá zdrowiem moim/ ßpieguiąc krwáw
sercem swoim/ duße mojey ják Lew głod
Ale nie ná czás pogodny.

2. Jeslim był umysłu tákiego/ Cießąc ś
upadku bliźniego/ Y myśliłim go w czym ß

źić / Albo w trudności przywodźić / Do-
natli dobry mey niedbeći Puściłum go gdy z
vey pámięći / Co mi był nieprzyjaćielem /
Nie znatli mię przyjaćielem?

3. Niechże mię Pánie pohołduje Nieprzyja-
iel / niech śię ráduje / Że mię ma pod mocą
woją / Z gárdłem mym / y z sławą moją. Ale
owstań w popędliwośći / Y wstárgni źłych
dźi wśćiekłośći: Ocućże śię Sędźio prawy /
y podeym śię mojey spráwy.

4. A narodowie śię ućieszą / Widząc to / do
iebie pospieszą. Tym tedy powstań o Pánie /
Máiestatu poyźrzy ná nie / Aby obacżyli
zdy / Y w ludu twoim ślicżne rządy / Przy-
zdź mi ną spráwiedliwość / Y sercá mego
iewinność.

5. Vcżyńże wstręt niepobożnemu / A zmo-
nieniem stań śię dobremu / Boć przed tobą
ámym Boże / Skryć śię z myślą nikt nie mo-
że / Tyś moja tarcż spráwiedliwośći / W táż-
ey mojey niebespiecżnośći: A nie tylko mnie
śmego / lecż każdego uprzeymego.

6. Więc iák ćię sobie miłośćiwym / wierni
máią / y lutośćiwym / Ták zaś złośnik dniá
każdego / Spodźiewa śię gniewu twego: A
słiże śię nie okroći / Y do ćiebie śię nie ná-
wróći / Dobyteś miecża ostrego / Ná strácenie
pornego.

7. Y náłożyteś łuk strzałámi / Wyćiągnio-
y twymi śiłámi / strzeláiąc ták miernie po
ich / Że śię nie umknie żaden z nich. Ná co
ociąż nie wszyscy dbáią / Bo iák ná złość
ogá gniewáią / Ná koniec márność urodzą /
torą duszą swym zászkodzą.

8. Dołktory kopał ná bliźniego / Ten śię przygodźił nań sámego / Gdy nieszczęście / co je ná mię zrobił / dźwiga jego rámię: A ja záś będę nawyższemu Chwałę oddawał Pánu swemu / Spiewájąc z práwey wdźięczności / Pieśń jego spráwiedliwości.

Psalm VIII.

Domine Dominus noster, quàm admirabile.

PAnie ktorego imię nasławnieysze / A náde wszytko zawżdy nadźiwnieysze / Ziemia jest pełna twey wielmożności / Niebo nie milczy twey wszechmocności.

2. Głośna jest chwałá twojá w uśćiech dźiatek / wiszących jeszcze u pierśi swych mátek: Ty sam spráwujesz / ku pohańbieniu / Nieprzyjaćioł swych złemu plemieniu.

3. Wszytkie niebá pálcow twych robotá / Gwiazdy jáśnieysze niż świetny blask złotá / Słońce y Mieśiąc z odmienną twarzą / Sáme nie mowiąc / mnie mowić kážą

4. Coż wżdy jest człowiek / że go masz ná pieczy? Zkąd to / żeś łáskaw nań / ma syn człowieczy? Nie puśći przodku Anjołom w niebie Koronę chwały wźiąwszy od ciebie.

5. Przełożyłeś go nád czyny swoimi / Aby
i zdániem swoim władał nimi / Wszytko pod
go nogi poddałeś. Słucháć ják Páná wszem
pskazałeś.
6. Zkąd bydeł stádá ma sobie powolne / Aż y
wierzętá ná puszczy swowolne / Ptaki powie-
trzne y morskie ryby / Wiádome ściezek w
orzu bez chyby.
7. Pánie ktorego / etc.

Tenże Nota Psalmu LXVI. bez Repetyciey.

O Ják jest chwalebne nász Pánie / poki ziem-
skich gránic stánie / imię twoje Bogá ná-
go sprawce stworzenia kàzdego / ktorys sam
wałę swą objáwił / y nád niebiosá wystáwił.
2. Okazałeś część twey możności / y nie
ymowney miłości / zust piersi ssących dźiatek
áłych / dla nieprzyjaciół zuchwáłych / byś
m uskromił przećiwniká / y tych co trapią
dźniká:
3. Gdy się twym Niebom przypátruję /
álcow twych dźieło w nich czuję / Miesiąc z
wiazdkámi w ich ozdobie / widząc / muszę my-
śić sobie / coż jest człowiek / że nań pámiętasz /
yn ludzki że go náwiedzasz?
4. Bárzoś máło uniżył jego / od narodu An-
ielskiego / boś go iście ukoronował / czćią y
wałą udárował / ktemuś go y Pánem wystá-
ił / nád tym coś swą ręką spráwił.
5. Wszystkoś pod nogi jego poddał / jemuś
wce bydło oddał / jeszcze nád to zwierzętá pol-
e y ptástwo pod Niebem wolne / y cokolwiek
ob morze rodźi / y co wśćieszká ... jego chodźi.

6. Jákże tedy náß Pánie miły / pátrząc ná twe dźielne śiły / nie mam śię dźiwowáć twojemu/imieniu ták wſpániáłemu/ktore po wßytkiey ziemi ſłynie/y ná wieki nie przeminie.

Pſalm IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde.

TEbie Pánie záwżdy będźie/Język moy wyznawáć wßędźie / A chwałá przedźiwnych ſpraw twoich/Nie wynidźie nigdy z uſt moich

2. Tyś moiá rádość właśćiwa/Z ćiebie mi dobra myśl żywa/Imię twey świętey wynioſłośći / Budźi we mnie pieśni wdźięczności.

3 Abowiemeś ty ſam śmiele/ Rozgromił nieprzyiaćiele / Nie wiedźieć kedy śię podźieli/Ják iedno twarzy twey záyrzeli.

4. Tyś lituiąc krzywdy moiey/ Záśiadł ná ſtolicy ſwoiey/ Abyś bronił mey niewinnośći Sędźia wieczney ſpráwiedliwośći.

5. Przepádli ziemie Pogánie/kiedyś puśćił ſwoy ſtrách ná nie/ Wßyſcy ná porząd pogineli/ Z chłubną śię nádźieią mineli.

*** 6. Acżći nieprzyiaćielu moy/ Ná tym by wßytek umyſł twoy/ Spuſtoßyć miáſtá ziemi moiey/ Czyliś dokazał myśli ſwoiey?

7. Nie/ Bo moc Krolá wiecznego/ Poráźiłá ćię pyßnego: Ná toć ſtolicę Pan nárządźił Zeby y náhárdßego ſądźił.

8. Onći poki gránic zſtawa / Ná wſzytek
wiát prawá dawa/ Onże y ludzkie nieprawo-
ći/ Sadzi w ſwojey ſpráwiedliwośći
9. On jeſt ućieczka ubogich Położonych w
zywdách ſrogich/ on w nażáłośniejſzym frá-
unku/ Dodáje wiernym ſwym rátunku
10. Wſzyſcy ktorzy go poználi / Ná nim
ię nie oſzukáli / A co mu ich kolwiek dufáło/
Gotową pomoc uznawáło.
*11. Wſzechmogącemu ſpiewayćie/ Jego
oc opowiádayćie/ niech o tym wiedzą w káż-
ey ſtronie/ Ze mieſzka Pan Bog ná Syonie.
12. Pomśćił ſię Pan ſpráwiedliwy / U-
yſzawſzy żáłobliwy Głos ſwoich ubogich
ołánia/ Dla krwie ich niewinney rozlánia.
13. O Boże nieogárniony Poyrzy / jákom
łożony Dziś w teſkliwey niebeſpiecznośći/
Wſpomoſzże mię z ſwojey litośći.
14. Rácz mię z rąk śmierći wybáwić/ Du-
ę ná ſwobodźie ſtáwić : A ja weſoł z łáſki
zyjętey/ Słáwić ćię będę w Cerkwi świętey.
15. W tejże doły źli wpadáli/ Co je ná in-
e kopáli/ W tymże ſię śidle połowili/ Co je
á dobre záſtáwili.
* 16. W tymći ſławá twojá ſłynie/ A ná
ieki nie záginie / Ze ſię ſam zdraycá uplotł
áwie/ W ſwoich włáſnych rąk chytrey ſprá-
ie.
17. Łákći wiśi nád grzeſznymi/ Nád narody
rzeklętymi / Upad ćięſzki nieuchroniony / Iż
an Bog u nich zápomniony.
18. Lecz ſtrapionego człowieká/ nie zápomni
an do wieká / Ani w ſobie dufájącego / Do
ąbić ſługi ſwojego.

19. Powstań wieczny swych obrońcá/ twoj
sąd niech będźie do końcá / Strásnie jáwn
świátu wszytkiemu / Nie day się nigdy z mo
cnić złemu.

20. Ogárni stráchem Pogány/ Ktorzy dź
śia będąc Pány/ Jutro z chudzinámi zrowna
ią/ Niechayże się ludźmi być znáją.

Psalm X.

Ut quid Domine recessisti longè?

COż zá przyczyny tego Pánie masz / Iże
Odemnie się precz tyłem odwracasz/ kryj
wiák ćięszką doległość moję R. A ono zły zło
przedemną świętą twarz twoję.

przewodźi swoje/ ná ubogie szyję járzmo kła
dźie: Bodayże sam źle zginął w swojey rádźie

2. Tym się przechwala człek niecnotliwy
Że co jedno chce wszytko przewodźi/ To y uda
wa język chełpliwy/ Że jáko komu záchceszász ko
dźi/ Háńbiąc Bogá tym serce swe chłodźi/ T
jemu wdźięczna muzyká bluźnienie/ Przećiw
ko Pánu mowić/ to zbáwienie.

3. Bezbożne myśli jego brzydliwe / N
tylko ludźmi hárdźie brákują / Ale y spráw
niesprawiedliwe/ Lekuchno sobie Bogá szácują
Szczęśćiem nádęći/ sobie rokują/ Jákby dni

...chnieniem wnet porázić mieli Nieprzyjaćie-
lá y kogoby chćieli.

4. A że ták záwżdy mniemájąc będźie/ Jeśli
śię kłamstwá/ y chytrey zdrády/ Y rozśiewá-
iąc swoje złość wszędzie / Niecąc rosterki y
krwáwe zwády: Więc máło ná tym/ dośięgli
rády/ Ják zbóycy wolne gośćińce záśiadáć/
Z wydźierkow ludzkich smácznie śię nájadáć.

5. Chudźinę z kąta ták upátruje jáko z já-
skinie Lew jádowity/ Wpádnieli mu w garść
(?)ępetnie piástuje / Niewiem by ták srog był
źwierz niesyty/ Czyha zá śiećią/ nieznácznie
kryty/ Wnet myśląc porwáć: Ták fortelnie
(?)ymi/ Wiele ubogich połowił ná źiemi.

6. Y śmie to mowić nie mać ná pieczy Bog/
ni nászych / áni spraw świátá/ Ani pámięta
z nászych rzeczy / nie poyrzy ná nas ná wie-
ne látá: Ale ty ktoryś jest sam zapłatá Wszyt-
kiego złego / wznieś rękę swą ku woli Vtrapio-
nemu/ broniąc go w niewoli

7. Y dokądże wżdy twey ćierpliwośći Do-
świádczáć człowiek ma niecnotliwy Mowiąc:
(?)e bacżyć Bog nászych złośći / Bayki to / Że
(?)o będźie śtráśliwy. Myli śię: Dozna z swym
(?)m żeś mśćiwy bo ty niewinną widźisz swo-
(?)mękę / Y gotujesz im w niey obronną rękę.

8. Pokruszże złego człowiekà rámię/ nie-
(?)y w ták sprosney swey nádętośći / Nie je-
(?)e więcey ták hárdźie ná mię : Vczyń sąd
(?)szny o jego złośći / Pokaż yżeś Krol sprá-
wiedliwośći/ Niechayże nigdy w twojey źiemi
(?)ięty Nie sádowi śię niezbożnik przeklęty.

9. Racz Pánie ludu swego nędznego/ W
(?)żkie ich czásy bacżyć kwilenie/ Wzbuday-

że już w nich duchá meżnego / A łáſkáwie i
przyimi modlenie: Sierot ubogich bądź wſpo
możenie / A niechay więcey nieprzyiaćiel ſro
gi/Máluczkim twoim nie zádawa trwogi.

Pſalm XI.

In Domino confido, quomodo dicitis.

PAnu ja ufam/czemuż mi ná gory Roſk
zujećie uciec/wßetecznie/Widźuy mowiąc/j
ko ow ptak/ktory Przed łowcem nie ma gdź
páść beſpiecznie: Zły na dobrego/ſtrzałę n
łożywßy Łuk/mierzy z kątá/ bo go konieczni
Myśli nie żywić/ſtrzałę nań puściwßy.

2. Práwem śię żaden z was nie ubeſpiecz
Kiedy nie ſądzą w ſpráwiedliwośći/ Moc
gwałtem idą wßytkie rzeczy: Prożno y duſ
ſwey niewinnośći. Alećná niebie Bog
światem rządźi / Jáko ſą dobrych y złych g
dnośći (Znájąc je dobrze) práwem ſwy
rozſądźi.

3. Pokaże łáſkę ſwoię cnotliwemu: Bo ſpr
wiedliwość jego on widźi. Zle záś zápł

wiekowi złemu: Bo sobie je° niezbożność
źi, Spuśći deszcz ná złe gorący śiárczány
bre okrywszy/ co z nich świát szydźi/ Zrzućł
m z ogniem y z wichrem zmieszány.

Psalm XII.

Salvum me fac Domine, quoniam defecit.

Rzybądź Pánie á spraw nam wybá-
enie: Boć spráwiedliwość z ziemie wy-
ano / Dobrych y szczyrych ludźi pokole-
/ z świátá y z prawdą precz wywołano.

. O szczyrość serca przymowki nie cudne/
to ná świećie część nazacnieysza / Jezyk
nliwy á serce obłudne / Chytre práktyki
rość przednieysza.

. Bodayże dle pochlebcy zginęli/ Ktorzy
rośći w ustech nie máją : Bodayże śię
szczęśćiem pominęli/ co śię w swey pysżney
wie kocháją.

· Izaliż tego/pry/nie dowiedźiemy/ Aby
n wszyscy zwierzchność przyználi. Od cze-
jezyk/ że je námowiny/ Aby nas Pány
ini wyználi?

. Lecz Pan usłyszał nędznych nárzekánia/ P

rzekł: Wstánę já ná rátunk smutnych / N...
szyły mię ich rzewliwe wzdychánia / Juz j...
niewoley wyrwę okrutnych.

6 Nie wątpliwie są czyste Páńskie s...
wá/nád kruszec srebrá śiedm kroć pławion...
Nie ma przysády żadney Páńska mow...
Przez ktorą wszelki grzech iest zgániony.

7. Brońże nas PANIe od ludźi zdrád...
wych/w tobieć nádźieję swą pokłádamy: A ...
więc możność Tyránow złośliwych Złos...
mnoży/niechże ich nie znamy.

Psalm XIII.

Usque quo Domine obliviſceris me in finem.

Y Pokądże wżdy moy Pánie / Nie wspá...
mietasz sobie ná mię? Dokąd twarz prze...
demną kryć będźiesz / A mnie z ućisku nie b...
będźiesz? Juzći mię w nim y nie zstánie.

2. Dokądże śię trapić będę ? A tych ći...
szkośći nie zbędę ; Nie mamći już gdźie rá...
szukáć/ bo nieprzyjaćiel moy śmie fukáć / m...
wiąc: Ná kárk twoy uśiędę.

3. Weyrzysz ná moje ćieszkośći/Posłucha...
ze mych żądośći/ Oświeć w oczu mych świ...

ść twoje / Niechay się już więcey nie boje
pienia snem ku wieczności.

4. Niechay nieprzyjaciel chluby Nie odno
 moiey zguby: Z upadku co mi go gotu
Niechay się złośnik nie raduje / Boćby mu
bárzo luby.

5. Ale dufam twey miłości / Ze wystu
 me żáłości: Záco wielbiąc sławić cię
się / Wdzięcznym sercem / Pieśń moję
dzie / Używáiąc już wolności.

Tenże, Notá Pieśni CXXVIII. Albo, CXCIV.

Dokąd mię chcesz zápomnieć. Dokąd świę
tą swoje / twarz przedemną kryć bę
? Dokąd dusze moie / frásunki trapić bę
Oycze dobrotliwy? dokąd mię deptáć bę
/ człowiek zazdrościwy.

2. Dosyćiem znał do tych miast uszy twe
enione / dosyćiem znał / y náżbyt / oczy
rocone / chćiey ná mię kiedy weyrzeć / chćiey
eyme moje / Prozby / o wieczny Pánie /
iąc w uszy swoje.

3. Rozświeć moje ćiemności swym nie o
ionym / Swiátłem / ábych nie zásnął
 nie przebudzonym: niechay tey ze mnie
a Nieprzyjaciel chluby / áby miał rzec /
go zstárł / y przywiodł do zguby.

4. Upad moy / wielka roskosz Przećiwni
nom: Ale ja Pánie / ufam w miłośier
twoim / że mię ty nie opuśćisz / á ja wybá
y / będę imię twe sławił / Boże nie zmie
.

Tenże, Notą Pſalmu CXXXVII

NJákże długo móy Pánie nędznego/ prz-
pominác chceß / czy do dniá wiecżneg
długoż chceß kryć twarz ſwoję odemnie / dł
goż śię ja rádźić będę wemnie/trapiąc śię
dźień w ſmutnym ſercu ſwoim / pokiß daß g
rę przećiwnikom moim.

2. Weyrzyß oto Pánie ná mizernego / w
ſłuchay Pánie Boże mnie ſmutnego / rácz
świećić me oczy ſkutecżnie/ bym w ſtráßn
śmierći nie záſnął wiecżnie/ by nie rzekł n
przyjaćiel moy ßalony / jużem go przemog
już przez mię zwalczony.

3. Niechayby śię nie ćießył nigdy wßel
z upadku mego przećiwnik wielki / gdy
miał widźieć mnie záchwiánego/ nie day n
Pánie/docżekáć tego / lecż jákom ufał w m
łośierdźiu twoim / ták rácż ſtáwym b
Obrońcą moim.

4. Wßák w twey dobroći mam nádźi
ſwoje / Zbáwieniem twoim ćießę ſerce mo
przetoż z ſerdecżney záwße rádośći/będę ſ
wił twe dobrotliwośći / żeś z nieprzyjaći
ręku mię wybáwił/y hoinie wiela dobrego
báwił.

Pſalm XIV.

Dixit inſipiens in corde ſuo, non eſt DEUS.

TUka jeſt mowá w ſercu głupiego : Nie
máßći Bogá Więc cnotá zginęłá/ Ná św

A nieprawość gore wziętá: Nowiná uy-
c spráwiedliwego/ y dobrego.

. Poyrzał z niebieskiey PAn wysokośći/
kołiby wżdy czym brzaknąć ná ziemi / A
li rozum z synámi ludzkimi ? Miałliby
gá kto w uczćiwośći/Z powinnośći?

. Alić się wszyscy chwyćili złego /Niemász
by miał ná Bogá baczenie/Ktoby boiáźnią
dził swe sumnienie: Niemogłći uyrzeć
n y iednego/Cnotliwego.

. Y nie uznáiąsz swych nieprawośći? Z
kiem ludźi pożyráiąc wierne/ Nálykáiąc
łákomstwo niemierne: Nie ukorząsz się
gu w żáłośći/Zá swe złośći?

. Pychá im kośćią w gárdle ich stánie/
by ich stráchy Pan ogárnie swymi /Poká-
szy to/że trzyma z dobrymi; Tám więc obá-
co iest w tym Pánie Mieć dufánie.

. W pośmiech to sobie źli obracáli / kie-
notliwi żyiąc w pobożnośći / Vfáiąc
nie Boskiey opátrznośći/Bespiecznie sobie
czynáli/Choćiaż máli.

Oby z Syoná przyszło zbáwienie/ Ludo-
wemu/z więzienia ćięszkiego/toćby Izráel
osierdzia twego/ Y Iákob/wielkie miał
szenie/Nieskończenie.

Psalm XV.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo.

Kto Pánie będźie przebywał/ W pałac
przybytku twojego? Albo wesela záżywał/
tám gdźieś ty odpoczywał/ Ná gorze Imie
świętego?

2. Cżłowiek sercá uprzeymego/ Ktory sp
wiedliwość miłuje/ Ten co zá żywotá swe
Strzegł śię słowá kłamliwego/ Y co bliźn
go nie szácuje.

3. Z cudzą szkodą swey korzyśći/ Nie szu
Ale śię złym brzydźi/ Obmowce ma w nier
wiśći: Co rzecże kåżdemu ziśći/ Choć
wtym swoje szkodę widźi.

4. Od złego śię ustępuje/ Tego záś co
Bogá boi Z práwego sercá miłuje/ Od
może kám go rátuje/ A przy nim y w potrze
stoi.

5. Pieniędzy w lichwę nie dawa: A choć
podárkámi śiecje/ przećię on z tymi przestan
Ktorym widźi práwá zstáwa/ Tákić śię n
cżnie nie záchwieje.

Psalm XVI.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te.

Unie záchoway mię w swey możności /

ać w tobie skłádam wszytko swe dufánie.

zecżże duszo ma z tey dowiernośći: Tyś

oy Pan / twe mnie ćieszy zmiłowánie /

á ktore nic ták nie czuię godnego / Czym-

ym ćię uczćić mogł Páná swojego.

2. Swiętych twych duszá śię ma nie pu-
/ Co w twojey mocy ná świećie dufáją: Bo
te żáłość gniew twoy dopuśći / Co obcym
gom służbę oddawáją / Odemnieć ofiar nie
iosą / áni ná wieki kiedy będą wspominánie
Ná Pánu cżą swym cále przestawam / On
tem moim / on cżęśćią własnośći / Temu w
onę ja śię oddawam / Z niskąd nie bojąc
niebespiecżnośći: Nie mogłći ná mię przy-
ć dział pięknieyszy / Abo y sercu memu po-
nieyszy.

4. Chwałá bądź Bogu / że z swey mi-
ći Trzyma nádemną swe opátrowánia /

Też we mnie budzą myśli wdzięczności/ C
ćiąż y w nocy czás odpoczywánia / A iż m
Páná sobie przytomnego / Niebespieczeńst
nie strách mię żadnego.

5 Zkąd ći serce me pełne rádości/ Pobu
Język moy do wykrzykánia / Gdyż duszá m
wie o pewnośći/ ćiáłá swojego z umárłych
wstánia: Nie długo czekáć / że zákwitnąć
śi/ Bowiem święty twoy skáżenia nie ski

6. Więc ná gośćiniec swe żywotá/ náp
wádźiß mię/ Pánie sługę swego/ Tám już
dáwion będąc z kłopotá / Cieszyć śię będę
końcá wßelkiego/ Twoim obliczem / przy p
wicy twojey/ ktora roskoßy nieśie duszy mo

Tenże, Nota Pieśni CCVI.

O Ktory mießkaß ná wysokim niebie /
nie mam inßey nádźieje krom ćiebie
mię chćiey wspomoc / w mojey doległoś
Boże litośći

2. Tyś moim Pánem: ácz ty posług mo
Niepotrzebujeß: jednák wiernych twoich/ t
máć śię będę / y czásy wiecznymi/ prześládi
nimi.

3. Jáka obfitość tych omylnych bogow/
ka (o biedźie!) ćiżbá do ich progow odem
ofiar nie odnioszą/ áni będą wzywáni.

4. Pan część własnośći Pan część
nádgrody / w opiece jego nie boję śię ßko
nie mogł ná mię dźiać przypáść pożądni
ßy/ áni piękniejßy.

5. Pánu ja wielce y wielce dźiękuję/ kto
go ráde w sercu swoim czuję/ czuję ją we dn
Zgásnąu też zarże Duch mię moy karże.

6. W káżdey swey myśli/ y w káżdey s

ápwie/ mam Páná záwżdy przed oczymá ſwie: On przy mnie ſtoi / ábych z żadney ny/nie był wzruſzony.

7. Zkądże mi rośćie rádość oſobliwa/ ſerzna/ ktorey język nie pokrywa: imo to/ żády brzmi około uchá/ Dobra otuchá.

8. Bo ty/ moy Pánie z wieczney łáſki ſwonie przepámiętasz wgrobie duße mojey/ ániuśćiß doznáć zkázy twemu/ ulubionemu.

9. Ty do żywotá drogę ukázujeß / ty niebránym weſelem ſzáfujeß: wiecznych roſy płyną żywe zdroje/ przez ręce twoje.

Pſalm XVII.

Exaudi Domine juſtitiam meam.

Anie pomoz mey ſłußności / A przypuśćſy me wołánie: Poyrzyy ná ćięßkie wzdynie Sercá/ oprocz obłudności Sam prá. oſądź ſpráwy moje/ Podług twey ſpráwiedliwości: A od twojey opátrzności/ Przyjwdzięcznie dekrety twoje.

2. Doświadcz Pánie sercá mego / Jeś
ináczey myśliło/Nizli się usty mowiło/
doznasz go obłudne°. Nie zprzykrzyłyć mi c
zey drogi/Przymowki ludźi złośliwych/P
ćię ná śćieszce cnotliwych Stawiałem mo
swoje nogi.

3. Prowadź mię torem drog swoich/A z
nieprzyjaćiel srogi/nie czynił we mnie żad
trwogi / Szwánku záchoway nog mo
Rácżże mię wysłucháć łáskáwie / Ciebie
wzywam w ćięszkośći / Schyl się do mn
wysokośći/A pokasz to wszytkim ná jáwie.

* 4. Ze ty swoich bronić raczysz/Ktorzy n
bie cále dufáją:Niechże ći coć się sprzećiw
ją/Wiedzą/ że ty wszytko baczysz. Bądź
moim strożem Pánie/ Ják źrzenice oká sw
Pod skrzydłámi czućia twego / Niech mi
pokoju dostánie.

5. Przed nieprzyjaćioł mych złośćią/
czy mię zewsząd nájeżdżáją/ A ná mię gá
náćieráją / Otocz mię swą bespiecznoś
Dobrzeć w roskoszách swych roztyli Ztąd z
tá pysna mowá / A przećiw mnie krwáwe
wá/Y źiemie by mi nie życzyli.

6. Rownie ták lew jádowity Goniąc z
rzetá prętkonogie/ Albo y jego lwięta sro
Czyháć zwykły z jámy skrytey. Byrzec
Pánie w ich srogośći / Aby ućiekáć mus
Niechby twego zákuśili Mieczá/ktorym t
nieprawośći.

7. Niech mię pod mocą nie máją Ci/c
roskosz wiek doczesny/ A zbáwienie/żywot
lesny/ Co się wtym świećie kocháją. Kto
brzuchom dawasz dostáć / Ze nie tylko j

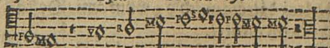
ni/ Lecż dżiećiam ich y z wnukámi/ Dosta-
ją sie ich ostátki.

. A ja w twey sprawiedliwośći/ Oglądam
żieczność twarży twoiey/ A gdy sie ocknę z
ierći swojey / Násyćiß mię wielebnośći.
adż kedy strożem moim Pánie/ Ják źrzeni-
oká swego / Pod skrzydłámi czućia twego/
iech mi sie pokoju dostánie.

Psalm XVIII.

Diligam te Domine fortitudo mea.

ede ćię z sercá miłowáć moy Pánie/
s moy Bog/ moy Pan/ mey duße kochánia/
oki żywotá mego jedno zstánie : Boś ty
arcza/ rog/ y báßta do ućiekánia. Twojey
siłá ma/ y zasłoná / Tyś skáłá/ twierdza/
wájąc możney obrony/ Bywałem ná wße
ma obroná: Rey.
ieczen strony Już mię śmierć sroga by-
toczyłá : już y piekielnych wod powodz
ożyłá/ Jużem stał w grobie / już ná mię

była Smierć niekáſkáwe ręce wrzućiłá.
2. W tey ćięſkośći ja będąc położony/
broćiłem śię do Páńſkiey obrony / A on
ſłyſzał/śiedząc ná niebie : Przypuśćił ſká
moję do śiebie :/: Ziemiá zádrżáłá / á
wſzytkie ſtrony Trzęſły śię gory / Pan gn
wem wzruſzony/Z nozdrzá dym puſzczał/ o
pałáły Ogniem / á z twarzy węgle ſtrzelá
Zchylił niebá y z ſtąpił/ nieprzeyźrzána
jego nogi ćmá byłá poſłána : Siadł ná C
rubiech ſłużyć gotowych / Lećiał ná pior
ſkrzydeł wiátrowych.
3. Ciemnymi mgłámi ſtolicę osád
Chmury y burze do śiebie zgromádził: L
ſkyſkáwice ćmę zápaláły/Grády/y żywe wę
pádáły :/: Zágrzmiał Pan niebem / puś
głos ſtráſzliwy/Grad lećiał z niebá/z grád
ogień żywy : Ruſzył gromow / y wypuś
ſtrzały Ogniſte/ſtráchem ziemice drżáły. J
burzył morzá gniew twoy przeráźliwy/ R
ſądził ziemię/áż w ſam grunt ceſkliwy: Láſk
wą ręką z wyſoká zćiągnął / Z niebeſpieczn
mię toni wyćiągnął.
* 4. Z nieprzyjaćielſkich wyrwał mię
możnych / Ztąd mi nie ſzkodźi waśń ludźi n
zbożnych : Zeſzlić mię byli w przygodźie n
jey / Lecż mię Pan odjął z litośći ſwojey
Z ćieśni mię wywiodł ná ſwoy plác przeſt
y Dał znáć rátunkiem / żem mu niewzg
dzony/Sprawiedliwość mą płáćić mi rac
Niewinnośći mey on nie przebaczy : Bom
drog jego záwżdy náśládował/ A nigdym

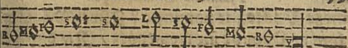
ego nie odſtępował. Práwá jego u mnie by-
wźięte/ kochániem wielkim uſtáwy święte.
5. Y dotrzymam mu mojey ſtátecznośći/
trzegąc śię pilnie żyw wßelákiey złośći/
práwiedliwość mą płáćić mi raczy : Nie-
nnośći mey on nieprzebaczy:/:Swiętemuś
iśty/y dobry dobremu / Chytry chytremu y
przećiw złemu. Ty pokornego ná gorę ſa-
ß/ Hárdego ná doł zelżywie ſkładaß/ Tyś
mpę moję/tyś moje ćiemnośći/Rozświećiłe
ſże ogniem ſwey świátłośći : Z tobą prze-
dę woiſk ile zoczę Z tobą wał y mur chyżo
eſkoczę.
6. Swięte drogi twe / á ſłowá bránt prá-
/ Tyś wiernych twoich obrońcá łáſkáwy/
o Pan krom Bogá tego náßego ? Kto Bog
m Bogá tego wiecznego :/: Sercem / y
ſtwem/ten mię opátruje/ Ten jáko raczy
pot moy ſpráwuje Dał mi że zrowná/ z Je-
iem mogę/ Prętko ná ſkále ſtáwiájąc no-
Ten mię náuczył jáko bronią władáć Já-
uk ćiągnąć że śię muśi pádáć:Twojá mię
cż y ręká wſpieráłá/ Twojá y łáſká mnie
mnażáłá
. Ztwirdźiłeś bieg moy/ ták że moje nogi/
e muśiáły z tym uſtępowáć z drogi / Nie-
yiaćielá goniąc/ zgoniłem / Chcąc go zá-
em ſtłumić/ſtłumiłem :/: Biłem je/á pow-
ć nie mogli zgołá:Składli ná źiemię hár-
woje czołá : Tyś mi dodawał ſercá w boy
i/Nieprzyjaćiełás dał pod me nogi: Wo-
/á nie był ich nikt rátując/ Płákáli/ á nie
ich nikt żáłując. Jáko proch wiátry trą
áwiczne/Tákem je potárł w błoto uliczne,

8. Tyś mię z rosterkow domowych wyb-
wił / Tyś mię y głową narodem wystáwi
Lud nieznájomy czołem mi bije Ná sam słu
praw mych posłuszen żyje :/: Obcy ku mn
twarz chętliwą zmyślają / Bo już y zamko
swym nie dowierzáją. Chwalon bądź Bo
niezwyciężony/ Czyń jáwną moc swą ná wsz
tkie strony/ Tyś moy Obrońcá/ ty zemszczen
dawasz W ręce moje/ y w moc Páństwá p
dawasz: Od nieprzyjációł tyś mię wybáwi
Niebespiecznegoś bespiecznym sprawił.
* 9. A przetoż będę wszędzie cię wyznawa
Imię twe świátu w Pieśniách swych ud
wał Potkał miłością Pan Królá swego/ D
widá sobie ukochánego. A jáko jemu/ tak p
tomstwu jego / Błogosławić chce do wie
wiecznego. Chwalon bądź Boże/ etc.

Psalm XIX.

Cœli enarrant gloriam DEI.

Niebá w swoim rzędzie: Chwáłę Bożą
Z sklepem záwieszonym/ Gwiazdámi ná
wszędzie/ Głośno wyznawáją ;/:
tkniony/ Spraw jego nie tają. Gdy dzi
zá dniem płynie/ Czás nigdy nie zginie. Z
Bogá nie wyznawa/ Noc idąc zá nocą? Cá

[s]ojá mocą/ Mądrość jemu przyznawa.

2. Swiát nie májąc mowy/ Dość jásny[m] [s]łowy Rozumieć się dawa :/: Gdy niech[a]j być táynym/ Biegiem jednostáynym/ Po[o]d ziemie zstawa: Niebo swoich biegow/ Ko[ń]ziemskich brzegow/ Pilnuje bez przestánia: [T]ám Słońce gorące/ Y jásno świecące/ Ma [r]skośne mieszkánia.

3. Z tych ráno wychodząc Ar umiáno wscho[dz]ąc/ Ták się świátu stáwia :/: Ják gdy [o]dzieczne lice/ Wychodząc z łożnice/ Oblu[bi]eniec zjawia: Więc jit Olbrzym z leży [p]orwawszy się bieży/ W okok świátá wszyt[ki]ego Y prozno się bronić/ Albo się gdzie [s]ronić/ Przed promieniámi jego.

4. Owszem Zakon Boży/ Doskonáły mnoży [D]uszam náwrocenie :/: A świádectwá jego/ [C]hociaż naprostszego/ Otworzą sumnienie. [W]szyttie Páńskie mowy/ Zbáwiennymi sło[w]y/ Serce uweselája. Przykazánia jego/ [W]zrok sercá ślepego/ Skutecznie oświecáją.

5. Bojáźń Páńska święta/ Nie dármo jest [w]zięta/ Bo trwa pok świátá :/: Wyroki [Pr]awdziwe Páńskie sprawiedliwe/ Nie rusza [i]ch látá Złoto nic w tey cenie/ Ni drogie ká[m]ienie/ W jákiey są práwá twoje: Nie ták [m]iodu sobie/ Jáko wierzyć tobie/ Smákują [us]tá moje.

6. Kto słow twych pilnuje/ Y onych szánu[je]/Nic ná tym nie tráci :/: Rosnąc z nich w [m]ądrości/ Y w umiejętności/ Dobrze mu się [d]áci. A grzechy moy Boże/ Ktoż zrozumieć

może Y jákoż je pominąć ? Z ſwey Pánie m
łośći / Odpuść me krewkośći / Nie day mi
nich záginąć.

7. Wiec y z inſzych złośći / Zwłaſzczá z
pornośći / Wybaw ſługę ſwego :/: Niech i
nie hołduje / Grzyzienia nie czuje Sumnien
ćieſzkiego. Day uſt mych śpiewánie / Ser
rozmyślánie / Bybyło z chwałą twoją /
Poćieſzyćielu / O moy Zbáwićielu / Rządź
mię wolą ſwoją.

Pſalm XX.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

NIech ćię Pan ſłyſzy w dźień wielkie° Tw
jego fráſunku / Bog Jákobow niechći ſwojeg
Wzyczy rátunku: Niech ćię łáſką ſwą opátr
że Z świątynie ſwey doſtoyney / z Syoná nie
łáſką dáruje Z miłośći ſwojey hoyney.

2. Niech weyrzy ná twoje ofiáry / Nie
przed ſię przypuśći / Niech łáſkáwie ná two
dáry Ogień z niebá ſpuśći : Niech Pan n
wſzytko rzecz ſkłádźie / Co w twoim ſercu czu
je / Niech ſkutek myślam twym y rádź
Szczęśliwy nágotuje.

3. Nápełń prozby jego prośimy/A z niebe-
ieczeństwá Wyrwi/ żeć ku czći záwieśimy
orągwie zwyćięstwá / Widząc jáko ty
rolá swego Synßyß/ w jego żądośći / Bro-
ąc go od upádku złego/Práwicą swey moż-
ośći.

4. W wozy swe y w konie dufáją Náßy
ećiwnicy / Twego záś imienia wzywáją
oji domownicy/ Oni przegrawßy/ upáść
ßą/A my záś powstániemy / Prozno śię o
yćięstwo kußą/My ćię zá nie chwalimy.

5. Rácz nas Pánie w łásce swey chowáć/
Krolá náßego / A gdy ná niego będźiem
łáć/ Niech słyßy káżdego/ Rácz go łáską
z opátrowáć Z Swiątynie swey dostoy-
/ Z Syoná rácz śiłą dárowáć Z miłośći
jey hoyney.

Psalm XXI.

omine in virtute tua lætabitur Rex.

Anie twoy śię krol ráduje / Ze go mocy
bdáwiaß/ Y sobą sam zástáwiaß: Lecz y to
ie smákuje/ Gdy go od wßytkiego/ Záchowaß złego.

. Ták śię k niemu skłániać raczyß/ Ze ocz-
pież ćię prośi / Odmowy nie odnośi/ Ták

modlitwy jego baczyß/Ze ná sámo słowo, ʃ
wasz mu gotowo.

3. A czásem czyniß dla niego/ Ze y popr
dzaß dáry Swymi jego ofiáry: Y okrytes g
wę jego Ozdobną koroną/z złotá wyrobio

4. O to tylko chćiał ćię użyć / Zebyś w
trzebie jego/Záchował go żywego : A tyś
czył y przedłużyć Zyćia bespiecznego/ W
czásu wiecznego.

5. Wielka jest cześć jego Pánie/Gdyś
z swey życzliwośći Nádał wielkie zacnoś
Záczym jego krolowánie/Przez tryumfy g
Miewa chwały częste.

6. Pożegnánie dałeś jemu / Aby wzor
twey chęći/Zostáł w ludzkiey pámięći : Ob
ćiłeś twarz swą k niemu/Z ktorey on radoś
Záżywa w hojności.

7. W tobie Krol umyślił Boże/Miew
swoje dufánie / Y każąc śmiele ná nie : Pr
toż też nigdy nie może / Szwánkowáć choć
trwodze/Bo korzysta w Bodze.

8. Práwicá twa wßytkie zgoni / Ktor
śię sprzećiwiáją/ Y lekce poważáją: Pr
tobą śię nie uchroni/ ktory twey miłośći/Z
dawa przykrośći.

9. Jáko płomienie pałáją W piecu ni
gáßonym/ ták w gniewie zápalonym Twoi
złośnicy zgorzą: Srodze je pogubiß /
złości nie lubiß.

10 Odgrzenieß precz od nich ziemie / A
śię nie kocháli/ A złego nie pácháli : Z ni
też wespoł ich plemię Z gruntu wykorzen
Rodzay ten wypleniß.

11. Bunkowáć śię ná ćię śmieją W

wſtydliwey rádźie/ Lecz połowieni w zdrá-
e/ Mineli śię z ſwą nádźieją/ A ná co zá-
dli/ Tego nie dowiedli.
2. Pierzchną przed twymi ſtrzałámi/ Alec
prętko w oczy Łuk twoy pewny zaſkoczy:
ſz moc ſwą/ że v eśniámi / chwałe twoję
ędźie/ Głos náſz krzyczeć będźie.

Pſalm XXII.

Deus meus, Deus meus, reſpice in me.

Boże moy / Boże czemuś opuścił Mnie
e ſwego/ z opieki ſpuścił/ Abyś prozb ni-
mych nie przypuścił Do uſzu ſwoich? Cáły
ń wołam/ czekájąc pomocy/ Nie wydychá-
wołałem y w nocy : Lecz śię doczekáć nie
że z twey mocy Rátowánia.
2. Tyś w Izráelu z wielkiey miłośći/
rał mieſzkánie ſwey wielebnośći/ tám gdźie
osiſz ſłuſzne wdźięczności / Godne twey
ały. Przodkowie náſzy tobą śię ſczyćili/
Gdy śię kolwiek ná ćiebie ſpuśćili W ſwo-
ćieſzkośćiách/ wſpomożeni byli Łáſką twoją.

3. Ná ćię wołáli: á wysłuchani / W to
ufáli nie záfrománi / A gdy od ćiebie porá
wáni/ Weselili śię. A jam zás robak / ro
nieszczęśliwy/ Robak nie człowiek / u wszy
brzydliwy / Pospolitemu gminowi śmiech
wy/ Z wielkiey wzgárdy.
* 4. Kto ná mię poyrzy / káżdy śię śmi
Gębę zátrzywia/ á głowę chwieje / Przy
wiájąc mi o mę nádźieje / Ktorem miał w
bie: Bogu wszák ufał niechże go rátuje/ Ni
go wyzwoli jesli go miłuje / Wyrzymy j
mu pomoc zgotuje/ Co w niey dufał.
5. Tyś mię z żywotá wywiodł mátki m
Jeszczem u pierśi ufał w łásce twey/ A doz
wałem w máluczkośći swey / Twojey opi
Jeszczem w pieluchách gárnął śię ku tobie /
obrałem ćię wiecznym Bogiem sobie/ Nie
wątpiwszy w lichey swey osobie/ O twey łá
6. Y dźiś w ostátniey / Pánie / potrzeb
Sługi swojego nie pchay od śiebie: Bo gdy
mam ućiec/ jedno do ćiebie / Widząc śmi
srogą? Bycy mię zewsząd srodzy otoczyli/
cy Bázáńscy zawárli otyli / Aby nędzniká
sztukách roznośili Ná swych rogách.
7. Ták wiec Lew srogi gárdło swe chći
Rozdźiera/ Zwierzę drąc z skory żywe/ Já
rozdárli ná mię strászliwe / Pászczeki swe
Rozpłynąłem śię jáko wodá práwie / K
niezostáłá żadna w swoim stáwie : A se
mdlejąc w ták smętney postáwie / Ják w
táje.
* 8. Moc mojá wyschłá / wilgość wrodzo
Jezyká jáko żużel spalona / A duszá nied
być poćieszoną/ Iż grob swoy widźi. Zá

ká mię wśćiekłych psow gromádá / Obe-
ſtá mię niecnotliwa rádá: Owa mi zewſząd
znikowi biádá / W tych trudnośćiách.
. Ręce y nogi moje przebili / Kośći przez
ę wſzytkie zliczyli: A pásąc oczy sercá ćie-
Moją boleśćią. Podźielili śię moimi
ámi / O ſuknią moję miotáli koſtkámi / J-
mię z źiemie y z mymi ſpráwámi Chcąc
zkádźić.
o. Nie rácz mię Pánie moy odſtępowáć /
ś moc moiá rácz mię rátowáć: Rácz mi
wienie ſwe nágotowáć Z ſwojey miłośći.
śáłeś ty záwżdy moim Pánem drogim /
ońże mię ſam pſom wśćiekłym / lwom ſro-
/ Szábli okrutney / źwierzom jednorogim /
ecą ſwoją.
1. A ja twe imię bráćiey objáwię / Srzod
ru dobroć twoję wyſtáwię: Y ná wſzytek
át chwałę rozſtáwię Możnośći twojey.
torzy Pánu w bojáźni ſłużyćie / Y Jáko-
ym domem śię liczyćie / Wy ktorzy Páń-
Mándaty pełnićie Z powolnośćią.
2. Chwalćie Páná / moc jego wyznayćie /
o w ſwych sercách bojaźń chowayćie: A że
gárdźi on / uznawayćie / Prozbą ubogą.
yſzał płácz moy gdym rátunku prośił /
etoż go będę ná wſzytek świát głośił: Y
ie śluby odemnie odnośił W ſwym Ko-
le.
3. Tedy śię głodni chlebá nájedzą: Dádzą
ć Pánu co go ſzukáją: A ich sercá w cáłe
przetrwáją Wiek nieſkończony. Swiát
obaczy dla Páńſkiey dobroći / A z niey do
ą źiemią śię náwroći; Bowiem PAN

wszytkie narody okroci Zwierzchnością sw
14. Zá stołem jego będą godowáć Pani
będą mu y hołdowáć: Nie przestáną go ni
miłowáć Z potomki swymi. Y ták ná wieki
dźie Páńscy świeci. Podawáć będą pot
kow pámięci (Ktorych doználi) wielkie
śkie chęći/ Wdzięcznym sercem.

Tenże, Nota zwyczáina.

BOże ćzemuś mię/ czemuś mię/ moy wi
ny. Boże opuścił/ w moy czás ostáteczn
Zwątpiony moy świát / żywot opłákány /
mą śię czego człowiek ją́c frosfány.

2. Cáły dźień wołam/ Boże moy/ do ćie
á ty prozb niechcesz przyjąć mych do śiel
Cáłą noc wołam/ lecz wołánie moje/ niep
jednáne / mija ucho twoje.

3. Ale/ o Pánie/ Pánie dobrotliwy / tyś
mieszkániec/ y stroż niewątpliwy/ miásta śn
tego/ zkąd ná wszystkie strony/ brzmi głos tw
chwały niezástánowiony.

4. Przodkowie náśi tobą śię szczyćili /
záwżdy przez ćię wspomożeni byli/ ktobie n
káli / á są wysłucháni: w tobie ufáli/ á nie
srománi.

5. Ale ja com jest? com jest prze Bog
wy? Robak/ nie człowiek/ robak nieszczęśli
śmiech tylko ludzki / wzgárdá ostáteczna /
dłego gminu/ y przygáná wieczna.

6. Kto potka / káżdy ze mnie śię náśmie
nos marszczy / gębą krzywi / głową chwie
Bogu ten ufa/ niechże go rátuje/ niech go w
zwoli/ kiedy go miłuje.

7. Tyś mię z żywotá wywiodł Mátki tw

y/Jeßczem u pierśi ufał włásce twojey: jeß-
cem w pieluchách gárnął śię ku tobie/y obrá-
m ćię Bogiem wiecznym sobie.
8 Niechćieyże mię dźiś w ostátniey potrze-
i moy wieczny Pánie/ odrzucáć od śiebie/
mierć przed oczymá/y nieznośne męki: á nie-
iß ktoby zá mną podniosł ręki.
9. Wilcy mię zewßąd srodzy otoczyli/ że-
ąd mię wilcy záwárli otyli/ páßczęki ná
ę rozdárli stráßliwe/ jáko Lew srogi/ zwie-
łupiąc żywe.
10. Rospłynąłem śię/ jáko wodá práwie/
ć niezostáłá żadna w swoim stáwie/ jáko
k płynie kiedy słońce grzeje/ták moje ser-
tesknicey nißczeje.
1. Moc mojá wßystká/ y śiłá wrodzona/
chłá ták/ jáko skorupá spalona/ nápoły
ętwiał język uprágniony/grob swoy przed
widzę otworzony.
2. Záßkoczyłá mię wśćiekłych psow gro-
á/obegnáłá mię niecnotliwa rádá/ prze-
ęce/nogi mi przebili/ wßystkie me kośći
skorę zliczyli.
. Myśl náćießywßy/pásą oczy swoje/ná
chánę pátrząc męki moje/ podźielili śię
i ßátami/ o suknią moję miotáli kostká-

Ty mię/moy Pánie/ nie rácz odstępo-
yś mojá śiłá/ ty mię chćiey rátowáć:
okrutney/ psom wśćiekłym/ lwom sro-
obroń mię bystrym zwierzom jednoro-
A ja twe imię bráćiey swey objáwię/
zodku Zboru chwáłę twą rozsławię/ a

ktorzy Pánu wbojáźni służyćie / y Jákob
wym domem śię liczyćie.
16. Czyńćie cześć Pánu/jego moc wyzna
ćie/jego w swych sercách bojaźń záchowayći
bo ten nie gárdźi prozbą ubogiego / dni pr
demną skryk obliczá swego.
17. Usłyszał płácz moy / gdym rátun
prośił: przeto go będę ná wszystek świát g
śił/przed Zborem jego/ przed jego wierne
ufscże mu śię obiátámi swemi.
18 Będą jeść ludźie głodem utrapieni/
le y będą hoynie násyceni : dádzą cześć P
nu/ktorzy go szukáją / ich sercá w cále wiec
wiek przetrwáją.
19. Swiát śię obaczy: jáko Ziemiá w
ka / poda śię Pánu / w moc kráiná wsze
wszystkie narody przed nim będą pádáć/P
ska jest zwierzchność/ ten ma świátem wła
20. Bogacże ziemscy zá stoł jego śiędą
dobrowolnie hołdowáć mu będą. Dwa
kolwiek winien ćiáło w ziemię, dą chwałe
nu : po nim jego plemię.
21. Y ták do końcá/poki świátá zstan
będą to sobie przez ręce podawáć / będ
záwżdy/ ktorzy w káżdym wieku / chęć
wiedzą Páńską ku człowieku.

Psalm XXIII.

Dominus regit me, & nihil mih deerit.

Sam mi śię obrał Pan Pásterzem

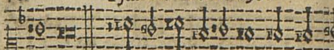
y mię chował przy dostatku swoim. Pásze
drzo ukazał rozkoszne/ Bogáte w zdroje y
ociechy duszne: W imieniu swoim drogi
spráwuje/ Idąc przedemną ścieżki me
ostuje.

. Przetoż się duszá ma námniey nie boi/
ciąż się ná nię śmierć stráśliwie stroi:
Pánie przy mnie / nie boję się złego/
iąc się przetem rządzenia twojego: Zá
m swoim dobrześ mię opátrzył/ By nie-
jaciel z bolem ná to pátrzył.

Głowęś mą nátárł bálsamem kosztow-
/ A kubek winem nápełnił wybornym/
bec przez wszytkie dni mego żywotá/spraw
jest wodzem twa święta dobrotá Y bę-
Páńskim domu látá trawił/ Przez wszy-
iek swoy dobroć jego sławił.

Tenże.

An moy ktory záwżdy mnie sam rządzić
ten mię wniedostátku nigdy nie prze-

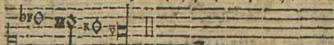

racży :/:

bacży/ Wßyſtkiego obfićie /záwżdy r

nábáwi / ná hoynych páſtwiſkách / on n

ſam poſtáwi.

2. Zdrowymi wodámi/Duße mą nápo
Wßyſtkie jey kłopoty on ſam uſpokoij ❧
káżdym obkądzeniu / ſam ją on náwroći/
łoſne me czáſy / w weſele obroći

3. Wywiodł mię ná drogę / ſwych ſ
wiedliwośći :/: Dlá Imienia ſwego/ o
śćił me złośći ❧ Ták iż choćbym chodźi
ćieniu śmierći wieczney / nie ſtrách mi
złego/bom wſtrażu beſpieczney.

4. Záwżdyś zemną Pánie / w mey ká
potrzebie:/: Miotły twey karánie / ćießy
od ćiebie ❧ Zgotowałeś mi ſtoł/ inych r
kich rádośći / ná żáłość tym co mnie/cż
przykrośći.

5. Nátrzeß głowę moję / máśćiámi dr
mi :/: Kubek moy nápełniß / winy wybo
mi ❧ Zjáwiß miłośierdźie / twe ná
nędznego tu już po wßyſtkie dni / żywotá
jego.

6. A będę ja mießkał/w domu twojim
nie :/: Iák jedno nadłużey/ moijch dni d
nie ❧ Będę w króleſtwie twym/ już mię
beſpiecznie / co ty ſam rácż ſpráwić /
ná wieki wieczne/Amen.

Tenże, Notą tegoż Psálmu: Sam mi się obrał Pan.

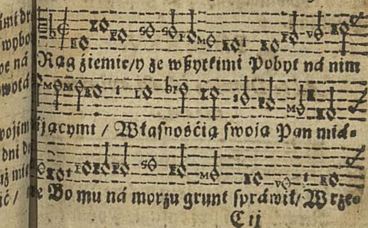
UR moy Pásterz czego mi nie dostawa/ gdyż mi ták wiele zhoyney łáski dawa/ on oczynek mnie miły spráwuje / gdźie buyna wá wdźięcznie roskosuje / y tám mię wo/ná koch dnie moje/ gdźie są wod zdrowych czroczyste zdroje.
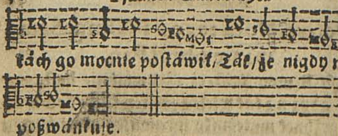
. On dla swey chwały o mym zdrowiu rá/kiemu mię rownym gośćińcem prowádźi/ n po dolinie ćienia śmiertelnego / chodźił/ bałbym się nic škodliwego: boś ty jest ną/ wspomożenie twoje/y łáská twoja/są iechy moje.

. Przed przećiwniki memi ty gotujesz / stoł y/y głowę moję pomázujesz Oleyki / ktemu szá ma opływa / á miłość twojá nie ode nna bywa/przećiw mnie: owszem w two domu Pánie / ná wieczne czásy / będźie mieszkánie.

Psalm XXIV.

Domini est terra & plenitudo ejus.

2. Kto dostąpi twojey gory Powiedz s
nie? álbo ktory Ná mieyscu twoim świe
stánie/ Kto myśl y ręce záchował czyste/ á
śię wárował Krzywych przyśiąg ná o
mánie.
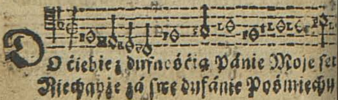
3. Tenći pobłogosłáwienia/ Ten y usp
wiedliwienia Dostąpi od Páná swojego:
kowy Páná szukájąc/ W twarzy śię jego
chájąc/ Jest potomkiem Jákobá cnego.

4. Podnieśćież śię wy już brony/ I
Krol niewysłowiony/ Aby mieszkał ná wi
wámi. Co zá Krol niewysłowiony? Kro
w mocy doświadczony/ Mocny walecz
jest zá námi.
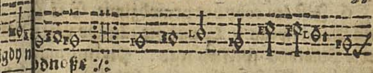
5. Ale otworzćież śię brony/ Idźie K
niewysłowiony/ Aby mieszkał ná wieki z
mi. Co zá Krol niewysłowiony? Krol c
mocy doświadczony/ Pan Zastępow/ á Kr
chwałámi.

Psalm XXV.

Ad te Domine levavi animam meam.
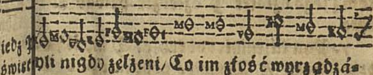

Niechayże zá swe dufánie Pośmiechu

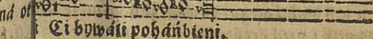

...dnoszę :/:

...noszę/ Wszák ktorzy w ćię dufáli/Nie

...yli nigdy zelżeni/ Co im złość czyrządzá-

...Ci bywáli pohánbieni.

2. Drogi twoje świetobliwe Rácz mi Pá-
...objáwić :/: Ściezki swe nie obłedliwe
...ácz przedemną postáwić / Prowadźże ty
...ie juz sam/ A w prawdźie swojey przy mnie
...y: Záwżdy ć ja tobie dufam / Boś ty Bog y
...áwiciel mey.

3 Rácżże ná swe zmiłowánie / Wspo-
...nieć sobie łáskáwie :/: Ktorym że nie skó-
...ś Pánie wie to wszytek świát práwie: Rácz
...rzechy mey młodośći Wygłádźić z swojey
...miśći. Rácz z swey dobrotliwośći Wro-
...im swe dawne chęći.

4. Dobry á szczyry jest to P... Bo nikomu
szkodźi :/: Owszem budźi grzesznika sam / Y
droge náwodźi. Ciche w spráwiedliwośći
...owádźi sam po drogách swych / Strzegąc/
...w jákiey złośći / Nie zepsował śie ktory z
...y.

... Prawdá/ táżże z litowánie/ Są to Páń-
... własnośći :/: Tym jáwne co jego zdánie
...owáją w uczćiwośći. O Pánie przez swą
...ość/ Y dla imienia świetego Odpuśćiwszy
...iś złość / Puść mie z járzmá ćeskliwego.

6. Jeſt kto coby ſię prawdziwie Bał J
ná Bogá ſwego :/: Temuć ſię záwżdy ßcze
wie Powiodą ſpráwy jego: Piękny má
doſtátek/ Weſoł záżywáć go będźie/ A w t
rym z jego dźiatek Y dźiedźic pewny zá
dźie.

7. Pan tájemnice odkryje/ Y myśl ſw
przymierza :/: Temu/ co pobożnie żyje/ A
zakonu zmierza. Do ćiebie oczy ſwoje Ob
cam/ y duchá mego/ Pewien że nogi moje W
zwolíß z pętá ćięßkiego.

8. Pánie weź mię w ſwą obronę Z mi
śierdźia twojego :/: Ciáſnoć mi ná káżdą ſt
nę/ Dla złośći trapiącego: Dußnoć wieß
ßy mojey W ćięßkiey nieznośney żáło ś
Nicći jey nie ukoi/ oprocz ćiebie ma dufnoś

9. Weyrzy ná moje ćięßkośći/ Weyrzy
moje troſki :/: Zábaczże mych wßytkich złoś
A uſkrom gniew ſwoy Boſki. Bacz że nieprz
jaćiel moy Bez winy ná mię wywiera/ Chc
ná mię wylać jad ſwoy/ Złośćią ledwie nie
miera

10. O [illegible] ty ſam ſtrożem mym / N
chay ſię z[illegible]mieje :/: Nie day ábym z
ſtał prożnym Swojey w tobie nádźieje: Sw
domeś mey [illegible]prośći / Swiádomeś y cne
mojey: Izráel w ſwey ćięßkośći Niechże d
zną łáſki twojey.

Tenże, Nota Pſalmu CXXXIV.

DO ćiebie Pánie Duchá mego/ podnoßę
cżáſu wßego/ Boże moy/ w tobie nádź
ję mam/ á wſtydu ſię z kąd nie obawiam.

2. Niech ſię z mey nędze nie rádują /

rzy mię prześláduja / ták wszyscy co ćiebie
dja/nigdy zelżenia nie doznaja.
. Ale wszyscy hárdzi grzesznicy / woli two-
przestępnicy / ktorzy sprzećiwiája śię to
odniosa wieczna hánbę sobie.
4. Náucz mię poznáć drogi twoje / wpraw
we śćieszki nogi moje / wiedź mię w pra-
wdźie twey ; boś ty mego / Bogiem zbáwie-
dniá kázdego.
. Wspomni ná miłośierdźie swoje/ná do-
ći dawne twoje / y przebacz grzechow mey
dośći/ á pomni ná mię z swey litośći.
6. Oto Pan wielkich dobroći / przetoż y
eszných náwroći / ćiche w swym sądźie bę-
wodźić: pokornym da w swych drogach
dźić.
7. Wszytkie drogi Páná nászego/ są miłość
awdá jego/á zwłaszcza tym co go szukája/
rzymierzu śię jego kocháją.
8. Przebaczże dla Imienia twego / wy-
ku mego ćięszkiego / wszák ty uczyń drog
ich Pánie/tych co drżą ná twe roskazánie.
9. Dusze ich w dobrym mieszkáć będą/ Zie-
z potomstwem ośiędą/ tájemnice im swe
wiś/ y przymierze swoje oznaimisz.
10. Ja też wznoszę k tobie oczy swe / byś
wał z śidłá nogi me / á weyrzał ná mię z
y litośći / y ulżył nądz y mych trudnośći.
11. Z frásunkow ćięszkich sercá mego/wyr-
Pánie sługę twego / weyrzyj ná moje uni-
ie/á odpuść wszytko me zgrzeszenie.
12. Obacz mych tłumy niechętnikow / ják
le mych záwiśnikow / przeto strzeż y broń
sze mojey/niech śię w swey ufnośći ostoj.

13. Strzeżże mnie ty sam czásu wszeg niebespieczeństwá złego / day wszczerośći dźić przy sobie / ábych mogł záwżdy t przy tobie.

14. Wybawże Izráelá twego / Pá frásunku wszelkiego / niech ućisków swoich beźie / á twoje chwałe głośi wszedźie.

Psalm XXVI.

Judica me Domine, quoniam ego

Boże czyń sąd o mnie A nie uznasz we Nic / oprócz mey niewinnośći : W Páni swoim vfáiąc / Onego śię trzymáiąc / zmienie swey státecznośći.

2. Doświádcz mię sam Pánie / Jest nie stánie Smiáłey przed sąd twoy dufn Weźmi ná probę swoje Náskrytsze myśli je, Nie znaydźiesz w nich obłudnośći.

3. Toć roskoszy moje / Báwić oczy s Twoim świętym zmiłowániem : Więc prawdźie twey świętey Odemnie raz prz tey / Trwáć z cáłym usiłowániem.

4. Z ludźmi wszetecznymi / Y lekkomyś mi Z żadney miáry nie przestawá : A czło kowi złemu W obłudźie swey skrytemu / przyiáćielem zostawam.

. Ná grzeßnych gromády / Ktorzy pełnę
ády/ Ja nigdy łáskaw nie będę: A z ludźmi
bożnymi/ W cnoćie nágánionymi/ W to-
rzystwo nie zádźędę.
. Toć zábáwy moje / Mywáć ręce swoje
wżdy w świętey niewinności: A z weselem
y twarze Obiegáć twe Ołtarze/ Paląc o-
ry wdzięczności.
7. Tám ja Boże práwy / Twoje dźiwne
áwy / Opowiem świátu wßytkiemu: A
śni wdzięcznie wßędźie/ głos moy wykrzy-
będźie/ Imieniu twemu Boskiemu.
8. Mojeć to kochánie Twoy dom/ twe mię-
nie Nápełnione twoją chwałą: Y nie mam
milßego / Nád dom Przybytku twego/ Já
im znam poćiechę stáłą.
9. Przetoż w dźień pomsty swey / Nie skłá-
y dußę mey Z niezbożnymi w osądzenie: A-
krwie niesytymi / Ni z ludźmi okrutnymi/
wáy mię ná zátrácenie.
10. Ręce swe do złości / Y wßelkiey sproß-
ści/ Pogotowiu záwżdy máją: Rádźi przyi-
ją dáry / Pátrzą ná śię przez spáry / O
áwiedliwość nie dbáją.
11. Jać swey niewinności Z sercá uprzey-
ści Strzegę / y strzedz chcę do końcá: Ty
o z swey miłości / W káżdey mojey tru-
dności/ Łáskáwy bądź moy obrońcá.
12. A ja mocnie stojąc / Szwánku śię nie
ąc/ Pełen nie mylney nádźieje / Wnidę do
ru twego / Wyznam ćię być sławnego/
ielbiąc twoje możne dźieje.

Ey;

Tenże.

Sądź mię Pánie / á uyrzysz niewinno
Tobie ufájąc záwżdy / bespieczni
moję / *Rep.*
stoję Rácz mię Pánie doświadczyć / rá
mię sprobowáć / á jáko z złoto w ogniu / rá
spolerowáć.

2. Miałem twe miłośierdźie przed s
záwżdy :/: Spráwowałem swoy żywot
dług twey prawdy Nie miałem towar
stwá z nieſtátecznymi / áni wnidę w jeden
z niepobożnymi.

3. Nie miałem sercá ku złym / áni m
będę :/: Z niecnotliwym pospołu nigdy
śiedę, záchowam ręce (da Bog) w swey
winnośći / twoy ołtarz otoczę kołem rádoś

4. Aby ludźie głosu twey chwały słuchál
A z ust moich twe dźiwne spráwy pozná
mam rozkosz Pánie pátrząc ná twoy d
święty / y ná przybytek wieczney chwały tn
wźiętey.

5. Nie trać Pánie dusze mey ze złoczyń
mi :/: Ani żywotá mego z mężobóycámi / k
rzy w swym okrućieństwie nie máją miáry
ręce nápełnili / cudzemi dáry.

Pánie jam żył wßytek ſwoy czás w nie-
nośći :/: Zbaw mię á użáłuy śię moiey
łośći / proſtom chodźił / á to ſą twe dáry
nie / przetoć będę we Zborze dźiękowáł żá

Pſalm XXVII.

DOMINUS illuminatio mea.

An świátłem moim jeſt czáſu káżdego/
Pan jeſt podporą żywotá mojego/
eſt y ſtrożem mym nie ſtrách mię trwogi/ R.
ktoż jeſt coby mi miał być ſrogi?
kiedy śię źli ná mię zbieráją/ Rádząc śię
oby mię pożárli/ y jákoby mi duſzę wydár-
hańbą wſtyd tylko z tąd odnaſzáją.

2. Niechay mię ſwoim obozem obtoczą/
rce śię ich nic moje nie boi :/: Niech ná
choć ják do ſzturmu przyſtoczą/ Duſzá ma
ánu beſpiecznie ſtoi. O jednom prośił
ná ſwojego/ O co śię modlę/ y bez przeſtá-
: Zebym mogł mięſzkáć áż do ſkonánia
náświętſzym domu płácow jego

3. Zebym z pilnośćią tám śię przypátro-
ł Páná ſwojego dźiwney źrznośći :/: W

jego śliczności żebym rozkoszował / Rozk
zbáwienney Páńskiey mądrości: Támći
moy Pan záchowáł cále / W niebespiec
stwie mię skrywszy moim Pod niedobytym
miotem swoim / Postáwił mię tám jáko
skále.
* 4 Y zostáwił mię Pan w táкiey otusze
mi wygráć nád przećiwnikámi :/: Zá ce
ką ze wszytkiey moiey duszie / Slubu,ę stá
wdzięcznie pieśniámi. Vsłysz mię Pánie
łájącego / A ná rzewliwe moje wołán
Bzyrz mi swego porátowánia / Day mie
prozbie wzywájącego.
5. Twoichći to ust święte roskazánie /
byśmy twarzy twojey szukáli :/: Przetoż
ćiebie duszá moiá Pánie szuka / y szukáć ch
by nádáley: Tylko mię nie karz niechę
twarzą Ni w gniewie sługi opuszczay swe
Boś w złyczas dawno rátownik jego /
odstępuy mię Boską swą strażą.
6. Wypadłem rodzicom swym w zápám
tánie Lecz mię Pan przyjął ná ręce swoj
Zjáwże mi tedy drogi swoje Pánie / Y náp
wodz mię ná śćieszki twoje / Ná złość tym k
rzy mię podstrzegáją: Od ich mię krwán
záchoway ręki / Niechay mi nie zádawáją n
ki / Boć ná mię świádki fałszywe máją.
7. Jużćiby było dawno mię nie zstáło /
w troskách moich / y w mey trudności :/: K
dyby serce moje nie ufáło / Iż w ziemi żywy
żyć mam w rádośći / Czekay ná Páná /
tráć bufnośći / Onći utwierdźi sam serce tw
je / Kiedy mu spráwy poruczysz swoje / Czek
go mężnie w swey ćierpliwośći.

Tenże, Notą Pſalmu XXV.

A R świátłość mą / zbáwienie me / á ko-
goß śię będę bał :/: Pan mocą żywotá
go / kogoß śię będę lękał / kiedy ná mię źli
árli / áby ćiáło me pożárli / ći co mię w o-
dźie máją / potknąwßy śię upádáą.
2. Choćby przećiwko mnie woiſko / choćby
ná powſtáłá :/: przećię ſerce y duſzá w
/ moiá będźie ufáłá : jednegom od Pá-
żądał / od niegoż będę wyglądał / abym
ßkuł w domu jego / przez wßę dni żywotá
go :
.Abych śię przypátrzył Páńſkiey piękney
dozności :/: bym w jego kośćiele myślił /
zo wßechmocności / bo mię on y z zdrowiem
in / okryie przybytkiem ſwoim / w ſwoy mię
niut zchową cále / wywyżßy mię ná ſwey
e.
. A ták głowę moję ſam Pan / wywyżßy w
ey mocy :/: że mi da ná okoliczne Prze-
niki pomocy / ja záśię w przybytku jego /
ćá práwie ochotnego / dam ofiárę wykrzy-
a / chwaląc Páná bez przeſtánia
. Słyß mię Pánie kiedy wołam / zmiłuy
ſłyß mię Pánie :/: rozmyślawą ſerce mo-
ś dał to obiecánie / ßukaićie oblicza me-
toß Pánie ßukam jego / nie kryiże twey
tey twarzy / áni mię w ſwym gniewie ka-

Tyś ſam pomocą moją był / przeto mię
puſczał :/: Boże zbáwienia mojego / te-
mię nie porzucał / choć mię Oćiec z Mátką

moję odbiegli z obroną swoją/ tobiem jed
o moy Pánie/nie przyszedł wzápámiętáni
7. Náucz mię Pánie drogi twey / y w
ścieszkámi twymi:/: dla tych co mię podst
gáją oczymá niechętnymi / nie day mię
wolę moich / Nieprzyjaćioł co ust swoich
szczery fałsz używáją/y okrućieństwem pał
8. Ale ja wżdy przećię wierzę / iże w ż
żywiących:/:oglądam y też użyję dárow P
skich trwájących ; á ty Duszo Páná cze
bądź stáłą nic śię nie lękai / boć Pan um
twe serce/nań śię wzday/nikt ćię niezetrz

Tenże, Notą Pieśni CXCIII.

PAN ogniem swojey świátłośći/rozś
ca moje ćiemnośći : Pan strożem n
żywotá/zkąd śię ja mam bać kłopotá ?
2. Kiedy ná mię wszytkie zbroje / wsz
znieśli rády swoje/sámi źli ludźie upádł
dła/ktore ná mię kłádli.
3 Niech widzę woyská znieśione/niech
dzę drzewá złożone/ufájąc Páńskiey pom
nie boję śię żadney mocy.
4. Oto proszę Páná swego / ábych mię
w domu jego : dájąc mu cześć/poki wieku
stawáć będźie człowieku.
5. On w niebespieczeństwie moim / s
mię pod namiotem swoim : uwiodł mię/ y
wił w cále/ná niedostąpioney skále.
6. Y dźiś mi dał Pan moy tuszy / że
gorę mojey duszy: á ja w świętym domu j
wyznam go bydź Bogá mego.
7. Usłysz Pánie prozbę moję / á okáż
łáskę swoję / k tobie myśli me wzdycháją /
bię oczy mi szukáją.

. Nie kryi przedemną swey twarzy / dni swym gniewem karzy: ále mię w moiey nośći/wspomagai/Boże litośći.

. Rodźice zápámiętáli/ przyiaćiele zánie- ... ále mię Pan nieprzebaczył / owszem ... nąć mię raczył.

o. Ziaw mi/Pánie/drogi swoie / náwiedź ná śćieszki twoie / z ktorychby zepchnąć nogi/nie mogł nieprzyjaćiel srogi.

1 Niedaj mię ná pewne męki / do złych i krwáwey ręki: widzę świádki niepraw- e/słyszę ná śię kłamstwo żywe.

2. Jużby mię wtroskách nie stáło/by serce m nie ufáło / że mą wyniść z tych trudno- á użyć jeszcze rádośći.

3. Przeto Páná oczekaway/á nieszczęśćiu nie daway/Pan utwierdźi serce twoie: te- poruczy rzeczy swoie.

Psalm XXVIII.

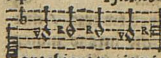
Ad te Domine clamabo, Deus meus ne sileas.

O ćiebie ja wołam moy Pánie / Stáło

já / moje dufánie/ Nie odwracayże śię

mnie/Ráczey skłoń uszy swoje do mnie/

ć mi przyidźie zrownáć z tymi Co są po-

grzebieni w ziemię.

2. Vsłysz wołánie/usłysz proszę/ Bacz ż
ce do niebá wznoszę. Nie licz mię z ludźmi
prawymi/ Nie trać mię pospołu z grzeszny
Niechay z nimi cząstki niemam/ Wszák
że o nie nic nie dbam.
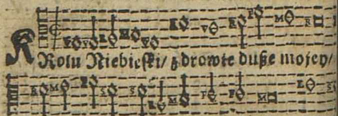
3. Chęć iezykiem opowiádáią/ A w s
iad szczyry chowáią/ Niechayże się im
Pánie/ Wedle uczynkow płacá stánie/ I
łáskę znáią po tobie/ Jáko zásłużyli sobi

4. Námniey bowiem o cię nie dbáią:
spraw twoich uważáią: Przetoż im z s
sprawiedliwości Ze wszelkiey ich niebespi
nośći/ Nie tylko wstáć nie pomożesz/ Lecz
tępisz kędy możesz.

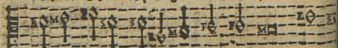
* 5. Bądźże chwałá Bogu wiecznemu
dał mieysce wzdychániu memu: On iest ś
on tarcza moiá/ Zá nim ia używam pok
Przetoż śpiewáiąc w rádości/ Chwałę
iego miłości.

6. Pan iest siłą swemu ludowi: Pan
tunkiem swemu Krolowi/ Miey ná swey
czy wierne swoie/ A szczęść Pánie dzied
two twoie Pásąc ie dobrámi swymi/ O
chwałámi wiecznymi.
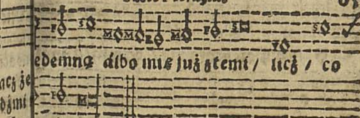
Tenże.

Krolu Niebieski/ zdrowie duszę moiey/

ciebie wołam/ á ty twarzy swoiey/ nie

wźtemi

Słyß prozby moje / ktore w káżdey do-
posyła człowiek żáłosny ku tobie / z płá-
y podnosżąc ręce ku żáznemu / Domowi-
nu

Nie kłádź mię wpocżet z ludźmi nieprá-
ki / nie zátrácay mię pospołu zgrzesznymi:
zy językiem choć opowiádáją / sercem
dzáją.

Zápłáć im według ich ucżynkow / Pánie /
ń nagrodę / ktora zá ich stánie: niech táske
záslużyli sobie / zucżą po tobie.

Niechcą rozumieć Páńskiey rády two-
że mię podwyższasz ty sam z łáski swojey:
o je zniszcżyß: á zá twoją rádą / już nie
stáną

Pánu bądź chwałá u ktorego były / waż-
e prozby: to tarcż / to me siły: k temu się
dy moje serce kłoni / á on mię broni.

Z tąd duszy mojey wesele dostawa / z tąd
moje Panu chwałę dawa / Pan lud swoy
a / Pan jest nieprzebitē / krolowi sczytem.

Miey ná swey pieczy / Ojcże miłosier-
ziedźictwo swoje / y wßytek lud wierny
je w dostátku / y w wadze u świátá / ná
żne látá.

Psalm XXIX.

Adferte Domino Filii DEI.

Cy nuż Potentatowie / Swiátá mo

Krolowie/ Znayćie Páná więtſzego/ W

wſzy władza od niego Wdźięczność m

to pokażćie/ Jmię Páńſkie ſławne ſław

Pánem go ſwym wyznawájąc/ W Koś

le mu śię kłaniájąc.

2. Głos Páńſki wody leje/ Y morzem ſ
nie chwieje/ Głos Páńſki piorun ſrogi/
ca/ zkąd wielkie trwogi/ Głoſu/ Páńſk
możności/ K.to wysłowi/ y godności/ W
śię ſwym Pan pokázuje/ Że on nád wſzy
pánuje.

3 Roſkie Cedry Lybáńſkie/ Drzuzgocą
ſy Páńſkie/ A choć śię ich korzenie/ W
mocno ziemie/ Przećię je z gruntu wy
ca: Głos Páńſki gory obraca/ Że mu ſk
ják ćieletá/ Ják jednorożcow koźletá.

4 Ná ten głos Páńſki ſrogi / Z ogr
powſtáją trwogi/ Arábſkie drżą puſtynie
ich ten ſtrách nie minie/ Y zwierz dźiki
fráſuje/ Aż wiec y dźieći ſwe truje/ Láſy
śćią opadáją. Bo czyi to głos dobrze zná

Lecz Pánie chwał twych wiele / Ktore
ią w twym Kośćiele: Bo tám chceß być
ny/ Pan nád wßytkimi Pány: Jużeś ná
zás krolował: Gdy ſtráßny potop świát
ał/ Pan krolowáć nie przeſtánie/ Poki ie-
wiekow ſtánie.

Pan lud ktory miłuie / Ten męſtwem o-
ie/ Przy nim w potrzebie ſtawa / Z ßcze-
n pokoy mu dawa. Przetoż wy Potentá-
Swiátá możni Monárchowie/ Znayćie
obą wyżßego/ Bo czymeśćie/ to od niego.

Pſalm XXX.

Exaltabo te Domine, quoniam.

Pánie moy będę ćię ſłáwił/ Boś mię záło-
pozbáwił/ Do ozdobyś mi przyſpießył/
cheś mnę nie náćießył / Co czekáią u-
u mego/ Nie lękáiąc śię ſądu twego.

Pánie wołałem ku tobie / A tyś mę
rł w mey chorobie. Jużći był/ widząc śię
bie Moy żywot/ zwątpił o ſobie: Aleś
grobu záchował/ Y żywotemeś mię dá-
ł.

Zborze Páńſki śpiewáy ſwemu / Obroń-
broćliwemu / Uczyń cześć powinną z
Jego nąświętßey pámięći; Nie długoć

mieyſcá gniewu dawa/ Bo go w okámgn
przeſtawa.

4 Ale miłoſierdźia ſwego/ Niechćiał
zámierzonego Jeſli wieczor záfráſuje
ráno umiłuje. Ja ſzcześćiem ſwoim w
śiony/ Y doſtátkiem/ uſpokojony.

5. Smiałem rzec: w tey klubie ſtoję/ Z
odmiánny nie boję. Pánie twojá łáſká
Mnie ták mocno utwierdźiłá: Ale ſkoro
twarz odwroćił/ Záraz ás mnie umyſł moy
ćił.

Tenże.

Bede ćię wielbił moy Pánie/ Rep.

Pokim ná świećie zſtánie: Boś n
przygodźie rátował/ y śmiechow lud
uchował.

2. Pánie/ wołałem ku tobie/ á tyś m
ſpárł wmey chorobie: dodałeś mi ſwey p
cy/ żem nie uyźrzał wieczney nocy.

3. Zborze Páńſki/ śpieway ſwemu/ Oj
cy napewnieyſzemu / uczyń cześć powin
chęći/ jego naświętſzey pámięći.

4 Gniew jego trwáłſzy piány/ á łáſki
nieprzetrwány/ kogo wieczor záfráſuje/
ráno umiłuje.

5. Mnie poprawdźie ſzcześćie było /
dálece już zbłaźniło / żem śmiał rzec/ n
klubie ſtoję/ że śię odmiánny nie boję.

Pánie/twoiá łáſká byłá / mnie ták moc-
wirdźiłá : ále ſkoroś twarz odwroćił/
ś moię hárdość ſkróćił.

Cożem ia miał pocżąć ſobie / iedno głos
ześć ku tobie? co zá korzyść/ mocny Bo-
żego zginienia być może ?

Zaiść proch cześć bedźie dawał / álbo
dobroć wyznawał ? O Pánie rácz się
zmiłowáć/ á mnie ſmutnego rátowáć.

Użyłeś zwykłey litośći/ obroćiłeś płácz
dośći : zdiąłeś ze mnie wór żáłobny / á
yłeś płáſzcz ozdobny.

. Przeto ćię weſoła wſzedźie / Duſzá me-
ſielbić bedźie/ twoiá chwałá/ wiecżny Pá-
uśćiech moich nie uſtánie.

Pſalm XXXI.

e Domine ſperaui, non confundar.

ey Pánie ufam wielebnośći/ Niechże
/ proſzę/ Wſtydu nie odnoſzę/ Użyi ná
ą ſwey litośći/ A dla śiebie ſámego/
w mię wſzytkiego złego.

Rácz przyiąć mile prozby moie / A z tey
nedzy/ Wyrwi mię co predzey : Pokaż
przy mnie śiły ſwoie / Boć ia do ćiebie
/ Jáko ná pewną wieżę.

3. Tyś zamek mojey bespieczności/ A
że mię nędznego/ Dla imienia swego :
śidło przeklętey zazdrości Mogł minąć
mi pomoc/ Wszákże ty sam mojá moc.

4. Oddawamći śię w ręce twoje/ Bo
odkupił sam Ciebieć swym Pánem znam
sobie brzydźi serce moje/ Co miłują pr
śći/ Ja dufam twey miłośći.

* 5. W twojey śię ja ćieszę lutośći/ Tać
kochániem/ Tá urádowániem/ Dla tey n
dey mojey trudnośći / Lástáwieś mi śi
wił Y duszęś mą wybáwił.

6. Tyś mię nieprzyjaćiołom mojim T
nie odeymował/ Zdrowego záchował :
mię pośiłał duchem swoim / Wiodąc
stronną drogą Mnie pod nátęższą trwog

7. Y teraz zmiłuy śię moy Pánie/ W
tym zfrásowániu/ Y utkopotániu/ Zy
mojego nie zstánie. Kto weyrży ná osobę/
dnie pozna chorobę.

8. Oczy w ćięszkim płáczu zbolały/ S
me struchláło/ A ćiáło zemdláło/ Látá p
czásem zućiekáły/ Y żywot już ustawa/
śił w kośćiách nie zstawa.

9. Smieją śię ze mnie przećiwnicy/
śiedźi śię śmieją/ Y głowámi chwieją :
powinni moji wszyscy/ Mijáją mię z dá
Wzgárdzonego człowieká.

10. Od wszytkichem ták porzucony / J
trup śmierdzący/ Już w grobie leżący/ Y
to skorupá wzgárdzony/ Wszyscy mi urą
ją/ Wszyscy śię oszczerzáją.

11. Wszytko ich ná mię buntowánie/
koby to sprawić/ Gárdłá mię pozbáwić/

ánie mam dufánie / Żeś ty Bog moy o-
cá/y bedźieß áż do końcá.
. Wiem ja że w świętey ręce twojey
maß moje látá/y bieg mego świátá: A
oż nedzney dußy mojey Nie dopußczay
ęki/Nieprzyjaćielſkiey ręki.
. Rozświeć twarz ſwoję świętą proßę/
ſwym ſługebnikiem / Bądź mi pomocni-
: A niechay wſtydu nie odnoßę / Iż ja
ąc tobie/Wzywam ná rátunk ſobie.
. Niech źli z złymi ſprawámi ſwymi/
ińbione plemię/Západną pod źiemię. W-
ech śię ſtáną niemymi Ludźi wßytkich
liwych/A do tego chełpliwych.
. O jáko jeſt wiele dobr Pánie / Ktore
gotujeß / Co je ſwymi czujeß: Tym śię
ebie dobrze ſtánie / Ktorzy w tobie dufá-
á złi świát nic nie dbáją.
5. Tákie w ſwym namiećie ukrywaß/
ie ich nie obudźi Nádętość złych ludźi:
e ná ſwym pokoju miewaß / Y ſtrzeżeß z
ájdego/Ięzyká wßetecznego.
7. Niechże imię błogoſłáwione Twoje
e będźie / Boś mię bronił wßędźie / Iák
o dobrze opátrzone: W twey świętey o-
ności/Byłem beſpieczności.
. Byłoć to / żem w ſtráchu moy Pánie
wątpił o tobie / W chęći twey ku ſobie:
ty me śmętne wołánie/ oneyß potrzebney
ę/Przyjął do śiebie mile.
. Miłuyćież Páná świeći jego/Bo trzy-
wiernymi/Brzydźi śię hárdymi: Pośil-
nim ſercá ſwojego/ Bo w nim pomoc u-
ę/Tomu cáłe dufáćie.

Psalm XXXII.

Beati, quorum remissæ sunt iniquitates.

Szczęśćia pewnego człowiek ten używ
Do ktorego się z łáski Pan ożyw../Niep
wość jego mu odpuszczájąc/Y sprosny bá
grzech pokrywájąc/Szczęśliwy co Pan
go przewinienia / Nie poczyta mu do jeg
zginienia/Ktorego prozen duch obłudnoś
Y serce wolne od niesczyrośći.

2. Gdym nieprawośći milczeniem ch
znikáć Grzechu y słowkiem przed Bogiem
tykáć Schnąć jęły we mnie sprochniáłe
śći/ Z wielkiey/ dla grzechow/ we mnie teś
śći Bo ręká twojá ná mię náćieráłá /
dnie y w nocy grzech moy wytykáłá / Z
schnęły we mnie me wilgotnośći / Ják zie
w letne schnie gorącośći.

3. Obaczywszy się / tákem mowił s

rzechy me wszytkie / już objawię tobie/ Złem
ść przed tobą odkrył sumnienie/ Dałeś ná
zytko swe rozgrzeszenie : Tákći gdy człowiek
nje co do śiebie / Nalepiey mu śię z tym u-
c do ćiebie / Choćiaby morze ziemię zdlá-
On zá twą łáską zostánie cáło.
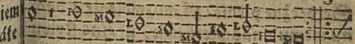
Tyś mą ućieczká w káżdym utrapieniu/
mię wszytkiemu odeymujesz złemu / Ty w
ciech moich pobudzasz pienia / Jákie więc
ni co zbył więzienia. Y rzekłeś do mnie :
ćię będę wodził Po drogách moich ábyś
nich chodził / Ja oká swego z ćiebie nie
szczę/ Ani ć śię potknąć kiedy dopuszczę.

. Jedno nie bądźćie tym / czym jest koń/
Tym co muł/ bo ći w rozum są obráni/
łznáć je trzebá y uleczowáć / Ktoby chćiał
i dobrze kierowáć. Nie jedne rózgę ma
n Bog ná złego/ Lecz y ná pieczy ma w ś e-
rzącego / Wesela w Pánu wy używayćie/
śćie cnotliwi y wykrzykayćie.

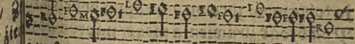
Tenże.
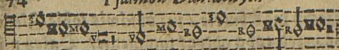

Błogosłáwiony káżdy ten / ktoremu
Szczęśliwy táki człowiek bywa/ ktorego

zech/ odpuszcza Pan Bog ná káżdy dźień/ R.
zech/ Pan Bog łáską swoją okrywa/

i w sercu jego/ fałszu żadnego/ nie upátruje/

gdy probuje sczyrymi go sobie znaiduje.

2. Gdym chćiał zátáijć swoje złośći / stem strapion / ták yż we mnie uwiedły k ći :/: bo mie reká twojey srogośći / w no wednie/dotyka dla moijch sprosnośći D Duch śćiśniony/ był z káżdey strony/ná s twoje / śiły moje / wyschły ják wórżod l znoje.

3 Y umyślyłem już moy Pánie / swo złośći/uczynić przed toba wyznánie :/: ł tem: grzech moy oznáimie tobie/áni żadn nieprawośći zátáje w sobie A ty od śćiś/z kázni wypuśćiś/ dla Syná twego / krwi jego/omyjeś mie wierzacego.

4 Otoć śie beda modlić Swieći/ w d potrzeby / skłádájac ufność w twojey chęć Choć śie wyleja náwáłnośći / choćia j zwykłe ich obeida krewkośći A przećie nie/nic nie przypádnie/ ták szkodliwego / ćie swego/mája obrońce pewnego.

5. Tys jest szczytem wybránych Pánie obrona / twoja mnie śie nic źle nie stán Rácz mie wywieść z mojich trudnośći / tobie záśpiewam ku czći Pieśń rádośći Serdeczne pienie/ zá wyzwolenie / dam nu memu / naświetszemu / ufájac słowu stiemu.

6. Bo mowiś do mnie w ten sposob sam ja tobie myśl zdrowa / y rozum dobry da Y ná droge zbáwienia mego/ náprowádz sam/z miłośierdzia swojego Y dam c de/odjawszy wáde / jásnym mym wzrok

w wyrokiem / zástonię ćię przed złym o-
m.
7. Nie bądźćie jáko muł leniwy / áni jáko
ßkrecony koń popędliwy :/: koń á muł ro-
nu nie máją / lecz wędźidłem / y uzdą rzą-
ni bywáją. A nád to człowiek / przez
ystek swoy wiek / ma śię miárkowáć / y uj-
wáć / ćiáłem Duchowi hołdowáć.
8. Niepobożnych trwogá nie minie / á upor-
Piekielną wieczną śmierćią zginie :/: Ale
rzy w Pánu ufáją w dźień potrzeby / mo-
y ręki jego doznáją. Cześć Bogu dáj-
z sercá śpiewayćie / wy spráwiedliwi /
zmyż żywi / Pánie bądź nam miłośćiwy.

Psalm XXXIII.

Exultate justi in Domino.

Wż spráwiedliwi záśpiewayćie Weseląc
Wáße powinność pámiętayćie / Chwalić
y swoim Pánie R. Nákoż śię udayćie / R.
á przez śpiewánie / głosy rozpußczayćie /
zan umierzćie / Ná Arfie złoconey / Ná-
gnićieß strony / W bębny uderzćie.
Pieśń nową Pánu záśpiewayćie / No-
ośu wesołego :/: A z powagą to odpra-

wiayćie/ Dokáżćie misterstwá swego/ Bo
Pan prawdziwy/ W spráwách świekob
Trwa bez przestánia: A choć świát piáś
Nie spiąc záwżdy czuje/ Nie ma ustánia.

3. Kocha śię Pan w spráwiedliwośći
sądy swoje miłuje :/: Ziemiá pełná jego
śći Ktorą wszytko opátruje Niebios wys
śći/ Słowem swey możnośći/ Onże sam
wił: Onże duchem ust swych/ Emy woys
zmáitych/ W niebie postáwił.

* 4. Onże zgromádził morskie wody Já
státku jákiego :/: A żeby nie czyniły szkody
je w przepaść skárbu swego: Przetoż c
świátá Bogá w wieczne látá Niecha
boi: Niechay przed nim plemię/ Co ośi
ziemię Ze drżeniem stoi.

5. Bo ledwie Pan wyrzecze słowo/ A
zdraz wszytko stánie :/: Wszytko mu śię
gotowo/ Ná namnieysze roskazánie. J
dow prákttyki/ Pomieszał y szyki/ Wni
obroćił: Rzkomo chytre rády/ Myśli
zdrády/ Opák wywroćił.

6. Ale co sam ten Pan urádzi/ To
wieki trwáć będźie :/: A co zámyśli/ prz
wádzi On do skutku swego wszędźie. N
to szcześliwy/ Z ktorym dobrotliwy/ P
Bog przestawa/ A ktory oblicznym/ Y
dziedzicznym/ Swoim wyznawa.

* 7. Pan tylko z niebá poyrzy okiem N
ziemskie niżiny :/: A záraz po świećie szy
Wszytkie ludzkie uyrzy syny. Z páłacu
jego Widzi naświętszego/ Co nas ná
Wszytkie sam sprawuje/ Wszytkie opá
Dárámi swymi.

8. Wszytkie Pan widzi nasze sprawy / Bo
jeżeń serce stworzone :/: Widzi myśli ná-
ch zábáwy Bo mu záwżdy otworzone. Kro-
nawietszego/ Zadne woysko jego/ Nie porá-
c: Niech mocarz zwyćiestwá/ Sobie z swe-
męstwá/ Nie obiecuje.

9. Niebespieczna ufáć koniowi/ Chociaby
arętszemu / Szkodá ufáć y rámieniowi
ocmu / choć namożnieyszemu: W sámym
o Pánie/ Kto ma swe ufánie W potrzebie
dey/ Ma z oká Páńskiego/ Ná sie fáská-
zo/ Obronę záwżdy.

10. Tych on strzeże w káżdey przygodźie/
oniąc od śmierći srogośći / Tychże też nie
norzy w głodźie / Dájąc im chlebá w hoy-
ći: Przetoż w tákim Pánie / Niechay nie
stánie/ Duszá ufnośći: Gdyż ná wszytkie
ny / Pewna swey obrony Z jego możnośći.

1. W nim wesela doskonáłego Będziem
sey używáli / Cośmy w mocy jego święte-
Imienia cále ufáli. Niechayże już Pánie/
oje zmiłowánie / Po tobie znamy / Jáko
s/ że w tobie / A nie sámi w sobie Nádzie-
amy.

Psalm XXXIV.

Benedicam Dominum in omni tempore.

Je chcę poprzestawáć/ Choć y w ćięszkim
apieniu Usty swymi nawyższemu Chwał

wdźięcznych oddawáć: Duszá mojá w P n
Przechwaláć śię nie przepomni/ A tego
chájąc skromni Mieć będą kochánie.

2. Pánász wystawiayćie/ Mną wzbu
do rádośći Jmię Páńskie w ochotność
mną wynaszayćie: Nigdyć śię nie zchr
Owszem głos moy usłyszawszy/ Łáskáwie
nań ozwawszy/ Od złych mię obronił.

3. Co pátrzáją w niego/ Bywáją w
oświeceni/ Nie bywáją záwstydzeni N
od żadnego: Nędznik w swey trudnośći/
dy jedno Páná wzywał Záraz wysłuch
bywał/ Wychodźił z ćięszkośći.

* 4. Obozem ostawia Bojące śię P
swego Anjoł Páński/ y że złego Możn
wybawia. Skosztuy kto chce tego/ Zeć to
Pan dobrotliwy: Kto mu ufa/ ten szczęśli
Nie rzeczesz inszego.

5. Przetoż wy wybráni/ Boyćie śię P
swojego/ Nie umorzy z was żadnego/ P
znaćie to sámi. Często głodźien bywá/
srogi stráwy nie májąc: Lecz wierny w P
ufájąc/ Dostátkiem opływa.

6. Do mnie przyydźćie dźiatki/ Mey n
posłuchayćie/ Jáko Pánu służyć maćie:
potrzebne gadki/ jać bez wszelkiey zdrády(
tu długiego żywotá/ Prágnie użyć bez kło
tá) Názycze swey rády.

7. Strzeż języka swego / Od każdey prze-
rotney mowy / Ani obłudnymi słowy Nie
radzay bliźniego / Porzuć złość / bądź do-
y / Szukay z pilnością pokoja / Tedy dozna
ßa twoja łaski Pańskiey ßczodrey.

8. Y na też straßliwie Pátrzy Pan / co bro-
złości / A ich pámięć w swey srogości / Trá-
spráwiedliwie: Lecz wołającemu / Ucha
jego nákłonił / We złey toni go obronił /
ić Pan czyni swemu.

9. A tych więc pilnuje / Ktore ná sercu skru-
ne / Y w duchu ich zátrwożone Záłośnie być
je: Bo ácz wiele złego / Ná wierne Páńskie
ychodzi / Ale je Pan wyswobodzi Záwżdy
yßytkiego.

0. On strzeże ich kości / By z nich ktora
rußona Nie była dni skázona / Od złośni-
y złości. Złego złość pobije / Bo z własney
jey niecnoty / Upadßy w ćięßkie kłopoty /
piátá nie záżyje.

1. Ale sługi swego Pan ten duße okupuje /
báwienie jey spráwuje / Że wßystkiego złe-
Przetoż z tey miłości Niechay Bog bło-
áwiony Zostawa / ná wßytkie strony / Aż y
wieczności.

Tenże.

ędę ja záwße wielbił / Imię Páná mego /
e wynidzie z ust moich / nigdy chwała jego.

. Pánem się chlubić będzie / jedynaczka

mojá / bo ję wźiął w swę obronę / do sw
pokojá.
3. Co słysząc spráwiedliwi / będą się
dowáć / y zá jego dobroći / będą mu dźiękow
Ozwał mi się Pan záraz / gdym k
ęnął do niego / y uspokoi wszystkie / trwogi
cá mego.
5 O jákoż jest wesołe / oblicze twe Pá
ná ktore gdy kto weyrzy / wnet się czerstw
stánie.
6. Ten chudźinká záwołał / á Pan z N
swego / usłyszał / y wyrwał go / z ręku tra
cego.
7. Anjoł jego zá káżdym / spráwiedliw
chodźi / y z niebespieczeństwá go / káżdego
wodźi.
8 Szkosztuyćież wszyscy ludźie / jáko
Pan dobry / á jáko w miłośierdźiu / sw
dźiwnie szczodry.
9. O szczęśliwyż to człowiek / ktory swe
fánie / położył w ták łáskáwym / á swo
dnym Pánie.
10. Boićie się Páná wszyscy / służebn
jego bo nie uczuje głodu / Dom spráwie
wego.
11. Świętá będą po leśiech / od głodu
czáły / ále sługom swym spráwi / Pan dostá
cáły.
12. Słuchayćież mię Dźiateczki / á ja n
náucżę / y bojáźni was Páńskiey / krociuch
wyucżę.
13. Kto chce mieć długi żywot / widź
dobre látá / á pobożnie záżywáć / prágnie te
świátá.

14 Hámuy język od złey / y wszeteczney mowy / á nie obchodź się z nikim / obłudnymi słowy.

15. Przestań złego / czyń dobrze / á szukay pokoiá / á ták będzie płynąłá / w dobrách duszá twoiá.

16. Oczy Páńskie pátrzáią / ná spráwiedliwego / uszy Páńskie słucháią / Głosu pobożnego.

17. Ale niepobożniká / Pan z gruntu wykorzeni / á wniwecz wszystkę jego / pámiątkę obróci.

18. Spráwiedliwy záwoła / Pan usłyszy z niebá / y wszędzie przy nim stánie / gdzie będzie potrzebá.

19. Bliski Pan wszystkim ludziom / sercá skruszonego / y kocha się w człowieku / Duchá pokornego.

20. Wiele złego przychodzi ná spráwiedliwego / ále go Pan wybáwia / záwżdy ze wszystkiego.

21. Strzegąc áby namnieysza / ze wszech iego kości / nie byłá obrážona / w jego opáczności.

22. Zábije złość złośniká / y poginą wszyscy / ktorzy spráwiedliwego / mieli w nienawiści.

23. Ale Pan swoich wiernych / sług zdrowie kupi / y wyzwoli je mocnie / od niezbożnych łupy.

24. A oni wybáwieni / uczczą Páná swego / słáwiąc záwżdy y wielbiąc / Imię święte jego.

Tenże.

Będę chwalił Páná czáſu wßego/ w uſt
moich będźie chwałá jego/Duſzá śię w P
nu ma chlubić będźie/zkąd śię pokorni u
ßą wßędźie/Wyſławiajćieß ze mną piln
Páná/ jemu cześć ſpolnie niech będźie dár

2. Wyſłuchał mię Pan gdym ßukał je
Zdjął ze mnie ſtráchy / wyrwał mię z złeg
ktorzy nań w biedách ſwych pogládáją/ y k
rzy śię do niego zbiegáją / ći będą od nie
przygárnieni / ná twarzy ſwojey nie záwſt
dzeni.

3. Ten nędznik wołał á Pan nádſtáw
Vchá y bied go wßelkich pozbáwił / Anjo
obozem w okrąg tych bywa/co śię go boją/
ich wyrywa / ſkoßtuy ják w dobroć Pan d
świadczony ten co w nim ufá błogoſłáwion

4. Boyćie śię Páná wy jego święći/bo t
cy nędzą nie będą zdjęći / co śię go boją /
lwiętá muſzą / głod ćierpieć y przemorow z
kuſzą / á ći ktorzy Páná ßukáją / Vboſtn
w niwczym nie doznawáją.

5 Zeydźćie śię Dźiatki / ſłuchać w ſpoln

ći/ja was náucżę bogoboinośći / ktoż jest co
rágnie/áby śię náżył / kto miłuje dni by do-
rá zażył / strzeżże języká swego od złośći/
árgi twe niech nie mowią chytrośći.
6. Poprżestań złośći / czyń dobre rżeczy/
ikai pokoju/miey go ná pieczy/oczy Páńskie
wiernych pátrżáją / y prożb ich uszy jego
cháją / twarż jego przećiw brojącym zło-
i / by pámięć ich zniosł precż z żiemskich
ośći.
7. Spráwiedliwych wołánia przyjmuje / że
ech trudnośći sam ich rátuje/ bliski Pan lu-
/w sercu skruszonych / záchowywa w duchu
apionych: Wieleć meż cżęśćia spráwie-
wy ma/wszákże go Pan ze wszego wyrywa.
8. Strżeże Pan jego kośći y broni / żadna
w jego nie skruszy dłoni / złego złość strá-
á Pan spustoszy / co práwych nienawidzą
proszy / Odkupi dusze sobie służących/ nikt
spustoszy w nim ufájących.

Psalm XXXV.

Judica Domine nocentes me.

Knie stań ze mną w potrzebie/ Boć mi
vált wielki bez ćiebie/Porwi miecż/porwi
ręzę swoję/ Powstań á rátuy duszę moję/

Záſtąp od tych co mię gonią / Wroć je n
wſtecz ſwoją bronią/Rzeczże ſmętney du
moiey Jamći zdrowie głowy twojey.

2. Niech nie uydą záwſtydzenia / Co p
gną mego zginienia. Niechay ſromotnie u
káją / Co upadku mego czekáją: Jáko wi
gdy ſię kraći Prochem ziemſkim dziwnie n
ći: Ták y ſámych y ich broni/ Anjoł Pá
niech rozgoni

3. Niechay drogámi śliſkimi / Niech
chodzą y ślepymi: Anjoł Páńſki niecha
gromi. Niech je tá hárdość ich uſkromi /
ná mię śidłá ſtawiáją / Doły zdrádliwe
páją Wynáyduią do mnie winy / Choć
im nie dał przyczyny.

4. Pomieſzay ſam ich praktyki/Niech ſię
pomylą ſzyki: Boday ſię ſámi ułowili/ W
ćiách co je ná mię rzućili / Boday w doły
wpadáli/Co je ná mię wykopáli. A ja żeb
ſię rádował W Panu ktory mię rátował.

* 5. Niechże rzeką moje kośći/ Pánie ktoć
wlen w litośći? Ty nie dawaſz trapić ubogi
Okrućieńſtwu tyránow ſrogich: Ty chudz
ściśnionego / Wyrywaſz z rąk możnieyſzeg
Acz ſię ná moy ſtan uczćiwy/Tárgnąć śm
świádek kłamliwy.

6. Zá dobre mi złe oddáją / Ná me gárl
záśiadáją: Choćiażem ja / káżdy to pow

rásowak myśl swą o ich zdrowie: Wor no-
ic z postem usilnie Modlitem się zá nie
lnie: Ták więc sobie nabliższego/ Brát zá-
ie brátá swego.

7. Láta po mátce záłobá/ W jákiey byłá
i osobá: A oni się ná mię schodzili / Z nie-
ześcia mego się cieszyli: Skrycie się mnie
sárpáli/ Ale y jáwnie szczypali: Ták mię w
jey niewinności / Trapią bez wszelkiey li-
ści.

8. Z jádu się ná mię putáli / Zębámi cię-
zgrzytáli/ Y dwornie ze mnie przegániáli/
y się zá to nájadáli. Dokąd Pánie nie o-
zysz? Dokąd mię wspomoc nie raczysz? Du-
moję z swey miłości / Odeym od tych lwow
ciekłości:

9. A ja cię będę wysławiáć / Y w zborze
ietych wyznawáć: A w poyśrzodku ludu
lkiego / Pokażę wdzięczność sercá swego.
kto niech się nie rádują. Ze mnie/ co mię
ośládują / Boć do mnie winy nie máją/
echże mi nie urągáją.

0. W mowie ich nie mász pokoju / My-
záwżdy o rozboju / Żeby utrapić ubogie-
Żeby poruszyć spokoynego: Po uszy ro-
rli gęby Wyszczyrzywszy ná mię zęby/ mo-
ic: że już oglądáli / Czego dawno pożą-
i.

1. Widźisz Pánie krzywdę moję / Nie
szże jáko o swoję: Nie stoyże ode mnie z
eká / Náder strapionego człowieká: Po-
kń ná sąd spráwiedliwy/ Osądź kto praw
o krzywy: Nie cieszy przeklętey zazdrości/
yznay mię spráwiedliwości.

12. Niechay nie mowią w swey my
Czyśćie ták nań to nam k myśli: Niecha
nie odnoszą chluby / Zeby mię przywied
do zguby. Niech śię ráczey zápaláją / Co
iey zguby szukáją: Boday sámi lekkość
li / W ktorą mię przyoblec chćieli.

13. A ći day weseli byli / Ktorzy c
mey życzyli / Niech mowią / Chwałá
wiecznemu / Ktory pokoy śludze swoj
Spráwuje z szczerey miłośći: Przetoż j
moy z wdźięcznośći / Twey spráwiedliw
Pánie / Sławić nigdy nie przestánie.

Psalm XXXVI.

Dixit injustus ut delinquat in semet ipso.

WPorna złość bezbożnego / Jest mi pe
Wiec w niey sobie pochlebuje / A w tym
nym świádkiem tego / Ze śię Bogá nie boi
nędznik nie czuje / Ze pomstá nád nim stoi
Zdr ády pełne jego mowy / R.
Słuchác niechce rády zdrowey / Dla zlep
nia swojego: Owszem w nocy śmie myśl
wić / W jákiey niecnoćie dźień strawić /

roczwſtydu wßelkiego.

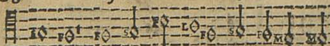
2. Twey świętey Pánie litośći/ Pełne nie-
s wyſokośći/ Prawdá áż pod obłoki :/: A
je ſpráwiedliwośći Przenoßą gor wyſo-
ći / Sąd ják przepáść głęboki : Ludźie y
erz opátrujeß :/: O Pánie toć nas miłu-
Pod twymi nam ſkrzydłámi Hoyność do-
ſwego dawaß / Támże nas też y nápawaß
dek twych roſkoßámi.

. W ćiebie żywotá zdroje/ Tákże oświece-
woje Mamy w náßey ćiemnośći:/ Niech-
dy co ćię znáją/ Twoje łáſkę záwżdy má-
ćieß je w ich niewinnośći : Niech mię nie
e nogami :/: Niech zły nie tyká rękámi/
moje oſzukánie. Ráczey niech zá ſwoje
ći/ Wpádnie w twojey ſrogośći / Ták/że
cey nie wſtánie.

Pſalm XXXVII.

Noli æmulari in malignantibus.

Je obrażay śię widząc bezbożnego/ Że ſta-
ym będąc w doſtátkách płużny Nie zayrzy
śćiu człowieká grzeßnego/ Bo choćia śię
n bárzo duży/ Ledá kiedy śię powáli: ták

snádnie/ Iák prętko trawá zá kosą pádn
2. Miłuy cnotę / miey w Bogu dufá
A on nábáwi ćiebie pokojá. Ná wßytki
znaß jego pożegnánie / Násyći śię w nim
dziejá twojá : Kochay śię w Pánu / on
tko da tobie / Czego ty kolwiek pożądaß
3. Spuść śię we wßytkim ná Páná
jego / Porucz mu żywot/porucz swe sprá
On wßytko spráwi bez frásunku twego /
znáć jáko ná ćię łáskáwy : Nád to /
więc słońce jásno świeći / Ták on twą
jásno roznieći :
4. Tylko czekájąc Páná trway ćierpli
Wybáwi ćię on z twych doległośći : N
pałay śię w gniewie swym gorliwie /
dząc / że kwitną źli w ßczęśliwośći : A
gniew/uymi swe zápálczywośći / Abyś
ich nie przystał złośći.
5. Bo pewnie wßyscy poginą złośliwi
ći co w Bogu nádzieję máją / W pokoj
dzięcznym długo będą żywi / Dziedzic
ziemi práwo trzymáją Potrway / áż
wnet nie będźie / przyidźieß kędy był / j
tám nie nádeydźieß.
* 6. Ale pokorni ći ziemię ośiędą/Bo wi
Pánu służyli swemu : Ci żyć w pokoju
swoy wiek będą/Y rádowáć śię Pánu d
mu. Nie dobrze myśli zły sprawiedliw
Zębámi zgrzyta przećiwko niemu.
7. A Pan widząc to z niebá / z niego ß
Bo pomstę (ktorey zły nie ma w myśli)
pad nád nim nieuchronny widźi ; Alec be

do tąd już przyßli/ Ze nákożywßy kuk/ßabel
byli/Aby cnotliwe nędzne nißczyli.
8. Lecz ßáble one w ichże sercá wpádną/
práwi to sędzia Bog spráwiedliwy) Y łu-
kme w ręku się przepádną: Bo káżdy zło-
k jest mu brzydliwy. Lepßa dobremu tro-
majętnośći / Niżli złośnikom ßerokie
dóści:
9. Bo w nawilnieyßą potrzebę złośnikom
rátowánia moc ich nie spráwi; Ale przy-
żie Pan swym miłośnikom/ A z trudno-
ie wßytkich wybáwi. Pan ma ná pieczy
mne y státeczne/ A ich dziedzictwo ná zie-
wieczne.
10. Przetoż w przygodzie nie przyidą do
ogi/ Bo im áni głod nic nie záßkodzi. Ale
śnicy upádßy w sąd srogi/ Zginą: bo ich
nie wyswobodzi. Jáko tey tłustey ofiáry
ßczeją/á ják dym ták się wniwecz rozwieją.
11. Człowiek niezbożny dłuży się káżde-
/Tego co winien nie oddawáiąc: Człowiek
bożny dáruje nędznemu/ Dostátek przecię
ytkiego máiąc: Kto dobrym życzy/ y sam
eśliw będzie/ A kto nie życzy nißczeie wße-
e.
12. Pan wiernych swoich postępki spráwu-
Aby nie pádli nigdy ßkodliwie / Y drogi
rnych swych sobie smákuje / Prowádząc je
po nich życzliwie: Jeśli upádną Pan im
dopuśći Stłuc się ßkodliwie/ z rąk ich nie
śći.
13. Stárzawßy się już/nie doznałem tego/
y ták ćięßka kiedy potrzebá Przychodźić
łá ná spráwiedliwego/ żeby z potomstwem

miał żebráć chlebá: Y owszem / choć się
łkim hoynie stawia / Przećię zbior sp
dźiećiom zostawia.

14. Czyń tedy dobrze/ strzegąc się od
go/ Zostawájąc w tey pracy do końcá. Bo
bie drogę waży pobożnego/ Y chce być zá
jego obrońcá. Złych zásłużona zapłáta
minie/ Y potomstwo ich z gruntu záginie.

* 15. Sámi pobożni máją to nádánie/
dźiedźić wiecznym czásem ná źiemi / M
wszytkiego wolne używánie/ Ktorzy są
swemu wiernymi/ Ktorych y ustá pilnują
drośći/ A strzegą świętey spráwiedliwoś

16. Ci Zakon Boży w sercu swoim m
Y według niego żywot sprawują / A ch
śidłá ná nie zástawiáją/ Przećię ich nog
poszwánkują: Nieprzyjaćielem głownym
dobremu/ Lecz go záwżdy Pan wyrwie
jemu.

17. A choćby też był ćięszko spotwar
Złośćią człowieká niewstydliwego / Ni
dźie nigdy práwem przesądzony: Duf
Pánu strzegąc drog jego/ On ćię wynieśi
ćię ubogáći / Złe przed oczymá twymi
tráći.

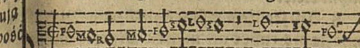
18. Widziałem złego w tákiey wyni
śći/ Że gdy moc swoję z sławą rozwinął
nośił rosłych Cedrow wysokość/ Lecz w
kim czáśie potym záginął. Obeyrzałem
á już było po nim/ Nie umiał mi nikt p
dźieć o nim.

19. Przypátrzże się zás ludźiom bogo
nym / Jáko stan ich jest błogosłáwiony /
je Pan ćięszy żywotem spokoynym: Ale

ikow stan porzucony/ Bowiem kiedy się na-
piey zdáć będą Kwitnąć/tedy dobr / y zdro-
ia zbędą.
20. Owa gotow Pan swoim do rátunku/
ie się przy nich to upáctruje / W niebespie-
ństwie zwłaszczá y w frásunku Z ktorego
on możnie wyimuje: Wyimuje z járzmá
zi pełnych złości/te ktorzy ktdoś w nim swe
fności.

Psalm XXXVIII.
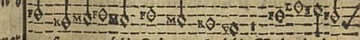
mine, ne in furore tuo arguas me.

Anie nie w popędliwości / Swey ostro-

ći Przećiwko mnie powstaway/ Ani mię

ey furowości/Zá me złości/ Ná káránie

odaway.

2. Zutykáły strzały twoje W serce moje/Y
pią mię żáłością: A od twojey możney rę-
Cięszkie męki Cierpię z wielką tesknością.
3. Dla twego gniewu strásznego/Nic cáłe-
W ćiele mym nie zostawa: Kośćiam moim
mych złości / Wszetecznośći / Pokoju nie
stawa.
4. Stánęłá mi nád głową złość / Y nie-
mość / Jáko naćięższe brzemię; Przetoż
rátunek wołam/Bo nie zdołam / Wtłoczy
e pewnie w ziemię.

5. Rány mi śię odnowiły/ Y ożyły/ Z
żone plugástwá: Znowu chorą moję du
Leczyć muszę/ Z wielkiego swego głupstwá.
* 6 Chodzę wszytek pokurczony/ Y zem
ny/ W wielkiey swojey ćięszkośći. A zkąd
sunku smętnego/ Dniá káżdego/ Vżywam
mierności.
7. Wewnątrz wszytko wygorzáło W
ćiáło/ Boleśći mych jest wiele: Czuję to że
zdrowego / Ni jednego Członká niemá
mym ćiele.
8. Mizerniem wszytek znędzony/ Pokru
ny/ Ze śię ruszyć nie mogę: Ryczeć musz
swey ćięszkośći Y w żáłośći/ Bo czuję w s
trwogę.
9. Aleć záwżdy jáwna tobie / W mey
bie / Jest żądość mojá/ Boże/ Tobieć me
wne płákánie/ Y wzdychánie Tájemne by
moje.
10 Trwożliwe bárzo myślenia Y woł
nia/ Ná serce nástępują: Aż y oczy w tym
mdleniu/ W ubolentu/ Wzroku utrácę cz
11. Bliscy moji mey ćięszkośći / Bez
śći Z dálu śię przypátrzáli: Y krewni
moji mili Opuśćili/ Jákoby mię nie ználi.
12. A tym czásem źli/ w chytrośći/ W
tey złośći/ Czynili o mnie rádę / Jákoby
ułowili/ Y zábili O tym zmyślálizdrádę.
13. Cożem tu sobie począć miał? A
zostáł Vłomnemu podobny/ Ktory stráći
słyszenie Y mowienie / Do spraw jest nie
sobny.
14. Jch śię ná mię buntowánia Y z
wiánia Ja bynamniey nie boję: Ale ják z

ay głuchego / Y niemego / Jáko słup wryty
ję.

15. Boć ja z twego zlitowánia / Rátowá-
a/Pánie moy oczekawam : Ty mi ſię táſká-
e ſtáwiß / Ty wybáwiß / Nádzieje tey uży-
am.

16. Tylko niechay ſię złośnicy/Przećiwni-
/Nádemną nie ráduią : A że mnie ſię po-
niewánia/ Przegániánia / Niech przyczyn
znayduią.

17. Poniewaß y oprocz tego/ Zyćia ſwego/
ſtem bliſki ſkończenia: Kiedyſ wćięßkiey do-
łośći / Y teſknośći/ Nie czuię nic ulżenia.

18. Znam to/że zá ſwoje złośći / Niepra-
ośći/ słußne karánie noßę : Ale iż mię grzech
y męczy Cięßko dręczy/ Vlituy ſię mnie
ßę :

19. Boć nieprzyjaćiele moji/ W mocy ſwo-
Duże mi przypieráją : Y máją mię w nie-
wiśći, Ludźie wßyſcy / Choć przyczyny nie
ją.

20. Złym mi dobre oddawáją/ Gdy mi ſá-
A dla tego ich mierżę / Ze ſię ſtrzegąc w-
lkiey złośći Niezbożnośći / Cnoty ſię mo-
o dźierżę.

21. Pánie ták opußczonego/Sługi ſwego/
ſam nie rácz opußczáć / Ani mię z ſwojey
ieki/Aż ná wieki/Nie rácz nędznego zpuß-
ić.

22. Owßem/w ten to moy fráſunek / Day
tunek/ A niechćiey omięßkiwáć Boś ty Pá-
e mym zbáwieniem / Poćießeniem Bywał/
raczyß bywáć,

Pſalm XXXIX.

Dixi, cuſtodiam vias meas.

WIdząc tu wielkie ſwe poniżenie/ A z
nikł wywyżſzenie/ Byłá tá u mnie w my
mey mowá/ Chronić śię prożnego ſłowá
rdczey munſztuk w gębę zápuśćić/ Niż g
pie ſłowo wypuśćić.

2. Tákem śię tedy ſtrzegł ſłowá złego/
nie mowił y dobrego; Czym żal moy dług
ſercu łájony/ Ták ćięſzko był rozżarzony/
też roſpalon w ćięſzkim myślenju/ Rzec
muśiał w ſwym weſtchnieniu:

3. Pánie zjaw mi kres mego żywotá/
kąd mego kłopotá: Niech w tym ku ſobie zn
łáſkę twoję / Abym uyrzał trwáłość ſwo
Alećją widzę piędzią zmierzoną/ Prawie
nić położoną.

4. Coż wżdy jeſt człowiek w ſwey wyn
ſłośći. Jedno márny ſłok márnośći: Cien
ſmy/ á wżdy śię nie czujemy/ Ják ná pew
prácujemy: Wſzyſcy zbieramy y gromád
my/ Ale komu/ nic nie wiemy.

5. Czegoż tedy mam czekáć / moy Páni

tobieć sámym mam dufánie/ Wyrwi mię
wszech mych nieprawośći á zápomni moich
śći : Nie podaway mię ná śmiech głupie-
/Człowiekowi nikczemnemu.
5. Nieprzyjaćiel moy gdy mię fráſował/
ież żem język swoy hámował/ Wiedząc że
je to utrapienie/ Było twoje nawiedzenie:
ześtań mię już bić proszę moy Pánie / Boć
już dáley nie zstánie.
Kiedy ty w swojey spráwiedliwośći/ Pocz-
karáć czyje złośći / Wszytká śię jego śli-
ość ták truje / Ják száta co ją mol psuje:
ći w nawiętszey człowiek zacnośći / Nie-
nikiem jest márnośći.
8. Pánie skłoń uszy łáskáwe swoje / Ná
zliwe prozby moje / Wszák wieś użem ją
rzym ná ziemi/ Ze wszytkimi przodki swy-
Zfolguy mi proszę niż powędruję / Ze o-
dy co poczuję.

Tenże.

Uwiam ták zsobą człowiek utrapiony/
de ostrzegał drog mych z kázdey strony.
. Abym język swoy od grzechu záchował/
nie będę munsztukiem hámował.
. Záwśćiągájąc ich/ gdy widzę złośniká/
uę sromotnie chce zelżyć nędzniká.
. Milczę jáko głuch to májąc ná pieczy/
n nie mowił nic/choć w dobrey rzeczy.
. Srogy śię bol moy / serce we mnie pąká/
l ták ćięszkiemu ogniowi nie zdołá.

6. Owa na koniec w takim utrapieniu
mogłem zdzierżeć językа w milczeniu.
7. Rzekłem/daysze mi poznáć to / moy
nie/jáki wymiar dni mych ? jákie skonáni
8. Abym wiedział / ják tu długo ma
żyć / tyś dni me raczył w swey dłoni rozł
9. Owa im więcey rozmyślam sam z
widzę żywot moy jáko nic przed tobą.
10. Záprawdę wszelki szczerą jest ma
ścią człowiek y z mocą swoją/y z dużość
11. Záprawdę człowiek właśnie ják
chodzi/choć się kłopoce/swego nie dowodz
12. A choć nawięcey bogáctwá názbi
száfunk rąk obcych po nim to pożera.
13. Czegoż ja tedy dáli czekam/Pánie
koś ty sam jest me oczekawánie.
14. Wybawże ty mnie ze wszech moich
ści/á głupim nie day mię ku zelżywości.
15. Zániemiałem y ust nie otworzyłem
yżeś ty to sprawił/pomyślikem.
16. Włżyż kardnia y ták wielkiey męk
już ustawam pod gniewem twey ręki.
17. Kiedy ty gromiąc człowieká o zł
sprawiedliwie w nim karzesz nieprawości
18. Tedy wyniszczysz ják mol grzecz
jego/ Márność jest człowiek/ z przyrod
swego.
19. Wysłuchayże już prozby moje Pá
á do uszu twych przypuść me wołánie.
20. Nie milcz ná me łzy/przyimi je do
bie / gdyżem ja nędznik/przychodzień u ci
21. Komorą mieszkam do máluczkiey c
li/ják też Oycowie/pierwszy moi żyli.

22. Zfolguy mi Pánie/ á użycz wytchnie-/ użrcz w tych moich troskách posilenia.

23. Pierwey niżli z tąd odeydę/ wßák Pá-/obfite w twoich ręku zmiłowánie.

Psalm XL.

Expectans expectavi Dominum.

O tądem czekał Páńſkiey litości/ Aż
ż do uſtáwicznego/ Dźwak wołánia mo-
go/ Y wyciągnął mię w ſwey wßechmo-
ości/ Z trzęsáwice ſmrodliwey/ Y kału
brzydliwey. Náwet y to ſpráwił/ Że ná
árdey ſkále/ Miłując mię cále/ Nogi
: poſtáwił.

Czym uſtá moje do wykrzykánia/Ráczył
áwie pobudźić/Abym y inße mogł budźić/
ſerdecznego w Pánu ufánia. Bo ßczęśli-
o w Pánie/ Swoje ſkłada ufánie: Z pyß-
nie przeſtawa/ Ani śię zá tymi/ Co ſą
liwymi/Nigdy nie udáwa.

3. Pánie ták cudow twoich jest wiele /
coby je swoją mową Miał ogárnąć / d
głową/Nie mász żadnego / mogę rzec śmie
Y ja nie zdołam temu : Cożći dáć Pánu n
mu? Nie dbasz o ofiáry / Ktore zá swe złoś
Dałbym twey miłośći : Niedbasz o te dáry

4. Dla tegoś uszy moje otworzył / Żeb
záwżdy naświętszego Pilnie słuchał sło
twego. A ja / coś w Piśmie o mnie położ
Rzekłem : Oto twey woli Idę dáć śię po w
li / Ták u mnie w kochániu : A twoy Zá
święty/Do sercá przyjęty/ W wielkim szá
wániu.

* 5. Sławię wszędzie spráwiedliwość t
ję/ Gdźie namięższe zgromádzenia/ Y ná
tym bez wątpienia Sławić mam wolą/ z
w tym chęć moje/Z prawdą zbáwienie tw
Wyznáją ustá moje : Żeś błogosłáwi
Niech to wszyscy czują / Sobie ćię smáku
Ná wsze świátá strony.

6. O Pánie w swojey wielkiey litośći/O
tkny ty mnie sam wszędźie : Day/że przy n
záwżdy będźie Straż świętey prawdy tw
miłośći/ Bomći niezliczonymi Śćiś
przypadki złymi / Nie ták włosow wiele
głowie znáiduję/ Jáko wiele czuję Cięż
w mym ćiele.

7. Rácżże śię do mnie moy Pánie skło
Rácz mię rátunkiem poćieszyć / Rácz z p
ścią prętko przyspieszyć/Ná te/co śmieli ná
źle gonić: Niechay śię jáwnie wstydzą /
mię nie rádźi widzą/Bodáy háńbę mieli/
w nieszczęśćiu moim/Mowią w sercu swo
Tegośmyć też chćieli.

8. A ći niech dobrych dni używája / Ktorzy
ię ná ćię pytája / Co ćię zbáwieniem swym
ája: Niechay cześć twoję wdźięcznie wy-
ája. Biednyś ja syn człowieczy: Lecz mię
an ma ná pieczy. Proszę duszy moiey (Wszá-
ś ty moy Pánie Jest iey wspomagánie)
rzybądź w łásce swoiey.

Psalm XLI.

Beatus, qui intelligit super egênum.

To ma baczenie nád utrapionym / ten bło-
ostáwionym: Szczęśliwy y ten kto ubogie
u / Zrozumie káżdemu: przykre Pan chwile
go ćięszkośći / Odmienia w rádośći / A ći co
edzneimu urągája / Hánbę zá to mája.

2. Pan mu użycza w iego niemocy / Swey
ięte y pomocy: A tesklíwego niemoc leżenia /
zdrowie mu odmienia. Przetoż y ja w swey
elkiey ćięszkośći / Żadam twey miłośći / day-
y zdrowie sam moiey duszy / Ktorą grzech
y suszy.

3. A wszyscy moii nieprzyiaćiele / Złorzecz-
ni śmiele / Mowiąc; O by rychło śmierć
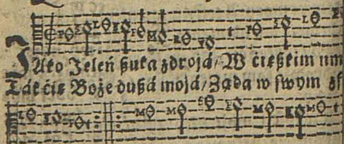
ćię zginął y więcey nie słynął. A jeśli kie
mię nawiedzáli/Tedy chęć zmyśláli: Chod
li tylko coby ułowić/Zeby mię obmowić.
4. Nowiny sobie terozsyłáli/ Ná mię
zmawiáli: Co pocznę wszytko źle wykłádá
z mych bied roskosz mája. Mowiąc: Zá jeg
to niepráwośći/ W tákowey ćięszkośći/
jego gárdło śmierć nástępuje / Już mu
folguje.
5. Aż y ten com go był umiłował/ Zá br
ká szácował/Ktoremum ufał/ co chleb moy
dał/Przećiw mnie zásiądał. Ty się nádem
zmiłuy moy Pánie/A day mi powstánie: D
śię źli táką płacą ćieszyli Jáką zásłużyli.
6. W tym ja doznawam miłośći two
Przećiw duszy swojey/ Ze złośnik ze mnie
nie ráduje/ Ani tryumfuje. Więc mię y
wasz w swey bespiecznośći Ná wszytkie wie
nośći: Bądźżeć chwałá Izráelski Pánie
ki wiekow ośtátnie.

Psalmow Dawidowych

Część Wtora.

Psalm XLII.

Quemadmodum desiderat cervus.

Jáko Jeleń szuka zdrojá/ W ćięszkim nm
Ták ćię Boże duszá mojá/ Żąda w swym
[...]owániu :/:
[...]owániu/ Prágnie ćię Bogá swego/

mocy zawżdy żywego / Mowiąc rychłoli

mojego Oglądam Páná wdzięcznego.

2. Ciężko płácząc bez przestánia / Łzámi
rmię swą duszę :/: Gdy brzydkiego urągá-
ia / Gdzie twoy Bog? słucháć muszę Wzdá-
n od domu twego / Mnie przed tym codzien-
go Z wielką wielą ich rádością / teraz schnąć
uszę żáłością.

3. Y czemuż ták wżdy bez miáry Duszo
oiá omdlewasz? :/: Bądź w Bogu tey cáłey
iáry / Że mu w rychle záśpiewasz Y oddasz
ięczynienie / Zá jego wybáwienie: Tylko
chko rátuy Boże / Duszá dáley trwáć nie
oże.

4. Ciebieć sobie przypominam / Tu w krá-
nie Jordáńskiey :/: Z gory Mizár ciebie wzy-
am / Ná pustyni Hermońskiey Gdy twych
zepáści wiry / Zá sobą się znurciły / A ich z
kiem szelest srogi / Czynik we mnie wielkie
wogi.

5. Więc twe strászne náwáłności / O mię
ę otrącáły :/: Duchy twey popędliwości
mąc / porázić mię chciáły Alec mię z swey
ości Porátujesz w trudności: Zá coć będę
wáłę dawał / Y wiecznie ciebie wyznawał.

6. Rzekę Bogu skále swojey / Czemużeś mię
zebaczył? :/: Czemuś mię z ciężkości mo-
y Złemu wyrwáć nie raczył? Prawieć mię
bijáją / Kiedy mi urągáją / Mowiąc nieznal

dniá káždego : Gdźież jest Bog coś ufał niego?

7. Y czemuż wżdy ták bez miáry / Du mojá omdlewaß? :/: Bądź w Pánu tey ... tey miáry/ Ze mu wrychle záśpiewaß/ Y ... daß dźiekczynienie / Zá jego wybáwieni... Weselac śię z przytomnośći / Obliczá j... miłośći.

Tenże.

Jáko krzyczący Jeleń czásu gorącego/ R... Z wielkim prágnieniem ßuká źrzodłá chłodząc...
Ták też prágnie Dußá mojá/ Pánie ćieb...
swego zdrojá.

2. Prágnie Dußá ma Bogá/ Bogá żyw cego :/: A z wielkim utesknieniem mowi do niego/ kiedyż przyidę bym śię twemu / wił obliczu świętemu?

3. Ták w dźień jáko y w nocy / gdy mi mowiono : Kedyż jest on to Bog twoy? płácz mię przywodzono / ktorym áczem ... mił śiebie/wßákżem nie zápomniał ćiebie.

4. Bo tá w nawiętßym smutku jest m... ochłodá :/: Gdy wspomnię ná czás / w k... wiernych twoich trzodá/ że mną do twego ... dźiłá/ Domu y tám ćię wielbiłá.

5. Przecżże trapiß y przecz śię trwo... dußo mojá :/: Czekay śmiele ná Páná/on

ieja twoja/bo mu jeſcze dziekczynienie/dam
jego wybáwienie.

6. Toć/ Pánie moy / nabárziey rozrzewnia
a duſze /: Ze wyoórzod Nieprzyjaćiol / glo-
wych mieſzkáć muſze/ á wſzákże w Ziemi
ordáńſkiey / pomnie ná ćie y Hermońſkiey.

7. Przepáść zá przepáściámi/ v ſzum twey
wodzi :/: Zbiegły mię/ náwáłność twa je-
á druga rodzi / wſzákże tego ſie nie boje/
ważájac wola twoje.

8. Myśląc ták ná káżdy dźień / że mi Pan
zieli :/: Miłośierdzia / y ſerce moje rozwe-
i / á ja w nocy Pioſnki memu/dam z prozba
ogu żywemu.
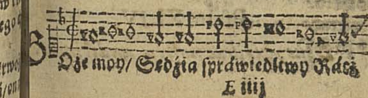
9. Wołájac ták do niego / ják do mocney
ſky :/: Przeczżeś Pánie zápomniał / mnie
żeś czás nie máły / przecz chodzę w tákiey
łości/ dla mych nieprzyjaćiol złości.
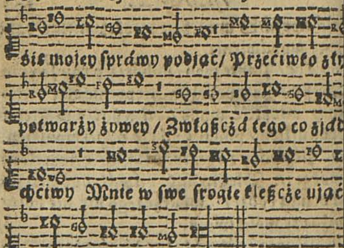
10. Bobych łátwiey wyćierpiał/ran ćieſz-
h żądánie :/: Nizli nieprzyjaćielſki żárt y
agánie/gdy mowia do ſługi twego/á gdzieſz
aſz Bogá ſwojego?

11. Przeczże trapiſz / y przecz ſie trwożyſz
uſzo moja:/: czekay śmiele ná Pána/on ná-
ieja twoja/on twarzy mey jeſt zbáwieniem/
oſz ucz cże dziekczynieniem.

Pſalm XLIII.

Judica me Deus, & diſcerne cauſam.

Rácz mie możnie odjąć.

2. Boże moy nádźieją mą w tobie/ Czem
żeś mie wżdy odrzućił? Pátrzay w jákiey
dze záłobie Ustáwnie ją nosząc ná sobie/
śie nieprzyjaćiel rzućił Ná mie/ y zásmu

3. Rácz że mie prawdą swey świátł
Y teraz oświećić Pánie/ Ze mie wprow
w swey jásnośći Ná gorę twey świętobli
śći/ Gdźie raczysz mieć swe mieszkánie/ Y
poczywánie.

4. Abym tám do Ołtarzá twego Z ofiár
przystępował/ A ćiebie Bogá wszechmocn
Y wesela dawcę szczodrego / Ná Arfie wd
cznie wyznawał/ A chwałę oddawał.

5. Duszo mojá czemu w záłośći Truć
jąc masz śie frásowáć? Używay w Bogu
dufnośći/ Ze ćię on sam w twojey trudn
(Zá co mu będźiesz dźiękowáć) Raczy p
towáć.

Psalm XLIV.

Deus, auribus nostris audivimus.

Anie w uſzyſmy ſwe ſłycháli / Oycowie

am to powiádáli/ Cos ty ſpráwowáł dziw-

ego/ Zá ich wieku dawnieyſzego : Jákos ty

ogáńſkie plemie/ Ręką ſwą ſtráſznie z tąd

ygłádził/ A námi te święta ziemię/ Jeſz-

ze w przodkách náſzych záſádził.

2. Nie przez miecz ſwoy tego dowiedli/ Że
liczne kráje oſiedli / Ani zá ſwoim rámie-
m / Cieſzą ſię tym wybáwieniem : Ale je
wprowádziłá Práwicá twa / y możne rá-
e Z twarzą twą/co im świećiłá : A to jeſt
ki twojey známie.

3. Tyś Boże Krolem mym doſtoynym/ Tyś
łą Jákobowi hoynym: Ty maſz ná ſwoim
czeniu / Wierne ſwe w jich udręczeniu :
zy tobie nieprzyjaćiele Swoje wſzyſtkie
dnie zetrzemy / A te ktorzy hárdzi/ śmiele
imieniu twoim podepcemy.

4. Bom ja nigdy nie ufał ſwemu Łukowi
ćiąſz natężſzemu / Ani oſtremu mieczowi/

Zeby mię odjął gwałtowi: Tyś nas z utrap
nia záwße/ Potężnie sam Boże wybawia
Tyś nieprzyjaćioły náße O wielkie lekko
przyprawiał.

* 5. Co kiedy sobie wspominamy/ Winn
zá to cześć oddawamy / Y co dźień będźi
oddawáć/ Imię twe sławne wyznawáć: A
nas teraz nie baczyß / Oblicza náße záb
biájąc/ Y hetmánić nam nie raczyß / P
mocy żadney nie dawájąc.

6. A coż zá dźiw że upadamy? Ze srom
nie tyl podawamy? A ći co nas w nienar
śći Máją/łupią z nas korzyśći / Y własn
smy jáko owce/ Ná rzeź háńiebną od łąc
ne: Bo nas ßárpa jáko kto chce/ Miedzy p
gáństwem rozproßone.

7. Nie drogoś lud swoy oßácował / Y t
nieś go bárzo ßárgował/ Niepodniosłeś
ny jego/Jákby towáru zbytego: Dałeś n
do wielkiey wzgárdy Sąśiádom náßym n
życzliwym Záczym nieprzyjaćiel hárdy Pr
ßydza słowem ußczypliwym.

8. Przypowieśćią smy śię wßem zstá
Wzgárdychmy śię od wßech nábráli/ Gd
nas záyrzą / trzęsą głową / Sromocąc n
brzydką mową: Co gdy bywa dniá kdźde
Háńiebnie śię wstydźić muśiemy/ Ze dla
stydu/ wzroku swego Y ná ludźie podnie
śię śmiemy.

9. A coż gdy w tákiey nieprawośći Bźyn
żą y okrutnośći: Trwożąc nas swymi groźb
mi/Rzucáją śię y rękámi: W tákim ćięßk
uniżeniu Azaż jesmy śię zdbaczyli? Azaże

swym sumnieniu Przymierza twego ustą-
li?
10. Sercá się náße nie cofáły Od ciebie/
ktorym się kocháły / Náwet też y náße nogi
Nie ustąpiły z twey drogi: Aczesmy byli zám-
kieni Miedzy smokámi okrutnymi/ Prawie
wßąd ogárnieni Cmámi przestráchow
nieśmiertelnymi.
11. Ieslizesmy śię zábaczyli / Imieniu
jemu nie służyli? Iesli báłwanow wzywá-
Przed nimi ręce skłádáli? Yżali przed tobą
ánie Skryte być mogą tákie rzeczy? Gdyż
serc náßych wzdychánie Mass u siebie ná
brey pieczy.
12. Dla ciebieć / dla ciebie sámego Zábijá-
nas dniá káżdego / A twoje sługi niewinne
rzeżą jáko owce inne: Ocknijże się już náß
śnie/A zetrzy ten sen z oczu swoich / Wspo-
y swe rozgniewánie/Nie odrzucay wiecznie
z twoich.
13. Czemuż wżdy twarz swoje ukrywaß
rzecz jákobyś zápomniał zbywaß Okrutne-
utrapienia Náßego/ y ućiśnienia? Serce
nieśczęśćiu zniszczawßy / W prochu się y
piele wala / Ciáło boleśćią zemdlawßy/
ámo ná się ziemię obala.
14. Wstáńże Pánie nam ku pomocy / W
ey wßechmocney dufamy mocy: A dla twych
ecznych litośći / Wybaw nas z wßytkich
ßkośći: Mysmy lud twoy/ á tyś Bog náß/
o ciebie się my ućiekamy: A iż náße potrze-
znaß/Opátrz nas w nich Boże żądamy.

Psalm XLV.

Eructavit cor meum verbum bonum

D Uch mie moy budźi zacne opowiádá
Dźieje Krolewskie/ y tym o nich skiádáć:
Będą me wárgi o nich śpiewáły/ Będą y
ce prętko pisáły Swoją urodą wßytkie lu
kie syny/ Przechodźiß Krolu / nie jest żadé
inny Tákiey wdźięcznośći / słodkich mo
swoich: Iáko położył Bog w uśćiech twoi

2. Przypáßże miecz swoy Zacny bohá
terze/ Miecz chwały swojey / co ćię zdobi ßc
ęże: Z tymże jáko Krol wśiądź ná koń śm
łe/ Tym grom niechętne nieprzyjaćiele/ Ostr
gay prawdy y spráwiedliwośći / Broń że n
winnych y ich niewinnośći Dokázuy męst
práwicą swoją / Niechay śię dziwow tw
wßyscy boją.

3. Wßák mąß ná upor nieprzyjaćiol tw
ich / Nie mylne ostrze hártownych strzał sw

Zá tych ći stráchem pádną przed tobą / Y
ȳznáją ćię Pánem nád sobą Májestat Bo-
twoy ná wieki trwáły / Májestat ktory ná-
łniony chwały / A scepter twych rządow / y-
nowánia / Sceptr jest twych sądow / y pro-
wánia.
4. Vmiłowałeś sprawiedliwość świętą /
áß w nienawiśći bezbożność przeklętą /
ądźe Bog twoy / Boże / przed inßymi / Dałći
dość z ucześniki twymi : Wdźięczne won-
ći pußcza ßátá twojá / Kiedy wychodźiß z
ojego pokoja / Wyrobionego z słoniowey
ći / W ktorym używaß swoich wczesności.
5. Tám maß y corki rodu Krolewskiego /
roynie ubráne kosztem skárbu twego : Tám
czyrym złoćie po swey práwicy / Mieyscá
tąpiß Oblubienicy: Słuchay Krolewno / u-
żay z pilnośćią / Jáką ćię uczćił Krol twoy
teynośćią ? Zápámiętayże narodu swego /
eteskni więcey w dom Oycá twego.
6. A Krol twoy będźie więcey ćię ßáno-
ł / Y z twey pięknośći bárźiey ćię miłował /
ż jest mężem y Pánem twoim / Czyń mu
ćiwość ukłonem swoim : Do ćiebie Tyr-
corki z dáry swymi / Poydą y inßy / z kley-
y drogimi : A ty cnot pełna / wstydem ru-
ána / Y w drogą ßátę ślicznie ubrána.
7. Będźieß do Krolá przyniesioná swego /
Oblubienicá kochánia lubego : Záprowá-
ćię pánienki twoje / Z krewnymi twemi w
o pokoje : A on wynidźie ná przećiwko to-
/ Z wielką rádośćią witájąc ćię sobie : Y
ćwi zátym sławne wesele / Ná ktorym bę-
e ućiechy wiele,

8. Oglądaß wrychle (dla Bog) synu swo
Co ćie ućießą zá rodzice twoje: Oglądaß s
ny, ktorzy ná ziemi/Xiążęty stynąć będą wi
kimi: A ja twe imię káżdemu człowieku W
minąć będę/od wieku do wieku: Y wßyscy
dźie ćiebie wyznáją / Aż ná wiek wiekow s
wsé przyznáją.

Psalm XLVI.

Deus noster refugium & virtus.

BOg náß wkáżdey náßey potrzebie/Sp
wik nam ućieczkę do śiebie : On ná káżd
náß frásunek / Napewnieyßy jest rátunek
Nie lękaymyß śię w żadney trwodze/Cho
by śię y świát wálił srodze : Choćby gor
niewzrußone / Byky w morze prześienion

2. Choćiażby y morze wyláło / Y strásn
by zewsząd huczáło: Opoki by śię pádáły /
nawyżße gory drżáły : Przećię miedzy ty
trwogámi Wdźięczney swey rzeki odnogám
Weseli Bog miásto swoje / W ktorym n
śliczne pokoje.

s. Nigdy poruszone nie bywa/ Bo w nim zá-
dy Pan przemieszkiwa / A od sámego świ-
ia / Dawa mu swe rátowánia: Niech się
iátkák chce furyuje / Niech chytrze narody
tuje: Skoro Pan słowo wypuśći/ Ziemiá
záraz rozpuśći.
.. Pan Zastępow po nas jest/ áni Procz nie-
ikt nam nie hetmáni: Bog Jákobow z ná-
wszędzie / Tenże walczyć zá nas będzie.
dźcie/ obaczcie spráwy Páńskie / Męzne
dy jego Hetmáńskie / Jáko z ziemie wyko-
nił/ Moc złośnikow wszczet wyplenił.
. Po wszytkim świecie zniosł precz woy-
/ Pokruszywszy łuk niespokoyny: Potłukł
nie nieprzyjemne / Popalił wozy wojenne/
wiąc: Już woynie pokoy dayćie/ A mnie
giem swoim poznayćie: Jamći Pan na-
iszy w ziemi/ Władam narody wszytkimi.
5. Owa Pan Zastępow nász / áni Procz
o nikt nam nie hetmáni. Bog Jákobow z
i wszędzie / Tenże zá nas walczyć będzie:
z nász w káżdey nászey potrzebie/ Spráwił
n ućieczkę do siebie / On ná káżdy nász frá-
ek/ Napewnieyszy jest rátunek.

Psalm XLVII.

Omnes gentes plaudite manibus.

Vż wszyscy społem Vderzmy czołem/ Kle-
nysz rękámi/ Chwalmyż pieśniámi/ Páná

2. Czuja Pogánie/Ze ten Pan ná nie J
lud ſwoy wſádźił gdy nas wyprowádźił/ W
dług ſwojego Słowá świętego/ W te krá
kędy Doſtátki wßędy / Dawßy ná te wło
Dźiedźiczną wiecznośc Ludowi ſwemu / W
chánemu.

3. Wiec żeby známi Mizerakami / Z
ſka poſtąpił / Ná gorę wſtąpił / Z weſoł
pieniem / Głośnym trąbieniem: Nuż t
ſpołem / Vderzmy czołem / Pſálmy śpiew
jąc / Z ſerc wykrzyknájąc / Ku chwale ſwe
Królá możnego.

4. A wy wiec głowy Medrße: niech mo
wam przed inßymi Stawa proſtßymi / S
wa możnego Páná / ktorego Wßechmocn
budźi Wßech ſtanow ludźi / Służyć ſámem
Abrámowemu / Bogu wiecznemu / Nieśmi
telnemu.

5. On ſwoich ßczytem / On nieprzebit
Wßech krájow murem / Ktore on ßnur
Monárchom rozdał / Aby chwałę miał. T
kędy/ꝛc.

Pſalm XLVIII.

Magnus Dominus & laudabilis nim

B Jelki Pan niewysłowiony *R.* Lecz ná
Sławny na wße świátá strony/ Wßech na-
rze swey pożegnáney/*Rep.*
wnieyßy jest uznány/ Syon gor wyso-
h kwiát/ Co słynie ná wßytek świát/ Pok-
cnymi swymi boki/ Zdobi kray jáko ßero-
/ Ná nim miásto zbudowáne / Wielkie-
Krolá kocháne.

. Támże Bog ma swe pokoje :/: A wierni
Bogu swoje: Bo czásu swey wielkiey tru-
ści:/: Tám używáją bespieczności / Kro-
e się zmowili / By miásto obtoczyli: Ale
je uyrzeli/Dziwując się/ stráchem drże-
nie doczekawßy trwogi / Vderzyli prze-
w nogi.
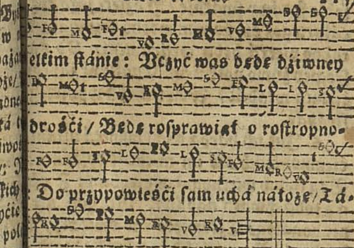
. Jáki ná mátkę gdy rodzi :/: Tákiß bok
ie przychodzi: Y ják ná morzu wiátr o-
y :/: Rzucaß je w mocy nie ujętey :/: O
nesmy słychali/Tośmy y oglądáli/Że Pan
zdy broni swego Miástá niezwyciężo-
: Miástá/ w ktorymby mu chwałá Od
eßczan się jego dziáłá.

* 4. Ná toś je bowiem wystáwił :/: By
nim moc swą wieczną zjáwił : Lud w
świętszym twoim Kośćiele :/: Rozważa
twoich spraw wiele/ Jáko twe imię Boże/
świećie słynąć może/ A niemász czásu żadne
Od twojey chwały proznego : Bo reká t
przećiw złośći/ Przestrzega sprawiedliwo
5. Nuż wierzchy Syońskiey gory :/: I
wy Izráelskie cory/ Z wyrokow Páńskich
rádujćie :/. Dla sądow jego wyskákuyćie
Koło miásto obeydźćie/ A wieże w nim pol
ćie : Pátrzćie co w nim zá obroná/ Czyi
gorá ozdobioná/ Ták żebyśćie dźiećiom o t
Słuszną spráwę dáli potym.
6. Boć ten Pan Bog/ jest Pan Bog ná
Y tym będźie ná wieczny czás : Ten wod
nászym záwżdy będźie :/: Poki nam jedno
ćia zbędźie. A przetoż mu ufaymy / Swą
dość w nim skłádaymy/ Gdyż nam tey świ
miłośći / Życzy w tákowey hoynośći / A
czy y przy skonániu / Y w onym wieczn
mieszkániu.

Psalm XLIX.

Audite hæc omnes gentes.

Słuchayćie tego o Narodowie / Co wa
z żiwnego język moy powie/ Słuchay chu
no/ słuchay y Pánie / Przygodźić się to

nice iey przy Arfie wyłożę.

Czemu śię mam bać złych dni ná świe-
O ktorych śię złym coś w głowie plećie?
nu nießczęśćia / żeby nog moich Nie uplą-
w śieć złośći swoich: Niech ufa kto chce
máiętnośći / A w iey nádźiei żywie w
ośći / Nikt rodzonego nie odkupi brátá
y mu Pan Bog káże z tego świátá.

Drogi ná okup żywot człowieczy / Chćieć
kupić głupie to rzeczy: Nie może nikt żyć /
mieráiąc / Skáźić śię muśi w proch śię
áiąc: Pod iednym práwem / niech o tym
ą / Mądry y głupi / u śmierći śiedzą: A
tność ich y wßytko zebránie / Pewnie że
idźie obcym w rozßárpánie.

Tym więc záwodzą swoie mniemánia /
ąc / że wieczne ich budowánia: Przetoż
owne zamki stáwiáią / Przezwiſki swymi
żywáią: Alećtey sławy nie długo będźie /
śmierć w też stopy ścigá ich wßędźie: Ro-
go ßczęśćia z inßymi ukußą / A iednák
ą z bydlęty iść mußą.

Ale głupiego ktoż wynicuje? Przećię swe

ſobie ſpráwy ſmákuje / Y dżieci jego ktoż
cája/tegoż śię po nim mocno trzymáją: Y
toż do piekłá będą wtárgnieni/ Od śm
ſrogiey żywo połknieni: Cnotliwi záśię
źiemią władáć/ A owi muſzą wßytkieg
ſtrádáć.
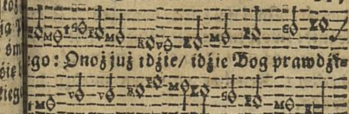
6. Już ich hárda myśl wßytká uſtáni
ćiemnośćiách śię im mießkáć doſtánie:
Bog ſwych wiernych duſze wybáwi Z pie
á z ſobą chwáły nábáwi. Nie boy śię
nic bogátego Człowieká / w świeckiey ſ
hárdego. Bo y nahárdßy wßytkiego odb
A jego ſławá do grobu z nim wbieży:

7. Niech ſobie ják chce tu pochlebuje/ I
ten/y inßym/żywot cukruje: Zá Oycy ſ
wędrowáć muśi / Tám gdźie ćiemnośći
cznych ukuśi: Owa choć człowiek w ßcz
opływa/Choćiaß y ſławy świátá używa
ſli rozumem rządźić śię nie będźie / N
z bydlęty w zginieniu záśiędźie.

Pſalm L.

DEUS Deorum Dominus loquu-
tus eſt.

MOżny Pan woła ná wßytkę źiemię/
wßytko ludzkie pod słońcem plemię/ Z S
ſwego naśliczniejßego/ Bláſkię przeraża

Przed twarzą jego ogień trawiący/ O-
niego wicher toczący: Niebá y ziemie
śię przyzowie/Przy nich swe práwá lu-
opowie/ Rzecze/ zgromadźćie moje po-
cone/ Co ze mną máją Przymierze
rdzone.

A tu niebiosá Bogá sámego/ Przyznáją
ią sprawiedliwego: Słuchay Izráel
y ludu moy/Przed tobą świádczę żem ćę
g twoy: Nie będę ćię stąd karał áni wi-
ebyś mi ofiar powinnych nie czynił:

Niewezmę z domu twojego woku/ Ani
iá z twego okołu/ Moy zwierz jest wszy-
lesiech chowány/ Y co ná gorách nie o-
ány/ Znam wszytkie ptaki w skáłách śię
e/Moje są bydłá domá śię mnożące.

Będęli chćiał jeść/ nie rzekę tobie: Mo-
ziemiá/ y co ma w sobie. Azaż ja ja-
uchę wołową? Azaż też y krew pijam
wą? Częstuy ty Bogá ofiárámi chwały/
ząc śluby/pokaż mu śię stały.

Wzywáy mię w zły czás/ śćiągnąwszy
Ja ćię rátuję/ ty daj mi dźięki/ Złego zá-
k Bog tymi słowy: Jáko śmiesz wspo-
ć moje umowy/ Jáko Przymierze? ponie-
karániem Pogardzasz Páńskim y nápo-
niem.

Gdźie bowiem záprzeć złodźieja możesz/

Towárzyſtwá mu zaraz pomożeſz : Z cu
łożniki twoje tumánie/ Bluźnierſkie uſt tr
jeſt blegotánie / Jezyk przeklety nápełn
zdrády / Krwáwe rozśiewa miedzy br
zwády.

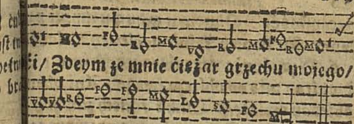
8. Siadaſz obmawiáć bliźniego ſwego/
motnie brátá lżyć rodzonego : A żem nic
nie mowił tobie / Z tądeś mie ſądził p
bnym ſobie : Alec przed oczy wyſtáwie
złośći / Karząc ćie o nie w ſwey ſpráwi
wośći.

9. Vważayćieſz to ludźie nádećí/ Co w
ná Bogá nie máſz pámieći/ Bym zás nie
wał was bez litośći : Kto mi ofiáre c
wdźieczności / Tenći mie uczći: A kto pok
je/ Ten mie zbáwieniem/ ſwym záwżdy ucz

Pſalm LI.

Miſerere mei DEUS, ſecundum.

Nieſmierny Boże w ſwojey litośći / N
śie nádemną nędznikiem zmiłowáć / A m
złośći Cyrográf zepſowáć : Vczyń to p
ſwych wielkość litośći. Ciebieć ja proſze/ c
bie ſámego/ O myiże mie ty z moich niepr

ktorego śię lękam twey ſrogośći.

Widzę to dobrze oczymá ſwymi / Jáko
ießkie moje przewinienie : Czujęć to do-
czuje me ſumnienie / Iżeś rozgniewan
hámi mymi : Tobiećiem tobie ſámemu
ßył / Przed tobąć ja grzech ſwoy muſzę
awáć Słuśnieś z karániem ná mię
ſpießył / Sądom twym ſłuſznym prozno
przymawiáć.

Choćby nie było czego inßego / Oto mię
á ma w grzechu poczęła / Oto mię zło-
z mlekiem karmić jęłá / Zá com karánia
en wiecznego. Ty Pánie ßczyrość [illegible]
eß / Ktora pochodźi z ſerdeczney wnę-
śći: Ty ßczyrym mądrość ſwą pokázu-
torą jáko ſkarb chowaß w ſwey ſkrytośći
Prętkoć ja czyſty przed tobą ſtánę / Ie-
ßopem ſwym ſkrop moje złośći/Sam ty
myi w ſwojey niewinnośći : A ja y nád
bielſzy zoſtánę : Day mi uſłyßeć w rych-
ádośći Głos weſołego poſelſtwá twoje-
A pokruſzone w twym gniewie kośći Do
zykánia powſtáną wdźięcznego.

Odwroćże twarz ſwą od mojich złośći/
ść je w wieczne ſwe zápámiętánie: Vczyń
echow mojich zámázánie/ Boć końcá nie-
mych nieprawośći: Więc ſerce we mnie
z bogoboyne/ Coby nie było w nim nic

nieczyſtośći : Odnow y w duchu myśli pr
ſtoyne/Ku twojey Pánie gorliwey miłośći

6. Ozmiłuyże śię nádemną Pánie /
odmiátay mię od oblicza ſwego / Ani odem
odbieray świętego Duchá / niech záwżdy
mnie zoſtánie : Do weſela mię przywroć p
wſzego / Com go zážywał kiedym ſłużył t
Duchem twym utwirdź náwątlonego / W
potym mężniey poſtępował ſobie.
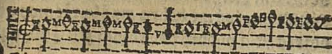
7. A gdy to uyrzą nędzni grzeſznicy / Z
łąś ty zemną poſtąpił miłośćią / Z wielk
ćiebie pobieżą rádośćią/By jey też mogli
uczeſnicy. O Boże ráczże mię już wybá
Od krwie rozlánęy przez mię w niewinno
A będźieſz raczył tym we mnie ſpráwić
śpiewowánie twey ſpráwiedliwośći.

8. Otworzże uſtá moje moy Pánie / K
zámknione grzechow brzydliwośćią/ A doz
z jáką język ochotnośćią Moy/nigdy chw
twey nie przeſtánie. Wiem że ty niedbaſz
o Ofiáry / Ani pożądaſz bymći je ſpráwow
Náprzyjemnieyſze ſą tobie dáry/ Gdyć ſe
ſkruchą będę ofiárował.

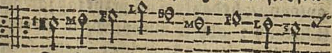
9. Bądź łáſkaw ná ſwe miáſto Syonſ
Z ſwey przećiw niemu dawney życzliwo
Strzeż ſławy jego / choway je w zacno
Wywodząc mury Jerozolimſkie. Tám ći
dźiemy cne ofiárowáć Ofiáry cnoty / y ſ
wiedliwośći: A ty je wdźięcznie będźieſz pr
mowáć / Ná ſwojey wieczną pámiątk
tośći,

T

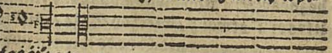
Tenże.

Dże w miłośierdźiu / swoim nieprzebrá-
U twych nog upadam ja człowiek strosłá-

:/: Zmiłuy śię nádemną / zetrzyi mo-
Omyi mię / oczyść mię / z moich wsze-

łośći/ :/:
źnośći.

Znam swoy grzech do śiebie / á widzę go
ie :/: Y tobie nie táiny : ále ty táskáwiey
śię zemną obeydź / ábyś w słowiech swo-
Záwżdy praw ználeźion / y czyst w są-
h twoich.

Mnieć jeszcże złość w mátce przeklętą
łá :/: Mnieć grzech jeszcże w mleku mát-
dawáłá : O Pánie ty szczyrość serdecz-
kujesz :/: Y skarb swey mądrośći tákim
jesz.

otrop mię izopem / á oczyśćion będę :/:
mię / á śnieżney jásnośći / nábędę : zesłi
selstwo wesołe / á kośći :/: Twym gnie-
strapione użyją rádośći.

Odwroć od mych grzechow surową twarz
:/: Ani chćiey pámiętáć ná nieprawość
stworz we mnie / moy Pánie / serce bogo-
:/: á w oźiębłych pierśiách myśli w-
przystoyne.

6. Nie odnimáyże mię od swey oblicz-
ści:/: Ani bierz odemnie Duchá swey mo-
ści: Przywroć mi dobrą myśl/ przez moy gr
odjętą /: á podbiy pod rozum złą żądzą p
klętą.

7. A ja w swym upadku przez cię pod
gniony :/: będę złym ná przykład jáwnie
stáwiony: áby w miłośierdźiu twoim
wątpili :/: ále śię do ćiebie ráczey náwro

8. Wybaw mię z przeklęctwá mey ni
bożności:/: Aby mógł moy język sławi
litości: otworz / wieczny Boże / nieme
moje:/: á ja opowiádáć będę chwały twoj

9. Byś ofiar pożądał/ palibych ofiá
Ale wiem że máło dbasz o tákie dáry. O
przyjemna Bogu Duch strapiony:/: Ser
niżone/umyśl ukorzony.

10. Bądź łáskaw ná miásto swoje/ wi
Pánie:/: Że tym rychley w pięknych s
murzech stánie: tám przyimiesz ofiáry c
tám kłádzione :/: Ná twoy Ołtarz będą
ce poświęcone.

Tenże, Nóta tegoż Psalmu: Nie-zmierny Boże w swojey.

DRáczże się nádemną zmiłowáć / á
śierdźie mi swoje okázáć/y zgłádźić
tkie nieprawośći moje / według wielkośc
łośći twojey / wielce mię rácz omyć z
złośći / tákże od grzechu mego mię ocz
wszákeś ty sam jest Pan moy y Bog moy
też do ćiebie wołam sługá twoy.

2. Abowiem nieprawośći moje znam
grzech moy oto zawsze przed sobą mam/ to

ie Pánie sámemu zgrzeszył / złem przed o-
má twymi uczynił / á ták chociá mię ty ká-
będźiesz / przedśię práwym śię y czystym
żesz / chociaby ćię kto sądźił z srogośći / gdyż
nż zásłużyły moje złośći.
. We złośćim śię moy Pánie národźił / y
rzechách w żywoćie mátki poczęt był /
iększe ty chociá ták zepsowánego / wielko-
z grzechow oszpeconego / nie raczyłeś od
ie odrzućić / owszemeś mądrośćią raczył
trzyć / ábych wymowki nie nálazł nigdy /
ćiw prawdźie w ktorey śię kochasz záwżdy
. Pokropisz mię izopem z litośći / á be-
oczyśćion od nieprawośći / omyjesz mię á
śnieg wybieleję / od grzechow / prze ktore
wie mdleję / dasz słyszeć wesele y rádośći / á
cszą śię te / ktoreś starł kośći / od grzechow
o twarz swoję odwroćisz / y wszytkie moje
ći ty sam zgłádźisz.
. Serce czyste moy Boże stworz we mnie /
há práwego odnow w pośrzodku mnie / á
odrzucay od obliczá twego / áni odeymuy
há Swiętego / przywroć swego zbáwienia
śći / podeprzy mię dawszy Duchá wolno-
będę przestępce náuczał drog twych / á
roći śię k tobie wiele grzesznych.
Wybaw mię Boże od krwie wylánia / w-
ś ty jest Bog mojego zbáwienia / á będźie
śpiewywał one wszytkie / jezyk moy sprá-
liwośći wielkie / wárgi moje Pánie racz
rzyć á ustá me twą chwałę będą sławić /
ibych żertwę / w niey śię nie kochasz / á dá-
palonych to wiem nie żądasz.
Lec są ofiáry Bogá nászego / oddawáć

jemu Duchá skruszonego/sercá pokornego/
niżonego/rzecz pewna / że Bog nie wzgár
jego: Czyńże/Pánie Syonowi dobrze / do
duy murow w Jeruzalem wnetże / á ták
roskochasz w ofiárách tych / co wynidą z se
szczerego miernych / támżeć włożą ćielce
Ołtarzách twych.

Psalm LII.

Quid gloriaris in malitia, qui poten

Czemu śię chlubisz z nieprawośći / N
szczesny człowiecze? Czemuś hárdy z sw
możnośći/Ktora precz ućiecze? Łáskáć
za ma ná pieczy/ Wszytek stan człowiec

2. Jezykiem/ostrey brzytwie rownym/
szytko złe spráwujesz/Cnoćieś nieprzyjaći
głownym/Niecnotę milujesz: Z twojey g
kłamstwá záwżdy/Nástucha śię káżdy.

3 Mowá ktora rozniecá zwády Serce t
je chłodzi/Roskosz twa,jezyk pełen zdrády
rad ludźiom szkodźi. Przetoż ćię Bog zá
złośći/Skarze w swey srogośći.

4. Wyrwie ćię z przybytku twojego/Z g
ku wykorzeni / Y z potomstwem ćię z św
tego Do szczętu wypleni: Anić da miedzy
wymi Chowáć śię ná źiemi.

5. To widząc ludźie ſpráwiedliwi / Będą
tež bali / A iż Bog złośnikom nie żywi/
dą śię z nich śmiali Onći to (rzeką) co w
ćie vfał/ y w niecnoćie.
6. Onći to co ſwoje ufności Nie w Bogu
kładał / Oto iáko y máiętności y gárdłá
tradał : Iż w Bogu nie kładł nádźieję/
trz co śię z nim dźieje
7. A ja yżem indźie ufánia Oprocz Bogá
miał/ Ták ják oliwá bez przeſtánia Będę
źieleniał / Y w domu Páńſkim ná wieki/
wienem opieki.
8. Támże wiecżnie będę wyſławiał Sprá-
Bogá mego/ Támże y jego oczekawał Ja-
nia świętego : Bo jeſt dobry wybránemu
owi ſwojemu.

Pſalm LIII.

it inſipiens in corde ſuo, nõ eſt Deus.

Nota Pſalmu XIV.

ka jeſt mowá w ſercu głupiego/ Nie máſz
i Bogá : Więc cnotá zginęłá Ná świe-
á niepráwość gorę wźiętá Nowiná uy-
ſpráwiedliwego/ Y dobrego.
Poyrzał z niebieſkiey Pan wyſokośći/
olibý wżdy czym brzękáć ná źiemi / A
rozum z ſynámi ludzkimi ? Miałliby Bo-
o w uczćiwośći/ Z powinnośći ?
Alec śię wſzyſcy chwyćili złego/ Niemáſz
miał ná Bogá baczenie/ Ktoby bojáźnią
re ſumnienie Rządźił / nie uyrzał Pan
nego/ Cnotliwego.
Y nie uznájąſz ſwych niepráwośći ? Cia
Páńſkie y pożyrájąc wierne / Nátyká-

iacswe kákomstwo,niemierne / Nie ukorz
sie Bogu w żáłości? Zá swe złości.
5. Lecz przyidzie ná nie tákowa trwogá /
choćia stráchu nie będzie żadnego / Przećie
będą letáć ćienia swego / A tám poczuią /
iest od Bogá Pomstá sroga.
6. Bo Pan potrze im przeklęte kości / A
dą zewsząd wstydem ogárnieni / Iáko ći kto
u Bogá wzgárdzeni / Iż zádawáli wiern
przykrości / Bez winności.
7. O by z Syonu przyszło zbáwienie Lu
wi twemu z więzienia ćięskiego / To ćby Iz
z miłośierdzia twego / Y Iákob przez twe n
wspomożenie Poćieszenie.
Psalm LIV.
Deus in nomine tuo salvum me fac.
BOże moy / przez imię swoie / Rácz że
z trudności wybáwić Rácz się o krzywdę
zástáwić: Niech mię broni rámię twoie.
że / prozbá ma do ćiebie / Rácz do mnie
nić swoie uszy / Y dáć rátunek moiey du
W teráźnieyszey iey potrzebie.

2. Boć zdrowia mego szukáją/Zły niewier-
narod pogáński / W okrutności swoiey
áńskiey Ci co Bogiem pogardzáją. Aleć
ę Pan swoim zowie / Rátując mię rękámi
ymi / Przestawa záwżdy przy mnie z tymi/
tásskáwi ná me zdrowie.
. Onoś Pan co mię wybáwi/ Ktory wszy-
to złe obáli / Ná te ktorzy mię podstrzegá-
Ták obiecał y ták spráwi. Zá co offiáry
one Będę Pánu hoynie oddawał Będę
ę je° wyznawał/Ktore ná wieki jest dobre.
. Bo mię ze wszytkich trudności/Pan moy
ościwie wybáwił / A nád tymi pomstę zo-
wił/To mi wyrządzáli złości. Y mam to
iebie Páná / Że me oko ná wszytkie śmiele
przy swoje nieprzyjaćiele : Zá coć niech
ść będźie dáná.

Psalm LV.

Exaudi Deus orationem meam.

Boże słysz moje żądośći/Nie kryi przede-
ą swey litośći: rácz ná moję biedę y łkánie
kiem poyrzeć dobrotliwym/á uchem swym
litośćiwym Słysz me teskliwe nárzekánie.
2. Násłuchamći śię tego wiele / Jáko mię
ą nieprzyjaćiele: Widzę z jáką niewstydli-

wośćią / Wßytko złe ná mię zmawiáją /
gárdłá mego ßukáją/zápaleni ku mnie wśc
kłośćią.
3. Z czego ſerce moje boleje / A od ſtrác
śmierći truchleje/Rowna mi śię ćięßkiey d
robie : Kiedy nie widzę rátunku/ W trwo
mojey y fráſunku : Ták że też mußę mor
ſobie.
4. O bym miał ſkrzydłá gołębice / Pr
kołßbym ja zbył tey teſknice/Anibym tu ja w
cey śiedźiał / Lećiałbym ná lepßę wczáſy/
puſzczą miedzy głuche láſy / Tám gdźieby
mnie nikt nie wiedźiał :
5. A przyſpießałbym ućiekájąc/ Wiátr
wichrámi omijájąc. Wytráć złe ludźie m
Pánie/ Niech śię zámięßą ich rádá/Bo w j
mieśćie gwałt á zdrádá: Naprzednieyße n
ją mięßkánie.
6. Y te u nich/ co zechcą/broją/ We dni
nocy ná murách ſtoją : Ná rynku ućiſk z n
práwośćią / Wßytko co chcą to przewodz
Ulicámi śię záś wodzą / Przeklęta Obłu
z Chytrośćią.
* 7 A nie tákby mię to boláło Kiedyby n
to potykáło/Od nieprzyjaćielá jáwnego/K
remuby ſnádniey ulędz/Snádnieyby śię g
uſtrzedz/Niżeli zdrayce domowego.
8. Ależ ty człowiecze mnię rowny / S
ani śię nieprzyjaćiel głowny : Wodz moy k
regom śię wtęc rádźił/ Z ktorym zá ręce pr
wádźił / Y zá ſtoł ſwoy z ſobą ſadzał / Z k
rymem y do Zboru chadzał.
9. Niechże je śmierć podkawi márnie/Nie
że żywo piekło zágárnie;Bo w jich mięßkán

[ka]żdego / Tylko nieprawość przebywa Lecz [k]a ma. Boga wzywa / Ten mię zbawi wszyt[k]o złego.

[P]o W wieczor / y rano / y w pokudnie / Mo[d]lić się Bogu nie obłudnie / Aż mię usłyszy [i w]ybawi Duszę moję od złych ludźi / Ktore [si]ę na woyne budźi / Y pokoy mi przed nimi [spra]wi.

1. Bog mocny po wszytkie wieczności / On [u]szy moje żądości: A owi jako zasłużyli / [O]tnydą od niego kaźni / Bo nigdy w Bożey [bo]jaźni O zlepszeniu swym nie myślili.

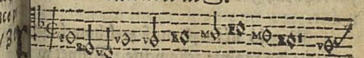
2. Myśl złośnika / tylko o boju / Niechce [on] z nim mieszkać w pokoju / Przymierza nigdy [nie] potrzyma: A choć słowka ma pieszczone / [Jak]o masło rozpuszczone / Przećię mu serce rozdyma.

3. Słowa jego tak ćicho płyną / Jak o[li]wy gdy go leją ryną: Lecz jako gołe miecze [ko]lą. Ty się na Pana spuść wszędźie / On [po]porą twoją będźie / Dobrzy przy nim be[zpi]ecznie chodzą.

4. A ktę co tu brojili złości / Powpycha Pan w doł żałości: A połowice wieku [sw]o / Nie doczekają głownicy: Ani chytrzy [zdra]dnicy: Jać Boże ufam w ćię samego.

Psalm LVI.
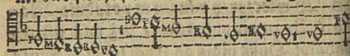
Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me.
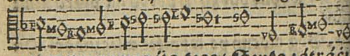

Rzecz swe o Boże moy zmiłowanie Rącz-

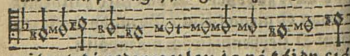
mi dáć swoje porátowánie/ Ná złego człek

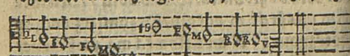
usiłowánie/ Ktory mię dniá káżdego / Y z t

mi co mu pomagáją tego/ Szuka zátráci

człowieká nędznego: Lecz ja ná káżdy czá

stráchu mojego/ Vfam że dostoję.

2. W tobie Boże sławię prawdę two
Ktorey wierząc / cieszę duszę swoję / Anić
stráchow ludzkich nie boję : Y w natrudni
szey chwili Rádziby mię w czym jáko uko
li/ A żeby ná mię co złego zmyślili / Czym
mię przed wszytkimi obwinili / Przyczyny
káją.

3. Ná toć z sobą skrycie zásiadáją/ O ty
że się z sobą náradzáją / A ná mą duszę
wsząd czyháją / W swey wściekłey okruti
ści: Zá co je ty Boże bez wszey litości / N
gromisz w srogiey swey spráwiedliwości
ják tego jich godne nieprawości/ Będą stro
wáne.

4. Mę záś ucieczki masz zrachowáne Y
wszytkie do kagwie zchowáne : Náwet w re
stráchy swych zápisáne Mę wszytkie kropo
mią Przetoż sromotnie uyrzę uciekánia Sw

...przyjaciol / w dźień mego wołánia A iż ...an Bog jest że inny bez przestánia / Przy... ...n śię ostoię.

...r. W tobie Boże sławię prawdę twoię/ ...orey wierząc ćieszę duszę swoię Anić śię ...ichow ludzkich nie boię. Przetoż comći ślu... ...wał/ Wypełniwszy wdźięcznieć będę dźię... ...ował/ Ześ duszę moię od śmierći zachował/ ...ym przed tobą drogi swe prostował / W ...iátłośći żywiących.

Psalm LVII.

Miserere mei Deus, miserere.

Mituy śię / zmituy nádemną Pánie/ ...tobie duszá ma kłádźie ufánie/ Y niechce ...tobie przestáć swey ufnośći / Aż ja pod ...żydłá w odpoczywánie Do śiebie przyi... ...teś / y zbáwisz trudnośći.

... Wzywáć ja będę Bogá możnego/ On mi ...czy rátunku swego: Pośle mi z niebá tego ...bydáwi: Y duszę wyrwie z rąk okrutnego/ A ...o ku mnie złość w hánbie zostáwi.

... Bog wszechmogący/ pewienem tego/ Po... ...mi z niebá posłá wdźięcznego / Poydźie

przedemną jego łáſká święta/ W niey beſpi[ecz]eńſtwá pewienem ſwego / A że mną poyd[zie] jego prawdá wźięta.

4. Mieβkamći miedzy ſrogimi lwámi / [...] przegrażáją o pożogámi : Zeby podobne[...] ſtrym ſtrzałam máją : Z kądem wielkimi ź[...] trwogámi / Jezykiem jáko mieczem przer[...] żáją.

* 5. Boże / chwałe ſwą wznieś nád obło[ki] Niech ją świát uyrzy jáko βeroki. Sieći ſ[...] ná mię zewβąd záſtáwili / Po ſtronách m[...] záwárβy boki / Máluczko duβe mey nie u[...] wili.

6, A żeby upad moy oglądáli / Doł ná n[...] byli nágotowáli : Alec to Pan Bog z ſw[...] ſpráwiedliwośći / Spráwił / że ſámi weń p[...] wpadáli : A ja zás ſobie bujam ná wolnoś[...]

7. Czym ſerce moje uweſelone / Ctále do[...] go jeſt rozniecone / Aby ćię Boże zá twoje[...] kośći / A to ná czáſy niezámierzone / W p[...] śniách chwaliło z uprzeymey wdźięcznośći.

8. Powſtań jezyku moy do śpiewánia / P[...] wſtań y Lutnio z Arfą do gránia / Zábaw[...] głos ſwoy Bożymi chwałámi / Zdraz zác[...] wβy je od świtánia Bo go chce ſłáwić mied[zy] narodámi.

9. Dobroć twa Pánie w niebo przeſtá[...] Prawdá z obłokow ſámych wyrzdłá: O B[o] chwałę ſwą wznieś nád obłoki / Aby ją wβ[...] tká ziemiá poznáłá / Kiedy ją uyrzy świát [...] βo βeroki.

Pſalm LVIII.

Si verè utiq; juſtitiam loquimini.

Y co się Sędziámi mienićie/Przyznay-
e mi się prawdziwie/Jesli kiedy spráwie-
iwie/Ták jáko przystoi/sądźićie Znaćieli
e śmiertelnymi/Y synámi być ludzkimi.

. Lecz śię widzę w złośći kochaćie/A miá-
spráwiedliwośći/ Gwałtem srogiey o-
nośći/Zá Prawo krzywdę udawáćie: Ro-
e jáko inszych ludźi/ Złość was przyrodzo-
udźi.

. A tymeśćie śię nam wydáli / Ze rádźi
nstwo mawiaćie / Jáko węże jad puszcza-
Cośćie go w śię dawno nábráli :A ni chce-
łucháć mowy/Co dodáje rády zdrowey.

. W czymeśćie podobni do źmije / Ktorą
czárownik swymi Zátlina słowy pewny-
Oná swe uszy w źiemię kryje / Aby nie słu-
kłnącego/Y ons czárującego.

. Ale im ty ták uczyń Pánie / Potłucz ich
ieczne gęby / Powyrgąay srogie zęby/
yje żadnego nie zostánie : Zátkay lwow
e pászczeki / Niech twym nie szkodzą ná
i.

Niech śię jáko wodá rozpłyną / Wodá
emię rozlána : A jáko strzałá złamána

Niechay marnie wßyscy pogin⸗ : Y iáko śl
mak od słońcá / Ták niech zniſzczeją do końc
7. Niech śię ták ze wßytkimi ſtánie / Ják
płodem nie donoßonym / Ná słońcu nie oſuß
nym: Niech takie wezmą dokonánie / Ják gł
zá młodu ſpalony / Y wichrem wykorzeniony
8. A ućießy śię ſpráwiedliwy / Widz
pomſtę nád złym wßędzie / W ktorego kr
brodźić będzie. Owa záwżdy zyſk ma cnot
wy: Przećię cnoćie jeſt zápłátá / Przećię B
jeſt Sędzią świátá.

Pſalm LIX.

Eripe me de inimicis meis Deus.

PAnie nieprzyjaćiołom mojim / Odeym n
w miłośierdźiu ſwoim: Niech ći co śię w
wyßáją Nád mię / Pánem mię ſwym znáj
Wyrwiże mię z mocy złośnikow / nie wſt
dliwych jáwnogrzeßnikow Ktorzy ná ć
nic nic dbáją / Krew niewinną rozlewáją
2. Oto ná gárdło me czyháją / Y co n
źniepßy śię zmawiáją Ná mię / chcąc zg

nędznego / Procz wszelkiego grzechu me.
Bo w niczymem im nie przewinił / A nim
tomu z nich uczynił. Ocknij się á obacz
nie / Y racz mi sam pomoc ná nie.
. Boże Izráelskie cechánie / Wstań á pátrz
zynta pogánie / W srogiey swey spráwie.
ości / Skárz ich niewściągnione złości:
bądź miłościw nád nimi / Gdyż ták w
chách są upornymi. W wieczor po mieście
áją / A ják psi głodni pácháją.
. Z gęby im idą słowá zwáwe Zájuszone /
niecze krwáwe. Ták się chytrzy sobie zdá.
Że nikt niewie o czym rádzą: Lecz ty Pá.
o wszytko widźisz / Y z nich / y z rad się ich
ydźisz: Choć się ná mię wszyscy zniosą /
n wstyd tylko ztąd odniosą.
Bowiem kiedy mi będą śilni / Będę się
e trzymał pilniey: Niechayże co raczą
ą / Ja cię znam ućieczką swoją. Ty sam
tkie moje ćięszkośći / Uprzedźisz rátun.
litośći: Y spráwisz to że oglądam / Pom.
ią złym ktorey żądam.
Nie wytracayże ich wszczął Pánie / By
ostá w zápámiętánie Ludźiom twoja
wiedliwość / Ktorą karzesz ich brzydli.
ć: Tylko je rękámi możnymi Zraź / á ro.
ś po wszytkiey ziemi / Dawno ná to zásłu.
/ Aby rozproszeni byli.
. Zá bluźnierstwá y kłamstwá żywe / Zá
ość y przyśięgi krzywe / Wyniszcz je:
ay świát czuje / Że Bog Jákobow pánu.
W wieczor po ulicách ćiekáją / Ják psi
y jeść co nie máją: Ale nic nie ugoniwszy.
ć iść muszą głodni bywszy.

8. A ja o twojey wßechmocnośći/ Záśpi-
wam z ſerdeczney wdźięcznośći: Wnet z p[...]
ránku łáſkę twoję / Wyznam być ućiecz[...]
ſwoję. Boże moy y ućieczko mojá / Obroń[...]
moy y pewna zbrojá / O tobie moy język wß[...]
dźie/ Pieśni wdźięczne śpiewáć będźie.

Pſalm LX.

Deus repuliſti nos, & deſtruxiſti no[...]

Boże ktoryś nas odrzućił / Y w gniewi[...]
ſwoim porzućił/ Rácżże się w gniewie ok[...]
ćić/ A do nas się záś náwroćić: Poruſzy[...]
łeś ziemię ſrodze/ Rozśiádłá się wielkie[...]
trwodze: Nie uleczyßli jey ſam Boże Zr[...]
dnáć się w cále oſtáć może.

2. Poſtąpiłeś oſtrze z námi / Dałeś n[...]
pić płácz zełzámi: Acz chorągwie twe naß[...]
Ci co w bojáźni twey trwáli: Bądźże y n[...]
miłośierny/ Pokaß się nam w ſłowie wier[...]
Weyrzy ná ſwoy lud utrapiony / A przyi[...]
go do ſwey obrony.

3. Mowił Pan z Syonu ſwego/ Czyn[...]

yk mnie smutnego: Ná moy dźiał przyi-
Sychind/ Tákże Sukotska kráiná/ Gá-
jest własność moiá / Y Mánásseßowá
iá / Y Efráim moc mojey głowy/ Y Ju-
práwodawcá zdrowy.
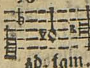
Lecz Moáb trudny dozgody/ Ná tęce mi
wody Idumeyczyk záś w swym rzędźie
wiá pilnowáć będźie/ Więc y Filistyń-
owie/ Y inßy Cudzoziemcowie/ Wßyscy
da mi służyli/ Co mi nieprzyiaćielmi byli
Kto mię w miásto niedobrze/ Kto w krá-
dom obfite Záprowádźi sługę twego? Nie
cz ćiebie sámego: Ktorego gniew ná się
y/ A wodzem woysk swych nie mamy. Zá
ták od ćiebie wzgárdzeni / Lekcesmy w
y poważeni.

Już nam też pomoß z trudnośći/ Y wroć
dawne wolnośći : Proznać nádźieiá w
ieczę/ Bo gdźie gwałt/ rádá ućiecze. Lecz
tobie ufá Boże/ Ten śię mężnie potkáć
: Bo ty zdepceß przed námi śmiele/ Wß-
e náße nieprzyjaćiele.

Psalm LXI.

xaudi Deus orationem meam.

Oże ustyß me wołánie/ Y wzdychánie:
ćię sámego wołam/ Z ostátniego kráju
ítá/ Krzycząc rátá/ Bo sam sobie nię

zd. ſam.

2. Raczże mię w moiey teſknośći / z ſw[...] miłośći / Poſtáwić ná ſwey ſkále : Wſzá[...] mię (y ſwą możnośćią / Przed złych złość[...] Záwżdy záchowak w cále.

3. Y teraz mieſzkáć przy tobie / Tuszę ſob[...] w świętych namiećiech twoich: Day że mi [...] ulec záwżdy / W trwodze káżdey / Pod pierz[...] ſkrzydeł twoich.

4. Boś ty modlitwámi mymi / Acz lichy[...] Nie gárdźił nigdy Pánie : Ty co drżącym[...] twe imię / Dawaſz ziemię W dźiedziczn[...] żywánie.

5. Wżycżże Krolowi ſwemu Wybráne[...] Długich lat y opieki : Day że nád wſzytkie[...] rody / Wiek ſwoy młody / Wprowádźi w [...] gie wieki.

6. Niechay przed oczymá twymi / Łáſká[...] mi / Trwa áż ná wieki wiecżnie / A twa do[...] tliwość święta / Prawdá wźięta / Nie[...] ſtrzegą beſpiecżnie.

7. Tám wolen będąc trudnośći / Z po[...] nośći / Ku czći ćiepiewáć zádśiedę / A to co obiecował / Y ślubował / Káżdy dźień pł[...] będę.

Pſalm LXII.

Nonne Deo ſubjecta erit anima me[a]

Notą Pſalmu XXIV.

Duſzá moiá Bogá wzywa / Ná nim mym odpocżywa : On ći ſam ieſt [...] zbáwienie / On zamek moy / on má zbroiá /

używam pokoja/ Nie zátrwoży mię poru-
e.
Dokądże źáleć będźiećie? Dokąd ná mię
dźiećie Mojego upadku źukájąc? Sámi/
ykot záchwiány / Albo ják mur rozerwá-
W rychle y ſtráſznie upáść májąc.
Ná te ſię tylko rádźićie / Coje w kájce
widźićie/ Chcąc ich ſławę podeptáć w źie-
Wiec ſię uſty zálecaćie / A w ſercu záś
howaćie/ Złe obłudne przeklęte plemię.
Duſzo moja Bogá wzywáy/ Ná nim ſá-
odpoczywáy: Onći ſam jeſt moje zbá-
ie/ On zamek moy/ on mą zbroja/ Zá nim
am pokoja/ Nie zátrząśnie mną poruſze-
Bogći zdrowie y cżeść dawa/ Bog ſwym
otrzebę ſtawa: Przetoż mu też záwżdy
pćie/ A ſercá mu otwarzájąc/ Y potrzeby
kładájąc: Nańże ſię we wſzytkim ſpuſz-
ćie.
Márnośćią ſą narodowie / Kłamſtwem
ielcy ſtanowie: Wſzytko to jeſt wielka o-
ri/ gdyby ná wadze ſtáneli/ Y czym chćieli
ádźeli/ Márnośćby wſzytkie przeważytá.
Okrućieńſtwu nie ufayćie / Ná zdźier-
ſię nieſpuſzczayćie/ Bo to wſzytko niepe-
zeczy. Dalić Bog wiele dobrego / Nie
kłáday ſercá ſwego / Ale ſię miey ná
iey pieczy.
Raz Pan wyrzekł ſłowo o tym / Com ja
aż ſłychał potym / Ze Boża jeſt władza z
cią: A według ſpráwy káżdego / Idźie
átá od niego Z wielką jego ſprawiedli-
cią.

Tenże.

Zali Duszá mojá/słusznie Pánu swemu
Nie ma być w posłuszeństwo oddána sámem
Gdyż on jest mnym zbáwieniem / y mym p
wym Bogiem / iż wzruszon być nie mog
żadnym stráchem srogim.

2. Dokąd wy sprzećiwnicy maćie tey śm
łośći :/: Yż śię ná mię targaćie/bez wszel
winnośći ⁂ wybiją was do szczętu ják śc
ná pádnięćie / Pochyła / y jáko mur złam
będźiećie.

3. Przećię ná tym ich rády odjąć mi u
ćiwe :/: Y co raz ná mię zmykáć świádect
kłamliwe ⁂ usty mię pięknie chwalą / serc
przeklináją / y jákby Pan moy ná to / nie
krzyk mniemáją.

4. Ale ty Duszo mojá / przestań ná swym
nie :/: Bowiem od niego moje jest oczekan
nie ⁂ onći jest mojá skáłá y zbáwienie
je / y twierdzą w ktorey mocno bez záchwiá
stoję.

5. A ták mojá nádźieja y moje kochánie
Ni w kim niechay nie będźie jedno w mo
Pánie ⁂ y wszyscy ućiśnieni ćiśńćie śię

o / ktadzac niewinne serce przed możno-
jego.
. Bog jest ucieczką naszą / á ludzcy Syno-
:/: są márnością / á kłamstwá pełno jest
mowie 2c. włożyßli ichná wagę / áliż
okazą / ták lekkimi / yż áni márnośći prze-
.
Ale wy wierni Páńscy / nie ufaycie w złe-
:/: W drapiestwie nie w bogáctwie / ni w
ey chytrośći: 2c. á jeżli co przypádnie od
ta zacnego / nigdy nie przykładaycie / k te-
ercá swego.
Raz Pan wyrzekł / co wiecznie zmienić
ie może :/: Yż moc wielka / y wielkie mi-
rdźie Boże / á wedle spraw káżdego
i spráwiedliwie / ktory w swym Bostwie /
kow y ná wieki żywie.

Psalm LXIII.

us Deus meus, ad te de luce vigilo.

Nota Psalmu XVII.

Oże / Boże / śiło mojá / Tobieć ja służby
swe oddawáć Zwytkiem / ják narániey po-
wáć : Bo mię ćießy łáská twojá Ciebieć
w swym uprágnieniu Prágnąc / áż prá-
nołewa : Yćiáło już ledwo ziewa / W
bezwodney w wypaleniu.
Toć mi pzyczynia ćießkośći / Iż nie wi-
wojey możnośći / Ani oney twojey sław-
/ Ják przed tym w domu świątośći. Bo
e miłośierdźie Pánie / Lepße niż żywot
ćiwi ; Serce me z ustámi mymi Z niego
walić nie przestánie.
Będę chwałę twą wynośił / Poki mię

ná tym świećie będźie / Będę y w imię tw
wszędźie / Ręce do niebá podnośił : Bowi
miedzy naysmácznieyszymi/ Duszá/ swymi
trawámi/ Kłádźie bawić śię chwałámi/ T
mi/ sławiąc ćię usty swymi.

* 4. Lub wednie lub w nocy czuję / Dźi
Máiestatu twojego/ Pánie Boże ćiebie sá
go Cáłym sercem upátruję / Pomniąc já
mię więc rátowáł / Jákoś mię skrzydł
swymi Okrywszy przed ludźmi złymi/ Ná
sy wesołe záchowáł.

5. Ciebieć śię Pánie sámego Duszá ma
mocno chwyćiłá : Że też coby mu ustą
Niemász ná świećie żadnego. Ty o mnie
wszelki czás czujesz/ Aż y teraz mnie nędzne
Od swych służb oddalonego / Prawicą sw
porátujesz.

6. Przetoż to przeklęte plemię / Ktorzy
sze mojey szukáją / Mnie zámordowáć m
máją/ Sámiże przepádną źiemię/ Y wszy
srogi miecz wyśiecze : Jch ćiáłá zámordo
ne/ Do źiemie nie pochowáne / Głodny zw
po polách rozwlecze.

7. A Krol śię záś rozrádu je W tobie
mym wszechmocny Boże / Tey rádośći mu
pomoże / Kádzby ten co ćię miłuje. Widząc
sądy sprawiedliwe Nád ludźmi niewstydli
mi/ Nád wszytkimi obłudnymi / Ktorych g
zátkász kłamliwe.

Tenże.

BOże/ Boże Pánie moy/ od wstánia mo

prágnie ćię duszá moiá iáko Pána swe-

ktoreże wtym biednym świećie / y nędzne

ćiáło / záwżdy twą świętą chwałę / rá-

dy widziáło.

2. Bo ná tey nędzney ziemi práwie osiáłey / widźiß iáko używam ćięßko-
ziemckiey / záßedłem w biedne drogi w ro-
zne przygody / nie mogąc nigdźiey ndleść
ia żywey wody.

Iákoś kiedym ćię widźiał w twym
kym kośćiele / kedy śię okazáło możności
y wiele / támći nędzne oko me twą chwałę
iáło / skąd mi wielkich rádośći w duszy
bywáło.

Bowiem miłośierdźie twe nád winną
ice / hoyniey może uskromić mnie tdką
ice / gdy ręce swe podnioßę do Imienia
o / chwaląc ćię przez wßytek czás żywotá
ego.

Bo ty wielką hoynośćią nápełniß mą
/ zá co ia ćiebie nędznik wiecznie chwalić
ę / ná łożku y w powstániu ćiebie wspomi-
c / á yześ moy obrońcá záwżdy wystawia-

A pod ćieniem skrzydeł twych wßytká ro-

słoś moiá: ábowiem mie zátrżyłá można twoiá / y prożno śię stáráją co mie prześ... dują / gdyż moie nędzną duszę w twey ... ce czują.

7. Bowiem ni sámi świedzą kiedy w py... wpádną / á gdy je miecz pośiecze áni tego ... dną: á zwierzętá ich kośći będą násyceni / w Pánu dufáją / będą wybáwieni.

8. A krol śię rozráduje wiecznie z B... swego / y ći co śię spráwują w imię świe... go / á złośliwym zátkána być muśi pászcz... bo ták wszytko bywáło / od dawnego wieká.

Psalm LXIV.

Exaudi Deus orationem meam.

Nota Psálmu V.

BOże słysz mię w moiey ćięszkośći / Pá... jáko ná mię trwogi / Czyni nieprzyj... srogi / Odeymże mię iego wśćiekłośći / Z ... iey litośći.

2. Ráczże mię skryć swoią mądrośćią ich nieszláchetney rády / Nápełnioney trw... zdrády: Od tych ktorzy z niewstydliwoś... Báwią śię złośćią.

3. Ktorzy iezyki náostrzyli Jáko mi... przeráźliwe / A słowá swe uszczypliwe / strzały ná łuk náłożyli / Aby szkodzili.

4. Tymi strzeláją w kącie stojąc / Vmie... wszy cnotliwego / Y człowieká niewinnego: ná Bogá śię nic nie bojąc / táką złość bro...

5. Jeszcze te złość sobie smákują / Kie... tym rozmawiáją: Jáko śieći rozstawiá... Wszák nas w tym (mowiąc) nie poczuje... posłáłują.

W tym nawiętsza pilność każdego/Wro-
szelkie nieprawości / Zmyślać zdrady y
ości: Tacy źli są serca skrytego / Y głę-
go.

Alec nad nadzieje od Pana / Strzałá-
wypuszczonymi / W prętkości nie uchroni-
/ Będzie barzo szkodliwa rana/ Wszyt-
ádana.

Tam ich języki zmyłą z drogi/Bo przyi-
nich do upádu/Zákusiwszy swegoż jádu:
ájąc się więtszey trwogi / Vderzą w

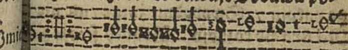
Czemu się wszyscy przypátrzywszy/ Bę-
e Bogá lękáli/Sprawy jego wysławiá-
udom jego się zdźiwiszy /Będą ják inszy.
. Ale zás człowiek sprawiedliwy W
záwsze wesół będźie / Y bespieczen przy
będźie / Toż też ma káżdy człek cnotli-
o w Bogu żywy.

Psalm LXV.

Te decet Hymnus Deus in Syon.

Syonie się odpráwuje Służbá Boża
ímżeć Boże kto co ślubuje Oddawa po-

nie :/:
nie: Támże też y nasze modlenia Przyi-

esz z wdźięcznośćią / Támże do ćiebie

pokolenia Idą z ochotnośćią.

2 Brzydliwec zewszad nieprawości [...] wydnowały :/: Lecz je tám gładziß z swey [...] łośći/ By nie potępiáło. Przetoż kto od ći[...] sámego/ Jest zdprowádzony/ Mieszkáć w [...] niách namiotu twego/ Jest błogosłáwiony.

3. W domu twym wßytkiego dob[...] Mamy do sytośći :/: Ciebá nas Kość[...] twojego Zbáwienne świątośći/ Zá młod[...] wasz wyroki srogie Ná złych potępione: Z[...] kąd też śleß nowiny drogie Swoim ná[...] wienie.

4. Zkąd wßytky pokl ziemie zstáje. W[...] w ćie ufáją :/: Y nadálße zamorskie kráje [...] ćiebie wzgląd máją : Boś ty stwierdźił [...] wysokośći Wßechmocnośćią swoją / [...] ktorys je stworzył pewnośći/ Nieodmie[...] stoją.

5. Ty śmierzyß ßum morzá srogiego Z[...] náwáłnośćią :/: Ty burdy narodu wśći[...] go Krociß swą możnośćią: Twoich ći si[...] dow lekáją / Widząc ćie groźnego / Ci [...] ná kráju mießkáją Swiátá ßerokiego.

* 6. Od ćiebie ludźie używáją Wdźie[...] go pokoju :/: Swobodnie żyjąc / nic nie [...] Ná stráchy rozboju: Roboty swoje z o[...] nośćią Rano záczynáją/ Ale je nie zimni[...] rádośćią W wieczor zámykáją.

7. Ty błogosłáwiß swą miłośćią [...] wiedząß ziemie :/: Ty suche rozwilżaß [...] śćią Brodzájow plemie / Aby w nieprz[...] ney hoyność/ W tym błogosłáwieniu/

dostátek żywnośći Wszytkiemu stwo-
u.

Ty zásche polewasz zagony / Prawie sá-
ebá :/: Ty spusz zasz deszcz nie przepłá-
Z wysokiego niebá Aby ták w twoim po-
niu Wszelákie nasienie / Wszelkiemu
/ku żywieniu/ Miało rozkrzewienie.

Dárow twoich hoyną szczodrośćią Rok
optywa :/: A jáko koroną / wdźięczno-
Ozdobiony bywa : Bo gdźiekolwiek stopy
ysz Swey Boskiey miłośći / Wszędźie
z obfitość mnożysz Roskoszney tłustośći.

Twojey dobroći záżywáją Y strászne
ie :/: Págorki dźiw że nie plasáją W
ey przyczynie Szczodrobliwość twojá
ny Stády nápełniłá Szczodrobliwość
doliny Zbożem położyłá.

Wszytko z twego udárowánia Wesela
:/: Wszytko łáská twa do śpiewánia
dzano bywa / Owa z twojey szczodrobli-
Wszytko śię ráduje : Y zá to ćię chwa-
dźięczności / Winnym śię być czuje.

Psalm LXVI.

Jubilate Deo omnis terra.

wszytkie kráje wykrzykayćie / Imię
ie wyznawájąc ná cześć Boską pieśni
yćie Chwałę jego rozszerzájąc. Rzecz-

ćieß Bogu: Jákoś strászliwy We wszyt

swych spráwach Pánie Twojey się moż

ści zfośliwy Rad nie rad poddánym zst

2. Przed twą naświętszą wielebno
Niechay się wszyscy kłaniáją / A imię tw
uczćiwośćią W pieśniách niechay wyzna
ją / Sám się przypátrzćie Páńskim czyn
Chćieyćie je pilnie uważáć / Bo w nich
strách swoy ludzkim synom Wszytkim já
chćiał pokazáć.

3. Onći nas gruntem dná morskiego
prowádźił z swey możnośći / On górbią
danu bystrego Sucho dał przebydź w rád
On ná wieki możnie pánuje Nád naro
wszytkimi / On źł ść nieprzyjaćioł hámu
czyniá swymi srogimi.

4. BłogosławżeBogá náßego Wßel
rodźie Pogáńskie : Przyczyńćieß się w
do tego / Ze zábrzmi głos chwały Páńs
Boć on możnie od záginienia Sam duß
ße wybáwił / Y nog náßych od powin
Broniąc mocnie nas postáwił.

5. A gdyś nas już Boże doświadczył
ko śrebrá doświadczáją / Tákeś z námi
pić raczył Jáko gdy śrebro zlewáją.
zażesmy raz bywáli W śiećiách ludźi ni
tliwych ? Azaż nam raz źli przypinali P
gow bárzo teskliwych ?

Nie lutośćiwiec objeżdżáli / Jáko ośle/
kárki / Przez wodę y ogień nas gnáli / Po-
sawßy nas zá bárki : Aleś ty nas w swo-
tośći Wyrwawßy z tego wßytkiego / Po-
it ná wdźięczney wolności Tego bytu
ßnego.

Przetoż poydę do twego domu / Niosąc
obą ofiáry / Tobie / á nie inßemu komu/
cześ poślubione dáry / Com je przyrzekł
swojimi / Gdym był w ćięßkim utrapie-
żem ćię bydlęty co tłustßymi / Vraczyć
w ich paleniu.

Tám też záraz nie przepomniawßy /
ch przećiw mnie uczynności : Wßytkich
ebie záwoławßy / Rzekę z serdeczney
cznośći. Słuchayćie co mi Pan dobre-
łáski swey uczynić raczył / Wybáwiwßy
de złego / Vćißyć mię nie przebaczył.

Kiedym nań záwołał z dufnośćią / Zá-
ie Pan porátował : Przetoż mu też z
ą rádośćią Vstáwnie będę dźiękowáć.
żdyby było serce moje Kochało się w já-
łośći : Pewnieby był Pan ußy swoje
ócił od mych żad ści.

Aleć ná głos mego wołánia / Vßy
ná słonił mile / A prozby moje / y wzdy-
a / Nápisał onęże chwile : Niechże zá
źie chwalony / Iż usłyßał prozby moje/
Pan będźie błogosłáwiony Zá to miłoś-
źie swoje.

Psalm LXVII.

Deus misereatur nostri, & benedicat.

Nota Psalmu XXXIII.

OSmiłuy śię nád námi Pánie/ Rácz n[...]
nędznym błogosłáwić : Twey t[...]
rz jásność niech zostánie Przy nas/ rácz
káſk spráwić. Niech drogę twą znamy
chwałę twą wyznamy / Ześ swych obro[...]
Niech o twym zbáwieniu / W kájdym po[...]
niu/ Wie wſzelka stroná.

2 Niechay ćię sławnie wysławiáją W[...]
scy ná świećie stanowie/ Niechay ćię w p[...]
niách wyznawáją Wſzyscy ziemscy nar[...]
wie: Bo ty nie postáwnie Sądziſz/ ále prá[...]
W spráwiedliwośći: Y władaſz na źiemi [...]
rody wſzytkimi/ W swojey możnośći.

3. Niechći wſzytek świát chwałę dá[...]e/ N[...]
ćię sławi bez przestánia / A ziemiá też sw[...]
rodzáje Niech da z twego pożegnánia. Bł[...]
sław nas Pánie/ Swe nam pożegnánie [...]
ne dawáiąc : Niechże grozy twojey W[...]
śię świát boi/ Pánem ćię znájąc.

Tenże.

Błogosław nam náſz Pánie/ z miłośier[...]
Oświećiwſzy świátłośćią/ oblicza [...]
swego :/:
jego/ Abyśmy tu ná źiemi/ ználi drogi [...]
je/ okaż nam to przed ludźmi/ miłośierdź[...]
swoje.

. Niechay ćię wysławiáją / wszyscy náro-
te :/: Aby śię z tąd uználi y niewierniko-
wo kiedy ty swoje wierne / w łásce bedźiesz
jik strzegąc áby ná stronę / żaden nie zá-
ził.

Wyst wiayćiesz juz Páná / wysławiay-
dźie /. bo widźićie ják z źiemie wam po-
idźie wo Ty nas błogosław Pánie / á
wiete imię / niech po wszystkich narodźiech /
kim strachem słynie.

Tenże.

woll vns Gott genädig seyn.

dź nam Boże miłośćiwy / Pożegnay nas
ástáwie :/: Niech nam bláſk twoi świeći
Ku nieśmiertelney sławie : Zeby ćię z
Pogánie / Y Jezusá poználi / A pełniąc
zykazánie / Twe spráwy wysławiáli /
nas jedno zstánie.

Wielbimy Bogá wielkiego / Y narodo-
ámi :/: W krájách świátá szerokiego /
bramiąc jde trąbámi : Pan Sędźią
eczne látá / Grzechow nienáwidzącym /
towo jest poświátá / Pokarm y tor / idą-
do niebá / z tego świátá.

Chw ląc ćię Pánie wysławia / Cnotą
obiony :/: Yż mu grunt chleb hojny dá-
słowem twym zbogácony : Błogosław
ycże wszetky / Błogosław Synu Boży,
sław nas Duchu Swięty / Twą cześć
świát mnoży / Boże wieki nieobjęty.

Psalm LXVIII.

surgat Deus & dissipentur inimici.

Notá Psalmu XXXVI.

PAnie zá twoim powstániem / Twarzy
  giey ukazániem/ Wszyscy nieprzyiaci
Coż to wiedziec ják pierzchali/ Y sromotnie
podd i/Co cie wzgardzali smiele. Názb
byli zhárdzieli/ Alić nagle wyniszczeli : J
wiec dym niszczeje. Wszyscy przed Bos
źmieniem Niszczeli / ják przed plomien
Wosk rozgrzány topnieje.

2. Ale záśie spráwiedliwi/ Ludzie dobr
cnotliwi/ Bárzo sie rádowáli: Sámi w
gu wykrzykájac / W nim wesela záżywá
Y inszych pobudzáli Spiewaycie Bogu
waycie/ Jmie jego wynaszaycie/ Jmie
zacnośći. Bog co do tąd ná pustynia
skał w wysokich kortynách / Bog sta
wiecznośći.

3. Idzie do Miástá świetego / Do
szkánia roskosznego / On jest wszytkich p
nem : Wszyscy śie z niego ráduycie / O
śierot go miánuycie : On jest wdow op
nem / On niepłodnym płodność dáje /
rozradza w rodzáje / W rodzáje niezlic
Okowy z więźniow zdeymuje A ná spor
chowuje Ciesznośći nieskończone.

* 4. Kiedyś przed ludem swym chodził
że/y ones sam wodził Pusczámi ogromn
Ziemie grunty strásznie drzáły/A niebios
topniáły/ Przed oczymá twoimi : Y
Synon śie chwiáłá / Kiedy strászna twa
dziáłá/Bogá Izráelsk ego. Ales skrapiał
czem szczodrym/ Y nápawał wszytkim do
Grunt dziedzictwá swojego

5 Aby zá twoja upráwa / Cieszył śi
twoy potráwa : Wdzięczney bárzo sp

sobie odpoczywáją / Tu opátrzenie swe
Z twojey Boże szczodrośći. Zá tym twym
pstáwieństwem / Żeś nas dárował żywe
wem / Dźiękując ći serdecznie / Pánny
mi záczynájąc / W kole wdźięcznym
dájąc / Tańcowáły społecznie.

Krolowie z woyski pierzcháją / Y sromot.
ućiekáją / Potkáć śię áż nie śmieli : A ći
má zostáli / Łupow śię wielkich nabráli /
iąż ućiekáć mieli Dołądes o Izráelu /
an był ćięszkośći wielu / Kiedyć źli nále
Zegdes śię był zstał mierźiony / Y ták
o umurzony / Jáko w piecu legáli.

7 Lecz już śliczniejsze masz lice / Niżli pie
sbice / Ktore śrebrny bląsk máją / A ob
h też więc szyje / Y złoty bląsk czásem bie
dy w powietrzu latáją. Bo ják prętko
mogący / Wygnał precz narod szkodzą
dziedzictwá nam dánego / Wszytko się
kiem obláło / Ják gorá Sálmon zbielá
na śniegu jásnego.

8 Tu ácz jest gorá wysoka / Bázán w pá
szeroká Y z gorámi inszymi / Co áż w o
jęgáją / Wielką wszędźie sławę máją /
iosłośćiámi swymi : Lecz ich Pan nie u
ał / Tylko Bázán sobie obrał / Do swoje
eszkánia : Ná tenć chce Pan odpoczy
Ná tey y z námi przebywáć / Ná wieki
zestánia

9 Wozow Páńskich stoji ćmámi / Y An
tysiącámi / Pan záś śrzod miedzy ni
Ták wiec ná Synáycu stawał / Kiedy
im widźieć dawał / W swojey sławney

świątyni: Wstąpiłeś ná wysokośći/Náł
łeś więźniow w możności / Z korzyśći
wielkimi Y rozdałeś ludźiom dáry/Nie
jąc w hojności miáry/ Boś Pan miedzy
wszytkimi.
10. A zwojowawszy uporne/ Przy na
znasz z sobą sforne Miłośćią swą zostan
Niechżeć śię dźieje chwaleniá/ Iż nam s
jego zbáwienia Káżdego dniá dodawasz.
Bog mocny/tyś Bog wieczny/Sam nas
wić dostáteczney/ty gwałt nawiętszy zmo
Ty sam ze wszelákiey trwogi / Ty y z gá
śmierći srogiey/ Snádnie nas wyrwáć m
* 11. Pan poráźi srogą ráną/ Jeśli nań
by powstáną/Wszytkie swe przećiwniki
coż káżdemu uczyni / Kto mu śię jedno
wini/Wytráćić chce grzeszniki. Bo co ni
Pan sprawował/Ze lud swoy w Bázán
wał/ Y w morskiey głębokośći/ To jeszcze
śli sprawowáć / Jáko to raczył ślubow
Mieszkáńcom świętych włośći.
12. Wszák wiećie żeśćie w czáśiech
Lejąc krew nieprzyjaćioł swych / Nogá
miey brodźili : Wiec y ich śćierwem obfi
A wászą ręką pobitym/Ześćie swe psy k
li. Widźielić Boże Pogánie/Twoje Kro
skie stąpánie/Gdyśmy tryumfowáli: W
ską Muzyką śpiewájąc / A drugá zá
grájąc/Wszyscy śię rádowáli.
13. Pánny tám wprzod táńcowáły A
szebniech zácżynáły / Ten głos zgodnie
wájąc : Błogosławćie Zbáwićielá / Co
pokoli z Izráelá/Pánem go swoim znájąc.
Beniámin zácżynáły / Ale Zołnierz z n

dky/Znácznieyšy przed wšytkimi. Tu ſą
ſkie/Zábulońſkie/Tu Xiążętá Neftálik.
/ Y z Pániąty inšymi.

4. Pan jeſt ſwym pobudką w boju/On po-
iem w niepokoju/ Nigdy nas nie przeba-
Pánie day w tym utwierdzenie/Day y
śliwe ſkończenie/Coś w nas ſam záczął
yk Posilay ludu ſwojego/ Z Kośćiołá
o świętego/ Słowy twymi świętymi:
ęći tám niosą ſwe dáry Krolowie/ czy-
ofiáry z námi chwalcámi twymi.

5. A tym záś co śię wſpináją Zbrojey y
ufáją/Sław śię ſrogo ſtrášliwy Nie-
zebrána drużyná/Niechay mizerna hár-
Wie/ żeś Pan ſpráwiedliwy. Otroć
Pogan mśćiwe/Nákarm woyny boju
e/ By śię więc obaczywšy/Tobie czo-
derzyli. A w ſztukách śrebro nośili/Sło-
e uniżywšy.

Tobie Egypſcy Pánowie/Tobie czarni
ynowie Niechay dáry dawáją: Niechay
tkie kroleſtwá/ Znájąc twoje dobro-
twá/Ku cżći twojey śpiewáją:Tobie co
ſ ná niebie/ Ktore dawność ma od ćie-
bie niech śię kłaniáją: Ná ktorego to
rogi/ Wšytká ziemiá pełná trwogi/ Y
o ſłucháją.

Temuż moc wšelką przyznayćie/ A
wdzięczną oddayćie/ Z jego ku wam
i: Pan ći to náder wyſoki/ Wzniosł
ſwą nád obłoki/ A nikt go nie otroći.
yś w ſwey świątnicy Pánie/Ktoż śię
obą oſtánie/ Nápełnił twoy ſtrách

wszędźie Ty serce dawasz y śiły/ Izraelo
coć miły/ Niechżeć za to cześć będźie.

Psalm LXIX.

Salvum me fac Deus, quoniam.

Nota Psalmu LI.

RAtuy mię ty sam wszechmocny Boże/ A
mię już prawie zalewają wody/ Łgnąc
w błoćie nieszczęsney przygody/ A poratu
mię nikt nie może: Powodź gwałtowna
mię porwała/ Jużem oniemiał ratunku
łając/ Już y moc oczu wszytka ustała/ Do
bie w niebo o pomoc patrzając.

2 Na głowie tyle swey nieznayduię W
sow/ ile tych co mię w nienawiśći Mają
mey szkody szukają korzyśći Zeby za moją
nę nie czuję/ Wźięli nademną moc/ co
duszę Trapią: á ty wiesz że bez mojey w
Nicem nie wydarł/ á płáćić muszę/ Zmyśl
na mię rozliczne przyczyny.

3. Nieprzeliczonych Zastępow Pánie/
że śię za mię nigdy nie wstydają/ Ci wsz
co śię na ćię oglądają: Niechay co mają
kobie ufánie/ Dla mnie śię nigdy nie zay
ją: Boć urągánia Boże żałosnego Dla
bie uszy moje słuchają/ Przećie y wstydu
wam ćięszkiego.

* 4. Stałem śię bráćiey swey nieznájo
Synowie mátki mey nie znáją swego Br
ále mię máją zá obcego/ Zem śię gor
Dom twoy zelżony A iż wzgárdę twą
hańbienie/ Z sercá swojego ubolenim
Swiadcząc postem swym płácz y trapi
Smiech tylko z wstydem od nich stąd odn

. A jesli mię gdy płácząc widźieli/Przyypo-
ść áraz ze mnie uczynili / O mnie śię w
ách śiedząc námowili / Po kárczmách o
pieśni skłádáli : A ja tu co mam czynić
go? Przed tobą serce ja swoje wylewam/
miłośierdźia ußtyß mię swego/Gdyż śię
ebie rátunku spodźiewam.

. Wyrwi mię z błotá moich ćięßkośći/
dopußczay mi w nim márnie záginąć/
rzyjaćioły day mi wßytkie minąć: Wyr-
mię z strááßnych wod głębokośći / Niechay
wáłiem duße mey smętney Z twych rąku
a powodź nie wydźiera : Niechay mię áni
łotokrętny W bezdenną przepáść nigdy
dwiera.

. Wysłuchayże mię z łáski swey Pánie/
źże oczymá miłośierdźia swego / Y zlito-
ia nic zámierzonego / Wesoło poyrzeć ná
ołánie / A twarzy swojey pełney miło-
Nie kryi odemnie służebniká twego : O-
ętyć mię zewßąd ćięßkośći/ Przyspieß z
nkiem do utrapionego.

Przybliß śię / przybliß ku mojey dußy/
aw żywotowi memu wybáwienie/ Nie-
jaćielom mym ná pohánbienie: Okup ją/
e więcey nic słußy ; Bacz ják mi hárdźie
ągáją Z ußczypki szydząc ze mnie miedzy
/ Znaß te ktorzy mi to wyrządzáją/ Bo
e trapiący wßyscy są przed tobą.

. Jużći ná poły mię zámordował / Nie u-
ny żal sercá mojego/ A nikogo ták nie wi-
dobrego/Coby mię jáki kęs pożáłował: Y
em jeßcze miásto ćießenia/ Zli ludźie/
ęą mię żołćią karmili/A nie májąc nic ná

mię baczenią / W prágnieniu moim oct
mię pojili.
10. Niechże dobrych dni zá to nie máj
Niechay im kośćią chleb ich w gárdle stánie
ſtąd poćiechy ſuká á więc Pánie / Tám n
chay ſmętek ſtąd odnaſzáią : Wykol im oc
niech nie pátrzáją / Niech śię nábiorą ſtr
chow ćiemney nocy / Poraź je w krzyże / ni
upadáją / Niech w biodrách ſwoich nie má
nic mocy.
* 11 Popędliwość ſwą wyleyże ná nie / N
chay ich ścigą rozgniewánie twoje / Niech
ich dwory y pyſzne pokoie Popuſtoſzeią / y
mieſzkánie : Bowiem od ćiebie mnie ubitę
Nielutośćiwie oni dobijáją: A choćiáż wid
już zránionego / Okrutnych mi ran więc
przydawáją.
12. Pátrz jáko z grzechu w grzech upad
ją: Niechże nie máją twey ſpráwiedliwośći
Ściąż je żywiących wymáż bez litośći / Ni
z cnotliwymi działu nie máją : Ale ja áczę
nędznie zbolały / Kiedy mię Pánie wybáwiſ
trudnośći / Każę uſtam ſwym áby śpiewáł
Ná chwałę wielkiey twey Boſkiey litośći.
13. Co wiem że będzie wdzięcznieyſza
bie / Niżli woł tłuſty rogámi bodący / Y ni
ćielec kopytem grzebący A tedy dobrze p
tuſzą ſobię / Mizerni ludźie ćiebie prágnąc
Widząc ćię / á tyś prozbámi ubogich Nie b
wał nigdy pogardzájący / Owſzem cześ pomni
ná ſwe w pętách ſrogich.
14. Niebo / y ziemiá / y co w was żywi
Dayćie cześć Pánu: Bo Pan opátruje Syon
á Judſkie miáſtá ſam buduje. Tám lud dzi

czy Pánski prawdźiwie / Támże spokoynie
[..]czy sługy / Wespoł z potomstwem swoim/
nieprzestawáją/Tám y co Páná miłują dru[..]
/Pociechy wielkie y rádość swą máją.

Psalm LXX.

Deus in adjutorium meum intende.

Nota Psalmu XVII.

Oże przybądź mi z pomocą / A nie mieszkájąc rychło przyspiesz / Że mię od nieprzyjaćiół wyrwiesz / Co mi nálegáją mocą: Wszyscy co duszę mey szukáją/ Bodayby byli pohánieni / Sromotnie ná zad cofnieni/ Ci co w złym moim kocháją.

Vczyńże to z swey dobroći / Że ći ktorzy ná wołáją Jáko z błaznem / sámi pierzchą. Niech je wstyd ná zad obroći. A ći zás [..]ebie szukáją / Niech używáją rádośći/ [..] z cáłey serca wdźięczności / Chwałę świętą wyznawáją.

Mowiąc Bądź pochwalon Pánie / Że wierne/ktore miłujesz / Łáskáwie záwżdy [..]ujesz/Májąc o nie swe stáránie. Ja też [..]rzewnego łkánia Wołam/ rátuy Boże / Tyś Zbáwićiel moy prawdźiwy Pośpiesz sie już bez mieszkánia.

Tenże.

Nota Psalmu CXXIX.

Pospiesz śię/ ábyś wyrwał mię Pánie / pospiesz śię Boże ná me rátowánie / niech [..]e máją/niech śię wstydáją / ći ktorzy ná duszę czyhá ą

Y niechay tył w tekłośći podádzą/co mi

źle życzą/ co o mym złym rádzą/ niechby śię ná
zad z háńbą wroćili/ ći/ co mi więc chey/ chey
mowili

3. A ći niech rádość z weſelem máją / kto
rzy ćię Pánie z pilnośćią ſzukáją / niech mo
wią/ Boże bądź uwielbiony. ći co miłują two
moc z káżdey ſtrony.

4. Alem ja nędzny y utrapiony / pokwáp
śię ábych był podpomożony/ tyś pomoc may
zbáwienie Pánie / nie omieſzkaway / boć mi
śię źle ſtánie.

Pſalm LXXI.

In te Domine ſperavi, non confundar.

Notą Pſalmu XXXI.

Záchoway mię od pohánbienia Ty/ w kto
rym ufanie Swe záwżdy mam/ Pánie:
Rácz mię wybáwić z utrapienia W swojey
ſprawiedliwośći/ Vſłyſz mię w mey ćięſzkośći.

2. Ráczże ty ſam być moją ſkáłą Do mie
go mieſzkánia/ Y do ućiekánia: Wſzák mi śię
obietnicá ſtáłá Od ćiebie/ Że do końcá Sam
maſz być moy obrońcá.

3. Wybaw mię z ręku niezbożniká / Ktory
mię chce zdrádźić/ Y duſzę mą zgłádźić: Wyrá
wi mię z ręku okrutniká/ Boć ja twojey miło
śći Vfam od ſwey młodośći.

4. Boś mię ty wźiął u mátki mojey / Od
poczęćia mego/ Do opieku ſwego: Tobąć moy
wſzytek żywot ſtoi / Zá co cześć twoją Pánie
W uśćiech mych nie uſtánie.

5. A choć mię źli pálcem zazdrośći Poká
zują ſobie / Przećię ufam tobie / Że mi da

oſzełkiey żáłośći Oſtátek mych dni ſtrá-
Zá co ćię będę ſłáwić.
. Tylko w wieku moiey ſtárośći Nie rácz
porzucáć/ Od śiebie odrzucáć : Owſzem
pomni w mey ſześtośći Mieć pod opiekę
ą/ Y wſpieráć táſką ſwoią.
7 Boć śię moji nieprzyiaćiele Przećiw mnie
wiáią/ Chytrze náradzáią. Duſze moiey
guiąc śmiele/ Ná to śię uſádźili/ Aby ią
łádźili.
. Iużći go Bog opuśćił/ prawi/ Iuż go
an:aycie/ Iuż go po:imaycie/ Iużći go też
nie wybáwi : Boże rácz mię rátowáć/
chćiey mię odſtępowáć.
. Zeći co mi śię ſprzećiwiáią Będą zá-
ydzeni Do ziemie zniżeni/ Ci co złego me-
iuká:ą : A ja záś ná wolnośći / Dam
ałę twey możnośći.
10. Y zácznę weſołe śpiewánie / O twey
możnośći/ Y ſpráwiedliwośći : A uczy-
:ię wyznánie/ Ze twych dobroći Boże/
ę policzyć nie może.
1 Nie zániecham twey wſzechmocnośći
áwić ná wſze ſtrony/ Ześ w niey niezmie-
ny: A żeś w obietnic ſwych pewnośći/ Nie
kał żadnego/ Tobie ufáiącego.
12. Pánie tyś od moiey młodośći Miał
ná baczeniu/ Y ná ſwoim ćwiczeniu: Nie
zże mię y w ſzedźiwośći Z łáſki ſwoiey o-
czáć: Nie rácz trapić dopuſzczáć.
3 Aż oznáymię twoie możnośći / Y te-
nieyſzemu Swiátu/ y przyſzłemu : Bo twe
że ſpráwiedliwośći Wyſoko poſtąpiły:
ielkie rzeczy czyniły.

14. Ktoż śię ... chlubić śmie Pánie/ Ab
w swey osobie Mogł rowien być tobie? B
dącześ mie był wpárł w odchłánie Okrutny
náwáłnośći/ Y teskliwych ćięskośći.

15. Aleś zás żywot moy wybáwił Z prz
páśći dźwignawszy/ Z ćięskośći wyiąwsz
Czymeś cześć swą y mą wystáwił/ Gdyś r
tował nędznego/ Y ućieszył smetnego.

16. Przeto z ćię Boże niesk[o]ńczony/ Izráe
ski świety/ Z twojey prawdy wźiętey Wielbi
będą mey Cytry strony/ Będą ustá śpiew
sy/ Yż twą dobroć uznáły.

17. Y język będźie dniá káżdego Twe spr
wiedliwośći Wyznawał z wdźięcznośći I
co szukáli złego mego Sámi są pohánbieni/
sprośnie záwstydzeni.

Tenże.

Nota Piesni CCXXXIII.

W Tobie Pánie nádźieję mam/ wszystko w
fánie pokładam/ ták nie będę pohánbio
ny/ używájąc twey obrony.

2 Wyzwol mię z twojey litośći/ od wszel
kiey niebespiecznośći/ náchyl ku mnie uch
swego/ á zbaw człowieká grzesznego

3. Bądź ty Pánie ma obronná / boć mo
rzecz jest strácona / wszákeś obiecał wysłu
chác/ człowieká w smutku poćieszác.

4. Boże ćiebie oczekawam / od młodośći
mojey wzywam / wyzwol mię z ręki gwałto
wney/ niezbożnośći świátá zdrádney.

5. Zstałem się świátu wzgárdzony / od
wszech prawie opuszczony / wszákże ja o to ni
nie dbam/ w Bogu mocną nádźieję mam.

6. Oto przećiwnicy moji / przećiwko mnie
ſp'kneli / rádząc jákoby ſkodźili / Duſzę
e zátráćili.
. Mowiąc: już go Pan porzućił/z obrony
iey opuśćił już go łátwie zátápimy / jáko
ny utrapimy.
. Boże moy przybądź mi ná pomoc / potłum
wſzyſtkę uśilność/ co śię ze mnie urągáją/
iebie/Pánie/nic znáją.
. Niechże śię ich rádá zmieni / áby byli
ſńbieni / á niech śię wſtydzą rády ſwey/
ą czynili duſzy mey.
o. Boże ćiebie będę chwálić/ ſprawiedli-
é twoię ſławić/ćiebie jedyną pomoc mam/
ſzego Bogá nie znam.
1. Ty Pánie z młodośći mojey / uczyłeś
woli ſwojey / day że mi w niey do końcá
ić nie rácz mię nigdy opuſzczáć.
2. Od tąd do ſtárośći mojey / niech będę
iece twojey / ábym y inſzym objawiał/
ś ty ku mnie litość miał.
. Tyś mię był Pánie zásmućił/ áleś mię
am poćieſzył wyrwałeś mię z tey przepá-
Nieprzyjaćielſkiey chytrośći.
4. Przeto tobie mojá duſzá / będźie ſpie-
jáko ſłuſzá / język tákże wárgi moje / nie
ną w twoiey chwale
5. Tobie poruczam Boże moy/Duſzę/ćiá-
żywot ſwoy / ſpráwuy ty mnie ſługę ſwe-
z do żywotá wiecznego/Amen.

Pſalm LXXII.

Deus judicium tuum Regi da.

Notą Pſalmu LXV.

O Boże rácz dáć swoje sądy Swojem
Krolowi Day w ręce spráwiedliwe rzą
dy / Y jego Synowi : Niechay wszytkie po
dáne swoje Spráwiedliwie sądźi / Niech Pa
ny / y ubogie twoje Jednym práwem rządźi.

2\. Gory niechay pokoy rozpłodzą L
dźiom do rádośći / Niech págorki obfitość z
dzą Dla spráwiedliwośći. Bo on wszytk
ludźi ubogich Sam obrońcą będźie / On uć
tyránow srogich Wszczęt wyniszczy wszędź

3\. A zá niego będźie bez końca Służb
Boża kwitnąć / A dokąd mieśiącá y słońc
Zorze będą świtnąć : Pan ná kray sobie p
święcony Łać będźie swe dáry / Jáko deszcz
suche zagony / Gdy páda bez miáry.

4\. Zá czásow pánowánia jego / Zákwit
cnotliwi / Ná wczáśiech pokoju wdźięcz
go Będą długo żywi. A on od morzá áż
morzá Będźie roskázował / Gdźie wschodź
záchodźi zorzá / On będźie pánował.

5\. Pogánie będą upadáli Przed nim n
kolaná / Vporni proch będą lizáli / Znájąc
gá Páná : Krolowie co morzem władáją / P
niosą mu dáry / Y ći co ná wyspách mieszkáj
Dádzą swe ofiáry.

* 6 Arábscy y Sebá Krolowie / Kłáni
mu śię będą / A wszyscy wobec narodowie D
posług przybędą : On usłyszy ukrzywdzone
Rzewliwe wołánie : On ná rátunek upádł
Prędziuchno powstánie.

7 Wszytkim strapionym dla frásunku B
dźie miłośiernym / Strzegąc ich dusze, w sw
rátunku Pokaże śię wiernym : Od zdrády

ktu káżdego Nędzne odeymuje: Abowiem
nalizszego Krew drogo szácuje.

. Zá czym mu też Pan z swey miłośći
edłużi żywotá: Y da że będźie miał w
nośći Arábskiego złotá: Wszyscy zá zdro-
Królá swego Będą śię modlili: Wszyscy
postępki jego W nim błogosłáwili.

W ten czás z gárśći ziarn táki wszędźie
dzay powstánie / Ze chrzęst jego ták sły-
będźie / Ják szum ná Lybánie. Po krole-
ch kwitnącey młodźi / Rosnącey do sławy /
dostátek wiek on zrodźi / Jáki ziemiá
y.

A imię Królá tego wieczne / Będźie zo-
dło / Póki świát ten świátło słoneczne
źie oświecáło: W nim wszyscy szczęśćia
wájąc / Będą śię ćieszyli / Onego też
śliwym znájąc / Będą go sławili.

. Bądźże chwałá Boże prawdziwy / Iz-
ki Boże. Ty sám ná świećie czynisz dźi-
Jákich nikt nie może: Imię twey zacney
możnośći / Niechay zábrzmi wszędźie: Nie-
chwały twojey litośći Swiát nápełnion
ie.
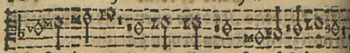
PSALMOW DAWIDOWYCH
Część Trzećia.

Psalm LXXIII.

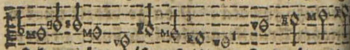
Quam bonus Iſraël DEUS.

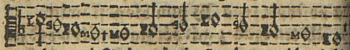
Ják Bog dobry własnemu Izráele-
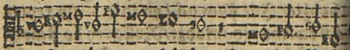

wi swojemu: Y tym/ktorzy sercá szczyregi

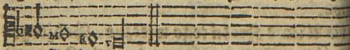
Ochraniáją czásu wszelkiego. Jednák nędz

moje nogi/Już práwie szwánkowáć miáły

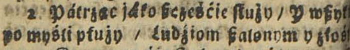

Y ustąpić mocno chćiáły / Z twojey Boże

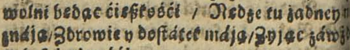

prostey drogi.

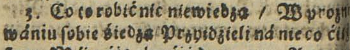
2. Pátrząc jáko szczęśćie służy / Y wszytk po myśli pfużу / Ludźiom szalonym y złośl wym/Ktorymem śię stał zazdrośćiwym:

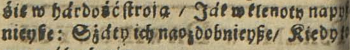
wolni będąc ćięszkośći / Nędze tu żadney n znáją/Zdrowie y dostátek máją/Żyjąc záwżdy w bespiecżności.

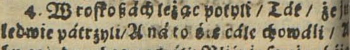
3. Co to robić nie wiedzą / W prozn wániu sobie śiedzą Przyidzieli ná nie co ćię szego/Máją śię obrocić do czego: A przeto śię w hárdość stroją / Idą w klenoty napy

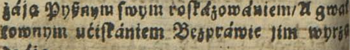
nieysze: Száty ich nayozdobnieysze/ Kiedy mu co źle zbroją.

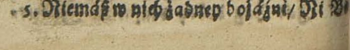
4. W roskoszách leżąc potyli / Ták / że j ledwie pátrzyli/A ná to śię cále chowáli / A by co iedno chcą pacháli:

Bliźnie swoje obćią żáją Pysznym swym roskázowániem/A gwał

townym ućiskániem Bezpráwie jim wyrz dząją.

5. Niemász w nich żadney bojáźni/ Ni B

/ ludzkiey kaźni Niebem y ziemią poru-
/ Gdy złość językow rospuszczáją : Zá
w wielu dobrych ludźi / Gorzkość wody
y piją / Kiedy je źli ludźie biją / Te iáko-
nowe budźi.
Aboć Bog tego nie widźi / Aboć śię pono
rzydźi Złośćiámi ludu bezbożnego / Prze-
o sobie występnego. Pátrz iáko bespiecz-
iedzą / A choć o Bogá niedbáją / Szczę-
zewsząd używáją / O żadney nędzy nie-
ą.
Prożnom śię y ia frásowáł / Bym serce
e záchował / Prożnom strzegąc śię nie-
ośći / Vmywał ręce w niewinnośći Nie
dniá y jednego / Zebym m śę przes ádowá-
lbo niesłuszne karánie / Nie ukrápiło ne-
go.
Lecz serce gdy ták myśliło / Czułem / bez
hu nie było. Widząc żeś Pánie obrázo-
lud twoi tym był zniewáżony / A chcąc
ná czym postáwić / Dźiwnem sobie rze-
myślił / To y owo w głowie kryślił. Je-
em śię nie mogł spráwić.
Aż wszedszy w twoje świątnice / Zrozu-
em táiemnice: Koniec niezbożnikow uy-
szy / Y tego śię tám dowiedźiawszy / Ze źli
żesne swe nogi / Ná śliskiey tle położyli:
toż / o czym nie myślili Vpádną w upą-
ozi.
. Prędzey / áni ż w okámgnieniu / Przy-
ą ku spustoszeniu : Bo iáko jedno rychło
e / Swoje stráchy sam puśćisz ná nie / Y
imych / y ich mienia / Szczęśćiu ná świe-

ćie nie ſtánie Y przyidą w zſtápámiſtá
Iákſem z pierwſzego ocknienia:

11. Czego á niż myśl pojęłá / Siłá tr
frásunkiem wźięłá: A imem był w więkſ
myśleniu / Tymem był y w więkſzym wą
niu / Ták żem ſłuſznie policzony Mogł b
przed oczymá twymi / Miedzy bydlęty ſ
ſnymi Będąc ták źle wyćwiczony.
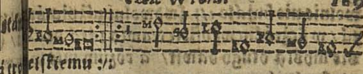
12. Lecz wiedząc o tobie w Niebe / Ni
ćiałem śię puśćić ćiebie: A tyś mię t
łey biedźie mojey / Nie wypuśćił z prá
ſwojey: Juſzże mię wiedź po ſwych drogá
oycowſkiey ſwojey miłośći / A weź mię d ſ
ſłáwnośći / Po rozlicznych moich trwogách

13. Jać w niebie nie mam inſzego / Op
ćiebie Bogá ſwego / Záczymeś ſam y t
źiemi / Grunt / miedzy poćiechámi memi / C
duch moy y ćiáło mdleje: Iżeś ſtáłá m
wieki / A nie ſpuſczaſz mię z opieki / W t
ſkładam ſwe nádźieje.

14. Bo ktorzy ćię odſtępują / Znáć że
niénie miłują: A ktorzy cudzym Bogom
żą / Ná ſwoje śię zbáwienie dłużą. Le
przy tobie zoſtánę. Ciebie Bogiem ſwoim
jąc W tobie ſtátecznie ufájąc: Spraw t
ſłáwić nie przeſtánę.
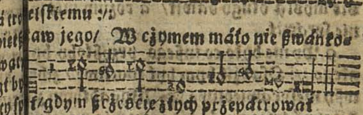
Tenże.

DObry Pan ludowi ſwemu / ludowi I
Chętny Pan tym co z cáłego ſercá / ſt

elskiemu :/:

aw jego/ W czymem máło nie śwánko-

k/gdym śczęście złych przepátrowáł.

Frásowáłem śie serdecznie/widząc jáko
espiecznie :/: Wesołe prowádzą látá / w
ách szytkiego świátá ✠ Pozoru ná nie
nają/ w czásow swojich przestrzegá ą.

Bojaźń śmierći ich nie męczy/ sumnie-
grzech nie dręczy :/: Prac ludzkich się
tykáją/á bez kuránia bujáją ✠ Záczym
o nie pychá wkrádá/á obłudá nimi włádá.

Wynoszą oczy otyle/ tbem myśli rowe
ike :/: A zgory mowę zpuszczáją/ fałsz
ć/ cnotę zákrywáją ✠ W niebie ustá
yli/językiem ziemię skryśili.

Zmyśláiąc zbáwienne rzeczy/ máją
itowe ná pieczy :/: Śmieją świádectwá
ego/náciągáć do błędu swego ✠ Iákáś
sobie zmyśláją/ co jey do niebá nie
e.

Ćisną śię ludźie zá nimi/ á piją tenże
z nimi :/: Y mowią/ teć Bog miłuje/tych
o słucháć rozkázuje ✠ Niewáś Bogá
áś Niebá/álbo tych słucháć potrzebá.

Lákowe śczęście źli máją/ ták dobrych
używáją :/: Tomći ja prozno w czystoś
wił látá od młodośći ✠ proznom niosł
śládowánie/proznom wyćierpiał karánie.

Prozno trápić Duchem ćiáło/ by swą

wolnie nie bujáło :/: swdwolni zdżyją śm
ká / w szczęściu wszystkie trawią látá ❧ T
się myślą długo báwił/ á rozum mię w
nie spráwił.
9. By nie było co inszego przyszłoby był
złego :/: Osądził bym był cnotliwe / zchw
wszy niespráwiedliwe ❧ Wypadłbym z
dżictwá twego/ná płác zginienia wieczne
10. Alem do twojey świątnice / wszc
pojął táiemnice :/: Iż ći co w złościách b
ją/nieszczęsny koniec miewáją ❧ Ktor
powinie nogá/áliśći śmiertelna trwogá.
11. W przepáśći się zápádáją / z s
nem noclegi máją :/: Pomijają w okám
niu/iák sen ná pierwszym ocknieniu ❧ N
z dekretu Páńskiego/zápádną się do jedn
12. Toć złych koniec: álem tego / z prż
nie pojął pierwszego :/: Lecż długo o tym m
śliwszy/czym dáley byłem wątpliwszy ❧
dobnym był w mym myśleniu / bydlęćiu
rozumnemu.
13. Lecż żem dáley nie záchodźił / tyś
Pánie ręką wodźił :/: Miałeś ná pieczy
spráwy/ z kąd em dośiągł wieczney sławy
ktoż ná źiemi/ktoż ná niebie? godźien c
ły/oprocz ciebie?
* 14. Po tobie serce truchleje / w tobie P
nie nádźieje :/: Zginą ći co cię nie znáją /
ną ći co cię mijáją ❧ Ja przy tobie
stánę / ufáć w tobie nieprzestánę.
15. Będę ćię Boże moy sławić / będ
ludzkie báwić :/: Wdźięcżnymi chwałámi
mi / wieczney pámiątki godnymi ❧ A t
Pánie náwięki / nie wypuszczay z swey o

Psalm LXXIV.

Ut quid Deus repulisti in finem.

Zemuż ná wieki nas wżdy vpuszczasz Bo-
? Czemu sie dasz gniewowi swemu Sro-
ć przećiwko ludu wybránemu ? Czemuż
s wilkom szárpáć dopuszczasz ?

. Wspomni ná ludu swego zebránie/ Kto-
ry sobie sam drogo okupił: Pátrz iáko zło-
dźiedźictwo twe złupił Y gorę Syon/
ie twe mieszkánie.

. Przyspiesz co rychley nie myśląc wiele/
wytráć srodze wszytkie bezbożniki / Co z
eyszymi swymi pomocniki/ Náczynili szkod
woim Kośćiele.

. Bo gdźiesmy pierwey słow twych słuchá-
Słuchamy teraz bekánia sprosnego / Tám
oczywszy proporce brzydkiego Báłwoch-
listwá/ część twą podeptáli.

. Nie przepuszczáią ni budowániu / W
ymesmy twą służbę spráwowáli/ Iákoby
śie drew w nim nárąbáli/ Myśląc o iego
zęt zepsowániu.

. Subtelne Domu twego rzezánia / Obu-
n sprośnie potłukli y młoty : Wszytkie po

ściánách kosztowne roboty/ Psują żáłośnie
pámiętánia.

7 Ach y ogienci już záłożyli W Swi
nicy / gdzie twe bywáło mieszkánie / Tw
imienia już przybytek Pánie/ Do gruntu p
wie w niwecz zniszczyli.

8. Ná toć się byli pysznie zmowili / N
wiąc: Wytráćmy wszytkie do jednego: Y
namięty Bogá wszechmocnego / Wszytki
tey ziemi ogniem spalili.

9. Tożła / chorągwi swych nie widziey
Już więcey/ dni Prorokow nie znamy/ Do
goby się dowiedzieć nie mamy / Dłu
się ták trapić będziemy?

* 10. O Boże / do kąd ucho twe będzie S
cháć złych ludzi tobie urągánia? Nieprzy
ciel twoy tákże bez przestánia Będzie sro
cił imię twe wszędzie?

11. Coż to że od nas ták długo stronisz
w ręce swoje nie porwiesz złośnikow? Pr
práwicą swą nas swych miłośnikow/ Wy
gnawszy ją możnie nie bronisz?

12. Wszákeś ty nász Krol jeszcze z daw
ści/ Ktoryś nas sobie ták był umiłował
się też wszytek świát temu dziwował/ Ki
nas dźwigał w nászey ciężkości.

13. Gdzie jey nie było drogęś ukazał
pośrzodku morzá dná grunt osuszywszy/ A
kom hárde głowy pokruszywszy / Woda
się zlać ná nie rozkazał.

14 Tyś stárł y głowę wielorybowi /
lud twoy pożrzeć chcąc okrutnie gonił :
woyská jego strászliwie rozgromił / Y p
ná łup swemu ludowi,

5. Nád przyrodzenie swe / z twárdey ská-
droje płynęły ná twe roskazánie: A jeß-
ß słowá y nie wyrzekł Pánie/ A rzeki wiel-
schnąć muśiáły.

6. Twoje wßechmocność y czáśy czują/
kiedy ty chceß / noc ćiemna przychodźi/ Zá
ją wolą y dźień jásny wschodźi/ Wtąż śię
Mieśiąc z Słońcem spráwują.

7 Tyś bárzo mądrze wßytkiego świátá
ziom ná źiemi gránice postáwił: Tyś po-
czne odmienności spráwił Z przykrymi
zy ćiepłego látá.

8. To czyniąc przećie pámiętay Pánie/
ro ćię hárdźie ßczypiąc sromoćili / Jáko
woje Imię łżąc bluźnili / Źli y niewierni/
ocy pogánie.

9. Bestyam srogim do rozdrápánia Sy-
árdlice swojey nie wydaway / Lecz przy
ku swym obroną swą stáway: Pokaż mu
edzy swe zmiłowánia.

0. Weyrzy ná swoje przymierze Pánie:
coż świát? jedno słok wßytkiego złego.
káżdy pełen nierządu sprosnego / Wße-
dla gwałtow skwierk/nárzekánie.

. Nie day upádłym nośić ná sobie Wsty-
poniewaz do ćiebie wołáją: Niech śię rá-
y łáskę twą znáją/ Zá ktorą będą dźięko-
tobie.

2. O Pánie ráczżeć też już wżdy powstáć/
mi śię zá ták jáwne krzywdy swoje/ Bacz
każdy dźień bluźnią imię twoje Sprośni
nierze: Możeß im sprostáć.

3. Nie wypußczayże z swojey pámięći/

Jákie okrzyki / jákie tež y słowá Wszeteczn
náder / puszczáłá ich mowá / Niech ták więc
nie będą nádeći.

Psalm LXXV.

Confitebimur tibi Deus, confitebimu

TJebie Pánie wyznamy Wyznamy z o
chotnośćią / Y z serdeczną wdźięcznośćią
Ze ćię przytomnym mamy / Jmię twe będźi
chwalić / Cudá twe będziem sławić.

2. A ja więc spráwiedliwy Sąd odpráw
wáć będę / Gdy Májestat ośiędę : Będąc
swym życzliwy / Ztwierdzę słupy záchwiáne
Y pogodzę poddáne.

3. Rzekę ludźiom szálonym / Juž więc
nie szálejćie / Ale śię zlepszyć chćiejćie. Ha
dźię záś wyniesionym : Nie wznośćie rog
hárdźie / Mowiąc Bogu ku wzgárdźie.

4. Niemász sławy nádźieje / Od tąd gd
słońce wschodźi / Albo y gdźie záchodźi / Ni sk
Aquilon wieje : Bog sam zniža jednego /
wznośi záś drugiego.

5. Bo ma Pan w ręce swojey Kubek wi
przykrego Z drożdżámi zmieszánego / Ktory
niesmácznie poji Wszytkie niespráwiedliw
W grzechách niepowśćiągliwe.

.A ja záśie dźiekując Bogu Izráelſkie-
Záśpiewam ku cżći jemu / Rogow złym
łámując / Azás cnotliwych wſzedźie Chęć
wynośić będźie.

Tenże.

Práwowáć śie tobie będźiem/ á nikomu
Oprocz ćiebie Pánu ſwemu/ á Imienio-
nemu :/:
twemu/ Wyznawájąc ſpráwy twoje/ y
wielkie dźiwy/ ktore okázowáć ráczyſz/
jáko Bog prawdźiwy.

. Abowiem ty woney ſwojey Boſkiey dźi-
y możnośći:/:Nie tylko grzech/ále ſądźiſz
tkie ſpráwiedliwośći ~ Ziemiá przed
nośćią twoją/ jáko wosk śie rozpłynie/ á
y nigdy zá twą ſpráwą / y żáden z niey
ginie.

. Ty wołaſz ná złośćiwego / áby przeſtał
y złośći :/: A wonęy nádętey myśli ſwych
ewrotnych chćiwośći ~ gdyż pod wſzyt-
słońcá biegiem / nie máſz Bogá tákiego/
yby ták miał przestrzegáć / ſądu ſwego
rnego.

.. Ten kogo chce umie podnieść / y umie też
ocżyć :/: A ten kres przez jego woley/ iśćie

krudno przeskoczyć ☞ Dzierżyß w ręce kie
w ná/ ktorym pi i wiernego / á drożdży ná
w gębę niewiernikà káżdego.

5. A ták ja moy miły Pánie / muße ćie
wyznáwáć :/: A gdyżes Bog przodkow
ßych/ z nimi wiecznie wysławiáć ☞ wzg
dźiwßy hárdą myśl grzeßnych/ zostánę z
kornymi / á twe Imię bez przestánia / gło
ßęc z wiernymi.

Psalm LXXVI.

Notus in Judæa DEUS.

Nota Psalmu XXX.

W Judskiey ziemi Bogá znáją Iáko
jest wielmożności W Izráelu pewn
máją O jego świętobliwości: Bo Salem
jego kochánie/ A Syon záś jego mieszkáni
2. Tám pokruszył wszytkie zbroje/ łuki
cze/ ostre miecze/ Vspokoił wszytkie boje/ K
rym ztrudná kto ućiecze. Swiádkámi tu
sławy Hetmáni / Swieżo ná gorách zwo
wáni.
3. Ná kup sie twoim dostáli/ Záśnąwßy
nie ocknieny: Choć sie ná woynę wybrá
Nie mieli rąk do obrony: Bo stráchem/ Bo
twojey grozy Vśpione są konie y wozy.
4 Strászny ś ty PAN w grozie swoje
Zwłaszczá tym co hárde baczyß : Ktoż s
przed tobą ostoi / Kiedy sie rozgniewáć
czyß? Ná twe Pánie z niebá wyroki / M
czac drży świát jáko śeroki.
5 A coż gdy ná sąd powstawaß/ Wierny
swoim ku obronie: Tám więc jáwnie znáć
dawaß/ Ze złych hárdość już ná zgonie. Tr

...ylstwe / ich zdradliczywość / Z ich gniewu
...cietwa poczciwość.

. Śluby czyńcie Pánu swemu / Ale je y
...iwaycie : Dáry swe Bogu strásznemu/
...dzy jego przynaszaycie : On bowiem zy-
odeymuje Krolom / ktorym strásznie pá-
...

Psalm LXXVII.

Voce mea ad Dominum clamavi.

Ciężki czás frásunku mego Wzywa-
Bogá sámego / Głos swoy do niego
nosze / O wysłuchánie prosząc: Im mi
...zi dolegáło / A śił moich ubywáło Wie-
...jego pomocy / Szukał we dnie y w nocy.
2 Ale duszá utrapiona / Nie mogłá być u-
...na / Iż Pan pomoc odwłaczał / Jákoby
...dbaczał : A choć duch moy ledwo wzdy-
... Język wołániem usychał / Nie ustałem
... ęsknośći / Wzywáć jego miłośći.
3 W tákim ćiężkim frásowániu / Proznom
...ił y o spániu : Ják zábity leżałem / Mo-
...uż nie umiąłem. Aż w myśli mey roztáre

gnieniu/ Ná pámięć przyßły sumnieniu Cz
sy Páńskiey miłośći / Gdy wyrywał z tr
dnośći.

4. Támem przypominał sobie/ Jákom k
dyś śpiewał tobie Boże łáskę twą znájąc/
zá nię chwałę dájąc / A to z serdeczn
wdźięcznośći / Co rozmyśláiąc w táynośći
Tymem sercá swojego/ Pośiłał ztruchláłeg

5. Mowiąc/ záß Pan moy obrońcá/ Porz
ćił ćię już do końcá? Czyli záp omniał sweg
Miłośierdźia wielkiego? Záß Páńskiey jeg
opieki/ Náruszyć co mogą wieki? Czy obietn
ce jego/ Vstąpią z mieyscá swego?

* 6. Záß zápámiętał litośći/ Ktorą dawał
obfitośći? Czyli toż zmiłowánie Jego/
rozgniewánie? Y rzekłem śię więcey nie bą
Choćby y śmierć tuż miáłá stać / Práwicą
nawyższego Przętko rátuje swego.

7. A żebym wżdy mogł przyść k sobie/ W
spominałem/ jáko tobie Nie trudne było P
nie Wiernych twych wspomagánie. Twoi
cudow możne dźieło / Myśli moje spokoił
Bom w nich twą upátrował Moc ktorąś s
ráłował.

8 O Pánie twoich spraw chwałá / Po
ćiebie/ będźie stałá / Żaden nigdźie nie mo
Porownáć z tobą Boże. Sameś ty w praw
dźie możny Pan/ Táki/ z twojich cudow uzna
Bo dokázujesz mocy/ Dodájąc swym pomoc

9. Tyś mocą rámieniá swego / Wybáw
z járzmá ćięszkiego / Potomstwo Jákobow
Táksze y Jozefowe: Twoję moc poczuły w
dy/ Y stráchem iey drzáły brody: Przepáś
przepáść chćiáły/ By ná ćię nie pátrzáły.

o. Niebo zá twym poruszeniem / Strách
niko swym trzęśieniem / Jákby śię wálić
to/Ták strászne śię chwiać zdáło Po nim
elbá twa huczáłá / Wszytkie stráchem
ekniáłá / Ognie swe wypuszczájąc / Cáły
áł oświecájąc.

1. Nuż y źiemiá srodze drżáłá/ Gdy idą-
widziáłá / Przez morze / swego Bogá/
śie nie bywáłá drogá. W ten czás kiedy
nych rzeszá / Prowádzoná od Moyzeszá/
dsze/y od Aroná Roskoszne uwiedźioná.

2. Przetoż y ja swych ćiężkośći / Choć-
nie pozbył w rychłośći : Czemubym źle
tuszyć/Jákby mię Bog miał skruszyć Po-
m go w ćierpliwośći / A on mię z moich
nośći/Rád nádźieję wybáwi/Y ná swo-
ie sławi.

Psalm LXXVIII.

Attendite popule meus legem meam.

du moy uważ pilnie słowá moje / A do
mych nákoń uszy swoje/ O dźiwnych rze-
mowić będę z wámi/ O táiemnicách pod
ypowieśćiámi / Ktore przodkowie nászy

widáli/A swoim je synom powiádáli.

2 Od nich słyszawszy zá pewną to mamy/ Przetoż to dobrze w pámięći chowamy/ A by śię tym y sámi rządźili/ Y swym potomkom toż pozostáwili: O dźiwnych spráwach Páńskich rozmawiáć/ A śiłę jego wszędy rozsławiáć.

3. Práwem to wiecznym podał Jákobowi/ Przymierzem stwierdźił Bog Izráelowi/ A by Oycowie synom powiádáli/ A ći zásię tákże swoim zwiástowáli: Potomnym wnękom to podawájąc/ Zadnego z dźieći tym nie mijájąc.

4. Aby nádźieję swą w Bogu skłádáli/ Je[go] spraw dźiwnych nie zápomináli: Przykazánia jego przestrzegájąc pilnie/ A zá Oycy i[ch] strzegąc śię uśilnie/ Ktorzy narodem upornym byli/ A zawżdy z Bogiem swym wprzek chodźili.

*5. Jáko potomkowie Efráimá cnego/ Swiádome łuku/ choć serca wielkiego/ Jednák potrzebie tył z hańbą podáli/ Nie potkawszy śię wszyscy zućiekáli: Bowiem przymierze Boże zgwałćili/ A w Zakonie Páńskim nie chodźili.

6. Zápámiętawszy Páná Bogá swego/ sławnych dźiwow wielmożnych spraw jego/ktore oczom ich kiedaś pokazował/ Kiedy przed nimi cudow dokázował w ziemi Egyptskiey w polu Soáńskim/ Przypátrowáli śię dźiwom Páńskim.

7. Morze na poły mocą swą rozsádźi[ł]

zez ktore ſucho lud ſwoy przeprowádźił/
ody z obu ſtron ták jáko mur ſtáły / Ná
eń w obłoku Pan Bog wieczney chwały
zed nimi chodźił á záś im w nocy Słupem
iſtym świećił w ſwey mocy.
8 A żeby lud ſwoy w prágnieniu nápoił/
áłe ná puſzczy cudownie rozdwoił / Y ták
puśćił z kámieniá twárdego/Strumienie/
o ze źrzodłá żywego: Zkąd tuż obfite wody
ły / Szumem ják rzeki jákie płynęły
9. Ale śię y ztąd nie upámiętáli / Ani
ych grzechow przećię poprzeſtáli/ Vpornie
żniąc Bogá bez przeſtánia/ Przećiwko
mu czynili ſzemránia : Nápieráiąc śię do
y ſytośći / Pokármu náieść według tu-
ći.
o. Azaß (powiádá) on temu podoła/Azaß
puſzczy nákármić nas zdoła ? Bo chociaß
dy wywiodł z twárdey ſkáły / Ták że ſtru-
nie ják rzeki wezbráły/ Będźieli też mogł
b nágotowáć / Albo y mięſem nas opátro-
ć ?
1. To uſłyßawßy bárzo śię obráźił/ A ná
obá Pan wßyſtek gniew zráźił / Wielkim
edem ku Izráelowi Ruſzon / y przećiw
jemu ludowi: Przeto że cále w nim nie u-
/Ani ná mocy jego przeſtáli.
12. Abowiem on był obłokom roſkazał/ Y
wi do niebá wßytkie pootwarzał/ Aby lud
nędze nie uznawał / Mánnę im z niebá
okármu dawał: A przećię ná głod nárze-
śmieli / Choć niebieſkiego chlebá dość
li.
3. Człowiek śmiertelny z Anjoły zá śię-

dał(Rzecz niesłychána)kiedy chleb ich jada
Ktorego im Bog dawał do sytośći : Aż gd
im przyszedł do obrzydliwośći / Rozpuśći
Eury z skárbu swojego/ Pobudźił wiátru Po
łudniowego.
24. A oto z wiátrem mięsá rozlicznego
Dostátek wielki ptástwa skrzydlástego / Ják
zamieći ná polách bywáją / Ják wiele piask
brzegi morskie máją / Prosto w namioty d
nich leciáło/ W okoł obozu wszędzie pádáło.
15. A ták się mięsá w swey pożądliwośći
Wszyscy nájedli prawie do sytośći / Bog te
ktoremu ták urągáć śmieli / Spráwił moc
swą że dostátek mieli : Lecz jeszcze máło gd
dło ich miáło / Jeszcze im mięso w gębie ic
tkwiáło.
16. Kiedy Bog srogim gniewem zápalo
ny/Rzućił się z káźnią ná on lud mierźiony
Ludźie przednieyszy/ludźie znákomići/Z Izra
elczykow nagle są pobići. Nie pomogło to
przećię grzeszyli/ A cudom Páńskim nie uwie
rzyli.
17. Więc też nieszczęśćiem Bog niszczył
ich láta y przed czásem je stracał z tego świá
tá A oni widząc się w niebespieczeństwie / Z
je mordował w stráßnym okrućieństwie/ Do
piero nędzni Páná szukáli/A do niego się wzd
náwracáli.
18. Wspomniawszy sobie że Bog zbáwi
ćielem / Y sam nawyższy ich wspomożyćielem
Bywał/ktory swych nigdy nie przebaczy/Lecz
je z ćięszkośći wszytkich wyrwáć raczy / Ale
błudnie wszytko zmyśláli / Chcąc zdrádźić
Boga,usty kłamáli.

9. Nie byli z Bogiem serca uprzyimego/
wiernymi ſtrzedz Przymierza jego : Je-
ſt on przećie z dawney ſwey miłośći/ Cho-
ć niegodnym odpuſzczał ich złośći : A mo-
gna nie oſtrze náſtąpić / Gniewu ſłuſznego
yk uſtąpić.

o. Pámiętał záwżdy że ſą krewkie ćiáło/
rzyrodzenie ich śię zepſowáło/ Ze wiátru
ni precż odchodzącemu / A już śię więcey
wracájącemu : Acż go ná puſzczy częſto
gnili/ Y do żáłośći też przywodźili.

1. Będąc karáni nic śię nie zlepſzáli / Do
ch nałogow záwżdy śię wracáli : Do-
adczáć śmieli Páná Bogá ſwego/ Ográ-
ájąc śiłę naświętſzego : Zápámiętáli że
ybáwił/A ná ſwobodźie z niewoli ſtáwił.

2. Kiedy w Egypćie ná polu Soáńſkim/
á ſpráwował w imieniu ſwym Páńſkim :
dy im naprzod wody poginęły / Zdroje y
i krwią żywą płynęły : Miedzy wodámi
co nie mieli / Schnąc od prágnienia wiel-
o mdleli.

3. Przepuśćił ná nie gwałt gádu przy-
o Muchy y mſzyce żárły z nich káżdego :
m y żáby biedy przydawáły / Gdy śię w
mách ách mierźione czołgáły / Chrząſzcże
ráńcza zbożá pożárły / Wſzytkę ich prace
wecż potárły.

4. Grády potłukły pyſzne ich winnice/
Drzewá figowe / y wſzytkie ſzczepnice : Ná
ich ſtádá grom ſrogi popalił / Lecż wſzytko
ie od ſwoich oddalił. Owa wſzytek gniew
jey ſrogośći/ Wylał Pan ná nie w zápál-
wośći,

25. Srogimi zewſząd plagámi ſkrapieni
Od niewidomych duchow udręczeni : Wypu
ścił wodze Bog ſwemu gniewowi / Zywot ią
dáiąc oſtremu mieczowi : Nád wſzytkimi ſi
zła śmierć rozzyłá / Zárowno z bydłem lu
dzie dawiłá.

* 26. Płod pierworodny ile go záſtáłá / W
cáłym Egypćie wſzytek zmordowáłá : Młod
wytrácona z rodu Chámowego / Smierć ni
żywiłá z nich y nadężſzego: Ale Pan zájął lu
ſwoy iák owce / Wybiwſzy wſzytkie ich prze
śládowce.

27. Prowádźił ie ſam puſzczámi ſrogimi
Sobą ie ſámym czynił beſpiecznymi : Y zá
prowádźił ie w ſwoiey miłośći/Ná kray dźie
dźictwá ſwey świętobliwośći/ Gdźie śię ro
ſkoſzna gorá wydáłá Ktorey prawicá jeg
doſtáłá.

28. Przed ich obliczem wygnał precz po
gány A ná ich mieyſcu poczynił ie pány / Po
dźielił wſzytkie ich/miedzy ſwe włośći/Práw
dźiedźiczney dawſzy ośiádłośći : Wſzák zno
wu przećię Bogá gniewáli / Zakonu iego ni
przeſtrzegáli.

29. Głupim rozumem ſwoim śię ſpráwu
iąc / A przodkow ſwoich złośći náśláduiąc :
Cofnęli śię w zad iáko łuk zdrádliwy / Iśli
śię ſłużby báłwanow brzydliwey : Czym ná
der znowu Bogá zdrażnili / A z pomſtą ſrogą
ná śię wzbudźili.

* 30. Bo pobaczywſzy ich nieſzláchetnośći/
Przećiwko nim śię zápalił w ſrogośći : Lud
Izráelſki porzućił do końcá / Y mieyſce Sylo
choć mu był obrońcá/Choć przed tym było je

ochániem/ Ná ziemi bárzo wdzięcznym
śkániem.

1. Nieprzyjaciołom znák swey przytom-
ći Arke świádectwá swojey wszechmocno-
Do ręku podał/ á lud swoy wybrány Po-
á miecze/ by był mordowány: Ták się
ew jego ná nie rospalił/ Że od dziedzictwá
swą oddalił.

2. Młodź co rzeźwieysza ogniem popalo-
dnienki wszytkie też zesromocono/ Więc
ápłanow nie uszánowano O krutnie mieczē
tkie wyścinano: Y wdow nie zstáło coby
áłyMężow/á pogrzebiim spráwo áły

3. Ocucił się Pan ze snu obudzony/Krzy-
ják mocarz winem podpojony: Zádał
ki raz nieprzyjácielowi/ Podał go ná
ch wszytkiemu wiekowi. Ale potomkom
dimowym/ Nie zlecił władze ni Jozefo-
.

4. Lecz pokolenie Judskie obrał sobie/ A
Syon swey świętey osobie Umiłowa-
/ śliczne budowánia Ná niey postáwił
ego mieszkánia/ Ktore trwáć máją na
zne látá/ A pokad będzie y tego świátá.

5. Więc wziął od stádá człowieká proste-
Dawidá/ sługę sobie powolnego Aby co
tym zá owcámi chodził/Dziedzictwo je-
zráelskie wodził: Ten je z pilnośćią pász
áwował/ A w swym urzędzie wiáre zácho-
ał.

Psalm LXXIX.

Deus venerunt gentes.

W Dziedzictwo twoje Pagánin prz
kletY / O Boże / wtárgnął / á Kośći
twoy świety / Zeſromoćił : Jeruzalem
zburzywßy / W gromády gruzu wßytek obr
ćiwßy / Sługi twe wybili / Trupy rozrz
ćili / Ptakowi do pożárćia : Ciáłá twych to
chánych Sług wiernych wybránych / Beſtyam
do rozdárćia.

2. Krwie ich ták wiele wßedzie roztoczyli
że w niey ják w wodźie po mieśćie brodzili /
nie był żaden coby był rátował Y biedne kośći
do ziemie pochował. Ten żal kiedy widzą /
Smieiąc ſię z nas ßydzą / Mili ſąśiedźi náßy
Inßy dźiwowiſko Czynią y igrzyſko Z nas
ſobie troche dálßy.

3. Y dokądże wżdy tego będźie Pánie /
Czyli ná wieki gniew twoy nie uſtánie ? Y do
kończáß nas w tákiey ſwey ſrogośći Wytr

ogniem chceß w popędliwośći? Ráczey
pogány/Rzuć śię rozgniewány/Co ćię Bo-
nie zna ą: Y ná táwie włośći/ Wżyi suro-
śći/Ktore ćię nie wzywáją.

. Jużći Jákobá twego wyniszczyli/ Moc
wßytkę wniwecz obroćili/Miástá obron-
zamki kosztowne Popustoßyli/ skłádßy z
ką rowne: Niechćiey w swey srogośći/
mnieć przeßłych złośći/ Y myśmy ćię gnie-
: Ráczey nas miłośćia Vprzedź/y litoś-
Bosmy w troskách ustáli.

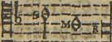
. Rátuy nas Boże zbáwienia náßego/
yń to dla czći imienia swojego: Wyr-
nás już przez swe záwołáne Jmię/á przyi-
as zá przejednáne: Niechayże już Panie
mowią pogánie/ Gdźież jest on Bog ich
ny? Mśćiy śię nád pogány/ Krwie sług
ch rozlaney/ W srogośći swojey dawney.

. Niechayże więźniow ubogich wzdychá-
 Przed twoją twarzą miłośierną stánie:
tuyże ich sam/niech śię mocą twoją/ Cho-
śmierć widzą/ przy gárdle ostoją. A są-
om Pánie/Płáć/że zá jich stánie: Boć to-
rągáli: A my z twey opieki/ Sławiąc
á wieki/ Będźiem ćię wyznawáli.

Tenże.

B Jeczny krolu Pánie náß/ ty dźie-
iczny práwem máß/ Jeruzalem roskoß-

ny / zamek w nim nadobny / cnych ry

rzow pełny.

2. Lecz pátrz co śię dźieje tym/ktorzy prz
bywáją w nim / z trudnośćią tobie służąc
ćiebie cżcząc / błąd burząc / ustáwicznie wa
cząc.

3. Gwałt ludźi jádowitych / wpadł
dźiedźictw twych świętych / domy twe obal
ją/szárpáją święte twe/hániebnie zbijáją.

4. Miásto twe spustoszone/ do gruntu w
wrocone/wśćiekłą niezbożnych złośćią / há
dośćią zazdrośćią / á szczyrą chytrośćią.

5. Grod Syońſki zburzony / kośćioł zesr
mocony / pobite mocne woyſká/wyláná / tr
święta/wszystká moc odjętá.

6. Y stárszy Przełożeni / wszyscy są rozpr
szeni/co żyćiem cnym świećili/uczyli/nas wi
ry / przednie májąc dáry.

7. Eliaszá cnego dniom/podobny teraz tw
Dom / dokądże go dasz psowáć / zbytkowáć
bezbożnym/już czás swych rátowáć.

8. Jákobá sługi twego / ludu ućiśniono
go / słysz smętne nárzekánie / wzdychánie/
á więzniow/krwáwe porzewniánie.

9 Zal śię o Boże tego / á Jmienia własne
go/w tey háńbie niezániechay/ trzod nie day/
Bestyam/bądź wżdy Pásterzem sam.

10. Przećiw tobie mowienie / uważ srogi
bluźnienie/niezbożnych słowá pyszne/pośmie
szne ktorych złość / jest ná twą zelżywość.

11 Gniew twey spráwiedliwośći/wylyi w
popędliwośći/ ná te co ćię nie máją / ni zná

ni twego Imienia wzywają.

12. Day twoijm w tobie ufáć / Pánie nie pámietáć/rozlicżnych nieprawośći krewći / náße żnaß/sam bądź pomocnik náß.

3 Litośćiwys nád srzymi /: s...rowys jest złymi / niech to twierdzą twe spráwy / fáwy/rácż nam być/ á złe rácż ruzgromić.

4. Vcżyń tym Imie sobie / á my twa odá tobie/twey prawice doznawßy / powßy/ cżeść damy/Tryumf záśpiewamy.

15 Chwałá Oycu wiecżnemu/ y Synowi nemu/y Duchowi Swiętemu/krolowi/nán Bogu jedynemu / Amen.

Psalm LXXX.

Qui regis Israël, intende.

Izráelski náß Páſterzu /

rodzu Jozefow w przymierzu / Ktory

cherubách siadaß ktory wßytkim świátem

adaß / Obroć ku nam ußy twoje /

łáskáwe oczy swoje.

Bádźże przy swoim Efráimie / Rácżże y przy Beniáminie/Mánásſesá nie mijá-

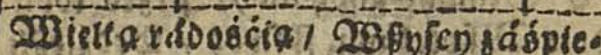
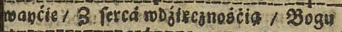
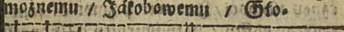
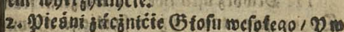
jąc/ Swojm go być pámiętájąc : Chćie
ruszyć swojey mocy/ A przybądź nā ku pom
3. Przywroć nas Pánie w mocy twoj
Do miłośćiwey łáski swojey/ A twarzą s
jey świátłośći/ Oświeć nas w nászey ći
nośći: Tedy zbędźiem utrapienia/ Z tn
wdźięcznego wcyrzenia.
4. Wszytkich zastępow możny Pánie/ Y
kiż twoje rozgniewánie/ Nie dać słuchác
twego/ Do ćiebie wołájącego? Karmisz
chlebem ze łzámi/ A napawasz gorzkośći
5. Przepuśćiłeś ná nas sąsiády/ Ktor
námi szukáją zwády/ Despekty nam wyrzą
ją/ Jáko z błaznow przeszydzáją: Pán
kaz się w świátłośći/ A pozbędźiem wnet
łośći.
* 6. Twoięć to szczep ludu twojego/ To
z Egyptu okrutnego/ Przeniosł w ten kray
żegnány/ Wygnawszy przed nim pogány/
łośći śi jego rozprzestrzenił/ Wyśię zewsząd
zkorzenił.
7. Cieniem swoim bárzo wysokie Okryt
ry náder szerokie/ A bujne gáłęźi jego/ W
sze drzewá Cedrowego; Látorostki záśię z
go/ Záśięgły brzegu morskiego.
8. Czemużeś płot jego rozgrodźił? Z
mu kto jedno chce szkodźił. Pátrzay co w n
nicy twojey/ Wieprz leśni/ wieprz srogi br
Jużći ją źwierz powojowáł/ Juz ją do szc
zepsowáł.
9. O Pánie ćiebieć nam potrzebá Rácz k
ná nas poyrzeć z Niebá/ Zmiłuy się nád
winnicą/ Coś ją szczepił swą práwicą/ A to
Syná swojego/ Przez ćię tobie zmocnion

o. Bacz że ią ogniem wypalono / Y ko- [i] z gruntu wykopano / Ginie wszytká w [t]y srogości: Ściągniż ręke z wysokości / Syná twego miłego / Mocą twą umo- [c]onego.

[1]1. Dayże ćię nie odstępujemy/Záchoway [n]że wżdy żywiemy: Abysmy cię wyznawá- [i]mie nia twego wzywáli: Pánie okaż się [ś]wiátłości A pozbędziem wszech ćięszkości.

Psalm LXXXI.

Exultate Deo adjutori nostro.

Wielką rádośćią / Wszyscy záśpie-

wayćie / Z sercá wdźięcznośćią / Bogu

możnemu / Jákobowemu / Gło-

[s]em wykrzykayćie.

2. Pieśni zácznićie Głosu wesołego / Y w [bę]bny biyćie/Psalmy śpiewájąc/ Ná Arfách [gr]ájąc/Ku czći Páná swego.

3. W Mieśiącá nowie / By nie było kay- / Niech się zápowie Z miedzi trąbámi / [m]iedzy námi Jest świeto zwyczáyne.

4. Sam to ludowi / By się tym sprá- [wo]wał/ Y Józefowi/Bog postánowił/ Gdy [s]ę [w]i mowił / Y práwem wárowáł.

5. Ná ten czás / kiedy Egypt krápie
czył / A nas zás z biedy / Ludzi zuchwáł
Nie zrozumiáłych / Wyrwáć nie przebac
* 6. Jam (rzekł Bog) spráwił / Z
járzmá ćiężkiego Grzbiet twoy wybáwił
twoje ręce Odjąłem męce z Ciężaru
giego.
7 Bo gdyś mię wzywał W oney
ćiężkośći / Jam wnet przybywał W gr
osobie / Nie dádząc tobie Wyrządząć
krośći.
8 Doświadczałem ćię Przez wod ni
státek : Pokázałeś się / Żeś lud uporn
Kiemu niesforny / Y w wierze niestátek.
9 Słuchay Ludu moy / Przed tobą oś
adczę Wszytek umysł swoy / Bedźieszli m
Głosu świetego Chćiał słucháć obacze
10. Bogá żadnego / Cudzego nie miew
Procz mnie sámego : A mnie słucháiąc /
mnie ufáiąc / Mnie czći / y mnie wzywáy.
* 11. Jam / Jam jest twoy Pan Bog t
czney istnośći / Jam ćię przywiodł sam
ten kray obfity / Y známienity / Z Egypt
ćiężkośći
12. Otworz ustá swe / A wyrzekni sło
Dozna serce twe / Y że wszytkiego Hoyn
dobrego Mieć bedźiesz gotowo.
13. Lecz nie słucháli / Chće są ludem mo
Ani przestáli Ná mnie swym Pánie / Com
brał zá nie / Ják zá ludem swoim.
14. Przetom je puśćił / Zadzom po jich
li / Wszytkiem rospuśćił : Niech gdy
gárdzą / O sobie rádzą / Bedąc ná swoym

5. O gdyby byli W posłuszeństwie stáli, Gdyby żyli Według praw moiich / Ani z swoiich Zwodzić się nie dáli.
6. W rychlejbym ja był Wszytkie ich o- ił / Y przed nimi zbił Nieprzyiacioły / A ż sw- y gniew Ná nie bym obrócił.
7. A choć ku wzgárdzie Ná Páná niedbá- Mawiáią hárdzie / Wnetby ustáli / Láskę ali / Pánu się kłaniáiąc.
8. A záś je moi Mieszkáiąc bespiecznie Po- płać stoi / Z zboż obfitości / Miodu słodko- Używáliby wiecznie.

Psalm LXXXII.

Deus stetit in Synagoga Deorum.

Nota Psalmu XLVI.

Pan Bog stánął miedzy Bogámi / Sędzia wieczny miedzy Sędziámi / A sądy ich sądząc / Ná niesłuszne się gniewáiąc / wi: Jákoż się nie boicie / Gdy niespráwiedliwie sądzicie / Y pokiż pátrzyć przez spá- ká złe będziecie zá dáry?
. Mieysc swoich pilnie przestrzegaycie / nich powinność swą konaycie : Sądźcie wem spráwiedliwie / Nie z áffektow sądząc wie. Gwałt y bezpráwie ćierpiącego ńcie / y osieroćiáłego / Wydzieraycie z złośliwych / Niewinność ludźi cnotli- y.
. Alec mię widzę nie słucháią / Y co mo- nie uważáią: Drogá ich wszytká zácmiona / niá z gruntu poruszona. Ale mię máło po-

ſłuchayćie / A więcey hárdźie nie dumay
Aczem was názwał Bogámi/Y Nawyżſ
Synámi :

4. Jednák ko wſzyſcy wiedźieć maćie /
przećię śmierćią dokonaćie. Rownie jáko
liżſzemu / Ták umrzeć ſię z was káżdemu :
ſtańże ty ſam ſądźić świát Boże / Sąd
twych nikt zgánić nie może / Twe ſą wſz
źiemſkie kráje / Y wſzytkie ná nich rodzáje.

Pſalm LXXXIII.

Deus, quis ſimilis erit tibi? ne tac

O Boże nie bądź milczący / Ni
bądź niby nieſłyſzący : Nie tay d
żey ſwojey możności / Pátrzay jáko
nieprzyjaćiele/Potrząſáją ſwą głową ś
le Przećiw Boſkiey twey wielebności.

2. Nigdy nie byli wśćiekleyſzy/Ani w rá
ſwych chytrzeyſzy :| Smierć okrutną obiny
wájąc/ Tym nád ktorymi ty ſam czujeſz/ k
re ná łonie ſwym piáſtujeſz / Przećiw nim
ſnie ták mawiájąc.

3. Ey nuż wſzyſcy ná to plemię / Co n
záprzątneło źiemię/ Vderzmy już / á nie

ymy/Imienia tego nā brzydkiego/Pokole-
Izráelskiego/Y pámiątki nie zostáwiáimy.
. Ná porządki się spiknęli / Bunkiem y
śiego spięli / Idumczyk z Izmáelitámi /
ábczycy/ Agárenczycy/ Przećiw tobie
stáli wszyscy: Aż y Gabel z Amonitámi.
. Znimi y Mdmáluchowie/Z Tyrem y Fi-
nowie: Wszyscy ći z sobą się spiknęli. Y
ir potomkom Lotowym / Do tey potrzeby
gotowym/Gdy jednym obozem ćiągnęli.
. Lecz ty Boże postąp z nimi/ Jáko y z
idyáńskimi / Jáko z Zyzárą y z Jábinem:
rzy to w Endor pod miecz dáni / A w
nię jáko gnoy wdeptáni/Przy rzece Cyzon
oim gminem.
. Racz przyszedł Zebách z Horebem / Albo
Sálmáná z Zebem / Y ći niech przyidą z
yski swymi: Bo áż názbyt hárdzie mowi-
Zeby twoy kray odziedziczyli/ Władájąc
ybytkámi twymi.
. Boże niech się mocą swoją Ják perz po
wietrzu roją: Ják kołá z góry rozpuszczone
chay przed tobą ućiekáją/Jáko gdy poja-
i bywáją Lásy na gorách pustoszone.
9. Puść po nich wicher swoy srogi / Zeby
ármieni trwogi / Co z sobą czynić nie
edzieli: Nápełń twarzy ich pohánbienia/
y wżdy świętego imienia Twego Pánie
áć muśieli.
10. Niech wstydem z trwogą strapieni/ Be-
wiecznie wygłádzeni. Niechayże to wszyscy
znáją / Ześ ty sam spráwiedliwie názwan
niebá y źiemie słáwny Pan/A wyższego nád
nie máją.

Psalm LXXXIV.

Quàm dilecta tabernacula tua Domine.

MOżny wßech zastępow Pánie / O j
wdźięczne twe mieszkánie / Y Przybyt
twoich pokoje: Tych ja prágnąc / dźiw
duszy / Teskność zbytnia nie ususzy /
tám czuje roskoszy swoje: Duch y ćiá
do żywego Wzdycha Paná Bogá swego

2. Wroble y jáskolki máją Domy swe /
ktorych mieszkáją / Gdźie máją y dźiatk
zchowánie: Jam tylko ták nieszczęśliwy /
mi się w twym Boże żywy Przybytku mieszk
nie dostánie. O błogosz tym co mieszkáją
Domu twym/tobie cześć dáją.

3. Szczęśliwi co się zmocnili Przez ćię /
sercá nábyli / By twymi chodźili śćieżkám
W nędzy y w prágnieniu trwájąc / Ani
też odtrącájąc Y nawiętszymi trudnośćiám

...ć im wod zźiemie dobywáć / Albo y dżdżá
...ekiwáć.

4. Nic sie tego nie lękáią / Jedni drugie u-
...záią / Ná Syon do Bogá możnego: Mo-
... wszech zastępow Pánie / Niech znam prozb
...ch wysłuchánie Nákłońże do nich ucha
...go / Boże Jákobow / moy Boże / Ktoż mie
...cz ćiebie wspomoże?

5. Tarczo káżdego wiernego / Obacz Pomá-
...ącá swego / Lepiey w Domu twym jeden
...ń żyć / Niżli gdźie indźie u świátá Tra-
...ć y nadkuższe látá: Wolę u ćiebie odźwier-
...m być / Niżli mieszkáć w pośrzodku złych /
...oć w pálacách napysznieyszych.

6. Bo Pan jest nam miásto słońcá / On na-
...pnieyszy obrońcá / On łáskę y sławę száfuje
...ym co chodzą w szczyrośći / Udźiela dobr
...ych w hoyności / Bo on szczyrość záwżdy
...kuje: Szczęśliwy to káżdy Pánie / Kto klá-
...cie w tobie ufánie.

Tenże.

Ják są miłe twe przybytki Pá-
nie / o ják wdźięczne jest tám pomieszkánie /
...kedy namiot chwał twych stánie.

2. Do twego Domu / wdźięcznego poko-
... / do twych śieni świętego podwoiá / mdleiąc
...zdycha duszá moiá.

3. Strapione serce / y to moje ćiáło/pr
nie áby w Domu twym cżęść miáło/á w n
ná wiek miesżkáło.

4. Bo iáko ptacy / do gniazd śię zlatá
kám gdźie dźiatki / swe wychowywáją/ tá
wybráni skłádáją.

5. Tu Ołtarz Syná / twojego zasługi
własną krwią / zpłáćił świátá długi/tu
przyjmuje zá sługi.

6. Szcżęśliwi ktorzy/w domu twym m
káją/szcżęśliwi ktorzy ćię wyznawáją/ á d
twoich przestrzegáją.

7. Suchym pádołem/ idąc znaidą wod
dźień niewcżásu / ujdą niepogody/ w strá
nie podeymą szkody.

8. Z cżesnego gmáchu/wnidą do wiec
go / á w Syonie świętym / Bogá sweg
uyrzą/ ná śię łáskáwego.

*9. Rácz weyrzeć ná nas / w ćerdźnie
cżásy/ o BOZE nász/przez wszystkie niebi
przypuśćprzed śię násze głosy.

10. Weyrzy o Tarczo / ludu wybráne
weyrzy ná twarz Pomázáńcá swego/wey
ná Syná własnego

11. Lepszy dźień jeden/ w domu twym s
wiony/ niż wiek indźie / tyśiącem liczony
cżęść źiemską obrocony.

12. Wolę śiedźeć w progu / Domu B
żnego / niż w páłacách / zamku wynioste
gdźie huf/ludu niezbożnego.

13. Boś ty jest słońcem y orężą Pánie/
cow tobie/máją swe ufánie szcżesny / co p
tobie stánie.

*14. Rácz nam dáć Pánie / mieysce

ykazkách twych / day nam chodźić do Zbo-
tát wżiętych/day mieć/obcowánie świę-
.
5. Zebyśmy w pocżćie Ludu twego byli /
em/uśty / ſkutkiem/ćiebie cżćili/ wiecżnie/
ba w Niebie żyli. Amen.

Pſalm LXXXV.

Benedixiſti Domine terram tuam.

Dawnás ty Pánie ſwym miłośći-
/ Tyś rod Jákobow wywiodł z więzienia:
wates grzeſznym Pan litośćiwy / Od-
ſzcżájąc im wielkie grzeſzenia / Anis
puſzcżał popędliwośći / Hámowa-
gniew w ſwojey litośći : O-
ydźże ſię też łáſkáwie z námi / Niedáy ſię
ożyć gniewu nád námi.

a. Azaż ná wieki nas rozgniewanych / W

słowym srogim gniewie Pánie zábaczysz? A
obżywić nędzą zmorzonych / Táłże ućie
smętnych nie raczysz? Czujęmyć my to że
bráżony / Y ku gniewowi przez nas wzbu
my. Lecz się ty nam racz w łásce objáwić,
ze wszytkiego złego wybáwić.
3. Niech co Pan mowi / posłucham teg
To/ że od niego będziemy mieli Pokoy/ y h
ność wszego dobrego: Bysmy się jedno n
rócić chćieli. Bo blisko śiebie zbáwienie m
Ktorzy tu w Páńskiey bojáźni trwáją. A i
tey czás / że Páńska chwałá / Będzie w
ziemi z námi mięszkáłá.
4. Tedy się wiárá zszedszy z miłośćią / Y
dobnie w ziemi tey przywitáją / A poko
záś z spráwiedliwośćią Z niebá przyszedsz
obłapiáją/ Y da nam Pan nász wiele dobre
Da urodzáiu z płodu ziemskiego: W sp
wiedliwośći rządu strzedz będzie/ Tám g
się kolwiek obroći wszędzie.

Psalm LXXXVI.

Inclina Domine aurem tuam.

Nota Psalmu LXXVII.

Nakłoń Pánie uchá swego / Wysłu
mię strapionego: Obacz iákom znędzo
Od wszytkich porzucony. Miey ná pieczy d
moję / Ktorąś wziął w opiekę swoję: Zác
way sługę swego W tobie ufáiącego.
2. Cáły dźień do ćiebie Pánie / Wołá
twe smiłowánie / Rácz że rychło przyspiesz
Mnie smętnego poćieszyć: Duszę służebn
swego/ Uwesel bárzo nędznego. Boć ją wz
szę do ćiebie/ Ktory śiedźisz ná niebie.

. Boś ty Pan hojny w miłości / Prętki
śnym do litości Dobrze czyniąc káżdemu/
bie wzywájącemu ; Przetoż Pánie w uszy
je : Przyimi te modlitwy moje A w tym
m frásunku / Náżyczą swego rátunku.
. Bo kogożbym ja inszego Wzywał w
ń trapienia swego ? Jedno ciebie moy
nie / Ktoryś dał obiecánie. Niemászći
gá żadnego / Tobie Boże podobnego / A nić
iwámi swymi Kto porowna ná ziemi.
5. Przyidą do ciebie Pogánie / Ktoreś
sam stworzył Pánie : Będą tobie służyli /
mię twoje wielbili. Boś ty z wszytkich na-
szy Pan / Tákim z cudow dźiwnych uznan.
widzą to twoje spráwy / Żeś ty jest sam
z práwy.
6. Náucz mię Pánie swey drogi / Niech po
y chodzą me nogi : Niech serce w praw-
e twojey Stojąc / ciebie się boi. A będę z
cá cáłego / Sławić cię Páná swojego / J-
e twe wynaszájąc / Ná wieki wyznawájąc.
7. Boś nádemną z swey miłości / Dokazał
elkiey możności / Duszę mą wybáwiwszy / Y
iekłá wykupiwszy. Bacz ják powstáli złoś-
y / Ná mię hárdźi okrutnicy / Gárdłá mego
kájąc / Ná cię Boże nie dbájąc.
8. Lecz ty Pánie miłościwy / Y swoim
wżdy życzliwy / W gniewie swym miło-
erny / A w obietnicách wierny / Pątrzy ná
ę w swey miłości / Dodaj sercá y stáłości:
áchoway sługę swego / W Domu twym
łodzonego.
9. Włoż ná mię znák swojey chęci / Tonie

zginie z mey pámięći : Niech mi się przyp
truja/ Ci co mię prześláduja. Niech ku swe
záwstydzeniu Widza/ y ku pohánbieniu/
ko mię ćieszyć raczysz / W potrzebie nie pr
baczysz.

Tenże.

Nákłoń Pánie ku mnie ucho twoje / wys
Abowiem nedzny y utrapiony / jestem p
Gay żáłosne prozby moje/ :/:
wie zewsząd opuszczony / Rácz
strożem duszę mojey / wszákem ja w opi
twojey / á wyswobodź sługę swego / B
mey w tobie ufájącego.

2. Rácz mi być mey Pánie miłościwy
tobie wołam záwżdy pokim żywy :/: Rozw
mię Boże mey w rádości k tobie wołam g
sem mym w żáłości. Gdyż ćię wiem
Páná tego/ ták bárzo miłośćiwego/ przyjm
prozby sługi swego/ Boże mey ćiebie wzyw
jącego.

3. Wszyscy ludźie zbiegą się do tego /
szczćię być Páná ták dobrego :/: Ktore
nigdźiey Bogá żadnego / ku ná świećie
mász podobnego Abowiem twe świ

wy/ świadczą iżeś ty Bog prawy/ wypro-
ż mię na drogi swoje / BOZE moy uwe-
rce moje.
. Abowiem iśćie z sercá prawego / muszę
ndć możność Bostwá twego :/: Sam ty
iem z miłośierdźia swego/ wydárłeś mię
tłá głębokego. Bo możności świátá
/ogárnęły mnie nędznego/ ćiężko czynigc
y mojey/ BOZE moy co jest w opie-
wojey.
5. Lecz ty yżeś jest Bog miłośćiwy / ná
m możny/ á dźiwnie prawdźiwy :/: Wey-
ná mię nędzniká swojego/ á wyzwol mię
śad upádkego. Y okaż znák mocy
ey / pomoż nędzney Duszy mojey áby się
śtydźili / Boże moy ktorzyć się sprzę-
li.

Psalm LXXXVII.

Fundamentum ejus in montibus sanctis.

W gorách świętych do swego mieszkania
Sobie przybytek Pan ubudował / Nád insze
iáśtá / y umiłował Syon/ gdźie Jákob ma
swe przebywánia.

2. O sławne miásto pięknie wszędźie sły-

nieś Egypt (mowi Pan) y Babilonę / W
dzy mym ludem ſwoią wſpomionę : A ty
pierowś w ſławie ſwey nie zginieſz.

3. Boy Tyrczycy y Filiſtynowie / Y M
rzynowie będą mowili / Że ſię w tym mie
wſzyſcy zrodźili / Y przy tobie ſię z nich ká
opowie.

4 A o Syonie będą powiádáli / Ten
tám zrodźił/ten y wychował/A Pan nawy
ſam je zbudował : Będą to miáſto wſz
wyſławiáli.

5. Alec ſámemu przyidźie tobie Páni
Spiſáć narody/y poráchowáć/ Co ſię z S
nu máją miánowáć/ W ktorym ſławy t
źrzodło nie uſtánie.

Pſalm LXXXVIII.

Domine Deus ſalutis meæ.

O Boże mego zbáwienia/ Ná ćię wołam
dnie y w nocy / Abyś mi przybył ku
mocy : Przypuść przed ſię me modłeni
Nákłońże uchá łáſkáwego / Do ćięſzki
wołánia mego.

2. Niezmierneć zewſząd ćięſzkośći Ták

moje przepełniły / Żywot moy do grobu
ližy: Że kto widźi me żałości / Nie rzecze
nie nie inszego / Jedno żem obraz umár-
o.

. Leżę jáko umorzony / A nie mogę dáć rá-
sobie / Rownie ják ow co leży w grobie /
m od ćiebie opuszczony. Podobienem zámor-
wánym / Z oczu ludzkich w grob pochowá-
m.

4 Wrzućiłeś mię w odchłań srogą / W
zepáść ćiemną bárzo strászliwą / Gdźie się
iewu twego teśkliwą / Bez przestánia / mę-
ę trwogą Náwiodłeś ná mię náwáłności /
B swojey srogiey zápálczywośći.

5. Jeszcześ mi też y to spráwił / Żeś mię
ym przyiaćiołom wszytkim Uczynił wzgár-
onym y brzydkim ; A w tákąś mię ćiemnicę
práwił W ktorey ćierpiąc ták wiele złego /
ie naiduię z niey wyśćia swego

*6. Wypłynęły oczy moie Płáczem / lecz
przecię do ćiebie / Rece śćiągam / w moiey
otrzebie / Azaż będźiesz cudá swoje Umár-
ym pokázował ? czyli Zmárli wstawszy bę-
ą ćię czćili ?

7. Czyli będą wyznawáli Dobrotliwość
woie umárli ? Albo co śię w grobiech zá-
párli Cudá twoje wysławiáli ? Czyli ten
rawdy twojey Pánie / Co już zgnił / uczyni
yznánie ?

8. Záż się mogą przypátrywáć Dziwom
wym co oczu nie máią ? A ći co nic nie pá-
miętáią / Spráwiedliwość wspámiętywáć ?
Uczem tedy godźien karánia / Jednák ćię wzy-
wam bez ustánia.

9. Czemuż mię odrzucáć raczysz? Czem
twarz swą przedemną kryjesz? Czemu bez mi
łośierdźia bijesz? Czy/że już ginę nie baczysz
Bacz żeć już umieram w tey trwodze/ Ták m
zewsząd doymujesz srodze.

10 W twey srogiey zápálczywośći / P
wodźi ná mię przypłynęły / Zewsząd mi
strásznie ogárnęły. Iáko morskie nawáłnośc
Dla ćiebie krewni mnie nie znáją / A znájom
o mię nie dbáją.

Psalm LXXXIX.

Misericordias Domini in æternum cantabo.

Dobroćiách Páńskich wiecznie śpiewá
Pewność słowá jego wysławiáć zá-
będę / Rep.
śiedę: Bom o nim bywał zá
żdy tey cáłey ufnośći / Że gdy co obiecuje
iśći to z miłośći. Y niebiosá pewność słow
jego wyświadczáją / Bo nimi utwierdzon
odmiány nie znáją.

.Rzekł Bog/Obiecałem swemu wybráne-
/: Y to Dawidowi przysiągł słudze memu:
poki nadłużey wiekow będźie zstawáć /
ma plemię y jego stolicá ustawáć : Prze-
dźiwnych spraw twoich niebiosá/o Pánie/
prawdy twojey/ świętych Zbor/czynią wy-
nie.
. Bo ktoż jest ná niebie / coby zrownał z
ą? :/: Albo ktoć z mocárzow zrowna swą
bą? Wszytkimeś strászny co jedno wkoł
bie stoją A ciebie się mocárze y nawięcszy
ą. Gdźie moc Pánie zastępow / coby z twą
wnáłá ? Ciebie prawdá jáko płaszcz
sząd przyodźiáłá.
4. Ty sam morzu możnie pysznemu pá-
jesz / Ty y náwáłnośćiam jego roskázujesz:
ś Egypczyki srodze plagą swą uskromił/
yś y nieprzyjaćioły swe wszytkie pogromił
węć jest niebo / y źiemiá ják szeroka tobie
ależy z tym ze wszytkim co jedno ma w sobie.
5. Tyś Pánie Południe / stworzył y Poł-
ey :/: Tabor y Hermon twey pámiętne są
oey : Możne jest twoje rámię / wysoka prá-
icá / Sąd twoy y spráwiedliwość są twojá
licá Prawdá z miłośćią twoje oczy poprze-
áją Ludźie to są szczęśliwi / co głos trąb
ych znáją
6. Ci twarzy twey Pánie świátłem oświe-
ni :/: W ćiemnośćiách nie będą nigdy záchy-
ceni wimieniu twoim świętym będą się ćie-
yly będą w spráwiedliwośći twey bespiecznie
yli : Boś ty sławá męstwá ich / ty je z swey
iłośći Dźwigasz ná dostojeństwá wielkie / y
godnośći,

7. Pánči jest tarcz nászá ktorą się szczyć
my :/: Swiętym Izráelskim Królá swe
wiemy/Powiedźiałeś w widzeniu swemu P
rokowi. Náznáczyłem ja Królá już swe
ludowi/Dawidá sługę mego do tego obrałe
Y olejem onego świętym pomázałem.

8. Temu sercá będę y śiły dodawał :/:
przy nim w potrzebie káżdey będę stawa
Nie náćieszy się żaden nieprzyjaćiel jego/ k
zdrádą / lub y gwałtem chćiałby drzeć c
niego: Nieprzyjaćioły jego ja przed nim n
głádzę Wszytkie/ jemu niechętne ja z świa
zprowádzę.

* 9. Prawdá go z litośćią moją nie odst
pi :/: Wielkiey sławy w moim imieniu dost
pi : Położę rękę jego ná morzu szerokim /
drugą ná rzek wielkich strumieniu głębokim
On mię będźie wyznawał záwżdy Ojc
swoym / Rzecze/Tyś skáłą / Bogiem y zb
wieniem moim.

10. A ja pierworodztwá práwo mu zost
wię :/: Y wyżey nád wszytkie Krole go post
wię: W łásce mojey ná wieki nieużną odmi
ny/W przymierzu poślubionym będźie zách
wány: Potomek w domu jego nigdy nie z
ginie / Ani stolicá: pokí dźień zá dniem p
płynie.

11. Gdźieby dźiećí jego práwem my
wzgárdźiły :/: A w przykazániu by moim ni
chodźiły O nić nie uydą kázni zá swe wszetec
nośći / Y odnioszą płazáte godną swoich złoś
ći : Ale jemu záchowam miłośierdźie swoje
Ani go oszukáją kiedy słowá moje.

* 12. Y przymierze mu ztrzymam / y con

owáł :/: Bez odmiány státecznie będę
chowáł: Rázem ja Dawidowi ná státe-
ść swoję / Słudze wiernemu przyśiągł /
zytymże stole: Potomek nie ustánie w do-
jego sławnym / Áni májestat jego / pokt
dem dawnym
3. Słońce swą jásnośćią po wßem świe-
wßędzie :/: Y z nim Mieśiąc świecąc /
kiom służyć będźie: Teráześ się obrußył
nie przećiw niemu / Jáwną nieláskę słudze
uleß swemu: Wywróćiłeś przymierze /
hnałeś koronę z głowy jego / odjąłeś
láką obronę.
4. Mury/báßty leżą/zewsząd go targáią :/:
wßąd go sromocą / zewßąd urągáją: Nie-
yjaćioły jego nádęłeś wystáwił / Y ludźie
drośćiwe rádośćią nápáwił: Przyćiepiłeś
cz jego / á w swojey potrzebie Obrońcy
miał áni pomocniká z ćiebie.
15. Sławá wßytká jego y świetność záć-
ona :/: Stolicá przeważna z gruntu wy-
cona / Ukróćiłeś lat jego kwitnącey młó-
śći / Oczu podnieść nie może / pełen zelży-
śći. Będźieß wżdy kiedy koniec twey nie-
ce Pánie? Kiedyż wżdy twoy srogi gniew
ećiw mnie ustánie?
16: Wspomni że ná świećie krotko mego
eká :/: Záliby ś ty prożno stworzyć miał
owieká Żeby y ten lichy czás w troskách
ał położyć Bo ktoß śmierći mógł zniknąć /
o z martwych ożyć? Gdźie teraz ono twoje
łośierdźie dawne? Gdźie przymierze twe
Dawidem záwárte sławne?
17. Wspomniß nas wżdy Pánie / y skłoń

oczu swoich :/ A urągániu śtąg przypáł
śie twoych. Pełne zándárza śnupek kro
nas lżyli Nászy nieprzyiaćiele : Ciż nie p
puśćili Twemu Pomázáńcowi : Bądź
chwałá Pánie A ják jest wola twojá / ták
niechay stánie.

PSALMOW DAWIDOWYCH

Część Czwarta

PSALM XC.

Domine refugium factus es nobis.

Nota Psálmu LXXVIII.

PAnie tyś bywał sam nászá obroná / Wi
tym k żdy wiek/wie wszelka stroná : J
cze ná świećie nie stánęły gory/ Jeszcze się
okazał twor ktory/ Kiedyś ty już był w swo
możnośći / Jesteś y będźiesz áż ná wie
nośći.

2. Ale człowiecze niszczysz w troskách p
mię/ Mowiąc : O ludźie ná wroććie się w
mię. Niechby kto tyśiąc lat żył á choć dal
Wiek/przed tobą to mniey niż dźień wczora
szy Mniey niżeli czás w ktory straż czuje/
ktory nic nie śpiąc inszych pilnuje.

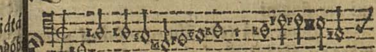
3. Náwáłnośćiámi utracasz im świátá
Jako márny sen mijáją ich láta Podob
trawie ktora kwitnąc ráno / W wieczor po
ćięta obraca się w śiáno. Tákći my w two
gniewie więdniemy / W zápálczywośći tw
nędznie schniemy.

4 Ty masz przed sobą násze nieprawośći
Tobie są jáwne y naskrytsze złośći W tym
paleniu właśnie ták mijamy / Ják słowa co

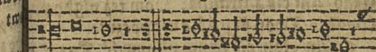
by wypuszczamy: Wieku náßego jest lat [?]mdziesiąt/Duży to co ich przetrwa ośm[?]siąt.
. A lepßa ich część w frásunkách trawi[?]/Nátrapiwßy sie potym precz lećimy / Kto [?]ew twoy ćießki nieśmiertelny Boże / Kto [?]ách twoy srogi pojąć z ludźi może/Dni ná[?] [?] ty sam ucz nas ráchowáć / A mądrość [?] nam swą zámiłowáć.
[?]. Dokądże gniewu twego będźie Pánie ? [?]wroć śie do nas / á swe smiłowánie/ Okaż [?]gom swym : násyć nas litośći W kázdy zá[?]ek/z swey ßczodrobliwośći. A my ćie wiel[?]/zbywßy kłopotá / Będźiem poki nam zstá[?] żywotá.
7. Tyle nam użycz dni strawić w rádośći / [?]esmy ich już strawili w żáłośći : Niechay [?]broć twa trwa záwżdy nád námi Sługá[?] twymi/y twymi dźiałkámi : Bądź ná nas [?]nie záwżdy łaskáwy/ Rządź swoją łásk[?] náßych spráwy.

Psalm XCI.

Qui habitat in adjutorio altissimi.

To opieki Nawyżßego W straży jego [?]en w ćieniu Wßechmogącego bespiecznie od[?]

używa :/:
poczywa. Przetoż y ja mowię sobie :

Tyś ma obrona Pánie/ Tyś twierdza/

Bog ja w tobie/Sámym składam ufáni

2. Bo mie on z śidłá łowczego / Ktor
sie ja boje :/: Wyrwie / y z zárázliwego
wietrza przez moc swoje. Da mi pod skr
dłámi swymi Biedz záwżdy bespiecznie : I
tarczą mie prawdziwymi Słowy strzedz
dźie wiecznie.

3. Przetoż mie nic nie zátrwożą Trw
gi nocy strászliwych :/: Ani / co sie we dn
srożą / Strzały przygod szkodliwych : Ani
powietrza boje / Co sie z zmierzkiem przech
dźi : Záráźie płácu dostoje / Co w po
dnie wiec szkodźi.

4. Niech ich choć kilká tyśiecy / Wel
mnie strásznie leże :/: Niech z drugiey stro
choć wiecey : Mnie ten jad nie dośieże. O
sem ja bedac záchowan / Byrze oczymá sw
mi /Jáko sie okrutnie mśći Pan / Nád wszyt
mi grzesznymi.

5. Poniewaz tedy sámego Páná uciecz
moje :/: Ktádźieś zá obronce swego/ Máj
w nim ufność twoje / Nie tkniec sie ciebie n
zlego/Ani cie záfrásuje: Dom tez nigdy prz
ćiwnego Trwoy szczęśćia nie poczuje.

6. An okom cie swym pilnowáć Kazał n
drogách twoich :/: Aż y ná reku piástowáć
Abyś kiedy nog swoich Nie obráźił ná kámi

Będźiesz po źmijach chodźił/ Będźies srog
emu plemieniu/ Smokći nie będźie szko-

. Przeto iż mię umiłował/ (Rzekł Bog)
o wybáwię :/: A iż mi wiáry dochował/
wę jego wystáwię : Záwołáli mię w
kośći/ Wnet go wyrwę z kłopotá/ Y ná-
tę go zacnośći/ Przedłużę mu żywotá.

Tenże.

Tę śię w opiekę podą Pánu swemu/ á cá-
łym práwie sercem ufa jemu/ śmiele rzec
e/ mam Obrońcę Bogá/ nie będźie u mnie
szna żadna trwogá.
. Ciebie on z łowczych obierzy wyzuje/ y w
źliwym powietrzu rátuje: w ćieniu swych
ydeł záchowa ćię wiecznie/ pod jego piory
esz bespiecznie.
. Státeczność jego/ tarcz/ y puklerz mocą
zá ktorym stojąc/ ná żaden strách nocny/
żadną trwogę/ áni dbay ná strzały/ kto-
i śieje przygodá w dźień biały.
. Ztąd wedla ćiebie tyśiąc głow polęże/
o drugi tyśiąc: ćiebie nie dośięże/ Miecz
chronny: á ty przed śię swymi/ oczymá
zysz pomstę nád grzesznymi.
. Iżeś rzekł Pánu/ tyś nádźieją moją: iż
z nawyższy jest ućieczká twoją: nie dostą-
tę żadna zła przygodá/ áni śię znaydźie w
u twoim szkodá.
. Aniołom swoim każe ćię pilnowáć/ gdźie-
wiek stąpisz: Ktorzy ćię piástowáć/ ná
u będą/ ábyś idąc drogą/ ná ostry krze-
ń/ nie ugodźił nogą.

7. Będzieß po żmijách bespiecżnie gnì-
liwych/y po pádálcách deptał niecierpliwy
ná lwá srogiego bez obrázy wśiedzieß / y
ogromnym smoku jeździć będzieß.

8. Słuchay/co mowi Pan/iż mię miłuje
przećiwko mnie ßczerze postępuje: ją go
káżdy w jego káżdą trwogę / nie zápámiętá
y owßem wspomogę.

9. Głos jego u mnie nie będzie wzgárdzo-
ny/ ja z nim w przygodźie: odemnie obro-
niech pewien będzie / pewien y zacnośći
y lat ßedźiwych/ ymey życżliwośći.

Psalm XCII.

Bonum est confiteri Domino.

Słußna żebyśmy swego Páná wysławi-
Y ku cżći śpiewáli Jmienia nawyżß-
Ráno opowiádájąc Láskę jego święta /
zás prawdę wźięta Y w wieczor wyná-
wájąc.

2. Wynośąc pod niebiosy Regałem/ C-
trámi/Hárfą y Lutniámi / Y rozumnymi g-
śy: Boś mię Pánie rádośći W sprawa

...h nádbáwił: y toś we mnie sprawił/Bym
...hwalił z możności.
. O ják wielka szerokość Wszytkich spraw
...h Pánie / Kogoż ná to zstánie Zmierzyć
...eż głębokość Myśli? ktorych głupiego
...pojmuje serce: Ni ich uważáć chce Myśl
...á bydlęcego.
. Wiedząc ná co grzesznicy / Acz zielono
...ją y kwiát rozwijáją / Przychodzą nie-
...wszyscy: Bo koniec ich rádości/Wieczne
...ácenie: Ty sam niesłończenie : Trwasz
...ie ná wieczności.
5. Oto ják przeciwnicy Twoji Pánie gi-
Wszyscy się rozwiną / Niewiedzieć gdzie
...nicy: A mnie ták się gotową Dáieszy chce
...je Wynosząc moc moją Jáko Jedno-
...cową.
6. Dałeś mi pomázánie Swiętym olejem
...m / Żącżym ja okiem mym / Żáłosne do-
...dnie Bytże nieprzyjáciol swych : Y o ich
...sczeniu / Niemal w okámgnieniu / Przyi-
... wieść do uszu mych.
7. A ten co ufa w Pánie / Zieleniec się
...żie / Y rozrastáć wszędzie Ják Cedry ná
...anie Bo kto w Páńskim sczepiony Domu/
...tnąć záwżdy / Ják pálmá w czás káżdy/
...dżie ślicznie zielony.
8. Tákże y ná swą stárość / Trwájąc w
...ey czerstwości/Nie stráci płodności/Przy-
...ąc owocow dość / By był opowiadány Ze
...ech nalepszy sam / Bog / co go zá tárcz
...m/W niwczym złym nie uznány.

Psalm XCIII.

...minus regnavit, decorem indutus est.

PAn nasz kroluje / w slawe odziány / m estwo y w dzielnosć zacnie ubrany: P przez ktorego świat ten stworzony / St swym gruncie nieporuszony.

2. Máiestat jego bez odmiennośći / Ták ko on sam trwa od wiecznośći: Niech sie rz ják chcą nádymáją / Niech huczą / z brzeg niech wylewáją.
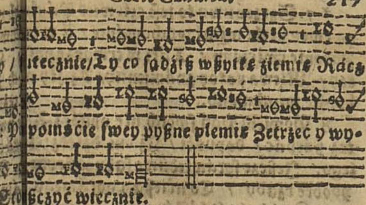
3. Niech sie y morze iáko chce burzy / Ni sie áż w niebo náwáłnosć kurzy: Grożni sy morzá y náwáłnośći / Jest y możniey Bog z wysokośći.

4. Swiádectwo twoje chybić nie może / G kolwiek rzeczesz stánie sie Boże: Dom tw ozdobion świętobliwośćią / Ktora pospolu c dźi z wiecznośćią.

Psalm XCIV.

Deus ultionum Domine.

BOże tobieć sie mśćić sámemu Należ ják sprawiedliwemu / Raczże sie zemś

2. Dokąd będą hárdźie kazáli? Dokąd
nie / ludzie zuchwáli / W wielkiey swey
ostydliwośći / Niecnotą śię zábawiájąc
twoje sądy niedbájąc / Chlubić śię będą
kośći?

.Srodze śię ná lud twoy tárgáją/ Gwał-
dźiedźictwo twe ßárpáją : Nie przepuß-
ni gośćiowi / Nędzne wdowy ućiskájąc /
ierotki ukrzywdzájąc. Bez wstydu z nich
y mowi :

. Niemać Pan Bog świátá ná pieczy
on uważa ludzkich rzeczy / Nie widźić on
żadnego / O głupcy coż to czynićie / Cżę-
wżdy nie uważyćie / Y niechcećie baczyć
?

. Ze kto dał słuch y oczy temu Nie trudno
to sámemu : Kto ludzkie karze złe sprá-
/ Srodze śię o nie gniewájąc / Plagi ná
dopußczájąc / Jáko wam ma być łáskáwy?

. Ten ktory dawa inßym wßędźie Rozum
koż wżdy sam będźie Bez rozumu/ bez ma-
śći / Owßem on sam náße spráwy / Skryte
li y zábáwy / Widźi ßczyre być márn-
ći.

* 7. Szczesliwy to jest człowiek Pánke/ w twey szkole wziął wychowánie / A w tw Zakonie ćwiczony : Táki w trwodze posp tey / Miewa pokoy známienity/ Aż zły w będzie wepchniony.

8. Bowiem Pan swoich nie opuści/ An też szárpáć/ dopuści / Iż oni dziedzictn szego. Jeszcze spráwiedliwe sądy Wrocą ydobre rządy / Co ućieszą cnotliwego.

9. Ktoż był ták łáskáwy y ná mię / Żeby był miał ująć zá mię Przećiwko złości z ludzi? By był Pan nie dał pomocy/ Usn bym snem wieczney nocy/ Z ktorego nik obudzi.

10. Jesli mi nogá szwánkowáłá / W mię twoiá łáská wspieráłá : Jesli mię utrapiły Panie smętne myśli moje / Z zás poćiechy twoje Duszę moję ochłodziły.

11. Przed Tronem twym mieysca nie ją / Co insze gwałtem ućiskáją / Nie strze spráwiedliwośći / Co ná dobre práktyku Niewinne ludzie skázują Ná śmierć/ bez n kiey litośći.

12 Lecz Pan jest moy zamek y skáłá / nim duszá ma zawżdy ufáłá? Náden nic szego nie mász. Ten złe zá jich niepráwo Wygłádzi w swojey srogośći / Wygłád wieczny/ Bog nász.

Psalm XCV.

Venite exultemus Domino.

Nota Psálmu XXIV.

POdźmy Pánu zá śpiewaymy/ Zbáwien go swym wyznaymy/ Y bespiecznośći

ſkáką. Podźmy przedeń z ochotnośćią
pſąc mu zſercá wdźięcznośćią Pſalmy y
śpiewánia z chwałą
. Bo Pan Bog náß Pan zacnieyßy / Nád
ytkie Bogi godnieyßy / Wßytkiemu świát
ón pánuje : Wßytkie ziemſkie głębo-
ći / Y wßytkie gor wyſokośći / Swymi
śmi on piáſtuje.
. Jego morze / on je ſpráwił / Ziemię
ſwą poſtáwił / On nimi rządźi nieprze-
ąc. Podźmy / jemu ſię kłániaymy /
ym go Stworzyćielem znaymy / Cześć
y chwałę wyrządzájąc.
. On jeſt Bog náß / myſmy jego Stádo łu-
Wybránego / On nas ſam páśie bez przeſtá-
. Przetoż ſerc nie zátwardzaycie. Ale rá-
poſłuchaycie / Głoſu jego ná was wołá-

. Nie chodźćie ſwych Oycow torem / Kto-
mię ſwoym uporem / Nápuſtyni ſłucháć
hćieli: Wßetecznie mię doświádczáli / A-
ocy mey doználi / Choćiaż ją y nie raz
ieli.
. Czterdźieśći lat im folguiąc / Z nimi śię
o fráſuiąc Doznałem ich w uporze wiele
: Bowiem drog mych niepoználi / Ani
ſłádowáli / Gárdząc upominániem
kim.
Przetoż w ſwey ſpráwiedliwośći / Przy-
łem w zápálczywośći / Ze do odpoczywá-
nego / Zá táką ich upornośćią / Słowom
niepoddánośćią / Nie przyimę ná wieki
go.

Tenże.

Nota Psalmu XXIII.

POdźmy z ochotą/Pánu chwałę dáym
jego łáskę wieczną wyznawamy / stan
się przed nim : zbawcą wszech trudnośći/s
rzem zdrowia/y trwáłych rádośći:spieszmy
k niemu/spieszmy się k niemu spieszmy się z d
kámi / y z wdźięcznym Psalmow dźwięk
y z Pieśniámi.

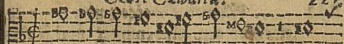
2. Pan to jest wielki / krol niezwyćięż
nád insze wszytkie Bogi przełożony : w jeg
ręku źiemskie głębokośći/ y niedostępne g
wysokośći : jego jest morze / y on je sam s
wił/y wszytkorodną źiemię on postáwił.

3. Podźmy / śćiągnąwszy ręce swe do
ná/á nie mieszkaymy upáść ná kolána / p
Májestatem jego wielmożnośći / to jest
Tworcá / to jest Pan litośći : A my lu
go : o ktorych on wczáśie / záwżdy prze
śla / y ktore sam páśie.

4. Dźiś jesli w uszy swoje usłyszyćie /
świętobliwszy głos jego/pomnićie/sercá p
łożyć / nie swych Oycow wzorem / ktorzy
szczerym ná puszczy uporem / słucháć nie
li : ále doświadczáli / możnośći mojey :
jey doználi.

5. Przez lat czterdźieśći ten lud mię
sował : ktoremum ja też ták długo folgo
żem rzekł ná koniec : ći ludźie szaleją/áni
żyć moych słow umieją. Przetom też przyś
gniewem zápalony / że ich miał minąć p
námieniony. Psalm *XCVI.*

Cantate Domino canticum nobu

Dwa Pieśń Pánu záśpiewayćie/ Wßyſcy wzgorę wynaßayćie : Spiewayćie Pánu ſwojemu / Ku czći Imieniu świętemu Zbáwienie jego rozgłaßayćie.

2. Niechay będźie miedzy pogány W chwale ſwey z dźiwnych ſpraw uznány / Niechay Bog náß nazacnieyßy / Nád wßytkie bogi godnieyßy / Będźie z bojáźnią wyznány.

3. Bo coż ſą pogáńſcy bogowie / Jedno obłudliwi báłwanowie ? Ale Pan niebo z gwiazdámi/ Włáſnymi ſtworzył rękámi / Y ſwoją chwałą zowie.

4. Namiot jego śliczny zacnośćią / Wielki jeſt ozdobion możnośćią : Przetoż mu wßyſcy przyznayćie Cześć/ á chwałę mu oddayćie / Z uprzeymą ſerc wáßych wdźięcznośćią.

5. Przyznayćie władzą Bogu ſwemu / Y chwałę imieniu świętemu / Dáry mu z ſobą przynieśćie / Bez mießkánia wniść przyſpießćie/ Do śieni domu Bogá ſwe°.

6. Wyſokiey jego świętobliwośći / Pokłony czyńćie w uczćiwośći : Oblicza ſię jego boycie / W poſłußeńſtwie jego ſtoyćie/ Po wßytkiey świátá ßerokośći.

7. Niechay ten głos wszytek świát czuj
Ze nász nawyższy Pan króluje : Wszytk
świátem sprawnie rządźi / Wszytkie spráw
dliwie sądźi / Wszedźie się wielmożnie sp
wuje.

8. Niech się z tego niebo ráduje / Niech
rádość y ziemiá czuje : Niech pląsáją w te
czásy Morze / polá / wszytkie lásy / Y cok
wiek się w nich znáyduje.

9. Jużći w drodze Pan Bog prawdziwy
Bliskoć już sędzia sprawiedliwy : Spráw
dliwie sądźić będźie / W rządźie prawdy
go wszedźie Trwáć muśi / wszelki narod żyj

Psalm XCVII.

Dominus regnavit, exultet terra.

NIech / gdyż Pan króluje / Ziemiá się rádu
Niech y wszytkie krájiny / Ciesza się z
przyczyny. Obłok koło niego / Ćmy wychod
z niego / A ná strásznym sędźie / W sprá
dliwym rządźie / Záłożon tron jego.

2. Ogień przed nim chodźi / Ktory wszytk
szkodźi / Co ná Páná niedbáją / Jemu się sp

widzą. Wykławicejego / Kray świátá w-
ſkiego/Nagle oświecáją: Ná co gdy pá-
dają Ludzie/ ſtrách ich tego.
3 Iák woſk w gorącośći/Ták też w przy-
nności Páńſkiey/wierzchy gor táją/Bo gą
ym Pánem znáją. Niebios wyſokośći / O
áwiedliwośći Iego wyświadczáją / W-
kich náuczáją Boſkiey znájomośći.
4 Niechay záwſtydzeni Będą/ći ſzaleni/
cześć báłwanom dáją/ Y z nich ſię prze-
walają. Pánu cześć dawaycie / Pánu ſi-
niáyćie / Wſzyſcy Aniołowie: Czego gd-
dowie Syon/ áż pátrzaycie:
5. Iák ſię urádują/ Gdy ten głos uczuſą
ſzytkie corki Syońſkie / Pátrząc ná ſądy
ńſkie. Boś Pan niezmierzony /Nigdy nie-
iczony: Tyś nád wſzytkę ziemię / Nád
ielſkie plemię/Wyżey wynieśiony.
6 Wy co ná tym świećie Páná miłujećie
eyćie w obrzydliwośći / Grzechy y wſzel-
złości / Strachow ſię nie bojąc / Przy
ym Pánu ſtojąc: Strzeże Pan cnotliwych/
oni od złośliwych / Smętne ſercá kojąc.
7. Pan ſpráwiedliwemu/Y ſercu ſzczyremu/
śiał w ſwojey świátłośći / Bárzo wiele
ośći. Cieſzćie ſię cnotliwi / Y wy ſpra-
dliwi / Páná wſpomináiąc / Wdźięcznie
ſławiájąc/Pokiśćie tu żywi.

Pſalm XCVIII.

antate Domino Canticum nobum.

Nota Pſalmu LXVI.

Uśpiewaycie Pánu Pſalm nowy/ Co ſam
rámienem ſwym dźiwy / Dźiąc ſwym rá-

tunek gotowy / Czyni / jáko Bog prawdźiw
Podał wßem Pan do znájomośći Swoje w
báwienie drogie: Jego ſtráßney ſpráwied
wośći / Doznáło pogáńſtwo ſrogie.

2. Wſpomniał jáko jeſt miłośiernym Pr
ćiwko Ludowi ſwemu / Zgadźe ſię ſtáwił
ſłowie wiernym Ludowi Jzráelſkiemu: Wid
wßytkie świátá kończyny Zbawienie Bo
náßego. Przetoż go zá ták ſławne czyn
Chwalćie wßelkiey czći godnego.

3. Krzycząc głoſem wßyſcy śpiewayćie /
Pánu ku ucząćiwośći / Ná cytrách y ná
niách grayćie / Ná znák wielkiey ſwey rádoś
Biyćie w bębny / trąbćie trąbámi / Niech
ſię wßytko ráduje: Niechay morze zágr
wáłámi / Niech wßytek świát rádość czuje.

4. Niechay przed Páńſką obliczność
Rzeki weſoło pląſáją / Niechay go z wielk
chotnośćią Wßytkie gory przywitáją:
Drodzećiuż ſędźia ſpráwiedliwy / Spráw
dliwie ſądźić będźie / Trwáć muśi wß
narod żywy / W rządźie prawdy jego w
dźie.
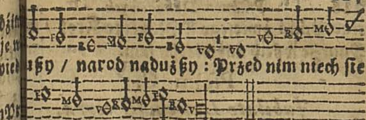
Pſalm XCIX.

Dominus regnabit, iraſcentur popu

P

An náß kroluje / Co ſwych rátuje: C

rządy władą Bo ná nich śiada. Niech ſię

2. Krol nazacnieyszy / Krol namożnieyszy
iedzy wszytkimi Krolmi ziemskimi Stádt
Syonie / W złotey Koronie: Imię jego
ięte/Niech jest u nas wzięte.

3. O ty wielmożny / A Krolu groźny/Mi-
ąc sądy / Stánowisz rządy W sprawie-
wości / Nie lubiąc złości: Jáwny dowod
o/W ludu twym / wszytkiego.

4. Tákim go znáiąc / Przed nim klękáiąc/
gá swojego / Czćicie sámego / Przed jego
onem/Moyżesz z Aronem Ofiáry palili / Y
mu służyli.

5. Ták y z inszymi / Pánu wiernymi / Sá-
el stawał/Aby oddawał / Swoje żądośći:
iec gdy w ćięszkośći Ná Páná wołáli/Ná-
ek miewáli.

* 6. Z stupá dźiwnego/Obłokowego/ Co w
wietrzu stał / Bog z Oycy mawiał Z tymi/
jego Słowá świętego Pilnie przestrzegá-
Y Zakon trzymáli.
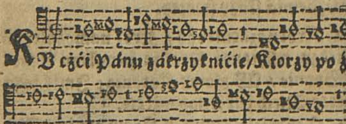
7. Tyś je nász Pánie/Ná ich wołánie/Záw-
y rátował / Tyś im folgował / Y w swey
gośći / Karząc ich złośći / Że nie poginę-
Choć zapłáte wźięli.

8. Przetoż sámego / Bogá nászego Czcząc
nászaycie: Przed nim klękaycie/ Ná gorze
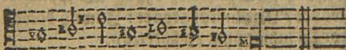
tego Páná świetego : Náśći to Krol / n
Pan/ Ze wßech naświetßy sam.

Psalm C.

Jubilate Deo omnis terra.

mi chodźićie: Służćie mu z wielką rádośći

Podźćie przedeń z ochotnośćią.

2 On sam jest Bog / że żywiemy On sprawił / pewnie nie my : Myśmy lud je wybrány/ Ná jego pásách schowány.

3. A przetoż to uważájąc / Do Kośćio śie zchadzájąc/ Służćießtám Pánu swojen Pánu ná was łáskáwemu.

4. Chwałę serdeczney wdźięcznośći C nięc jego wielebnośći. Imię jego wynaßa ćie/ Chwalćie/ cźćićie / wyznawayćie.

5. Pan to bowiem miłośierny/ Pan w ob tnicách swych wierny : Łáská jego jest stá czna/ A prawdá słow jego wieczna.

Tenże.

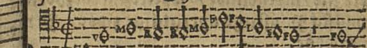
Nota Pieśni CXLII.

NIż teraz Narodowie ziemscy / day chwałę Pánu wßyscy / chwaląc z rá śćią Páná swego / przed świetą oblicz śćią jego.
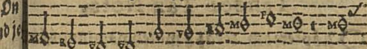
2. Znájąc yż Pan jeſt Bogiem wßyſtkim / bo
was ſtworzył ſłowem ſwym / á nie porá-
z nas żadnego / ktorzyſmy lud y owce
o.
3. Przeto ż właſnemi jego drzwiámi / wni-
ie w dom jego z chwałámi / czyńćie dźięki
nu ſwojemu/y imieniu jego świętemu.
4. Bacząc ná to ják to Pán wierny / á ják
wßem miłośierny / pełniąc kiedy co obiecuje
każdemu ktory go miłuje.

Pſalm CI.

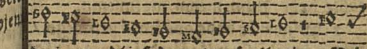
iſericordiam & judicium cantabo.

Miłośierdźiu y ſpráwiedliwośći Twey/

dnie/śpiewáć ślubuję z wdźięcznośći: Do

d nie przydźieß/drog twych pilnując/ Ná-

kdując.
2. Sam naprzod żywot prowiodę cnotli-
/ Potym záchowam y dom ſwoy uczćiwie/
ego z ſercá ſtrzedz będę pilnie/Y uśilnie.
3. Wßelkiey niecnoty/ nierad bárzo widzę/
der ſię ludźmi przewrotnymi brzydzę: Zły
nie uzna ſobie chętliwym/Pokim żywym.
4. Nie zćierpię rády ſercá przewrotnego /
ſtąpię záwżdy káždego tákiego/ Nie uktó-
ſię niecnotliwemu/Człeku złemu.

5. Ten co pokątnie o bliźnich swych zuje
Nieprzyjacielem mię swoim poczuje: Doz
nádęty y człowiek hárdy/Po mnie wzgárdz
6. Człowiek cnotliwy/ ten u mnie w koch
niu Ten w mojey rádźie/ w wielkim szánow
niu. Pobożni służyć będą w komorze/Ná m
dworze.
7. Zdraycá w mym domu żaden nie post
A káżdy kłamcá niechay się mnie boi: Ná w
trácenie ściągáć ich wszędźie / Moy gni
będźie.
8. Ná to się udam/zgłádźić z źiemie wsz
kie Złe/niecnotliwe/ wszeteczniki brzydkie
miástá Páńskiego uprzątájąc złość/ Y n
práwość.

Tenże: Táż Notá.

ZAśpiewam teraz z mojey powinnośći/
Z miłośierdźiu y spráwiedliwośći/ śpiew
sobie będę/Pánu memu/nie innemu.
2. Pilnowáć będę gośćincá práwego/
mię náwiedźisz z miłośierdźia twego/ rząd
dom swoy będę w niewinnośći/y w szczero
3. Bowiem złośćiwey rzeczy nie rad
dzę/ludźi przewrotnych spráwámi się brzy
nie przystawam (bo mam to ná pieczy)ku z
rzeczy.
4. Serce zdrádliwe od Dworu mojeg
Muśi odstąpić/ nie znam się do tego/co
nuje wszelkiey niepráwośći/krom záłośći.
5. Ja żadną miárą/ nie zfolguię temu
cźći uwłacza pokątnie bliźniemu /ja nie zći
pię człeká zuchwáłego/ni hárdego.
6. Będę rad widźiał pobożne ná źiemi/

y mnie będą/ći sługámi memi/ ktorzy prá-
y drogi się trzymáją/w prawdźie trwáją.
7. Obłudny człowiek/y serca chytrego/ nie
dźie przyjęł do domu mojego / nie ostoi się
edemną żadny/kłamcá zdrádny.
8. Z ziemie wytrácę złośniká wszelkiego /
omieszkánia / y z miástá Páńskiego / wy-
żenię wszytkie nieprawośći/ błądy złośći.

Psalm CII.

Domine exaudi orationem meam.

Słyß modlitwę moię Pánie/Niech ćię doy-
ie me wołánie: Nie kryi w ćięßkośći mo-
y Przedemną twarzy swojey: Ráczey do
nie strápionego Nákłoń vchá łáskáwego/
Przybądź rychło ná rátunek/ Słyß y obacz
oy frásunek.

2. Boć jáko dym ulećiáły/ Látá moje zu-
káły / W ćięßkiey mey doległośći / Wy-
rzáły me kośći: Ták uwiędło serce moje /
ko trawá w letne znoje / Już v chlebá jeść
e mogę / Czując ná się zewsząd trwogę.

3. Z ustáwicznego wzdychánia/ Zákosnego
nárzekánia/ Ktorá ma pokurczona/ Do k
ści przysuszona: Podobnym pelikanowi/
nocnemu puhaczowi/ Ktory w smętney sw
sey chwili/ Ná puszczy więc rzewnie kwili.
4. Nárzekam jáko wrobl mály/ Gdy g
ſtáre odlećiáły/ Ani ja odpocznienia N
mam áni wytchnienia: A jednák nieprzyjaći
le/ Szárpáją mię názbyt śmiele/ Wśćiekl
przećiw mnie powstáją/ Cáły dźień mi ur
gáją.
5. A ja się karmię zá słowem Swym/ mi
sto chlebá/ popiołem: Me káždodźienne tru
ki Łzy zmięszáne z frásunki: A to z rozgni
wánia twego/ Przećiw mnie zápalonego: A
dczem był powyższony/ Alem się zstał porz
cony.
6. Chodzę by ćień pochylony/ Zayśćie
słońcá utopiony: Vschłá zemną ma stawa
Ják pośieczona trawá. Ale twojá bytno
Pánie/ Aż ná wiek wiekow zostánie/ Pamię
ká twey wielmożnośći/ W narodźiech tr
ná wieczności.
7. Ty powstawszy czásu swego Vlitujesz s
wiernego Syonu/ co kochániem Jest twoi
ymięszkániem: Tegoć teraz pożądány Czá
jest/ przez ćię obwołány: Ráczże się tedy zm
łowáć/ A swoich wiernych rátowáć.
* 8. Niechay służebnicy twoy/ Zážyją poći
chy swojey Z rumow Syon stawiájąc/ Pust
w nim osádzájąc: Aby się narody bały/ Jmi
nia twojego chwały: Y Krolowie twey m
żności/ Klaniáli się z uczćiwośći.
9. Pátrząc jáko Pan buduje Syon/ ktor

ym miánuje / Sławę mu przywróćiwszy/
ʃkę uczyniwszy : Poyrzał ná płácz ludu
go / Od wszytkich opuszczonego : A nie wz-
rdźił modlitwámi/Ani lichymi sługámi.
10. Co niech będźie zápisano / W potomny
k záchowano/Żeby to wszyscy ználi/ Y pil-
uwáżáli/Jedni drugim podawájąc / Y po
ie zostawiájąc / Na cześć Páná nawyższe-
Y ná wieczną chwałę jego.
11. Ktory poyrzał z wysokośći / Z Tronu
y świętobliwośći / Poyrzał Pan z niebá
go / Ná doł kráju źiemskiego : Słyszał
ęzniow nárzekánie/Widźiał ich ná śmierć
zánie / Y z więzienia je wybawił / A ná
ności postáwił.
12. Aby imię wielmożnego / Syon sławił
ná swego/ A Jerozolimczycy go chwa-
wszyscy : W ten czás kiedy przełożeni Z
em będą zgromádzeni/ Ofiáry Bogu sprá-
wáć / Służby mu swe ofiárowáć.
13. Acz w tey drodze moje śiły Vtrapie-
n się námdliły/Gdy Pan skroca mojego /
otá tu biednego. Jednák wołam / Mnie
wieká/Nie bierz z tąd Pánie w połwieká/
co záwżdy od wieczności / Trwasz bez w-
iey odmienności.
14. Tyś źiemię sam ugruntował / Niebo
e swą zbudował : Lecz to zginie / w całośći
m ty trwasz ná wieczności. A przyidźie
otszeć wszytkiemu/ Jáko odźieniu stáremu :
meś w látá nieskończony / Bierz swe do
cznéy obrony.

Tenże.

Nota Pieśni CCXVI.

Wysłyß prozbn moje / Boże litościwy :/: A
niechay ćie moy głos dośięże tesćliwy
Nie odwracay / czásu złey przygody moiey
odemnie smutnego Swiętey twarzy swojey.

2. Ale nákłoń vchá / Oycze dobrotliwy :/:
A nie opuſzczay mie w moy dźień nieſzczęśl
wy: Kiedykolwiek wołam ściśniony fráſu
kiem/przybądź/proſzę Pánie: przybądź swy
rátunkiem.

3. Iáko dym / ták látá moje uleciáły
Kości jáko głownia / moje wygorzáły: (
chleb nie pomyślę: á też serce moje / uſchł
jáko trawá w srogie letne znoje.

4. Prze ćięſzkie wzdychánie / prze m
płácz serdeczny :/: Prze nieznośną żáłość
y fráſunek wieczny / krwie w sobie nie czuj
nie máß ná mnie ćiáłá kości tylko biedne /
ſkorá zoſtáłá.

5. Jeſtem jáko w leśiech pelikan zchow
ny :/: Jeſtem jáko puhacz w puſtyniá wm
ſtány: Nie ſmutniey nárzeka wrobl ná gni
żdźie máły / kiedy go máćiory pkoche od
ćiáły.

6. Nieprzyjaćiel vdtrząc ćięſzy duſzę ſw
je :/: A ßydząc przyśięga przez oſobę moj
A ja miáſto chlebá / ſzczyrym żyw popiołem
á łzy żywe pije / śiedząc zá ſwym ſtołem.

7. Prze twoy gniew ſurowy (boś mno
pácżywy :/: Z gory dał o źiemię) wiek m
nießczęśliwy / chynął śię ku nocy / jáko ći
wieczorny / y uſechłem prawie / jako kwi
ugorny.

8. Ale ty ná wieki trwáć będźieß / o P
nie :/: A pámiątká twojá nigdy nie uſtáni

/ śię nád Syonem jeſzcze maſz zmiłowáć
adź juź czás przyſzedł żeby go rátowáć.
. Już ku rumom jego ſerce obróćili :/:
udzy twoy/już śię puſtyń użalili: y będą
ćiebie wſzytkie kráje bały / y wſzyſcy kro-
ie lęką śię twey chwały.
o. A to / że ty znowu miáſtą ſwe náprá-
:/: Y w ſwym Máieſtaćie widomie śię
oiſz: á gárdźić nie będźieſz pokornych pro-
mi/áni ſercá wielce ſtrapionego łzámi.
1. Niech to piſmem będźie nápiſano zko-
:/: Dla wieku przyſzłego: áby świát ná-
ym / miał pámiątkę Páńſkiey dźiwney
ierżnośći / á ſławá ſłynęłá jego ku wie-
ośći.
2. Abowiem ná niebie śiedząc Pan wyſo-
/ raczył ſwe ku ziemi ná doł ſpuśćić oko:
płácz uſłyſzał więźniow okowánych / y
ował ná śmierć oſtátnią podánych.
3. Aby ná Syonie ćiż mu dźiękowáli :/:
moc w Jeruzalem jego wyznawáli: w ten
s gdy lud wſzytek / wſzyſcy przełożeni / k
i ſłużbie Páńſkiey/będą zgromádzeni.
14. Teraz ácz mię ſtrapił długimi drogá-
:/: Y lat mojch biednych ſkróćił fráſunká-
/ przećię k niemu wołam: nie bierz mię
owieká/ ſmutnego/moy Pánie/ w połowi-
wieká.
15. Twe látá ſą wieczne/ tyś niebo zbu-
wał :/: Y ziemię rękomá ſwemi ugrunto-
ł. To wſzytko záginie / á ty w ſwey cáło-
/ Boże moy/trwáć będźieſz ná wſzytkie wie-
ośći.
16. Wſzytko tę zwiotſzeje/by płáſcz poche-

dźony :/: Y odmiánę weźmie ; tyś nie o
mieniony / y lat nieskończonych : ktory
ucżesniki / Vcżyniß bez chyby / swoje mił
śniki.

Psalm CIII.

Benedic anima mea Domino.

B Łogosław duszo moiá Pána swego / Bł
gosław imię Pána naświętszego: Błogosła
duszo ma Pánu swemu / Dobrodźiejstw je
nie zápominájąc / Owszem z wdźięcznośc
one wystawiájąc / Oddaway chwałę Pa
dobremu.

2. Bowiem nád tobą używa litośći / Odpu
szcżáiącći twoje nieprawośći: Zábiega wszy
tkim chorobam twoim / Zywot twoy śmier
srogiey odeymuje / Błogosłáwienstwem swy
ćię koronuje / A miłośierdźiem okryw
swoym.

3 On wszytkim dobrem ustá twe nábawia
On cżerstwą młodość sam w tobie odnawia

[...]obną czyniąc śile orłowey: Przestrzegá [...]żdy Pan sprawiedliwośći/A odeymowáć [...]wdźie y ćięszkośći Niewinne / záwżdy on gotowy.

[...]. On swe oznáimił drogi Moyzeszowi / [...]iwną pokazał moc Izráelowi / Będąc w [...]rzebie jego obrońcá : Pan miłośierny / [...]i to dobrotliwy/Ná gniew nie prętki/bátá [...]káśki chćiwy/Dobroći jego nie znaydźiem [...]cá.

[...]. Bo choć częstokroć w swojey nikczem[...]ći Obrażamy go / on nas w ćierpliwośći [...]sza / ni gniewu chowá ná wieki: Nie we[...] grzechow nászych postępuje / Nie według [...]ug z námi się ráchuje/Nie wypuszcza nas z [...]jey opieki.

[...]. Jákiey nád źiemią niebo wysokośći / [...]ey on ku swym sługom jest litośći / Aby [...]áżdy z dobroći chwalił: Y jáko słońce dá[...] záchodźi / Od mieysca swego kedy ráno [...]hodźi/Ták on dáleko złość nász wzdalił.

[...]. Jákiey litośći nád dźiećmi używa Oćiec [...]iey też Pan litośći bywa / Nád trwdżą[...]i w bojáźni jego : Wie żesmy gliná/ zna [...]e krewkośći / Swieża jest pámięć u jego [...]ośći/Iżesmy poszli z prochu źiemskiego.

[...]. Wie co jest żywot człowieká káżdego / [...]włásna trawá bytu nietrwáłego / Y jáki [...]atek co kwitnie pięknie / Gdy przykrym [...]trem bywa zárázony / Slicznosć utráći [...] umorzony/Snádnie go káżdy z gáłązki / [...]knie.

[...]. Lecz ći co w sercách bojáźń Páńską má[...] Wielką chęć jego przećiw sobie znáją/ Y a

pokomkámi ćießą ſię wiecznie/ Ci co przymi
rza jego oſtrzegáją / Wyrokow świety
nie zápominája / Ale według nich żyją ſt
tecznie.

10. Pan to jeſt wielki / godźien wielebn
śći / Tron ſwoy poſtáwił w niebá wyſok
śći / Stárße niż świát pánowánie jego
Zemnaß Anjeli dźiwni w ſwojey śile / Ktor
czynićie co Pan káże mile / Wyſtawiayć
go czáſu wßelkiego.

11. Wyſtawiaycieß go wßyſcy jego ſł
dzy / Y co pełnićie wolą jego drudzy / Chwa
ćie go wßytkie zaſtępy jego/wßelkie ſtworzen
chwal go bez przeſtánia/Ná wßelkim mieyſ
jego pánowánia A ty więc dußo chwal Pá
ſwego.

Tenże.
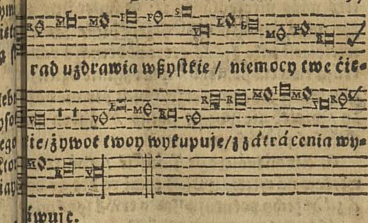
Nu lob mein Seel den HErren

CHwal dußo ma Páná mego/ że wßyſtkie
Dźiękuy z rádośćią ſámemu/ Imieniu je
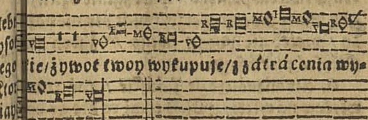
ſercá ſwego / Rep.
świętemu / Nie chćiey zápomináć jego

dobrodźieyſtwá wßelákiego / Ktory jeſt mi

łośćiernym / wßem nieprawośćiam twym

rad uzdrawia wßyſtkie / niemocy twe ćie-

ie/żywot twoy wykupuje/z zátrácenia wy-

ſwuje.

2. Ktory ćię ták koronuje / miłośierdźiem
ypráwuje :/: Zadzą twą dobrym nápełnia
dość twą z orłą odnawia. Pan jeſt ſię
ſpráwiedliwym / k temu Pánem miło-
wym / wßem ktorzy krzywdę ćierpią / od
ch gdy je trapią / ktory też Moyżeßowi / y
ráelowi/ drogi ſwe ukázował / y wolą ſwą
wiádał.

3. Jeſt nam Pánem miłośćiwym / nád
śćią náßą ćierpliwym :/: Nie wiecżnieć
będźie gniewał/áni wiecżnie grzechow ka-
. Nie cżynić nam podług złośći / áni
dług niepráwośći / ják niebo pięknie ſtwo-
t nád źiemią przełożył / ták śię hoynie zli-
ał/miłośierdźie ſwedał/tym ktorzy śię go
ą / á zá grzechy pokutują.

4. Ják jeſt dáleki od śiebie / wſchod od zá-
du ná niebie :/: Tákći dálekie ucżynił / á
yſtkie od nás oddalił nàße złośći nie-
áwośći / z ſámey ßczerey łáſkáwośći / jáko
iec miłuje / Dźiatek ſwych żáłuje / ták śię
m użáłował y łáſkę dárował / tym ktorzy
ę go boją / á w rządźie ſłow jego ſtoją.

5. Boć onſam zna náßę krewkość / y wßy-

ſtke náſze nikczemność :/: Pámiętájąc zá
żdy ná to/żeſmy proch á ſczere błoto. ☙ Cz
włekći jeſt jáko śiáno/ktore podćináją ráno
kráſą kwiećia polnego/ wnet zginie dźień je
gdy wiátr mocny uderzy/kwiát śię nie odżi
ży/ więcey nie pozna ſwego / żaden kw
mieyſcá pierwſzego.
6. Ale miłośierdźie Páńſkie / toć trwa
wiekow ná wieki :/: Nád tymi co śię go boj
á zá grzechy pokutują ☙ y trwa ſprawied
wość jego/do pokolenia trzećiego/ nád Syn
Synow dobrych/ludźi wſzytkich zbożnych /
Teſtáment trzymáją/y przed ſobą máją/prz
kazánia chowáją/ná nie záwżdy pámiętáją
7. Pan ná niebie ubudował / Tron ſol
zacny zgotował :/: Ná ktorym będźie krol
wał/nád wſzymi ludźmi pánował. ☙ Błog
ſłáwćie Páná wſzyſcy / Anjołowie jego świ
ći / ztwierdzeni w ſtáteczności / potężni w d
żości/ku wypełnieniu wſzego/rozkazánia jeg
by go ludźie ſłuchali / ſkutkiem słowá w
pełniáli.
* 8. Dobrorzeczćie Pánu wſzyſtkie / Moc
ſtwá jego wielkie:/: Wſzyſcy ſłużebnicy jeg
jáł Páná ſwego miłego ☙ co wolą jego cz
nićie/y rozkazánie pełnićie chwalćież wſzyſ
beſpiecznie/ktorzyśćie w kroleſtwie Krolá t
go wielkiego / nád krolmi wyżſzego / y wy ry
cerſtwo jego/ chwalćie Hetmáná ſwojego.
* 9. Chwalćież ſtworzyćielá ſwego / w
wſzyſtkie ſtworzenia jego :/: W káżdym mie
ſcu świátá tego / wſzego pánowánia jego. ☙
A ty duſzo ma napierwey / chwal Páná ſweg
nábożniey/chwałá Pánu náſzemu / Oycu ni

[Oj]cu niebieskiemu / z Duchem jego Synowi/nas Zbáwicielowi/ ják byłá pierwey / ninie / wiecznie [tak]y nie záginie

Psalm CIV.

Benedic anima mea Domino.

Duszo błogosław Páná swojego/O wszechmocny / rzekni do niego / Nie ogárnionyś w swojey wielkości / Nie doścignionyś w swojey wielebności : Wkoł cię obeszłá cześć/ [y] je chwała / Ják płaszcz ozdobny jásność [o]giáłá/Ják śliczny namiot / swoimi rekámi Rozbiłeś niebo upstrzone gwiazdámi.

Tyś swe páłace w wodách postáwił/Tyś [wóz]y sobie z obłokow spráwił : Tobie y prętkiey skrzydłá wiátrowe Jáko náreczsze konie [prę]tkowe : Ty sobie z wiátraw posły spráwuj[esz] A oni bieżą gdźie roskázujesz : Sługámi [tw]ey są spráwiedliwośći / Gromy ogniste [tw]ey zápálczywości.

3. Tyś dźiwne grunty ziemi záſádźił/ N
jey gwałtownych wod ſtok nie wádźił/ Lecz
by ná nich jáł na ſłupách ſtáłá / Ná wiek w
kow ſię nigdy nie záchwiáłá : Choć ná n
pierwey ſtráſzne leżáły Przepáśći / co ją z
ſząd odźiáły : Ták że nád gory nawyżſ
y ſkáły/Wod bárzo ſrogie głębokośći ſtáły.

4. Jednák gdy przez ćię zgromione by
Ná twoje słowo opáść muśiły / A twoim g
ſem gdy niebo zágrzmiáło / Ná dół co p
dzey morze ućiekáło. Tám ſię dopiero gory
biły / Tám ſię doliny z wody odkryły / W
kie ſtworzenie płác mieſzkánia ſwego Náłá
w ziemi z náznáczenia twego.

* 5. A żeby morze niewylewáło / Y ziel
wiecey nie zátapiáło / Pewneś mu jego gr
ce pokazał / A przeſtępowáć ſrodześ ich zá
zał. Ty wyprowadzaſz z gor nowe zdroje /
do rzek wiodą ſtrumienie ſwoje / Z tych
zwierz chłodźi ktory w polu żyje/ Z tych up
gniony ośieł dźiki pije.

6. Tám ptacy śiedząc w krzakách zi
nych Ćwiczą głoſy w krzykách ulubionych:
z pálacow ſwych deſzcz nieprzepłácony S
ſzcaſz ná ziemię ná ſuche zagony / Z kąd roz
żenie iż ſwoje máją/Hoynośći wſzytkiego w
kim wydáją: Z tąd bydłu śiáná / z tąd zi
ogrodne/Z tąd urodzáje z tąd wino łágodn

7. Ktore dobrą myśl ſmętnym ſpráwuj
tąd chleb po ktorym człowiek moc czuje
tąd y oliwá co czyni twarz głádką / Z
wilgotność jeſt wſzytkiego mátką. Tá z
áſy drzew niezliczonych / Cedrow libánſ
przez ćię ſczepionych : Támże y ptacy ſ

zdá máją / Tám się ná jodłách bočiánk
áją.

Krolicy skáły / gory wysokie Zá zamek
á kozy dźiwokie : Tyś spráwił mieśiąc
ásom rey wodźi / Ty słońce ktore wie kę
chodźi Twoją noc/w ktorą ćiemnośći w
/ W tę się bestye leśne ruszáją : Świętá
rmu od ćebie żądáją / Rykiem go swoim
ie szukáją.

A skoro jásna zá zorzá wschodźi / Záraz
z do swych jáskiń uchodźi : Do swych zá
ludźie nástępują/A tám do mroku sáme
ácują. O ják są zacne twe Pánie sprá
Pełne mądrośći twoje ustáwy : Pełná
niá twey szczodrobliwośći / Ktorą rozle
po wszytkich w hoyności.

. Pełne y wody / kto zliczyć może Rybk
y / co go żywi morze? Tám pod żaglámi
y biegáją / Tám swe igrzyská wielorybk
: Wszytko to pátrzy ná ćię coś w niebie
ey / żywnośći czeka od ćiebie : Kiedy ot
ysz rękę/násyceni Wszyscy/gdy zámkniesz/
zásmuceni.

. Weźmiesz ich duchá w proch się obro
Broćiszli im go / ná świát się wrocą :
ałá bądź Pánu po wszytkie wiecznośći :
się Pan ćieszy z spraw swojey możno
Ná ktorego drży źiemiá poyrzenie / Go
kurzą ná jego tknienie : Dokąd mi tedy
wotá stánie / W pieśniách go chwalić
moy nie przestánie.

. Wdźięczne mi będźie o nim myślenie/
im záwżdy moje rozweselenie : Wedąy

zli ludźie z źiemie wyginęli/ y pomstę zá złe spráwiedliwą wźięli. A ty duszo ma chw[alę]
bez przestánia Pánd/ktorego znasz zlitowánie. Wszytkie narody Pánu chwałę daycie / nádeń nie mász większego/wyznaycie.

Psalm CV.

Confitemini Domino, & inuocate nomen.

NVż wszyscy ludźie Páná chwalcie / Jmię jego obwoływaycie : Głoście mię[dzy] narodámi Chwałę jego y z sprawámi : P[ie]śni mu ku czći śpiewaycie / O nim z sobą zmawiaycie.

2. Wászać chwała są jego spráwy / Jm[ię] jego dodáje sławy : W nim prawdźiwą dość maćie/ Ktorzy go z serca szukaćie: Pr[o]toż śił y twarzy jego/ Szukaycie czásu wsz[yt]kiego

3. Tudá jego sobie wspomnićie/ Y sądy [w] báczeniu mieyćie / O potomstwo Abrámow[e]
O wy dźiecći Jákobowe ? Wierni Páńs[cy] służebnicy/ A jego wybráni wszyscy.

Náſzći to Pan/jego wyroki Wiążą wſzy-
świát ják ſeroki : Wieczna pámięć jeſt u
zo/Przymierza nam ztwierdzonego: Trzy-
ſtowo przyrzeczone/ Wſzem narodom u-
nione.

. Co obiecał Abráhámowi/ Co poprzy-
gł Izáákowi / O czym rozmawiał z Já-
em / Y co mu był przyrzekł ślubem : W
ſię pokazał ſtáteczny / Nieodmienny ná
s wieczny.

. Rzekł/Ze ſię to koniecznie zſtánie / Dam
n w dziedziczne używánie / Wſzytkę Ká-
eyſką ziemię Ośiędzie ją wáſze plemię :
ć tám w máłym poczćie byli / Y jáko go-
w niey żyli.

Sámy tám ſię przeprowadzájąc/Pewne-
ntę ſtánia nie májąc:Jednák ich Pan záw-
broñił/ Y Tyrány dla nich gromił : Wy-
nym (rzekł) pokoy dayćie / Prorokow
h nie tykayćie.

. Potym gdy głod ná one kráje Przepu-
/ przez nieurodzáje Poſłał jednego przed
i/W niewolą Egyptſkiey ziemi / Jozefá
á zacnego/Od bráćiey záprzedánego.

, Tám jego nogi okowano / Y w ćięſzkim
ienin chowano/Aże do czáſu onego / Od
á náznáczonego. Gdy go Pan ſłowem
wiadczył / Státeczność jego wyba-
.

o. Zátymże go Krol puśćić kazał / A
ką mu łáſkę pokazał/Vczynił goPánem
o Dworu / y Cárſtwá wſzytkiego : Ták
ná jego zdánie / Xiążętá bráły ka-
e,

11. Rády wßytkie nic nie czyniły / W
czymby śię go nie dołożyły : Ná ten czás
Egyptską ziemię Weßło Izráelskie plemię
Y mießkał w oney krainie / Jákob w Chám
wey dźiedźinie.

12. Támże śię bárzo rozrodźili / Że też ś
źiádom strászni byli : Ktorych sercá Pan t
sprawił / Że w ich niechęć lud swoy wpráwi
Ták że o tym społ rádźili / Jákoby je wytr
ćili.

13. Aż zá czásem swoje posłáńce Posł
Pan miedzy te pogáńce / Moyżeßá y z Aár
nem / Sługę sobie ulubionem : Ci cudá wi
kie czynili / Kray on stráchem nákármili.

14. Co jedno rzekł Pan wnet śię stáło /
nic mu śię nie sprzećiwiáło : Posłał im strá
ne ćiemnośći Odjąwßy wdźięczne świátłoś
Wody śię w krew zodmieniáły / Ryby wßy
kie wyzdycháły.

15. Z ziemie śię tám żáby rodźiły /
gmáchách krolewskich chodźiły : Więc
Páńskie przykazánie / Gwałt gádźiny prz
padł ná nie / Muchy y wßy śię zebráły /
ßytkie kąty nápełniáły.

16. Miásto dżdżá spadł grad kámieni
Z onym grádem wicher ognisty : W cz
winnice spustoßáły / Sády wßytkie o
dáły : Chrząßcz y ßárańcza przypádłá /
státek zbożá wyjádłá.

17. Nákoniec płod pierworodzony Wß
o jednę noc wygłádzony : Dopiero ubogá
ny Srebrem / złotem / lud pußczony : A
gypt rad dla tych kaźni / Że zbył
bojaźni.

18. W dzień je Pan obłokiem okrywał/ W
cy zaś ogień przy nich bywał: Ptástwá im
gdy prosili / Chlebem się z niebá karmi-
Im twoli wody się z skáły Po puszczy ják
ki láły.

19. Bowiem słow swych Pan nie przeba-
ł / Co Abrámowi ślubić raczył: Cie-
ey je niewoli zbáwił: Pieśni wesołych ná-
wił: Kráje im dał w używánie / Ktore
ymáli pogánie.

20. Prace pogánow używáją / Y dziedzi-
ym práwem trzymáją: Aby ustáwy chowá-
Y praw páńskich przestrzegáli: Odda-
jąc chwałę swemu / Dobrodziejowi wie-
znu.

Psalm CVI.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Wsłbicie Páná dobrego / W miłosier-
iu swym wiecznego: bo ktoż moc jego
sechmocności Wypráwi słowy státecznie?
chwałę jego wielebności Kto wypowie
státecznie?

2. Szczęśliwi/co pobożności Przestrzeg
ją w niewinności : Pomni Pánie ná mię
swey dawney Chęći / ktorąś pokázowáł L
dowi swemu kiedyś w słáwney Swey pomo
ich rátowáł.

3. Wybaw mię/ że miedzy twymi Od w
czności wybránymi / Twoich Pánie do
záżywájąc / Wiecznie się będę rádowáł/
dźiedźictwie twym z nimi mieszkájąc /
chwałámi tobie dźiękowáł.

4. Zgrzeszyli násży Oycowie / Y my z ni
ich synowie : Sprośniesmy wszyscy wystąpi
Płodząc wszelkie nieprawośći. Bo choći
Oycowie pátrzyli Ná spráwy twey wszechm
cności :

5. Wszákoż ich nie uważáli / Y owsze
zápámiętáli : Bo wnet u morzá czerwoneg
Szemrząc on lud ćię fráſowáł : Aleś je d
imienia swego/Kwoli słáwie swey záchowáł

6. Bo ják głos twoy usłyszáło Morze/wn
się suchym stáło : Poyśrzodkiem przepáś
strászliwych Przez ćię byli prowádzeni / A
nieprzyjaćioł złośliwych Możnie z ręku w
báwieni.

7. Ták nieprzyjaćielskiey złośći Odjąwś
swe y w śćiekłośći / Zálałeś te / co lud gon
li/ Zaden z nich nie został żywy : Tám słow
twemu uwierzyli / Wyznawájąc żeś praw
dźiwy.

8. Alećyo niedługiey chwili / Spraw ty
twoich zábaczyli/ Opieką twoją pogardzájąc
Łákoći ćiáłu żądáli / A mocy twojey przym
widząc / Bez wstydu ćię doświadczáli.

9. Dan im pokarm zá żądośćią / Lecz i

ngł w gárdle kośćią. Znowu poruszeni za-
ośćią / Wstáli przećiw Moyzeszowi / y
nráli z wielką hárdośćią/Náprzećiwko A-
owi.
10. Tám Abiron y z Dátánem/Zostáli się
iekle sámem: A te wszytkie co przy nich stá-
Srogi ogień spalił z niebá. Oniż przed
n ćielcá ulali/Dla chwalenia u Orebá.
11. Ták zmienili Boską sławę / Do wołu
ada trawę / Bogá swojego przyrownaw-
Ták y zbáwićielá swego/Mocy nie raz jego
nawszy/Zápomnieli łáskáwego.
12. Cudow Páńskich zápomnieli/ Co je w
ypćie widźieli / Nád morzem y w Chá-
wey włośći/Zkąd je raczył wyprowádźić:
że co w swojey zápálczywośći/Rzekł je był
ytkie wygłádźić.
13. Y pewnieby to był spráwił/ By się był
nie nie stáwił Moyzesz sługá jego wybrá-
Ktory się modlił zá niemy / A Páná co
rozgniewány/Ujął modlitwámi swemi.
14 Lecz się y ták nie zlepszyli/ Ziemią świę-
pogárdźili/Słowá Páńskiego nie słucháiąc
podeprzenie sobie bráli / Y posłucháć się
zbraniáiąc W namiećiech swoich szemráli.
15. Zkąd Pan ná ich wytrácenie/Wzniosł
e w poprzysiężenie/Ze je ná puszczy wytrá-
chćiał: A międzi grube pogány / Ze po-
nstwo ich rosproszyć miał / Będąc ćiężko
gniewány.
16. A niż się tu popráwili Z Bálfegorem
zbráćili/Jedli brzydkie ofiáry jego: Czym
wu Páná zdraznili/ A plagi od rozgniewá-
go Srogie ná się obróćili.

* 17. Aż Fineas rozgorzony / Mieczę
mśćił się krzywdy oney : Tám dopiero pla
ustáłá. Záczym jego gorliwośći / Ná wi
policzoná chwałá / Ku jego spráwiedliw
śći.

18. Znowu gdy w Merybie byli/Páná
gniewu wzbudźili / Moyzeszá Hetmáná św
tego/W niekáske Páńską wpráwiwszy : Kt
obráźił Bogá swego / Nieopátrznie przem
wiwszy.

19. Więc ni pogan wytráćili / Jáko u
mnieni byli : Y owszem się z nimi mieszáją
Ich się złośćiam przyuczyli / A báłwochw
stwá pomagájąc / Gniew Páński ná się
zburzyli.

20. Náwet się tego ważyli/Ze ná ofiáre p
lili Dyabłom dźieći płodu swego : Krew ni
winną wylewájąc Y báłwánom Kánáne
skiego Narodu je oddawájąc.

21. Ták się oná ziemiá święta Mordy
skáłá przekletá / Kiedy się wszelką brzydliw
śćią Bez bojáźni plugáwili / Służąc bá
wánom / szczyrą złośćią / Y z nimi cud
łożyli.

* 22 Przetoż się Pan zápaliwszy / Lud sw
sobie obrzydźiwszy / Wydał wszytkie w rę
pogánom / Ták że się kłániáć muśili Srogi
y nieznájomym Pánom / Ktorzy je ćięż
trapili.

23. Okrutnie je ućiskáli / Jáko chćieli n
chyláli : A choćiasz ich Pan porátował / O
znowu ná kieł wźięli / Zápomniawszy je
zachował / Głębiey w złośćiach swych
wśli.

24. A Pan przećie w swey litośći/ Pátrząc ná ich ćięszkośći / Wysłuchawał je w ich ... wołániu: A iż ná przymierze baczył/ W wielkiem swoim ulitowániu / Zdłowáć ich záwżdy ... chćiał.

25. Y dał / że ich żáłowáli Ci co w więźieniu trzymáli. O ráczyż y nas wspomoc Pá... / Ze járzmá pogan zbędźiemy / Zá czym twojego wyznánie Imieniá czynić będziemy.

26. Niechayże Pan w Izráelu Od nas y od ... ych wielu / Będźie chwalon w swey dostoy... śći Y teraz / y potym záwżdy: Ná co ... ... ecżney swey wdźięcżnośći / Rzekni gło... ... / Amen/ káżdy.

PSALMOW DAWIDOWYCH

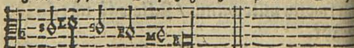
Część Piąta.

PSALM CVII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Chwałę Pánu dawaycie Zá jego dobroći / Ktorych wiecżność/ przyznaycie/ Zadna nie ... kroći. A ći wiec litośći Páńskie niech wy...

znawáją / Co przezeń z ćięſtośći Swy

wybáwienie máją.

2. Ci ktore on w ſwey mocy / Ode ſłońcá w
ſchodu/Od południa/z połnocy/Zebrał/y z zá
chodu. Ci co ná puſtyniách Błądząc mieyſc
ſukáli/Lecz go w onych ziemiách / Sobie ni
znáydowáli.

3. Z głodu / to ćięſkiego Prágnienia do
ználi/A z fráſunku wielkiego Práwie uſtawá
li: W oney ſwey ćięſkośći/ Záraz ják záwo
łáli / Od Páná z miłośći Wybáwienie ſw
bráli.

4. Drogámi je proſtymi Onże ſam prowá
dził / Y w roſkoſzney je ziemi Onże ſam poſá
dził. Ci niechay dziękują Pánu/z jego litośći
Ci niech wſzem zwiáſtują Cudá jego mo
żnośći.

5. Przeto że on prágnących Duſze chłodzi
raczy / Tenże w głodźie łáknących Nigdy ni
przebaczy. Y ći co w ćiemnośćiách Ná śmi
erć ſrogą śiedźieli/Okryći w teſknośćiách Ci
ſyć ſię czym nie mieli.

* 6. Bowiem odmienić śmieli Słowá Bogá
ſwego / A uſłucháć niechćieli Rády nawyż
ſzego : A przetoż ich hárde Sercá uniżáć rá
czył / A záś kárki twárde Schyláć potrzebi
baczył.

7. Jednák w ſwojey ćięſkośći / Skoro zá
wołáli / Z wielkiey Páńſkiey litośći Wybá
wienie bráli : Bo je on z ćiemnośći Potężni

m wybawiał / Z okow/ná wolności Wybá
wszy je stawiał.
8. Ci niech Pánu dziękują Zá jego litości/
i niechay wszem zwiástują Páńskie wszech-
mocności: Bo on wrotá kruszy Zelázne w
twárdey bramie / Prog z miedzi naduższy
snádniuchno on wyłamie.
9. Y owi też szaleni Co dla nieprawośći
bywáją utrapieni Y dla swoich złości / Co
wyślić w chorobie Ná potráwy nie mogą / Y
práwie w grobie Stáneli jedną nogą.
10. Y ći w swojey ćiężkości Skoro záwo-
li / Z wielkiey Páńskiey litości Wybáwie-
e bráli; Sam je Pan uzdrawia Słowem
ey wszechmocności/ Sam możnie wybawia/
doku niebespieczności.
11. Ci niech Pánu dziękują Zá jego lito-
i/ Ci niechay wszem zwiástują Páńskie wsze-
mocności / Dźięki ofiáruiąc / Jego świe-
) miłości: Wszędzie wyśpiewując/ Sprá-
y jego możności.
12. Tákże ći co pod niebu Przez morze że-
ują/ A ktorzy swe potrzeby Pławem odprá-
ują / Ci powiedźieć mogą / O Páńskiey
kelmożności / Widząc nie raz z trwogą
ndá ná głębokości.
13. Ná twoje słowo/ Boże/ Wstáją popę-
liwe Wiátry/á oto morze Táńcuje gniewli-
e / Otrzeć pod obłoki Wáły raz wyrzucáją/
az je w grunt głęboki / Ják do piekłá spu-
szdją.
14. Żeglarze błądną w męce / Serce ziąk
ách srogi /Zápámiętáły ręce Co czynić/ od
wogi: Jákby się popili / Wszyscy sie záta-

czają / Rozumu pozbyli / Siebie nie pámię-
táją.
15. Y ći w swojey ćięszkośći Skoro zá-
wołáli / Z wielkiey Páńskiey litośći Rátunek
swoy ználi: Stánął wiátr y wáły / A żegla-
rze ożyli / Y do portu cáły Okręt swoy przy-
pławili.
16. Ci niech Pánu dźiękują Zá jego lito-
śći / Ci niechay wszem zwiástują / Páńskie w-
szechmocnośći. Niech go wysławiáją / Gdźie
nawiętszy Zbor będźie: Niech go wychwaláj-
ją / Gdźie rádá stárcow śiedźie.
* 17. On rzeki y nawiętsze Jáko chce hámuje
On strumienie naprętsze Jáko chce kieruje: O-
y grunty płodne / Prze ludzkie nieprawość
W polá nieurodne Obraca w swey srogo-
śći.
18. Gdy zás chce / suchą ziemię W piękn-
rzeke mieni / A wygorzáłe plemię Rozwilża
z strumieni. Támże lud zgłodzony Kupámi
Pan prowádźi / A ten opátrzony Chlebem / n-
miásto sie sadźi.
19. Tám polá ośiewájąc / Winnice kopá-
ją / A pożytki zbieráiąc / Hoyność wielką má-
ją: Łáską páńską w wielki Naród sie rozro-
dźili / Z teyż dobytek wszelki Przećiuchno roz-
mnożyli.
20. Tyś im umknął łáski swey / Aż ich bá-
zo máło / Od zápálczywośći twey Gorliwey
zostáło: To jedni nędzámi Stáli śię porázo-
ni / A drudzy troskámi Od ciebie okroceni.
21. Ná Pány przyszłá wzgárdá / Ze sie
krycmuśieli / Choć w nich byłá myśl hárdá
zláść wyiść nie śmieli; Ale ubogiego W

padku Pan záłożył Z miłośierdźia swe-
W narod wielki rozmnożył.
2. Ná co pátrząc cnotliwy / W serc. sie
uje: Ale człowiek złośliwy / Hánbe złą u-
e. Kto ma co mądrośći / Ten to uważáć be-
/ Wynosząc litośći Páná swojego wsze-
.

Psalm CVIII.

Paratum cor meum.

Nota Psalmu LX.

Gotowem z sercá práwego / Chwálić ćie
Boże sámego: Gotowem ćiná część Pá-
/ Spiewáć wesołe śpiewánie: Ocknij że sie
o mojá / A powstań z swego pokojá: Zá-
ná część Páńską swe gránia / Záraz od
wszego świtánia.
2. Chwalić ćie będę moy Pánie / Kedy
ietszy Zbor stánie: Chwalić będę rymy
mi / Miedzy narody wszytkimi. Dobroć
w niebo przestáłá / Prawdá z obłoki zro-
áłá: Wznieś chwałę swą nád niebá Bo-
Tylkoć moc twa nam pomoc może.
. Mowi Pan z Syoná swego / Czym ućie-
mnie smutnego: Ná moy dźiał przyidźie
chiná Tákże Sukotská kráiná: Gáláád
własność mojá / Y Mánássessowá zbrojá:
Efráim moc mojey głowy / Y Judás prá-
dawcá zdrowy.
Moáb záś w przećiwnym rzedźie / Vmia-
w gmáchu mym bedźie: Idumeyczyk mie
zuwáć Bedźie muśiał / y obuwáć: Leczy
listyńczykowie Y insży Cudzoźiemcowe :

Wſzyſcy mi będą już ſłużyli / Co mi nieprz-
jąćiołmi byli.

5 Kto mię w miáſto niedobyte/Kto w kr-
je Edom obfite / Záprowádźi ſługę twego
Nikt / oprocz ciebie ſámego Ktorego gnie-
ná ſię znamy / A wodzem woyſk ſwych nie m-
my: Záczym ták od ćiebie wzgárdzeni / Le-
ceſmy u wſzech poważeni.

6. Już nam też pomoż z trudnośći /
wroć nam dawne wolnośći: Proznać nádzi-
ja w człowiecze / Bo gdźie gwałt / rádá uci-
cze. Lecz kto w tobie ufa Boże / Ten ſię ni-
znie potkáć może: Bo ty zdepceſz przed ná-
śmiele/Wſzyttie náſze nieprzyjaćiele.

Pſalm CIX.

Deus laudem meam ne tacueris.

Nota Pſálmu XXVIII.

BOże ktoryś jeſt chwałą moją/Ozwi ſię
mnie z łáſką ſwoją: Boć uſtá ludźi ni-
cnotliwych / Nápełnione będąc kłamſtw z-
wych/Przećiwko ſię mnie zoſtrzyły / Aby m-
w czym ufowiły.

2. W ohydę mię wſzem podawáją/Choć n-
mię przyczyny nie máją/ A to zá moie życzl-
wośći / Y zá ſerdeczne uprzeymośći: Bo-
ſię ja modlił zá nimi Ják zá przyjaćioł-
ſwymi.

3. Lecz mi złym dobre odpłacáją/A miłoś-
waśnią oddawáją: Niechże im też Tyra-
pánuje/ Niech bokow ich nie odſtępuje: Ni-
przyiaćiel nich przykrośći Oddawa im zá i-
złośći.

. Niechay przed sądem obwiniony Záw-
zostáwa nagániony. Niech mu własne je-
obrony Szkodzą u práwá z káżdey strony:
ch jego świát nie jest długi / Po nim u-
weź kto drugi.

. Dźieći niech w śieroctwie zostáną / Y z
kąswą wdową ztroskáną: Niechay ná
ećie tułakámi / Niechay będą y żebrakámi /
źie się przytulić nie májąc / Kęsá chlebá u-
śájąc.

: Niech lichwiarz szárpa jego státek / Niech
obcy wydrze ostátek: Niech go nikt z lu-
nie żáłuje Niech nędze jego nie lituje /
ch nád śierotámi jego Nie ma baczenia ża-
go.

. Niech z nim zginą y jego dźieći / Niech o
pámięć precz uleći: Niech Pan grzech
á jego pomni / Niechay y mátczyne złość
omni: Niech przed Pánem záwżdy stoją /
eszczesną pamięćią swoją.

. Przeto że zápomniał litośći Nád bie-
m używáć w ćięszkośći Owszem prześládo-
nędznego / Trapiąc już przedtym strapio-
o: A iż przeklęctwo miłuje / Niechże go
odstępuje

Błogosłáwieństwo go mierźiáło / Bo-
że go wiecznie mijáło: Kochał się jáko w
sczu jákim / W złośći y w przeklęctwie
lákim: Dla tegoż jáko tuk w kośći / W-
się w jego wnętrznośći.

o. Niechże go już ten płaszcz okrywa / Nie-
tego pásá używa: Teć zapłáte u Páná
ją / Co mi przykrośći wyrządzáją / Lecz ty

o Pánie Boże moy/ Przy mnie káſkáwie żá
żdy ſtoy.

* 11. Prze imię ſwe y ſwych litośći / Wr
mię / wyrwi z niebeſpiecznośći / Bomći
chudźiná znędzony / Ná ſercu ſwym ćięż
zránięny / Mieyſcá pewnego nie máją
Rownie ják ćień ućiekájąc.

12. Rownie jáko ſzáráńczą lećię / Ták m
płáſzáją ná tym świećie : Siły mię wſzyſt
odbiegáją/ Y z pośiłku z potraw nie máją :
Ciáło wyſchło z tłuſtośći / Y pozbyło ſw
czerſtwośći.

* 13. Záden ſię mnie nie ulituje/ Owſzem ſi
nędze mey ráduje : A jeśli mię kiedy widáj
Tedy głową zá mną kiwáją : Rátuj mię
ſam moy Pánie / Przez ſwe dawne zlit
wánie.

14. Ták áby to wſzyſcy poználi/ Y twey r
ce to przypiſáli / Ześ mię ty moy Pan n
przebaczył/ Owſzem nieſzczęśćiu odjąć racz
Jch mię kłątwá nie uſuſzy/ Ty błogoſław mo
jey duſzy.

15. Niech ſię jáko racżą buntują / Tylk
hánbę ſwą z tąd uczują/ One wſtyd w oczy i
kłoc będźie/ A ſługá twoy ćieſzy ſię wſzędźi
Niech ſię moji przećiwnicy / Wſtydem okry
wáją wſzyſcy.

16. A moy język wyſłáwiáć będźie Pán
przede wſzytkimi wſzędźie / Jáko tego / co
nędznym záwżdy Stawáć raczy w potrzebi
káżdey/ Odeymując ubogiego Z ręku Tyrán
ſrogiego.

Pſalm CX.

Dixit Dominus Domino meo.

Oczćiwßy Pan ſwą chwałą Páná mego /

...zekł do niego: Siądź po mey práwicy/ Aż

...łożę nie przyjaćielá twego / Nog twych

podnożkiem u twey ſtolicey.

2. Z Syoná ná świát wßytek rozćiągnie

...n Moc pánowánia możnych rámion

...ch / Kiedy do ćiebie w te ſłowá rzecze ſam:

...nuy w pośrzodku nieprzyjaćioł ſwych.

3. W dźień triumfu twego przy tobie Pá.

/ Z ofiárámi cnot y pobożnośći/Lud twoy

...liwie w Kośćiele twym ſtánie/ Płod twoy

...ſá twojey młodośći.

4. Przyśiągł Pan / tego nie zgániwßy ſo-

/ Tyś wedle Melchizedechowego Porząd-

Kápłan wieczny / Pan przy tobie/ Łamiąc

...le mocą gniewu ſwego.

5. Sąd rozćiągnie / trupow náśćiele w-

...źie Od jego reku Xiążę poległe/ Z toleje wo-

...á drodze pić będźie / A przetoż niebá gło-

dośięże.

Pſalm CXI.

Confitebor tibi Domine, in toto corde.

Notą Pſalmu XXIV.

BĘdę ja Páná swojego Wychwalał z ser
cáłego W zgromádzeniu ludźi cnot
wych: Bo spráwy jego wielebne / Vczynki w
szytkie chwalebne/ Vświech ludźi Pánu życzli
wych.

2. Pełen Pan w spráwách zacnośći / A
swojey spráwiedliwośći Trwa wiekuisty
niezmierny. W cudách swoich słynąć będźi
Jáko świát szeroki wszędźie/ Ten Pan dobry
miłośierny

3. Dawał pokarm ludu swemu Y śiebie
bojącemu / Ná swe przymierze pámiętáją
Moc swą ludowi objáwił/ Y co kiedy prz
nie spráwił / Włośći pogánow mu d
wájąc.

4. Spráwy rąk jego prawdźiwe Sądy w
szytkie spráwiedliwe / Przykazánia bez o
mienności: Wszytkie áż ná wieki trwáją
Bo pewny fundáment máją/ Prawdy sło
páńskich y szczyrośći.

5. Gdy lud z niewoley wybáwił/ Przymie
rze z nim wieczne spráwił/ Ktoregoby łamá
nie śmieli: Ale żeby świętobliwe Jmię jeg
y strászliwe/ Ná wieki miedzy sobą mieli.

6. Toć przystoi ná mądrego / Bać się Pá
ná Bogá swego/ Boć to jest rozum bać się Bo
gá: Toć do wszytkich szczęśliwośći / To y d
wieczney sławnośći Káżdemu nápewniejsz
drogá.

Psalm CXII.

Beatus vir, qui timet Dominum.

SZczęśliwy to jest człowiek káżdy Ktor

Páná boi záwždy/ Y ktory jego roſkazá
/ Ma zá oſobliwe kochánie: tákiego po-
nſtwo ná ziemi/ Liczyć będą miedzy mo-
zemi.

. Plemię z dobrych ludzi ſpłodzone/ Trwą
wieki błogoſłáwione/ Dom jego pełen má-
łości/ Trwa wiecznie w ſwey ſpráwiedli-
ci: Niechay ćiemność jáka chce wſtánie/
tliwym świdtłá záwždy zſtánie.

. Dla tego że ſą miłośierni/ A w tym co
y rzekę wierni: Dobry káždy z chęćią rad
a Potrzebnemu/ y pożyczawa: A ſprá-
woje tak miárkuje/ Że w nich powinność
áwuje. c

. Więc też nieſzcześciem z żadney ſtrony
wieki nie będzie wzruſzony/ Bo człowieká
wiedliwego Pámiątká trwa czáſu wie-
go: Ani go zły jęzik zátrwoży/ Bo beſpie-
w nádźiejey Bożey.

. Ná to że zginą (każe śmiele) Wſzyſcy
nieprzyjaćiele: Siejąc ſzczodrze ubogim
a/ Przetoż też ná wieki zoſtawa/ Sławá
ſpráwiedliwości/ Rog wzniesiony jego-
ności.

. Ná co gdy źli ludźie pátrzáją/ Dźiw że
gniewem nie pukáją/ Zgrzytáją zębámi z

zazdrośći/A od teyże ſchną w nich y kośći leć zaznyſt wßytkich złych ludźi / Vpádek nád nimi budźi.

Pſalm CXIII.

Laudate pueri Dominum.

W Jerni Páńſcy ſłużebnicy / Chwalćie mie páńſkie wßyſcy: niechay teraz y ná w cznośći / Imie páńſkie uwielbione Będ y błogoſłáwione / w ſwojey Boſkiey śn tobliwośći.

2. Niechay ode ſłońcá wſchodu / Aż do mego zachodu Z imieniem ſwoim ten Pan ſ nie. Niechay Páná nawyżßego/ Nád nieb pánuiącego / Chwałá ná wiek wiekow zginie.

3. Ktoż zrowna Bogu náßemu Ná nie mießkáiącemu? Ktory z niebieſkiey wyſo śći / Ták ſię ná doł znizáć raczy / Ze bá wybornie baczy / Co ſię dźieie w źiemſkiey ſkośći.

4 Ten chudźinę ubogiego / A z gnoiu n dźwignionego/ Doſtoieńſtwę Páńſkim dáru

y ſmętne z niepłodnośći Mátki / ćießyw
záłośći / Gdy je potomſtwem opátruje.

Tenże.

Notą Pſalmu CIII.

Hwalćie prawdziwi ſłudzy Páná ſwego /
chwalćie też dźiatki Imię święte jego. bo-
mći to káżdemu przyſtoi / ktory śię kolwiek
ná ſwego boi / y żeby on cżćił imię święte
y / od tych miaſt áż do cżáſu wiecżnego.
2. Od wſchodu ſłońcá áż do záśćia jego / we
ech kráinách świátá ßyrokiego / ma być
ię Páná tego cżcżone / ktore nád narodá-
wywyżßone / y ktorego jeſt ták wielmo-
chwałá / że áż nád niebo wyżßa śie ſtáłá.
3. Y ktoż wżdy ze wßelákiego narodu? mo-
ie przyrownáć temu to Bogu / ktory to mię-
ná wyſokośći / á przećię wßytko mając w
jey możnośći / á zniżájąc śię poglada ná
nię / y wßytko ludzkie przeglada plemię
4. Wydźwigájąc z prochu niedoſtátniego /
że y z gnoju cżłowieká nedznego / by go wy-
o poſádźił z Pány / y z Xiążęcemi porownał
ſtany: Tenże y mátkam niepłodnym płod
je / rozmnażájąc ich w ludne rodzáje.

Pſalm CXIV.

In exitu Iſraël de Ægypto.

Gdy z Egyptu Jzráel wychodźił / Y dom
Jákobow co ſię tám zrodźił / Z niewoli ná

swobodę: Tám Bog pokazał Izráelowi/ miał być Pánem swemu ludowi / Gotuj przeń gospodę.

2. Co widząc morze / precz uciekáło/ Jordanowi przykład podáło / Wspák ná ustępowáć: Gory skakáły jáko kozlętá/ gorki zásię jáko jágniętá Májąc się pr radowáć.

3. Czemużeś morze z mieysca swojego / ty Jordanie z swego drugiego/ Názad ustę wáły? Czemuście gory jáko kozlętá / Cze págorki jáko jágniętá Ták wesoło skakáły
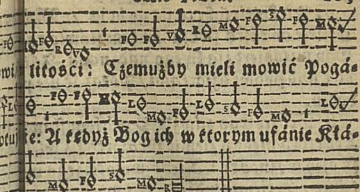
4. Ziemiá zoczywszy byt Páná swego/ Z ta powagę Imienia jego / W grunćiech strachu drżáłá: Bo on z krzemieniá moc głęboki Strumień y z twárdey wywieść op ki/ Aby rzeká wezbráłá.

Psalm CXV.

Non nobis Domine , non nobis.

NJe nam cześć chwałá/ o Pánie/ nie nam

Ale ją zostaw Imieniowi sam Swey praw

i w swojey ćieszkości?

.. Bog nász ná niebie przebywáć raczy / ráwuiąc wszytko co jedno baczy Zdániem m potrzebnego: A ich báłwány z śrebrá y á/ Nic nie są jedno ręczna robotá Człowie- miertelnego.

.. Nie przemowią nic choć ustá máją/ Oczy ią z głowy á nie pátrząją / Iż w nich nie- ß żywośći. Ani uszymá głosu słucháją/ A- nozdrzámi czego wącháją / Iż nie czują nności.

.. Máją y ręce lecz nie wkładáją: Máją ogi / á nie biegáją / Gárdłem jęknąć nie gą. A im podobni co je stáwiáją / Y ze w- kimi co w nich ufáją/ Nádzieją swą ubogą.

. O Izráelu/ ty w swoim Pánie / Potká- záwżdy swoje ufánie On moc y tarczą já: Domie Aronow pámiętay swego/ Ná- eją swą mieć Páná sámego/ On stroż twego ojá.

6. Wszyscy ktorzy się Páná bojićie / Gdyż obroną jego stoićie / Mieyćieß w sámym nie: Pan nas wspomniawszy ubłogosłá- / Izráelowi z Aronem spráwi Swe wieczne egnánie.

7. Y wszytkie insze co się go boją / Małe wielkie on łáską swoją Vbłogosłáwić raczy Pan miłosierdzia swego nád námi Jáko ociec nád swymi dziatkámi / Pokazáć nie prze haczy.

8. Będzie was zawżdy Pan błogosłáwił Ten ktory niebo y ziemię spráwił / W wielki swojey możności : Niebo wysokie jego mie kánie / A ziemię ludziom dał w używánie / oycowskiey swey miłośći.

9. Nie mártwi Pánie będą ćię czćili / Ani ći co się w grobie złożyli / Zywotá już nie mi jąc : Ale my ktorzy jeszcze żyjemy / Ná wi wiekow ćię sławić będziemy / Hálleluja śpi wájąc.

Psalm CXVI.

Dilexi, quoniam exaudivit Dominus.

Notą Psalmu LXXIV.

KOcham się w Pánu / ktory prozb moich Wysłucháć raczył głos bárzo teskliwy Zaczym go będę pokim jedno żywy / Z ufa niem wzywał w ćięszkośćiách swoich.

2. Zieły mię były śmierći boleśći / Y ogá nęły tesknice grobowe / Aniż minęły jedne / á nowe Nástępowáły mięki bez wieśći.

3. Jednák wzywájąc Páná swojego / mowiąc : Pánie wybaw duszę moję. Pan mi łośierny pomniąc łáskę swoję Záraz mię wy wał z wszelkiego złego.

4. Tákći záwżdy Pan szczyrych rátuje / mnie rátował bárzo znędzonego : Wroć

ma do wczásu swojego / Kiedy ćię ták
woy Pan miłuje.
5 On ćię od śmierći srogiey záchował /
cz twoy ukłućił / nogi od upádu zbronił :
o mu inszym ku przykłádu Będę potym
służąc dźiękował.
Vwierzyłem mu com y wyznawał / Ach
ż zewsząd prawie dusno było / Jednák y
czás serce me mowiło : Bog/á nie człō-
/ prawdę záchował.
Czymże śię ja wżdy wypłácę swemu Pánu
go przećiw mnie litośći ? Kubek zbáwie-
serdeczney wdźięczności/Wezmę y ode
chwały sámemu.
. A com ślubował będąc w ćięszkośći/To
będę w pośrzod ludu jego : Mowiąc y
śmierć káżdego świętego / Jest droga w
h Páńskiey miłośći.
Mnieś wszem ná przykład Pánie wystá-
Bo áczem ze wszech sług twoich naniższy /
wolnice twojey syn naniższy/Przećięś mię
ś śmierći wybáwił.
o. Zá co ja tobie z sercá wdźięczności O-
chwały będę ofiárował / Oddam y ślu-
mći je ślubował/Przy twego zboru cney
omnośći.
. Twą świętą chwałą nápełnić mamy
ni Przybytkow w pośrzod Jeruzalem /
y tłustośći ofiar swych zápalem / A Hálle-
a gdy záśpiewamy.

Psalm CXVII.

Laudate Dominum omnes gentes.

M

Chwalćie Páná narodowie / Chwalćie
wßyscy kanowie: Bowiem miłośierdźie jeg
Szerße świátá ßyrokiego / A ná trwáłoś
jego wiáry / wiecznosć nie może wźiąć miá

Tenże.

Alleluiah chwalćie Páná Bogá wßechm
cnego / Narodowie wßyscy świátá tego /
wielbićie Imię święte jego / Ludźie wßy
kanu wßelákiego / Allelujah / Allelujah.

2. Allelujah / ábowiem śię nad námi
wiłá / miłość Páńska y wielce zmocniłá, z
cniłá śię święta prawdá jego / y będźie tr
do czásu wßelkiego / Allelujah / Allelujah.

Psalm CXVIII.

Confitemini Domino, quoniam bonus.

Nota Psálmu LXVI.

Cześć z chwałą Pánu oddawayćie / Bo
jego dobroć státeczna: Litośći jego przy-
wayćie/ Iże bez końcá jest wieczna. Izráel
ay to wyznánie Vczyni z sercá wdźięczno-
Ze dobrotliwośći w tym Pánie/ Poty poki
ieczności.
. Aronow dom niech to wyznánie Zewsze-
ochotnośćią/ Vczyni / o tym swoim Pá-
/ Ze dobry rowno z wiecznośćią: Toż
ay wszyscy wyznawáją/ Co się boją Pá-
wego / Ze dobroći jego zrownáją Z daw-
ćią wieku wiecznego.
Doznałem ja sam w swey osobie/ Tey Páń-
y dobrotliwośći/ Gdy ná prozbę mą dał/
sobie Wytchnął w wielkiey mey ćięszkośći
z przy mnie moy Pan być raczy Záwżdy
su wszelákiego/ Przetoż pomnie nikt nie
wiadczy / Stráchu człowieká ktorego.
4. Májąc Páná swego po sobie Ytę co mię
nagáją: Lekce ważą oczy me obie/ Co mię w
nawiśći máją. Lepiey ufáć Pánu swojemu/
niżeli człowiekowi/ Lepiey się y oddáć sáme-
/ Niż nawiętszemu Krolowi.
5. Zgubić mię myśląc w okámgnieniu/
rodowie mię oblegli: Alem je ja w pań-
n imieniu Poráził / że wszyscy legli: Często
práwie oblegáli/ Oblegáli w swey wśćie-
śći/ Ale też záwżdy przegrawáli / W imię
ńskiey wielmożnośći.

6. Rowńie ják pszczoły mię ośiedli / Lu
ják ćiernie zátłumieni: Pierwey niż swoje
dowiedli / W imię páńskie poráżeni. Z prz
káś o człowiecze złośliwy Náćierał ná up
dek moy Lecż Pan rátownik niewątpliwy/D
mi ná cię rátunek swoy.

7. Pan jest śiłą żywotá mego / O nim m
tym moje pienie: On czásu ućisku wszelkie
Jest moje pewne zbáwienie: O czym weso
wyśpiewuje Káżdy dom sprawiedliwego /
ręká páńska dokázuje Męstwá / broniąc ni
winnego.

* 8. Wyniosła jest práwicá páńska/Mężn
się záwżdy spráwuje: Práwicá jego jest h
máńska / Nikomu nie ustępuje: Przetoż n
umrę ná złość złemu / Ale żyjąc / będę św
go / Narodowi y nabálszemu / Sławił spr
wy wielmożnego.

9. Srogimći mię był Pan karániem Z w
ley swojey zákrásowáł/ Ale mię zá swym zm
łowániem Przećię od śmierći záchował:
Przetoż mi drzwi sprawiedliwośći Otworzć
ábym wielkiemu Dźięki oddał zá uczynnoś
Dobrodźiejowi swojemu.

10. Drzwi to są Páná Bogá mego / K
tymi wierni wchadzáją: Gdźie wedle pow
łánia swego Práwá jego przestrzegáją: T
go y ją myślę wysławiáć/Bo usłyszał me k
lenie: Godźi mi się wszytkim wyjawiáć Je
nádemną zbáwienie.

* 11. Kámień ktory od rzemieśnikow N
budáłych był pogárdzony / Ten z sławą B
żych miłośnikow W narożny kąt jest wło
ny: Spráwą się to Páná sámego Wszech

odprawowáło/ Aby ná to pátrząc káżde-
Serce się zádziwowáło.
2. Dzień ten to jeſtći dżien rádości/Kto-
Pan uczynić raczył/ Słuszna by z ſerde-
y wdżięczności Weń się káżdy ćieszyć ba-
: O Pánie záchoway prosimy We wszem
rym Krolá ſwego/ Niech się wszyſcy z jego
ymy Powodzenia ſczęśliwego.
. Błogoſłáwiony ktory idżie W nás wielk-
pańſkim imieniu / Z nim niech wam wo-
ko dobre przyidżie W Pańſkim ubłogoſłá-
niu: Pan świátłem ſwojey życzliwości
oświeći ćiemności násze / Zá co niechay
o miłości Palą się ofiáry záwsze.
14. Tyś jeſt Bog moy / ćiebie ſámego Ja
wnie będę wyſtawiał: Tyś jeſt Bog moy /
bie jednego Záwżdy ja będę wyſtawiał
eść chwałę Páná oddawayćie/ Bo jego
broć ſtáteczna/ Litości jego przyznaway-
/ Iże bez końcá jeſt wieczna.

Pſalm CXIX.

Beati immaculati in via.

Aleph.

Ják ſczęśliwi jeſt káżdy człowiek/Ktory
rzeſtrzega ſumnienia dobrego / A Páńſkie-
go się przez wszytek ſwoy wiek Trzyma Zako-

się kocháiąc.

2. Tákiemu przyidźie ustrzedz się snádn
Wszelákich błędow/y wszelákich złośći : Y b
trudnośći tákiemu pádnie / Drogámi chodz
cney sprawiedliwośći. Twojeć to Pánie j
rostazánie / Aby pámiętał káżdy człowi
ná nie.

3. O byżem y ja nie ustępował Z gośćin
świętych praw y ustaw twoich / Pewnie /
gdybym pilnie je chował / Y strzegł ze wsz
kich mocy y śił swoich / Mogłbym się nie b
áni potknienia / Ani jákiego kolwiek pohá
bienia.

4. Owszembym ná cześć y chwałę two
Ciebie swojego Páná wyśpiewował : A
twym zakonie duszębym swoję Cwiczeniem pi
nim pilnie uprawował : Będę strzegł Pán
Státutu twego / Tylko mię też strzeż z mił
śierdzia swego.

5. Beth.

JAko się ustrzedz młodźieniec może Dro
niepewney / y żywotá złego? Ták: kied
będźie przestrzegáć Boże Swiętych praw tw
ich / y słow głosu twego : Cáłym swym se
cem szukam ćię Pánie / Day że nie błądzę
przez twe przykazánie.

[.]Głęboko w sercu w umyśle swoim Skła-
[dam] ją zawżdy twoje święte słowa/ Niech cię
[abym] ty żywotem moim Obrażon być miał/
[Tw]o twoją mową: Tylko mię Pánie błogo-
[sła]wiony/ W práwny w ten zakon swoy nie
[wtaj]ániony.
[7].Práwa co wyszły z vst twey miłości/ W-
[szy]tkie á wszytkie/ wspominam z wdzięcznoś-
[ci]ą/ Bo nie mam nád nie więtszey rádości
[N]ád pociechámi/ te moją rádością: Nie-
[cha]y się inszy w skárbiech kocháją/ Rád me
[ro]zmyślánie/ lepszego nie máją.
[8]. Z tąd napilnieysze o przykazániu Two-
[im]/ jest zawżdy me przemyślawánie: A w
[tw]oich świętych drog przestrzegániu/ Położ-
[y]n swoje nawiętsze kochánie: Státut twoy
[u] mnie w nadroższey cenie Słowá nie przydą
[nig]dy w zápomnienie.
Gimel.
[P]Okaż w tym łásce mnie słudze swemu/ A-
bym do śmierci wolą swą poddawał To-
[bie]/y słowu świętemu twemu/ A w tym pokim
[ży]w nigdy nie ustawał: Rządź oczy moje aby
[p]rzypły Ná cudá/ ktore ręce twe czyniły.
10. Czásu mojego pielgrzymowánia/ P[.]
[ko]ki mię masz w tey tu śmiertelności/ Nie kryi
[p]rzedemną swojego zdánia/ Beżyń to z swo-
[jey] przeciw mnie litości: Schnę bowiem prá-
[gną]c zakonu twego/ Iż w nim kochánie mam
[wsze]lkiego.
11. Ty ktory pyszne ludzie nádete/ Wykrá-
[cza]sz w srogiey swey sprawiedliwości/ A tym
[co] sobie twe słowo święte Zbyt lekko ważą/
[nie] czyniż litości. Odeymnie wzgárdzie

pohánbieniu / Wieſz żeć twych świádecti
ſtrzegę w ſwym ſumnieniu.
12. Kiedy Xiążętá ſpołem zá śiedli / Rá
dźić przećiw mnie / w táyney ſwojey rádźi
Myśląc koniecznie żeby dowiedli / Co ſob
szekli o mym złym ná zdrádźie : Jam w t
czás myślił o twym zakonie/ w ktorego rádź
ufam y obronie.
13. Dalet.
DUſzá ma mdleje w wielkiey teſknośći /
do ziemie ſię już práwie gotuje / Rá
Ją uzdrowić z ſwojey miłośći Słowem ſwy
świętym w ktorym żywot czuje : Wſzákes
záwżdy mych wyliczánie Potrzeb ſłychawa
ucz mię drog ſwych Pánie.
14. Day zrozumiewáć twe drogi świę
Drogi mándatow twych nienágánione : D
że rozmyślam cuda twe wźięte/ Cudá mozn
śćią twoją uczynione: Zywot moy táje w wi
kim frásunku / Według słow ſwoich użi
mi rátunku.
15. Nie day mi błądźić fałſzu drogámi/
mi objaw proſtą drogę ſwoję : Tę niechay d
cę ſwymi nogámi / Tą niechay záwżdy ćię
duſzę moję: Tem ſobie obrał od ſwey młodoś
Y tey przeſtrzegam podług ſwey mocnośći.
16. Przy twych wyrokách ſtoję ja Páni
Y ſtać mam wolą/ áż do śmierći ſwojey: T
co ćię proſzę niech nie zoſtánie Poſromoce
ná oſobie mojey : A ja twych uſtaw przeſtr
gáć będę / Kiedy to ſpráwiſz że troſk wſ
pozbędę. 17. He.
NAucz mię Pánie drogi praw ſwoich / N
chay oſtrzegam twego przykazánia : Ni

kug ustaw rządzę się twoich / Aż do żywo-
ojego skonánia : Niech tájemnice zakonu
go Rozumiem/y pełnię z sercá cáłego.

8. Niechay nie błądząc idę bespiecznie
onym gościńcem przykazánia twego/Kto-
teraz y potym wiecznie Jest ukochániem
nienia mojego : Skłoń tylko umysł moy
raw twoich / Aby ich szukał/ nie pożytkow
ich.

9. Odwroć oczy me/ by nie pátrzyły Ná
átá tego obłudne márności: Ráczey smy-
n day / żeby chodziły Drogámi świętey
y spráwiedliwości : Zjiść słowo swoje
e słudze swemu / Ktory rad służy tobie Pá-
nemu.

0. Odeym mię wzgárdzie y pohánbieniu/
rego się ja lękam z duszę záwżdy: Bo prá-
ktoreś dał ku pełnieniu / Być spráwiedli-
musi wyznáć káżdy /Bacz jákie do twych
w teskności We mnie: day żywę w twey
áwiedliwości.

Vau.

Gdy ja uznam twoje nád sobą Od wieku
sławne miłosierdzie/ Pánie / Y gdy zbá-
nie nád mą osobą Według twey świętey
tnice/stánie Odpowiem śmiele obmowcy
mu/Iże ja záwżdy ufam słowu twemu.

2. Nie dopuszczayże áby z ust moich Od-
dzić midło słowo twe prawdziwe / A zwła-
á iż ja w nawiętszych swoich Pociechách
dę práwá twoje żywe / Y obiecuję prze-
egáć twego / Ná wieki wieczne / zakonu
ętego.

23. Obiecujęć też / że bez przestánia / Ś
ściżcem twoim prostym będę chodźił / Bo tw
go szukam ja przykazánia / Y jákobym mu
wszytkim dogodźił. O twych świádectwá
świadczyć ja Pánie Przed Krolmi będę: A
mię nie wstyd zá nie.
24. Męć to roskoszy nád roskoszámi Zak
twoy święty / y twe roskazánia: Te y pociech
nád pociechámi / Te sercá mego nawięc
kochánia: Te w ręku noszę / bo jich szánuj
Alęć y w myśli swey one piástuję.
25 Zaijn.
WSpomni coś przyrzekł słudze swojemu
Słowem swym Boskim / słowem nie
mylnym: Pokaż na oko jáwnie káżdemu /
żeś obietnic swoich iśćcem śilnym: Táć j
ućiechá w mey trwodze káżdey Ze mię słow
twe obżywi w niey záwżdy.
26. Acz ludźie hárdźi kiedy to widzą / Żeś
ja trzymam zakonu twojego / Ze mnie się o
jáwnie nászydzą / Czyniąc igrzyská z nab
żeństwá mego. Ja pámiętájąc ná sądy twe
Od wiekow / w ten czás ćieszę serce swoje.
27. A gdy nawięcey burząc się wstáją
swojey przećiwko mnie popędliwośći / Ci
o zakon twoy nic nie dbáją / Porzucájąc go
swey lekkomyślnośći / Ja sobie o twych ust
wách śpiewam / A z nich y w cudzey źiemi r
skosz miewam.
28. Jmienia twego rozpominánia / Y o p
nocy czynić nie przestawam: Tákże y twe
(wiesz) przykazánia Przestrzegáć pilnie nig
nie ustawam. Bo to jest moje przednie koch
nie / Chowáć z pilnośći ą twoje przykázáni

Cheth.

Anie tyś moy dźiał/ y dobre mienie/Prze-
toż strzedz tego mam wolą z pilnośćią/
edług słow twoich rządźić sumnienie Y w-
zostawáć z wielką státecznośćią: Tylko
proszę z sercá cáłego/ Bądź mi miłośćiwy
ług słowá swego.
o.Żebym prosto szedł/á nie zábłądźił/Czę-
sie z swymi drogámi ráchuję/ O tym myśl
á/bym wolą rządźił/ Podług twych świá-
w/w ktorych prawdę czuję. Idę kwápiąc
ez omieszkánia / Ostrzegáć pilnie twego
ykazánia.
1. Obłupili mię y splundrowáli Rzesza nie-
nych sercá okrutnego ; Lecz myśli swoich
okazáli/ Żebym zápomniał zakonu twe-
: Y o połnocy sławić z wdźięcznośćią W-
ám práwá twe/ z ich spráwiedliwośćią.
2. Z tákimi ludźmi tylko przestawam/ Co
o oczymá bojaźń twoję máją: Tákim do
ie iść práwo dawam/Co przykazánia twe-
strzegáją. Twojey dobroći pełna jest Pánie
iá/ niech umiem twoje przykazánie.

Thet.

Ieleś dobrego mnie słudze swemu Po-
kazał Pánie/z obietnice swojey: Ćwicz-
ię sobie/niechay práwemu Dam rozumo-
teyske w głowie mojey: Niech w. znájo-
ći twojey wzrost bierzę / Abowiem sło-
twoim mocno wierzę.
. Jeszczem y mowić nie umiał Pánie /
ym od drogi twey świętey pobłądźił:
się już stáram/ ná twoje zdánie / Aby st-
st moy ná potym rządźił: Dobryś ty záw-

żdy y miłośćiwy/ Náucż że mię znáć woli św
prawdźiwey.

35. Pyszni przećiw mnie kłamstwá zm
ślája Ale ja twego ze wszytką pilnośćią S
rzegę zakonu / co oń niedbáją Sercá otyłe /
ko sadłem/złośćią. Alečja (ty wiesz) twe pr
kazánie/ Zá osobliwe mam swoje kochánie.

36. Dobrześ uczynił/ żeś w utrapienie
niżájąc mię podał duszę moję / Abyś otn
rzył moje sumnienie / Vcząc jáko mam p
nić wolą twoję. Ważniey sa u mnie praw tw
prostotá/ Niż wszytkie skárby y śrebrá y zło

37 Iod.

Ręce mię twoje wykształtowáły / Niech
się tedy rozumem spráwuję : Niechaj
zakon twoy doskonáły Z náuki twojey w se
swym poczuję: Co widząc ći co się ćiebie
ją/ Vćieszą się tym / żeś nádźieją moją.

38. Spráwiedliwyś ty w sądźiech swych
nie/ A w karániu swym nie jesteś nieprá
Zárobiłem ja ná twe karánie/ Ale mi już w
ukaż się łáskáwy : Bym się ućieszył / pod
twojego Słowá/ ktoreś rzekł do sługi swoje

39. Okáż nádemną miłośierdźie swe/ A
żyć będę: boć sobie smákuję / Nienágáni
przykazánie twe / Y nádewszytko więcey
miłuję : Niech się źli wstydzą co mię bez wi
Trapią: ja twych uważam spraw przyczy

40. Bodayże się mnie wszyscy trzymáli/
się ich kolwiek ćiebie Páná boją : Y co św
dectwá twoje poználi / A w posłuszeństwie
mych záwżdy stoją : Ja cáłym sercem postá
wienia Twe chowáć chcę / bez swego záw
dzenia. 41 Caph.

Schnie we mnie duszá zbytnią teſknośćią
Do twego Pánie drogiego zbáwienia /
...ey czeka z cáłą ufnośćią / Coś jey obie-
...ł słowem swym / ziſzczenia / Y oczy prá-
...ąc słowá twojego / Schną / mowiąc: kie-
...ż ućieſzyſz smętnego ?
42. Rownie ták skorá schnie záwieſzona W
...rącym dymie / jáko ja w teſknośći: A w-
...tkoſz u mnie nie zápomniona Prawdá zakonu
...ey świętobliwośći. Długoż sługá twoy w
...kiey ćięſzkośći Będźie? kiedyż ſię wżdy zem-
...iſz złych złośći?
43. Pyſzni násmiewcy zakonu twego / Do-
... podemną zdrádliwe kopáją: Aleć to przy-
...ie / że czásu swego Twe przykazánia praw-
...ą być wyznáją / Nieſłuſznieć Pánie mnie
...rześládują / Niechże to / żeś ty jest zemną /
...czują.
44. O máłoć mię już byli nie zjedli / Tło-
...ąc mię w źiemię prawie bez przeſtánia Lecz
...rzećię myśli swych niedowiedli / Bom nie o-
...uśćił twego przykazánia: O Dobrodźieju
...roń duſze mojey / Abym strzegł świádectw
...więty mowy twojey.

Lamed.

NA wieki słowá twego / o Pánie / Nie prze-
bierze ſię w twym niebieskim domu: W-
...ytkie narody prawdá przeſtánie / Trwáłość
...y wieczna / nie táyna nikomu: Mocno już
...ała nie tylko byłá / Kiedy moc twojá źiemię
...ánowiłá.
46. Náwet w swey rzeczy wſzytko ſtworzenie
Stojąc / ják dawno do dniá dźiśieyſzego /
Prawdy twey stałey / czyni stwierdzenie:

Gdyby mię práwo zakonu twojego W mych
mię ćięszkośćiách ćieszyć nię miáło/ Dawnoby
duszę w nich było nie zstáło.
47. Przetoż poki mię nadłużey stánie/ Nie zá
pámiętam twego przykazánia: Abowiem prze
nie mam otrzymánie Zywotá mego / z twego
zmiłowánia: Twoyćiem ja/ przeto záchoway
swego/ Pom niąc że strzegę przykazánia twego.
48. Toć myśl złośnikow / to ich stáráni
Zeby zgłádźili mnie ubożuchnego: Alec ja
świádectw twych przykazánie Rozmyślam
sobie czásu wszelákiego / Bo widzę wszytko ma
dokonánie / Sámo go nie ma twoje przyka-
zánie. 49 Mem.

O Coż ja bárzo z sercá miłuję Zakon twoy
święty y twoje ustáwy / W nich rozmy-
ślájąc nie poprożnuję / Bo mi dawáją we
wszem rozum práwy / Nád wszytkie moje nie-
przyjaćiele / Z nimi ja záwżdy wszędźie stáwę
śmiele.

50. Te mię nád wszytkie y mistrze moje U-
czeńszym czynią / swymi náukámi: Więc
dla tego yż świádectwá twoje Ustáwnie swy-
mi rozbieram myślámi. Przechodzę w rozum
stárce szedźiwe / Bo strzegę twych praw / kto-
re spráwiedliwe.

51. Nie uwiedźie mię śćieszká do złego
Abym miał puśćić zá nią nogi swoje: Trzy-
mam się bowiem gośćińcá twego Zakonu / w
ktorym święte słowo twoje: Od sądow two-
ich nie ustępuję / Bo yż w nich dájesz zdrową
rádę/ czuję.

52. O ják wdźięczne twe kráśomowności /
Nád wszytkę słodkość miodu nasłodszego /

c czuję w uściech więtszey słodkości / Nád
dkość ktora idzie z słowá twego: W tym
akonie rozum swoy widzę / Dla tegoż dro-
głędu nienawidzę.

Nun.

Pánie słowo twey wielebności / Jest no-
gá moim pochodnią świecącą Jest jásną
iecą w moieyćiemności / drogę mię twoję
piecznie wiodącą: Rzekłem (co ziiszczę) rzą-
ć się twymi Práwy świętymi y spráwie-
wymi.

54 Widźiś mię Pánie utrapionego / A nie-
ś práwie miáry mey ćięszkości / Rácz że
e według słowá swojego Żywo zostáwić z
ey wielkiey litości. Nie wzgardzay prośe
mych ofiáry / Ale mię náucz według swych
w wiáry.

55. Widźiś to w jákiey niebespieczności
eczna jest duszá moiá zostáwiona / A prze-
u innie twey wielmożności Prawdá zako-
nie jest zápomniona: Bo choćia możny
ciał mię potępić / Nie dowiodł tego / bym cię
ał odstępić.

6. Napewnieyszeć to me ośiádłości / Swiá-
ctwá twoje y twe przykazánia: Te sercá
go wielkie rádości / Po tych ja czynię teskli-
wzdychánia: Ná tym umysł moy / żyć wedle
oich Ustaw / dokąd mię zstawa y dni moich.

Samech.

NAm w nienawiśći takie sumnienia / Co
obojętnie nabożeństwo stroją: Lecz
oje święte postánowienia Miłuję y te co się
bie boją: Obrońcáś ty moy ystroś pokojá,
twym słowie wszytká jest nádźieja moiá.

58. Precz źli odemnie/ niech ja Páńskiego
W świętobliwości strzegę przykazánia ·
ty o Pánie podług swojego Słowá/ wspiera
mię do mego skonánia : Niech żywę nigdy n
záwstydzony / Iż w ćię ufájąc twey czeka
obrony.

59. Wesprzyi mię Panie swoją miłośćią
Abym się ćieszył twym świętym zbáwienie
A żebym zdwżdy z wielką pilnośćią Pátrzy
zá twoich praw postánowieniem : Podep
przestępce státutu swego / Zdrayce są bowie
sercá obłudnego.

60. Co więc śmiećiam márnym wyrządzá
ją/ To ty uczyniß ludźiom niepobożnym/ Wy
gládźiß z źiemie / te co niedbáją Ná twoy
sąd / ktory mnie czyni ostrożnym. Drży ná
mnie ćiáło stráchem twym Pánie Bo ktoß ná
sądźie twoim się ostánie?

61 Ain

ROstkoß to moją przestrzegáć sądu / Ni
odstępując w nim sprawiedliwośći Ni
podawayże mię do nierządu/ Ludźiō okrutny
ludźiom pełnym złośći : Sługę swojego rác
oswobodźić / Niedáy hárdemu nádeinną prze
wodźić.

62. Oczy me niemal już wzrok strácił
Twego zbáwienia pilnie wyglądájąc. Y żeby
słowá twey się spełniły Spráwiedliwośći /
rádośćią czekájąc : Postąp z swym sługą po
dług litośći Náucz go ustaw swey spráwie
dliwośći.

63. Tobieć ja służę Pánie sámemu/ Náucz
że sługę swego rostropnośći : Niechayże
umiem świádectwá twemu Poddáność czy

w wielkiey powolności. Iużci czás Pá-
bys dopyrzał tego / Iáko jest wzgárdá
onu twojego.

4. Dla tegoć ja twoy zakon miłuję Nád-
tkie świátá nadroższe klenoty / Przykazá-
twe droższey szácuję Nád wypláwiony do-
kruszec złoty: Zakon twoy sznurem / we-
ktorego Sądzę co prosto / á co zás krzy-
o. 65 Pe.

Dziwne są twoje świádectwá Pánie / W
ktorych jest wola objáwiona twojá: A
tegoż ich strzedz nie przestánie Z uprzey-
chęcią nigdy duszá mojá: Oświeca słowo
je ślepego / A mądrym czyni człowieká
piego.

66. Iáko ow co z ciężkiego brzemienia /
dszy ná siłách y zwykłey czerstwości / Ser-
cznie prágnie sobie wytchnienia: Ták y ja
gnę twey spráwiedliwości / Weyrzyż ná
z litości swojey / Ktorey wiádomi / co są
ásce twojey.

67. Wyucz smysły me áby biegáły Dro-
ni słowá twojego świętego / A nie day
pánowáć miáły Nádemną złości / czy-
c mię winnego. Odeym mię krzywdźie lu-
tyráńskich / Abym przestrzegał twych
ndałow páńskich.

68. Sługám twoy / rácz mię wdźięczną
iátłością Oświećić / swego oblicza wdźię-
ego: Rácz y náuczyć z wielką pilnośćią
zestrzegáć ustaw zakonu twojego: Stru-
nem ćieką łzy z oczu moich / Gdy widzę w
źiách wzgárdę ustaw twoich.

Sade.

WEwßytkiches ty Pánie ſpráwách ſwych
Spráwiedliwośći jeſt nienágániony
Więcy w ßczyrośći świętych ſądow twy
Nie jeſteś ſłußnie nigdy obwiniony: Coś j
roſkazał/ ſą ſpráwiedliwe Swiádectwá two
je/ y náder prawdziwe.
70. Gniewam ſię z duße/ á w gorliwośći
Topnieię wßytek/ widząc co ſię dźieje: Prze
śládowcá moy twojey możnośći Zápámię
tawßy/ z ſłow ſię twoich śmieje. Lecz że ſło
wá twe w ogniu pławione/ Z tąd nádę wßyt
ko ja miłuję one.
71. Niemáß lżßego nád mię moy Pánie
Y coby ták był od wßytkich wzgárdzony: A
wßákoż święte twe przykazánie Y zakon u mni
twoy nie zápomniony: Prawdá zakonu twego
ſtáteczna/ A ſpráwiedliwość ſpráwiedliwoś
wieczna.
72. Kiedy myśl moję uſtráſowánia Y nie
zliczone troſki utrapiły/ Tedy ná ten czás tw
przykazánia Sáme ją tylko ſkutecznie ćießy
ły: Swiádectw twych wieczney ſpráwie
dliwośći/ Abym długo żył/ ucz mię roſtro
pnośći. 73 Koph.
WSłyß mię Pánie/ uſłyß łáſkáwy/ Do
ćiebieć wołam z umyſłu cáłego/ Abym za
konu twego uſtáwy Chował/ po wßytkie dni
żywotá mego: Proßęcego ćię záchoway Pá
nie/ Abym pámiętał ná twe przykazánie.
74. Uprzedzam (idąc przed ćię) świtánie A
bym ćię ſwoim obudźił wołániem: A w twoim
ſłowie ſwoje ufánie Záwżdy ja kłádę z wielkim
ſwym kochániem: Uprzed záją ſtraż y oczy
moje/ Rozmyśláć ſobie święte ſłowo twoje.

5. O Pánie podług swojey litośći / Słyß
ßny głos wołánia mojego / A podług
jey spráwiedliwośći / Záchowayże mię tu
cze żywego : Źli tuż nádemną co mię ßu-
ją / Ktorzy twoy zakon z dáleká mijáją.
6. Bliskoś ty záwżdy swych wiernych Pá-
Nie odstępując ich w czásy teskliwe: Wiec
kon twoy y przykazánie / Jest y praw-
we / jest y spráwiedliwe : Dawnoć ja to
n / że twe uchwały Ták fundowáne / áby
cznie stały. 77 Resch.

Weyrzyż ná ćięßkość mego strapienia/ Wy-
bawże mię z niey / boć się upáść bo-
Wieß jáko ja praw twych stánowienia
e zápominam / y tym sámym stoję: Broń
mey spráwy / odeym mię złemu / Niech
ę / bo ja wierzę słowu twemu.
8. Nieszczęśćia ná się záwżdy czekáją
źie niezbożni dáleey zbáwienia: Bowiem
nigdy też nie pytáją / Jákie wyrokow
ch są stánowienia: Miłośierdźia twe wiel-
są Pánie Według sądow twych niech się
ną stánie.
9. Wielec jest Pánie nie przyjaćioł mych/
rzy mię ćięßko zewßąd prześládują / Lecz
sły moje z drogi świádectw twych Ná za-
strone nigdy nie zstępują Pátrząc ná
o/ bárzo się brzydzę / Gdy go stroniącym
woich słow widzę.
0. Proßę moy Pánie miey ná báczności/
rzykazánia twoje ja miłuję : Niechże też
o z twojey miłośći Pierwey niż umrę po-
ię uczuję. Kosztowne słowo twe/ bo praw-
we/ Wieczne sądy twoje/ bo spráwiedliwe.

81 Schin.

PRześladują mię Xiążętá możne. Y b
przyczyny trapią niewinnego: Ale ja m
jąc serce pobożne / Boję się ćiebie / y słow
twojego. Nád wszelką korzyść drożey szácu
Słowo twe / iż w nim swoję rádość czuję.
82. Nie wiem by mię co bárźiey mierźiál
Nád kłamstwo / ktorym się jáko żyw brzydz
Lecz się záś serce me ukocháło / W zakonie tw
im / w ktorym prawdę widzę. Siedm kr
kájdy dźień chwałę oddawam Sądom twy
ktore słuszne być uznawam.
83. Ktorzy twoy zakon Pánie miłują / T
szyscy pokoju w sercách używáją: A ch
zgorszenia rozliczne czują / Przećię je pięknie
dáleká mijáją: O Pánie czekam zbawien
twego / Ani praw twoich spuszczę z sercá sweg
84. Bo w tym náwiętsze moje kochánia
Abym twych świádectw nawięcey pilnow
A w swoich spráwách bez ustáwánia Wedł
wyrokow twych żyć usiłował: Wiesz jáko z
wżdy poczynam sobie / Bo drogi moje nie tá
ne są tobie. 85 Thau

NIech się przybliży moje wołánie Prz
miłośćiwą twarz oblicza twego / A w
dług słowa swojego Pánie / Dawszy mi r
zum / uczyń mię mądrego: Niech jest m
prozbá ważna u ćiebie / A jákoś przyrzekł r
tuy mię w potrzebie.
86. Tedy to uznasz / że wárgi moje Nie prz
stáną ćię sławić swego Páná / Boś mi objáw
ustáwy swoje / Ktorych obełżyć niemoże nág
ná: Słowo twe śpiewáć moy język będźi
Spráwiedliwym je wyznáwájąc wszędźie.

7. Przybądź mi proszę rękami swymi / A
jako zgłey toni ratuy mię sam Pánie : Gdy-
ja sobie miedzy wszytkimi Obrał zá rozkoß
je przykazánie : Prágnę ja twego prá-
zbáwienia / Zaton twoy roskoß jest me-
umnienia.
8. Niechayże jeszcze duszá ma żywie/Aby
Páná swojego chwaliłá : Rácżże ją sá-
swym spráwiedliwie Wesprzeć/ábowiem
pi krzywdy śiłá : Błądzę ják owcá/szukay
swego Sługi / niech strzegę przykazánia
ego

Psalm CXX.

Ad Dominum, cum tribularer clamavi.

W Ciężkościách swych ciebie samego Wo-
wałem Páná łáskáwego : A ilekroćiem
ebie wzywał / Záwżdyś mi z pomocą przy-
ywał. Y teraz od języká złego / Zdrády /
ragdnia pełnego / Ty ktoryś wieczna do-
rotá / Pánie / Broń mego żywotá.
2. Coż wżdy tego zá pożytek masz / Ze tak
dobrym ludźiom urągasz ? Czyliż z języká

twego złośći/ Rozumiesz / przybędźie godn
śći ? Słowá ostre język twego Rowne strz
łam strzelcá srogiego / Y węglu jákowcow
mu/ Ciężko więc spárzájącemu.

3. Ach niestetyż mnie strapionemu / Tá
długo pielgrzymującemu Miedzy narody o
krutnymi/ Y miedzy ludźmi nieludzkimi: Dłu
goć wżdy mieszka duszá mojá Z ludźmi co ni
lubią pokojá : A gdy do pokoju rádzę/ Zá
je ná się powádzę.

Tenże.

W Káżdym ućisku swoim wołałem do Pá
A mojá prozbá záwżdy byłá wysłuchá
ná: Rep. Y dźiś ćię tymże sercem pro
Páná swego / obroń mię od potwarzy / ję
zyká zdrádnego.

2. Co swym kłamstwem pozyszczesz / język
wszeteczny? :/: Jeno ludzką nienawiść /
gniew Boży wieczny: Twoje słowá są strzá
ły jádem nápojone / śmiertelnym/ twoje sło
wá węgle rozpalone.

3. Miedzy zboycy (niestetyż) jest mieszk
nie moje :/: Miedzy ludem nieludzkim tr
wię látá swoje; Mnie mił pokoy / á oni

dżie śię kochają/ á gdy zgodę wspominą/
cżow pomykáją.

Psalm CXXI.

Levavi oculos meos ad montes.

Odniosłem oczy ná gory / Chcąc zá-
c obrony z ktoreykolwiek strony. Alec sam
n tylko / ktory Niebo y ziemię spráwił/
złego mię wybáwił.

. Oncinigdy nie dopuśći Szwánkowáć
nodze/ Y w naćieższey trwodze / On mię y
ku nie spuśći : Stroż Izráelá cnego/ Nie
c strzeże wiernego.

3. Pán jest záwżdy strożem twoim/ Pan przy
e wszędzie/ Sam ćię bronic będżie: A prze-
ći świátłem swoim Ani słońce záßkodżi/ Nie
śiąc co noc chłodżi.

. Záchowa ćię Pan od złego / Wżiowszy
ę twoję Pod obronę swoję : Pan wyśćia
rzyśćia twego Strżegąc/ z swey ćię opie-
kie wypuśći ná wieki.

Tenże: Taż Nota.

á w ysokie gory wznosząc / oczy w mym
frásunku / szukałem rátunku / z tąd y z o-
o sobie prosząc/ ták w dżień jáko y w nocy/
ieykolwiek pomocy,

2. Od Páná me wspomożenie / ten nie
sam sprawił / y ziemię postáwił / nie da no
twych w poruszenie / nie zmruży oká swego
Pan co strzeże wiernego.

3. Oto stroż twoy Izráelu / co drzemáć ni
będzie/dni spáć zásiedzie / broni ćię od prz
god wielu / on ustáwicznie stoi/po práwy rę
twojey.

4. Słońce ćię w dzień nie upali / ánić mi
siąc z swymi / gwiazdámi nocnymi / zászk
dzi/bo Pan oddali / wszytko złe od twey dusz
ták iż jey nic nie ruszy.

5. Wyśćia twego y wrocenia/myśli twoy
y spráwy / jáko stroż twoy práwy / nigdy á
do skończenia / nie puśći z swey opieki / bo
stroż twoy ná wieki.

Tenże.

SZukájąc sobie pomocy / oczy moje
dnie w nocy/podnosiłem ná wsze strony/cz
kájąc od ząd obrony.

2. Nie mogłem náleść żadnego / pom
cnieká ták pewnego / ktoryby się ulitował /
mych ćięszkośćiách mnie rátował.

3. Jedno ten Pan ktory stworzył / Nieb
ziemię wszytko spráwił / ten jest moje wsp
możenie / we wszech smutkách poćieszenie.

4. Przy tym wodzu moje nogi / nie

z práwy drogi / nie spi nigdy / strzeże
żdy / by wierny nie zginął káżdy.

. Izráelá sługi swego / strzegł w dźień
przygody jego / y káżdy te strażą czuje /
y go wiernie miłuje.

. Potrafi w to bárzo snádnie / yż żaden
nie upádnie / ktorzy w jego boskiey mo-
mája ufność we dnie / w nocy.

We dnie słoneczna gorącość / á w nocy
śieczna jasność / człowiekowi nie zászko-
/ Pan w to wybornie ugodźił.

. Od czártá y wszego złego / ustrzeże dusze
rnego / nie da zginąć ni żadnemu: jest go-
záwżdy káżdemu.

. Ráczyż ty Pánie ná wieki / nie wypu-
ić nas z opieki / ábyśmy gdźie nie zbłą-
i / sobie k woli záwżdy żyli.

o. Dla JEzusá wybránemu / pomoż
cże stadku swemu / á dla świetych zasług
/ day dźiał krolestwá wiecznego: Amen.

Psalm CXXII.

Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi.

Je mam wesela wietszego / Jdźe gdy mi
wiádája / Ze wierni wszyscy iść mája
spolem do domu pánskiego / A że przez

twe wdzięczne bramy Jeruzalemo wni-
mamy: Kedy oglądamy w rádości / Jál-
w terdźnieyszym czásie / Jeruzalem w św-
iey krásie Wystáwione áż ku wiecznośći.

2. Y jáko sie tám schadzáją Wszytkie pá-
skie pokolenia / Czyniąc wiáry wyświadcz-
nia / Imię páńskie wysławiáją. Tám Tryb-
nał sądow jego: Tron domu Dawidowego Prz-
toż temu miástu świętemu Wszyscy poko-
żądaymy / Więc y z tymi przestawaymy
Ktorzy mu życzą jáko swemu.

3. Niech nád tobą pokoy będzie / Nád tw-
imi pátacámi / Nád obronnymi twierdzáni
Miey bespieczność ze stron wszędzie Teg-
z sercá wiernie żądam / Dla bráciey swych kt-
re tám mam / Y dla miłych przyjáćioł swoic
Zwłaszcza dla domu páńskiego Życzę / by wi-
dobrego Przybywáło z chęći prac moich.

Psalm CXXIII.

Ad te levavi oculos meos.

PAnie co mieszkasz wysoko w niebie / W gr-

noszę do ciebie : Iák sługi Pánom ná

e pátrząją/Gdy niedostátek mają : Y ják

dziewká gdy jey głod doymuje / Pánią

upátruje/Ták y my wzgląd swoy ná Pá-

mamy / Aż łáski doznamy.

. Zmiłuy się Panie zmiłuy nád námi/Nád

erakami : Boćmy już syći złych ludzkiey

ości / Syći áż do przykrości : Niechże

eż już ná sobie dźwigáją/ Co się ták nády-

ją : Niech pełne gárdło nábierze wzgárdy

owiek zły y hárdy. Tenże.

Notą Pieśni CCXVI.

BOZE/ktory mieszkasz nád wszytkiemi nie-
by :/: Prozen y trosk ludzkich / y wszel-
y potrzeby : Do ciebie ja wznoszę smętne
y swoje / O Pánie /. nádziejo / y zbáwie-
moje.

2. Iáko w niedostátku ná páńską pogla-
: Głodny sługá ręce y łáski pojąda : jáko
wolnicá / ktorey głod doymuje/ co raz
niey swojey / ręce upátruje.

3. Tákżeć oczy násze obciążone łzámi :/:
Páná pátrząją/owa się nád námi / Zmi-

łowáć jáko Pan miłośierny raczy/ á wyſt
kow náßych / łáſkáwie przebaczy.

4. Vżal śię nas / użal / nieśmiertelny B
że:/: Abowiem już ledwie ćierpieć więcey m
że / náße człowieczenſtwo pośmiechowy
zgárdy / ták nas ten lud trapi / ſwoim ße
śćiem hárdy.

Pſalm CXXIV.

Niſi quia Dominus erat in nobis.

GDyby nie Páńſka przytomność byłá
Izráel niechay teraz to powie : By ſię
ſtárał Pan o ich zdrowie / Ták ſię zły
byłá złość rozſrożyłá / Aby żadnego z ni
nie żywiłá.

2. Ná ten czás w gniewie ſwym roſpaler
żywo by byli wßytkich pożárli/ Ták ſię już b
li ná to upárli : Powodźiąchmy ich już zát
pieni/ Już do dná mieli być pogrążeni.

3. Ale chwałá bądź Bogu wiecznemu/ Z
miłośierdźia ſwego dawnego/ Nie dał nas
łup człowieká złego / Owßem nas odjął z
bow ſrogiemu. Przećiwnikowi nad nas wść
ękłemu.

. Jáko ptak duſzá náſzá łowcowi Z obie- zdrádnych ſię wywikłáłá/ Kiedy zdrádliwe łá ſtárgáłá : Vſłáwmyſz tedy Zbáwićielo- Niebá y źiemie ſtworzyćielowi.

Tenże.

Nota Pieśni CCLXXVIII.

Wo Gott der HErr nicht bey vns helt/

Cżáſu nieſzcżeśćia náſzego / by Pan Bog nie był z ſwymi :/: Swiádkiem jeſt Jzráe- ego / z wybránymi wſzyſtkimi. My- źni y utrapieni / zewſząd kłopotem ściśnie- bylibyſmy zniſzczeni.

2. Ták śię ná nas namowili / źli ludźie / czerey złośći :/: Ták praktyki ſporządźili / jádtey popędliwośći. Ták z námi byli árli / ták krwáwą rádę zawárli / by nas zy- pożárli.

3. A jáko wiec ſtrumień płynie / z gwałto- wych dżdżow zebrány :/: Zewſząd byſtra wo- linie / ták śię piekielne bramy. Ná nas gwałtem náwáliły / wſzyſtkie nas ſzátáńſkie ły / już były obſtąpiły.

4. Bogu ſłuſzna chwáłá ma być / z niewymow- y litośći :/: Ze śię nie dopuśćił páſtwić d námi ich ſrogośći. Duſzá náſzá jáko ſzek / już uleciáłá z jich śiatek / ná wol- ość Bożych dźiatek.

5. Sżyki śię im pomieſzáły / muſzą wy- wáć o głodźie :/: Obierży ſię ich porwáły / myſmy ná ſwobodźie. Ty coś niebo ubu- wał / y krąg źiemię ugruntował tyś nas / dnie / rátował.

*6. Bądź cżeść wiecżnemu krolowi / Oycu

miłosiernemu :/: Bądź chwałá jego Syn
wi / y Duchowi świętemu ꝛc. Jáko był á
wieczności / niechay ná wieki z wdzięczn
ści / brzmi jego wielebności. Amen.

Psalm CXXV.

Qui confidunt in Dom. sicut mons Sio

WSzyscy ći / ktorzy pokłádáją Cáłe s
ufánie W swym jedynym Pánie / Niep
ruszenie zostawáją : Podobni Syoná trw
łości / Aż ná wieczności.

2. Rownie ják gory otoczyły Jeruzale
sławne / Páńskie miásto dawne : Ták Pan
toczył swoy lud miły Wálem swey świętey
pátrzności / Aż ná wieczności.

3. A nie dopuści okrutności Páść się ná
swoimi Vmiłowánymi : Aby po długiey swe
ćięszkości Do złego ręku nie ściągnęli / Y n
zginęli.

4. Ludziom dobrym sercá szczerego Dobr
czyń o Pánie : Tych zaś niech nie zstánie / C
są umysłu przewrotnego : Izrael niech ma
twey opieki / Pokoi ná wieki.

Psalm CXXVI.

In convertendo Dominus captivitatem Sion.

GDy z okrutney Bábilony Páńſki lud był

wyzwolony/ Człowiekowi ſie ták zdáło/ Jáko

by mu ſie ſnić miáło: Tám dopiero y ná-

zekánie/ Tám y płácz uſtał y wzdychanie/ R

ádośći náſtąpiły / Ná to mieyſce/ y śmi-

ech miły.

2. Tám pogánin zazdrośćiwy / Znák (ſpo-
łádá) niewątpliwy Okazał Bog świádku
ſzemu / Ze jeſt łáſkaw ludu temu: Łáſkawe
ſt Pan ludu ſwemu / Bo to okazał świádku
ſzemu/ Z okow ćięſkich nas wybáwił / Y ná
ſwobodźie poſtáwił.

3. Y ći Pánie co zoſtáli Day áby tám nie
ieſzkáli: Ale ſzli ták ſpieſznym biegiem/ Jáko
ſtrumień pełnym brzegiem. Kto śiał w płá-
czu/ten żnie w rádośći Y náſz záśiewek był w
gorzkośći / Ale zdárzył Pan / że y my z we-
ſelem ſnopy náśimy.

Pſalm CXXVII.

Niſi Dominus ædificaverit domum.

Notá Pſalmu CXVII.

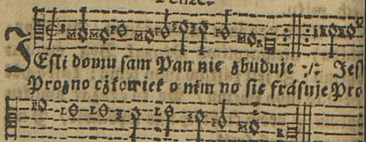
JEſli ſam Pan nie zbuduje Domu/wſzyt
Jo nim piecza Dáremna będźie człowiecz
Y nád miáſtem gdy nie czuje Pan / proz
ſtraż nie ſpiąc woła / Przećie go uſtrzedz n
zdoła.

2. Nic wam wáſze nie pomogą Y nará
nieyſze wſtawánia/Y nadłużſze w noc śiadáni
Przećie ſpiżárnia uboga Mieć będźiećie/ b
Bożego Błogosłáwieńſtwá świętego.

3. Lecz komu Pan miłośćiwy/ Tákiemu
kłopotánia nie przerwą wdźięcznego ſpánia
Táki y w ſyny ſzczęśliwy / Nábywſzy ich c
ſwojego Páná ná ſie łáſkáwego.

4. Ci mu zá hártowne ſtrzały Staną b
bącz nim gotowi / Przećiw nieprzyjaćielc
wi/Przy tych pokáże śię ſtały Bo kiedy prze
ſądem ſtánie/Práwá mu z ſercem doſtánie.

Tenże.

miáſtá ſam Pan ſtrzedz nie będźie /
czuje ſtraż po błánkách wſzędźie.

2. Prozno z domu przede dniem wycho
dźiſz :/: Prozno mrokiem oſtátnim przycho
dźiſz : Nie zárobiſz dni pożywienia :/: ni
będźieſz z niebá wſpomożenia.

3. Ale komu Pan jeſt miłośćiwy :/: Dáj
mu ſen oczom pożądliwy: dáje dźiatek wdźię
czne w domu roje :/: toć jeſt/ Pánie/ poże
gnánie twoje.

...r. Nie ták groźne / nie ták są strászliwe :/: ...ręku męskich strzały popędliwe: Jáko kiedy ...y oycowskiey głowie :/: Zástáwią się cno... ...rt synowie.

Szczęśliwy to między szczęśliwymi :/: Kto... ...py sáydák strzałámi tákimi / Obwárowáł: ...y przed sądem stánie :/: Y práwá mu/y sercá ...stánie.

Psalm CXXVIII.

...eati omnes, qui timent Dominum.

...Szczęśliwy to prawdziwie / Co się Páná ...oi / Trzymájąc się go żywie / Przy nim ...nocno stoy. Práce rąk swoich táki / Zdrow ...áżywáć będzie: Ktemu / ná czás wszelá... ...i Dozna szczęścia wszędzie.

2. W dom mu pożytki żoná Tákowe przy... ...odzi / Jákie krząk winny groná / Gdy je ...ynie zrodzi: V siedzieli zá stołem / Dzieci ...zy nim wszędzie / Ják oliweczki kołem Stá... ...w swoim rzędzie.

3. Tákowec nágotował Pan błogosłáwień... ...co Temu / coby záchował Jemu posłu... ...istwo: Niechżeć Pán błogosłáwi z swoje...

go Syoná/ Wßem ćię dobrym nádáwi Ni
jego obroná.

4. Byś zá swego żywotá Synow swoi
syny Vyrzał/ á bez kłopotá Słuchał tey now
ny: Ze Izráel z dawnego Już wydycha boj
A używa wdźięcznego W ziemi swey pokoj

Tenze.

Nota Pieśni CCLXXIV.

Zywot ten mieć będźie błogosłáwiony/ kt
páńskich przestrzega drog z káżdey stron

2. Ktory zna prawdźiwie Páná swojeg
y jego śię boi z sercá práwego.

3. Y wyrokow páńskich ßánuje pilnie / s
mnienia od złych spraw strzeże uśilnie.

4. Ták będźieß prace rąk swoich używa
á w łásce u Bogá będźieß opływał.

5. Będźie w domu żoná obfitowáłá / j
winna máćicá płod wydawáłá.

6. Synowie cnotliwi do stołu śiedą /
ßczepom oliwnym podobni będą.

7 Tákći kto śię Páná boi w swym stani
weźmie bez pochyby w nim pożegnánie.

8 Niechájżeć z Syonu Pan błogosłáwi
y łáskę nád tobą niech swą objáwi.

9. Byś pátrzył ná ßczęśćie miástá świ
tego/ y był syt pośiech zá żywotá twego.

10. Niechći Pan da widźieć wnuki poczći
we/ coby twe zdobili látá ßedźiwe.

11 Niech da widźieć pokoy nád ludem swoi
byś mogł Páná chwalić z potomstwem twoi

12. A ty náße głosy utwierdzay Pánie /
niech śię z twey łáski to wßytko stánie.

Psalm CXXIX

Sapè expugnaverunt me à juventute meâ,

O młodości nas jeszcze trapili / Mogą
pańscy powiedzieć wybráni: Lecz tak/ że
rzecię nas nie pożyli Źli á okrutni niewier-
ni pogáni.

2. Niemiłosierniec grzbiet náß orali Nie-
przerwánymi ćięßkimi plagámi: Głodem nie-
znośnym nas mordowáli/ Dwoistymi w grob
wpieráiąc pracámi.

3. Aż śię Pan wieczney spráwiedliwośći
wybrány swoy lud mężnie zástáwił/ A śćku-
py ptáká w swojey srogośći/ Nieprzyjaciel-
skiey nas niewoly zbáwił.

4. Boday zginęli ći / co je sławá W oczy
ktole Syonu páńskiego: Boday uwiędli /
iák wiednie trawá / Ktora wisc z muru wy-
rosła twárdego.

5. Trawá ktora ie nie doczekáłá / Azby od
kosy poległá śierpaczey / Ale przed czásem zni-
szczeć musiáłá Ogniem zbytecznym pálnęły
gorącey.

6. A ktora reki nie nápełniłá Żeńcowi w
pracey swojey ochotnemu / Ani też rámion nie
obćiążyłá Nosarzowi nieuprácowánemu.

7. Więc y ći ktorzy tędy mijáli / Błogosłá-
wieństwá Páná Bogá swego Robotnikom

tym nie winszowáli / Mowiąc : pomoż B
życzymy wam tego.

Psalm CXXX.

De profundis clamavi ad te Domine.

W Niezmierney swey ćięszkośći / Ná
Pána swego Wołałem z głębokośći Vpa
ku moiego Pánie głos moy rzewliwy Przy
mi w uszy swoie / Rácz mi być miłośćiw
Ná modlitwy moie.

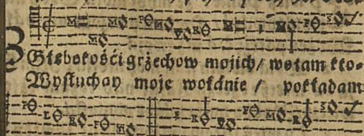
2. Jesli nas z nieprawośći Karáć będzie
Pánie / Ktoż przed twoiey srogośći Sąde
się ostánie ? Aleś skłonnieyszy záwżdy Na
do odpuszczánia / Aby ćię chwalił káżdy / Z
twe smiłowánia.

3. A ysz ták łáską iego Grzesznym iest goto
wa Oglądam się ná niego / Y ná iego słowa
Y z wietszą go żądośćią Duszá ma pożąda
a niż straż co z tesknośćią Switánia wygląda
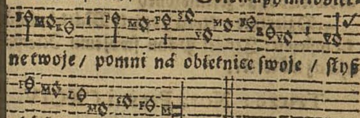
4. Niechże się co chce dzieie / Jzráelu n
Pánie Kłádź záwżdy swe nádzieie / Vzna
smiłowánie : Pán Jzráelá swego Jest wyku
pićielem / Onże y grzechow iego Sam iest zgłá
dźićielem.

Tenże.

Auß tieffer noth schrey ich zu dir.

bie miły Pánie / Rep.
w tobie ufánie / Stłoń uszy miłośier-

płáczliwe prozby moje.

2. Będźieszli miał ná bácżnośći / násze w-
elkie krewkośći :/: jesli w swey spráwiedli-
wośći / będźiesz sądźił násze złośći Tedyć
ię nie ostoi żaden / ktoryby był zbáwienia
wien / káżdy potępienia winien.

3. Aleś ty jest miłośierny / w obietnicách
twojich wierny :/: Przetoż słowom twym ufá-
my / ná nich cále polegamy Ják nocna
straż czásu ránnego / ták my ćiebie Páná swo-
go / czekamy czásu káżdego.

4. W tobie miłośierny Pánie / Izráel
ma ufánie :/: Bo u ćiebie moc zbáwienia /
u ćiebie moc wykupienia Bog Izráelá
wybránego / Pan káżdego swego wiernego /
wykupi z grzechu wszelkiego.

Psalm CXXXI.

Domine, non est exaltatum cor meum.

Nota Psalmu C.

Ty wieß Pánie / że myśl moiá Gorą nie wyláťywáiá / Owßem y oczom nie dáłá Wyżey pátrzyć/á niż twoiá

2. Wola świeťa stan moy niosłá: Nim ki ią ná więtße rzeczy Káśał nád rozum człowieczy/Zkadby myśl háńbę odniosłá.

3. Ty wieß iákom uniżony Byt záwżdy w umyśle swoim / Poddáiąc się sądom twoim Rowien będąc zostawioney

4. Dziecinie / ktorą z opieki Mátká puści ia inßemu: Izráel Pánu swoiemu Niechay ufa áż ná wieki.

Tenże: Nota Pieśni CXCIV.

PANIE / kiedy cię o co w swey potrzebi proßę :/: Wieß żeć sercá y oczu / hardzi nie podnoßę: o rzeczy się wysokie / ná świecie nie kußę/ lecz ku tobie pokornie / dźwigam nędzną dußę.

2. Iák dziećie nie wie nigdzie/iedno do má cierze :/: Po swe wßystkie potrzeby / od tey w ßystko bierze/ ták ia też twe dziećiątko / n wiem gdzie procz ćiebie / Oycze moy/ Mátk moiá / ktory mießkaß w niebie.

3. Przetoż też ty strapiony / miły Izrá lu :/: Vfay w Bogu iedynym/ nie w omylny wielu : boć ná tym żaden wierny / nigdy n utráći gdyż Pan swym dźiatkam hoynie/ w w niebie płáći : Amen.

Psalm CXXXII.

Memento Domine David.

Ná Dawidá pomni Pánie/ pomni ná jego trudności: Y wziątiey on gorliwości Vczynił śl[ubowánie]/ ...ubowánie/ A poprzysiągł twey miłości.

2. Mowiąc że do domu swego / Niechcę n[a]...rzeż prog przestąpić / Ni ná swoje łoże w[stą]...ąpić / Abym tám miał snu słodkiego Oczom ...oim co postąpić.

3. Ażbym pierwey Pánu swemu Mieysce ...álazł do mieszkánia / Gdźiebym Arkę przy...zánia Wniosł / á tám Jákobowemu Bogu ...użył bez przestánia.

4. Oto słycháliśmy o tym Plácu / w Efrá...yskiey ziemi / Ktoręśmy miedzy leśnymi ...ádoły ználeźli potym/ Miedzy polmi Jáhá...imi.

5. Podźmyż do przybytku jego / Vpádni...yż z uczćiwośćią / Przed jego Boską mi...śćią: Cáłnymiż podnożek swego Páná sławn...ego możnośćią.

6. Pánie powstań w mocy swojey / Y ...nidź do swego pokoiá/ Wnidź y sam y Arká ...ojá: Niechayże Kápłani twoji / Strzegąc ...rzybytku podwojá.

7. Swiecą świętymi cnotámi: Tákże y coś ...śkaw ná nie / Niech ćię bez przestánia Pá...ie Chwalą z rádośćią pieśniámi / Czyniąc tobie wyznánie.

*8. Proßę miłościwy Pánie/ Dla Dawidá słu
gi swego Od ciebie pomázánego/ Nie pußczay
w zápámiętánie/ Coś obiecał dźiećiom jego.
9. Przyśiągł to Pan Dawidowi/ Mowię
w prawdźie swey státeczney/ Máiestat twoy
ná czás wieczny Twojemu dam potomkowi
Niechay będźie w tym bespieczny.
10. A będąli dźieći twoje Słucháły słowá
mojego/ Strzegąc Przymierza świętego/ W
nuki y Práwnuki swoje Tronu swego kro
lewskiego/
11. Oglądáją dźiedźicámi/ Syonći pán
skie kochánie/ W nim sobie obrał mießkánie
Miedzy jego pálácámi/ Ma swe Pan rosko
szowánie.
12. Tu obiecał obfitośći Urodzáju w
szelákiego/ Do żywnośći służącego: Tu rzekł
karmić do sytośći Y głodem zámorzonego.
13. Tu w zbáwienie przy swym Pánie Wy
bráni jego Kápłani/ Będą zacnie przyodźiá
ni: Tu ći/ co Pan łáskaw ná nie/ Zá szczęśliwe
poczytáni.
14. Tu moc Pomázáńcá mego (Mowi
Pan) jáśnie objáwię: Tu ja pochodnią wy
stáwię Dawidá ukochánego/ Tu go wielebnie
ostawię.
15. Tu się z háńbą swoją dowie Nieprzy
jáćioł jego strona/ Ze páńska nád nim obroná
Widząc/ yż ná jego głowie Ślicznie záświe
ta korona. Psalm CXXXIII.
Ecce quàm bonum & quàm jucundum
Jako rzecz piękna / jáko rzecz przyjemna

dátrząc gdźie miłość pánuje wzajemna: A dźie w szczyrey uprzeymości/ Bráćia zgodliwi strzegą jedności: Ták wdźięczny oley jest Bálsámowy/ Ciekąc z głowy Aronowey.

2. Ciekąc po brodźie Kápłaná Bożego/ Wonią swą zlewa ślicżny kray szat jego: Ták wdźięczne krople Hermońskiey Rosy/ pádájąc wierzch Syońskiey: Tám łáskę swą/ y wiecznie zbáwienie/ Rozdawa páńskie przeyrzenie.

Tenże.

Nota Pieśni CCLXXIV.

Ták jest rzecz wdźięczna y ućieszona/ od świętego Duchá w Psalmie zchwalona.
2. Gdźie bráćia w wierze/ w nádźiejey/ w miłośći/ są z sobą sforni/ z szczerey uprzeymośći.
3. Jednomyślność serca prawego mająć/ uższy krewkość mdleiszych okrywájąc.
4. Ták wdźięczny był on olyi bálsámowy/ lány ná wierzch głowy Aronowey.
5. Co wiec cpłynął hoynie áż ná kraj száty/ y był wzorem Chrystowey obiáty.
6. Ktorego Bog Oćiec ná źiemskie włośći/ łał/ y oblał olejem rádośći.
7. Tákie też są rosy krople perłowe/ co pádáją ná gory Hermonowe.

8. Z nich ſą płodne groná winnice páńſki
z nich rodzáine ſczepy Cerkwie chrześćiáńſki
9. Tym ná rozkaz Boży / y ſcześćie płuj
y wieczny przywilyi żywotá ſłuży.
10. A ty w pośrzod zgodnych Báránku P
nie krolując/we Zborze twym maſz mieſzkán
11. Mile śie przechodząc miedzy wiernym
opátrujeſz je dáry rozlicznymi.
12. Wonną Ewángelią je oblewaſz / ktorą
wſzyſtek kray ziemie nápełniaſz.
13. Kármiſz żywą mánną Ciáłá ſwojego
nápawaſz rosą boku Boſkiego.
14. Odpuſczenie grzechow w nich pieczęt
jeſz / á pewnośćią łáſki je koronujeſz.
15. Pozwierzchnie przez ſługi Domu twojeg
á w ſercách przez dar Duchá náświętſzego.
16. Z tąd płynie nádzieja zmartwych wſ
tąnieſienia / y wiecznego duſz y ćiał uwielbienia
17. My też máłe ſtadko ludu twojego pr
ośim ćiebie Páſterzá nawyżſzego.
18. Day nam w jednwośći owczárnie tw
jey trwáć / day nam w niebie z tobą ná wie
mieſzkáć: Amen. *Pſalm CXXXIV.*

Ecce nunc benedicite Domino.

Ey nuż Páńſcy ſłużebnicy / Domu páńſki
go ſtrażnicy / Dniem y nocą Páná chwalći
Zmienia jego wzywayćie.

2. Rece swe w świętobliwości Wznoście
o jego miłości: Páná swego błogosławćie/
chwałą jego myśl swą báwćie.
3. A Pan ktory wszytko spráwił: Będźie
am tez błogosławił: Będźie z Syoná swo-
go Lat ná was wiele dobrego.

Tenże.

Nota Pieśni CX.

Toß teraz wyznawaycie/ Páná y chwałe
mu wzdaycie/ sługi páńscy co káżdego/
ł a stawaćie w domu jego.
2. Podnieśćie wáße ku temu / rece mieysca
świetßemu/ błogosłáwiąc Páná tego / w
żdy czás żywotá swego.
3. Niechći śie Pan hoynym słáwi/ y z Sy-
u błogosłáwi/ ktory stworzył niebo / ziemię/
wne czyniąc swoje Imię.

Psalm CXXXV.

Laudate nomen Domini.

Mię Páná swojego / Wy ktorzy mu służy-
le / Chwalćie z sercá prawego : y wy / ktorzy
oićie W domu Bogá náßego/ W śieniách
rzybytkow jego.
2. Chwalćie Páná/ bo dobry/ Imię jego
iewaycie : A iż on sam w chęć ßczodry / Ku

czći jego wyznaycie : Jákob jego wybrán Izráel lud kochány.

3. Znam ja Páná że wielki/ A że nádeń i
szego/ Przyzna to narod wszelki/ Niemász Bog
wietszego: To chce wszystko sprawuje/ Niebe
ziemią kieruje.

4. On wyciąga z skárbnice Strászných z
emskich przepáści/ Chmury/ dżdże/ łyskáwi
On wypuszcza z swey gárści: On y wiátry
swojego Puszcza skárbu skrytego.

5. On pierworodztwá wszytkie Z ludzi y
bydłá pobił A przez kraje Egypskie/ Dziwny
cudow nárobił/ Trapiąc Królá onymi/ Y z j
go poddánnymi.

6. On y sławne narody/ Y z miásty ich wy-
wrócił. Onże bez swoich szkody Mocą Krole
krocił : Sehon Amoreyskiego / Y Ogá B
záńskiego.

7. Y wszytkie Kánáneyskie Krole miecze
wygłádził/ A syny Izráelskie/ Do ich ziem
wprowádził / Aby w niey dziedziczyli / Y n
swobodzie żyli.

* 8. Imię twoje o Pánie Ná wszystkie wie
stynie / Y poki świátá stánie / Pámiątká tw
nie zginie / Bo sąd y chęć twa wszędzie/ W l
du twoim jáwna będzie.

9. Pogáńscy záś bogowie Ze srebrá y
złotá/ Káżdy to o nich powie / Są rąk ludzki
robotá : Vstá y oczy máją / Lecz ich nie
żywáją.

10. Wyryto je z uszámi / A przecię nic n
słyszą / Postáwiono z nozdrzámi / A przecię
nie dyszą : Tácyż co je stáwiáją Albo y
nich ufáją.

11. Domie Izráelowy Wespoł z domiem
wiego Y domie Aronowy/ Wy chwalćie Bo-
ga swego: chwalćie go ze wszytkimi Jego się
bojącymi.

12. Mowiąc/ niech ná Syonie Pan nász
ogosłáwiony: Niech w swoim świętym do-
mie Będźie od wszech chwalony/ Hálleluja mu
wżdy Spiewa z sług jego káżdy.

Psalm CXXXVI.

onfitemini Domino, quoniam bonus.

CHwalćie Páná dobrego/ Nárzynia chwa-
ły jego: Bowiem jego litośći Zrownywáje
wiecznośći.

2. Chwalćie Bogá wielkiego/ Wszytkich
gow wyższego: Bo łáskę swą podáje W
szystkie wieki y kráje.

3. Chwalćie Páná nád Pány Ludu jego
obrány: Abowiem miłośierny/ A swym ná
wieki wierny.

4. Tego co sam dźiwnymi Słynie cudámi
ymi/ Chwalćie/ bo łáská jego/ Znáczna
wieku káżdego.

5. Tego/ co w swey mądrośći Stáwił nie-
beskie włośći/ Chwalćie/ bo wszyscy świecą
jego wieczne chęći.

6. Y co ziemię széroką Okrył wodą głębo-
: Bo hojnym jest w litośći/ Poki zstáwa
wiecznośći.

7. Tego/ktory sam z śiebie Wielkie świa-
tłá nad niebie Spráwił/chwalćie/ bo wieczny/
A w dobroći státeczny.

8. Słońce/by w dźień świećiło/Y jego pá-
nem było: Chwalćie/bo w dobroć wielki Pan/
co czuje wiek wszelki.

9. Mieśiąc záś by z gwiazdámi Páno-
wał nád nocámi/ Chwalćie Páná dobrego z
wieczney dobroći jego.

10. Tego co zbił Egypskie Pierworodzeń-
stwá wszystkie: Bo chęć jego koniecznie Trwa/
y trwáć będźie wiecznie.

11 Co wyrwał Izráelá z ręku nieprzyja-
ćielá/Bo on z wieczną káżdemu Gotow łásk-
wiernemu.

12. Wywiodł swe niezmożoną Ręką / w
mocy uzbrojoną / Y poki wiekow zstawa / W
litośći nie ustawa.

13 Tego co odchłań morską Rozćiął swą
mocą Boską: Bo grunt páńskiey litośći Zá-
łożony w wiecznośći.

14. Srzodkiem prowádząc swego Izráelá
miłego: Bo srogi Bog złosnemu Wiecznie
dobry dobremu.

15. Lecz Fáráoná z ludem Zátopił w mo-
rzu cudem: Bo srogi Bog złosnemu Wiecznie
dobry dobremu.

* 16. Co pusczámi prowádźił lud/ o ktorym
sam rádźił: Bo łask jego wielkośći Nie ogár-
ną wiecznośći.

17. Y co potárł tyrány/By nie byli ich pá-
ny: A jego Boskich chęci Wiek nie wydrzy
z pámięći.

18. Pobił Krole waleczne/ Czyniąc swe

pieczne: Bo sam nád wszytkie pány W
ści nieprzebrány.
9. Sehoná wprzod możnego/Królá Amo-
rego: Bowiem wiecznymi láty W miło-
dzie bogáty.
0. Potym y Bázáńskiego Ogá/Królá py-
o: Bo w śile nieskończony / W dobroć
omierzony.
1. Y dał pysznę ich włośći W dziedziczne
dłości: Bo miłośierdzie jego Nie ma
á żadnego.
2. Swemu Izráelowi / Wielkiemu ko-
kowi: Bo Pan ná wieki rádzi Dobrze o
y czeládzi.
3. Co nas y w utrapieniu Ma ná páńskim
emu: Bo jego ustáwiczne Miłośierdzie / w
e trwáłe.
4. Nieprzyjáćiel sktey złośći Odjął nas z
y miłośći: Z kąd miłośiernym słynie/Cho-
wszystko pominie.
5. Ten y ćiáłu wszelkiemu Żywność dawa
żnemu: Bowiem jego litośći Przechodzą
z wiecznośći.
26 Chwalćież Bogá możnego/Wszytkich
bios wyższe: Bo łáski jego wszędzie Ná-
ki pełno będzie.

Psalm CXXXVII.

Super flumina Babylonis.

Jedząc po brzegách Bábilońskiey wody
...ieczne Spońskie wspominájąc grody/ Nie

wnosmy płákáć wszyscy muśili / Ná wie

bách lutnie swe powieśili : Ale pohánśk

dbájąc ná to máło /, Piosnki Syońskie śp

wáć nam kazáło.

2. Lecz gdźie podobna / áby pieśni páńsk
Głos miał być słyszan w kráinách pogáński
Gdźie ćię zápomnię krájino świętá / Ni
reká mojá gráć zápámiętá : Niech język
schnie / jesli ćię nie wspomni / Jesli w począ
wesela przepomni.

3. Pámiętay Pánie co nam wyrządzáli
Edomczycy / ják ná nas wołáli: Zágubćie
lud / á miásto spalćie Mury z sámego grun
rozwalćie. Pámiętay wśćiekłą srogość
nád námi; Niech jey od ćiebie doznawáją sa

4. Y ty Bábylon ochraniay swey głowy
ćiebieć czeka upadek gotowy: Szczęśliwy k
ryć odmierzy złośći / Coś nimi krapił nas
litośći : szczęśliwy ktory odmierzy y wi
Twoje o skáłę roztrącájąc syny.

Psalm CXXXVIII.

Confitebor tibi Domine.

SErce moje ćiebie Pánie Nie przesta
Przed krolmi ćię wysławiáć / Y wysłáw

MO RO MO RO VO RO MO RO VO

Wyznawáć wszędzie: Rep.

W pieśniách swych będzie / Z uczćiwośćią

RO MO RO SO SO RO RO MO RO MO

twym Kośćiele / Wyznam śmiele Jmię

RO SO RO SO RO VO RO MO VO MO RO SO

we wźięte: Wyznam że jest miłośierne/

SO RO RO MO SO RO MO RO

W prawdźie wierne/Słowo twe święte.

. Boś ty imienia swojego Naświętszego
e zelżył słowem :/: Ledwiem wesćhnął w
im frásunku / Do rátunku / Stałeś goto-
n : Przetoż ćię Pánie wysławiáć Y wysła-
iáć Będą Krolowie: Słuchájąc co im do-
go Y miłego Słowo twe powie.

. Będą twą/Páná wielkiego / Y sławne-
Moc wysławiáli :/: Będą y o drogách
ich W pieśniách swoich Głośno śpiewá-
Jáko że ty będąc Pánem Zámożánem / Z
y wysokośći Ná doł tu poglądáć raczysz/
szytko baczysz Ná tey niskośći

. Choćia ná mię co przypádnie / Ty mię
dnie Sam porátujesz :/: Z mych mię nie-
yjaćioł mocy/W swey pomocy/Ty zácho-
jesz : Przedśięwźięćie moje Pánie/Ná twe
nie Spuszczam bespiecznie: Niech śię wo-
z nie obraca Twojá pracá / Day z łáski
cznie. Psalm CXXXIX.

Domine probasti me, & cognovisti me.

Nota Pſalmu XXX.

TObie wſzechmogący Boże Skryć ſię w
mnie nic nie może: lub ja śiedzę / lub ja
ſtoję / Znaſz y z dáleká myśl moję: Chod moy /
odpoczywánie moje / Wſzytko to widzą oczy
twoje.

2. Jeſzczem nie przemowił ſłowá / A ty już
wieſz co zá mowá Z uſt mych Pánie wynidź
miáłá Twać ręká uformowáłá Stan jáki jeſt
ćiáłá mojego / Skorą zewſząd powleczonego.

3. Twey ták dziwney ſpráwy Boże / Do
śćignąć rozum nie może: Kędyż zniknę Du
chá twego? Kędy oblicza ſtráſznego? Jeſli
do niebá? jeſteś w niebie. Aleć y piekło ni
bez ćiebie /

4. Choćbym też wziął ránney zorze Skrzy
dłá / y lećiał zá morze / Y tám mię wymácaſz
ſnádnie / Y tám ręká twa dopádnie. Jeſlibym
też ták myślił ſobie W ćiemnych nocách u
kryć śię tobie /

5. Zmyliłbym Noc naćiemnieyſza W ćie
bie / nád dzień jáśnieyſza: Ćmá y nagęſtſze ćie
mności Swiecą twojey opátrznośći. Náwe
y ná to pátrzył wzrok twoy / Jáki w mátce
był początek moy.

6. Ten związek ćiáłá náſzego / Cud jeſt ro
zumu twojego: Dziwneś twoje czyny Boże
záprzeć tego nikt nie może. Zadnać koſtká tá
ná nie byłá / gdy mnę jeſzcze mátká chodziłá

7. Gdziem roſł kunſztownie wiązány / Niko
mu nie oglądány: Tyś napierwſzą brełę ćiá
łá / Y w jáki kſztałt wynidź miáłá Widzi
ał y tyś ſam w kśięgách ſwoich Wypiſuł po
rzędek dni moich.

8. O Pánie toć známienite Spráwy twoje/
bsite / Snádniey piasek porachuje / A niż
śl twą wyśpieguje: Abowiem myśli twą
śli moiey Y zá nagłebszą przepáść stoi.
9. Jesli wytráćić masz wolą Pánie / złych
źi swawolą / Mowiąc/ precz odemnie wsz
cy Idźćie/ mężoboycy brzydcy / Y jać sie
kocham w złośnikách / Woli twey świę
przestępnikach.
10. Bo ázaż sie ja nie brzydzę Tymi / co je
no widzę/Że ćię w nienawiśći máją/ Prze
tobie przestawáją? Ach brzydzę ć/ y po
ná ziemi/Przyjáźni nie powiodę z nimi.
11. Boże doświadcz sługi swego Przeyrzy
wnątrz w myślách jego / Zmácay serca y
nienia / Żeć drogą złych do zginienia Nie
przećiw woli twojey: Prowadź mię ty Pá
po swojey. Psalm CXL.

ripe me Domine, ab homine malo.

Pánie z swey wielkiey litośći Odeym mie
cnotliwemu/Odeym od wśćiekłey okrutno
i Człowiekowi okrutnemu.
.Ktory ná mię/to raz zdrádliwie W táy
rádźie práktykuje/To zás drugi raz zápál
pie Woyská przećiw mnie szykuje.
. Podobien ostrymi zębámi Jádowitemu
wi/ A chowájąc jad pod wárgámi Podo
jest pádálcowi.

4. Pánie ręku tákich złośnikow Rácz mi z łáski swey uchowáć/A k woli myśli okrutnikow / Rogam mym nie day śwánkowáć.

5. Boć hárdźie ná mię zgotowáli Sidło sidłá swoje / Wszystkie śiećmi pozástawiáli Drogi/ ná zginienie moie.

6. Alemći ja o tobie Pánie Rzekł: y żeś t Bog moy mocny/Usłyszże prozb moich wołánie/A bądź mi w złey czás pomocny.

7. Ciebieć ja Páná swego záwżdy Znam mocą zbáwienia swego : Tyś mię w potrzebi moiey kàżdey Uniosł zdrowo y cáłego.

8. Nie dopuszczayże o moy Pánie Cieszy śię w swey dumie złemu : Niechay niecnotli we stáránie Nie idźie k myśli hárdemu.

9. Niech jádem szkodliwey swey mowy Sámiż śię pozdráżdią : Niech węgle spádszy n ich głowy Wskuráć im nie dopuszczáją.

10. Człowiek złey gęby y kłámliwey/Niech śię nie mocni ná źiemi / Niechay kàżdy nie spráwiedliwy/ spęta śię złośćiámi swymi.
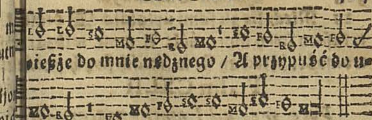
11. Wiem to pewnie / że śię Pan imie z krzywdę utrapionego : Wiem że śię y broni podeymie Chudźiny gwałt ćierpiącego.

12. Y będą ludźie spráwiedliwi Imię pán skie wysłáwiáli : Będą y dobrzy á cnotliwi W obliczu páńskie pátrzáli.

Psalm CXLI.

Domine clamavi ad te, exaudi me.

Do ćiebie ja wołam moy Pánie/ Prz

chá swego Głos moy teskliwy/y wołánie.

2. Przyimiże odemnie wzywánie/ Jáko na-
ynn'eyße dáry/ Miásto wieczorney ofiáry /
rzyimi moich ręku skłádánie.

3. Rácz Pánie z swey wielkiey litości Język
mój zápieczętowáć : Rácz pod strażą ustá
owáć : Ze niezábaczą przystoyności.

4. Nie dayże się sercu mojemu Zá złym do
go unośić / Nie day się w pychę podnośić/
woli sczęściu wynoßącemu.

5. Milßeć mi dobrego károánie/ Niż gdy mi
y pochlebuje / Bálsámem rzkomo smáruje :
ilße/ choć ostre/ strofowánie.

6. A owßem o to proße Páná Zeby złość
dźi złośliwych/ W grzechách swoich niewsty-
wych/ Widomie byłá pokarána.

7. Sędźiowie ich mnie ßpiegowáli/ W ská-
ch lochy upátrując / Vstępy me przewiádu-
c : Choć rádam mym słußność przyználi.

8. Ták ziemię pługiem rozsypują/ Ják się we
nie moje kośći/ Poddáne zewsząd ćięßkośći /
 strách u śmierći rozstępują.

9. Ależ o moy Pánie do ciebie Oczy me záw-
y wzgląd máją/ Ciebie ućieczką swą zná ją :
ie pchayże duße mey od śiebie.

10. Wybawże mię z śideł zdrádliwych /
ytrze ná mię záſtáwionych: Wybaw z śieći
rzuconych ná mię / od ludźi nie cnotliwych.

11 Niech sie źli sámi uplątáją W śiatk
włásney swey chytrośći: A mnie widząc
wolnośći Niechay sie w sercách swych pukáj

Psalm CXLII.

Voce mea ad Dominum clamaui.

Nota Psalmu C.

PAná wołam/Páná proszę/Rece swe k ni
mu wynoszę: Przed nim krzywdę swą pr
kładam/Jemu żal swoy opowiádam.

2. Ledwie mi już duchá zstánie/Ale tobie in
cny Pánie Swiádomo/ że bez winnośći Cie
pie tákie doległośći.

3. Po drogách gdźie mie widáją Sidłá n
mie zástawiáją: Poyrzę w lewo álbo w pr
wo/Nie stáwi sie nikt łáskáwo.

4. Jeśli ućiec/nie máß kedy/ Nieprzyj
śiek pełno wßedy: A nikt sie z tym nie opowi
Ze jest łásкаw ná me zdrowie.

5. Do ćiebie ja Boże żywy Vćiekam s
nießczesliwy: Tyś nádźieją/tyś ná źiemi Dzi
moy miedzy żywiącymi.

6. Przyimi w ußy moy płácz srogi. Bo m
zewsząd źieły trwogi: Wyrwi mie z reki ći
ßkiemu Nieprzyjaćielowi memu.

7. Zbaw więźienia duße moje/Abym w
znał łáske twoje: Vzyją dobrzy rádośći /
twey przećiwko mnie litośći.

Tenże.

Nota Psalmu CXLIII.

GŁosem mym wołałem do Páná / głose
mu prożbá ma oddana/ wyleję przed ni
rzecz swoje/jemuß powiem ktą w ktorey stoj
wielkę niebiespiecżność moję.

2. Choć duch we mnie śćiśniony bywa/ twoy
wzrok me śćieszki upátrywa / y widzi że ná tey
drodzę / śidłá złe stawia gdźie ja chodzę / á to
w mey ćięszkiey trwodze.

3. Weyrzyysz jedno ná prawą stronę/ á obacz
jesli mam obronę/ y ućiekáć niemász kędy / bo
nieprzyjaćioł pełno wszędy/ nikt nie dba o moie
biedy.

4. Przetoż idę do ćiebie Pánie/ mowiąc tyś
jest moje ufánie / tyś ućieczká / tyś ná ziemi/ z
wielkimi dobrodźieystwy swymi / dźiał moy
miedzy żywiącymi.

5. Miey báczność ná wołánie moje/ boć się
przed nędzą nie ostoję : wyrwi mię tym co mę
godzą / co złośći swey ná mię dowodzą / boć
mię śiłámi przechodzą.

6. Wywiedź z ćiemnice duszę moję / ábym
wyznawał chwałę twoję / będą wierni rádość
mieli/ że twą łáskę ná mnie uyrzeli / będą ćię
chwalić weseli Psalm CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

Pánie usłysz prośby moje / A nákłoń ku
mnie uszy swoje : Dla prawdy swey w mey
ćiężkośći / Wkaż mi miłośierdźie twoje /
Słysz mię w swey spráwiedliwośći.

2 Nie wstępuy w práwo z sługą swoim Boć się żaden przed sądem twoim: Nie ostoi w niewinności: Ráczey bądź niepráwości ściám moim Miłościw z swojey litości.

3 Oto źli trápią moje duszę / A ja y z swymi więdnąć muszę: Dla nieprzyjaciół ukryty W ciemnych się jáskiniách nie ruszę/ Rowni jákoby zábity.

4. A duch moy w tákowey ćięszkości/ Dźiwże nie stydnie od żáłości: Z tąd ná ćię pátrząc srogiego/ Zowąd się lękájąc wśćiekłości Nieprzyjaćielá swojego.

5 Alem wspomniał ná czásy one / Zdawna wybránym poćieszone / W ktoryches cuda spráwowáł / Abyś był swoje poświęcone Cále y zdrowo záchowáł.

6. Przetoż ręce do ćiebie wznoszę/Zmiłuy że się nádemną proszę: Ciebieć czeka utrapiona Duszá/ (ktorą zá ledwie noszę) Ják dżdżu ziemiá upálona.

* 7. Pospiesszże/á usłysz mię Pánie/ Boć mi siły y duchá nie zstánie: Pochwili mię będą w ziemi (Nie będźieli twe zmiłowánie) Szukáć miedzy umárłymi.

8 Niech tę ráno słyszę nowinę/ Ze tobie ufájąc nie zginę: Náucz mię znáć drogi twoje Niechay z złego zdáleká minę / Wszák znasz szczere serce moje.

9. Pánie od nieprzyjaćioł srogich Wyrwi mię/boś twierdzą ubogich: Náucz mię żyć w słowie swoim/Náucz mię swych wyrokow drogich/Boś ty sam jest Bogiem moim.

10. Duch twoy dobry niech mię spráwuje Niech drogi me wszytkie prostuje: Pánie dla

ienia swego / Day że dusza moja uczuje Z-
wienie swe ode złego
1. A dla swojey sprawiedliwośći Rozwi-
mię od wszech mych trudnośći: Zniszczże w
gim gniewie swoim Wszytkie / co mi czynią
ykrośći / Pomniąc żem ja sługą twoim.

Tenże :

Nota zwyczáyna.

Wysłuchay wieczny Boże / prozby moje / á
nákłon ku mnie świętę uszy swoje: według
ey prawdy / według swey litośći / rácz mię
ować w mojey doległośći.
2 Niechćiey śię ze mną Boże litośćiwy /
dźiwem obchodźić: żaden człowiek żywy / ták
wiety nie jest / áby ná twym sądźie / nie miał
ć w jákim wytkniony nierządźie.
3 Oto zły człowiek trapi moję duszę / á ja
jáskiniách ślepych mieszkáć muszę / świátłá
e znájąc; rowien umárłemu / pod niewido-
ą źiemię włożonemu.
4. W tákich frásunkách / y w tákich niewo-
áśiech / myśliłem przedśię o dawnieyszych
áśiech: coś ty zá cudá czynił / coś spráwo-
ał / ábyś był w cále wierne swe záchował.
5. Toć jest pociechá mych trosk / y wzdychá-
ia / czekam ja przedśię twego zmiłowánia :
ęka ochłody duszá utrapiona / jáko dżdżá
żeka źiemiá upalona.
6. Wczás mię wysłuchay / wczás mię rátuy
dánie / już mi śił ledwie / y duszę dostánie: gdźie
nie ty przeyrzysz / jużem dawno w źiemi / y
iech mię liczą miedzy umárłymi.

7. W tobie nádźieją / w tobie myśli moje
ktwią wszytkie : á ty miłośierdźie swoje / ob
jaw nádemną / á okaż mi drogę po ktorey cho
dząc bespieczen być mogę.
8. Wyrwi mię z ręku nieprzyjaćioł sro
gich / obrońco smutnych / y twierdzo ubogich
náucz mię w świętym żyć zakonie twoim / á
bowiemeś ty sam jest Bogiem moim.
9. Duch twoy prawdźiwy niechay mię sprá
wuje / y drogę k tobie prostą ukázuje. Przy
stawę swoję rozwiąż mię z trudnośći / á użyj
zwykley nádemną litośći.
10. Wezmi w opiekę duszę moję smutną /
nieprzyjaćielską okroć myśl okrutną : zniszcz
je ná ziemi w srogim gniewie swoim / á pomni
Pánie / żem ja sługą twoim.

Psalm CXLIV.

Benedictus Dominus Deus.

Nota Psalmu XVIII.

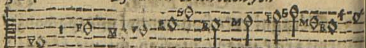
Bądź uwielbiony Pánie skáło mojá / Kto
ryś wyćwiczył ręce me do bojá : Y kto
ryś záwżdy mnie w boju krwáwym Pokázo
wał śię stróżem łáskáwym : Nieprzyjaćioły iż
władam swoimi / Ze stynę sławnym y miedzy
obcymi : Więc że narodom wielkim pánuję /
Twojey to łásce ja przypisuję.
2. Coż wżdy jest człowiek że go ták szánu
jesz / Ze mu chęć táką Pánie pokázujesz ? Má
giáć jest człowiek / á láty swymi Zrownywa z
ćieniami mijájącymi Pánie schyl niebá / á spuść
śię ku ziemi / Tkni gor / á poydą dymámi czár
nymi. Wyjże piorunem / puszczay swe strzáły
Ná lud niechętny do twojey chwały,

3. Sćiągni rękę ſwą/ wyrwi mię z powodźi/
Wyrwi z rąk złego/ niechay mi nie ßkodźi:
Bo ſłowá jego ſą niewſtydliwe/ A ſpráwy zá-
wßyſtkie brzydliwe/ A ja ćię Pánie nowymi
pieśniámi Wyſłáwiác będę / tákże y gęślámi:
Tobie co Krolom zbáwienie dawaß/ A przy
Dawidźie w potrzebie ſtawaß.
4. Broń że mię Pánie czáſow nießczęśli-
wych: wyrwi mię z ręku ludźi niecnotliwych:
Ktorych to ſłowá ſą niewſtydliwe/ A ſpráwy
ſię wßytkie brzydliwe: Niech nam ſynowie
ſieną ják zielone Látoroſleczki nowo náßczę-
pione: A corki jáko odrzwi Bożego domu/ z
mirmuru ryte ślicznego.
5. Niechay ßpiklerzew pełni záwżdy ſtoją/
Niech hoyność znáją zá hoynośćią twoją:
Tyśiącámi ſię niech ſtádá rodzą/Niech woły
tłuſte pod járzmy chodzą: Trwogi zábie-
gow żadnych niech nie znamy/Niechay ogro-
mney trąby nie ſłychamy. Co ma te dobrá
to to ßczęśliwy/ Bo Pánem jego jeſt Bog
prawdźiwy.

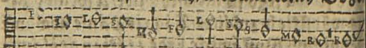
Pſalm CXLV.

Exaltabo te Deus meus Rex.

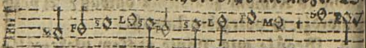
Tobie ja będę Boże moy ſławił/ Ná wieki
imię twe błogoſłáwił. Káżdy dźień będę ćie-
bie wyznawał/ Ná wieki imię twoje wyſła-

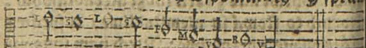
wiat. Niewyſłowiony/nieśmiertelny Boże

Twojey wielkośći myśl objąć nie może: W-

ßyſtkie cię wieki będą wſpomináły Y ſpraw

twoych dźielnośći/będą wyznawáły

2. Ozdobá chwáły twey nieſłycháná/ Y moc wßech mocna z cudow uznána / Z uſt mych nie wynidźie: y świat twey chęći Nie ſpuśći wiecznie z ſwojey pámięći. Tyś miłośierny / do gniewu leniwy/ Tyś táſką ſczodry/y wßytkim życzliwy/ Niemáß tak w świećie lichego ſtworzenia/Coby nie żyło z twego opátrzenia.

3. Spráwy ćię twoje w głos wyznawáją/ Twoji ćię wierni czćić nie przeſtáją: Zacność Kroleſtwá twego y śiły Roznoßąc / świátu by jáwne były: Twoje Kroleſtwo ták jeſt záłożone/ Ze go nie zgwałcą wieki nieſkończone: Ty upádłego ná nogách poſtáwiaß / Chorego zdrowia dobrego nábawiaß.

4. W tobie oczy ſwe wßelkie ſtworzenie Trzyma: bo z ćiebie ma pożywienie. Gdy ty otworzyß rękę w hojnośći/ Wßytko ſię náje áż do ſytośći: W drogách ſwych wßytkich jeſt Pan ſprawiedliwy / We wßytkich ſpráwách dźiwnie litośćiwy. Blisko tych záwżdy Pan/ co nań wołáją Ktorzy go ſercem uprzejmym ßukáją.

4. Pobożnym wszytko Pan czyni kwoli/ Od [w]szytkiego je złego wyzwoli: Chętliw swym [sł]ugom/ ale zaś złemu Srogość ukaże swoje [ka]żdemu: Pánie chwalićcię będą ustá moje/ [b]ędę y wszystky imię święte twoje/ To jedno [m]owi/ wielbić bez przestánia/ Ná wieki wiecznie/ bez wszego ustánia.

Psalm CXLVI.

Lauda anima mea Dominum.

CHwal duszo ma Páná swego/ Podług swojey możności: Poki jedno świátá mego/ Jego páńskie zacności Język moy sławić będzie/ Y o nich śpiewáć wszędzie.

2. Krolowi/ choćiaż możnemu/ Rádzę [w]am nie ufaycie: Człowiekowi śmiertelnemu [U]fáć/ mylność ią znaycie: Nie pomoże on so[b]ie/ Pogotowiu więc tobie.

3. Jáko rychło duszá jego Wyprowádźi [si]ę z ćiáłá Ziemiá według práwá swego Ziemię w się będźie brálá. A twe płonne nádźieje/ Wiátr nie wiem gdźie rozwieje.

4. To człowiek błogosłáwiony/ To mi człowiek szczęśliwy/ Co páńskiey pewien obrony/ [A] co mu Pan chętliwy; Ten co tylko jednemu Vfa Bogu swojemu.

5. Bogu co niebo wysokieSwą możną ręką sprawił: A co też morze głębokie/ Z tręgiem ziemskim postawił / Y cokolwiek jasnymi/ Swiat okrył piory swymi.
6 Ktory prawdę zachowuje Słowa swego świętego: A o krzywdę się ujmuje Człowieka ubogiego: Ogłodniałym chleb dawa / Więźnie z okow wybawia.
7. Pan oczy zaśle ciemnością Nowym światłem daruje: Pan skurczone doległością Laskawie opatruje Kocha się Pan w cnotliwych/ Kocha y w sprawiedliwych.
8. Pan jest strożem przychodniowi/ A sierotam piastunem: Pan na pieczy ma stan wdowi / Będąc mu opiekunem: Onże to wszytko zgładzi/ Co myśl złego uradzi.
9. Krolować w tobie na wieki Będzie Pan/ o Syonie: Bog twoy z swojey cię opieki Nie spuści / a w obronie Swey cię strzedz bespiecznego Chce/ do czasu wiecznego.

Tenże:

Nota Psalmu CXXVIII.

CHwal duszo moja Pana/ Pana iście chwalić/ ja będę/ y potym żyw śpiewając go sławić: Nie ufayciesz w książętach / ani polegaycie / sercà w ludziach / ani się na ich moc spuszczaycie.
2. Bo skoro duch z człowieka do ziemie się wraca / a myśl jego zarazem wniwecz się obraca / lecz to błogosławiony kto ku swey pomocy / Boga Jakobowego czeka we dnie w nocy.
3. Ktory niebo y ziemię y morze zbudował/

[...]tym co w nich jest / á w prawdźie nigdy [...]e szwánkował / sąd czyni udręczonym / chleb [...]awa łáknącym / dawa Pan wolność wszytkim [...]iężienie ćierpiącym.

4. Pan sam wzrok dáje ślepym / y sam Pan [...]odpiera Vpádłych / w swey obronie cnotli[...]ych záwiera: W spráwiedliwych śie kocha: [...]rzychodniom / śierocie / y wdowam Pan[...]po[...]aga / w ich káżdym kłopoćie.

5. Złośliwych záśie ludźi z gruntu wyko[...]enia / Pan ktory y krolestwá swego y zbáwie[...]a / kresu żadnego nie ma Bog twoy o Syo[...]e / z narodu do narodu wielki ná swym tronie.

Tenże:

Nota Pieśni CXCIII.

Tobie nieśmiertelny Pánie / poki mi żywo[...]tá zstánie / y ustá będą śpiewáły / y myśli [...]rdeczne gráły.

2. Ná krole śię nie spuszczayćie / Smiertel[...]emu nie ufayćie / bo ten nie pomoże sobie / po[...]tomiu dni tobie.

3. Skoro duch wynidźie z ćiáłá / Ziemiá ziemię [...]edźie bráłá: á násze płonne nádźieje / po po[...]ietrzu dmá rozwieje.

4. To człowiek práwie szczęśliwy / komu [...]m Pan jest chętliwy / á on też tylko jednemu / [...]a Pánu Bogu swemu.

5. Ktory pięknie niebo spráwił / y źiemię z [...]orzem postáwił / y cokolwiek ogniśtemi [...]wiát obłápił mury swemi.

6. Ktory prawdy strzeże wiecznie / krzywdy [...]e lubi koniecznie / głodne chlebem opátru[...] / więźnie z okow rozwięzuje.

7. Pan oczy záßłe ćiemnośćią / obdarza
nową świátłośćią / Pan niedołężnych rátuje /
Pan ſpráwiedliwe miłuje.

8. Pan jeſt ſtrożem przychodniowi / Pan
śirotę y ſtan wdowi / ma ná pieczy: tenże zgłá-
dźi / co zły w głowie ſwey urádźi.

9. Króleſtwo / Syońſka ſkáło / twego królá
będźie trwáło / póki ſłońce gorolotne / poppro-
wádźi látá wrotne.

Pſalm CXLVII.

Laudate Dominum, quoniam bonus eſt.

CHwalcie Páná / bo ſłuſznie jemu Pieśń
weſołą ſłuży ſámemu. Jeruzalem Pan zno-
wu ſádźi / Wygnány tám lud ſwoi prowádźi
Smętne ſercá po ćiechą chłodźi / Rány wią-
żąc zdrowie przywodźi / On wßytkich gwiazd
liczbę ma w głowie / Y káżdą ſwym imieniem
zowie.

2. Bog nasz jest Pan wielkiey możności/ nie ujęty w swojey mądrości: On pokorne gorę sadza/ Hardę nádol z háńbą sprowádza: Pánu dzięki czyniąc śpiewaycie / Y ná dźięcznych á rkách mu graycie: Ktory z byże ziemię dżdżem chłodźi / Trawę buyną po górách rodźi.

3. Ktory żywność dawa zwierzętom / Y co ń wołáją kruczętom / Nie pátrza on ná bystrość koni / Ni oká zá żermierzem skłoni: W ch się kocha co mu státecznie Służą / á náżą bespiecznie. Jeruzalem chwal Páná swe o / Y ty Syon Bogá wiecznego.

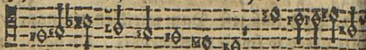
4. Ktory z miedźi bramy twe kował / Sym twym dobr wiele zgotował: Pokojem e usłał gránice / Tłustością ćię karmiąc enice: Ktorego gdy ziemiá wyroki Słyszy / łnie je bez odwłoki. Swiát by wełną śniegi odźiewa / szron jáł popioł po nim rozśiewa.

5. Lod miece jáł bláchy kupáne / Zimno jekomuż wytrwáne? Rzecze słowo á lody ą / Wienie wiátr á wody wzbieráją. Ten wyroki swe Jákobowi Dał / y sądy Izraelowi: adney ziemi Pan się nie stáwił Ták łáskáie / ni praw swych zjáwił.

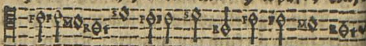
Psalm CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis.

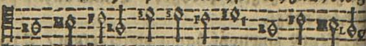
Wchy prozne śmiertelności Daycie cześć ná wysokości / Pánu ze wszech nawyższemu /

Pánu niewychwalonemu: Y wszyscy Anjo

łowie jego/ Y wszytkie woyská wyznaycie g

Słońce y koło mieśieczne/ Wyznaycie g

gwiazdy wdźieczne.

2. Niebo pieknie zásklepione/ Wody w zgo
re záwieszone/ Winna chwałe naświet ziemi
Daycie imieniu páńskiemu: Onći wyrzekł
swe świete słowo, A świát stánał záraz go-
towo: Ku wiecznośći wszytko spráwił/ Ni
zmieni sie co ustáwił.

3. Y wy Páná chwalić maćie Smoczy/ co n
gorách mieszkaćie: Y wielorybowie z wámi/
Ktorzy grája pod wodámi. Párá/ tákże ogień
goracy/ Y grad/ y śnieg z niebá płynacy
Y vrетkie duchy wichrowe/ Ná páńskie słowa
gotowe.

4. Gory y polá zniżone/ Drzewá płodne
drzewá płonne: Zwierzetá/ bydło/ robacy/ Y
odźiani pierzem ptacy: Krolowie/ wszyscy
przełożeni/ Ná sady ludzkie wysádzeni/ Wol
ne Rzeczypospolite/ Y Xiażetá známienite

5. Y ty kwitnaca młodośći/ Y ty doyrzáłe
stárośći Daycie Pánu cześć społecznie/ On
sam godźien chwały wiecznie: Jego słáwá wyż
sza jest niebá/ On nam jáko Pan dał co trze

ą: A my jego lud wybrány / Spiewaymy
nu psalm podány.

Psalm CXLIX.

Cantate Domino, canticum novum.

P Ieśń nową Pánu zá śpiewayćie / Wszyscy
go wespoł wystawiayćie: W zgromádze-
niu ludu wiernego / Niech ay brzmi chwałá
jego. Rozweseł się Izráelu / W Bogu swoim
stworzyćielu: Ciesżćie się y wy w swym Pá-
nie / Syońscy miesżczánie.

2. Imię jego święte wyznayćie / Przy bę-
niech ná pisżczałkách grayćie: Chwalćie go
dźięcznymi cytrámi / Chwalćie go y pieśniá-
mi Bowiem Pan lud swoj miłuje / Wszelkim
dobrym opátruje / Nágotował mu zbáwienie /
W jego ukrapienie.

3. Wierni się ćieszćie w swey zacności / W
swych pokojách żyćie w rádości: Chwalćie ję-
go / miecz w ręku trzymájąc / A im pochutni-
wájąc / Ná pomstę pogáńskiey złości / Y śliu-

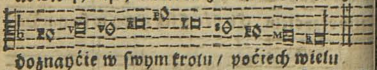
mienie ich hárdośći : Ná Krolow ich zhołdo-
wánie/ Y Xiążąt zjimánie.

4. Abyśćie wedlug pisánego / Práwá od Bogá wydánego / Pohańce niewierne sądźili/ Krzywdy się swey zemśćili. Z czegoby chwałá wiecznemu Bogu rosłá á wiernemu Ludu jego słáwá wieczna/ Y rádość bespieczna.

Tenże:

NOwą pieśnkę Pánu wierni záśpiewayćie://:
A w zebrániu świętych / jemu chwałę dáyćie /
Ty się wesel w twoim Tworcy Izráelu/ Sy-
nowie syońscy ku temuż weselu / przyydźcie

doznayćie w swym krolu / poćiech wielu

2. Chwalćież imię jego święte w swoim Zborze://: Ná serdecznych gęślách/ sławćie go w swym korze/ ná serdecznych arfách/ cześć onemu dayćie/ że się Pan w swym ludu kocha/ pewnie znayćie / od niego pokorni zbáwienia czekayćie.

3. Rozrádują się też święći w chwale jego ://: W pokojách swych będą ućieszeni z tego/ w uśćiech swych rádośći boskich pełno mają / ostre miecze w ręku ku boju trzymáją/ wszákże ná obronie páńskiey przestawáją.

4. Yż zá możną spráwą Hetmáná tákie://:

nádnie pomstę weźmą z pogáństwá swegie:
: szczęśliwie narody wszytkie pokukáją / kro-
ich w żelázne pętá okowáją / Rycerstwo ich
ropne w moc swą poimáją.

5. Potym z nimi práwem postąpią pisd-
ym: /:Aby nieprzyjaciel káżdy był skaránym/
tác będzie chwałá / wszystkim świętym jego/
tdk zwyciężyli sprzećiwniká swego / zá mo-
nym rátunkiem Páná wszechmocnego.

Psalm CL.

Laudate Dominum in Sanctis ejus.

Chwalćie ś namożnieyszego / Chwalćie ś y
nąświętszego / Z jego świątobliwośći / Z jego
dziwney możnośći / Pełnego cżći wielebno-
śći Z przedziwnych cżynow jego Chwalćie
Páná wielkiego / Chwalćie go w práwey
wdzięcżnośći.

2. Ogromnymi bębnámi / Krzykliwymi
ąbámi / Y wdzięcżnymi lutniámi : Przyjem-
ymi cytrámy / Chwalćie Páná nawyższego :
Niech szorty y regały Pełny głos niosą chwa-
y Monárchy wszechmogącego.

3. Niechay y symfonaty Nie przestawáją chwały Z cymbały roskosznymi / Z pieśniámi serdecznymi / Owa Páná nawiętszego / Wszelka rzecz ktora żywie / Niech cześć mnoży chętliwie / Chwalćie wieki tworcę swego.

Tenże :
Nota Pieśni CLXXI.
Albo ták

Dajćie Bogu wielkiemu cześć w jego świątnicy / chwalćie go z mocy jego / wierni służebnicy.

2. Chwalćie ná rozpostárćiu jego wielmożności / chwalćie go według jego wielkiey dostoyności.

3. Chwalćie trąbą y bębnem / árfą / piszczałkámi / niechay Pan serdecznymi częśćon będźie kutniámi.

4. Y orgány / y cytry / y wdźięczne cymbały / niechay głos wydawáją pełen páńskiey chwały.

5. Niechay będą wszelákie náćiągnione strony / áby Pan wszech Zastępow był od nas wielbiony.

6. Niech duch wszelki wysławia Páná : Pánie twemu niech będźie cześć ná wieki / Imieniu świętemu.

Psálmow Dawidowych Koniec.

HYMNY álbo PIESNI DUCHOVVNE.

A naprzod

NA ADVVENT

To jeſt,

Ná pámiątkę Przyśćia Páná náſzego

IEZVSA CHRYSTVSA.

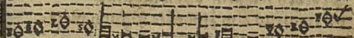
PIESN I.

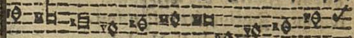
Unie náß Oycze miłośćiwy/ Boże wßech-
żeś ſwego Syna kochánego / z niebá wy-
Studnicáś ty wielkiey miłośći/ rátuy w do-

oggcy / tobie my grzeßni dźiękujemy /
okiego / zeſłał dla zbáwienia náßego /
głośćilá przywiedź ku wieczney rádośći/

miłuy śię nád námi. Chriſte jedyny /
miłuy śię nád námi. Człowiek záſłużył /
miłuy śię nád námi. IEZV naſłodßy /

niebá do nas zeſłány / z dawná nam w Oy-
i grzechy ktore czynił/ śmierć / piekło/ wie-
Synu Boży namilßy/ day nam byſmy przez

ich obiecány/ dla nas wßytkich grzeßnych /
zne potępienie : Tyś ſpráwił zbáwienie /
ne wćielenie / śmierći wieczney ußli /

raczyłeś w żywot Páńieński wniść/ Zmiłu
przez ono twe świete wćielenie / Zmiłu
potym w krolestwie z tobą żyli / Zmiłu

śię nád námi Wszechmocny nász miły Pá
śię nád námi. Jużći się niebiosá skłoni
śię nád námi. Dźiękujemyć wszyscy to

nie/ tyś námniey nic nie omieszkał / kiedy
ły/ á nam JEzusá spuśćiły / ktorego
bie/ żeś nas raczył przyiąć ku sobie/ dla Sy
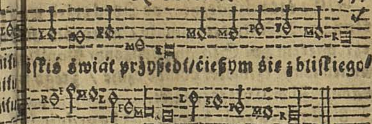
nam pomoc miał / prozbyś świętych twoi
Prorocy / wszem opowiádáiąc
ná twojego / w żywoćie Pánny wćie-

wysłuchał/ Zmiłuy śię nád námi.
żądáli Zmiłuy śię nád námi.
łonego / Zmiłuy śię nád námi.

PIESN II

WItay Jezu Chryste / z niebieskiey jás
Plemię Pánny czyste/ witay w ziemski

nośći / Rep.
wiośći/ Z świętyś gory wyszedł / n

báwienia náſzego/Bo mamy z czego.

2. Náwiedźiłeś grzeſzne w okrutnem wie-
niu :/: Nowiny pociechne/o ludzkim zbáwie-
u / Ho Raczyłeś zwiáſtowáć/moc śmierći
pſowáć / ćierpiąc nędze wielkie/dałeś dobrá
elkie/byś nas zbogáćił.

3. O Pánie nád Pány / Synu nawyżſze-
:/: W ráju obiecány/ wnet wieku pierwſze-
/ Ho Chcąc nas uweſelić / raczyłeś ſię
ćielić / przyjąłeś krewkośći / náſze oprocz
ośći/z wielkiey litośći.

4. Coż ćię poruſzyło / żeś ſię ták unizył :/:
oż przyniewoliło/żeś Pan ſługom ſłużył/Ho
Szczera ku nam miłość / żeś chćiał ſpráwie-
iwość / ſtrácona nam wróćić / gniew Boży
dwróćić / ſurowy od nas.

5. Grzech náſz záráźliwy / tobie nas nie
hydźił :/: Sąd twoy ſpráwiedliwy/ tobie nas
ie zbrzydźił / Ho O dźiwna miłośći / krom/
áſzey godnośći / żeś śmierć podjął ſrogą
ęcąc być w niebo drogą / nam grzeſznym lu-
źiom.

6. Byś niebo przełomił:Prorocy żądáli :/:
Byś ſię ná świát ſkłonił/wierni ćię wołáli/
Ho Zebyś utrapione / grzechem obćiążone / z
iewoli ratował / y z námi obcował / zbáwi-
elu náſz.

P

7. Co się náznáczyło/ od Oycá przed wie
kiem :/: Wszytko się ziściło / gdyś się sta
człowiekiem ☞ Szátan porażony/ Pan Bog
uwielbiony/ człowiek pomoc czuje / z tego si
ráduje/ Zbor Chrześćiáński.

8. Kazałeś znáć dawáć / áż do gránic zie
mie :/: Wszytkim opowiádáć/ przyjemne zbá
wienie / ☞ Cney Pánnie Syońskiey / dusz
chrześćiáńskiey/ wgłos opowiádaycie/ o Kro
lu znáć daycie/ mowiąc ták do niey :

*9. O Corko Syońska/ wszytkich wiernych
Zborze :/: Oblubienico Páńska / przywitay n
pokorze ☞ Królá niebieskiego / y spráwiedli
wego/ ktory cię náwiedźił/ łáską swą poprze
dźił/ nad godność twoję.

10. Wynidź przećiw niemu / w wierze / w
státeczności :/: Odday Pánu swemu / wdźię
czne powolności ☞ O duszo wybrána/ w po
bożność ub[illegible]na/ gośćiá niebieskiego / wpuś
w gmách ser[illegible] twego/ mowiąc do niego:

*11. O P[illegible]e przez twoje / ná świát się
skłonienie :/: [illegible]twierdź z nami swoje zbáwien
ne złączenie ☞ Uczyń z nas dom sobie / day
nam mieszkáć w [illegible]bie / z świátá mizernego/ w
wiedź nas do szczęsn°/ Páłacu swe°/ Amen.

PIEŚN III.

[illegible]kom der Heyden Heyland.

PRzyjdź o zbáwienie pogáńskie / Jezu dzie
cie Pánieńskie/ Niech się wszytek świát dźi

wuje/Bo rzecz nową Pan gotuje.

2. Nie z krwie ni z ciáłá męskiego / ále z ...nchá świętego / Bog się raczył w ciele stá... ...ić/Mátkę dziewicą zostáwić.

3. Pánná Syná porodziłá / Pánieństwá ...e stráciłá/pełná cnot/ bo w niey Pan chwa... .../miał májestat okazáły.

4. Płod żywotá Pánieńskiego/Syn Bogá ...wyższego / prawdziwy Bog/ człowiek prá... ...y/podjął się stráconey spráwy.

5. Przyszedł od Oycá wiecznego/ y zás od... ...edł do niego / Gdzie y nas bierze do siebie / ...iadszy ná práwicy w niebie.

6. IEZV rowny Oycu swemu/pomoż ludo... ...i twemu / niech łáská y twa moc wieczna / ...szytkim będzie pożyteczna.

7. Twoy z tob niech nam świeci jásnie/niech ...wa chwałá nie gásnie/Day wzrost w wierze/ ...ay w godności /wniść do niebieskiey rádości.

8 Chwałá Oycu naywyższemu/cześć Syno... ...i wiecznemu /chwałá Duchowi świętemu / ...ogu w Troycy jedynemu. Amen.

PIESN IV.

Da kommen solt der welt Heyland.

PAn Bog z niebá wysokiego/Gábryelá słu...

...go swego / wypráwił z poselstwem wdzię...

cznym/wszemu świátu pożytecznym.

2. Do kráiu Gálileyskiego do Názáretu sławnego / gdźie Márya poślubiona / byłá Jozefowi żoną.

3. Od Bogá będąc posłány / Archánjoł do święcey Pánny / Ten niż záczął z nią rozmowy/Tymi ją pozdrowił słowy:

4. Zdrowá bądź umiłowána / z łáski od wielkiego Páná/ Bog z tobą/błogosłáwiona/ y ze wszech Pań ulubiona.

5. Pánná gdy posłá uyrzáłá / z wielkim stráchem rozmyśláłá/ jákieby to pozdrowienie/ jákieby było ziáwienie.

6. Lecz ją Anjoł łágodnymi / pocieszał słowy swojemi / twa Márya prożna trwogá / ználázłáś łáskę u Bogá.

7. Poczniesz y porodźisz Syná/ w nim ustánie ludzka winá/y dasz Jezus imię jemu/bo jest Zbáwićiel káżdemu.

8. On będźie zwan Nawyższego / Synem/ jemu Oycá jego/Dawidá tron dány będźie/by krolował wiecznie wszędźie.

9. Zátym Márya spytáłá / niebędąli mężá znáłá/to tak dźiwne obiecánie / jákim śię sposobem stánie ?

10. Odpowiedźiał Anjoł Boży / sam śię Duch Swięty w to włoży/ moc to spráwi nawyższego/porodźisz Syná Bożego.

11. Oto szosty miesiąc schodźi/jak Elżbietá synem chodźi/bo u Bogá wszechmocnego/nie masz nic niepodobnego.

12. Gdy to Pánná zrozumiáłá / ná Boże

ę wolą dáłá/Owom ſługá Páná mego/ſtań
ę podług ſłowá twego.

13. A ták w jey świętym żywoćie/ndd zwy-
ay było poczęćie / Bog wźiął trewkie czło-
ieczeńſtwo/Pánnie zoſtáwił Pánieńſtwo.

14. O JEZU błogi ſłáwiony / z námi zpo-
inowácony/ záczynay w nas dobre ſprawy/ą
ńcz/y w wiedź do twey ſławy. Amen.

PIESN V.

Menſchen Kind merck eben.

WEſoło śpiewaymy/Bogá wyſławiaymy/
iż nam Syná ſwego/jednorodzonego/z niebá
poſłáć raczył/ gdy potrzebę baczył.

2. Adwent Páńſki mamy/ktory wyznawa-
y / w liczbie być Czworáki/ ćieleſny dwojá-
/ dwoy kſztałt duchownego/wybránym wła-
ego.

3. Pierwßem przyśćiem w ćiele/ſpráwił Pan
eſele zbáwienia ludzkiego/ do śiebie káżdego/
okał á w ſwey mocy/náße nioſł niemocy.

4. Z ſobą Oycá ſwego/ y Duchá świętego/
ównie nam pokazał / y chrzćić ták rozkazał/
Cnot ná ſobie ſámym / dał wzor ſwym wy-
ránym.

5. Bezac ſwych wyrokow/ dowodził z Pro-
okow byſmy weń wierzyli / y przezeń ożyli /
mierćią piekło zborzył / niebo nam otworzył.

6. Drugie przyśćie jego przez Duchá Swię-

tego / do duße wybráney/słowem powołáney
y do odrodzonych/w jedno zgromádzonych.

7.O tym słowy swemi/ták przyrzekł Boskie
mi/kiedy w imię moje/dwoje álbo troje/pospo
łu zásiędą/mnie z sobą mieć będą.

8.Ná drzwi serc kołácze/chce z nas mieć pá
łace/ á kto go miłuie/ słow jego pilnuie/ ten
Oycá y zniego/ma gośćiá pewnego.

9. Ktokolwiek wchodźi/táms Duch święty
rodźi/wnętrzne oświecenie/ praw Bożych czy
nienie/ pod krzyżem wesele / y świętych cno
wiele.

10. Ták z Oycy świętymi/ przed láty dawn
nymi / duchownie przebywał / y w nich swoy
był miewał/dźień jego widáli / w nim się rá
dowáli.

*11.A gdy śmierć náchodźi / Trzećiemprzy
śćiem wchodźi/po duszę wiernego gdy sługę swe
jego/gdy Anjoły sławia/ gdy się y sam zjawia.

12. Ták przyszedł / ták swemu / wyznawcy
stałemu/ Szczepánowi wrotá / otwárł do ży
wotá / ták nieśli weseli/Łázárzá Anieli.

13. Ná toć nam czuć kazał / dla tego zákà
zał doczesnych frásunkow/y niemiernych trûkow
bo dniá przyśćia jego/ nie wiemy pewnego.

* 14. Czwarty Adwent będźie / gdy ná sąd
przybędźie / krol wieczney sławności / w dźi
wney wielmożności/z Anjoły świętymi/z woy
ski niebieskimi.

15 Zásroży twarz swoję/ ubierze w zbroję/
czyn gniewu swojego / ná pomstę grzesznego /
bez wszelkiey litośći/będźie karał złośći.

16. Od blicza jego/ źiemiá z plácu swego/
zbieży/niebo minie/y ich miepsce zginie/á kto

ẜ wprowádzą/ z ktorych dekret dádzą.

17. Tám wielcy y máli/ stáną/ áby dáli/ po-
ẜet żyćia swego/ y z słowá máłego/ tám będą
ẜáwione/ myśli zátájone.

18. Dźień on czás Bożego/ ráchunku wál-
ẜego/ dźień wielki/ dzień srogi/ dźień płáczu/
ẜzień trwogi/ cne spráwy zápłáći/ á złość
ẜiecznie stráći.

19. Dla tego my czuymy/ ná sąd śię gotuy-
ẜy/ z uczynkámi swymi/ z wiáry idącymi/ ná
ẜodlitwách trwaymy/ ták Páná czekaymy.

20. Rácz dáć Pánie Chryste/ nam sumnie-
ẜie czyste/ bym w dźień przyśćia twego/ ná
ẜis táskáwego/ z pociechą pátrzyli/ wiecznie z
ẜobą żyli. Amen.

PIESN VI.

Taż Nota.

OTcoś nam życzliwy/ Oycze wiecznie ży-
wy/ częśći oddawamy/ bo od ćiebie ma-
ẜy/ twego jedynego/ Syná namilszego.

2. Nád wszytko mniemánie/ tákie zmiłowá-
ẜie/ bo miásto ostrośći/ przećiw ludzkiey zło-
ẜći/ ná wszytkie narody/ spráwił Bog swe gody.

3. To gdy ułożono/ wnet czás náznáczo-
ẜe w táiney rádźie jego/ czás pewny ktorego/
ẜiał przyść Chrystus w ćiele/ ná ludzkie wesele.

4. Záraz o tey spráwie/ dano znáć łáská-
ẜie/ w Ráju Adámowi/ wiec Abráhámowi-
ẜotym Pátryárchom/ y Judskim Monárchom.

5. Ci wierząc státecznie/ á prágnąc serde-
ẜznie/ Bogá widźieć w ćiele/ wołáli nań śmiele/
ẜnowiąc/ wspomni Pánie/ ná swe obiecánie.

9. Rozedrzyi niebiosá/ niech zbáwienną ro-

ſą/ upádnie ná ziemię / niech Páńſkie plé-
mię przyydźie/y ná głowę/zetrze moc wężowę.

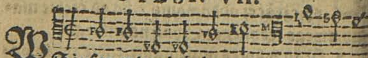
7. A gdy námieniony/ czás był wypełnio-
ny/Syn mądrość wiecznego/Oycá niebieſkie-
go/ják rzekł / ták śię ſtáwił / y lud ſwoy wy-
báwił

8. Bog przyiął ſtan ſługi/ſług złych płá-
cąc długi / by nas z Oycem zgodźił / z Pánny
śię národźił / náſze ſprocz grzeſznośći / miał
wſzytkie właſnośći:

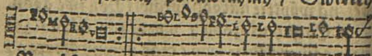
9. Rowny boſtwem ſwemu / Oycu przed-
wiecznemu/ czym nie był/ tym śię ſtał/ czym
był być nie przeſtał/ wzniosł przez ſwe zniże-
nie/ludzkie pokolenie.

* 10. Chwałá Chryſte tobie/w dźiwney twey
oſobie/ z Oycem/ z Duchem Swiętym/ w Bo-
ſtwie niepoczętym/ w wiedź nas z ſwey miło-
śći/do wieczney rádośći/Amen.

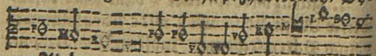
PIESN VII.

W Szyſcy wierni śpiewaymy / chwaląc
A w ſercách ponawiaymy / Swiętey

Bogá ſwego /
Adwent jego/ w Ráju przyobiecány/ Oy-

cu Adámowi/ Y częſto powtarzány wiernych
narodowi.

2. Bog śię z szczerey miłośći/zmiłował nád
..ni :/: Widząc nas z wysokośći/ być w pię-
więźniámi ❧ Przez Adámá pierwszego /
..erć y potępienie / przez Adámá wto-
..o/żywot y zbáwienie.

3. Co Bog w táiney swey rádźie/ postáno-
..c raczył :/: To ziśćił gdy sposobny czás te-
obaczył : ❧ Do Pánienkiey wysławszy /
..bánjołá swego/á jemu urząd dawszy/posel-
..á wdźięcznego.

4. Zdrowá bądź ukochána z łáski tworcy
..mu :/: Ze wszech niewiast wybrána do wiel-
..o spraw jemu/❧ Ták rzekł Anjoł / Pánná
../ze drżeniem słucháłá / A z pilnośćią posel-
..o jego uważáłá.

5. Lecz Anjoł rzekł/ ná stronę/odrzuć Pán-
..trwogi :/: Ciebie wźiął pod obronę / Bog
..d wszemi Bogi/❧ Oto Syná w czystośći/
..rodźisz wielkiego / á názwiesz z spraw włas-
..śći/JEzus imię jego.

6. Ten będźie obwołány/Synem nawyższe-
.. :/: Jemu da Pan nád Pány / rząd świátá
..cego/❧ W Dawidá przodká swego / má-
..áćie śiedźie/á do wieku wiecznego / wszyt-
..n władáć będźie.

7. To przeymując dźiewicá / poważnie py-
..táłá :/: Jákoż ja krolewicá / tego będę miá-
.. ? ❧ Rzekł Anjoł/Duch w ćię wstąpi / á
..oc nawyższego/ ćieniem ćię swym obstąpi / y
..wiedźie tego.

8. W tym śię Pánná oddáłá w moc stwo-
..yćielowi :/: Y tę odpowiedź dáłá / jego An-
..iołowi/❧ Jam jest sługá gotowa/Pánu nie-

bieſkiemu/ niech ſię ſtánie twa mowa/ná wie-
czną część jemu.

9. Tám Bogu uſtąpiłá/ włáſność przyro-
dzona :/: Tám ſię widry zjáwiłá/ tájemnicá
oná ze. Bog ſię ná świát pokázał/w ćiele ob-
jáwiony/z tąd Anjelſki y ludzki ſtan uweſelony.

10. Porządnie obeſłano/ wſzytkie świátá
włośći :/: Y Pogánom znáć dano/o Páńſkiej
bytnośći/ze. Widrę przyjęli w niego / á on
zmogſzy ſłáwnie/ ſzátáná okrutnego/ wſtąpił
w niebo jáwnie.

* 11. Chwalmy Bogá ſerdecznie / weſoło
śpiewájąc :/: Jego chwały ſpołecznie/ ſobie
pomagájąc/ ze. Chwalmy go zá dar drogi /
Syná zeſłánego/ wielki nász Bog nád Bogi/
wielkie imię jego.

PIESN VIII.

Nota Pieśni IV.

JEzus Chryſtus Bog prawdziwy/ ſłáwił
ſię nam miłośćiwy / kiedy raczył z niebá
zſtąpić/á z námi ſię ſpołem złączyć.

2. Chcąc áby świát był zbáwiony/ Bo jeſt
w ćiele objáwiony/zá ſpráwą Duchá Swię-
go/dla wykupienia náſzego.

3. Słowo z ćiáłem ſię złączyło / Pánnie
czyſtość zoſtáwiło : iść (?) nád rozum człowie-
czy/ſpráwił Bog ták dziwne rzeczy.

4. Bo gdy Pánná uwierzyłá/moc nawyżſze-
go ſpráwiłá/ Weyrzał Bog ná jey zniżenie/
Duch świętyſpráwił wćielenie.

5. Wyſzedł od Oycá wiecznego/ wſzedł do
domu Pánieńſkiego : zá zbroję wziął z Pán-
ny ćiáło/áby ſwych záchował cáło.

6. Wyßedł z żywotá czystego/ják z páłacu
[k]rlewſkiego/Jáko obrzym ku bojowi / ßedł ná
[p]moc człowiekowi.

7. Y zwyćiężył Diabłá złego/śmierć/pie-
[kło] / wßytkę moc jego: czym był wßytek świát
[zá]dźił/to Zbáwićiel y znim ſkáźił.

8. JEzu rowny Oycu ſwemu/pomoż przy-
[r]odzeniu mdłemu: Vlecż ſam náße krewkośći
[w]edług niezmierny miłośći.

[9]. O JEZV Chryſte z litośći/ktoryś ſię po-
[cz]ął w czyſtośći / błogosław nam/obroń złe-
[go]/domieść kroleſtwá wiecżnego/: Amen.

PIESN IX.

WEſel śię Corko Syońſka/ ſpiewáy duße
wierna Chrześćiáńſka / niewymownie śię
[r]ádujęc/á w ſercu tryumfujęc.

2. Oto twe wiecżne zbáwienie / oto twoje
[u]prawiedliwienie / jedźie do ćiebie ná lichy /
[o]licey twoy krol ćichy.

3. Oddaj ſłußny pokłon jemu/poddaj śię w
[m]oc Pánu niebieſkiemu/ on z ſkárbu włáſney
[ła]ſki/zbogaca wierne ſługi.

4. On zgromi nieprzyjaćiele / ktorych ty
[m]áß zewſząd bárzo wiele / y morzem/y źiemię
[w]ładnie / y niebem ják chce władnie.

5. Do narodow pokoy jego/ krew świádec-
[t]wem przymierza wiecżnego / on więźniom z
[d]ołu bez wody/pomoże do ſwobody.

* 6. Dźiękuymy Bogu nászemu/ á chwały n
zdawaymy záwsze jemu/ iż nam spełnił/ co śli
bował/ żywot wieczny dárował.

7. O Chryste krolu niebieski / ráczże nas
wspomagáć lud swoy ziemski / á w swoje
spráwiedliwośći/ day nam wieczne rádośći.

PIESN X.

Gläubige Seel schaw dein Herr.

Wierna duszo świętego / przyimi Krol
swego / zbyway wieczney niewoli / w nieg
wierz á żyw jemu k woli / májąc część przy
śćia pierwszego wyglądai ná sąd idącego.

2. Każde serce wybráne/ á Bogu oddáne /
miey rádość miey wesele/ że śię Bog twoy po
kazał w ćiele/ á iż śię z tobą zeymuje / gdy du
chownie w tobie króluje.

3. Dla nas śię ná świát spieszył / áby nas
wćieszył z grzechow/ z śmierći wybáwił / pokoy
y żywot wieczny spráwił/ upad Adámá pier-
wszego náprawił z miłośierdźia swego.

4. Moc szátáńską zepsował / mdłych ludźi
ratował/ wybráne przyprawuje/ á w nich sobie
mieysce gotuje/ y ná świećie mieszka z swymi/
y ná wieki zostánie z nimi.

5. Gdźie raz to słońce wznidźie/ nigdy nie
odeyźdźie/ Bożey zbawienney zorze / gwałt w-

ſzytkiego świdtá nie zmoże / áni piekielne ćiemnośći/nie ogárną wieczney świátłośći.

6. Tym śię świátłem ćieſzyli/ o nim wgłos mowili/ Prorocy Bozy święći/w ludziách będąc do niego chęći/by corychley powſtawáli/ á świátłość niebieſką witáli.

7. Powſtań Jeruzalemie/ wznieś śię z ćiemney ziemie / do twojego podwoiá / wſchodźi ſłońce/wſchodźi cześć twojá/do twey zorże narodowie/gromádnie idą/y krolowie.

* 8. W świetle chodząc nie błądźmy/ Chryſtuſem śię rządźmy / jemu śię oddawaymy/ nabożnymi go ſercem żądaymy bliſkie jeſt świátá ſkonánie / zoſtań z námi JEzuśie Pánie.

9. Byſmy w wierze wzroſt bráli/w enotách śię wzmagáli/ bliźnie ſwe miłuiący / á ná twoje przyśćie czujący / day nam o Chryſte káſłáwy / uyrzeć świátłość niebieyſkiey ſłáwy. Amen.

PIESN XI.

PAnie JEZU Chryſte przez twoje wćielenie / rácz nam dáć prośimy Boſkie pożegnánie.

2. Day byſmy śię ćiebie/ták rozmiłowáli/ żobyſmyć cześć chwałe ſámemu wzdawáli.

3. A po tym żywoćie przyjmi nas ku ſobie/ gdyż náſzá nádźieją położona w tobie

4. Abyſmy ćię tám ſzczeſliwie oglądáli/ćzegoſmy z rádośćą/tu oczekawáli. Amen.

PESN XII.

Chwalebny jest Bog narodu Izráelskie-
go/ iż uczynił odkupienie ludu swego.

2. Y podniosł upádłą moc zbáwienia nászego: W domu Dawidá sługi wiernego swego.

3. Ták jáko to był obiecał/ przez ustá świętych/ Prorokow swoich od wieku záwsze wziętych.

4. Iż nas miał wybáwić od nieprzyjaciół nászych/ ktorzy nas też trapili czásow wszelákich.

5. A chcąc użyć nád Oycy miłosierdzia swego/ nie zápomniał Testámentu naświętszego.

6. Przysięgę Abráhámowi Oycu nászemu/ ziścił dawszy ją już ludowi swojemu.

7. Byśmy będąc z rąk nieprzyjaciół wybáwieni/ mogli mu służyć niczym nie ustrászeni.

8. W świątości/ w spráwiedliwości tu przed nim chodząc/ przez wszytkie dni násze żywot święty wiodąc.

9. Ty dziecię będziesz zwan Prorokiem nawyższego/ Poydziesz przed Pánem/ gotując drogi jego.

10. Oznáymując o zbawieniu ludowi jego/ Przez odpuszczenie grzechow z dobroci jego.

11. Przez niezmierne miłosierdzie Bogá nászego/ ktory zstąpił dla nas z niebá wysokiego.
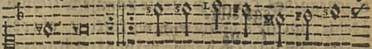
12. Aby oświecił ktorzy w ciemnościach siedzieli/ y tych ktorzy tákże w cieniu śmierci byli.

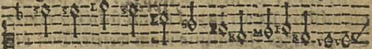
13. Sprawuiąc nogi náße czásu wßelákiego ku drogam zbáwiennym pokoju wiecznego.
* 14. Bądźże wieczna chwałá Bogu Oycu nádßemu/ Synowi jego y Duchowi świętemu.
15. Ták jáko ustáwicznie byłá od wieczności/ Niechay będźie wiecznie jego wielmożności/ Amen.

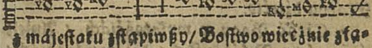
NA BOZE NARODZENIE.
PIESN XIII.
Pánie naß krżodło od wieczności, &c.
Pátrz Piesni CV.

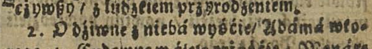
PIESN XIV.
Der Tag der ist so frewdenreich.

Chwalmy wßyscy w rádośći/ stworzyćielá Iż z wielkiey życzliwośći/ zbáwienia ludzkiego/

swego /:/ Dźiećiątkiem śię národźił/ á

proroctwom dogodźił/ swoim národzeniem/

z máiestatu zstąpiwßy/ Bostwo wiecznie złączywßy / z ludzkiem przyrodzeniem.

2. O dźiwne z niebá wyśćie/ Adámá włoskiego :/: Cudowne w ćiele przyśćie / Monár-

chy wiecznego. Raduią się Anjeły/ y śpiewáją weseli ná cześć twórcy swemu / yż ludzkie potolenie / przez to swe národzenie/ odjął czártu złemu.

3. Izáiasz powiedział / że się miał národźić :/: Anjoł Pánnie powiedział / że go ma urodźić/ Ráder sczęśliwa Pánná ktora ná to obráná / z Domu krolewskiego / by Mátką Bożą byłá/ Rządcę nam porodźiłá / dworu niebieskiego.

4. Iozef z Augustowego / z Máryą dekretu :/: Szli do Betleem swego / miástá Názárethu / A tám czysta dźiewicá/ powiłá krolewicá ktory płácąc długi / w księgi wieczne niebieskie/ w towárzystwo Anielskie/ nas wwodźi swe sługi.

5. Pátrz jákie to zniżenie / Páná nawyższego :/ Pátrz jákie wyniszczenie / krolá wszechmocnego/ Ten co w niebie pánuje/ w lichym żłobie nocuje / uwiniony wpłatki / obroki wszem dawáiąc / w bárwy przyodźiewájąc/ rozmáite kwiatki.

6. Anjoł Pásterzom zjáwił / gdy stad dogládáli :/: Y z śię jázną świátł stáwił / ktorego żądáli Zwiástuję wam wesele/ Bog śię pokazał w ćiele / w Betleem znaydźiećie / w pieluszki uwinione/ á w żłobie położone / to z Máryą dźiećie.

7. Cześć Bogu w wysokośćiách / Anjeli śpiewáli :/ Ná źiemskich ludźiom włośćiách/ pokoy zwiástowáli / Słysząc o Páńskim słowie kwápliwi Pásterzowi do Dawidowego miásteczká przybieżeli / nowiny powiedźieli chwaląc Bogá z tego.

Chryste krolu niebieski / od Oycá posłany :/:

Odkupićielu ludzki / národzony z Pánny. Day nam pokoy swoy drogi / oddal szátáńskie trwogi / od stádá twojego / potłum błędy y złości / prowadź z cżesnych trudnośći / do ráju wiecznego / Amen. PIESN XV.

Taż Nota.

Ein Kindelein so löbelich.

Narodził śię Chrystus Pan / grzesznym ná zbáwienie :/: A Syn Boży nam jest dan ná obweselenie. By był ná świát nie przyszedł / nigdyby był nie wyszedł / człowiek z potępienia : O nadroższy JEzuśie / nád grzesznymi zmiłuy śię / pomoż do zbáwienia / Amen.

PIESN XVI.

Danck sagen wir alle GOtt.

Wsz teraz wszyscy śpiewaymy / á Chrystusowi dźiękuimy: Bo on nam raczył / przez národzenie / spráwić od dyabłá wybáwienie.

Záśpiewaymyż mu już wdźięcżnie / Chwalmyż go wszyscy serdecżnie / dla zmiłowánia / y wykupienia / ktore mamy z jego národzenia.

Jemuż przystusza śpiewáć z Anioły w rádośći / chwałá Bogu ná wysokośći.

2. Chryste Pánie náß jedyny / Bogu Oycu Synu rowny / Tobie my nędzni / chwałę wzdawamy / ze wßemi twojimi wybránymi :/: Bo przez ćię świát jest uczynion / y káżdy człowiek jest stworzon / ktorego żywiß y zachowywaß / bo w swey mocy niebo y ziemię maß / Tobieć słußna jest śpiewáć z Anioły w rádośći / Chwała Bogu ná wysokośći.

PIESN XVII.

Táż Notá.

DZięki juß wßyscy wzdawaymy / Páná Bogá wysławiaymy / yż się objáwił / y ná świát stáwił: á z ßátáńskiey mocy nas wybáwił :/: Spiewaymy mu ná cześć wdzięcznie / chwálmy go wßyscy serdecznie / bo nam zbáwienie / przez národzenie / spráwił y przez swoje umęczenie. Páná wyznawaymy / wysławiaymy w rádośći / Chwałá Bogu ná wysokośći.

2. Będąc Bogiem wiekuistym / Synem Oycu jednoistym / nie uczynionym / áni stworzonym / ále dziwnym sposobem zrodzonym :/: Przezeń wieki wystáwione / y wßytkie rzeczy stworzone / on opátruje / on je spráwuje / on w niebie / on ná ziemi pánuje. Páná wyznawaymy / wysławiaymy w rádośći / Chwałá Bogu ná wysokośći.

3. Przed ktorym kory Anjelskie / y wßytkie hufy niebieskie kołem stawdją / wolą konáją / á zá dziedzicznego Páná máją :/: Ten znizony pod Anjoły / nas wziął zá swe przyjacioły / w swym świętym słowie / nas bráćią zowie / juz nam służą niebiescy posłowie. Páná wyznawaymy / wysławiaymy w rádo-

ći/Chwałá Bogu ná wysokośći.
4. Mocny Obrzym z wysokośći / bieżąc do
boju w niskośći/ zbroje nędznego/ ćiáłá náße-
go / wźiąwßy/ zjáwił moc rámienia swego :/:
Smierć podjąwßy/ śmierć zwojował / á nam
nowy rod zgotował / nas ożywiájąc/ grzechy
zmywájąc / swoje świętobliwość nam dawá-
jąc Ho- Páná wyznawaymy wysławiaymy w
rádośći / Chwałá Bogu ná wysokośći.
5. Mocą swą wstał/ uśiadł w niebie/ by nas
rátował w potrzebie/ część ćiáłá jego/ mamy
prawnego/ dawa z niebá y Duchá świętego :/:
Duch wiáre y miłość rodźi / y do jednośći
przywodźi/ sługi dáruje/ sercá spráwuje / sło-
wem y świątośćiámi mocuje Ho- Páná wy-
znawaymy wysławiaymy w rádośći / Chwa-
łá Bogu ná wysokośći.
6. Chwałá bądź Oycu wiecznemu/ ták śię
w nas kochájącemu / yż Syná swego/ nami-
leyßego dał / á z nim skarb krolestwá wieczne-
go :/: Chwałá Synowi Bożemu/ chwałá Du-
chowi świętemu / w Bostwie jednemu/ Bo-
gu práwemu/ wiecznemu/ świętemu / chwále-
bnemu Ho- Páná wyznawaymy wysławiamy
w rádośći/ Chwałá Bogu ná wysokośći: Amē.

PIESN XVIII.

Tąż Notą.

NUż wßyscy z sercá cáłego Chwałmy Pá-
ná Bogá swego/ Yż nam zbáwienie/ czár-
tu zginienie / spráwił przez swe święte náro-
dzenie / Ho- Spiewaymy z Anjoły Hymny we-
soły w rádośći/ Chwałá Bogu ná wysokośći.
2. Chryste Pánie nász dźiedźiczny z Oycem

chwały godny wieczny Ciebie sámego / z sercá szczerego / chwálemy w gromádzie ludu twego. Spiewajmy z Anjoły Hymn wesoły w rádośći / Chwała Bogu ná wysokośći.

3. Chryste przez ćie świát stworzony / przez ćie człowiek uczyniony / ty opátrujesz / sam o nim czujesz / Ty dla niego w niebie plác gotujesz; Spiewajmy z Anjoły Hymn wesoły w rádośći / Chwałá Bogu ná wysokośći.

PIESN XIX.

Nastał nam dźień pożądány / w nim się z czystey Pánny / národźił Syn Boży / z kąd śię wiecznym zbáwienny / pożytek mnoży.

2. Ktoremu Xiężyc / y gwiazdy / z słońcem służą záwżdy / ktorego korowie / chwalą Anjelscy / chwalą Cherubinowie.

3. Ten / co wieczne stworzył Látá / w niski wszedł kray świátá / kształt sługi lichego / przyjął Pan wyniszczywszy śiebie sámego.

4 W nim śię oświećiłá Boska nam zbáwienna łáská / ucząc nas wszech tego / bysmy grzech porzućiwszy / szli do dobrego.

5. O bysmy to mogli sámi / uważáć ják z námi / BOG się obyść raczył / że nas y zá dźiatki wźiął / y win przebaczył.

6. Niepojęte zmiłowánie / dźiwne rátowánie / godne dźiękowánia / godne z cáłego sercá chwał / y śpiewánia.

7. Widząc Pan Bog ludzkie złości / błędy trudności / widząc záwiedzienie / nas wszech pociech wiecznych / w wieczne więzienie.

8. Z czego nas áni włásna moc / ni Anjelska pomoc / nie mogłá wybáwić / Tám Pan Bog swą wszechmocność / raczył objáwić.

9. Niewinny podjął się złości / przyjąwszy ...ewkości / ciáłá człowieczego / potężnie śmierć czártá zwalczył srogiego.

10. Wtory Adam sam Pan z niebá / pierwszego ják trzebá / Adámá rátowáł / y nád zwyk ...tuk Bożych dzieci dárowáł.

11. Zá co mu ludzie ná ziemi / z Anjoły ...więtymi / piosnkámi rádości / oddawaymy ...rdecznie násze wdzięczności.

12. Bądź cześć tobie Chryste Pánie / zá ...e zlitowánie / żeś nas raczył zbáwić / y w ...częście dziatek swoich w niebie postáwić: Am.

PIESN XX.

GDy się Chrystus národził / wszemu
świátu dogodził / Anjeli mu śpiewáli / Bogu
cześć oddawáli / Pánną Syná poczęłá /
Chrystusá porodziłá / Pánieństwá nie strá

2. W Betleem śię národźił ktorego wszy-
tek świát był / leżał powity w żłobie / Bog
w dźiwney swey osobie / Niebem nie ogarnio-
ny/wziął sługi pogárdzony/kształt dla nászey
obrony.

3. Anjeli objáwili / Pásterzom te nowiny :
Do Betleem bieżeli / tám JEzusá uyrzeli/
uyrzawszy cześć mu dáli/ á Bogu dźiękowáli/
iż Jezusá poználi.

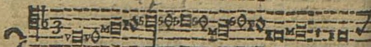
4. My też to poznawaymy / z rádośćią
przywitaymy/nie wstydźmy śię nágiego/á ták
ubożuchnego : dla nas ći to on spráwił/ że śię
tu ná świát stáwił/by nas grzeszniki zbáwił.

5. Uczynił to dla ćiebie/byś z nim wiecznie
żył w niebie / kiemusz przystęp / nie boy śię
dla grzechow nie stráchay śię : Bo ty u niego
znaydźiesz/iż grzechow twych pozbędźiesz/ á tu
zbáwieniu przyjdźiesz.

6. O národzone Dźiećię/ zbawże nas/ pro-
śimy ćię/przez národzenie twoje / przyjmi nas
w łáske swoje : boś śię dla nas národźił / byś
nas z Oycem pogodźił/y namZbáwićielem był.

7. A ták my już z Anjołmi / Bogu cześć
chwałe dáimy/Bogu ná wysokośći/że nam dał
z swey miłośći/Syná swego własnego/w Bo-
stwie sobie rownego / dla zbáwienia nászego :
Amen.

PIESN XXI

JUż jásne słońce wyszło/rádujćie śię ludźie/

ná świát nędzny przyßło / z nim zbáwienie

dźie/ w nim nam swe obiecánie/ pełniß wie-

czny Pánie.

2. Już nam Emmánuelá / Pánná porodźi-

ł / już też nieprzyjaćielá/ moc Bożą zrázilá/

Syn Boży śię národził/ nás z Bogiem zgodźił.

3. Ráder dźiwne poczęcie / dźiwne ná-

dzenie/ dźiwne śię z námi zjęćie/ y Boże zni-

nie/ dla rátunku wßytkiego świátá upádłego.

4. Syn Oycá od wiecznośći Monárchy

ielkiego/ obrał Mátkę w nißkośći stanu ubo-

ego/ żeby nam wieczne z śiebie/ skárby podał

niebie.

5. Chrystus dla nas podstąpił nędze / głod/

rágnienie/ y w kaźni nas zástąpił/ ćierpiąc

męczenie / pokarm y napoy spráwił / y stoł

m wystáwił.

6. My wdźięczni Pánie twego dla nas ná-

dzenia / prosimy racz nam swego użyczyć

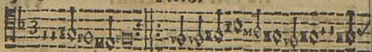
áwienia / day wiecznie chwalić ćiebie/ z Ar-

ánjoły w niebie. Amen.

PIESN XXI.

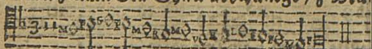
Cześć Bogu ná wysokośći/ z jego zbáwien-

A ludźiom pokoy ná źiemi/ bo Bog dobrey

ney miłości:

woli z nimi. Dla Syná ukochánego / z Má-

riey národzonego/ świátu od Bogá dánego.

2. Dla ludzkiego pokolenia / z rąk pie kiel-nych wybáwienia :/: Emmánuel pożądány/ był Oycom przyobiecány ✠ Z wielką go chęcią czekáli/ z duße go widźieć żądáli/ weń wierząc zbáwienie bráli.

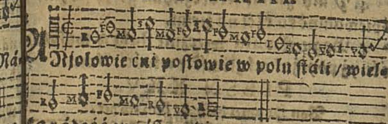
3. A gdy czás obietnic wyßedł/ Syn Bo-ży od Oyca przyßedł :/: Ná nasze wielkie wese-le/ obiáwił śię w ludzkim ciele / ✠ Piekło zburzył/ stárł Rayskiego/ głowę węzá okrutne-go/ zgłádźił śmierć zboyce ludzkiego.

4. Toć Mesyaß obiecány/ toć naśienie czy-stey Pánny :/: Toć kwiátek ze pniá Iessego / toć grunt dobrá nawyższego ✠ W nim świát uspráwiedliwienie / w nim ma spokoyne sum-nienie/ w nim ma y wieczne zbáwienie.

5. Przetoż śię wßyscy ráduymy / á Pánu Bogu dźiękuimy :/: Spiewáiąc z Anjoły wdźięcznie / y z ludem wiernym społecznie / ✠ O IEzuśie národzony / brzmi twa sławá ná wße strony/ ćießymy śię z twey obrony.

6. Bądź tobie chwałá krolu nász / yż śię w nas ták bárzo kochasz :/: Ześ nam o swym ná-rodzeniu/ dał znáć y o odkupieniu / ✠ Rácz nas w twey wierze gruntowáć / w pokoju zbá-wiennym chowáć / y wieczną chwałę dárowáć/ Amen.

PIESN XXIII.

Aniołowie cni posłowie w polu stáli / wielką rádość zwiástowáli.

2. Národzenie / objáwienie Chrystusowe / ...esele świátu gotowe.

3. Kto to widał? Kto to słyszał? Kto od ...ieká? że Bog národzon z człowieká.

4. Odkupiciel Emmánuel jest Bog z námi / ...an niższy miedzy sługámi.

5. Izáiasz w on dawny czás tájemnice / wy...ekł o Synu dziewice.

6. Nawyższego Oycá swego Syn kochány / Pánny ná świát ludziom dány.

7. O miłości z wysokości Boża wielka / żcá ...łowiekiem dla człowieká.

8. Skarb niebieski / krol Anjelski / z ktego słu... krwią swoją wypłácił długi.

9. Głosy swymi wesołymi z tey miłości / ...ałmy Bogá z wysokości.

10. Bądź społecznie / dziś y wiecznie cześć ...ynowi / Oycu / Swietemu Duchowi / Amen.

PIESN XXIV.

Taż Nota.

Wyznawaymy / wysławiaymy krolá swego / w Betleem národzonego.

2. Pánu swemu nawyższemu słońce / mie...c / służy we dnie w nocy świecąc.

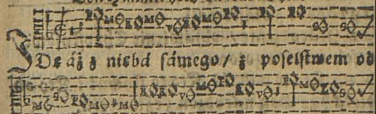
3. Zwołennicy / Męczennicy chwalą cie / krolu w szcżesnem twoim niebie.

4. Y my z nimi serdecznymi głosy swymi/ śpiewamyć ku czći ná ziemi.

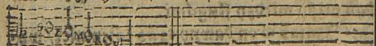
* 5. Bogu chwałá wiecznie stała w wysokośći yż poyrzał ná ziemskie włośći/ Amen.

PIESN XXV.

Von Himmel hoch da kom ich her.

Ode áż z niebá sámego/ z poselstwem od Náwyższego/ moje rozkoszne nowiny/ uwesel[ą]

ludzkie syny.

2. Národźił śie z czystey Pánny/ Pan JEZVS Chrystus názwány/ ślicżna przyjem[na] osobá/ Anjelskich korow ozdobá.

3. Krol nád krolmi/ Pan nád Pány/ Bog n[a] wieki pożegnány/ ten lud swoy z grzech[ow wy]dáwi/ á Ráyski upad nápráwi.

4. W nim niebieskie wszytkie dáry/ Bo[g] Oćiec złożył bez miáry/ przezeń ludźi[e] ... sámicámi/ w niebieśiech będźiećie z námi.

5. Z tob znák pewny maćie tego/ w n... ná pierworodnego/ ubogá Pánná zło... dopieruczko uwiłá.

6. Nuż też y my podźmy sámi/ do Betl[e]em z pástuszkámi/ witáć Jednorodzonego Syná z Pánny/ Bogá swego.

7. Zápátrz jedno serce moje/ ná wielkie p[o]ćiech y swoje/ toć to zdawná obiecány/ on Me[]syasz pożądány.

* 8. Witay o Poćiechu niebieski/ ná nász ub[i]

gi kray ziemski / tyś przyszedł podnieść grzesznego / bądźże wieczna chwałá z tego.

9. Pánie Twórco wszytkich rzeczy / Ná jákiey żeś to nas masz pieczy / żeś nám kwoli ták przybył / jákobyś nanędznieyszy był.

10. Choćby był z złotá szczerego / Podły świát ná ćię jednego / y niebo ćię nie ogárnie / á ty masz nocleg ták márnie.

11. Słomá złotogłowy twoje / stáynia królewskie pokoje / Pánná / Iozef / wszytek twoy Dwor / żłob łożnicá / pieluszki zbior.

12. W tym właśnie jákbyś był w niebie / widzę Pánie chętnym ćiebie : Day bym ja lekce u śiebie / cáły świát ważył dla ćiebie.

13. O święty moy drogi Pánie / niech ćię y mnie śię dostánie / ulub w sercu mym pokoje / źniewol sobie smysły moje.

14. A ja pewien łáski twoiey / z cáley śiły duszę swojey / pokim żyw / znáć będę ćiebie / będę z tobą wiecznie w niebie.

15. Chwałá Oycu y Synowi / chwałá świętemu Duchowi : Ták Anjołowie śpiewáli / A nam pokoy zwiástowáli.

PIESN XXVI.

O Zacnaż to byłá nowiná / kiedy národzenie Bożego Syná / święći Anjeli /
Zwiástujemy wā rádość wielką / spráwioną ná świátá krájnę wszelką / dziś wam jest dány /

Pásterzom w polu weseli opowiádáli /
Zbáwiciel on obiecány / plemię niewieście w
kátśpiewáli : Podźmy oddáć pokło
Betleem mieśćie. Chwałá Bogu ná wy
Bożemu / Synowi jednorodzonemu / Pá
sokośći/Z ták wielkiey jego uczynnośći/ P
nu temu/ Nawyższemu/ we żłobie leżącemu /
nam swego/namilszego/dał Syná jedynego/
z Anjołmi chwalmy królá swego / w sercách
o Dziećię kochánie serdeczne / day mir
śpiewájąc/wysławiájąc/wyznawájąc świę-
ná ziemi/jedność z twymi wybránymi / A w
te Imię jego.
niebie chwały wieczne: Amen.

PIESN XXVII.

Gelobet seystu Jesu Christ.

CHwałá tobie Pánie Chryſte / Náśienie Pánney iſte/ żeś śię dźiećiątkiem národźił/ á ludźie z Oycem pogodźił/ Hálleluiah.

2. Syn Boży jednorodzony / w pieluſzki u-
winiony / ma kożnicę w podłym żłobie/ á ſam
ſkárby wieczne w ſobie/ Halleluiah.
3. Siedzący ná wiecznym Tronie / leży w
przeczyſtey łonie / to ſłowo przyjęło ćiáło /
przez ktore śię wſzytko ſtáło/ Halleluiah.
4. Słońce niebieſkiey jáſności/ weſzło ludz-
kiey ciemności / noc zganiáiąc z swiátá świe-
ci/ w sercách wiernych wiárę nieci/ Hálleluiah
5. Dzierżawcá kráju ziemſkiego/ nie ma tu
płácu ſwego / By nas mieſzkáńcy wiecznymi/
poczynił/ Gośćiem ná ziemi/ Hálleluiah.
6. Nabogáctwo dźiedźic z niebá/ ćierpi nędzę
áż trzebá/ żeby náſze długi zpłáćił/ á z ſobą w
niebie zbogáćił/ Hálleluiah.
7. Stworzyćiel ſtał śię ſtworzeniem/ Bog
niewieśćim naśieniem / by nas błogoſłáwio-
nymi/ poczynił ſynmi Bożymi/ Hálleluiah.
8. BOG nam wſzytko ſpráwić raczył/ cze-
go potrzebę baczył / z tąd śię Zbor wiernych
ráduje/ Chwałá Bogu wyśpiewuje: Hálleluiah.

PIESN XXVIII.

Ein Kind geborn zu Bethleem.

W Betleem Syn pożądány / národzony z Pánny/z czego się cieszy lud w nowym/ Jeruzalemie Bożym duchownym.

2. Pierwszy nocleg obrał ſobie/w ſtájency w żłobie/ten / co nie ſpuszczą z opieki / rządu króleſtwá ſwego ná wiek.

3. Wół y ośieł Páná ſwego / poznał dźiedźicznego / nie poznał lud Izráelſki / gdy śię národźił Twórcá niebieſki.

4. Mędrcy zá gwiazdy wſkazániem / witáiąc śię z Pánem / złoto / kádźidło oddáli / y wonną Myrrę ofiárowáli.

5. Rozumowi niepojęty / ród ten dźiwnie święty / bo wiecznie z Oycá zpłodzony / á z Pánney w pewnym czáśie zrodzony.

6. Bez rány jádu ſproſnego/ Węża piekielnego / że krwie ktorą Pánná miáłá / wźiął krew/wźiął włáſność ludzkiego ćiáłá.

7. Podobny nam w obcowániu/ w prácách/ w czuciu/ w ſpániu / podobny w káżdey krewkości/w tym niepodobny że prożen złości.

8. Wźiął dźiał Syn Boży z ludzkimi/ſyny śmiertelnymi/by nas uczynił ſwoiego/dźiedźicámi Oycá námilſzego.

9. W dźień Bożego Národzenia/z dobrego ſumnienia/weſołem ſercem śpiewaymy/á wiecznego Bogá wyſławiaymy.

10. Bądź chwała Narodzonemu / krolowi naszemu / chwała świętemu Oycowi / chwała wieczna świętemu Duchowi / Amen.

PIESN XXIX.

Chrystus Syn Boży / grzesznym radość mnoży / urodzony z czystego / żywota Maryey pánieńskiego.

2. Zadość Prorokow / prawdę swych wyrokow / Bog Ociec spełnił mile / dawszy nam Syná swego tey chwile.

3. Przetoż mu kożdy wierny dźiękuy záwżdy / z dáru náder drogiego / chwaląc bez przestánia Imię jego.

4. Bo nazacnieyszy / klenot naśliczniejszy / y nie oszácowány / z Boskiey skárbnice świátu wydány.

5. Sławni krolowie / z Pátryárchowie / z dusze widźieć żądali / ktorego páśterze oglądali.

* 6. Rádуy śię temu człowiecze / ktoremu / Bog dał / yż widźisz swego / Zbáwićielá / y ćiesz śię z niego.

7. W nim wielka Boska zjáwiłá śię łáská / ludzkiemu pokoleniu / wiodąca ku wiecznemu zbáwieniu.

* 8. Przetoż my tego / wdźięczni z sercá swego / żądaymy uczesnośći / tych skárbow / drogiey Boskiey miłośći,

9. Byś dał w dobrym stáć / y do końcá wytrwáć / á potym nam u śiebie / dał mießkáni wiekuiste w niebie.

10. Tám gdźie króluje / kędy śię ráduje / wybránymi świętymi / z Anjoły mießkáni niebieskiemi.

* 11. Bogu kocháný / á nam dárowány / znáj JEZUS sługi swoje / záprowadź nas w niebieskie pokoje / Amen.

PIESN XXX.

PJeśń záśpiewaymy / ná chwałę krolá nawyżßego / á nabożnie w sercách graymy / bo śię Bog upadku náßego / użalił / w ktorý nas srogi / Czárt wráził narod ubogi.

2. Z scżerey miłośći / oprocz wßelkiey ludzkiey zásługi / nie kończąc spráwiedliwośći / dał naśienie co świátá długi / popłáciwßy / kep srogiego / zstárło węża piekielnego.

3. Abráámowi / ponawiał obietnice swoje / tak że też y Izáákowi / rzekł: rozmnożę potomstwo twoje / y w nim będą kráje świátá / ßcżęśliwe ná wiecżne látá.

4. Izráel święty / upewnił syny swoje tym / że nie miał być Sceptr odjęty / ni Rządcá od Judy nápotym / ażby śię Sylo objáwił / á Płod Pánienski nam ſtáwił.

5. Moyżesz ná puszczy / przyrzekł : yż Proroká wielkiego / miał dáć Izráelskiey słuszczy / Bog / z miłośierdźia niezmiernego / ktorego usłuchác mieli / jesliby śmierći ujść chćieli.

6. Dáwidá sobie / wybrał Bog podług serćá swego / ślubując w Boskiey osobie / wzbudźić płod z biodr żywotá jego / káżi / co w sprawiedliwośći / miał krolowáć do wiecznośći.

7. Táyne wyroki / Rad Bożych dźiś sę objáwione / co BOG mawiał przez Proroky / już nam jest wszytko uiszczone / mamy już pożądánego / MESIASZA niebieskiego.

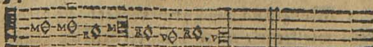
8. Dźiś mamy Gody / dźiwnie roskosznie zgotowáne / ná ktorych wszystkie narody / przez Ewánjelią zwołáne / częstuje BOG ćiáłem swego / y krwią Syná namilszego.

9. Już śię rádujmy / z tákiey Boskiey ku nam miłośći / á Pánu Bogu dźiękuymy / że nam weszło słońce w ćiemnośći przez ktore odkryte wszędy / złośći y śmiertelne błędy.

10. Bądź z tego chwałá / tobie Pánu Bogu dobremu / coby ná wiek wiekow trwáłá / żeś dał Syná ludowi swemu : o rácz nam pomoc przez niego / do krolestwá niebieskiego / Amen.

PIESN XXXI.

POsłucháyćie z weselem / co śię dniá tego / czásu dawnego w Betleem / zá pewne stáło /

á już podáło/Ludźiom wszem.

2 Národźił śię Chrystus Pan/ z ubogiey Pánny/ktory nád Pány Pánem sam/nie miał wczesnośći/by wieczne włośći sprawił nam.

3. W stáyni pokog leżáłá/ świeta dźiewicá gdy krolewicá trzymáłá/ bo mieyscá indźie gdźie márni ludźie/ nie miáłá:

4 W pieluchy uwiniony/ á do iáśiekek/ gdźie wół/ ośiełek włożony/dla nas lichotą/ nędzą/ sromotą zniszczony.

5. O Synaczku jedyny/coś w ludzkim ćiele ućierpiał wiele bez winy/wszystkie trzymájąc/ y w mocy májąc kráiny.

6. Niebem nie ogárniony/w bydlęcym żłobie/w lichey osobie złożony/ masz być ná źiemi s syny ludzkimi wzgárdzony.

7. Ty/ktory przyodźiewasz/ wszytko stworzenie/sam źimno drżenie w zysku masz/nędząć ty/ ktory niebieskie kory rozdawasz.

8. W szczyreyś obrał podłośći/ sobie Rodźice/czystą dźiewice w niskośći/rowny wielkiemu Oycu swojemu z wieczności.

9. A to wszytko nam kwoli/ by z ostáteczney nas wyiął wieczney niewoli/ A nas sam sobie miał ku ozdobie powoli.

10. Inszy nikt/ tylko ty sam/ nas porátowáć/ niemogł/ ni nam dáć/co Adam/ przez grzech utráćił/ ten dług zápłáćił Chrystus Pan.

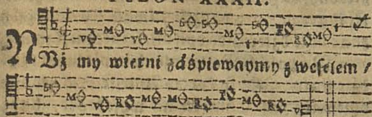
11. Odiął nas doskonále Czártu srogiemu/ Piekłu strásznemu/ y cále sprawił zbáwienie y uwielbienie w swey chwale.

12. Bądźmyż my wdzięczni tego / iż Zbáwicielá / Odkupicielá pewnego / Iezusá mamy / znamy / ufamy w sámego.

* 13. Chryste nam národzony / á od Aniołow niebieskich posłow zjáwiony / tyś pieśni wdzięcznych / czći y chwał wiecznych dostoyny.

14. Przyjmi do swey opieki nas niewolniki twe służebniki / żeć dzięki / tu záczynamy / w niebie śpiewamy ná wieki / Amen.

PIESN XXXII.

NUż my wierni záśpiewaymy z weselem / bo Pan Chrystus jest nászym Zbáwicielem:

2. Ten się czásu ostátniego národził / á tym sercá ludzi wszytkich ochłodził.

3. O czym z dawna Prorocy powiádáli / Przyściejego od wiekow zwiástowáli.

4. Iże Pánienká Syná począć miáłá ktoraby mężá nigdy nie uznáłá.

5. Tego Syná Emmánuel zwáć miano / Pan Bog z nám / to imię wyłożono.

6. Bowiem przez jego święte národzenie / poczęło się nas grzesznych odkupienie.

7. Z Bogiem Oycem nas wszytkich ziednoczenie / á wiecznego żywotá przywrocenie.

* 8. Bądźże Bogu chwałá ná wysokości / tey łáski á niewymowney miłości.

9. A nam tu ná ziemi w tey śmiertelności / Pokoy w dobrey woli / y też w jedności / Amen.

NA NOWE LATO,

PIESN XXXII.

Nota Pieśni XIV.

CHwalmy pieśnią rádość Páná Bogá tego :/: Ze nam dał z wyſokości Syná námilſzego / Ꝫ Márya cna dziewicá urodziłá dziedzicá / kxiąz Dawidowego / á w pieluchy uwiłá / y do złobu włozyłá / krolá niebieſkiego.

2. Páſterz naprzod páſterzom w polu obiáwiony :/: A niebieſkim rycerzom ten urząd zlecony Ꝫ Zeby Hetmáná ſwego / w kray ziemſki idącego / prowádzili jáwnie / o nim żeby znáć dáli / dzieciątko opiſáli / leżące nieſławnie.

3. Ná polách Betleemſkich w piękným rządzie ſtáły :/. Huſy korow Anielſkich / á głośno śpiewáły Ꝫ Chwałá ná wyſokości / bądź Boſkiey wielmożności / á pokoy ná ziemi / w ludzkich upodobánie / máß niebá / ziemie Pánie / bo już mießkaß z nimi.

4 Zá ſtárego Zakonu táki Mándat dane :/: Aby syná oſmego dniá obrzezowano Ꝫ Gdy był Pan obrzezány / Jezuſem jeſt názwány / własność ſłowá tego / być ludzkim Zbáwicielem / y wyſwobodzicielem / z więzienia wiecznego.

5. Gdy był ofiárowány Pan w ſwoim kościele :/: Ná to przygotowány cny Simeon śmiele / Ꝫ Rzekł / Puść Pánie po boju / mnie zeßłego w pokoju / ſługebniká twego / bo czego pożądáły / oczy me oglądáły / Zbáwicielá ſwego.

6. Z gwiazdą z dálekiey ziemie Mędrcy przyiácháli :/: Aby w Jeruzalemie krolá przywitáli Ꝫ Tá w mieście nie świeciłá / do Betleem mierzyłá / do domu onego / gdzie Pánu dáry dáli / kiedy ofiárowáli / pokłon sercá ſwego

7. Przed okrutnym Herodem z dźierżáwy Oycowskiey :/: Vćiekał do cudzych ziem Monárchá niebieski. By Adámá pierwszego / z wiernym potomstwem jego/przywroćił do niebá dług ktorym Ray utráćił/Adam pierwszy/ kym spłaćił/Pan/ ják było trzebá.

8 Z Doktory śiadł w kośćiele roku dwunastego :/: Pokázuiąc im śmiele smysł Pismá świętego. Ci ktorzy go słucháli/w sercu śię zdumiewáli/nád mądrośćią jego / bo stárce w zádawániu/ y im odpowiádániu / przechodźił biegłośćią.

*9. Zbáwićielu nász święty národzony z Pánny :/: Od pásterzow przyjęty / Jezusem názwány. Day ćiesz Mędrcy chwalimy/ od ćiebie się uczymy/rozumu zdrowego zgrom twe prześládowniki / prowadź swe służebniki/ do Ráju wiecznego/ Amen.

PIESN XXXIV.

CHwałá tobie wieczny Pánie / zá twoje o nas stáránie/żeś nas przez rok przeszły chował/á od złych przygod uchował.

2. Prosim ćię też roku tego / broń nas od wszytkiego złego / zdrowie / pokoy rácz dárowáć/rácz nas ku swey chwale chowáć.

3. Rácz nas odrodźić sam w sobie / niech godnie służymy tobie/ obroń nas roku nowego grzechu y biedy sprosnego.

4. Dáy byśmy śię odnowili / w cnoty śię przyozdobili / day byśmy przestawszy złość chodźili w spráwiedliwośći.

5 Niech ma swoy przybytek wźięty / w sercách nászych twoi Duch święty / niech o żywych nászych rádźi niech je wolą twą prowádźi.

6 Kośćiołowi powszechnemu / po świećie rozproszonemu/przyday do poczżtu wierzących serc pobożnośćią świecących.

7 Od niezbożnych ludźi buntow/strzeż krwią twą kupionych gruntow / zgrom piekielnych nurtow wáły/nie day burzyć twojey chwały.

8. Rozpądź márnych ludźi dumy / záwstydź wykretne rozumy / nie day słowem twym wichrowáć/nie day śię sektom budowáć.

9. Prawdźiwi náuczyćiele/ niech brzmią w szkołách y w kośćiele/młodź záprawuy do twey woli/á dorosłym broń swey woli.

10. Száfárze tájemnic twego / krolestwá wiekotrwáłego / uzbroy mocą z wysokośći / świątobliwey wymownośći.

11. Niech zgorszenia nie dawamy/áni też w nie upadamy / ujmiy bystrych pierzchliwośći / miłośćią swojey sfornośći.

12. Weź Pánie Polską Koronę / pod swą Oycowską obronę/strzeż jey we dnie/strzeż jey w nocy / od nieprzyjaćielskiey mocy.

13. Day dobre spráwy zwierzchnośći / rządź ją Duchem twey mądrośći / niech złe rzeczy przerywáją á cnotliwym pomagáją.

14. Krolá Pomázáńcá twego Rádę y Rycerstwo jego/błogosław ná długie látá / niech á Krolu/rządco świátá.

15. Niech sądow twych przestrzegáją / E-

małżeńskiey płác dáją/niechay z Synmi koronnymi/drogámi idą twoimi.

16. By potomſtwu zoſtáwili/iáko od Oycow nábyli/kwitnącą Koronę Polſką/zá twą opátrznośćią Boſką.

17. Wſzyſtkim Stanom świátá tego/day Boże Duchá dobrego/niech Chrześćiánie krolują/niech im pogánie hołdują.

18. Niech ſługá zna Páná ſwego/niech czći Syn Oycá włáſnego/niechay z chęći ſwoiey záwżdy/kto/co winien/czyni kążdy.

19. Głod/miecz/mor/wſzytkie przygody/oddál IEZV od twey trzody/á z miłośierdźia Boſkiego/użycz Roku ſzczęśliwego/Amen.

PIESN XXXV.

TObie bądź Pánie chwałá wſzyſtkiego świátá/żeś nam dáł doczekáć nowego látá day/ábyſmy śię wſzyſcy odnowili/grzechy porzućiwſzy/w niewinności żyli

2. Láſká twoiá święta niechay będźie z námi/bo nic dobrego nie uczynim ſámi/mnoż w nas nádźieię/przyſporz práwey wiáry/niechay uznawamy prawdźiwe twe dáry.

3. Vżycz pokoiu/użycz twey świętey zgody/niech śię nas boią pogáńſkie narody/á ty nas nie chćiey odſtępowáć Pánie/ále nam rácz

dodáć swey pomocy ná nie.

4. Błogosław/ Pánie/ ziemi z twojey szczodrości/ niechay nam doda dostátek żywnośći/ uchoway głodu/ y powietrza złego/ day nam wszytko dobre/ z miłośierdzia swego/ Amen.

O MEDRCACH.

PIESN XXXVI.

Notá Pieśni XXV.

OD wschodu słońcá jásnego/ do kończyny gruntu ziemskiego/ co żywo cześć Pánu swemu/ day z Pánny národzonemu.

2 Tworcá kręgu niebieskiego/ przyjął kształt sługi podłego/ ćiáłem swym ćiáło rátował/ ták nas bárzo umiłował.

3. Płodne łáská z wysokośći/ niosły pánieńskie wnetrznośći/ przed tym náturze nieznány/ klenot nieoszácowány.

4. Stał się gmach serca czystego/ kośćiołem Bogá żywego/ tá ktora męzá nie znáłá/ wierząc słowom Syná miáłá.

5. Ják rzekł Anjoł/ ták się człekiem/ stał Bog/ ktory jest przed wiekiem/ ktorego w mátce zámkniony/ witał Jan Duchem ruszony.

6. W lichym żłobie y ná śienie/ leży niebieskie Imienie/ ná troszę mleká przestawa/ ktory wszytkim obrok dawa.

7. Anjeli pełni rádośći/ chwalą Bogá w wysokośći/ á Pásterzom znáć dawáją/ yż Pásterzá świádtá máją.

* 8 Miey chwałę ná wszystkie strony/ Pánie z Pánney národzony/ z Oycem/ y z Duchem społecznie/ ják od wiekow ták y wiecznie.

PIESN XXXVII.

Notą Pieśni XXV.

HErodźie przecz śię Judskiego/ boiß Krolá ubogiego/ nie wydźierać świeckich włośći/ dawcá krolestwá wiecznośći.

2. Jdźćie ßczęśliwi Mędrcowie/ po gwiaźdźie y Páńskim słowie/ do Betleem Oyczystego/ miástá Mesyaßowego.

3. Złotem krolá wyrażayćie/ Myrrą o Męce znáć dayćie/ kádźidło záś iák wiecznemu/ w dáry dayćie Bogu swemu.

4. A ty Mędrcom obwießczony/ Pánie/ w Iordanie ochrzczony/ coś uczynił wino z wody/ zdobiąc Kánáneyskie gody:

5. Náwroć błędne/ skroć głowniki/ poczyń z nas swe zwolenniki/ grzech zmywßy/ day nam wniść śmiele/ przez śmierć ná wieczne wesele/ Amen.

PIESN XXXVIII.

D Bogu przyjemne kwiatki/ nowonárodzone dźiatki/ ledwie śćie świát przywitáły/ gdyśćie przez śmierć gárdłá dáły.

2. Wáßą krwią sowitą wáły/ Betleemskie śię płokáły/ á mátek láment głęboki/ gorne przechodźił obłoki.

3. Ráchel wnukow swych płákáłá/ áni śię utulić dáłá/ yż ie zbito do iednego/ z rozkazu Herodowego.

4. Jest/o Dziatki/Chrystus z wámi/z swoimi rowiennikámi/choć on dla pewny obrony/ ustąpił w Egypskie strony.

5. On jáko Krol y Bog prawy / náglada w świátowe spráwy/rozumem swym / lecz krew jego/gruntem kościołá świętego.

6. Zyją dziatki snem zmorzone / sławą wieczną ozdobione/czego w świećienie dostáło/ to się im niebem nádáło.

* 7. Chryste Boże pożegnány/dla nas w dzieciństwie wygnány/zámiáduy o nas łáskáwie/ y postaw nas w wieczney sławie/Amen.

PIESN XXXIX.

W Betleem Syn pożądány narodz.

Pátrz Pieśni XXVIII.

NA OFIAROWANIE PANSKIE.

PIESN XL.

Nota Psálmu III.

Już w pokoju Pánie/ná swe obiecánie/puść ż świátá sługę swego/gdyż oczy uyrzáły/ręce piástowáły/ mie Pomázáńcá twego : Tegoś ná zbáwienie/ y ná oświecenie/ dáł ludu pogáńskiemu/ku sławie zás wielkiey/á to ná czás wszelki/ludu Izráelskiego.

O PRACOWITVM ZYWOCIE PANSKIM.

PIESN XLI.

Pánie nász Boże wiecznie żywy/ Oycze miłosći Dałeś Syná dla wykupienia/ nas nędznych z Wdałeś w trudności niewinnego dla czlelá

łośćiwy/Zmiłuyże śię nád námi O Chry-
więźienia/Zmiłuyże śię nád námi. O Chry-
grzeſznego/Zmiłuyże śię nád námi O Chry-

ſte tyś śię z ſczerey litośći / podjął ná-
ſte tyś winę ráyſką ſrogą / zápłáćił kr-
ſte dla uniżenia twego/ y krzyżá

ſych złośći Zmiłuyże śię nád námi.
wią droga / Zmiłuyże śię nád námi.
ćieſkiego / Zmiłuyże śię nád námi.
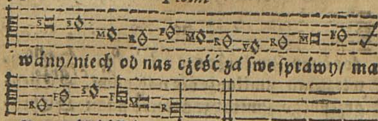
Boże Duchu święty/tobą Chryſtus w Pán-
Z poświęcenia twego/był poſłem do ro-
D dy nam święty Pánie/dobr Chryſtuſowych

nie poczęty/wyzwolił lud jęty/
du ludzkiego/ od Oycá wiecznego /
używánie/ z nim śmierć/ z nim powſtánie /

Zmiłuyże śię nád námi.
Zmiłuyże śię nád námi.
Zmiłuyże śię nád námi.

PIESN XLII.

Syn Boży Oycu kochány / świátu dár-

2. O słáwny krolu wiecznośći/ toś w uniżoności/ swoje młode trawił látá/ w nędznym kráju świátá.

3. Mátce swey y mniemánemu/ Oycu ják własnemu/ posłusznyś był/ wzrost w mądrośći/biorąc y w miłośći.

4. A przyszedszy do męskiego/Roku trzydziestego/do Jordanuś wstąpić ráczył/by ćię Jan obaczył.

5. Tám Boskiey spráwiedliwośći/ dość zá ludzkie złośći/czyniąc/we chrzćieś wprzod skosztował/boś swe umiłowáł.

6. Chrztem tym y modlitwą zięty/Oćiec niebo święty otworzywszy/wlał hoynego / ná ćię Duchá swego.

7. A wgłos z Máiestatu wołał/żeś mu śię podobał/chcąc/by ćię świát iedynego/ słuchał Mistrzá swego.

* 8 O Báránku bez nágány / Bogu ukocháne / przez ćię my Oycá wiecznego / mamy zá własnego.

9. Ty z swoiey krwie dostoyności / zmywász świátá złośći/tyś w niebo bramą nędznemu / plemieniu ludzkiemu.

10. Rządź nas przez Duchá świętego / w puszczy świátá tego / á po zwyćięstwie nas w niebie/racz sádwić u śiebie: Amen.

PIESN XLIII.

Nota Pieśni IV.

W Trzydźiestym roku Chrystus Pan/ przyszedszy gdźie płynie Jordan/ Chrzest od Jana przyjąć sługi/omywáiąc náße długi.

2. Tám z tąd przez Duchá świętego/ w puszczą wiedźion/by od złego kuśićielá był kuszony/Biskup we wszem doświadczony.

3. Gdy post cudowny odpráwił/z chytrą mową czárt śię stáwił: Jeśliś Synem náwyższego/uczyń chleb z kámienia tego.

4. Ná co Pan rzekł: nápisano/ yż nie sam chleb ludźiom dano/ do pośiłku: lecz człek żyje/słowem ust Bożych prawdźiwie.

5. Potym go Czárt wźiąwszy śmiele/ ná samym stáwił kośćiele/ chcąc by śię zpuśćiwszy z niego/dowiodł Synostwá Bożego.

6. W Piśmie mowi nápisano/ yż ćię Anjołom oddano/ byś kiedy o kámień srogi márnie nie otrąćił nogi.

7. Lecz Pan znowu z zupełnego/Pismá zráźił wykręt jego/ rzekł: pisano/ nie kuś Bogá/ by ná ćię nie przyszłá trwogá.

8. Zátym szátan ná wysoką/ wzniosł go gore/ gdźie szeroką/ sławę świátá ukázuje/dáć zá ukłon obiecuje.

9. Tám dopiero Pan surowie/ pódź precz zdrayco/ śię ozowie: bo nápisano/sámego/ będźiesz czćił BOGA wiecznego.

10. W tym poszedł czárt przestrászony/ Pismem y Bostwem zmieszony/Aniołowie przystąpili/by Pánu swemu służyli.

* 11. Pánie/ ktoryś w ludzkim ćiele/doznał utrapienia wiele/ rátuy mocą Bostwá twego,

krewkośći ćiáłá náſzego.

12. Ty wſzem władaſz/ tyś Hetmánem/ niebá/ ziemie/ piekłá/ Pánem/ znay śię do ſwego ſtworzenia/ dopomoż nam do zbáwienia: Amen.

PIESN XLIV.

Notá Pieśni CLXXI.

Dłátom niepodległy/ ni żadney odmiány/ JEzu CHRyſte ná wieki/ pożegnány Pánie.

2. Przez ćię ziemiá y niebo/ y co w nich/ ſtworzone/ przez ćię upádłe ludzkie plemię wydźwignione.

3. Tyś ſłowo/ tyś jeſt on Syn Bogá nawyżſzego/ jáſność chwały/ tyś obraz jeſt iſtnośći jego.

4. Tyś z niebá ná świát przyſzedł z ſzczerey ſwey litośći/ chcąc nas wygnáńce rayſkie mieć wieczney rádośći.

5. Bez grzechu/ y bez zmázy w człowieczeńſtwie świętym/ byłeś Ofiárą Bogu/ y Báránkiem wźiętym

6. W trzydźieſtym roku przy Chrzćie ćiebie Syná ſwego/ zálećił Bog/ y kazał ſłucháć głoſu twego.

7. Tyś odebrawſzy Duchá świętego bez miáry/ uczynił w Oycá/ y w śiebie świát prawdźiwey wiáry.

8. Ty wiodąc lud do Bogá Apoſtoły ſwoje/ rozeſłałeś/ by świátu práwá dáli twoje.

9. Pan Chryſtus wielki poſeł Monárchy wiecznego/ przyſzedł/ áby był ſługą rodzáju ludzkiego.

10. Pásterz dobry owieczek sukał rozproszonych / wołał do śiebie wßystkich ludźi utrapionych.

11. Potym do niebá wstąpił/ áby kośćioł z niego w niebie mogł mieć Káplaná y Królá wiecznego.

12. Tám od swych rzecz sprawuje / tám śie Pan zá námi / iáko Iednacz przyczynia zá winowáycámi.

13. Y ktoż już będźie skárżył ná páńskie wybráne? Kto potępi od Bogá z grzechow wytłománe.

14. Przyczynia śie Zbáwićiel Pan Jezus zá námi / Duch święty twierdźi / żeśmy dźiećmi Bożymi.

15. Tym w niebie odłożona korona rádości / sławy niewysławioney / y wßech sczęśliwośći.

*16. Tobie niech będźie chwałá Pánie náß nad Pány/ z Oycem/ y z Duchem świętym wiecznie pożegnány.

17. Day nam przy prawdźie twojey zbáwienne wytrwánie / day nam Pánie Jezuśie sczęśliwe skonánie/ Amen.

PIESN XLV.

Nota Pieśni CXXXI.

CHrystus przykład nam zostáwił/ áby śię káżdy z nas uczył / pokory y ćierpliwośći ktorey przestrzegał z miłośći.

2. Ten śię w ubostwie národźił / w wielkiey nędzy y pracy żył: muśiał z Mátką swą ućiekáć/ gdy go Herod kazał sukáć.

3. A gdy już dwánaśćie lat miał/ w krocie-

le z Doktory śiadał/tám jm wielkie tájemnice/ z Boskiey wywodźił krynice.

4. Potym był w Jordanie ochrzczon/od Duchá ná puszczą wiedźion / kedy niżli śię objáwił/dni czterdźieśći w pośćie strawił.

5. A gdy łáknął Pan zemdlony/ był od szátáná kuszony/lecz chytre przed Pánem chwały / Pokusy śię niezostáły.

6. Cierpiał wielkie udręczenie spráwując/ nászezbáwienie : Gorącość/głod / y prágnienie / od swych właśnych pogárdzenie.

7. Wielkie ubostwo tu ćierpiał / gdźieby głowę skłonił nie miał / w drogách znośi głod/trudnośći/ Y rozliczne doległośći.

8. W pośćie/wpłáczu/w pracy trwájąc/ owiec stráconych szukájąc/ktore z przepáśći dobyte/przenioſł ná pászę obfite.

9. Mile wszytkich k sobie wzywał/ by w nim káżdy odpoczywał : Ukázując żywey wody / zdroje grzesznym dla ochłody.
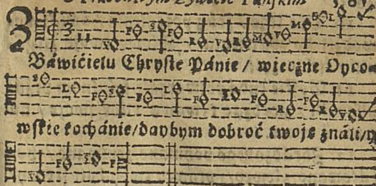
10 Krzyż swoy nośił w ćierpliwośći/y nas do tey státeczności/wzywał byśmy torem jego szli do żywotá wiecznego.

11. Day Pánie byśmy dźwigáli/krzyż swoy y ćiebie wyználi / Zbáwićielem doskonáłym / przed świátem o ćię niedbáłym.

12. Spraw byśmy z serca práwego / ćiebie chwalili sámego : wyrwi nas z mocy chytremu / Diabłu/Lwowi okrutnemu.

* 13. Bądź chwałá Oycu wiecznemu/Synowi jego miłemu/ wespołek Duchu świętemu / Bogu w Troycy jedynemu.

PIESN XLVI.

wyználi.

2. Zyś nas w śmiertelney chudobie / ták bárzo ulubił ſobie / żeś wźiął w krewność narod ludzki / z ſczerey łáſki.

3. Będąc w kſztáłćie Boſtwá ſwego / jáſnośćią Oycá wiecz znego / raczyłeś śię nádoł zniżyć / á w ćiele żyć.

4. Wźiąłeś ſpoſob ſłużebniká / ábyś odkupił nędzniká / wielkieś wyćierpiał trudnośći / wnet z młodośći.

5. Gdyś ſię ſtáwił miedzy dźiatki / Herod ośierocił mátki / áześ ubiegł dla obrony / w cudze ſtrony.

6. W uboſtwie żyjąc u świátá / ſkoroś w męſkie wſtąpił látá / nátárłeś ná ſzátánowę / hárdą głowę.

7. Y ten ugryzł piętę twoję / náſádźiwſzy śiłę ſwoję / ná ćię Hetmáná náſzego / nawyżſzego.

8. Poſty / głody / y prágnienia / niedoſypánia / utrudzenia / podſtępowáć tobie było / dla nas miło.

9. Drogiś częſte odpráwował / grzeſznycheś śię podeymował / dźwigałeś z ſczerey ſzczęśći / ludzkie złośći.

10. Dla tego / żeś z potępienia / świat wy-wodził do zbawienia / Słowo twoje źli gá-nili / ciebie żyli.

11. Boskie cudá potwarzáli/ szátánom przy-pisowáli / zwodząc krwáwą rádę swoję / ná śmierć twoję.

12. Zdrádzonego poymano/zeplwano / po-kátowano/z lewey/z práwey twey Łotr strony/ záwieszony.

13. Day bysmy to w rozum bráli / dáy bysmy z sercá uważáli/ dla nas w mękách dokonánie/ twoje Pánie.

14 Pogrzebion/do pieckłáś zstąpił/ zmar-twych wstawszy w niebos wstąpił / ná radość rozproszonemu/stadku swemu.

15. Rácz y nas budźić ze złośći / day nam żyć w spráwiedliwośći/ zbierz nas do owczár-ni swojey / z łáski twojey.

* 16. O JEZU ják się zda tobie/ták nas słu-gi swe rządź sobie / żebysmy doszli rádośći / z twey miłośći.
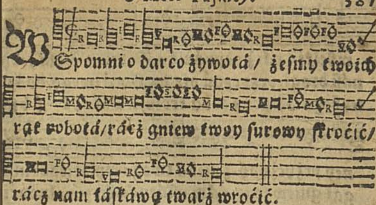
17. Przyydźiesz sądźić spráwiedliwie/ wier-nym się stáwisz życzliwie/ doznáją twojey sro-gośći/sprawcy złośći.

18. Ktore zápędźisz od śiebie / biádá im będźie bez ciebie / szczęsni / ktorym dasz bespie-żny/żywot wieczny.

19. Będą się w tobie ćieszyli/ będą ćię wie-cznie chwalili/ máiąc wszytkiego w hoyności/ z twey miłośći.

20. O Chryste/Boże prawdźiwy/z Oycem/ z Duchem wiecznie żywy/ bądź cześć po wszyt-kie wiecznośći/ twey miłośći: Amen.

PIESN XLVII.

2. Pomni ná upad pierwſzego/ w Ráju Rodźicá náſzego / odpuść krewkim winy Pánie/ odpuść nam wieczne karánie.

3. Duſz náſzych z twey Boſkiey ręki/ nie day ná piekielne męki / poznay Syná twego ſługi/ ktorych on krwią płáćił długi.

4. Ważnieyſza jego przyczyná/ niż cáłego świátá winá/niechay y w nas prace jego / dowáżują ſkutku ſwego.
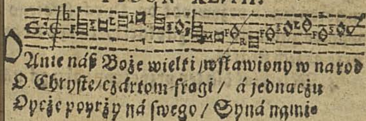
5. JEzu Chryſte/krolu wieczny/day przy ſobie być beſpieczny / wſzák od twojey dźielney nogi / ſtárty ná głowę wąż ſrogi.

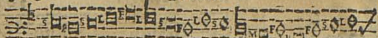
6. O Rycerzu niezmożony/bądź Hetmánem náſzey ſtrony / w ludzkiey śmiertelney niemocy/dokázuy ſwey Boſkiey mocy.

7. Tobie/Chryſte/ cześć wzdawamy/ ćiebie Oycem wyſtawiamy / y z Duchem świętym ſpołecznie / ják do wiekow ták y wiecznie Am.

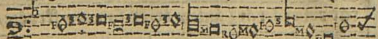
O MĘCE PANSKIEY.

PIESN XLVIII.

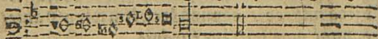

wßelki/ racz odpuśćić naße winy / dla jedynaß drogi/przyczyn sie do Oycá swego/boś ulęłßego/Ktory z toba kroluje/a ranyć (bła-

ney przyczyny. z niebá twego wysokiego/ ułagał gniew jego / á w ofiáry swey zupełnośći/ pokłzuje/day dla niego dźiał sławnego/dźie-

kui śie ludu swego.
okrywaß ludzkie krewkośći.
dźiectwá wiecznistego.

PIESN XLIX.

Tąż Notą.

Chwalmyż Bogá wßechmocnego / ktory dał Syná swego / ná okrutne umęczenie/ zkąd mamy wybáwienie: bo śmierć wieczną śmierćią skáżił/grzech/piekło/ diabłá porażił.

2. Gdy Adam w Ray wprowádzon był / wnet go tám Dyabeł zdrádził/z ułußenia jádłká w śmierć wpadł/ z dobrego wßego wypadł: Pan náß litośćią wzruśony / przywroćił mu stan strácony.

3. Ják przećiwnik swą chytrośćią / zwiodł człowieká pierwßego / ták Pan Chrystus swą mądrośćią / przywiodł do Oycá swojego: wßytko zgłádził / y zápłáćił / co był Adam prze grzech stráćił.

4. Vćierpiał dla tey przyczyny/ áby zá ná-

ſie winy / Bogu Oicu dość uczynił / choć ſam nic nie przewinił : bo żadnym grzechem nie zmázan / Jezus Chryſtus náß miły Pan.

5. Od wiecznośći był ułożon / rząd tego wykupienia / Aby grzeßny nic nie wątpił / że doſtąpi zbáwienia : bowiem rátunek gotowy / ma z męki Zbáwićielowey.

6. Ták nam było trzebá tego / áby zá nas ucierpiał / ſłucháiąc Oycá ſwojego / ná drzewie krzyżá wiśiał / y ták żywot nam przywróćił / ymoc diabelſką wywróćił.

7. Okrutnie bit / zránion srodze / z miáſtá nioſł krzyż ná ſobie / by ná wieki był pomocen / człowiecze grzeßny tobie / twarz jego śię odmienita / wßytká we krwi omoczyłá.

8. Ná krzyżu gdy był záwießon / octem z żołćią pojony / Oycu Duchá oddawáiąc / wołał śmierćią zemdlony : Boże Oycze w ręce twoje / porucżam ja duße moję.

9. Oſtrą włocżnią dał Pan przekłóć / bok jey do ſercá ſwego / krew á wodá wypłynęłá / z jego ćiáłá świętego / ku omyćiu náßych złośći / y wßelákich nieprawośći.
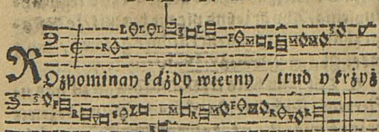
10. Przetoż tedy Páná tego / chwalmy juž bez przeſtánia / ktory mocą Boſtwá ſwego / uczynił nam zbáwienia : Smierćią ſwą śmierći śmierć ſprawił / á wierne ſwoje wybáwił.

11. Chwałá Oycu niebieſkiemu / Pánu miłośćiwemu / Jego Synowi miłemu / ná nas ták łáſkáwemu / y też Duchowi świętemu / Bogu w Troycy jedynemu.

12. Ze śię nád námi zmiłował / y drogi ſwe nam zjáwił / á z błędow nas wywiodßy ſam /

ná jásności postáwił: prośim Pánie/ rácz nam to dáć/byśmy przy tobie mogli trwáć:A.

PIESN L.

Páński niezmierny/ y niewinną śmierć jego.

2. Vważ złość świátá cáłego/uważ grzech Oycá pierwszego / ktory w Ráju popełnił.

3. Vważ ják Bog spráwiedliwy / y ják jego gniew strászliwy/ktory ná grzech wylewa.

4. Pátrz jáko bárzo zmęczony/Syn od Oycá opuszczony/dla naszych nieprawośći.

5. Grzechy świátá ná śię włożył/duszę swą zá nie położył/krolewic wieczney chwały.

6. Od Xięży y ludu swego / y od Piłatá Pontskiego skazány ná srogą śmierć.

7. Zełżony/ubiczowány/ćierniem ukoronowány / dokonał w pośrzod łotrow.

8. Y ktożby go nie miłował? y ktożby mu nie dźiękował? zá tákie uczynności.

9. Yż będąc nad świete świętym/nam kwoli stał śię przeklętym / by nas ubłogosłáwił.

* 10. Chryste miłośierny Pánie/dayże nam w sercách zostánie/ pámiątká śmierći twojey.

11. Rácz sercá násze zápalić / by ćię záwsze mogły chwalić/zá twoje dobrodźieystwá.

12. Vczynkiś szátáńskie skáźił/y śmierć śmierćiąś swą poráźił/wszytkie rzeczy náprawił.

13. Náprawuy nas z swey miłośći / obroń

od błędow y złości/ dla gorzkiey męki twojey.

14. Gdy przydźie náſze ſkonánie / rácz nas przyjąć Chryſte Pánie/ do Zboru Anjelſkiego: Amen.

PIESN LI.

Chriſtus wahrer Gottes Sohn.

JEzus Chryſtus / Bog człowiek/ Mądrość Oycá ſwego / wiele ćierpiał ná świećie / dla człeká grzeſznego / w Niedźiele przed ſwą męką miáſto opłákiwał/ á do przyjęćia czáſu/ náwiedzenia wzywał.

2. Ci ktorzy go do miáſtá zacnie prowádźili / w kilká dni z woli Xięży / ná śmierć oſądźili / zá trzydźieśći śrebrnikow / Judaſz Miſtrzá ſwego / przedał ſtárſzym Xiążętom ludu Zydowſkiego.

3. We Czwartek po wieczerzy/ krwáwe záczął boje/ ſmętny w duſzy upadał / ná oblicze ſwoje / o kielich by go nie pił/ trzy kroć Oycu ſwemu/ modląc ſię/ powolnie to/ dał ná wolą jemu.

4. Przypádli nań we zbrojey / jak ná beze-

cnego/ Judaß pocáłowániem/ zdrádźił Mistrzá swego / Piotr ná obronę Páńską/ jął mieczem ßermowáć/ Málchowi ucho ućiął / Pan kazał miecz schowáć.

5. Do Biskupow go dawßy / po swey woli mieli/ cáłą noc bez snu wiodąc bili/ jáko chćieli/ twarz náświętßą poplwáli/ oczy záwiązáli/ pięśćiámi pogębkując/ gádáć mu kázáli.

6. Tu Piotr nim kur záśpiewał / do rázu trzećiego/ zápárł śię z przeklinániem/ Zbáwićielá swego. * Ná dźień Pierwßey godźiny / stáwion Piłatowi/ przećiw niemu z Xiążętey / świádkowie gotowi.

7. Piłat z Herodem zgodni jáśnie znáć dawáli / że w nim przyczyny śmierći nie upátrowáli: krzyknęli głosem Żydźi / wdźień trzećiey godźiny: bierzcim tę krew niewinną/ ná śię/ y swe syny.

8. W purpurę od żołnierzow/ ná pośmiech ubrány / y ćierniową koroną ukoronowány / Piłat chcąc ich złość ująć / ubiczowánego / stáwił nie zostáwiwßy/ w nim członká cáłego.

9. Nic ich to nie rußyło: Ukrzyżuy wołáli/ y áż go ná śmierć skazał/ krzycząc nieprzestáli. Z miáná w sámo południe / jáko wyrzucony / z krzyżem ná śmierć okrutną/ był wyprowádzony.

10. Mieyskie pánie płákáły / yż ćierpiał bez winy/ rzekł im / nie płáczćie ná mię / ále ná swe syny/ gdy omdlewał pod krzyżem/ Pan umordowány/ był mu zá pomocniká/ Symeon przydány.

11. Z Łotry go záwieśiwßy / żołćią nápawáli / á żołnierze o Páńską / suknią los mio-

káli. Janowi Mátkę zlećił / kocháńkowi swe-
mu/Ray Lotrowi obiecał/pokutuiącemu.

12. O dźiewiątey godźinie/wołał JEzus/Eli/
Boże moy/o Boże moy/á Żydźi śię śmieli/rze-
wno krzyczał/czemuś mię czemuś moy wieczny
Pánie Boże opuśćił / w moy czás ostáteczny?

13. Zá krzyżowniki prośił/ Oycá niebieskie-
go / á umieráiąc Duchá / oddał w ręce jego /
zátym ręká żołnierska / bok przebłotá sroga / z
ktorego wypłynęła/ wodá y krew droga.

* 14. Skoro Bog nieśmiertelny / w krewkim
umárł ćiele / pokazáło śię strásznych cudow
bárzo wiele / zasłoná śię kośćielna ná dwoje
przepádłá/á ćiemność niezwyczáyna/ ná słoń-
ce przypádłá.

15. Ziemiá śię poruszyłá/skáły śię wáliły/
z grobow otwártych świete ćiáłá wychodźiły/
te cudá mnodzy widząc z grzechow śię káiáli/
á JEzusá Synem być Bożem wyznawáli.

16. Ku wieczorowi/z woli/stárosty Piłatá/
był zięty z krzyżá drogi / Odkupićiel świátá /
cny Jozef/z Nikodemem / z máśćiámi przyby-
li/á ćiáło uwinąwszy /w nowy grob włożyli.

17. O człowiecze uważ to/ cáłym sercem so-
bie/uważ wszytko co ćierpiał / Bog twoy two-
ki tobie/szczęśliwi/ ktorzy w śmierći/jego cząst-
kę máią / bo wieczny po wskrzeszeniu / żywot
otrzymáią.

18. W czás pilny/ gdy śię z świátem bę-
dźiem rozstawáli/day Boże/bym swe dusze/tobie
oddawáli : Chryste przez niewinną śmierć
krzyżá okrutnego/ rácz nas przyiąć po śmierći
do krolestwá swego : Amen.

PIESN LII.

Táż Notá.

Chriſtus der vns ſelig macht.

JEzus náße zbáwienie Báránek niewinny / w ogroycu umęczenie/ Záczął / z náßey winy/ wzgárdzony pojimány / przed Annaßá ſtáwion / fałßywie obwiniony/ zhánbion / uplwan/zkrwáwion.

2. Ze dniem záprowádzony do ſądu świeckiego/ od Piłatá wzgárdzony ſtároſti Rzymſkiego. Ten do Gálileyſkiego Herodá go poſłał/ A niewinności jego/jáwne świádectwo dał.

3. Trzećiey ná dźień godźiny/ſrodze zbiczowány A ćierniem Pan niewinny ukoronowány. Aż ná mieyſce Golgotá / krzyż ná ſobie noſił/zá krzyżowniki świátá Odkupićiel proſił.

4. W ßoſtą JEzus przybity/do krzyżá ſrogiego/Tám wßelkiey męki ſyty/ Wzywał Oycá ſwego/Zydźi śię pośmiewáli/Octu prágnącemu Y z żołćią podawáli / Pánu naświętßemu.

5. O dźiewiątey w ſwey męce / Oycu Duchá ſwego Jezus/poruczył w ręce:ziemiá / świádkiem tego Drżąc martwemi ruſzyłá / Ci potym powſtáli / Słońce zgáſło/cnych śiłá Bogu chwałę dáli.

6. Wnet bok naświętßy Páńſki włocznią otworzony / z ktorego chrześćiáńſki zbor mą zdroj święcony/ćießy śię y świątością Ciáłá Páná ſwego/Kielichá ſpołecznośćią błogoſłáwionego.

7. Pod wieczor od Piłatá/Vprośiwßy ćiáło / Jozef jáko ſkarb świátá Vmáśćiwßy cáło z Nikodemem je zchował do grobu nowego /

Grobu żołnierz pilnował/Pieczętowánego.

8. Przez twą naświętszą męke JEzu Synu Boży! Wziąwszy ná swoie ręce Nas grzesznych wspomoży/ Byśmy z grzechow powstáli/ świętobliwie żyli/skutek twey męki ználi/przez nie wiecznie żyli/ Amen.

PIESN LIII.

2. Pan Bog twoy w śmiertelnym ciele/ zá cię cierpiał bárzo wiele / chcąc cię wiecznie uwielbić.

3. Dla nas znośił pośmiewánie / hańbę y koronowánie / Báránek Boży święty.

4. Ktoż to / co práśe Bożego/tłoczy gniewu furowego? Krol y Pan wieczney sławy.

5. Pánie święty nád świętemi/czemuś miedzy niezbożnemi/Łotry się dał záwieśić?

6. Tyś żadney nie dał przyczyny / lecz w tym náße były winy/ o tásko niewymowna ;

7. A yześ zá nas ták wiele/znośił/ prośimy cię śmiele/uzdrow nas z grzechow nászych.

8. Czymeś był bárziey zełżony/tym się nam day z kázdey strony/ nád wszytko kocháć w tobie.

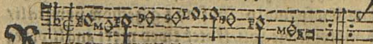
9. Obierz gmách serca nászego / day chęć do krzyżá twojego/że z nim idziem zá tobą.

* 10. Chryste przy nászym skonániu / okaż się w mocnym rámieniu ná pociechę serdeczną.

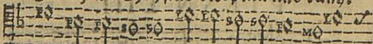
11. A gdźieś ty / day byśmy byli / á ciebie

wiecznie chwalili / w dziedzictwie nieśmiertelnym : Amen.
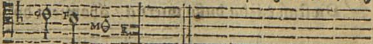
PIESN LIV.

ROzmyślaymy dziś wierny Chrześciánie /: Jáko Pan Chrystus ćierpiáł nas rány.

Od pojimánia / nie miał odpocznienia / áż

do skonánia.

2. Naprzód w Ogroycu wziął pocáłowánie :/: A Judasz zdraycá dał był Zydom znáę/ Oto Zydowie mego Mistrzá maćie / Tegoż imayćie.

3. Wnet śię rzućili jáko Lwi okrutni :/: Apostołowie od niego ućiekli / Tám z wielkim hurmem wiedźion do Annaszá / Poćiechá nászá.

4. Pierwszey godźiny przed Piłatem stáwion :/: Nie spráwiedliwie od Zydow oskárżon / rozkazał Piłat áby był biczowan/ nász niebieski Pan.

5. Krzyknęli wszyscy o godźinie trzećiey /: Nie chcemy swojey krzywdy ćierpieć więcey. Niechay ná krzyżu swoy żywot położy / tento Syn Boży.

6 Z ostrego ćiernia koronę uwili :/: Nászemu Pánu ná głowę włożyli: Pośmiewájąc śię przed nim śię kłaniáli/Krolem go zwáli.

7. Szedł z krzyżem z miástá Pan szostey godźiny :/: Zydowie z niego odźienie złożyli / Po-

pokłuwszy go ná krzyż okrutnie przybili / octem poili.

8 Oycu się modlił zá swe krzyżowniki :/: Odpuść im Boże / á bacz te nędzniki / ktorzy nie wiedzą co mi wyrządzáją : bo mię nie znáją.

9. Mátkę pod krzyżem stoiącą obaczył :/: Janowi onę w opiekę poruczył : Oto niewiásto/ masz Syná twojego/ dźierżże się tego.

10. Y wźiął Apostoł Mátkę Páná swego :/: Szedł z nią od krzyżá do domu swojego/ jáko syn własny onę opátruiąc / y w smutku ćiesząc.

11. Polećił Duchá Bogu Oycu w ręce :/: Wołájąc umárł: záćmiło się słońce: ziemiá się trzęsłá dźiewiątey godźiny / nie bez przyczyny.

12. Co widząc on lud stałći się nabożnym :/: A Setnik wyznał/ yż jest Synem Bożym Ciáłá umárłych z grobow powstawáły / widźieć się dáły.

13 Nikodem z Jozefem uczynili prozby :/: By ćiáło z krzyżá bespiecznie zjąć mogli / Piłat ich prozby wnićzym nie przebaczył / bo ták Bog raczył.
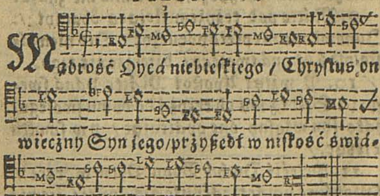
14 Czásow nieszpornych był z krzyżá zdeymowan :/: Przez swoje sługi / wszego stworzenia Pan/ Pánie też święte tám z dáleká stały/ ná to pátrzáły.

15. Drogim bálsámem ćiáło pomázáli :/: A z nabożeństwem w Sindon uwinęli / włożyli je w grob ostátniey godźiny/płácz uczynili

16. Uważaymyż to wszyscy Chrześćiánie/ Dźiękuiąc Pánu zá nadroższe rány / yż zá nas raczył ták okrutnie ćierpieć/ chcąc nas sobie mieć.

* 17. O Pánie JEZU Boże wſzechmogący/: Wyſłuchay lud ſwoy ná ćię wołájący/ rácz nam odpuśćić wſzytkie náſze złośći/przyjmi do rádośći: Amen.

PIESN LV.

2. W wielkiey pokorze/w ćichośći/w niedoſtátku/ćierpliwośći/ dla narodu człowieczego / widząc wielki upad jego.

3. A z oney Boſkiey miłośći/przyjął ná ſię náſze złośći / podjął mękę dobrowolną/prze náſzę krewkość ſwowolną.

4. O gdyby kto obaczył/co ten Pan uczynić raczył/yż dla człowieká nędznego/nie litował ciáłá ſwego.

5. Stał ná krzyżu záwieſzony/ wſzytek świętą krwią ſkropiony/ wołał prágnę: bo ludzkiego/prágnął zbáwienia wiecznego.

6. W okrutnney krzyżowey męce / rozćiągnąwſzy ſwoje ręce/wſzytkie zgromadzą do śiebie/gotując nam mieyſce w niebie.

7. A my nic nie bacząc tego / dobrodźieyſtwá Páná ſwego/wolimy świátu folgowáć/jego złych ſpraw náśládowáć.

8. Ták śię bárzo rozbujáło/w grzechu náſze

márne ćiáło / ktore swowolnie kochamy / o Páńską kaźnie dbamy.

9. Ano Pan swe świete ćiáło / dał áby zá nas ćierpiáło / życząc nam mieyscá onego / przez Adámá stráconego.

* 10. Rácz nam wszechmogący Pánie / dáć z kaźni swojey uznánie / byśmy ćię práwie po-ználi / woli twey náśládowáli.

11. Rácz nas przez swą drogą mękę / przyjąć pod twą możną rękę / boć o nas źle z káżdey strony / nie będźieli twey obrony.

12. Zewsząd nieprzyjaćioł dosyć / y gdźież mamy ręce wznośić / jedno ku tobie nász Pánie / gdyż w tobie nász ufánie.

* 13. O Oycze nász dobrotliwy / rácżże nam być miłośćiwy / márnotrátną czeladź swoję / przyjmi w kaźnię Boską twoję.

14. Abowiemeśmy zgrzeszyli / Máyestat twoy obráźili / wszákże z swey Boskiey miłośći / rácz odpuśćić násze złośći / á przyjąć nas do rádośći; Amen.

PIESN LVI.

Taż Notą.

CHryste kyś ukrzyżowány / áby nam był żywot dány / co ku twey czći wyznawamy / zá coć y chwałę wzdawamy.

2. Prośimy ćię święty Pánie / przyjmi u-śtne to wyznánie / niechay w prawdźie uczęśniki / będźiem twojey gorzki męki.

3. Tyś dał Oycu Duchá twego / ábyś záśłużył nowego / Duchá wiernym / co wojuje / grzech á z tobą nas zeymuje.

4. Kto nie ma Duchá twojego/ nie ma dźiedźictwá wiecznego/ á zás gdźie mieszka Duch święty/ tám przybytek Bogu wźięty.

* 5. Pánie dla twey Męki srogi/ niechay w nas ten Duch twoy drogi/ burzy błędy/ káźi złośći/ z wiáry rodząc pobożnośći.

6. Chryste mimo insze rzeczy/ miey dźiedźictwo twe ná pieczy/ niech sobą nierządźim sámi/ tyś krol nász/ ty właday námi.

7. Vmorz ciáło/ pośil Duchá/ Duchá ćiáło/ niechay słucha/ w twoje ręce/ Chryste Pánie/ niechay śię Duch nász dostánie: Amen.

PIESN LVII.

Tąż Nota.

JEZV Báránku nadroższy/ Zbáwićielu nász naysłodszy/ zgładź grzech/ rządź nas/ broń/ szczęśćie záwżdy/ bądź z námi w potrzebie kożdey: Amen.

PIESN LVIII.
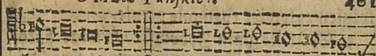
Nota Pieśni CXXIX,

JEZV Chryste Boże wieczny/ prośimy w dźień ostáteczny/ day śię nam stáć uczestniki/ swojey ták okrutney Męki: przy słowie twym nas záchoway/ po śmierći wieczny żywot day.

PIESN LIX.

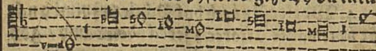
O Lamb Gottes unschuldig.

O Báránku Boży święty/ dla nászych grze- Niewinnie ná śmierć skazány/ hániebnie zá-
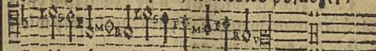

chow przeklęty/ Repet.

mordowány / Wszystkieś grzechy świátá

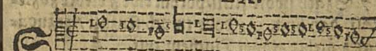

zgłádził / ind swoy w niebieś posádził /

Zmiłuy śię nád námi/ O JEZV.

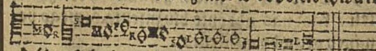
NA KWIETNA NIEDZIELE.
PIESN LX.

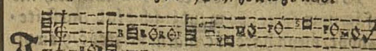
Sławá y chwałá bądź tobie Krolu Chryste

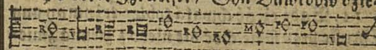
wykupićielu/ Tobie dźiatki w kośćiele chwałę

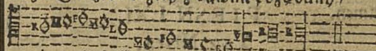
dáły/ zbáwienia żądáiący/ zbawże nas.

Tyś Krol Izráelski / Syn Dawidow dźie-

dźic Judzki / idźieß z dawná pożądány /

w imię Páńskie wiecznie Bog pożegnány.

2. Jásny gmách niebieski/ chwali ćię y Zbor Anjelski / sławi ćię wszytko stworzenie / tobie

winien człowiek rozumne pienie.

3. Czćił ćię gmin Zydowski / śćieląc száty / látorostki / my tobie krolowi swemu / sercá dáiem powolne słowu twemu.

4. Wdźięcznyś ich był Pánie / przyimi y násze śpiewánie / ktore z sercá oddawamy / gdy ćię z nabożeństwem szczerem wzywamy.

5. Dźiś ćię wielbili / á po czwartym dniu háńbili / uchoway nas Chryste tego / byśmy mieli odstáć dla krzyżá twego.

6. Z Pálmámi witáli / potym ćię ukrzyżowáli / śćieląc gáłąski ćię czćili / potym krzyż hániebny ná ćię wrzućili.

7. Száty swoje słáli / potym twe z ćiebie zdźieráli / day bym ći z dobr twych służyli / zrzucáiąc z śiebie złośći Duchem żyli.

8. Krolem ćię swym zwáli / potym śię Krolá záprzáli / nie day Chryste bym ćię swego / mieli śię przeć Bogá Krolá wiecznego.

9. Ci co ćiećić mieli / z namowy Xięży ćię klęli / rácz nas ubronić bluźnienia ślepego poznáney prawdy gánienia.

10. Day nam ufáć w tobie; w ludźiách nie ufáć / ni w sobie: bo w ludźiách błąd / niestáteczność / ślepa hárdość / marność / złość / y omylność

* 11. Bądź cześć chwałá tobie / trzymay nas Chryste przy sobie / choć śię niebo z źiemią zmieni / day bym w tobie trwáiąc byli zbáwieni: Amen.

PIESN LXI.

Taż Notá.

CHryste Krolu niebieski / ty do nasz idźiesz z swojey łáski / przez spráwe Duchá świę-

kego/ wchodźiß w serce do człowieká grzesznego.

2. Bo ty nas zástępujeß / y w niebie zá nas oręduieß : tyś iest zá grzechy zápłátą / przed Oycem twym ofiárą wdźięczną/świętą.

3. My ćię Krolem znamy/Zbáwićielem być wyznawamy : ćiebie czćimy y chwalimy / bo-wiem przez ćię zbáwienia dochodźimy.

4. A miásto látorośli / śćielemyć swe nábo-żne myśli/ w sercá ćię też przyimuiemy / gdy słowu twemu świętemu wierzymy.

5. Rozmnoż z miłośći swoiey / w ludźiách krolestwo łáski twoiey / rácz dáć wolność sło-wu twemu / day / by wszyscy byli posłuszni iemu.

6. Kroluyże sam nád námi / á rácz mieszkáć ná wieki z námi/wytráć zabobony błędy / ná-kłoń do prawdy/sercá ludzkie wszędy.
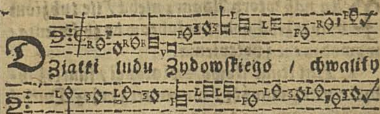
6. Niechże z chwałą twą głosy/náße przeni-káią niebiosy: day bysmy ćię godnie czćili/ potym po śmierći z tobą wiecznie żyli/ Amen.
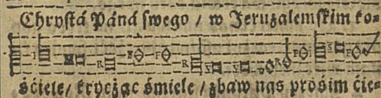
PIESN LXII.

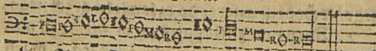
Wesel sie Corko Syonska. &c.

Patrz Piesni IX.

PIESN LXIII.

bie/Synu Dawidow/o Nawyżßy w niebie.

2. Xięża / ſtárßy/doktorowie/ niechętni będąc tey Dźiatek mowie/ßemrząc z nich ćię ſtrofowáli/zábraniáli/nie chcąc by ćię cźćiły/á tyż im niebo przyznał Pánie miły.

3. Z Piſmá dowiodł Prorockiego/ że Pan Bog wieku dźiećinnego/ſtárym złym ná háńbę wieczną/ ná ſtáteczną / cześć imienia ſwego/ używa w potężnośći Boſtwá ſwego.

4. Pánie Chryſte ták jeſt wielkie/ Jmię twe/ by ſtworzenie wßelkie/ ćiebie wyſławić nie może/wieczny Boże/pobudź y kámienia/złym ná wzgárdę/ná cześć twego imienia.

5. Tobie pieśń Pánie śpiewamy/ że też w twym kroleſtwie cześć mamy/ my Dźiatki z ſtárßymi twymi wybránymi / day rość ku twey chwale/ żeć ją oddamy w niebie doſkonále: Amen.

NA WIELKI CZWARTEK PIESN LXIV.

Notą Piesni LV.

PAn náß ktory Adam z niebá / ile ludźiom było trzebá/dodał śrzodkow do zbáwienia/ wywodząc je z potępienia.

2. Dał ſługi ſłowo/świątośći / ſam też ludźkie nikczemnośći / we wnątrz przez Duchá świętego/omywa krwią boku ſwego.

3. Do śmierći nas umiłował/ ná ktorą gdy śię gotował/raczył uſtáwić pieczęći/ſwojey ku nam wieczney chęći.

4 Zniczßy Báránká ſtárego/ſtołu Nowoza•

konnego / rozkoszne obmyślał Gody / w wiedni-
ce wlewáiąc wody.

5. Pan nawyższy Bog nád Bogi / sługom
swym umywał nogi / zostáwuiąc śliczne wzory /
wierney służby y pokory.

6. Háńbiąc cielesne rozumy / zbija Vczniow
swoich dumy / pokázuiąc: że nie z tego / świátá
iest Krolestwo jego.

7. Do nog się ludzkich schyláią / ći co tego
doglądáią / w jákiey ich owce godnośći / do
Páńskich idą świątośći.

8. Ci też co prágną zbáwienia / z ránámi
swego sumnienia / do sług Páńskich pospieszáią /
á u nich rády szukáią.

9. Lecz Piotr Pánu służby bronił / o co go
Pan mowiąc gromił: nie będzieli nog myć tobie
nie uznasz cząstki mey w sobie.

10. Zrozumiał Piotr / yż Pan sługi / myje
mocą swey zásługi / á iż wyrázeniem tego / jest
pozwierzchna służbá jego.

11. Y rzekł: ręce / głowę moję / myj / á day
mi mieć część swoję / umyj mię Pánie cá-
łego / bym zázył dziedzictwá twego.

12. Lecz yż czysta káżda głowá / ktora cho-
wa Boże słowá / powiedział Pan: dość że
myje / nogi ten / co wiárą żyje.

13. Ták Pan Posły słowá swego / zgotował
do stołu tego / gdzie dał w osobie obojey / po-
karm Ciáłá y Krwie swojey.

14. Ci / ktorzy Bogá słucháią / tymże kształ-
tem czynić máią / z oćierániem swey sprosnośći /
máią zázywáć świątośći.

15. Ná te klucze dał wiernemu / Pan száfá-
rzowi káżdemu / by słucháczę w rządzie stáli / nie

sámi się rozgrzeszáli.

16. Dźiátki niebieskiey świátłośći / nie lubią świátá ćiemnośći / ná jáwny się sąd stáwiáją/spraw swoich poczet dawáją.

17. Co powinni Bogu swemu/co słowu jego świętemu/co sługom / y co świątośći / to oddawáją w szczyrośći.

18. Wierząc w Bogá słow słucháją / Bożych Posłow poważáją/ á dla zbáwienney pewnośći/idą z wiárą do świątośći.

19. Klucze poselstwá Bożego/y pieczęći kázni jego/niewiernym nie pomagáją / lecz je ná ćięższy sąd wzdáją.

* 20. Chwałá tobie Pánie Chryste / że nas swą krwią czyniß czyste/ biorąc do swey społeczności/przez sługi/słowo/świątośći.

21. Day że rętą żywey wiáry/bierzemy zbáwienne dáry / we wnątrz mocą swey zasługi / oczyść wiecznie nas swe sługi.
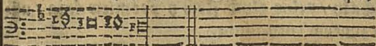
22. Day pielgrzymom świátá tego/pokarm/ napoy/z stołu twego/rácz nas z ziemskiey niepogody/przyjąć ná niebieskie gody: Amen.

Pátrz wiecey o Wieczerzy Páńskiey.

NA WIELKI PIATEK. PIESN LXV.

SYná jednego/máiąc Bog sobie rownego/

raczył go świátu nie żáłowáć/ á ná krzyż

ofiárowáć.

2. Bárzo zgrzeszyło/ludzkie pokolenie było/ni nas przez nas/ ni przez stworzenie / nie mogło dojść zbáwienie.

3. Przeto prácował/Syn Boży/by nas rátował/Bog ná świecie cierpiał dla ciebie/byś był człowiecze w niebie.

4. Dziwna miłośći / wziął Mocarz násze krewkośći/nie zostáwił sobie żadnego/ członku w ciele cáłego.

5. Naświętsza głowá do rády Bożey gotowa / od ostrego ciernia zrániona / koroną obełżona.

6. Oblicze święte/ u Oycá wiecznego wziete/oszpećiły krew / rány/ śliny/ z nászych grzechow przyczyny.

7. Słońcá jáśnieysze / Páńskie oczy nawdziecznieysze / były ná pośmiech záwiązáne / zdćiekłe/krwią zdláne.

8. Filar wielkiego świátá/ u słupá podłego/ od głowy do nog zbiczowány / wszystek wszczął skátowány.

9. W okrutney męce / wszechmocne obiedwie ręce / ktore cudá dziwne czyniły/gozdźmi przybite były.

10. Zbáwienne nogi/ktoremi stárty wąż srogi/ utrudzone/ pomordowáne / do krzyżá przybijáne.

11. Zkrzyżem wzniesiony/ á w powietrzu záwieszony/co wszystkimi stárby száfuje/ zpłáczem sie ofiáruje.

12. Wszy/co chwały/Anjelskiey w niebie sły-

cháły / pełne złych słow y pośmiewánia / uszczypkow / urągánia.
13. Vstá mądrości / iżyk Boskiey wymowności / żli octem z żołcią nápawáli / ják z głupich przegániáli.
14. Y duszá święta / złym kochániem nie ujętá / zá grzech wszystkiego świátá srogi / czułá piekielne trwogi.
15. O niewymowna łásko? o praco cudowna? dla nas się wdáć w tákie trudności / spráwcy nieśmiertelności?
16. O nieujęta? o złości ludzka przeklęta? ktoraś ták dręczyłá Bożego / Báránká niewinnego.
17. Mojá własności / ludu moy / mo ośiádłości / przez Prorotá Pan do krabrnego / mowi ludu Judzkiego.
18. Ma wdzięczna włości / mojá krwi / moje wnętrzności / cożem wżdy tákiego záwinił? cożemći nie uczynił?
19. Sam sobie twoli / z Egyptskim cię wziął niewoli / dodatcm Anjelskiego chlebá / ileć go było trzebá.
20. Jam przed wszystkiemi / obrał cię sobie innemi / w dzień obłok / słup ognisty w nocy / był znákiem mojey mocy.
21. Winnico mojá / gdzież wdzięczność? gdzież smáká twojá? ty podawasz żołć mey o sobie / jam gronászczepił sobie.
22. Mnie niewinnego / niby złoczyńcę jákiego / skazawszy z miástá prowádziłá / á ná krzyżu przybitá.
23. O jáko wiele / ćierpiał Bog w śmiertelnym ćiele / rázow / guzow / ran / zelżywości / y

ſerdecznych ćießkośći.

24. Bez wßey ulkośći/Bog według ſpráwiedliwośći/wyćiągájąc świátowe długi/bił Syná miáſto ſługi.

25. Námileyßemu/ſtáwił śię jáko nagorßemu / nań ſwoją ſurowośćią nátárł / by náß grzech wiecznie zátárł.

26. Przebił dziewice / miecz duße Bogárodzice / w ten czás y ná jáwią podáne / myśli ſkryto chowáne.

27. Rzewno płákáli/ći/co Páná miłowáli/ Owce ćießko ſobą trwożyły / gdy Páſterzá pozbyły.

28. Poućiekáli / Zwolennicy okázáli / támże ſławny pogrzeb martwemu / ſpráwili Pánu ſwemu.
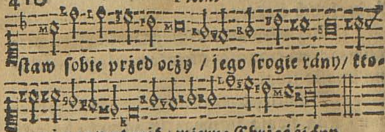
29. Tworce ſwojego / żáłował cáły twor jego/biádá temu co zákámiáły/nie doydźie jego chwáły.

* 30. O ludu Páńſki / o Syonie Chrześćiáńſki/náwroć śię do Bogá ſwojego / wczás ſłukay łáſki jego.

31. Rácz nam dáć Pánie / przez twoje w mękách ſkonánie/byſmy grzech w ſobie umorzyli/á z tobą wiecznie żyli/Amen.

PIESN LXVI.

W Męczenie Jezuſá / Krolá niebieſkiego / uważ ſerce ubogie / káżdego wiernego / wy-

2. JEzus z niebá wyszedszy / od Oycá wie-
cznego/szukáł owce stráconey/w polách świátá
tego/ználazszy wźiął ná rąmie/á z nią grzechow
brzemię / bo ludzkie umiłował/ áż do śmierći
plemię.

3. JEzusá Judasz przedáł/ z pieniędzy
chćiwośći/ Bog Oćiec nam Syná dał z wiel-
kiey swey miłośći / Zydowie go wydáli / z zaz-
drośći zuchwále / Chrystus Pan zá nas ćier-
piał/chcąc nas mieć w swey chwale.

4. JEZus dał Po wieczerzy/ná znák swojey
chęći/ Ucżniom ćiáłá y swey krwie zbáwienny
pieczęći/ kazał wszytkim używáć Testáment
swego/chćieymyż go pilnie słucháć / głosząc tym
śmierć jego.

5. JEzus wszedł do ogrodá / Mękę záczy-
nájąc /á tám śię Oycu modlił / ná twarz upa-
dájąc / krwáwy pot z niego płynął / od boj
wielkiego / Duszo wierna nie lekce waż grzech
swojego.

6. Jezusá gdy Zydowie / zdrádą pojimáli
Báránká niewinnego swawolnie szárpáli/ y o
krutnie związawszy nawyższego Páná/wiedli g
do Annaszá/złośnego Kápłaná.

7. JEzus policzek ćierpiał od sługi Xiężego
potym do Káifaszá wiedźion bezbożnego/ tám
nim igrzyśko strojąc/oczy zawiązáli/száńbili/
ná twarz plwáli/y pogębkowáli.

8. Ráno ná ratuſz wiedźion/ by był oſądzony Piłat chćiał by niewinny mogł być uwolniony / dał ná wolą poſpolſtwu / jáſ obyczay mieli / niechćieli go żywym mieć / morderżá woleli.

9. Piłat dla ich krąbrności kazał go biczowáć / y ſkrwáwić bez litości / chcąc ich gniew hámowáć/koronę nań włożono/z ćiernia kolącego/w purpurę obleczono/czyniąc pośmiech z niego.

10. JEzuſá Piłat wywiodł ćięſko ſtrapionego / wyznawájąc przed nimi być go niewinnego/Oto maćie człowieká : ukrzyżuy wołáli/ przeli śię ſwego Krolá / ná śmierć go powzdáli.

11. Jezus z miáſtá prowádzon/nioſąc krzyż ná ſobie/ práce y ćierpliwośći / dájąc przykład tobie/ wſzyſcy jego znájomi z dáleká pátrzyli/dla jego pohánbienia / w wielkim żalu byli.

12. Jezuſá krzyżowano w jego niewinnośći/ Ręce / nogi przebito/ o niezbedne złośći / táká musiał odkupić ćiebie duſzo miła/ chćieyże tego wdźięczną być/żáluy coś grzeſzyłá.

13. Jezus z krzyżem podnieśion / jáko Jednacz práwy / miedzy niebem á ziemią pośrzednik łáſkáwy / policzon miedzy łotry / by człowiecze ćiebie / uwolniwſzy od grzechow / oſádźił ná niebie.

14. Jezus śię w męłách modlił zá ſwe krzyżowniki/ktorá w pokućie przyjął/ćieſząc w tym grzeſzniki / gdy wſzytkiego dokonał głowy náchyliwſzy / Duchá ſwego wypuśćił / Oycu go zlećiwſzy.

* 15. Jezuſá umárłego ſtworzenie płákáło / ſtworzyćielá ſwojego/ćieſzko záłowáło/y ſłoń- ce śię záćmiło/ziemiá ſtráſznie drzáłá/niewin- ność Páná ſwego/znácznie wyświadczáłá.

* 16. Nuz káżda duſzo wierna co miłujeſz Páná nie krzyżuyſz grzechámi/bądź jemu poddáná / biádá kto śmiele grzeſzy/pokuty nie czyniąc/ten z dekretu Bożego/wiecznie muśi zginąć.

17. Stráchu/męki/y śmierć Páńſką záwżdy pámiętaymy/ á w nim ſwe odkupienie doſtáte- cznie znaymy/dla niego y śmierć ćierpmy/mar- twiąc w ſobie złośći/bo z nim pewnie doydzie- my/w chwale ſpołecznośći.

* 18. JEZU przez męki ćięſzkie y ſkonánie twoje/ day nam ſkonánie lekkie/weźm do Ráju ſwoje/ broń nas od śmierći wieczney / piekiel- nych záłośći/day śię ćieſzyć twą łáſką w niebie- ſkiey rádośći Amen.

PIESN LXVII.

Da Jesus an dem Creutze ſtund.

JEzus ná krzyżu rozbity/á po wſzyſtkim ćie- le zbity/otworzył uſtá ſwoje/ oſtátnich śiedm ſłow wymowił/uważ je ſerce moje.

2. Pierwſze wdźięczne ſłowo jego/ktore rzekł do Oycá ſwego: Tym co mi urągáją / odpuść Oyćze/bo nie wiedzą/co czynią/mnie nie znáją

3. Wtorym łotrowi onemu/z grzechow p

kukuiącemu / co go wyznawał śmiele / powie-
dźiał w krolestwie mojim/dźiś otrzymasz wesele

4. Trzećiem Mátkę swą Janowi / polećił
opiekunowi/ Niewiásto oto Syn twoy/ Synu
oto mátká twojá / cźći ją y wprowadź w dom
swoy.

5. Gdy nań Bog w swey surowośći/ doćie-
kał o ludzkie złośći/ Czwarte słowo wypuśćił
czemuś mię Boże ? o Boże/ czemużeś mię
opuśćił ?

6. Piąte rzekł w wielkiey swey mdłośći /
Prágnę ; bo z wielkiey litośći / wykupienia
ludzkiego/prágnął żeby nas obronił/prágnie-
nia piekielnego.

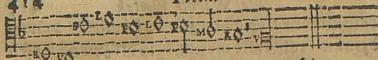
7. Bacząc yż śię to spełniło/ co w Proroct-
wách o nim było powiedźiał : już śię stáło/cze-
go Bog czego zbáwienie/ludzkie potrzebowáło.

8. Siodmym słowem niebieskiemu / oddał
Duchá Oycu swemu/wołájąc /Oycże święty/
dobrowolnie w ręce twoję/polecam duszę moję.

9. Ktoż skutek słow Páńskich czuje ? ten co
śię ná śmierć gotuje / przykłádem Páná swe-
go/ten weźmie po krotkim świećie/dźiał żywo-
tá wiecznego : Amen.

O POGRZEBIE PANSKIM PIESN LXVIII.

Smierć Páńską my wspomináiąc / á ná
grob wiárę pátrząjąc/dźiękuymy mu/że nas

sobie/poświęcił w śmierci y w grobie.

2. We Chrzcie będąc umorzeni/z grzechem z nim w grob położeni / już przestańmy wszelkiey złości/á żyjmy w świętobliwości.
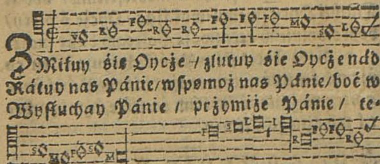
3. Day Chryste/bym z serca czcili/twą pámięć/ y dobr użyli/ śmierci y pogrzebu twego / y wstrzeszenia rádosnego : Amen.

NA WIELKA SOBOTE.
PIESN LXIX.

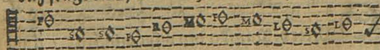
O ktory mieszkasz/ &c.

Patrz Psalmu XVI.

NA WIELKA NOC
PIESN LXX.

Zmiłuy śię Oycze / zlituy śie Oycze nád Rátuy nas Pánie/wspomoż nas Pánie/boć w Wysłuchay Pánie / przymiże Pánie / te- dźiatkámi swemi : Chryste tyś násze zmar- tobie ufamy : JEZU tyś sam ná- raz sługi twoje : Prośim nász dobro-

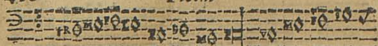

twychwstánie/ żywotá nászego ná- sze zbáwienie / grzechow nászych wszytkich ob- cliwy Pánie/ zmiłuy śie / usłysz násze

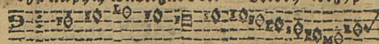
prawienie.
puszczenie: Duchu świety racz być z námi/
wołánie. Oddal od serc nászych ćiemność/
właday nászymi wszytkimi spráwámi:
á day słowá swego zupełną znájomość: Du-
chu świety/ racz że w nas záwsze przebywáć/
y w sercách nászych wiáre y zgode sprá-
wowáć.

PIESN LXXI.

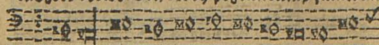
Boże wieczny/ słyszsferdeczny/ głos/ Prośi-
Wielką twą moc/ znáczną pomoc/ uważá-
Tyś nas sprawił/tyś nas zbáwił/życz godno-
my/Zmiłuy śię/bądź z swymi. JEsu Chry-
ią/ktorzy w ćię ufáją. Z żywyćie-
śći/do twych dobr spolnośći Niebieskie
ſie Pánie/ twoje świętę zmártwychwstánie/
stwá twojego/ćieszymy śię czásu tego/w czą-
rádośći/niech z twojey szczerey litośći/doche-

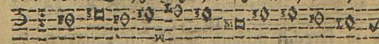
w ſercách náſzych nie uſtánie.
ſtce dźiedźictwá świętego. Duchu święty /
dzą náſzych wnętrznośći. Ktory lecżyſz

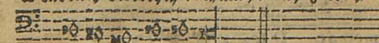
chwały doſkonáły / ſzáfárzu dárow niebieſkich
ludzkie krewkośći/ktory przemieniaſz ſmutki w

hojny.
rádośći. Day że grzech odrzucamy / day śię

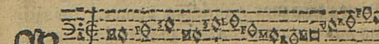

w cnotách świętych kochamy / day z tobą w

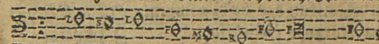

niebie wiecżny byt mamy : Amen.

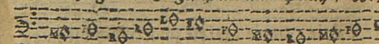
PIESN LXXII.
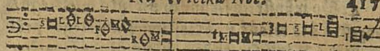

Wſtał dniu wielkonocny ozdobny / nabo-
Báránek zá nas ná śmierć wydány/Krol kro-

żnego świecenia wiecżnie godny / w ktory
lew/Bog nád Bogi/Pan nád Pány / Xią-
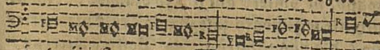

Pan náſz uiśćił śię w słowie prawdźiwym/
że wiekow/ lew z pokolenia Judowego / do-

stáwiwßy śię żywym.

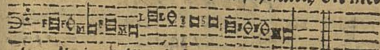
wiodł męstwá swego. Już on ostry bodźiec

śmierći jest złęplony/ Wąż wyzadłony/ Pan

kroluje/ Pan ná wieki tryumfuje/ niech śię nie-

bo rádúje/ Hállelujah/ Hállelujah.

2. Swiátkiem zmartwychwstánia świát Páńskiego / bo śię wzbiłá wiosná z mrozu przykrego/ jásne słońce / wesołym swym wzrokiem nas ćießy á znocy śię spießy:/ Niebo zrzucájąc żáłobne chmury / jáśnieyßą twarz nam pokázuje z gory/ wdźięcznym ćiepłem/ umárzłą źiemię ogrzewájąc/ á rosą skrápiájąc/: Z zmartwychwstáłym Pánem co śię jedno rodźi/ wßytko dźiś wschodźi / Pan kroluje/ Pan ná wieki tryumfuje/ niech śię niebo ráduje/ Hállel. Háll.

3. Ziemiá kwiatkom z bárwą wonią dawa/ á w spániáłe z bujnem zbożem powstawa/ nágie láśy gęstym śię liśćiem nákrywáją/ ptaßkowie śpiewáją :/: Nuż my kwiát y ptáki przychodzący/ śmierći Bożey owoc w sobie czująccy / z zmartwychwstáłym / Pánem wesoło powstawaymy/ áż sercá śpiewaymy. Dźiś śię stáło krolestwo Bogá náßego / wielka moc jego / Pan kroluje/ Pan ná wieki triumfuje / niech śię niebo ráduje/ Hállelujah/ Hállelujah,

4. Po wszystkich stronách świátá wielkiego/ rozeszłá się wieść zwyćięstwá Páńskiego/ pełne niebá Páná Zastępow wielmożności/ siły/ przeważności :/: Ni z opoki twárdey grob kowány/ ni śmierć áni stráży czuyność przydáney/ nie przemogły zátrzymáć Królá niebieskiego/ dla nas zábitego. ☞ Bostwo wieczne/ śmiertelne ćiáło wzbudziło/ y uwielbiło: Pan króluje/ Pan ná wieki trymfuje/ niech się niebo ráduje/ Hálleluiah/ Hálleluiáh.

PIESN LXXIII.

Záśpiewaymyż dniá tego świętego/ ku wieczney cżći Zbáwićielá swego/ który poráził/ czártá y moc jego wszytkę skáził.

2. Dziwna łáská Bogá wszechmocnego/ yż dał zábić Syná jedynego/ dla nászych złośći/ cżyniąc dosyć swey spráwiedliwośći.

3. Bo káżdy cżłek z swego przyrodzenia/ winien śmierći/ winien potępienia/ z Oycá pierwszego/ zpadł ná nas dług przestępstwá rayskiego.

4. Zkąd myśl/ wola/ inne wszytkie siły/ ták się bárzo ná wszem pokáziły/ yż z swey skłonnośći/ ćiągną záwsze do wszelákiey złośći.

5. Ták mizerne/ ludzkie pokolenie/ przez Zakonu Páńskiego zgwałcenie/ śmierć zásłużyło/ á Dyabłu w moc podáne było.

6. Ale Pan z miłośierdźia wielkiego/ użalił

śię ſtworzenia ſwojego: á z tey litośći/ dał rá-
tunek upádłych krewkośći.

7 Zesłał ná świát Syná jedynego / by wy-
pełnił zá nas Zakon jego/by lud zuchwáły/zbá-
wił/Męki podſtąpił Pan chwały.

8 Bogu ſtáłá śię ſłuszna nagrodá / już śię
wieczna zápłáćiłá ſzkodá/ krwią jego Syná /
omyta jeſt káżda świátá winá.

9 Kto weń wierzy á z ſercá práwego / uſtá-
wicznie prágnie łáſki jego/ſwe umęczenie/przy-
kłászcza mu ná wieczne zbáwienie.

10. Choćia wielkim grzechem obćiążony/
będźie zá práwego policzony / ma ludzka ſprá-
wá/Pośrzedniká u Bożego práwá.

11. Ukázując Chryſtus Oycu rány / ktore
podjął zá lud ſwoy kocháuy/łáſkę ſpráwuje/bo
Bog wierne dla Syná miłuje.

* 12. Podźiękuymyż Pánu z wyſokośći / że
nas raczył z wielkiey ſwey miłośći / powołáć
k temu/á gotow jeſt ſwą łáſką grzesznemu.

13. Káżdy kto zá tákim powołániem/ idźie
zá nim z zupełnym ufániem / ſwe záſłużenie /
dáruje mu Pan y odkupienie.

14 Zwlokszy z niego człowieká ſtárego / o-
błoczy go w człowieká nowego/w wierze/w mi-
łośći/utwierdza go/y w świętey ſtáłośći.

15. Krzyżem martwiąc jego bujne ćiáło /
by przećiwko Pánu nie bujáło/ z tey śmiertel-
nośći/przenieśie go do wieczney rádośći.

16. Dayże nam to wszechmogący Pánie /
przez chwalebne twoje zmartwychwſtánie / że-
byśmy żyli / potym z tobą w twym kroleſtwie
byli: Amen.

PIESN LXXVI.

PRzez twe święte zmartwychwstánie / Boży Synu odpuśćże nam nasze zgrzeszenie / Tyś sam ten to dźień wstawił / żywotes nasz náprawił / śmierći wieczney nas zbáwił / Bostwo moc swą objáwił.

PIESN LXXV.

RAduymy śie Chrześćiánie / ná to Páńskie zmartwychwstánie / czyniąc wesołe śpiewánie / Hállelujah.

2. Bo ten ktory zá nas umárł / z ręki szátáńskiey nas wydárł / y wszytkę moc jego potárł / Hállelujah.

3. Krolestwem nas swym obdárzył / wszytkiego dobrán ádárzył / gdy zmartwychwstánie swe zjáwił / Hállelujah.

4. To naprzod Anjoł powiedźiał / Márym gdy w grobie śiedźiał / áby to już káżdy wie

dźiał/Hálleluiah.

5. Mowiąc/ że już zmartwychwstał Pan Chrystus/ktory tu pochowan/owo mieysce gdźie leżał sam/Hálleluiah.

6. Opowiedźćie Vczniom jego/ że uyrzą zmartwychwstáłego / w Gáliley Páná swe- go/Hálleluiah.

7. Toż y Zołnierze zeználi / ktorzy u grobu leżeli/gdy do miástá przybieżeli/ Hálleluiah.

8. Choć Xiężá przenáymowáli/pieniądzmi ktore im dáli/by tego nie powiádáli/Hálleluia.

9. Wszákże śię to rozsłáwiło/ zá pewną rzecz wszytkim było/á Biskupy omyliło/Hállel.

10. Weselmyż śię wszyscy z tego/ zwyćię- stwá bárzo sławnego / Chrystusá Páná násze- go/Hálleluiah.

11. Bośmy z nim społem ożyli / z śmierći w ktoryieśmy byli/niżeśmy śię národźili/ Hállel.

12. Jegośmy śmierćią zbáwieni / wiárą u- spráwiedliwieni/y zá dobre policzeni/hálleluj.

13. A ták w nim sámym ufaymy / przezeń wszytkiego żądaymy / inszych przyczyn nie szu- kaymy/Hálleluiáh.

14. Przez twe Chryste zmartwychwstánie / day nam już z grzechow powstánie/ bo ty nas masz w mocy Pánie / Allelujah.

15. Bez ciebie nic nie możemy / łáski twey potrzebujemy/ do ciebie Páná wołamy / Hal leluiah.

Taż Notá.

Ráduymy śię Chrześćiánie/ przez swe we- sołe śpiewánie / sławiąc Páńskie zmar- twychwstánie/Halle Hálleluiah.

2. Zábity dla náßych złości/ dla náßey spráwiedliwości/powstał Bog w swey wielmoznośći/Hálle/Hálleluiah.

3. To Anjoł Páński objáwił/ gdy kámień z grobu odwalił/á stroże stráchu nábáwił/Hál. Halleluiah.

4. Máryam co Páná chwały/ z máśćią u grobu szukáły/mowił/áby się nie báły/ Hálle/ Hálleluiáh.

5. Opowiedzcie Vczniom jego / że uyrzą zmartwychwstáłego/ w Galilei Mistrzá swego/Hálle/Hálleluiah.

6. Toż Zołnierze powiádáli/ ktorzy grobu pilnowáli/gdy do miástá zućiekáli/Hale/Hálleluiah.

7. Biskupi gdy to zwiedźieli/ do nowych się praktyk mieli/lecż prawdźie nie zábieżeli/Hálle/ Hálleluiah

8. Choć żołnierze przenáięli / áby fałßywie świadcżyli/ lecż się ná tym omylili / Hálle/ Hálleluja.

9. Bo choć ucznie potwarzáli/ że im go w śpiącżki porwáli/ przećię się z tym nie ostáli / Hálle/Hálleluiáh.

10. Prawdá kłamstwo zwyćiężyłá/po świećie sie rozstawiłá / y w sercá się wkorzeniłá/ Hálle/Hálleluiáh.

11. Weselmyż się wßyscy z tego / zwyćięstwá zdwołánego / Chrystusá y prawdy jego / Hálle/ Hálleluiah.

12. Byśmy znim społu ożyli / my cośmy mártwemi byli/ nieżeśmy się narodźili / Háll/ Hálleluiah.

13. Páńskęśmy śmiercią zbáwieni / wiárą

uſprawiedliwieni / y ʒa dobre policʒeni / Halle / Hallelujah.

14. A tak w nim ſamym ufaymy / przeʒen wſyſtkiego ʒadaymy / inſych przyczyn nie ſukaymy / Halle / Hallelujah.

* 15. Panie naſz JEZU wſkrzeſzony / prawica Boża wznieſiony / Krolu wiecznie nieʒmnożony / Halle / Hallelujah.

16. Wiele nieprzyjacioł maimy / beʒ ciebie ʒawżdy przegramy / do ciebie Pana wołamy / Halle / Hallelujah.

17. Tyś naſz ratownik jedyny / twe w niebie ważne przyczyny / day żywot ʒgładʒiwſzy winy / Halle / Hallelujah.

PIESN LXXVI.

WEſel ſię dźiś ſerdecʒnie / ludʒkie pokolenie / obchodʒąc ſpołecʒnie / Pańſkie uwielbienie / ten co umarł w ćiele / cʒartá jawſzy śmiele / ſprawił nam weſele.

2. Adamow rod wybawił / ʒ więʒienia wiecʒnego / ʒbawienie przyprawił / dla świata całego / śmierć śmiercią wywroćił / władʒą grʒechu ſkroćił / żywot wiecʒny wroćił.

3. Nocną ćiemność oświećił / wielmożnym wſkrzeſzeniem / radość nową wzniećił / jawnem

śię stáwieniem/straż grobu mocnego/strwożył á wiernego/zwołał stadká swego.

4. Gdy Krol nász moc swą zjáwił/ przed świádki rożnymi / Zbor go wiernych stawił / głosy rádośnymi/ći co go płákáli / Pánem go wyználi/ Bogiem swym wielkli

5. Wweselił smutnego/Piotrá y cnePánie/ co do grobu jego/ szły z máśćią w świtánie / z trwogi je wybáwił/Anjoły wprzod stáwił/potym śię sam zjáwił.

6. Teraz wszystko stworzenie/znowu ożywiąjąc/bierze odnowienie/ śiły nábywájąc / czas wdźięczny przychodźi/słońce jáśniey wschodźi y ćień miłe chłodźi.

7. Ziemiá śię w bárwách mieni / wschodzą zbożá płodne/trawá śię zieleni/kwitną drzewá rodne / niebo w swey jásnośći/serdeczne wnętrznośći budźi do wdźięcznośći.

8 Wszystko śię w ślicżney krásie/wszędźie ukázuje/ wierny człek w tym czáśie słusznie śię rádnje/á w pracy nie mdleje/ bo w Chrystuśie śieje/ niebieskie nádźieje.

9. Ptászkowie ná świtániu/ śpiewáć záczynáją/ludźiom do chwał Páńskich / pobudkę dawáją/ wszyscy w świećie świećiBożey tu nam chęći/obchodzą pámięći.

*10. Chwalmyż y my sławnego/świętá Zbáwićielá/ktory nam srogiego/zmogł nieprzyjáćielá / prosząc by dla śiebie/z świętymi nas w niebie/posádźił u śiebie.

11. Bysmy chwałę z Anjoły / godnie mu wzdawáli/ná jego wesoły/ tron szcżęśnie pátrząc ki. Przez twe zmartwychwstánie / serdeczne śpiewánie/przyjmi wdźięcżnie Pánie/ Amen

PIESN LXXVII.

Chryſtus Pan zmartwychwſtał/ zwyćięſtwo otrzymał/ zburzywſzy śmierć ſrogą/ ſwoją śmierćią drogą/ Hállelujah/ Pánie zmiłuy śię nád námi,

2. Zwalczył Czártá złego/ potárł głowę jego człowieká grzeſznego/ wydárł z mocy jego/ Hállelujah/ Pánie zmiłuj śię nád námi.

3. Wiecznie grzech poráźił/ á moc jego ſkáźił/ żywot náſz náprawił/ to z łáſki ſwey ſpráwił/ Hállelujah Pánie zmiłuy śię nád námi.

4. O Chryſte náſz Pánie/ przez twe zmartwychwſtánie/ day nam z grzechow powſtáć/ łáſki twojey doſtáć Hál. Pánie zmiłuy śię nád námi.

5. A po tym kłopoćie/ day w wiecznym żywoćie/ z tobą królowánie/ náſz wſzechmocny Pánie/ Hallelujah/ Pánie zmiłuy śię nád námi: Amen.

PIESN LXXVIII.

Jezuſá Názáreńſkiego/ dla nas ukrzyżowánego/ w trzeći dźień Bog wzbudźił ſław-

mie/y świádku stáwił jáwnie.

2. To powstánie wystawiájąc/z wdźięczność/ią je wspominájąc/Hálleluiah/wyśpiewuymy/á z sercá śię rádu ymy.

3. On jest pierwszy zmartwych wstáły/pierwszy dźiedźic wieczney chwały/w jásnem uwielbionym ćiele/náß żywot/y wesele.

4. Abowiem tez ták przystáło/áby świete Boże ćiáło/poczęte bez grzechu zmázy/w grobie nie zniáło skázy.

5. Już nas z śmierći wyswobodźił/w nádźieje żywą odrodźił/duß żywiących uwielbienia/y ćiał zmartwych wskrzeßenia.

6. Acz teraz w niepoteżności/w skáżitelności/sprosności/idą w grob ćiáłá śmiertelne/wstáną záś nieśmiertelne.

7. Skoro zabrzmi głos Anjelski/ná sąd przyjdźie Pan niebieski/stáną po jego práwicy/wieczney sławy dźiedźicy.

8. Tám ustánie wßelkie łkánie/kłopot/żal y nárzekánie/Pan wierne zgromádźić káże/w nich śię dźiwny ukaże.

9. Ci co śię tu w prace wdáją/krzyż swoy zá Pánem dźwigáją/z płáczem źiárneczká cnot śieją/dobra stoją nádźieją.

10. Wezmą zá pewne nagrody/zá kążdo doczesną szkodę/ich trud/bol/lámenet/żáłości/przemienią śię w rádości.

11. Już więcey łáknąć nie będą/prágnienia/niewczásow zbędą/przyjdą do zrzodeł wod żywych/do roskoßy prawdźiwych.

12. O tym rádosnym wskrzeßenlu/Apostoł

siedząc w więzieniu / piſze Tymoteuſzowi / przeráźliwymi słowy:

13. Pomni yż wſtał dniá trzećiego / Syn y Pan Dawidá onego / niechże śię już co chce dźieje/ty nie trać w nim nádźieje

14. Náśládny ſpráwiedliwośći / pobożnośći y miłośći/ czyń powinność z káżdy miáry / boiuy dobry boy wiáry.

15. Czyń co należy wiernemu / ſzáfárzowi niebieſkiemu/pás trzodę zleconą żywie/á krzyż ſwoy noś ćierpliwie,

16. Bo jeſli my z nim pomrzemy/z nim rádośnie ożyiemy / jeſliże tu z nim ćierpimy / z nim krolowáć będźiemy.

* 17. Te poćiechę uważaymy/ w prace dobrą śię wdawaymy/ mnoż śię káżdy w láſce wźiętey poſtępuy w enoćie świętey.

18. Bo ták zbáwienia pewnego/ ná gruncie Páná náſzego / doydźiem y nieśmiertelnośći/ y korony rádośći.

19. Chwalmy Oycá niebieſkiego / że nas do zmartwychwſtákego/ Syná ſwego przyprowádźił/w kroleſtwie ſwym poſádźił.

20. Ten/wiernym/śmierći odjętym / zmartwychwſtániem ſwoim świętym / wzbudźiwſzy je w jáſnym ćiele/ wieczne ſpráwił weſele.

21. Pánu cześć / Pánu Ceſárſtwo / Pánu wieczne dignitárſtwo / ſercem / uſty przyznawaymy/Hálleluiah śpiewaymy : Amen.

PIESN LXXIX.

Notá zwyczáyna.

WEſołyć nam dźień náſtał/gdy Pan Chryſtus zwyćiężył/trzećiego dniá zmartwychwſtał.

2. Tego dniá wesołego/prośmyż Krolá niebieskiego/by nás uchował:

3. Od piekłá gorącego / áby nas dowiedźił rádośći Krolestwá niebieskiego.

4. Byśmy z grzechow powstáli/Páná Jezusá ná śladowáli / á po śmierći ná wieki wiecznie z nim krolowáli.
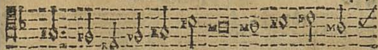
PIESN LXXX.

Z Martwychwstánie Páná swego/uważ człowiecze sercá nabożnego/ Bog noc te ostáwił/
Wesołe przybyły czásy/w ktorych niżyny/ y gory/y lásy/wdźięcznie porastáją/

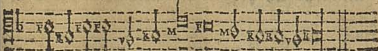
y nás jásność dźienną wystáwił / zá co mu wdźięcznymi / głosy swymi / cześć dáymy
słońce grzeje/ptacy śpiewáją/wiosná swą śliczności / zielonośćią / dobrą mysl

s wieczną/ z chęćią serdeczną/
mnoży/ ku chwale Bożey.

Z Anjoły chwalmy swego/Krolá wiecznego/ bo umár-

ßy dla nászych złośći powstał w wielmożno-

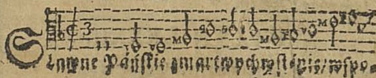

śći w niebie Tron chwały ma okazáły.
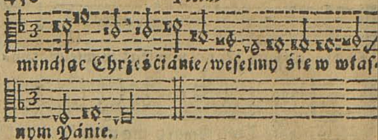
2. Swiećći niebiescy postowie / zwiástowáli niewiástam Anjołowie / że Pan powstał sławnie / á yzis miał okazáć jáwnie / Vczniow swych Zborowi / y Piotrowi / by śię ćieszyli / co weń wierzyli :/: Zátym śię im ukázował / á niedostátki ich wiáry strofował / oni go witáli / sy nabożnie mu śię kłaniáli / o toć dostáteczne / toć serdeczne / poćiechy mieli gdy go uyrzeli. Z Anjoły chwalmy swego / Królá wiecznego / bo umárszy dla nászych złośći / powstał w wielmożnośći / wniebie Tron chwały / ma okazáły.

3. Wysłuchay o wieczny Pánie / á przybytku twojego násze śpiewánie / przez swego miłego / Syná wielmożnie wskrzeszonego / w jedyney istnośći / od wiecznośći / tobie rownego / Bogá prawego :/: Rácz nam dáć tu pomieszkánie / kedy jest wybránych twoich zebránie / nic day broić złośći / ále nas rozmnoż w pobożnośći / day bym oglądáli y witáli / co rychley ćiebie / w oyczystym niebie / Z Anjoły chwalmy swego / Królá wiecznego / bo umárszy dla nászych złośći / powstał w wielmożnośći / w niebie Tron chwały / ma okazáły / Amen.

PIESN LXXXI.

Słynne Páństwe zmartwychwstánia / wspo-

2. Ten co był zá nas skazány/ná krzyżu zá-mordowány w grobie zápieczętowány.

3. Wstáwszy zmartwych tryumfuje/ y w nie-bie wiecznie króluje/ z kąd swe wierne opátruje.

4. Dzień wskrzeszenia Królá swego/ godnie świecąc bierzem z niego/ pewność wstánia powszechnego.

5. Z tąd płynie dobre sumnienie/ z tąd y w pracy pośilenie/ á o chwale upewnienie.

6. W dzień zmártwychwstánia Bożego/ chwalćie stworzyćielá swego/ wy wszytkie stworzenia jego.

7. Chwalćie go niebieskie zorze/chwal Pá-ná Anielski korze/ chwal go Chrześćiáński Zborze.

8. Już y terázniejsze czásy/ trawá/ kwiát/ okryte lásy/y wyprawne ptászkow głosy.

9. Do chwały Páńskiey wzywáją/ myśli náfze poćieszáją/ bo zmartwychwstánia wzor máją.

10. Wszyscy się w Bogu rádujmy/ Hálle-lujah wyśpiewujmy/chwały Bogu ofiárujmy.

11. Chryste przez twe zmartwychwstánie/ day nam dobre dokonánie/ wieczne z tobą kro-lowánie: Amen.

PIESN LXXXII.

Heut triumphiret Gottes Sohn.

Dziś Chrystus Krol wieczney chwały / wiedźie tryumf okazáły / Hálleluja / Hálleluja / pozorny w ślicżney koronie odbiera cżeść ná Syonie / Hálleluja Hálleluja.

2. Gdźież teraz śmierći śmierć twojá kedy wa Szátánie zbrojá? Hálleluja / Hálleluja / náiedź mocnieyszy zbroynego / Mocárzá y wźiął łup jego Hálleluja / Hálleluja.

3. O JEzu ná wieczne láta / ozdobo cáłe° świátá Hálleluja / Hálleluja / z łáski przypuść nas do twego / zwyćięstwá nieśmiertelnego / Hálleluja / Hálleluja.

4. Niechai szátan co chce broi / z wiernych nikt się go nie boi / Hálleluja / Hálleluja, pádło piekło z wszyśki swymi / á myśmy dźiećmi Bożymi / Hálleluja Hálleluja.

5. Ztąd ná źiemi chwalim ćiebie / ktorego cżći pełno w niebie / Hálleluja / Hálleluja / ginie świát / rátuy swych Pánie / á day z nim szcżęsne rozstánie / Hálleluja / Hálleluja.

6. Chwałá wiecżnemu Krolowi / Bogu Oycu / y Synowi / Hálleluja / Hálleluja / chwałá Duchowi świętemu / jednemu Bogu nászemu / Hálleluja / Hálleluja.

PIEŚN LXV...

...III.

JEZUS Chrystus nász zbáwiciel / śmierći
zwyćiężyćiel / już zmartwych powstał / Wżá
stárł / Piekło zhołdował / Hállelujah.

2. Nie máiąc grzechu własnego / podiął śię náßego / nas z Oycem zgodźił / łáską nam iego dogodźił / Hállelujah.

3. Smierć / świát / czárt / piekło śię go boi / á niebo nim stoi / snádnie rátuje / kogo sobie ßczyrym czuje Hállelujah.

PIESN LXXXIV.

Christ lag in todes banden.

Chrystus co dla ludzkiego / był zbity prze-
Dźiś zmartwych dla náßego / powstał uspra-
winienia /
wiedliwienia / Zá co mu cześć wzda-
waymy / á cáłym sercem śpiewaymy / Cześć
Bogu / Hállelujah / Hállelujah.

[illegible]mierći nikt nie mogł sprostáć / z synow
2 S[illegible] Ni[illegible] Bogie[illegible]
Adámá pierwßego ://: [illegible] prze[illegible]

ſtáć/ mogł cźłek dla grzechu włáſnego
Ták śmierć ná świát wtroczyłá/ták śię w ludźie wgroźiłá/ále już śiły zbyłá/Hálleluiáh.

3. JEzus Chryſtus przedwieczny / Syn od Bogá nawyżſzego:/: Náſzedł pokoy beſpieczny/ śmierći y Czártá ſproſnego/ Grzech znioſł wiecznie wybáwił/tylko śmierći zoſtáwił/ ſam ſtał/bo zgadzá pozbyłá Hálleluiáh.

4. Pojedynek cudowny / śmierć z żywotem wiecznym miáłá:/: Wygrał żywot pierworodny/á śmierć wiecznie ſkwánkowáłá. Żywot śmierći pien wydárł/Żywot śmierćię śmierć pożárł/zniſzczywſzy bojaźń śmierći / Háll.

5. Náſz wielkonocny ſławnie/ Báránek z niebá poſłány :/: Ná drzewie krzyżá jáwnie/ gdź nas już offárowány/ Krwią ſwą drzwi ſerc oblewa/a nam z tąd wiáry przybywa/mnie ja nas Anjoł trujący/Hálleluiáh.

6. Pożywaymy w ſczyrośći/Báránká wielkonocnego :/: A niechay śię kwás złośći/ nie tyka ſercá náſzego / Pan Chryſtus obrok święty/wiárą ma być przyjęty / tym duſzá wiecznie żyje / Hálleluiáh.

PIESN LXXXV.

POwſtał zmartwych Pan chwały / Zwyćięzcá okazáły / Potomek Dawidá cnego / Woſtwá dowiodł wiecznego.

2. Noc ćiemną y żáłosną/ spráwił wesołą/ jásną/ zdárciem Mocarzá pysznego podźiałem łupow jego.

3. Nástał nam dźień wesoły/ zákrzyknimy z Anjoły/ Triumf ktory przez kray świátá/ zábrzmi ná wieczne látá.

4. Gdźież śmierći dużość twojá? gdźie szká-kánie twa zbrojá? Chwałá bądź Bogu że y my/ sobie dobrze tuszymy.

5. Cieszą się ludźie święći/ do wieczney sławy wźięći/ śpiewáją Cherubinowie/ y wszyscy Anjołowie.

* 6. Zdarz/ JEZU/ że też y my/ z Zbory ná źiemi twymi/ czujem moc triumfu twego/ w niebiech ták wsławionego.

7. Bysmy wszyscy serdecznie/ twe wstrzeszenie społecznie/ y językiem wystáwidli/ y w sercách tobie gráli.

8. Hálleluja śpiewáiąc y moc twą wyznawáiąc/ ktora niech złości y błedy niszczy/ szerzą się wszędy.

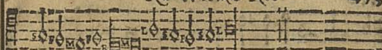
9. A myw twojey świátłości/ y w żywotá nowości/ tu dzięśnie chwalić ciebe / y wiecznie będźiem w niebie: Amen.

PIESN LXXXVI.

Christ ist erstanden.

CHrystus Pan zmartwychstał/ wszystkie m

ki wystał/ z kąd mamy poćiech wiele/ JEzu

náße weſele/ Kyrieleyſon.

2. By nie był zmartwychwſtał/ świádby śię nie oſtał/lecz że raczył zmartwychwſtáć ſłuszna mu ná część śpiewáć /Kyrieleyſon.

3. Hálleluiah/Hálleluiah/Hálleluiah/ dźiś ma świát poćiech wiele / Jezus náße weſele/ Kyrieleyſon.
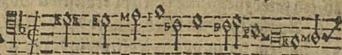
O WNIEBOWSTAPIENIV PANSKIM
PIESN LXXXVII.
Notą Pieśni LXXIV.
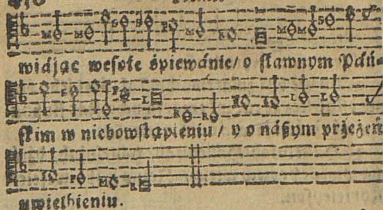
PRzez twoje święte w Niebowſtąpienie / Boży Synu rácżże nam dáć duszne zbáwienie/ná práwicy Oycá ſwojego/ bądź przyczyńcą ludu twojego/w tobie vfájącego Hálleluiah.

2. Rácz kośćioł ſwoy święty pomnożyć / Przećiwniki jego wßytkie z ſtolice złożyć / á niech piekło/ z ſwymi bramámi/nigdy nie przewodźi nád námi / twojimi owieczkámi / Hálleluiah.

3. Chryſte czáſu oſtáteczne go/gdy záś znowu ná świát zſtąpiß ſądźić káżdego/ day byſmy ná twojey práwicy / poſtánowieni byli wßyſcy/jáko niebieſcy dźiedźicy/Hálleluiah.

PIESN LXXXVIII.

RAdujmy śię wßyſcy Chrześćiánie/pono-

2. Smiercią zniozszy Pan z nas pokłepie-
nie/ powstawszy ná uspráwiedliwienie/ czter-
dzieśći dni z Apostołmi swymi/ ćwicząc je ra-
czył mieszkáć ná ziemi.

3. Bo o tym wszyscy powątpiwáli/ że Pan
wstał/choćia go widywáli/ więc je on ztwir-
dzał pismy świętymi /y dowodámi niewąt-
pliwymi.

4. Potym gdy weń wszyscy uwierzyli / by
świádkámi wszech spraw jego byli / zlećił im
moc poselstwá nowego/ná wszystkie strony krá-
ju ziemskiego.

5. Aby to/co od niego słyszeli / wszystkiemu
świátu opowiedźieli/kaząc im Ewángelią wie-
czną/pociechę wiernym ludziom serdeczną:

6. Zlećił też PAN Uczniom / áby chrzćili
wszytkie/ktorzyby weń uwierzyli / á chrzćili w
Imię Bogá jednego / Oycá/Syná/ y Duchá
świętego.

7. Kto uwierzywszy będźie ochrzczony/ ta-
kowy będźie pewnie zbáwiony / á kto nie uwie-
rzy/ten wiecznego/nie dostąpi krolestwá Boże-

8. Apostoły Pan miedzy narody/ posłał/ b-
ły z Bogiem do ugody/wiedli/świádcząc grz-

chow odpuſzczenie/wieczny żywot/y duſzne zbáwienie.

9. A żeby śmiele urząd konáli / grzéchom y błędom odpor dawáli / zbroję im dał żywotá wiecznego/z niebá hoyny dar Duchá świętego.

10. Gdy ſwe żegnał oſtátnimi ſłowy / w niebo poſzedł/ á obłok gotowy/ podjął chętnie Stworzyćielá ſwego/ y wzniosł od wzroku Apoſtolſkiego.

11. Ták Pan w gmáchu niebieſkim wiecznemu / uśiadł po práwicy Oycu ſwemu / gdźie nas/o ktorych przed wieki rádźił/wſzytkie ſwoje wybráne poſádźił.

12. Smutnym uczniom gdy w niebo pácrzyli/Anjołowie dla ſprawy przybyli/mowiąc: przecz ták pilno poglądaćie/ tu śię już Páná nie doczekaćie

13. Jákośćie widźieli idącego/do niebá Jezuſá Páná ſwego / ták nie przyydźie już z niebieſkiey chwały/áż ná oſtátni ſąd okázáły.

14. Z tąd my to już bacząc jáwnie ſámi/yż Pan nie jeſt tu ćieleſnie z námi / wzgorę ſercá náſze wynaſzaymy / w niebie JEzuſá być wyznawaymy.

* 15. Pánie Chryſte/coś wſtąpił do niebá/żebyś tám z tąd nam dawał co trzebá/rácżże nam zeſłáć Duchá świętego / Duchá prawdy / miſtrzá niebieſkiego.

16. By nas wſzyſtkich ná świećie ſpráwował/á od błędow y grzechow uchował / żebyśmy ćię tu śmiele chwalili / á po śmierći wiecznie z tobą żyli: Amen.

PIESN LXXXIX.

Przez twe święte w Niebowstąp. &c.
Pátrz Piesni LXXIV.

PIESN XC.

Nota Pieśni LXXV.

WStąpił Pan Chrystus dniá tego/ Hálleluja/ Hálleluja/ Krol do niebá wysokiego/ Hálleluja.

2. Rowny w Bostwie Oycu swemu/ Hálleluja/ halleluja/ usiadł po práwicy jemu/ hállel.

3. Studzy swego Páná znaycie/ Hálleluja/ Hálleluja/ zá nim w niebo poglądaycie/ Hállel.

4. Tak jáko jest wziet wobłoki / Hálleluja / Hálleluja/ przyjdzie sądzić świát szerok Hállel.

* 5. Tego czásu wesołego/ Hálleluja/ Hálleluj. chwalmy Bogá z sercá swego/ Hálleluja.

6. Chwałá wiecznemu Krolowi/ Hálleluja/ hálleluja/ Oycu/ Synowi/ Duchowi/ Hálleluj.

PIESN XCI.

NAdrozszą krwią swoją odkupiłeś nas Pánie/ y zás tám przywodzisz/ z kąd wypadł Adá/ kamiąc twe święte przykazánie:/: A gdy przyjdziesz sądzić świát czásu ostátniego / nie rácz nas oddalać / z twoimi świętymi / od dziedzictwá niebieskiego :/: Gdzie tobie śpiewáć bedziemy / Hálleluja.

NA SWIATKI.

PIESN XCII.

SWięty Duchu záwitay k nam/ á rácz ná pełnić sercá swoich wiernych/ á swojey ná świętszey miłośći rácz zápalić ogień w nich Tyś dziwnym cudem swoim / przez rożnoś jęzikow / narodyś przywieść raczył/ w społeczność wiáry świętey/ Hállelujah/ Hálleluja

PIESN XCIII.

O Swięty Duchu przybadź / á sercá sobie szczerze oddánych rzadź / mnożąc wnich swoje dáry / zwiąskiem jedney wiáry / rozmáite Narody / wiedź do świętey w kośćiele twoim zgody / zá coć słuszne dádzą dźięki / wieczne wieki.

PIESN XCIV.

DUchu Swięty záwitay k nam / á z niebios rácz spuśćić nam / świátłośći twey promienie: /: Przydź ku nam / Oycze ubogich / przydź k nam dawco dárow swych / przydź k nam świeco serc nászych.

2. Ciesżyćielu wyborny / Gośćiu wdźięcznych serc nászych / wdźięczna ochłodo nászá: W pracách odpoczynienie / w gorącu ochłodzenie / á w płáczu poćieszenie.

3. O dostoyna świátłośći / z sercá wypądź ćiemności / służebnikow swych wiernych :/: Bo wiem krom twey pomocy / nie mamy w sobie mocy / nic mász w nas nic práwego.

4. Omyi co jest sprośnego pokrop co jest zeschłego / uzdrow co jest ránnego :/: Nákłoń co jest twárdego / zágrzey co jest zimnego / nápraw co jest błędnego.

4. Day to o co żądamy / ktorzy w tobie ufamy / dáry łáski twey świętey :/: Cnotliwe záchowánie / Chrześćiáńskie skonánie / potym wieczne zbáwienie Amen.

Taż Pieśn.

DUchu Swięty przybadź nam / ogień z niebá roznieć sam / w sercách nászych / boś ich Pan; /: Przybadź Oycze ubogich / y dawco dárow drogich / Lekárzu chorob srogich.

2. Cießyćielu ſerdeczny / Gośćiu wiernym dußam wdźięczny / zdroju żywotá wieczny :/: W pracy odpoczynienie / y w goracu ochłodzenie/á w płáczu ukulenie.

3. O dostopna świátłośći/ z ſercá wypądź ćiemnośći dodaj świety godnośći :/: Bowiem krom twey pomocy / nie mamy w ſobie mocy przećiw własney niemocy.

* 4. Omyj co jeſt ſprośnego/ zákrop co jeſt wyſchłego / uzdrow co jeſt ránnego :/: Odmiękcz náße twárdośći/zápal ſam ozięblośći/napraw náße zdrośnośći.

5. Day to o co żądamy/ ktorzy w tobie ufamy/day twoy dar otrzymamy:/: Dáy świątobliwe ſpráwy / day zgon śmierći łáſkáwy / weźmi nas do wieczney ſławy: Amen.

PIESN XCV.

Kom Gott Schöpffer H. Geiſt.

PRzybądź do nas gośćiu wźięty/ z Oycem/ z Synem/ Duchu święty/á wley dárow twych hoynośći w ſerdeczne náße wnętrzności.

2. W ſercu mnoż wiárę prawdźiwą /w woli miłość świątobliwą / pámięc rácz w nádźieiey chowáć/w ſumnieniu pokoy budowáć.

3. Myśli obwáruy ſczerośćią/Duße koronuy czyſtośćią / ſtroć ſwą bojáźnią żądośći / ćiáłu rácz ująć buynośći.

4. Zmyſły náße podbiy ſobie / niech czują /

co miło tobie/czynią mowią/ słyszą /widzą/ á zła spráwą niech się brzydzą.

5. Bysmy niosąc wzor świętego / Oycá y Syná Bożego/po teráźnieyszym kłopocie/mogli żyć w wiecznym żywocie.

6. Day to z Oycowskiey miłośći / z Chrystusowey dostoyności / szczodry darce Duchu święty/wieczną chwałę nieobjęty: Amen.

PIESN XCVI.

Taż Notá.

DUchu Swięty záwitay k nam/sercá násze náwiedzay sam / dáry twe rácz do nich włożyć/ktoreś ty raczył stworzyć.

2. Cieszyćielem ćię zowiemy / żeś Boży dar dobrze wiemy/ty lekárstwo duszam dawasz/przy nich w smutkách zostawasz.

3. Oświecay násze sumnienie / day wolę twey zrozumienie / ćiáłá nászego krewkość / rządź prawdą twey jásnośći.

4. Tyś jest w dárách twoich hoyny/tyś Pan y Bog nász dostoyny / Oycowskie słowo objawiasz/ty języki sam wznawiasz/

5. Zdrad szátáńskich rácz nas zbáwić / Pokoy z miłośći swey sprawić : bysmy zá tobą wodzem szli wszelkiey się złośći strzegli.

* 6. Okaż Oycá niebieskiego / JEzu Chrystá Syná jego / y ciebie Duchá świętego/w Bostwie Bogá jednego.

7. W sercách nászych sam przebyway/ w smutkách z pociechą przybyway / bysmy się śmierći nie bali/á przy słowie twoim stali.

8. Cześć bądź Bogu Oycu z Synem / táże

rowniez Duchem świetym/w istności jednego
Bostwá / záwżdy ná wieki : Amen.

PIESN XCVII.

Kom Schöpffer H. Geist Herre Gott.

TWorco Duchu świety/do nas przybądź/á
swą łáską twoje sługi rządź/ nápełń je niebie-
ską miłością ktorys stworzył sercá y myśl
Boską swą wszechmocnością.

2. Tyś jest Pocieszycielem rzeczony / tyś
dar Boży niewysłowiony/woda żywą/ źrzod-
łem chłodzącym / zmyćiem grzechow / łáską/
świátłem sercá oświecájącym.

3. Ty wedle upodobánia miáry / ktorym
chcesz dawasz święte dáry / z dobr Chrystuso-
wych moc zbáwienną/ pewny zádátek żywo-
tá/nádzieję nieodmienną.

4. Prowadź ynásze zmysły w świátłośći /
wlej twą chęć w serdeczne wnętrzności/ á
krewkośći ćiáłá nászego / utwierdź w wierz
Chrystusowey mocą Bostwá swojego.

5. Odpędź precz od nas nieprzyjaćiely / á
racz nam dáć pokoy wesoły / byśmy z twey
Boskiey opátrznośći/znájąc záwżdy twą obro
nę/zbyli wszytkich trudnośći.

6. Day / że Jezusá Pánem wyznamy/ day
przezeń y Ojcá wzywamy / y ćiebie z nich po-

chodzącego / day znáć y wyznáć zbáwiennie/ Bogá Duchá świętego

7 Nápełniwszy Boską znájomośćią / y ná-dawszy spráwiedliwośćią / day w skruszе Chry-stusá pożywáć / w pełney ufności day nam z nim áż ná wieki przebywáć.

8. Chwałá z Oycem rownemu Synowi / chwałá bądź świętemu Duchowi / zá wszytko / co mamy z swey miłośći / w czym nas on sam niech rozmnaża / prowádząc do rádośći. Amen.

PIESN XCVIII.

Nota Piesni CXXXII.

Cieszyćielu Duchu święty / tyś jest od nás z dáry twymi zacnie przyjęty / day bym zná-ł / y godowáli w tobie y w twojey uczesności / Krolu wieczności

2. Tyś Pan / tyś Bog ktory dáry / dawasz gdzie chcesz / y ktorym chcesz / z wszelákiey miá-ry / szczerą miłość / duch świątobliwość / pokoy rádość / męstwo skuteczne / wesele wieczne.

3. Przez twe Swięći niezliczeni / dáry go-dności nábyli / z Bogiem złączeni / w namil-szego / w krwi Syná jego / gdy ją on ná krzyżu wylewał / tyś swe omywał

4 By byli Boży Synowie / á z Jezusem wieczney sławy społdziedzicowie / przez wybrá-nie y powołánie / do wiernych w świećie zgro-mádzenia / w niebie zwielbienia.

5. Ty gruntujesz wiárę práwą / z niey wy-chodźisz żywot nowy / dźiwną swą spráwą / by w-szczepieni / y wkorzenieni / w Chrystusá owoc przynośili y przezeń żyli.

6, Nád wszystko Bogá miłując / jego wolę

upátrując/ y praw pilnując/ w jednym ćiele/ by
członkow wiele/ Páná wiárę/ chrześć jeden zná-
li / w nim się znaszáli.

7. Zátym nie pocżytasz złośći/ tákie z szczo-
drey Jezusowey zdobisz hoynośći/ znioższy trwo-
gi/ pokoy im drogi / dawáiąc/ w nádźieiey fun-
dujesz/ w zły czás rátujesz.

8. O nim brzmią słowá Prorockie / o nim
słuzą obietnice one twe Boskie/ nic się nie boy/
ále przy mnie stoy/ bom ja Pan Bog jest Opie-
kun twoy/ wiedz to Ludu moy.

9. Ná chwilkę opuśćiłem ćię / w zlitowá-
niách zásię wiecznych / zgromádźiłem ćię / po-
dźćiesz świećći/ w łásce przyjęći/ w serc weselu/ z
pieśni śpiewániem / z chwał oddawániem.

10. Bom ja jest Pocieszyćiel wász Stwo-
rzyćielá swego mnie masz / przecz zápominasz?
Jam ćię sobie ku swey ozdobie/ oddał wiárą /
złączył miłośćią/ ztwierdźił świątośćią.

11. O Boże/ dźiwne twe spráwy/ ktorym
wiernym dogadzasz Oycze łáskáwy/ ni kazánie/
áni słuchánie Ewánieliey nie pomoże/ bez ćie-
bie Boże.

12. Ani przyjęćie świątośći/ nic nie sprá-
wi/ ni też doda przez się godnośći/ lecz nátch-
nienie/ y oświecenie/ wnętrzne twoje nas ná-
prawuje/ żywot spráwuje.

13. Jednák do Krolestwá twego / prze
świątośći / y kazánie słowá świętego / rząd
twoy budźi/ wszech stanow ludźi/ tym nas z błę-
dow / z grzechow wywadzasz w prawdę wpro-
wadzasz.

14. Ták Poselstwá swego spráwą/ sam zgro-
madzasz Cerkiew świętą / w jednotę práwą

przez uznánie / y pożywánie / pełnego w Chrystusie zbáwienia / oprocz wątpienia.

15. Poznawszy też y my tego / chwalmy społem Páná Bogá / Duchá świętego / yż z miłośći / do społecznośći / przywiodł nas / y Bogá żywego / y ludu jego.

16. Hállelujah záśpiewaymy / cześć y chwałę wszyscy społem serdeczną daymy / jedynemu / Bogu práwemu / z Oycem / z Synem / Duchu świętemu / Pánie zmiłuy się. Amen.

PIESN XCIX.

Als Jesus Christus Gottes Sohn.

Duchá świętego zesłánie / wspominájąc Chrześćiánie / chwalmy z serca nabożnego / Chrystusá Páná swego.

2. Abowiem z szczerey miłośći / z swey niebieskiey wysokośći / kośćiołowi posłał swego / Duchá w dárzech hoynego

3. Co Bog z dawna obiecował / co potworzył / gdy wstępował / Pan nász do Oycá swojego / dniá przed tym dźieśiątego:

4. To ziśćił pięćdźieśiątego / od zmartwychwstánia swojego / tym ktorzy pospołu trwáli / modlitwy pilnowáli.

5. Napełnił dom szum wichrowy / w ktorym były święte głowy / Duch nád káżdym w językowym / uśiadł kształćie ogniowym.

6. Y wszyscy wnet przemowili / jáko wyu-

czeni byli/ dobrze wyrozumiałymi / językámi nowymi.

7. Zádziwili się ich mowie / z rożnych kráiow przychodniowie/ słysząc od nich táiemnice wzięte z gorney skárbnice.

8. O jáką tám mieli rádość/ gdy przyszedł ten niebieski Gość / ktory ich prawdą oświecił/á w nich moc Bożą wznięcił?

* 9. Przez sławne Duchá zesłánie/Zbáwićielu Chryste Pánie/day mieć z niego odrodzenie/ á w dárzech pomnożenie.

10. Day nam w poczćie być sług swoich/ day státecznie strzedz praw twoich/á zdjąwszy z nas wszytkie winy/wnieś w niebieskie kráiny.

11. Zebysmy z Anioły twymi/y wszystkimi wybránymi/ná twe oblicze pátrzáli/wiecznie cię wysławiáli: Amen.

PIESN C.

Przez twe święte Duchá zesłánie/ &c.

Patrz Pieśni LXXIV.

PIESN CI.

Nota Pieśni CLXI. Albo tá:

Dziś wszyscy z sercá wdzięcznego chwalimy Syná Bożego/ z zesłánia Duchá świętego.

2. Pięćdziesiąty záwołány/dzień / látem figurowány/miłościwym / już nam dány.

3. Co Ezechiel zwiástował / o czym Joel prorokował/co Pan JEZVS obiecował.

4. To już ná oko widźiáło/w dźień Swiąteczny wszeltie ćiáło/gdy się w Jeruzalē dźiáło.
5. W jezykách rożnych ogniowy/płomień niebieskiey wymowy/zpadł ná Apostolskie głowy.
6. Ci też iák od Duchá bráli/chwalcy Páńscy ukazáli/cudá Boże wyznawáli.
7. Dźiwowáli się Pártowie/Medowie/Elámitowie/y inszy ich dźiwney mowie.
8. Tyśiącemy śię ozywáli/ztych co Páná krzyżowáli/ćiężko grzechow żáłowáli.
9. Mowiąc/wielką złość swą znamy/was bráćia mili pytamy/radźćie nam/co czynić mamy.
10. A Piotr do nich: Pokutuyćie/w láre łáski dostępuyćie/nád to/do chrztu się gotuyćie.
11. Ták wszytkich grzechow zbedźiećie/Duchá świętego weźmiećie/á w niebie mieć cześć bedźiećie.
12. Co gdy się im nádawáło/do poczłu wiernych niemáło/od dniá do dniá przybywáło.
13. Czásu potym dość rychłego/wieść wesełstwá zbáwiennego/przejął kray świátá cáłego.
14. A Pohańcy się uználi/w posłuszeństwo się oddáli/tym ktore prześládowáli.
15. To spráwá Duchá świętego/w prawdę wyprowádźić káżdego/do żywotá przeyrzánego.
16. O Dawco Duchá świętego/day y nam dźiś Gośćiá tego/żądnć wesela duszneg.
17. Z dárow jego obfitośći/day wzrost w

wierzey w miłości / y w twojey sprawiedliwości.

* 18. Przybadź do nas Duchu święty/ ktoś od nas wdzięcznie przyjęty/ czyń sobie / z nas kościół wziety.

19. Utwirdzay nas w swey miłości / w Chrystusowey uczesności / á buduy w świętey jedności.

20. Zeć słuszną chwałę wzdawamy / z Oycem/ y Synem wzywamy / á ná wieki wysławiamy: Amen.

PIESN CII.

Nota Psálmu CXXX.

NIe bierz nam Duchá swego / náß Boże jedyny/ Duchá nie bierz ktorego/ często náße winy/ gáßą y smucą zdrádnie / nam ná potępienie: A yż ći wßytko snádnie/ dayże nam zlepßenie.

2. Myśl/ chęć/ yserca náße / niech w nas twoy Duch święty / ku twey posłudze záwße/ budzi/ á przeklęty / Szátan niech stroni záwżdy / od serca náßego / żeby ćie chwalił káżdy / z opieku twojego.

PIESN CIII.

Kom H. Geist/ Herre Gott.

Przyydź wieczny Duchu náß Pánie/ á ná-

pełń wiernych zebránie niebieskich praw zná-

jomośćią/wiárą y świątobliwośćią/ Boże
coś z świátá wßytkiego / ludźie języku ro-
znego/zgromadźił do jedney wiáry/bierz od
nas śpiewánia ofiáry / Hálleluiah/
Hálleluiah.

2. Niebieskich domow świát kośći zorzą swoją z wysokośći / rácz ciemność náßą oświećić / á w sercu błásk Boży wzniećić/ day nam Oycá z sercá wzywáć / Páná Chrystusá mistrzem zwáć / náday mocną ufność jego / pędź błędy od Zboru twojego / Hálleluiah / Hálleluiah.

3. Swiętych podniáto / y mocy / doday z niebá swey pomocy / bym z chęćią odpráwowáli służby twoje/ á w nich trwáli / rácz wesprzeć ćiáłá krewkiego / podporą Bostwá twojego / day nam dźielnie boy odpráwić / przez śmierć do chwały śię przepráwić/ Hálleluiah/Hálleluiah.

PIESN CIV.

Nota Pieśni CXXXII.

Nu bitten wir den H. Geist.

WZywaymy Duchá świętego/ o dar wiáry / ktory płynie z hojnośći jego / Że

bym go tey chwile mieli / Gdy śię duſzá z z ćiáłem dźieli/ Ták/ o Boże day.

2. Prośim ćię Oycze niebieſki / Ráczże nam záwżdy przyſparzáć twey świętey łáſki / Ráczże nas grzechow uchowáć / á cnotámi koronowáć/ zdarz Oycze święty.

3. Prośimy ćię Synu Boży / Day w nas słowo twe zbáwienny pożytek mnoży / Byſmy je w sercá ſkłádáli/ Z niego moc żywotá bráli/ zdarz Synu Boży.

4. Prośim ćię też Duchu Święty / jedną chwałą z Oycem z Synem ná wieki wźięty / day bym śię ćiebie trzymáli/ wieczną chwałę otrzymáli/ zdarz Duchu Święty/ Amen.

O TROYCY SWIETEY.
PIESN CV

PAnie náſz zrzodło od wieczności zupełney miłośći / nie poczęty / o Oycze święty / Zmiłuy śię nád námi /: Pánie náſz Twórco wſzytkich rzeczy/ co świát máſz ná pieczy/ miłośierny / w słowie swym wierny : Zmiłuy śię nád námi /: Pánie náſz dawco doſkonáłych/ dárow wiecznie trwáłych / dla dánego nam Syná swego/ Zmiłuy śię nád námi.

2. Chryſte w słáwności zrodzony od wieczności/ oprocz Mátki z Oycá sámego Bogá nawyżſzego / pożądány / ná świát posłány / Zmiłuy śię nád námi :/: Chryſte poczęty / z Pánny sám Synu święty/ ćiebie zacni Pátryárchowie/ Prorocy krolowie/ wyglądáli/ w tobie ufáli / Zmiłuy śię nád námi / Chryſte świátłości/ niebieſkiey ośiádłości / ty sam ludzkiemu pokoleniu/ świećiſz w śmierći ćieniu tyś zápłáćił / co Adam ſtráćił : Zmiłuy śi

nád námi.

3. Pánie náß ogniu niebieſki/day w ſerce pkomień twey łáſki / abyſmy ćie ználi/z Oycem z Synē z ſercá wzywáli/Zmiłuy śie nád námi/: Pánie náß świeta miłośći/ty w nas tłumiąc biedy/złośći/ rod nowy ſpráwuieß / ſkárby twymi iák chceß ßáfuieß / Zmiłuy śie nád námi :/: Pánie náß Poćießyćielu/ duß wiernych odnowićielu/ wzywamy ćie z wiáry/ rácz nas rządźić ſwoimi dáry / Zmiłuy śie nád námi.

PIESN CVI.

Nota Pieśni XXII.

Allein Gott in der höhe sey ehr.

NA niebieſkiey wyſokośći / chwałá Boſkiey wielebnośći :/: Pełne niebo iego chwały y świátá krąg okazáły / Ná ziemi pokoy beſpieczny/ dobra wola/gdźie ſerdeczny/ſmák Ewánieliy wieczney.

2. Godźienes czći świety Pánie / zá Syná świát zeſtánie /: Nabożnie ſłáwimy ćiebie/ Oycze świety ktorys w niebie Łáſkáwie ná nas ſwe Syny/poyrzy / á zgładź náße winy/dla Syná twego przyczyny.

3. O uſtáwiczne kochánie Oycowſkie/ JEzuśie Pánie :/: Báránku Boży niewinny / ktory głádźiß świátá winy Tys nas z piekłá gorącego/ z śmierći/ y z gniewu wiecznego/przenioſł do kroleſtwá ſwego

4. Swiety Duchu Boże wieczny / bądź z námi w czás niebeſpieczny :/: Prowadź w prawdźe/ ćieß płácząca / pośil z Szátánem walczące Day zbyć ćiáłá śmiertelnego/ prowadź z świátá mizernego / do Kroleſtwá

niebieſkiego Amen.

PIESN CVII.
Nota Pieśni CXXXII.

PRosim ćię Oycze niebieſki / Raczże nam zawżdy użyczać twey świętey łaſki: A racz nas od grzechow uchowáć / y w łáſce ſwojey záchowáć / Boże Oycze day.

2. Prosim ćię też Synu Boży / Raczże nam Słowá ſwojego użyczáć záwżdy / byſmy je dobrze zrozumieli / w tobie nádźieję połkłádáli / Synu Boży day.

3. Prosim ćię też Duchu świety / z Bogiem Oycem / y też z Synem w Troycy jedyny / práwey wiáry być nas uczył / podług woli ſwojey rządźił / Duchu świety day.
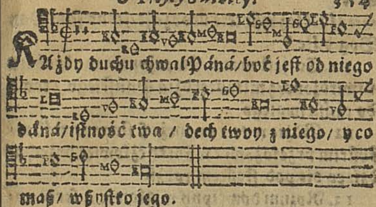
PIESN CVIII.
Gott der Vater wohn vns bey.

BOże Oycze bądź známi / á broń nas od złego :/: Niech kwit z win otrzymamy / zycz ſkończenia ſzczęſnego :/: Zápędź od nas Szátáná / utwierdź nas w wierze żywey / w miłośći świętobliwey / w nádźiejey niewątpliwey / weźm nas pod ſwą obronę / niech śię mężnie potkamy / niech ay bitwę wygramy / koronę otrzymamy / Amen Amen da to Bog / śpiewaymyż Hálelujah.

JEZV Chryſte bądź z námi / á broń nas ode złego / &c.

Duchu Swięty bądź z námi / á broń nas ode złego / &c.

PIESN CIX.

2. W Bóstwie swoim jedyny/ dobry/ mądry/ niezmienny / wiárą z Pismá pojęty / Oćiec/ Syn / y Duch święty.

3. On własną wszechmocnośćią / sámą słowá możnośćią/ wielkie niebo zbudował/ gwiazdámi uháftował.

4. Anjoły Duchy śliczne/ y ich kory rozliczne/ stále w świątobliwośći/ spráwił ná wysokośći.

5. Niżey źiemię postáwił / tey ná to błogosłáwił/ by káżda rzecz zrodźiłá/ co zrodźi/ by żywiłá.

6. Káżdy czyn Páná tego/ ma coś osobliwego/ jákimby był/ znáć dawa / Twórcy winną cżeść wzdawa.

7. Chwalą Páná Anjeli/ w niebie wiecżnie weseli/ wznawiájąc Hymn záczęty / Pan Swięty/ Swięty/ Swięty.

8. Słońce/ koło mieśięczne/ plánety/ gwiazdy wdźięczne/ rozkaz Páński spráwują/ biegi swe odpráwują.

9. Ptástwo źiemskie / zwierz káżdy / cżeść Pánu czynią záwżdy/ ryby nieme znáć dáją/ że Bogá Twórcę máją.

10. Polá/ lásy/ y skáły/ pełne są Páńskiey

chwały/ktoż wßytkie urodzáje/jedno sam Pan Bog dáje?

11 Co jest mocą stworzono/ mądrośćią utwirdzono/z miłośierdzia Páńskiego / trwa do czásu swojego.

12. Gdźie w ktore pozrzyß strony/ nád wßystkim przełożony/ wßytko człowiek przechodźi/ co śię pod słońcem rodźi.

13. Rozum dowćipny w głowie / serce pojete w słowie/zmyśł w nim y podobnośći/zewßad kázdey dźielnośći.

14. To przedni czyn ná ziemi/miedzy czyny Páńskimi/ temu źiemie dárował / temu niebo zgotował.

15. Temu co źiemiá rodźi / do pożytku przychodźi/ jemu ryby pływáją/ jemu ptacy latáją.

16. Temu pod klucz podány/ zwierz w pustyniách chowány/ temu y słońce wschodźi / y mieśiąc kołem chodźi.

17. Y Aniołowie świeći / ná rozkaz Páńskiego z chęći/ posługi oddawáją/ tym / co Páná wzywáją.

* 18. Dobryś Pánie cáłemu/ jest stworzeniu swojemu/ lecz ná zacnieyßey pieczy / raczyß mieć rod człowieczy.

19. Tyś sam / byś zyskáł długi / raczył przyjąć kßtałt sługi/ śmiercią ś swą do żywotá / ludźiom otworzył wrotá.

20. Wßystko twoje stworzenie / czyni nam upewnienie/ yż maß moc/wieczne Bostwo/mądrość/dobroć/Páństwo.

* 21. Day Pánie przed innymi / twory nie-

ozumnymi / pilniey tobie służymy / pilniey
się y chwalimy.

22. A gdy zeydziemy z świátá/przyimi ná
wieczne látá / nas miedzy swe Anioły/ żyć on
żywot wesoły: Amen.

PIESN CX.

Pożegnay nas Boże Oycze / Mocą swey
świętey práwice/JEzu Chryste Zbáwicielu/
Strzeż nád námi łáską swą.

2. Duchu świety racz nas cieszyć / myśli
dobrych racz sprawcą być: Day Boże w Troy-
cy jedyny / byśmy ten to dzień strawili.

3. W twojey łásce/ á w miłości/ w miłosier-
dziu w pobożności/ záchoway nas wszego grze-
chu/nie day Diabłu ku pośmiechu.

4. Day myślić o ostátnim dniu / day pá-
mietáć oskonániu/á gdy się tu wrócisz Pánie/
sądzić żywe y umárłe:

5. Postaw nas ná swey práwicy/ racz nas
znáć zá swe dzieci: Amen / Amen Boże day
/by się to w nas wypełniło/ coby ku twey
chwale było/Amen.

PIESN CXI.

Ciebie Bogá chwalimy/ Ciebie Pánem
wyznawamy /

2. Ciebie wiecznego Oycą wszytká ziemiá
czci y chwali,

3. Tobie wszyscy Anjeli/ tobie niebiosá / y y wszytkie Mocárstwá :

4. Tobie Cherubin y Seráfin nieprzestawájący głosem wołáją.

5. Swięty / Swięty / Swięty/Pan Bog nász Zastępow.

6. Pełne są niebiosá y ziemiá Májestatu chwały twojey.

7. Ciebie chwalebne Apostolskie zebránie / Ciebie sławna liczbá Prorocka :

8. Ciebie jásny zastęp Męczeniczy chwali.

9. Ciebie po okręgu ziemie święty kośćioł Chrześćiáński wyznawa :

10. Oycá niezmierney wielmożnośći :

11. Wielebnego twego prawego y jedynego Syná :

12. Poćieszyćielá tákże Duchá świętego?

13. Tyś Krol chwały Chryste : Ty Oycowski jesteś/wieczny Syn.

14. Ty ku wykupieniu májąc przyjąć człowieká/nie zbraniáłeś śię Pánieńskiego żywotá:

15. Ty zwyćiężywszy żądło śmierći / otworzyłeś wierzącym Krolestwo niebieskie :

16. Ty ná práwicy Bożey śiedźisz/w chwale u Oycá.

17. Wierzymy yż sędzią masz przyść.

18. Ciebie tedy prośimy / sługi twoje ráczy wspomoc/ktoreś drogą krwią racżył odkupić.

19. Rácz nas wieczną ze wszytkimi świętymi chwałą obdárowáć

20. Uczyń zbáwiony lud twoy Pánie / á błogosław dźiedźictwu twojemu.

21. Y rządź je y wywyższ ony aż ná wieki.

22. Przez wszytkie dni násze błogosłáwimy

ćie/y chwalimy Imie twoje bez przestánia / y ná wieki wiekow.

23. Ráczyż miły Pánie dnia tego nas od grzechu záchowáć.

24. Zmiłuy śie nád námi Pánie / Zmiłuy śie nád námi.

25. Niechay będźie miłośierdźie twoje Pánie nád námi / jákośmy w tobie mieli ufánie.

26. W tobiem Pánie ufał / nie będę po-hańbiony ná wieki wiekow.

PIESN CXII.

Herr Gott dich lo ben wir.

BOże ćiebie czćimy / Ciebie my chwálimy.

2. Wielbią Oycá wielkiego / Wszystkie zyny jego.

3. Anjołowie tuchwale / Y świát śie stáła cále.

5. Mowiąc / Pan Bog święty / Nász Pan Bog jest święty / Pan Bog nász jest święty / Nád wszystkie zastępy.

6. Y niebo y ziemskie włośći / ule ogárá twey dostoynośći.

7. Ciebie cny Apostołow zbor / Ciebie sławi Prorokow kor.

8. Tobie przed wieki wybráni / Męczenniczy zdwołáni.

9. Wszytek powszechny twoy wźięty / śpiewa ná cześć kośćioł święty.

10. Wielbiąc Oycá wszechmocnego / y Syná tobie rownego:

11. Y teyże Duchá istności / Raczy pokło-
nem wieczności.

☞ 12. Jezu Synu Boży práwy / Krol
niesкończoney sławy /

13. Ciáłoś z ciáłá Pánieńskiego Wziął
dla zbáwienia ludzkiego.

14. Tyś stárszy śmierć jáko trzebá / Wier-
nym dał przystęp do niebá.

15. Tyś usiadł w ślicżney stolicy / Oyc
swemu po práwicy.

16. Przyidźiesz sędźia spráwiedliwym / w-
szystkim umárłym y żywym.

17. Wspomoż Pánie swoje sługi / ktory
cheś krwią zpłácił długi.

☞ 18. O rácż nas ozdobić stałą / Two
jich wszystkich świętych chwałą.

☞ 19. Zbaw o JEZU wierne swoje / po
żegnay dźiedzictwo twoje.

20 Miey o nich straż káżdey chwile / á wy
nieś je w niebo mile.

☞ 21. Co dźień ćię Pánie chwalimy / C
dźień imię twe wielbimy.

22. Obroń nas Boże dniá tego / Od grz
chu y wszego złego.

23. Bądź nam Pánie miłośćiwy / Rátu
nas pokiśmy żywi.

24. Wyliy miłośierdźie twoje Oycże / n
dźiatecżki swoje.

☞ 25. W tobie o Pánie ufamy / niech hár
by nigdy nie znamy / Amen.

PIESN CXIII.
Notą Pieśni XXV.

CIebie Bogá znamy / Pánem wyznawamy / Oycá nawyższego / krąg świátá cáłego / wesoło wyznawa / tobie chwałę wzdawa.

2. Ciebie Anjołowie / y Archánjołowie / y Cherubin ćiebie / y Seráfin w niebie / y nawyższe mocy / chwalą we dnie w nocy.

3. Swięty / Swięty / Swięty / niebem nie objęty / ni ziemią / Tron chwały / twojey okázáłey / Krolu nád wszytkimi / zastępy świętymi.

4. Y Pátryárchowie / y Apostołowie / y twoy ulubiony kośćioł / ná wsze strony / oddawáć wyznánie / nieśmiertelny Pánie.

5. Zna ćiebie wielkiego / Oycá niebieskiego / y tęyże istnośći / Syná od wiecznośći / y Duchá świętego / Bogá prawdziwego.

6. Tyś Chryste Krol sławny / wzor Oycowski prawy / ty nie gárdząc swymi sługámi lichymi / w czystys żywot wstąpił / á śmierćiś podstąpił.

7. Gdyś zwyćięstwo spráwił / proporzec wystáwił / poselstwá swojego / w kráju świátá wszego / śiądszy po bok swemu / Oycu niebieskiemu.

8. W niebo poglądamy / z niebá ćię czekamy / Páná łáskáwego / wiernym / lecz srogiego / Sędziego káżdemu / w grzechách leżącemu.

9. Rácz nas w rejestr z swymi / wpisáć wybránymi / rácz nas Pánie zbáwić / o rácz błogosłáwić / krwią odkupionemu / Dziedzicowu własnemu.

10. Pokaż dobry Pánie / grzesznym zmiłowánie / rácz nas od zmaz bronić / rácz przed

cżarkem chronić/ niech twa łáſkę znamy/ ktorzy w ćię ufamy.

11. O błogosłáwieni/ ktorzy polecżeni/ z Domowniki twymi/ ći ſercy wdźięcżnymi/ będą wzdawáć dźięki/ śpiewáiąc ná wieki.

12. Swięty/ Swięty/ Swięty/ niebem nieobjęty/ pełen świát twey chwały/ Boże vkazáły/ day chwalimi ćiebie/ ná wiek wiekow w niebie: Amen.

PIESN CXIV.

Wszechmocny Pan Bog święty/ w iſtnośći niepojęty/ jeſt w Perſonách trojáki godźien chwały jednákiey.

2. Oycże náſz wſzelkiey mocy/ przybądź w świętey pomocy/ z miłośierdźia ſwojego/ poſiłay ludu mdłego.

3. Stworzyćielu niebieſkich/ rzecży wſzyſtkich/ y źiemſkych/ poſłałeś Syná ſwego/ by odkupił grzeſznego.

4. Pełne gmáchy niebieſkie/ pełne ſą grunty źiemſkie/ Oycże/ twey wielebnośći/ powagi ucżynnośći.

* 5. Chryſte Boſka mądrość/ przyſzedłeś wyſokośći/ w człowiecże przyrodzenie/ ná náſze odkupienie.

6. Vmárłeś w mękách wielkich dla ludzkich grzechow wſzelkich/ powſtałeś z martwych ſławnie/ wſtąpiłeś w niebo jáwnie.

7. Ty króluieß w rádości/ w chwale ná wysokości/ przyczyniay się zá námi/ o rácz być wiecznie z námi.

* 8. O Boże DVCHV świety/ wiáry w serce przyięty/ tyś ták sługe żywe/ nádánie świetobliwe.

9. Tyś Pocieszyciel smutnych/ lekárz chorob okrutnych/ uzdrow nas z zupełności/ Chrystusowey godności.

10. Bądź nászym ożywieniem/ á w wierze posileniem/ serce násze oświecáy/ pewność zbáwienną wznieciay.

* 11. Oycze y Synu święty/ cześć rowną Duchu wzięty/ ciebie wszyscy wielbimy/ w iedności Bostwá czcimy.

12. Pánie rácz przez niebiosy/ przypuścić násze głosy/ day godnie teraz ciebie/ potym chwalimy w niebie: Amen.

NA PAMIATKI SWIETYCH:

A naprzod,

O PANNIE MARYEY.

PIESN CXV.

Nota Pieśni IV. Albo CCLXXXV.

MAryá Swięta dziewicá/ ciesząc się y z krolewicá/ niebieskiego Mátká byłá/ tym Hymnem Bogá chwaliłá.

2. Wielbi duszo moiá Páná/ do zacnych pociech wezwána/ Duch moy z Zbáwiciela swego/ niech się cieszy łáskáwego.

3. Iż oprocz moiey zasługi/ weyrzał ná niskość swey sługi/ z ktad mie ludzie błogosłáwić/ á chcę Bogá będą sławić.

4. Dźiwna rzecz we mnie śię sstáłá / wielmożnosć śię okázáłá / Mocárzá námocnieyszego / miey cześć świete Imię jego.

5. Páńskie trwa wieki wiecznymi / miłośierdźie nád wiernymi / co śię go ják Oycá boją / á przy jego słowie stoją.

6. Wielką moc swoję objáwił / dźielne rámię swe wyſtáwił / pysznych serce rozwiał rozumy / y ich márne zniszczył dumy.

7. Stráćił z stolice pysznego / Mocárzá hárdomownego / á te záś wywyższyć raczył / w ktorych ćiche serce baczył.

8. Łáknące násyćił swymi / dobry nieprzepłáconymi / á bogacze cżcze odpráwił / ni im skárbow swych objáwił.

9. Przyjął mimo inszych wielą / sługę swego Izráelá / nie wypuśćiwszy z pámięći / upominkow swojey chęći.

10. Co mowił z Oycy nászymi / Abráhámem y z drugimi / to nam ziśćił wnukom jego / dawszy ná świát Syná swego.

* 11. Chwałá Oycu / y Synowi / chwałá świętemu Duchowi / jednemu Bogu nászemu / á wieki krolującemu : Amen.

O SWIETYCH BOZYCH WOBEC PIESN CXVI.

Nota Pieśni CCXVIII.

Weselmy śię my wierzący / pámiątkę dźiś obchodzący / świętych Bożych wybránych / do żywotá przeyrzánych.

2. Náśláduymysz świętych w wierze / w ćierpliwośći y w pokorze / á tákći ich uczćimy / w niebie z nimi będziemy.

3. O sprawże to Chryste Pánie / przez twoie ukrzyżowánie / czego sobie życzymy / y o to ćię prosimy.

PIESN CXVII.

Wielkiey mocy y mądrośći / chwalmy Bogá z wysokośći / chwalmyż go ze święći iego / mocą Páná swego / zwyćiężyli czártá złego.

2. Náśláduymyż żywotom ich / wszákże wprżod nas więtszego z nich / Páná Chrystusá z ktorego / żywotá świętego / bierzym wzor życia nászego.

3. Swięći acz ná świećie byli / wżdy według świátá nie żyli: bo wzgárdźili iego miłość / wszytkę máiąc zádość / tám kędy wieczna rádość.

4. O ten tu żywot nie dbáli / ále śię o on stáráli / w ktorym bez srebrá y złotá / ustawiwszy z świátá / wiernych duszá iest bogáta.

5. Gdźie mol / ni rdzá nie zepsuie / ni żadna szkodzá pánuie / nie będźie tám dni złość / iedno wielka miłość / wiecznie nieskończona rádość.

6. Ktorych pychá nie uniosłá / lecz w nich z wiáry ćichość rosłá / we wszem dobrym prácowáli / świátá niesłucháli / ćiáło Duchem zwyćiężáli.

7. Swiecka chwałá ich nie zwiodłá / ćięż-

kość żadna nie odwiodła / od miłowánia Bożego/y od woli jego/biorąc pośilenie z niego.

8. Ciáło swoje umártwiáli / ni chćiwośći wygadzáli / podobnie ná świećie żyli / przykład nam dawáli/ byśmy ich náśládowáli.

9. Wzgárdźili świeckie márnośći / żyli w zgodźie/y w miłośći : stárájąc śię o zbáwienie / o stáłe skończenie / wiecey niż o dobre mienie.

10. Páńśtwá świeckie opuśczáli / wiele ich w ubostwie trwáli : nie prágnąc dobrego mienia/ćierpieli więźienia / dla Páná Chrystá imienia.

11. Znośili głod y prágnienie/mieli wielkie frasowánie : o łáskę świecką nie trwáiąc/á záwżdy w sámym śię Bogu kocháiąc.

12. Z miast je/ ze wśi wyganiano/á zá Odszczepieńce miano : źli je ják złoczyńce bili / y dźiwnie męczyli/ dla prawdy ktorey uczyli.

13. Nie lituiąc gárdłá swego / położyć dla Páná swego : Y z rádośćią śmierć podjęli / áby w niebie byli / á z Pánem swym wiecznie żyli.

14. Y doszli tego wszytkiego / zá łáską Páná swojego/je rádośći używáją/ ktorą z Pánem máją/jemu chwałę wieczną dáją.

15. Niechże śię nam też ták stánie/prośim ćię nasz miły Pánie : dopomoż nam wiernymi być/á w niebie z tobą żyć / tám ćię ná wiek wiekow chwalić : Amen.

Táż Pieśń, insza Notá.

W Mocy w mądrości znácznego/ chwalmy Bogá z Swiętych jego/ w ktorych zdrowiu y w niemocy/ Bog ktumił Szátáńskie mocy.

2. Ich żywotow náśláduymy / á napilniey upátruymy/ wzor żywotá naświętszego/ Chrystusá wodzá przedniego.

3. Swięci ácz w świecie mieszkáli/ jednák go nie miłowáli/ máiąc serdeczne żądości/ do wiekuistey rádości.

4. Byli tu ják ná porwániu / w szczerym o niebie skłádániu / gdzie już bez srebrá y złotá/ káżda duszá jest bogáta.

5. Swiętych pychá nie wznośiłá/ wiáre pokorá zdobiłá / ćiáło Duchem umartwiáli / ná śniaty śię zdobywáli.

6. Ni ich cześć ziemska uwiodłá / ni zelżywość nie odwiodłá / od Bogá : bo miłość jego/ dawáłá chęć do dobrego.

7. Lubość ćiáłá nie związáłá / ręká cudzego nie bráłá/ gniew/ zazdrość nie zwyćiężyłá/ ni ich złość omamiłá.

8. Gárdzili świecką márnośćią / wiążąc śię swiętą skromnośćią / bárziey zbáwienia ludzkiego/ szukáli/ niż dobrá swego.

9. Urzędow odstępowáli/ w ubostwie skarb pokłádáli/ y dla páńskiego Imienia/ opuszczáli dobre mienia,

10. Niedostátek/głod/prágnienie/znośili y utrudzenie/ ludzką chęć chcenie tráćili/ by śię ná Bogá zdobyli.

11. Z miast y wśi ich wyganiano/iáko złoczyńce imano/ lepszych/ niżli sámi byli/ źli z swoją szkodą pozbyli.

12. Swięći nieśli posadzánia/hańby/niesłuszne skazánia/ dla prawdy gárdłá złożyli/ by ku wieczności ożyli.

13 Záczym im też Pan Bog w niebie/ dał wielką rádość u śiebie/gdźie y sam wiecznie króluje/y Swiętych zbor tryumfuje.

* 14. O Tworco nieśmiertelnośći/ życz nam świętych społecznośći/day ich spraw náśládujemy/á w niebie z nimi żyjemy: Amen.

PIESN CXVIII.

Notá Pieśni XXXVIII.

BOg Oćiec z szczerey miłośći/posłał Syná z wysokośći dla wznieśienia mizernego/ człeká w Ráju upádłego.

2. Tego wdźięczná wierna duszá/ miłuje Páná Jezusá/ nád wszystkie stworzone rzeczy/ táśkę jego ma ná pieczy.

3. Roskoszy y májętnośći/ przyjaćioły y zacnośći odrzuca/á w sámym Pánie/cáłe swe składa ufánie.

4. Stráchow ludzkich śię nie boji/ wiernie záwżdy przy nim stoji/woli sroga śmierć podstąpić/á niżli Bogá odstąpić.

5. Nie może duszę wiernego/ żadna rzecz odwieść od niego/ ma w nim y w dźień złey przygody/pewną roskosz / pewne gody.

6. W świećie kędy kolwiek ni po nim/rádá sły-

ßy mowi onim/ ko iey powßednie stáránie/ czyni Páńskie przykazánie.

7 Często ku niebu pogląda / rozłączenia z ciáłem żąda/ żeby z tym/ kogo miłuje/ mogłá być / gdzie on króluje.

8 Nic nie jest w świećie drożßego/ nád Páná/ y miłość jego/ tá ćiáło y świát wojuje/ y nád czártem tryumfuje.

9 Język ludzki krásomowny/ nigdy nie jest ták wymowny/ ábymiał wßystkie własności/ wyliczyć tey cney miłości.

10 Szczęśliwi/ ktorzy kochánie/ máją swe w Jezusie Pánie/ sowitą w niebie zapłátę/ wezmą zá káżdą utrátę.

11. W tym zá przykład wystáwieni przodkowie błogosłáwieni/ bo już po swym dobrym boju/ z Pánem mießkáją w pokoju.

12. Ci zás / co świát miłowáli / w lubośćiách ćiáłá pływáli/ máją biedy/ męki máją/ ulgi wiecznie nie uznáją.

13. Chryste namileyßy Pánie/ jedyne świętych kochánie/ day ćię miłujem serdecznie/ czyniąc twą wolą skutecznie.

14. Serce náße ták skłoń k sobie/ byśmy teskníli po tobie/ nic nie májąc ták miłego/ jáko ćiebie Páná swego.

15. A gdy przydźie czás skonánia/ duße z ćiáłem śię rozstánia / przybądź/ pobierz nas do ciebie / day mießkánie wiecznew niebie: Am.

PIESN CXIX.

Nota Pieśni LXXVI.

Kto tu chce Bogu służyć żyjąc w pobożnośći/ muśi nędze użyć/ y wielkich trudnośći/

Żyć wszem w nienawiśći / ják według słow
Pańskich/to się wiernym iśći.

2. Y muśi záwżdy chodźić w duchownym odźieniu/ ćierpliwośći dobyć przećiw pokuszeniu: przeglądájąc boje / ná ktore muśi iść/ bez ćielesney zbroje.

3. Znájąc tu być ná świećie / swoy żywot mizerny / zewsząd pokuszenie y ućisk niezmierny: jákoż doznał tego / Job służebnik Boży / ná sobie wszystkiego.

4. Wszákże się żaden nie ma lękáć tego krzyżá/ ále się ma stáwić zá stálego mężá: Bo w krotkośći czásu/przyidźie koniec pewny/ tákiego niewczásu.

5. To znájąc / że kogo Bog nawięcey miłuje/ tego też ná świećie / częśćiey poleruje / do niebá go wiodąc / dla ktorego muśi wiele złego podjąć.

6. Czego też przykład mamy / w Chrystu násżym Pánie/ktory był bez grzechu / żyjąc tu w tym stanie/ wszákże wiele ćierpiał / niżli do chwały swey / przez mękę swą wniść miał.

7. Nie jeśtći sługá większy / niżli sam jego Pan: bo Chrystus naświętszy opluwánym był zwan: Ten nic nie przewinił/ ále wszytko dobre wszem ná świećie czynił.

8. Tákże też jego łáskę świeći náwiedzeni byli nádzą źjęći ode wszech wzgárdzeni/w tym się weselili / gdy dla Páná swego sromoceni byli.

9 Przetoż y my tu sobie jego łáskę znájąc bierzmyż z nimi częśtkę / ich przykłády májąc/ tu w wielkim trapieniu / á potym w niebieśiech/w wiecznym odpocznieniu.

10. Tych śię nic nie ſtráchaymy / ktorzy krapią ćiáło/ przy ſwym Pánu trwaymy / ten je z duſzę cáło/ przyjmie do ſwey ręki / á niewierne ſkaże/ ná piekielne męki.

11. Miejmyż to już zá rádość/ y zá dobre mienie / gdy tu ná nas żáłość przydźie y krapienie / y kiedy dla Páná / będźie ná nas z ſtámſtwem/złość ludzka wylaná.

12. Boć nie ſą te żáłości rowne czáſu tego/ niebieſkiey rádości/zbáwienia wiecznego ktore Bog gotuje / temu kto dla niego ſmutek podeymuje.

13. Y raczył ták ſlubowáć / że w káżdym krapieniu/ma ſwych porátowáć/y przy dokończeniu/ ſwym go będą mieli/ktorzyby dla prawdy jego co ćierpieli.

14. Wſzák y wrobląłko żadne / oprocz woli jego / ná ziemię nie ſpádnie z gniazdeczká ſwojego : áni z wiernych głowy / włos jaden nie ſpádnie / podług páńſkiey mowy.

15. Błogoſłáwieni ći ſą / ktorzy tą to chwilą/ bezprawie ku nioſą / á łkáją y kwilą : biádá kto śię śmieje: bo wieczney rádości / nie máſz w nim nádźieje.

* 16. Rácz dać ćiebie prośimy / o niebieſki Pánie/że męznie znieśiemy/ ćięſzkie bojowánie : po czeſney żáłości/ rácz nas k ſobie przyjąć do wieczney rádości.

17. Raczyſz nas już wyſłucháć/ wſzákeś to obiecał/nigdy nie opuſzczáć / ktoćby śię polecał : Amen miły Pánie / wierzym tobie wſzyſcy/że śię to ták ſtánie.

O ANJELECH.

PIESN CXX.

Bog ktory ma świát ná pieczy / stworzyć raczył wszystkie rzeczy / ku swey Boskiey chwale / áby był czczon od wszytkich cále.

2. Stworzyć też raczył Anjoły / Seráfiny / Archánjoły / áby go chwalili / jemu służąc wiernych bronili.

3. Y chwalą go ustáwicznie stojąc przed Tronem oblicznie / mowiąc: Swięty / Swięty / Swięty / Pan Bog nász nád zastępy.

4. Straż wiodący nád wiernymi / ludźmi / sługámi Páńskimi / czego doznawáli / ilekroć ich potrzebowáli.

5. Strzegli Jákobá świętego / gdy się chronił brátá swego / widział zstępujące / y záś do niebá odchodzące.

6. Tobiaszowi świętemu / w drogę się gotującemu / Anjoł się nágodził / y w káżdey mu spráwie dogodził.

7. Anjeli Lotá wiernego / z obrzydłego Sodomskiego / ludu wyzwolili / y z miástá zdrowo prowádzili.

8. Elizeusz słudze swemu / od pogáńcow strwożonemu / pokazał huf nowy / do obrony wiernych gotowy.

9. Y Dánielá Proroká / obronił Anjoł od smoká / y od szkodliwego / dawszy mu obrok

czáſu ſwego.

10. Przez Anjoły Bog poczęcie/objáwił y ciáłá wzięcie / Syná namilſzego/ z przymierzem ná świát zeſłánego.

11. Swięći niebieſcy posłowie / Jezuſowi nászey głowie/pieśń nową śpiewáli/ w świát idącemu śię kłaniáli.

12. Gdy Pan Szátáná odpráwił/ huf śię mu niebieſki ſtáwił / gotow do posługi/ jáko ná dobre ſłuſzá ſługi.

13. Y byli przy umęczeniu / dáli znáć y o wſkrzeſzeniu/y ucznie ćieſzyli / gdy zá Pánem w niebo pátrzyli.

14. Anjoł Piotrá wſádzonego / od Herodá okrutnego/z ćiemnice wyſádził / á brámą żelázną prowádził.

15. Anjołowie śię rádują/kiedy ludźie pokutują/cię wiernych po boju / duſze prowádzą do pokoju.

16. To czyniąc niechże Anjeli / ábyśmy je chwalić mieli / nie prágną ofiáry / Bogu te zoſtáwiwſzy dáry.

* 17. JEzu Krolu nász y Pánie / Anjołow świętych Hetmánie / tobie cześć wzdawamy/ á twojey obrony wzywamy.

18. Tyś Pan zamku niebieſkiego / użycz nam rycerſtwá ſwego / przez święte Anjoły / prowadź z świátá w gmách ſwoy weſoły : Amen.

PIESN CXXI.

Duchy prozne śmiertelności / &c.

Pátrz Psálmu CXLVIII.

PIESN CXXII.

PRzed Bożym Tronem ſtoją :/: An-
Swego ſię Páná boją :/: Nam
jołowie święci
ſłużą z ſwey chęći. Ktorych Bog umiłował /
niegodnych uſzánował / w Synu ſwoim
miłym :/:

2. Ná twárz Bożą pátrzáią :/. Jego roz-
kazánia Rep. Dniem/nocą przeſtrzegáią :/:
Záwſze bez przeſtánia Zo Ná ſkrzydłach ſię
wzbijáją / náder prętko latáją / Wolą jego
pełniąc :/:

3. Sąli ludźie pobożni :/: w domiech wielcy /
máli/ Rep. Siebie bronić nie możni :/: Aby
ſię oſtáli Zo Obozy rozbijáją / ſtraż nád ni-
mi trzymáją/ Anjołowie święći :/:

4. Przez nie Lot wybáwiony :/: Abrahám
przeſtrzeżon Rep. Izáák ożeniony :/: A Já-
kob ućieſzon/ Zo Gdy widźiał zſtępujące/ y do
niebá wchodzące/ Anjoły niebieſkie :/:

5. Obudźił Eliaſzá :/: Anjoł zſtrudzonego:
Rep. Zaſtęp Eliżeuſzá :/: Záſzczyćił święte-
go: Zo Páſterzom ſię zjáwili / weſele ogło-
śili/ Gdy ſię Pan národźił.

6. Przy kolebce dźiećinſki :/: Kiedy ſpał

niewinny/ Rep. Jozef zglatenia bliski :/: By w obce kráiny ☞ Przed Herodem uchodził/ mátkę/ dźiećię uwiodził Anjoł go przebudza :/:

7. Łázárzá umárłego :/: Do Ráju prowádzą / Rep. A w nędzy zmorzonego :/: Trapić już nie dádzą ☞ Społ z námi Swięty / Swięty/ Swięty/ Pan nád zastępy / ná wieki śpiewáją. :/: Amen.

O SLOWIE BOZYM.

PIESN CXXIII.

PAnie Boże wieczny/ dobrotliwy Swięty/

nieśmiertelny / y prawdźiwy / Boże Oycow

náßych miłośierny / w obietnicách swoich

záwße wierny.

2. Ty króluiąc w swoim niebie śiedźiß / á wßytko co śię tu dźieie widźiß: niewypußczaß nigdy nás z pámięći / owßem wspomagaß z Oycowskiey chęći:

3. Gdybyśmy tylko ciebie wzywáli / ciebie Pánem swoim wyznawáli/ w tobie sámym nádźieię skłádáiąc / y do ciebie serdecznie wzdycháiąc.

4. Ráuczył nas/ Oycze náß łáskáwy/ Syn twoy JEZVS Chrystus / Bog náß práwy/

iż ten ſczęśliwy káżdey godźiny/co ſłucha ſłow twych/y one czyni.

5. Wola twoie Páná wſzechmocnego peł ni/ktemu ſię wáruie tego/ áby w rádźie nie bożnych nie śiadał/ lecż śię twych świętyc wyrokow badał.

6. My czuiąc w nas práwie záráżoną grzechem Oycá pierwſzego ſkáżoną/ chęć ſłowu twoiemu świętemu/prośim/rácz ią zá palić ku niemu.

7. Opoki wykám z ſercá náſzego/namiętno śći złe wyprzątniey z niego/y ćierniu nie mieyſcá onemu/ co chce przeſzkadzać náśieni twemu.

8. Czyń z ſerc náſzych ziemię dobrą ſobie by czynić mogły pożytek tobie/ niech obfi przynioſą dobrego/ plonowocu z naśieni twoiego.

9. Wyliey deſzcz wdźięczny Duchá święte tego/ná twárdość roli ſercá náſzego/ ktorym twey łáſki będąc ſkropione/ żyznośćią ſw będźie poćieſzone.

10. Rácz że nas w tym wyſłucháć/ prze twego/ Pánie náſz/Syná bárzo miłego/ iże by to w nas Duch twoy ſpráwował/ zſądbyś śię ty Pánie urádował.

* 11. Amen/Amen/ niech śię iuż ták ſtánie/ Oco ćię tu prośimy/ náſz Pánie/ by ſłowo twoie w nas mieyſce miáło/ á nas z tobą záwſze zjednaczáło.

PIESN CXXIV.

Notą Pieśni CXLVIII.

Albo tą.

Wßechmogący Pánie / co wßytko
A rozlicznie nam grzeßnym dáry ſwe
ſpráwujeß :/:
ßáfujeß/ Tyś nam raczył objáwić czá-
ſu oſtátniego / przenaświętße Słowo twe
żywotá wiecznego.

2. Ktore nam wßytkie błędy jáwnie okazá-
ło :/: A fałßywą náukę wßytkę zepſowáło ❧
Zá co my tobie Pánie/ wßyſcy dźiękujemy / á
zá ſłowo to święte wiecznie ćię chwalimy.

3. Acz ſłowá nie przyjmujem twojego ſer-
decznie :/: Pada ják ná opokę nam niepożyte-
cznie/ ❧ Y ſerce náße pełne záwżdy ćierniá
złego / yż przed nim nie chce zſtrżymáć Sło-
wá naświętßego.

4. A choć w ußy przyjmujem/ Słowo two-
je święte :/: Przećię nam baśni bárziey ſmá-
kują przęklęte ; ❧ Bo ácż z niego jáko żyć / y
ják ćię czćić wiemy/ przećię twey czći owocow
godnych nie czynimy.

5. A jeſt prawie podobne ku ziárnu onemu
:/: Podle drogi ná pokarm / ptakom rzuconę-
mu: ❧ Bo Szátan piekielny ptak / ſam je z
ſerc wyjmuje / y by śię nie krzewiło/ o to pie-
czołuje.

6. Owa beſpieczność świecka drogę nam

ubija:/: Y zá niestátkiem nászym/ Słowo ná twe mija/ 3. Roskoszy z dostátkámi jáko ćiernie kolą/ ktorym zwolk trudno być częścią sprawną wolą.

7. Day to nász miły Pánie/ gdyżeśmy twe plemię:/: niech Słowo twe w serc nászych spráwną páda źiemię. 3. Abyśmy z niego owoc stokrotny dawáli/ á po śmierći w chwale twey wiecznie krolowáli/ Amen.

PIESN CXXV.

PAn Bog teraz z swey miłośći/ wyb sobie obiera/ á słowem swey mądrośći/ ich sercá otwiera/ by go wszyscy szukáli/ á błąd opuszczáli.

2. Przechodząc Apostołowie/ świát náypomináli/ áby śię w swey umowie/ wszyscy poczuwáli/ wierząc w Syná Bożego/ jednorodzonego.

3. Czás przyjemny dni zbáwienia/ łáske Bożą znaymy/ tylko do potępienia/ ich nie obracaymy/ Boże czyńmy posługi/ ják słuszna sługi.

4. Strzeżmy/ byśmy nie stráćili/ raz nádáney wiáry/ czuymy/ byśmy wzniećili/ w sobie

Boże dáry / twirdząc ſwe powołánie / y wiecżne wybránie.

5. Kto prawdziwie w Bogá wierzy / ſłow Bożych pilnuje / á z złym świátem nie dźierży / lecż żyć uśiłuje / pobożnie / ſpráwiedliwie / trzeźwie / świętobliwie.

6. Nędze / háńbę / śmierć ćierpliwie / odnośi dla Páná / wiedząc / yż niewątpliwie / jeſt mu zgotowána / przed grunty wſzech wiecżnośći / korona ſławnośći.

7. Kto Słowo Boże miłuje / z ſercá uprzeymego / ten śię głoſem ſpráwuje / Miſtrzá niebieſkiego / zá Pánem poſtępuje / jego drog pilnuje.

8. Głoſom ludzkim nie dowierza / ucieka przed nimi / nie zámiera przymierza / z ludźmi nieſzczyremi / czule cżáſu káżdego / cżeka kreſu ſwego.

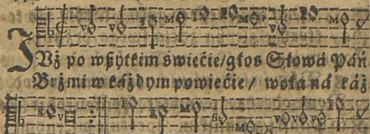
9. Niebeſpiecżna beſpiecżnośći / narodu ludzkiego / że zwłocżą od młodośći do zgonu ſámego / żywotá polepſzenie / y duſz opátrzenie.

10. Rácz nam dáć z ſzczerey miłośći / Jezu Chryſte Pánie / pośiłek z wyſokośći / day z grzechow powſtánie / day chęć do Słowá twego / pęd cżás do tego.

11. My do dobrego nie mamy / śiły ſámi z śiebie / ále w tobie ufamy / náſzá moc od ćiebie / y naſłábſzy cżłek w ſobie wſzytko może w tobie.

12. Rácz w nas utwierdźić ſtátecżnie / Słowo twoje Pánie / day pełnimy ſerdecżnie / święte przykazánie / day nam mieſzkáć u śiebie / ná świećie y w niebie: Amen.

PIESN CXXVI.

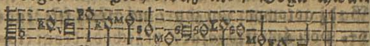
JUż po wßytkim świećie/głos Słowá Páń

Brzmi w káżdym powiećie/ woła ná káż

ſkiego/

dego. Żeby śie uználi/ Bogu chwałę

dáli/grzechy opuśćili/á pobożnie żyli.

2. Pan Bog nász chętliwy/ ludzkiego zbá-
wienia :/: dał Kroł miłośćiwy/ſłodkiego imie-
nia: ℵ Przyjmuje káżdego/ pokutującego/
ktory w niego wierzy/á cnoty śię dźierży.

3. Ale tákich máło wieku dźiśieyſzego :/:
Ktorym by śię chćiáło/ ſłucháć głoſu tego ℵ
Wolą okazáły/ błąd ludzkiey uchwały/ niż
rádę świętego/ Oycá niebieſkiego.

4. Lekce więc dźiś ſobie/ ludźie grzech ßá-
cują :/: W śmiertelney chudobie/ námniey śię
nie czują ℵ Kto je/y od kogo/jáko kupił dro-
go/nie myślą nic o tym/ co ma być ná potym.

5. A Pan dobrotliwy/ choćia ß wßytkim
włada :/: Z pomſtą nieſkwápliwy/ dźień ſą-
du odkłada ℵ Czekájąc nápráwy/już ſtráco-
ney ſprawy/ w ludźiách nie brákuje/ káżdego
rátuje.

6. A coż też człowieku/ może być droższe-
go :/: Jáko w káżdym wieku/ łáſká Bogá te-
go? ℵ Co nie dba ná dáry/ áni ná ofiáry/
ále te miłuje/w ktorych ßczerość czuje.

7. Wolny tego czáſu/ przyſtęp jeſt káżde-
mu :/: Z grzesznego niewczáſu/powſtawájące-

mu. Pan z niebieſkiey gory / w tym śię kocha / ktory / zlepſza żyćia ſwego / drżąc przed ſłowem jego.

8. Vſpráwiedliwienie / zá wiárą pochodźi :/: Nowe odrodzenie / swięte ſpráwy rodźi. Kto Páńſki / z Páńſkimi / ſpotkuje wiernymi / pilnuje jednoty / ubiera śię w cnoty.

* 9. Obroćże śię káżdy do Páná ſwojego :/: Bądź gotowym záwżdy / ná głos łáſki jego / Poki świátło jáſne / przechodź drogi ćiáſne / czás Bożey miłośći / wyżyj w przyſtoyności.

10. Komu dał Bog pojąć własne obłądzenie :/: A ſczęśliwie przejąć / nadrożſze zbáwienie. Pilnie przeyſtawáy / mądrze rozeznaway / Proroki prawdźiwe / Proroki fałſzywe.

11. Złych ſtrzeż śię uśilnie / oddáy śię dowiernie. Tym co ſłużą pilnie / y ſáſują wiernie / Z żądośći zbáwienia / tym śię zwierz ſumnienia / ſzánuy / ják ſámego Páná / posłow jego.

* 12. Raczyłeś dáć Pánie / Sługi ſwe prawdźiwe :/: Maſz o nas ſtáránie / ják o członki żywe. Ráczże nas ſpráwowáć / rácz w łáſce ſwey chowáć / bym w wierze ſpołecznie / wytrwáli ſtátecznie.

13. Day byſmy w trudnośći / twą obronę ználi :/: Wſzytkie przećiwnośći / dla ćiebie znaſzáli. Z miłośierdźia ſwego / prowadź z nas káżdego / z źiemſkiey śmiertelnośći / do wiecżney rádośći / Amen.

PIESN CXXVII.

Notą Pieśni LXXVI.

ZWeselem y z rádośćią wßyscy záśpie-
waymy / ßczyrą chwałę Páńską śmiele
wyznawaymy / Boże z wysokośći / Du-
chem swym przyspórz nam serdeczny stałośći.

2. Raczyłeś nas obdárzyć czásu ostátnie-
go / nadrożßymi skárby króleſtwá wiecznego
Słowem Syná twego / z kąd śię owoc rodźi
zbáwienia dußnego.

3. Jáśnie śię okazáło wielkie záwiedzie-
nie / wieku dźiśieyßego / błądy y záślepienie /
w ktorym czárt woiował / práwą chwałę Bo-
żą zdrádliwie zepsował.

4. Ale śię już ná jáwią / wßytko ukazáło
welie możnych królestw / do prawdy przystá-
ło: już śię obaczyli / fałßywą náukę / chętni
porzući i.

5. My też dźesmy ktemu / od Páná wezwá-
ni / zá spolne rycerze ná ten boy wybráni / zá
swoim Hetmánem / spießmy śię Chrystusem
wiekuistym Pánem.

6. Nie bądźmyż nieśmiáłymi wiecey Ni-
kodemy / Boć ták łáskę Páńską snádniey pozy-
ßczemy / gdy bez obłudności / służyć mu bę-
dźiemy w prawdźie y w ßczyrości.

7. Jesli śię będźiem wstydáć prawdy Pá-
ná swego / záwstydą śię on nas u Oycá wie-
cżnego / y on pożądány / żywot wiekuisty / ni-
byłby nam dány.

8. A ták cożkolwiek widźiem być z słow-
Bożego / mieymy śię już ktemu z sercá uprzey-
mego / nie dbáiąc ná grozy / ktorymi nas strá-
ßą przećiwnicy Boży.

9. Odeymąli nam zdrowie / wżdy nie po-
giniemy / po cieśnym żywocie / wieczny

odzierżemy/Ktory Pan zgotował/temu co dla niego/umrzeć nie żałował.

10. Wßak też Páná sámego / to pierwy pokáło / okrutnie męczono / jego święte ciáło / tákże Zwolennicy/potrácceni srogą śmiercią niemal wßyscy.

11. Tákże też ktorzykolwiek / tę prawdę przyjęli/przenáśládowánie / kwoli niey podjęli / wdzięczno im to było / sto kroć się rádością wieczną nágrodziło.
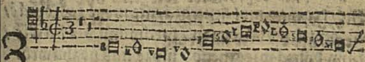
12. Y mysmy w Chrystusowe imię są pochrzczeni / przeto bysmy z nim w śmierć byli pogrzebieni : będąc uczesnicy krzyżá jego / jáko wierni służebnicy.

13. Wßák żaden płaßek nie jest / táklichey podłości/ ktoregoby nie miał / Bog w swey opátrzności : Coż nas swe stworzenie/ ktoremu uczynił krwią swą odkupienie ?

14. My tedy poruczaymy wßytko woli jego / sercy nabożnymi wołájąc do niego : O náß wieczny Pánie / day przy twoim Słowie do końcá wytrwánie.

15. Wolność po wßytkim świecie / racż mu sam otworzyć / złego Antychrystá z fałßem jego zburzyć : A potym kłopocie / day nam z sobą w wiecznym/przebywáć żywocie : Amen.

PIESN CXXVIII.

Ochotnym sercem ciebie/wysławiamy Pá-

nie/ żeś nam raczył dać słowá swojego pozná-
nie: Ty nie gárdźiß pokorą nas stworzenia
swego/ Ktorzy śię poddawamy pod moc Bo-
ſtwá twego.

2. Filozofom y pyßnym mędrkom świátá
tego / zátryłeś tájemnice krolestwá wieczne-
go : yż oni náfrozumie swym wßytko sądźili /
jáko to sam wyznawa Chrystus náß Pá[n]
miły.

3. Aleś ktemu powołał nas dźiatki wybrá-
ne/ á łáski swey pokazał skárby nieprzebráne
Zá co my słußną mamy záprawdę przyczynę
tobie cześć / chwałę/ wzdawáć ná wßelką go-
dźinę.

4 O wiekuisty Boże/ źrzodło wßey miłośći
racżyß ty nas utwierdźić duchem swey mocno-
śći / byśmy w twey prawdźie świętey státe-
cżnie wytrwáli / á swoich powinnośći pilni
przestrzegáli.

5. Lepßeć to nam stáránie/ skarb táki gotó-
wáć/ ktorego mol áni rdzá/nie może zepsowá[ć]
niż świátá obfitnego / sprawámi śię báwić
ktory dobrá wiecżnego / może nas pozbáwić.

6 Sprawuyże ty nas ktemu/ o niebieski
Pánie/ bo próżno wßytko náße byłoby stár[anie]

nie/ byś nas ktemu nie ciągnął z swey Boskiey miłości/ á mdłych sam nie podpierał ręką swey możności.

7. A my nic nie wątpimy/ że twe obiecánie/ wypełni się káżdemu/ z nas sług twych/ o Pánie/ ktore ty raczysz czynić/ gdy k tobie wołamy/ w prawey wierze/ to wszytko pewnie otrzymamy.

8. A ták káżdy z rádością/ják ná to przystoi/ chwal dobrotliwość Boską z cáłey dusze swojey: Abowiem Pan Bog dobrze tu nam czynić raczy/ á swych nędznych robaczkow nigdy nie przebaczy.

*9. Spiewáy káżdy: O Pánie/ spraw co dobrá wszego/ piosneczki te y chwały káżdego wiernego/ skoro usłyszeć raczysz łáską Bostwá swego/ weyrzy nań przez zasługę/ y śmierć Syná twego: Amen.

PIESN CXXIX.

PRzez obietnice prawdziwe/ Ewángeliy przyjętey/ rácz dáć serce Duchem żywe/ Pánie Cerkwi twojey świętey/ byśmy ją w pámięć skłádáli/ á przy niey státecznie trwáli.

2. Ty wołasz wszytkich do siebie/ do mnie podźcie obciążeni/ cy chcecie być ziemną w nie-

bie/ będźiećie ochłodzeni / jam źrzodło żywotá wiecznego/jam napoy prácuiącego.

3. Ná twe/Jezu/záwołánie/my śię wiárą ożywamy / owo nas mąż ſługi Pánie / twych śię obietnic trzymamy / wierząc temu / żeś Pan ſłowny/w upominkách wiecznych hoyny.

4. Głos Páſterzá niebieſkiego / zábrzmiał w náſzey kráinie / bliſki koniec świátá tego / Słowo Páńſkie nie záginie / Páná Chryſtuſá pilnuymy/zá nim wſzyſcy poſtępuymy.

* 5. My ktorzy mocno trzymamy/ Ewángelią świętą / beſpiecznie Amen śpiewaymy / bo ták drogą przedśięwzięta / z świátá do Bog przeydziem śmiele/ná Báránkowe weſele: Amen. PIESN CXXX.

Taż notá.

My ktorzy Bogu wierzymy/rzeczmy głoſem Amen wſzyſcy/ Day to Pánie miłośćiwy/byſmy nicnie wątpili/ náśláduiąc głoſu wierney twey świętey Ewánjeliey: Amen.

PIESN CXXXI.

Erhalt vns Herr bey deinem Wort.

BOże Oycze przy Słowie twym/rácz nas zachowáć prawdziwym/náwroć wſzytkie niewierniki / Syná twego przećiwniki.

2. O Chryste Pánie nád Pány / obroń swoje Chrześciány / okaż moc twey Boskiey ręki/niech cię z tąd sławią ná wieki.

3. Duchu święty rácz nas ćieszyć/ á jednośćią wiáry złączyć/ á czásu ostátecznego. domieść żywotá wiecznego.

4. Day nám Pánie miłośćiwy/pokoy pokiśmy tu żywi / boć nie jest żaden Bog inny / coby bronił tey kráiny / tylko ty sam Boże jedyny: Amen.

PIESN CXXXII.

Zmiłuy śię Pánie nád námi / rácz obdárzyć swymi dáry przymnoż nam práwey wiáry / byśmy ciebie miłowáli / Słowo twoje przyjmowáli / łáski twojey dostáli.

2. Ráczyż nam dáć Duchá swego / Mistrzá prawdy naświętszego/Pomocniká wiernego/świádectwo swoje nam rácz dáć/ twárdość sercá będzie zmiękczáć / wiecznie z námi przebywáć.

3. Day woley swey zrozumienie / Duszam nászym poświęcenie / łáski swey pomnożenie : Pásterze rácz przyprawowáć / prawdy przez nie rácz dodawáć/ day nam z sobą krolowáć.

Táż Pieśń, Táż Notá.

Dla Syná twego ofiáry / Oycze Swięty mnoż swe dáry/ przyspórz nam żywey wiáry/ ábyśmy słow twych słucháli/ y one zrozumiewáli/ y do sercá skłádáli.

2. Ześli nam Duchá świętego / rządce Zboru powszechnego / Doktorá niebieskiego/ oświeć serdeczne wnętrzności/ zmiękcz twárdości / zpądz ciemności / wszczep w nas czyste żądości.

3. Przyłoż zbáwienne pieczęci / utwirdz w nas słow twych pámięci / mnoż do dobrych spraw chęci : Pásterze racz sam spráwowáć / ich jezyki polerowáć / day nam w niebie krolowáć: Amen.

PIESN CXXXIII.

Wydałeś obręt duszy/Pánie/Słowá
Niech Duch twoy wiárę wzruszy/y owoc cnot
twego :/: Rep.
z niego/ Nam co ćię wyznawamy day
że przy prawdźie trwamy do tchu ostátniego.

2. Strożom praw świętych twoich / obiecy zwierzchności :/: Użycz klenotow swoich / zdrowia / szczęśliwości / Rep. Day że się rozrastáją / twey łáski doznawáją / wdźień káżdey trudności.

3. Nas też / y niższe stany świátá szerokie-

go :/: Nábaw Pánie nád Pány/pokoju wdźięcznego ☙ Day chleb z dobrym sumnieniem / nádarz nas dobrym mieniem / kroieſtwá wiecznego : Amen.

PIESN CXXXIIII.

PRośimy ćię / Oycze miłośćiwy / przez Chryſtá Syná twego záſługi / o dáry Duchá Swiętego/ Poćieſzyćielá prawego/ áby on nam sercá otworzył / ku ſłuchániu ie zápalił / ſtałe w wierze uczynił : Amen.

PIESN CXXXV.

Notą Pieśni CLI.

OYcze náſz / Duchem ſwym świętym / rácz nas rządźić ćiebie prośim / ſłowá twego nas náuczay / w wierze prawdźiwey pomnażay / ábyśmy ćię z Chryſtem Pánem z chwalili ná wieki : Amen.

PIESN CXXXVI.

O GOtt du vnser Vater biſt.

OBoże Oycze wſzechmocny/bądź pomocny/ y użycz nam Duchá ſwego/Wodzá nie omylnego :/: Wyſłuchay náſze wzdychánie / otworz Pánie/ uſtá Sługebniká ſwego/do wymow słowá twego: ☙ Otworz tez łáſkáwy Oycze/sercá y uſzy náſze/ bym wyrokow twych ſłucháli / Jimi śię ſpráwowáli / żebyśmy mogli ſkutecznie / tu ćię chwalić y wiecznie: Amen.

O PRZYMIERZU, *ALBO* UMOWIE BOZEY.

PIESN CXXXVII.

Nota Pieśni CXXXIII.

Herr Christ der einig Gottes Sohn.

CHryste Synu kochány / Oyca nawyższego :/: Od wiekow uchowány / w Boskim łonie jego. Jutrzenko z wysokośći/Słońce spráwiedliwośći/serc nászych rádośći.

2. Dla zbáwienia ludzkiego / w Ráju obiecány :/: A czásu ostátniego / národzony z Pánny. Smierćiś zá nas odpráwił / toś do niebá przepráwił/ żywot wieczny spráwił.

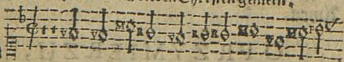
3. Day nam w twey znájomośći / wzrost day w łásce świetey :/: Vżycz nam státecznośći/ przy wierze przyiętey. Bysmy w cnotách wzrost bráli / bysmy ćię miłowáli/ z tobą żyć żądáli.

* 4. Stworzyćielu wszech rzeczy / sławo Boża wielka :/: Niebo/świát / ná twey pieczy/ w twey mocy moc wszelka. Wygładź z serc przewrotnośći / oczyść smysłow sprosnośći/ posil ćiał krewkośći

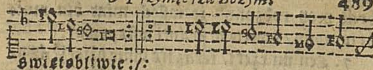
5. Vmorz co jest w nas złego/ á zdáł z łáski swojey :/: Posil duchá nászego/ niech twa łáska stoi. W wierze y w pobożnośći / prowadź z ćiesnych trudnośći / do wiecznych rádośći: Amen.

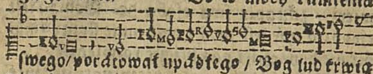
PIESN CXXXVIII.

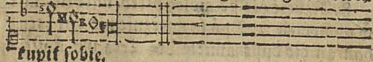
Nun frewt euch lieben Christen gemein.

NA Bożą cześć Chrześćiánie / zszedszy się Wiec przez nabożne śpiewánie/chwalmy Bo-

2. Jużem był w szátáńskiey mocy/ już mię śmierć ozionęłá :/: Grzech mię moy gryzł we dnie w nocy / w nim mię mátká poczęłá ℞ Czym dáli tym gorzey było / ták się złego námnożyło / żem wiecznie nie mogł wskoráć.

3. Prożność náuczynki było/ dobre się ubespieczáć :/: Wolney ludzkiey myśli miło / z sądem się Bożym sprzeczáć ℞ Rospácz mię zewsząd ścisnęłá / wieczna się mnie nędzá jęłá/w pieklem już miał przebywáć.

4. Lecz Pan y Bog moy łáskáwy / z miłosierdzia szczerego :/: Podiął się stráconey spráwy/podiął się mnie grzesznego ℞ Przeto mądrością swą świętą / wolą przed wiekiem záczętą/raczył do skutku przywieść.

5. Y rzekł do Syná swojego/jużci się czás zlitowáć :/: Idź korono serca mego / świát upádły rátowáć ℞ Pomoż im z grzechu ćieszkiego / ná głowę węzá stárego/zetrzyi / á kárę strąć śmierći.

6. Syn posłuszny Oycu swemu/z żywotá pánieńskiego :/: Wyszedł podobny grzesznemu/ zwálczyć czártá chytrego ℞ Moiá krew /

Serdce moy rodzony / że wßech miar dla mnie ściśniony / śmiele w ßránki wstępował.

7. Ten mi rzekł / teraz się mnie dzierż / á dobrze będzie z tobą :/: Ja ciebie / tylko ty w mię wierz / zástąpię swą osobą ✠ Bom ja jest twoy / á tyś jest moy / przy mnie stojąc / nic się nie boy / cżart nas już nie rozwiedzie.

8. Rzućić się do mojey piety / ugryźieć mię w mym ciele :/: Byś ty wiecżnie nie był jęty / dam zá cię duße śmiele ✠ Lecz ma śmierć twą śmierć ukáwi / skáziwßy ją / tobie spráwi / rozkoßny wiecżny żywot.

9. Wząwszy czegoć potrzebá / póydę do Oycá swego :/: Tobie záś dla spráwy z niebá / poślę Duchá świętego ✠ Ten prawdą bieg twoy zprostuje / ten cię w nießcżęściu rátuje / tenći moy skład ukaże.

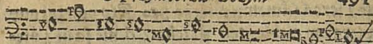
10. Com cżynił / czegom náucżał / to cżyń / w to wpráwuy inne :/: Pátrz áby Zbor moy rozmnażał / á gromił mnie przećiwne ✠ Ma chwałę buduy usilnie / ustaw ludzkich strzeż się pilnie / słowem cię żegnam swoim: Amen.

PIESN CXXXIX.
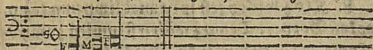
Es ist das Heyl uns kommen her.

Przyßłoć nam pewne Zbáwienie / z ßczerey Náße dosyć ucżynienie / nie miá- Bożey miłości :/:

ło tey godnośći / Wiárá Chrystusá skázuje /

tym śię sámym pieczętuje / ten zá nas

oręduje.

2. Co Bog w Zakonie rozkazał/nie był ktoby uczynił :/: Záczym nas Bog ná śmierć skazał / y ná piekło obwinił ☞ Bog chćiał duß y ćiał czystośći/wßytkich śił doskonáłośći/ swey y bliźnych miłośći.

3. Fałßywie nie jeden mnimał / yż Zakon ná to dány :/: Zeby sobie człek pomoc miał / ktory wßczął nápsowány ☞ A ono Zakon máluje/á nas nam konterfetuje / jákim kto / pokázuje.

4. Nie mogł z ludźi grzeßnych żaden / zbyć win z własney swey śiły :/: Kuśił śię o to nie jeden / lecz śię grzechy śiliły ☞ Nie ważne zwierzchne świątośći/bez wnętrzney spráwiedliwośći/y serdeczney ßczerośći.

5. Gdy práwá było dostáwáć/ álbo ginąć nam trzebá :/: Pan Bog śię raczył zlitowáć/y posłał Syná z niebá ☞ Ten dość Bożemu gniewowi/ dość uczynił Zakonowi/dał żywot człowiekowi.

6. A yż już mamy tákiego/co spełnił Zakon Boży :/: Ten ktory uwierzył w niego / niechay sobą nie trwoży ☞ Tylko twe dość uczynienie / twa krew Jezu / twe męczenie / twoja śmierć me zbáwienie.

7. Dźiey śię co chce ja śię twego / Boskiego słowá dźierżę :/: A coś rzekł temu z cále-

go / sercá sámemu wierze ✠ Kto ochrzczony wierzy w ćiebie / ten z ćiebie / á nie sam z śiebie / ma żywot wieczny w niebie.

8. Kto z wiáry jest spráwiedliwy / ma też y pokoy Boży :/: Temu z wiáry strumień żywy / płynie co cnoty mnoży ✠ Wiárá miłość Bożą rodźi / z tą y miłość bliźnich chodźi / y wszystko co śię godźi.

9. Grzech z Zakonu bywa poznan / z tąd strách sumnienia złego :/: Ewángelia nieśie Pan / tá záś ćieszy grzesznego ✠ Mowiąc: jedno ty mnie słuchay / w Zakonie ulgi nie szukay / ni w swych uczynkách ufay.

10. Zá nic nie stoją bez wiáry / zwierzchne świętobliwośći :/: Nie przyjemne warg offiáry / idące z wątpliwośći ✠ Cnoty z wiáry wagę máją / w tey śię Bogu podobáją / inák ceny nie máją.

11. W nádźiejey wierni czekáją / Bożego obiecánia :/: Celow pewnych nie stawiáją / ácz pewni zmiłowánia ✠ On sam wie kiedy rátowáć / wie kiedy co ma dárowáć / umie nam słowo chowáć.

12. Nic to choć nas podczás zbywa / jákby nas zpuśćił z pieczy :/: Gdy czás upátrzy przybywa / y wspiera nászych rzeczy ✠ Życzliwy nam w swey osobie / słowu ktore przyrzekł tobie / wierz pewniey niż sam sobie.

* 13. Bądź cześć wiecznemu Krolowi / Bogu Oycu násze mu :/: Tákże y jego Synowi / y Duchowi świętemu ✠ Pánie coś záczął dobrego / dopełń / á poświęć swojego / w nas Imienia świętego.

14. Przyydź y kroluy: Bądź ná źiemi / wola

kwa idko w niebie :/: Day chleb / day zgodę z bliźnimi / zgładź grzech prosimy ciebie Je- Broń od pokus Zboru twego / á zbáwiwszy nas od złego / wiedź do Ráju ślicznego ; Amen.

PIESN CXL.

Kompt her zu mir spricht Gottes Sohn.

Zák nas woła sam Syn Boży / wy / ktore grzech / śmierć / świát trwoży / sám co żywo bywaycie / u mnie wszyscy prácuiący / obciążeni / y prágnący / wody żywe czerpaycie.

2. Złożywszy nakogi swoie / bierzcie ná się járzmo moie / y uczcie się odemnie / cichey pokory serdeczney / ták znaydziecie ná czás wieczny / duszno odpocznienie / w emnie.

3. Járzmo moie jeszczi słodkie / y brzemię moje jest lekkie / nie ciężkie przykázánie ; bo ten co się z Bogá rodzi / triumf nád świátem przewodzi / przez wiárę wyznawánie.

4. Jákom was słowem swym spráwił / jákimem się y sam stáwił / ták sobie poczynaycie / jeśli wam tu ná czym schodzi / w niebie się dobrze nágrodzi / tylko nie ustawaycie.

5. Coście do Bogá przyszli / stárni / podli / wielcy / máli / dla Páńskiego Imienia / sprá-

wując śię słowem jego/zápráwuyćie do ćieśkiego/duße swe pokußenia.

6. Złym zá złe nie oddawayćie / złość dobroćią przemagayćie / choć śię świát z tego śmieje / krzywdy swe kłádąc ná Páná / tedy gdźie jest ćiásna brana / idźćie pełni nádźieje.

7. Gdyby śię wam ták dźiać miáło / iáko lubi grzeßne ćiáło/ zginełaby w was bojaźń / te w syniech Oćiec buduje/ przez pokusy ták uymuje ćiáłu obrokow przez kaźń.

8. Jesli śię wam zda krzyż srogi / uważćie piekielne trwogi / tám płácz zębow zgrzytánie/y ogień nie ugáßony/ á robak nie nmorzony/gryść nigdy nie przestánie.

9. Wierni po krotkim kłopoćie / króluja w wiecznym żywoćie / tym my sobie cukruymy/ świeckie smetki; dla wiecznośći / dożywotne puśćmy włośći/w niebie skarb naß wáruymy.
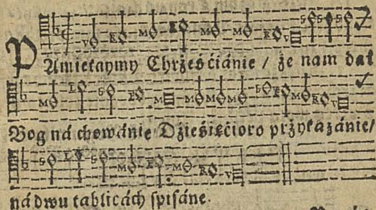
10. Kto krwa przy JEzuśie Pánie/ ten ná sądźie dobrze stánie/ á kto zás stráći wiárę / bárzo sobie źle posłużył/ná sumnieniu śię zádłużył/mąkę będźie miał nád miárę.

11. Oto Páńskie wßytko widźi / Bog śię nießczyrośćią brzydźi/temu/co chce do niebá/ serdeczney sprawiedliwośći / w wyznawániu bespiecznośći/ z wiáry żywey potrzebá.

12. Co nam Bog obiecáć raczył / w czym Duchá dáć nie przebaczył/dla pośiłku náßego w tym nas pewnie nie záwiedźie / po śmierći wiecznie przywiedźie do Ráju dźiedźicznego.

* 13. Pełń nam słowo sławny Pánie / niech mdła wiárá nieustánie / że twe brzemię dźwigájąc/járzmo sobie cukrujemy/twym torem postępujemy/ day wniść w niebo śpiewájąc: A.

O PRZYKAZANIU BOZYM.
PIESN CXLI.

PRzyiętaymy Chrześćiánie / że nam dał Bog ná chowánie Dźieśięćioro przykazánie / ná dwu tablicách spisáne.

2. Pierwße jest / nie miey innego / Bogá oprocz mnie sámego. Wtore: Obrázu żadnego nie czyń / áni chwal onego.

3. Trzećie: Imienia Bożego / nie bierz dáremno świętego: bowiem Bog nie skárdnego / nigdy nie puśći tákiego.

4. Czwarte: Dźień odpoczynienia / poświęć zábáwą zbáwienia. To czworo pierwßey tablice / Bogá śię tylko dotycze.

5. Piąte: Maß Oycá / Mátkę czćić / chceßli długo ná świećie żyć. Szoste: Nie morduy bliźnego / nie życz mu nic ßkodliwego.

6. Siodme: Grzechu nieczystego / strzeż śię czásu wßelákiego. Osme: Nie krádni / nie zdradzay. Dźiewiąte: Fałßu nie mawiay.

7. Dźieśiąte: z sercá twojego / nie żąday co jest bliźniego / Żony / sługi / wołu jego / ni żadney własnośći jego.

8. Wtora tablicá ma w sobie / cosmy winni sámi sobie: Ják we zwierćiedle swe złośći / widźimy y powinnośći.

9 Krotkie ogárnienie tego / mamy Zakonu

Bożego/u Mátthеuszá wznowione/przez Chrystá w Nowym Zakonie.

10. Miłuy Páná Bogá twego / ze wszytkiego sercá swego / bliźnego / jáko sam siebie/ chcesz li żyć ná wieki w niebie.

* 11. Ráczże nam dáć miły Pánie / skruchę y grzechow uznánie : ábyśmy pobożnie żyli/ twą święte wolą pełnili : Amen.

PIESN CXLII

Erheb dein Hertz thue auff dein Ohren.

Słuchay Izráelu tey mowy / nie zátwárzay sercá swego / táć Bog swymi własnymi słowy/mowić raczy do káżdego.

2. Jam jest Bog twoy/com ćię z ćięskiego/ niewolstwá twego wybáwił/ nie będźiesz miał Bogá obcego/ bom tę ćześć sobie zostáwił.

3. Ani czyń obrázu rytego / z żadney tu ná świećie rzeczy / nie czyń mu pokłonu mojego/ pámiętay to mieć ná pieczy.

4. Imienia Páná Bogá twego / ná dáremno bráć nie będźiesz / inácżey károania srogiego/z gniewu mojego nie zbędźiesz.

5. Sześć dni masz do swojey roboty/ odpoczywáy dniá śiodmego / bo y sam Pan Bog dniá soboty/ przestał uczynku wszelkiego.

6: Czćiże Oycá y Mátkę swoję / czyń to záwżdy bez przestánia / á Bog ućieszy duszę

swoje/wedlug swego obiecánia.

7. Nie zábijay bliźnego swego/wystrzegay się cudzołostwá/áni nie okradáy żadnego/ nie mow krzywego świádectwá.

8. Nákoniec nie bedźiesz pożądał / domu bliźniego swojego / áni też zazdrośćią pogladał/ná wszytko cokolwiek jego.

* 9. Twojeć ustá Boże mowiły / to naświętsze przykazánie/by je sercá násze pełniły / rácz nam to dáć miły Pánie; Amen.

PIESN CXLIII.

Mensch wiltu leben Seliglich.

Człowiecze ná świećie żywy chcesz li być wiecznie szczęśliwy / dźieśieć słow Bogá wiecznego/przypuść do sercá swego/ Kyrieleyson.

2. Jam Bog twoy : Bogá innego/nie miey/ ni obrázu mego/ nie wymyślay / rádzę tobie/ lecz mię w serce włoż sobie/Kyrieleyson.

3. Márnie mojego Imienia / nie bierz/lecz w czás utrapienia/mnie wzyway/ á dniá śiodmego/im się dźiełá świętego : Kyrieleyson.

4. Cżći Oycá y Mátkę twoie/chcesz li poznáć łáskę moję / nie zábijay / żyi w czystośći / á strzeż się wszeteczności : Kyrieleyson

5. Nie krádni / nie świadcz fálszywie / cudzego nie żąday chćiwie/to czyń/jesli chcesz być żywym/ y ná wieki szczęśliwym : Kyrieleyson.

O WIERZE CHRZESCIANSKIEY.

PIESN CXLIV.

WIerzę w jednego Bogá/ Oycá wszechmogącego/ Stworzycielá niebá y ziemie.

2. Wierzę y w JEZU Chrystá/ Syná jego jedynego Páná nászego/ ktory się począt z Duchá świętego národził się z Máriey Pánny: Vmęczon pod Ponckim Pilatem: ukrzyżowan/ umárł y pogrzebion / Zstąpił do piekłow: trzećiego dniá zmartwychwstał: wstąpił ná niebiosá : siedźi ná práwicy Bogá Oycá wszechmogącego. Ztámtąd przyjdźie sądźić żywe y zmárłe.

3 Wierzę w Duchá świętego / święty kośćioł Chrześćiáński. Swiętych obcowánie: Grzechow odpuszczenie/ Ciáłá zmartwychstánie/ y żywot wieczny/ Amen.

PIESN CXLV.

WIerzymy w jednego Bogá/ Oycá wszechmogącego/ Stworzyćielá niebá/ y ziemie/ y wszech rzeczy widomych y też niewidomych.

2. Y w jednego Páná nászego Jezu Chrystá/ Syná Bożego jednorodzonego / á z Oycá przed wszytkimi wieki národzonego : Bogá z Bogá : świátłość z świátłośći : Bogá práwego/ z Bogá práwego : národzonego / nie stworzonego : jedney istnośći z Oyczem wiecznym/ przez ktorego wszytko jest stworzono.

3. Ktory / dla nas grzesznych ludźi/ y dla

náſzego zbawienia zſtąpił z niebá wyſokiego / y wćielił śię Duchem świętym / z Máriey národził śię z cney Pánny / y ſtał śię człowiekiem.

4. Dla nas też jeſt y ukrzyżowan pod Pontſkim Piłatem / męczon y pogrzebion: Y wſtał zmartwych dniá trzećiego / podług świętych Piſm / y wſtąpił ná niebioſá / śiedźi ná práwicy Oycá wſzechmogącego / z támtąd zás przyjdźie z wielką ſławą ſądźić / wſzytkie żywe y zmárłe: jegoż Króleſtwu nie będźie końcá.

5. Wierzę w Duchá świętego / Páná á ożywićielá ſwego: Ktory od Oycá / y od Syná z wiekow pochodźi: Ktory z Oycem / y z Synem weſpoł / chwalon y wielbion od wiernych bywa: Ktory mowił przez Proroki.

6. Jeden być święty Kośćioł Chrześćiáńſki powſzechny y Apoſtolſki: Wyznawam też być Chrzeſt jeden / ná grzechow moich odpuſzczenie / y oczekawam zmartwychwſtánia wſzytkich ludźi zmárłych: y żywotá wieku przyſzłego / Amen / Amen / Amen.

PIESN CXLVI.

Wier glauben all an einen Gott.

My wſzyſcy w jedynego / wierzym Bogá ſwego / niebá / źiemie Stworzyćielá / rzeczy wſzytkich Rządźićielá / Oycá wſzech nas dobrotliwego Ktory śię podjął ná wieki duſz / y ćiał náſzych opieki / rzekł nas ſtrzedz od káżdey przygody / od upadku y wſzelkiey ſzkody onże o nas zámiáduje / we dnie / w nocy o nas czuje / on wſzytko wſzędźie ſpráwuje.

2. Tákże wierzym w Bożego / Syná / Páná

swego / ten Duchem świętym poczęty / z Maryey dziewicy świętey / urodził się człowiekiem prawym. męczon/ukrzyżowan/umarł/ zstąpił w piekło/ Dyabła potárł/ od umárłych wstał dniá trzeciego / wstąpił do niebá wysokiego / usiadł po Bożey prawicy / z támtąd ná sąd zmárłych / żywych / przydzie podług słow prawdziwych.

3. Wierzym w Duchá świętego / Ciesżyćielá swego/ z Oycá/ z Syná idącego / w Máiestaćie im rownego / Bogá nászego prawdziwego : Zboru świętego zebránie / á w nim świętych obcowánie / y grzechow wszytkich odpusczenie/ ćiáłá od umárłych wskrzeszenie / áż y żywot wieczny Amen ; day że nam w tey wierze Pánie/ z nádzieią szczęsne skonánie/ Amen.

Tàż Pieśn.

My wierzymy w jednego Bogá Stworzyćielá wszego świátá / iż on nászym Oycem został nas sobie zá dziatki obrał. Ten nas ná wszelki czás widzi / ćiáło/ dusze on sam żywi : Złych wszytkich przygod nas broni / od Czártá y od rokus chroni : Nie spi/ stára się o nas / strzeże sam / y pilno czuje : bo ten swoje wierne miłuje:

2. My wierzymy w Syná Bożego/ w Jezu Chrystá Páná swego. Ten z Oycem z wieku kroluie / mocą / cześcią z nim porownuie. Ten Duchem świętym poczęty / národził się z Pánny świętey. Pod Piłatem ná krzyżu wisiał / Vmárł / Pogrzebion / w piekło zstąpił zmartwych wstał/ wstąpił w niebiosá / siadł ná prawicy Bogá Oycá/ z támtąd przydzie są-

dźić człowieká.

3. My wierzymy w Duchá świetego/ z Oycem/ z Synem jedynego/ ktory smetne sercá nászé/ cnoty nádáwia/ cieszy záwsze. Wierzymy Zbor Chrześciáński/ Swiętych obcowánie Páńskich/ Grzechow wszelákich odpuszczenie/ Ciáłá po śmierći zmartwychwstánie/ potym Zywot wieczny w niebie: Przetoż Pánie prośimy ćiebie/ trzymay nas w tey wierze przy sobie: Amen.

O MODLITWIE PANSKIEY

PIESN CXLVII.

Oycze nász/ ktoryś jest w niebieśiech/ świeć śię Imię twoje/ Przyydź krolestwo twoje/ Bądź wola twa jáko w niebie/ ták y ná ziemi. Chlebá nászego powszedniego day nam dźiśia/ Y odpuść nam násze winy/ jáko y my odpuszczamy/ nászym winowáycom/ Y nie w wodź nas ná pokuszenie Ale nas zbaw ode złego/ Abowiem twoje jest krolestwo/ y moc/ y chwałá/ ná wieki wiekow. Amen.

PIESN CXLVIII.

Prośim ćię ktory mieszkasz/ ná wysokim niebie :/: Nie rácz Oycze dźieći swych/ odrzucáć od śiebie :/: Ale swe miłośierne/ náktoń ku nam uszy/ á niechay ćię nabozna/ prozbá nászá ruszy.

2. Imię twe przed ktorym tez/ Duchy złe pádáją :/: Niechay wszytkie narody/ w uczćiwośći mają. :/: A day/ byśmy w twey wierze ták státecznie trwáli/ jákoby z nas niewierni/ dobry przykład bráli.

3. A nie odwłaczay dáliey swego pánowá-

nia :/: Vżal się tak cieszkiego / sług twych mordowánia ⸎ Nieprzyiaciołom nászym / wyrwi nás z pászczeki / á ty sam rácz krolowáć / iáko Pan ná wieki.

4 Nie dopuszczay nam według / myśli nászych błądźić :/: Ale nas rácz naświetszym / słowem swoim rządźić ⸎ A iáko snádnie władniesz / biegi niebieskiemi / tákże się tez wola twa niech dźieje ná źiemi.

5 Pánie ty sam wiesz lepiey / czego nam potrzebá :/: Ráczysz nam dźiś użyczyć / powszedniego chlebá ⸎ Nędzne polne ptászątá / nie orzą nie śieią / á wżdy iednák z łáski twey / od głodu nie mdleią.

6. Złości nász przed tobą / wszytkie wyznawamy :/: Nadźieię w miłośierdźiu / twoym pokładamy ⸎ Ze ty z námi łáskáwie / postępowáć raczysz / á nam iáko my drugim wszytkiego przebaczysz.

7. Nie w wodźźe ná pokusy / przyrodzenia mdłego :/: Vchoway nas złych przygod / z miłośierdźia swego ⸎ Bowiem twe iest krolestwo / twoiá moc y chwałá / á ták będźie ná wieki / nieodmienna stáłá. Amen.

PIESN CXLIX.

Modlmy się Oycu swemu / w pokorze y w cichośći / temu á nie innemu / co iest ná wysokośći / ten się nád námi zmiłuie / o co prośić będźiemy / z łáski swey nam dáruie.

2. Ták Pan Chrystus slubował / swym wiernym zwolennikom / gdy się od nich gotował / iáko swym miłośnikom / mowiąc: gdy prośić będźiećie / mnie Pośrzednikiem máiąc / w Imie

moje weźmećie.

3. Kołácmyż ná drzwi jego/ poki nam chce odewrzeć/ przestáwszy wszego złego/ bo mamy wszyscy pomrzeć/ potym sędziego strásznego/ nuśim słucháć ortelu/ ná człowieká grzesznego.

4. O ludzkie pokolenie/ wielce zápámiętáłe/ przecz śię w ćięszkie trapienie/ chcąc wdawasz á w niemáłe? wiesz żeć rękoymiá nie będzie/ jeżli w on wieczny ogień/ twoy żywot podan będźie.

5. Już otwárte drzwi k niemu/ y łáskę swą dáruje/ człowiekowi káżdemu/ co śię grzechow wáruje/ nie będzie w niczym przestyszan/ ták przyobiecáć raczył/ swym wiernym nász miły Pan.

6. Oycze nász ktory's w niebie/ w swey wieczney wszechmocnośći/ usłysz nas prosim ćiebie/ w tey tu ćięszkiey záłożći: Swięć śię w nas Imię twe święte/ niech zwyćięstwá nie máją/ potkum Diabły przeklęte.

7. Przyydź k nam krolestwo twoje/ y rácz je w nas pomnożyć/ pásąc nas owce swoje/ ktores ty raczył stworzyć/ á niechay śię záwsze stánie/ jáko ty sam raczysz mieć/ wola twa święty Pánie.

8. Duszam ku obżywieniu/ chleb duchowny niebieski/ ćiáłom ku pośileniu/ záś ten powszedni ziemski/ ty co niebem/ źiemią rządźisz/ pokarm przyodkiem duchowny/ y niebieski day nam dźiś.

9. Odpuść nam násze winy/ ják y my odpuszczámy/ winnym nászym ich winy/ ná twoy śię ślub spuszcząmy/ że też nam ráczysz odpu-

śćić / á w dźień on nastrászliwszy / w pocżet
ziaś rnych przypuśćić.

10. Nie w wodź nas w pokuszenie/na ćiele/ ni ná duszy / rácz nam dáć wspomożenie / byśmy wszytkie pokusy/ktore nam chcą wielce skodźić/zá twoym wspomożeniem / mogli mężnie zwyćiężyć.

11. Zbaw nas od wszego złego / Oycże nász namileyszy/cżesnego y wiecżnego/Obronco nasilnieyszy/ták ná duszy ják ná ćiele/pomoż nam przezwyćiężyć wszytkie nieprzyjaćiele.

* 12. Ciebie wszechmocny Boże/sámego wyznawamy/w modlitwie y w pokorze/k tobie się uciekamy/byś nas ku raczył wysłucháć/w imieniu Syná twego / potym wiecżny żywot dáć.

13. Bo twoje jest krolestwo/ ná niebie y ná ziemi/moc/ chwałá y zwyćięstwo/ nád przećiwniki wszemi/Amen zá rzecż pewną mamy / że coś raczył obiecáć/ to wszytko otrzymamy: Amen.

PIESN CL.

Nota Pieśni CXLII.

O Prze niebieski prosim ćiebie / święć się Imie twe: przyydź Pánie krolestwo twe/ wola / ják w niebie / ták ná ziemi / niech się stánie.

2. Chlebá nászego powszedniego / day nam dźiśia/odpuść złość/ják innym z roskazánia twego/przebacżamy ich krewkośći.

3. Nie w wodź nas w pokusy o Pánie: ále nas zbaw od złego / ábowiem twe jest krolowánie/moc chwałá/ do wieku wszego: Amen.

PIESN CLI.

Vatter unser im Himmelreich.

Oycze nász ktoryś jest w niebie/ chceß bysmy bliźnie dla ciebie/ jáko siebie miłowáli/ w tobie ják dźiatki ufáli/ á usty sercá czystego chwalili ćię Oycá swego.

2. Poświęć święte Imię twoje/ przez zbawienne słowo twoje/ spraw że żyjemy uczćiwie spráwiedliwie/ świątobliwie/ oddal prawdę fałszujące/ náwiedź ná drogę błądzące.

3. Opiekay się Boże swymi/ króluy w nas czásy wiecznymi/ Duch twoy święty niech nas wodźi/ niech w nas dáry swoje rodźi/ hámuy Szátáná srogiego/ rátuy Zborn wybránego.

4. Jáko w niebie ták ná źiemi/ niech wolę twoję czynimy/ przyday w zły czás zmężnośći/ przyday w krzyżu ćierpliwośći/ powśćiągni ćiáłá nászego/ hámulcem wyroku twego.

5. Pánie/ rácz nam co potrzebá/ dáć dźiś powszedniego chlebá/ strzeż od moru/ y od woyny/ day wszytkiego obrok hoyny/ twoy day pokoy/ strzeż chćiwego/ strzeż nas sercá rozrzutnego.

6. Oycze z Oycowskiey litośći/ rácz prz-

baczyć náßych złośći/jáko y my przebaczamy/ winowáycom ktore mamy / niech pánuje ſkromność świętá / niech przepádnie złość przeklętá.

7. Nie w wodź nas w pokuſy Pánie / á gdy czárt przećiw nam ſtánie / z przodku / z tyłu táćz záſtáwie / ſtáwić śię przy náßey ſpráwie / pośil wiáry Duchem świętym / przećiwko czártom przeklętym.

8. Rácz nas wybáwić od złego / w ten zgon wieku nagorßego / day dobry boy oſtáteczny / odeym bodźiec śmierći wieczney / day z świátem ßczeſne rozſtánie / bierz w ręce ſwe duße Pánie.

* 9. Amen ná to záśpiewaymy / á z wiárą Bogá wzywaymyż / że prozbę ſercá náßego / przypuśći do uchá ſwego / Amen / Amen powtarzaymy / że nas Bog ſłyßy ufaymy: Am.

O CHRZCIE SWIETYM.

PIESN CLII.

Chwałę Pánu daycie / wßyſcy wierni jego / Weſoło śpiewaycie / ná cześć Bogá ſwego / Yż nam Syná dárował / ná śmierć ofiárował / w ktorym mamy zbáwienie / y grzechow zgłádzenie / y wieczne zwielbienie.

2. Syn Boży ná ziemi/ słowo swe zwiástował :/: Cudámi Boskimi / w wiárę zákprawował ☞ Ná to y służbę swoię/ y świątość oboię/ kościołowi dárował / ustáwą wárował/wprzod sam kredencował.

3. Chrzest pierwsza świątością/przymierza/nowego :/: Jest zwierzchnią pewnością/ umycia wnętrznego ☞ Wszytkich grzechow zgłádzenia / wárunkiem sumnienia/ w Imię Oycá wiecznego / y Syná Bożego / y Duchá świętego.

4. OdChrystusa Páná/nász święty Chrzest poszedł :/: Bo mu tá moc dáná/ ktorey godnie doszedł ☞ By niebem / ziemią rządził / áby to sporządził / co należy do jego/ Kościołá świętego / porządku dobrego.

5. Y ci ktorzy brali wprzod Duchá świętego :/: Nie się nie zbraniáli / iść do Chrztu Páńskiego ☞ Kto z przepychu / z niewiáry/ tą pieczęcią wiáry / gárdzi / ten się záwodzi/z Bogiem się nie zgodzi / drogą śmierci chodzi.

6. Ci co chrzest przyjęli / z wyznániem swey wiáry :/: Moc Synostwá wzięli/z niebieskimi dáry ☞ Z tym się opowiádáją / yż wárunek máją/od Oyca niebieskiego / y Syná Bożego y Duchá Swiętego.

7. Ci z siebie zewloczą / Adámá stárego :/: A ná się obloczą Adámá nowego ☞ Z Chrystusem pogrzebieni/ z nimże obżywieni / w żywocie nowym chodzą / cnoty święte rodzą / do Bogá przychodzą.

8. Páná jedynego / jedne wiárę mamy :/ Z podánia Páńskiego / jeden Chrzest trzymą

my ☙ Jeden Duch / jedno ciáło / niech śi
chowa cáło / we wszelkiey pobożnośći / y w
pewney ufnośći / do wieczney rádośći.
* 9. Oycze namileyszy / coś nas obrał sobie
Synu namocnieyszy / co nas Bog dał tobie ☙
Duchu świety dobroto / o Bostka jednoto
Bądźże od nas chwalony / bądź ná wszystki
strony / ná wieki wielbiony: Amen.

PIESN CLIII.
Nota Pieśni XVII.

Dziekujmyć wszechmogącey / Boże wie
cznie pánującey / Krolu niebieski / Mo
nárcho ziemski / naświetszy Odkupicielu lu
dzki ☙ Żeś nas w młodośći / przyjął do
swey uczestnośći / przyimuy do niebieskiey rá
dośći: Amen.

PIESN CLIV.

Idźcie ná wszystek świát / á zwiástuycie
Ewángelią / wszemu stworzeniu: Kto uwie
rzy / á ochrzći śię / będźie zbáwion: á kt
nie uwierzy / będźie potepion.

O WIECZERZY PANSKIEY PIESN CLV.

Jezus Chrystus żywot nász / násze zbáwie-
nie / nász pokoy / násze uspráwiedliwienie / Ucze-
stnik przyrodzenia ludzkiego / naświetszy płod

żywota Pánieńskiego.

2. Odeymując nas srogiemu Szátánowi/ y czyniąc dosyć Bożemu gniewowi/ Duße swojey własney nie ßánował/ lecz ją ná śmierć krzyżową ofiárował.

3. A ná wieczną pámięć dobrodzieystwá tego/ zniozßy Báránká stározakonnego/ wieczerzą nam nową nágotował/ á w niey ciáło/ y krew swą nam dárował.

4. Chleb ieść kazał/ mowiąc: to jest moje ciáło/ ktore będzie ná krzyżu śmierć cierpiáło: Wino dawßy krwią je swą wyświadczył/ ktorą grzechy świátá popłácić raczył.

5. Mamy stoł gotowy Zbáwiciela swego/ tylko godnie przystępuymy do niego: Bo kto ku niegodnie przystępuje/ ten sobie sąd y śmierć wieczną gotuje.

6. Doświadczyć się y uważyć nam potrzebá/ yż ten stoł jest wielkiego Krolá z niebá/ Chleb jest ciáłem Bogá prawdziwego/ wino krwią/ ktorą nábył Zboru swego.

7. Gdybyśmy się mogli sámi porátowáć/ nie trzebáby Pánu z niebá zstepowáć coż nam po śmierći Syná Bożego? jeźli jest gdzie spráwiedliwość procz niego.

8. Kto chce godnie przyiąć te święta objáte/ ma sobie sporządzić weselną ßáte/ osądziwßy się w swey nieprawości/ według práwá Bożey spráwiedliwości.

9. A zrzućiwßy z siebie złe stáre nałogi/ przystępuymy wiárą ná święte progi/ do

Ołtarzá wybránych własnego/ dla pożywánia Báránká Bożego.

10. Cobykolwiek miał kto do swego bliźniego odpuść mu chętnie z sercá uprzyjmego/ od nas urdżone odpraszaymy/á z kośćiołem się Páńskym pojednaymy.

11. Potym tákowych jákie Pan z wysokośći / postánowił / używaymy świątośći / głosu Pásterzá swego słuchaymy / nie ujmuymy nic/áni przydawaymy.

12. A przymierze z Pánem utwirdziwszy wieczne/ postánowienie uczyńmy serdeczne: jemu służyć w wszelkiey pobożnośći/ w trzeźwośći y w świętey spráwiedliwośći.

* 13. Páńską śludzy Páńscy śmierć opowiádaymy/á czule w nádźiejey oczekawaymy/sławnego przyśćia Bogá wielkiego/ JEzusá Odkupićielá nászego.

* 14. Bądźże Chlebie żywy cześć y chwałá tobie/ że nas kármisz y nápawasz sam w sobie: O rácz dáć bym z twojey obfitośći / doszli w niebie wybránych społecznośći: Amen.

PIESN CLVI.

Chwal wierny Zborze świętego / Królá Zbáwićielá swego / śpiewáy pieśni ná cześć jego.

2. Iáko możeß day cześć jemu / bo dość
jo dno czći wiecznemu / nikt nie odda Tworcy
w emu.

3. Powod chwały osobliwy / podawa z śie-
bie chleb żywy / pokarm niebieski prawdźiwy.

4. Ktory przy błogosławionym / stole dał
wánaśći onym / Vczniom ná to sporzą-
zonym.

5. Niechże brzmi niech śię ozywa / Muzy-
á wdźięcznie krzykliwa / niech serce ochotnie
śpiewa.

6. Dźiś dzień duchowney rádośći / Dźień
acney Páńskiey Swiątośći / Dźień wybrá-
ych społeczności.

7. Przy tym stole Krol náß dáry / rozdawa
wojey ofiáry / zniozßy ćień Báránká stary.

8. Stárość nowy rząd nicuje / prawdźie
igurá ustępuje / jáśny dźień noc ćiemną psuje.

9. Co Pan czynił / to też swemu kazał czy-
nić wybránemu / Zborowi godującemu

10. Y my z roskazu Páńskiego / Chleb bie-
żem / y wino jego / do obroku poświątnego.

11. Chleb Ciáłem być wyznawamy / á Wi-
no krwią: o czym mamy / słowá / ktorych śię
rzymamy.

12. Czego oko nie dochodźi / w to wiárá
żywa pogodźi / ktorą słowo Boże rodźi.

13. Pod roznemi osobámi / rzeczy tájem-
nych znákámi / wieczny Pan wiąże śię z námi.

14. Ciáłem karmi / krwią nápawa / á Chry-
stus tenże zostawa / choć śię wiernym cále
dawa.

15. Rzecz niepodległa łamániu / choć śię

Chleb ku używániu / támie w świętych godowániu.

16. Wiárá wźięty bez skruszenia / bez zstárćia / bez rozdźielenia / y bez wszelkiego strawienia.

17 Bierze jeden / tyśiąc bierze / y on / y ći w jedney mierze / spolny pokarm spolney wierze.

18. Zli y dobrzy pożywáją / lecz nie jeden skutek znáją / bo ći śmierć / ći żywot máją.

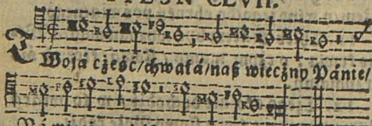
19. Chleb Anjelski podrożnemu / pokarm dźiećiećiu Bożemu / lecz krućizná niezbożnemu

20. Toć Izáák ofiárowány / toć Báránek / toć dar Mánny / ná puszczy od Bogá dány.

* 21. JEzu Pásterzu y Chlebie / pás y żyw nas sam dla śiebie / day śie nam ućieszyć w niebie.

22. Tyś żywot świátá cáłego / ty nas z świętymi do twego / przypuść stołu niebieskiego: Amen.

PIESN CLVII.

Moiá cześć / chwáłá / nasz wieczny Pánie / Ná wieczne czásy / niech nie ustánie.

2. Tobie dźiś czyniem serc swych ofiáry / zá twoje Pánie / rozliczne dáry.

3. Dźiękując twojey dobrotliwośći / żeś z wielkiey swojey ku nam miłośći:

4. Odchodząc ná śmierć / Testáment spráwił / Sákráment ćiáłá y krwie zostáwił:

5. Ná ktory pátrząc / mocno wierzemy / że

ćiáło y krew duchem bierzemy.
6. Spraw żeć Boże nász / by duszé głodne z słowu twojego / stáły śię godne.
7. Boć my niegodniego / o Pánie / ábyś w nas miał mieć swoje mieszkánie.
8. Ale rzecz słowo / á násycona / zgłodniáła duszá będźie zbáwiona.
9. Racz nas / o Pánie / poświęćić sobie / po śmierći day nam mieszkáć przy tobie.
* 10. Bądź chwałá / y cześć Bogu nászemu / Oycu / Synowi / Duchu świętemu: Amen.

PIESN CLVIII.

Pożywaymyż wiernie społu / z Páná Chrystusowego stołu / májąc spráwione sumnienia / podług jego sporządzenia.

2. Przyjmuymyż wiárą duśliwie / Ciáło y Krew Páńską prawdźiwie / z poćieszeniem pożywaymy / á ták weśoło śpiewaymy.
3. Pánie nász niebieski chlebie / ktory nam dawasz żywot z śiebie / ráczże nas sobą násyćić / pośiłku duszom użyczyć.
4. Wielkaż to łáská twa ku nam / yż śię ták łáskáwie dawasz sam / będąc Pánem służysz sługom / zábiegájąc nászym długom.
5. Gdyś stan sługi ná śię przyjął / á świeto-

ćię swą z grzechuś nas wyiął / tymeś nam sprawił zbawienie/przez swey duße położenie.

6. Tyś ná śię wźiął náße złośći/ tyś nam dał swe sprawiedliwośći : dźiwnyś sposob ku zbáwieniu/sprawił/w tym nas zástąpieniu.

7. Tym śię wßyscy wierni ćießą / yż już przez ćię wykupieni są / ná co dájeß te świątośći / zákład twey z nimi jednośći.

8. Szczęsni co ćię pożywáją / á swe złączenie z tobą máją / prágnąc już więcey nie grzeßyć/owßem do cnot śię pospießyć.

9. Rácżże nas ktemu zgotowáć / á śmierći swey skutkiem dárowáć / błogosław błogosłáwieniem/udáruy wiecznym zbáwieniem.

10. Boś ty ono święte plemię / w ktorym wßytkie narody źiemie/ Oćiec rzekł pobłogosłáwić / grzechow odpustu nádáwić.

11. Tyś nas sam krwią swą oczyśćił / w tobie Oćiec śluby nam ziśćił / dájąc nam błogosłáwienie/w tobie/ y wieczne zbáwienie.

12. Tyś nas włączył w święty kośćioł / y posádźiłeś też zá swoy stoł/ gdźie nas karmiß/ ćiáłem swoim/y poiß żywym wod zdrojem.

13. Ty nam grzechow odpust dawaß / Ty sam krwią swoją nas nápawaß / ktorąś z ćiáłá wylał swego/zákład żywotá wiecznego

14 Tyś ná to świątość ustáwił byś oświadczył coś sam nam sprawił / ćiáłá swego ná śmierć dánim / y krwie twey święty wylániem.

15. A iáko chlebem żyjemy/tym doczesnym ktory tu jemy : Tákże gdy napoy pijamy / ten ćielesny żywot mamy.

16. Ták też z ćiáłá wydánego / y z krw

świetey wylánej z niego/ duše náše żyją wiecznie/ twym ciáłem świętym społecznie.

17. Przetoż my też w tey świątości/ pámięć obchodzim twey miłości/ żeś jest zá nas ná śmierć wydan/ coś też roskazał jáko Pan.

18. Tak cię wierni pożywáją/ gdy tę zupełną wiárę máją/ żeś zá nie swe ciáło wydał/ y krew świętą z niegoś wylał.

19. O Chryste Krolu nász Pánie/ miecyże sam w nas swoje mieszkánie/ nie chciey gárdźić nędznikámi/ boś się ciáłem złączył z námi.

20. Chryste nász pokármie drogi/ bądź posiłkiem duše ubogi/ á po tym doczesnym boju/ staw nas w swym wiecznym pokoju: Amen.

PIESN CLIX.

Pánie Boże z wysokośći/ bądź część twey świetey miłośći/ z tego dáru tak wdźięcznego/ Syná twego miłego/ Ktoregoś tu ná świát zesłał/ á ná wybáwienie nam dał.

2. Bosmy byli już zginieni/ śmierćią wieczną potrącęni/ prze grzech człowiecká pierwszego/ z wzgárdy słowá twojego: álesmy już wyzwoleni/ á przez Chrystusá zbáwieni.

3. Ná co byśmy pámiętáli/ śmierć jego rozpominali/ Wieczerzą nam swoję spráwił/ w

ktorey pokarm zostáwił/ciáło y krew ktore wydał/á ku pożywániu nam dał.

4. Mowiąc: Bierzćie/używayćie/ ciáło y krew moję máćie/ ktora zá was jest wylána/ wszytkim ku pićiu dána/ áby juž nic nie wątpili/ w tym/ czego z niey dostąpili.

5. Bo dla tego krew swą wylał/ by nas z Oycem swym pojednał/ grzechow odpuszczenie spráwił/ niewinnych Oycu stáwił/ o tym wszytkim nas upewnia/ gdy nam ćiáło y krew dawa.

6. Jáko káże odpráwuymy/ Ciáłá y krwie pożywaymy/bo to nam Pan obiecuje/ dla tego je dáruje/ byśmy używájąc brdli/ to cośmy z niego dostáli.

7. Bo wszytkie ktore ma dáry/z ćiáłem swym ddje bez miary/czystość/uspráwiedliwienie/ y grzechow odpuszczenie/y przez to nam świadczy o tym/ yż chce w nas mieszkáć nápotym.

*8 O Chryste niebieski chlebie/stań przy nas w káżdey potrzebie/ mieszkay w nas pokiśmy żywi/bym w wierze niewątpliwi/zmárszy/ z tobą krolowáli/y ná wieki godowáli: Amen.

PIESN CLX.

Nászi łácżni y prágnący/ á łáski Bożey żądájący/ podźcież do stołu Páná swego/Monárchy niebieskiego,

2. Abyście żywot brali / á w domu Cerkwie pożywáli / o ſtáry Páńſkiey przedoſtoyney / z miłości jego hoyney.
3. Wy ktorzyście wybráni / á do kośćiołá powołáni / do zgromádzenia powſzechnego / ná Gody Páná ſwego.
4. Podźcie jedzcie / y pijcie / ktorzy w jedney wierze ſtoicie / y w rządzie poſelſtwá Bożego / ſłowem umocnionego.
5. Zá wás ofiárowány Chryſtus Báránek ná śmierć dány / goduyćie ſ w nim bez kwáſu złości / w wierze / w prawdźie / w ſczerości.
6. O wſzyſcy wierni ſpołu / idąc godnie do tego ſtołu / z rádośćią ſerc ſwoich goduymy / á ták wgłos wyśpiewuymy:
* 7. Chryſte Pánie nád Pány / tyś jeſt zá nas ofiárowány / ná zgłádzenie wſzelkich złości: miey cześć ná wyſokości.
8. Tyś ofiárá kocháná / przez Báránká figurowána / u świátá głupiego naniższa / lecz u Bogá nawyższa.
9. Nie chćiał inſzey ofiáry / Oćiec przyjąć zá grzechy wdáry / jedno ćiáło ktoreć zgotował / byś się w nim ofiárował.
10. Ják Báránek pieczony / tákeś wielce był umęczony / z ciebie wonia przyjemnie miła / przed tron Boży wſtąpiła.
11. Z ktorą y teraz ſtoiſz / w niebie twarz Oycá ſwego koiſz / przez cię przyſtęp do niego mamy / wſzyſtko otrzymawamy.
12. Przez widome świątości / bierzeſz nas do ſwey uczeſtności / ktorą my ſercem przyjmujemy / z niey pośiłek bierzemy.
13. Przez to twe święte ćiáło / co zá nas

ná krzyżu wiśiáło/wierzymy żeśmy wybáwieni / á krwią twą wykupieni.

14. Z mocy węża śkárego: nie ma do nas práwá żadnego / y choćia w winy upadamy / ćiebie zástępce mamy.

15. O day nam zażyć tego / coś nam męką sprawił dobrego / boś dla tego koronowány / byś był od nas wzywány.

16. Z twojey świątobliwośći / y z pełney zásługi hoyności / zbogáć nas niebieskim bogáctwem/sżczym drogim uczestnictwem.

17. Tyś pokarm łáknącemu / tyś wdźięczny napoy prágnącemu duszy y ćiáł z śwey szczodrobliwośći / pośiłasz do wiecznośći.

18. Ty sam leczysz niemocy ty nam mdłym dodawasz pomocy / byśmy w pracy nie ustawáli/w dobrym do końcá trwáli.

* 19. Chryste przez ćię jest wźięty / przez ćię ważny Testáment święty / ktorym Oćiec łáskę wáruje / á nas z grzechow kwituje.

20. Toć twą krwią zápisáno / śmierćią twą zápieczętowano / to śię już odmienić nie może/coś sprawił wieczny Boże.

21. Przez ćię ugodę mamy / Bogá Oycem swym názywamy; ćiáłemeśmy ćiáłá świętego/ żywći krwią boku twego.

22. Ktorey krwie w twey świątośći / pożywájąc sercá wnętrznośći/pewniśmy w skrzeszenia sławnego / y żywotá wiecznego.

23. O napoju dostoyny zdroju nieśmiertelnośći hoyny / w tobie ma kochánie niezmierne/twoje dźiedźictwo wierne.

24 Otrzeźwiasz zemdlonego / Pánie ná

pawasz pragnącego / ty swoym dodawasz czerstwośći / y duchowney radośći.

25. Cześći Chryste wzdawamy / zá gody ktorych pożywamy / racz nas w swey świętey społeczności / dochowáć do wieczności: Amen.

PIESN CLXI

O JEZV słodkiey pámięći / mocą twych zbáwiennych chęći / niech będziem wszyscy węći.

2. Wielkaż twojá łáská byłá / ktora ćię ná krzyż wypráwiłá áby nas nędzne zbáwiłá.

3. Day ćię nie zápominamy / day w sercách swych rozbieramy / skarb ktory w śmierći twey mamy.

4. O darze hoyney miłośći / płynący z szczerey litośći / náliey jey w násze wnętrzności.

5. Tyś pokarm duszy wybrány / we wszech smákách zgotowány / z dawná bárzo pożądány.

6. Ktoż kiedy jadł co słodszego? Ktoż pożywał co lepszego? nád Chrystá Syná Bożego?

7. Tego pokarmu jedzenie / spráwuje nád przyrodzenie / duszy wieczne ożywienie.

8. Z niego duszá do sytośći / bierze wszelákię słodkośći / ku poćiesze y rádośći.

9. Tyś nád bláśk słońcá jáśnieyszy / ná-

wszelką słodkość smácznieyszy / y niżli bálsam wonnieyszy.

10. To ćię jedzą / tych sumnienia / wiecznie nie czują łáknienia / dusze ich wolne prágnienia.

11. Twey łáski Pánie prośimy / niechay śię jey násyćimy / gdyż w niey práwą sytość wiemy.

12. Tyś sam jest on chleb prawdźiwy / kto w ćię wierzy / ten szczęśliwy / choćby umárł / będźie żywy.

13. Wołasz do śiebie łáknących / nie zápominasz prágnących / pod járzmem ustawájących.

14. Mowiąc: do mnie wszyscy podźćie / mną śię státecznie ochłodźćie / indźiey myśli nie záwodźćie.

15. Ná to twoje záwołánie / idźiem do ćiebie nász Pánie / niosąc w ćię cáłe ufánie.

16. Idźiem pod krzyż / gdźie ćię swego / widźim Páná rozpiętego / do śiebie nas wabiącego.

17. Ozdobo Anjelska Chryste / tyś dał przełożć serce czyste / ná zbáwienie swoim iste.

18 Nie ćiesząc byłá koroná / z ostrego ćierniá pleciona / ná twą głowę przytłoczona.

19. Ciáło swe zá nas wydałeś / krew drogą zá nas rozlałeś / miłośći znák pokazałeś.

20. Ná pámiątkę tey miłośći / zostáwiłeś nam świątośći / ćiáłá y krwie uczesnośći.

21. Day ich godnie pożywamy / wdźięcznym sercem wspominamy / co zá skarb od ćiebie mamy.

22. Niech śię rozmiłujem ćiebie / wiecey á-

izeli śiebie / bawiąc myśl swą z tobą w niebie.

23. Niech świátá tego lubośći / niech ćielesne namiętnośći / nie gászą w nas twey miłośći.

24. Ty nászá myśl bądź sam Pánie / ty y serc nászych kochánie / po tobie násze wzdychánie.

25. Jezyk wymowić nie może / kto skosztowal / wiedźieć może / co zá rozkosz w tobie Boże.

26. Ná Oblubienicá swojego / Jezusá Syná Bożego / pomni wierna duszo jego.

27. Proś jego świętey miłośći / że ćię z tey tu śmiertelnośći / przeprowádźi do wiecznośći.

28. Gdźie dostátość dobrego / gdźie nie ma plácu nic złego / gdźie Pan czeka sługi swego.

29. Tám śię Anjeli kochaią / tám rozkoszny byt swoy máją / co wiáre Pánu chowáją.

* 30. Boże Oycze chwałá tobie / żeś nas umiłowal sobie / w Syná twojego osobie.

31. JEZU coś nam z swey swobody / nágotowal tákie gody / bądź z nich chwalon przez narody.

32. Duchu Swięty / darco twego / wiáry klenotu drogiego / miey cześć od nas ludu swego.

* 33. O Boże jeden w istnośći / á trzy w osob rozdźielnośći / rácz być z námi w tey niskośći.

34. Day wiárę w śiebie státeczną / miłość / nádźieję bespieczną / potym w niebie chwałę wieczną: Amen.

PIESN CLXII.

JEſus Chriſtus vnſer Heyland.

ną piekielną ſrogą.

2. Aby to lud wierny bacżył / Ciáło zá po-karm dáć racżył / y krew boku Boſkiego / w świątośći ſtołu ſwego.

3. Kto ten obrok Páńſki bierze / niechay śię doświadcży w wierze: bo ſobie ſąd gotuje/ kto niegodnie przyjmuje.

4. Idąc do ſtołu Bożego/ wdzięcżnie chwal Oycá wiecznego / że nam w dar Syná ſwego/ dał jednorodzonego.

5. Potym z ſercá uwierz temu że Pan lekár-ſtwem grzeſznemu / temu ktorego złośći/ poku-ſzyły wnętrzności.

6 Láſká zbáwienna wiecznego/ ſzuka Duchá ſkruſzonego / kto śię zdrowym być czuje / le-kárſtw nie potrzebuje.

7. Woła Pan: do mnie ſtrapieni / do mnie podźcie obćiążeni/ nie maſz procz mnie innego/ rátowniká pewnego.

8. Byś ſam przez śię mogł być w niebie/ nie-był bym umárł dla ćiebie/ kto ſobie pomoc mo-że/ ſłoł mu moy nie pomoże.

9. Kto temu wierzy prawdźiwie / y uſty to

wierdzi żywie / godzien stołu Páńskiego / ma
ußny obrok z niego.
10. A tá wiárá nie prożnuje / lecz cnoty
wiele spráwuje / miłość ku bliźnich mnoży /
y strzeże pokoy Boży: Amen.

PIESN CLXIII.

Gott sey gelobet vnd gebenedeyet.

Radź chwałá Bogu błogosłáwionemu / że
Dał ciáło / dał nam krew Syná swojego / bo-
spráwił pokarm grzeßnemu / :/:
day dobrze záżyć tego / Kyrieleyson /
O Chryste dla ciáłá twojego / z świętey
Pánny národzonego / y dla twey krwie dro-
giey / zbaw nas od śmierći srogiey / Ky-
rieleyson.

2. Pan JEzus / ciáłem ktore ná śmierć stá-
wił / nam żywot wieczny przyprawił :/: Vpo-
minku dáć nam pámiętnieyßego / nie mogł nád
siebie sámego / Kyrieleyson. Je- Niewymo-
wna chęć twojá Pánie / y czystey krwie two-
jey przelánie / nasz dług wypłáćiłá / nas z Bo-

giem zjednoczyłá/ Kyrieleyson.

*3 Zdarz Boże/ byśmy drogámi twoimi / chodźili świątobliwymi :/: Niech ná świádectwo twojey społeczności / nas wiąże świętych miłośći / Kyrieleyson ☙ Przysporz nam miłośierdźia swego/dárow Duchá twego świętego / w pokoju społecznie/day nam przebywáć wiecznie / Kyrieleyson.

O STANIE MALZENSKIM. PIESN CLXIV.

BOg gdy niebo ubudował / Dźień słońcem A w nim Tron sobie zgotował/ Opátrzył świát á noc zaś wdźięcznym/ tem mieśięcznym

2. Ziemię trawą / kwiećiem ślicznym :/: Lásy záś zwierzem rozlicznym ☙ Ostáwić chćiwszy Ray rádośći :/: W pośrzod źiemskiey stáwił włośći.

3. Potym Adámá pierwszego :/ do gospodárstwá pełnego ☙ Wprowádźił/ á jemu świátá :/: oddał rząd ná długie látá.

4. Lecz widząc że źle jednemu :/: człowiekowi być sámemu ☙ Wnet mu spráwił pomocnicę :/: Ewę nas wszytkich rodźicę.

5. A tę mężowi pierwszemu :/: ślubem dawszy jey / y jemu/ ☙ ták jáko potrzeby baczył :/: z łáski błogosłáwić raczył.

6. Stan małżeński w niewinności :/: Ustá-

[...]yk ludzkiey krewkośći ❧ Bog świety / ktory [k]ażdemu :/: srogim sędzią wßetecznemu.

7. Przeto yż człowiek dla tego :/: Matkę y Oycá włásnego ❧ Opuśćiwßy już przystáje/: do żony/ktorą Bog dáje.

8. Tey śię już włáśnie oddawa :/: z tą śię [c]iáłem jednym zstawa ❧ A tám już jeden dru[g]iego:/: Ma strzedz jáko zdrowia swego.

9. Spolny raz / spolne żáłośći :/: spolny [z]ysk/ spolne rádośći ❧ jesli też z dwu kto [u]pádnie :/: druga stroná wznieśie snádnie.

10. Gdźie Małżonkowie uczćiwi :/: w świe[tym] zwiąsku sfornie żywi ❧ tám mießkánie/ tám swoy wźięty :/: ma przybytek Pan/ Duch świety

11. Temu yż wiárę dawáli :/: w Małżeń[s]ki stan wstepowáli ❧ Ludźie świeći/cni Kro[lo]wie :/: Kápłáni/Pátryárchowie.

12. Y Apostołowie świeći :/: Y po nich Biskupi wźięći ❧ Vczćiwe żony miewáli :/: choć służb Bożych pilnowáli.

* 13. Stan Małżeński jest káżdemu / uczćiwy cnie żywiącemu ❧ tych co są rządnie oddáne :/: osob łoże nie skaláne.

14. Co Bog czystym być mianuje :/: niech tego człek nie winuje / ❧ Niech zwiąsku nie śmiertelnego :/: nikt nie roztącza Boskiego.

15. Lepiey żyć w Małżeńskim stanie :/: niż plugáwe zápalenie ❧ co raz ćierpieć/á w gotowe :/: Wpadáć dłá ßátánowe.

* 16. O Pánie dawco czystośći :/: Obroń nas sprosnych lubośći ❧ day wßyscy wiárę chowáli :/: ktorą tobie ślubowáli.

17. Pánieństwá Pánien / strzeż Pánie /:

chowamy Małżonki w ich stanie. Apo śmierći weź do śiebie :/: żeć cżeść godną damy w niebie: Amen.

PIESN CLXV.

Zywot ten mieć będźie błogosłáwiony / etc.

Pátrz Pſalmu CXXVIII.

O UCZYNKACH Y DOBRODZIEYSTWACH BOZYCH.

PIESN CLXVI.

JEZU Chryſte Boże wiecżny á niebieſki Pánie / ná żáłoſne nas grzeſznych wzdychánie / weyrzyſz okiem miłośierdźia ſwego / rátuyże nas cżáſu wſzelákiego.

2. Myć śię pod ſtraż twoję wſzyſcy ſpołem ućiekamy / bo w tobie ſámym nádźieję mamy / rácżyſz ćieniem ſwojey łáſkáwośći / záſłonić nas od niebieſpiecżnośći.

3. Wſpomożyſz nas/niech śię ku twey prawdźie ſercem mamy / ćiáłu / świátu / Dyabłu ſprzećiwiamy / á twą wolą day nam prawie poznáć, á ſercem ją y ſkutkiem wykonáć.

4. Niechże śię u śiebie ſámi ſámi zdwſze po-

lizamy/á ku tobie Pánie przybliżamy: Przyimiesz twe nieużyteczne sługi/ á odpuść nam náfe wßytkie długi.

5. Wstyßże nas prze nadroższey krwie twoiey wylanie/ day w łásce twey spokoyne skonánie/ by nas minąt on piekielny płomień/ rácz nam to dáć Pánie Chryste: Amen.

PIESN CLXVII.

Nota Pieśni CXX.

Stworzyćielu wßechmogący/ w niebie/ w ziemi kroluiący/niemáßći rownego/nie było/ni będźie żadnego.

2. Májestat twojey istności/ jest w nieprzystępney świátłości/ od wieku kroluieß/á co jedno chceß to spráwuieß.

3. Niebo/ y ziemiá/ y morze/ ćiebie wychwalić nie może/ w mocy y w mądrośći/ w dobroći y w spráwiedliwośći.

4. Niebo nátkąwßy gwiazdámi/ozdobiłeś plánetámi/te bieg pewny máją/te świátu czásy wymierzáją.

5. Przybytek gorny wesoły/ świętymiś uczcił Anjoły/by ná ćię pátrzáli/ á z twey sie sławy rádowáli.

6. Z niezmierney hoyności Boskiey/ nárybiłeś zator morski/ dźiwnymi rybámi/zewßąd płynącemi rzekámi.

7. Powietrzem świát obtoczony/ á w nim ptástwá niezliczony huf głos wyleruie/ á czás przenośin upátruie.

8. Co ma w sobie przepáść morska/ co powietrze/co włość ziemska/ wßytko dla człowieká/stworzyłeś od początku wieká.

9. Tegoś na obraz swoy spráwił/ nád wszy
kie ubłogosłáwił / áby śię rozmnożył/ á wszy
ko pod swoy rząd podłożył.

10. A przećie nic nędznieyszego/ ná świe
nie mász nád niego / bo z grzechu przyczyny/ po
padł wieczne piekielne winy.

11. Skoro odstąpiwszy Páná / przyj
ráde od szátárá / á jadł zákazány / owoc/ z
raz z Ráju wygnány.

12 Już śię człowiek w grzechu rodźi / wszy
komu z praca przychodźi/ już go grozią trwog
ju, mu śmierć/ już mu Szátan srogi.

13. Tey stráty on porátowáć / nie może/ n
go rátowáć/ już żadne stworzenie, ták zászło lu
dzkie pokolenie.

14. Alegdyś człowieká Pánie/ znowu wźią
rá swe stáránie / w niezmierney mądrośći
wyjąłeś go z wszystkich trudnośći.

15. Widząc wszczął upádłe plemię / po
słałeś Syná ná źiemię/ á krwią jego drogą
zmázałeś winę świátá srogą.

16. Chrystus będąc w ludzkim ćiele / stár
głowę Dyabłu śmiele/ á nam stráconego/ doby
dźiedźictwá niebieskiego.

17. Synu Boży namileyszy/ nád Anjoły do-
skonnieyszy/ wielkąś nam chęć zjáwił/ gdyś śię
ofiárą Oycu stáwił.

18. Nawyższy w niebieskim dworze/ poká-
załeś śię w pokorze/ posłuszny swojemu áż do
śmierći / Oycu miłemu.

19. Dla nászey spráwiedliwośći / y o zbá-
wieniu pewnośći / wstáłeś dnia trzećiego/ mo-
cą Bóstwá swego włásnego.

20. Spráwiwszy wszytko co trzebá / wstąpiłeś sławnie do niebá/y tám orzduieß/zá nas/nam mieysce gotuieß.
21. A dla zbáwienney pewnośći / y dla wspárćia náßey mdłośći/do słowá swojego / raczyłeś dáć Duchá Swiętego.
22. Ktory rozliczne narody / wiedźie z Bogiem do ugody / Zbor świętych buduje/ Oblubieńcę Pánu gotuje.
23 Ktorą Pan w ostátnie látá / ná sąd bęc weźmie z świátá / ku swey poczćiwośći / o niebieskiey nieśmiertelnośći.
24. Ráczże dáć miłośćiwy Pánie / śiebie / ćiebie poznánie / á w swojey godnośći / prowadź nas do wieczney rádośći: Amen.

PIESN CLXVIII.
Nota Pieśni CXXXI.

TAk Pan Bog świát umiłowáł że dla niego nie litowáł / posłáć nam swego miłego / Syná jednorodzonego.
2. Ten co weń uwierzy káżdy/już nie zginie wßem záwżdy/w sumnieniu swym jest bespieczny/że otrzyma żywot wieczny.
3. Boć go nie dla tego posłał/áby ten świát potępić miał / owßem áby go záchowáł/ y w łáśce swojey sprawowáł.
4. Wßelki tedy co wierzy weń / już ma być zbáwienia pewien: ále kto weń nie uwierzy / pewnie w potępienie zmierzy.
5. Bo tá jest przyczyná tego/że nie chćiał w Syná Bożego/uwierzyć y w imię jego / tu Oycá zesłánego.

6. A toć práwe potępienie/ y wszech niewier-
nych zginienie/ yż nie poználi świátłości/ kto-
ra przyszłá w te niskości.

7. Gdyż ludźie sercá krnąbrnego/ wolą ćiem-
ność świátá tego/ ktorzy yż złe spráwy má-
ją/ od świátłości ućiekáją.

8. Bo ten co wszytko złe broi/ bárzo śię
świátłości boi/ y dźiwnie jey nienawidźi/ gdy
w niey złe spráwy swe widźi.

9. Lecz ten co prawdę miłuje/ á w niey ży-
wot swoy spráwuje/ temu nic świátłość ni
szkodźi/ rad zawsze do niey przychodźi.

10. Już są jásne spráwy jego/ od Páná Bo-
gá sámego/ ktore w nim spráwowáć raczy/
á nigdy go nieprzebaczy.

11. A tak śię w tym obaczaymy/ práwe
świátłości szukaymy/ poznawájąc w niey
swe złości/ niechcemli zostáć w ćiemności.

12. Ráczże nám tu dáć nász Pánie/ jásne
twey prawdy poznánie/ ábyśmy w niey stáli
trwáli/ zbáwienie swe otrzymáli.

13. Przez Synáćwego miłego/ Pośrzedniká
Jedynego/ ktoregoś tu nam dáć raczył/ by
nas wiecznie nieprzebaczył: Amen.

PIESN CLXIX.

Komu miło zbáwienie/ czásu dźiśieyszeg
zá wspomożeniem Páńskim/ moje przys

do niego.

2. Bowiem Bog rzekł skrocić dni/ z szczerey [...]wey miłośći/ w ktorych śię rozmnożyły/ Du[...]owne ćiemnośći.

3. W ktorych człowiek nie wiedźiał pewnie [...]zbáwieniu/ ále ták w błedźiech leżał/ y w smę[...]nym sumnieniu.

4. W ktorych obietnic Páńskich/ już słycháć [...]ie było/ ko mowił co kto zmyślił/ álbo co [...]ię śniło.

5. Ale Pan Bog wszechmocny/ z miłośier[...]źia swego/ już więcey nie chcąc widźieć/ u[...]adku ludzkiego.

6. Ták jáko od począłku/ posyłał Proroki/ Apostołom zlećił/ swe święte wyroki.

7. Ták dźiś Ewánjelią/ poselstwo miło[...]ći/ oznáymuje narodom/ ku wielkiey rádośći.

8. Bog zbáwienną nowiną/ zgania z serc [...]otpienie/ á w łásce swey upewnia/ wierzą[...]e sumnienie.

9. Bo odpuszczenie grzechow/ y on żywot [...]ieczny/ z mocy zásługi Páńskiey/ w sercách [...]st skuteczny.

10. Ná zákład tego pewny/ Bog dał Sy[...]á swego/ ktory własną krwią ztwirdźił/ przy[...]ierza wiecznego.

11. Syn Bogá żywiącego/ Bog w wido[...]ym ćiele/ wystáwił swojey łáski/ świádectw [...]árzo wiele:

12. Przez lat trzy y trzydźieśći/ był ná [...]wiećie z námi/ znáczne wszech cżas przykłá[...]y/ słowy y cudámi.

13. Ná śmierć duſzę położył / z niezmierney litośći/ſwą niewinną krew wylał/ dla człowieczych złośći.

14. Y ktoż powątpi w łáſce / Zbáwićielá ſwego / gdyż krew ſwą zá nas wylał/ z ćiáłá niewinnego.

15. Nád to Duch święty zeſłan / by świádectwo dawał / by Chryſtuſá rozſławiał/ á w wiernych zoſtawał.

16. Swięći Apoſtołowie / tym Duchem świádczyli / y to Piſmy ſwoimi / y gárdły ſtwirdźili.

17. Yż grzechow odpuſzczenie/ przez Jezuſá wierzą / ći wſzyſcy ktorzy w jego/ święte Jmię wierzą.

18. Ná co im Pan dał klucze / kroleſtwá wiecznego / y moc Poſelſtwá / ktore wźiął od Oycá ſwego.

19. Mowiąc: co tu zwiążećie / to w niebie związano: á co tu rozwiążećie / będźie rozwiązano.

20. A moc ktorą przyjęli / od Syná Bożego/ te Zborowi podáli/ z rządem świętym jego.

21. Y ślubił z námi mieſzkáć / do świátá kończenia / áby káżdy pewien być / mogł ſwego zbáwienia.

22. A jáko potępionym/ kto w Páná nie wierzy/ ták pewnie káżdy wierny / zbáwienie odźierży.

23 Y coż beſpiecznieyſzego / ná świećie być może ? nád wárunek ktory nam/ czyni ſłowo Boże.

24 Chryſtus zbor ſwoy odnowił / czáſu

źióieyßego/ służebnikí w nim wzbudźił/ głosu
iebieskiego.

25. Aby go Owce w jego / owczárni słu-
háły/ á przed obcymi głosy / áby ućiekáły.

26. Dla tego chrześt przyjęty / by śię odro-
żiły / á człowieká stárego / z śiebie zzewło-
żyłe.

27. A záś dla utwierdzenia/ w tym żywoćie
owym/ máją pokarm/ y napoy w domu Chry-
stusowym.

28. Z tąd Pan chleb ćiáłem swoym / wino
krwią wyświadczył / á ná swą pámięć nam
eść/ ypić/ kazáć raczył.

29. By ćiáłem ná śmierć dánym / krwią z
niego wylána / wybráni śię ćieszyli / pod
pieczęćią dáną.

30. Toć náßego zbáwienia / wiecznego ży-
wotá / według ustáwy Páńskiey / jest zboru
złotá.

31. Komu miło zbáwienie / czásu dźiśiey-
ßego / zá Bożym wspomożeniem/ może przyść
do niego.

32. O chwalże dußo Páná / z tákowey mi-
łośći/ á záśpiewáy mu piosnkę / serdeczney wd-
źięczności.

33. Tobie chwałá Boże náß / Oycze wßel-
kiey mocy / żeś zesłał Syná swégo/ dla náßey
pomocy.

34. A coś nam w kośćiele swym / nágotó-
wáć raczył / day by tego káżdy z nas / ná
wieki doświadczył: Amen.

PIESN CLXX.

Warumb betrübstu dich mein Hertz.

CZemu śię serce moje dręczyß / czemu śi
ták bárzo męczyß / twoli częsnym dobrom
powierz śię tylko swych rzeczy / temu c
świát ma ná pieczy.

2. Ten zrozumie czegoć trzebá / y da prętk
pomoc z niebá bo sam wßystkim rządźi / mocy
to Oćiec / Pan / y Bog / ten mię wyrwie ze wßyst
kich trwog.

3. Boże / yż Oycem być raczyß / twey dźieći
ny nie przebaczyß / z serdeczney miłośći / ni
to choć ja źiemie bretá / gdyż śię mnie two
moc podjętá.

4. Bogacz ufa w máiętnośći / ja w twe
Boże opátrznośći / choć to śmiech u świátá / z
mną wierni wyznawáją / że w tobie skar
pewny máją.

5. Eliaßu w drogie látá / ktory ćię krą
żywił świátá / kiedy Chárynt wysechł / obmyśli
ći chleb gotowy / Bog u Sáreptáńskiey
wdowy.

6. Krucy ć obroki nośili / chleb Anielski do
dał śiły áż ná gorę Horeb / dni czterdźieśći
tyle nocy / ßedłeś pośćiąc w dźiwney mocy.

7. Dánielá sługi swego / Bog nie przepo
mniał wiernego / gdy miedzy lwy wrzucon

obiad mu Abákuk spráwił / ktory Anjoł przy-
ień stáwił.

8. Jozef od Bráci przedány / á w Egypćie
poimány / został wielkim Pánem / á czásu
głodu wálnego / żywił Oycá / y Dom jego.

9. Trzey Młodźieńcy w piec wrzuceni / á
płomieniem ogárnieni / w towárzystwie má-
iąc / Obrońcę Syná Bożego / zdrowo uszli mo-
cą jego.
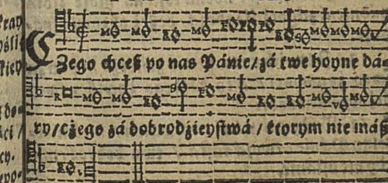
10. Tákeś Pánie dźiś bogáty / jákimeś
bywał przed láty / w tobie máią nádźieię / rácz
mi dáć dobre sumnienie / toć me nawiętsze
imienie.

11. Bez czći świeckiey śię obędę / tylko
niech w twey chwale śiędę / ktorąś mi zgoto-
wał / przez nadroższey krwie przelánie / Báráń-
ku Bozy moy Pánie.

12. Roskosz / część / częsne imienie / pomija
ák oká mgnienie / bárzo ná tym tráći / kto dla
dobrá doczesnego / puścił śię niebá wiecznego.

13. Bozy Synu dźięká tobie / żeś mię z łá-
ski obrał sobie / do wiecznych roskoszy / rácz mię
ná świećie rátowáć / w niebie koroną dáro-
wáć : Amen.

PIESN CLXXI.

2 Kościoł cię nie ogárnie/wßedy pełno ćie-bie / y w otchłániách y w morzu / ná ziemi / ná niebie.

3. Złotá też wiem nie prágnieß / bo to wßyt-ko twoje / cokolwiek ná tym świecie / mieni człowiek swoje.

4. Wdzięcznym ćię tedy sercem / Pánie / wyznawamy: bo nád to przystoynieyßey/ofiá-ry nie mamy.

5. Tyś Pan wßytkiego świátá / tyś niebo zbudowáł / y złotemi gwiazdámi ślicznieś u-háfftowáł.

6. Tyś fundáment záłożył/nie obeßłey zie-mi/ y przykryłeś iey nágość zioły rozlicznemi.

7. Zá twoym roskazániem / w brzegách morze stoi / á zámierzonych gránic / przeskó-czyć sie boi.

8. Rzeki wod nieprzebránych/wielką hoyność máją / biały dźień/á noc ćiemna / czásy swoje znáją.

9. Tobie kwoli rozliczne wiosná kwiatki ro-dzi: tobie kwoli w kłośiánym / wieńcu Láto chodzi.

10. Wino Jeśień / y owoc rozmáity dawa / potym do gotowego / gnuśna zimá wstawa.

11. Z twey łáski nocna rosá ná mdłe ziołá pádnie/á zágorzáłe zbożá/ deßcz obzywia snád-dnie.

12. Z twoich rąk wßelkie zwierzę / pátrzą swey żywności / á ty kázdego żywiß z twey ßczodrobliwośći.

* 13. Bądź ná wieki pochwalon / nieśmier-telny Pánie / twojá łáská / twa dobroć / ni-gdy nie ustánie.
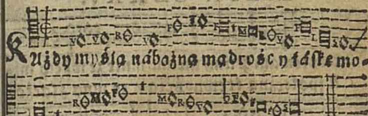
14. Chowaj nas poki raczyß / ná tey niżiey ziemi / jedno niech záwżdy bedźiem / pod rządkámi twemi : Amen.

PIESN CLXXII.

Nota Pieśni XVI.

Prosimy Boże jedyny / strzeż nas ostátniey godźiny / nie opußczay nas / bądź záwße przy nas / wybawiájąc z czártowskiey mocy nas :/: Rácz usłyßeć náße głosy / day polne prawdźie twey czásy / że ćię swoimi / ud twoy wdźięcznymi / uraczy dźiękámi na-wżnymi &c. Bądź cześć niebieskiemu / Pánu Bogu náßemu / bądź serdeczna jemu cześć wieczna : Amen.

PIESN CLXXIII.

2. Day cześć Stworzyćielowi / day cześć Zbáwićielowi / Swiętemu / day cześć sprawcy swojemu.

3. Tobie Boże śpiewamy / tobie chwałę dawamy / Jednego / ćiebie czćimy sámego.

4. Boś sie ty sam w to włożył / że ludzki narod ożył / tyś wrotá / otworzył / do żywotá.

5. Innych Bogow nie mamy / tobie sie oddawamy / ufamy / że ćiebie Oycá mamy.

6. Racz nas w swey prawdźie chowáć / ni day z drog twych zstępowáć / u śiebie / day nam być wiecznie w niebie: Amen.

O KOSCIELE BOZYM.

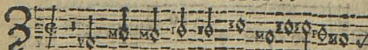
PIESN CLXXIV.

Nota Pieśni CLI.

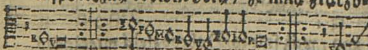
Rzeczyß nas dźiś wspomoc Pánie / ubkogo stan to zebránie: ktore czynim w imię twoje / potrzeby oddájąc swoje / w ręce twoje Oycze miły / wspomagayze swoje Syny.

2. Wysłuchayże prośby náße ktore czynim kebie záwße / pośił serca w sumnienie / day woli swey zrozumienie / poćießże nas w káżdey sprawie / bo to służba tobie práwie: Amen.

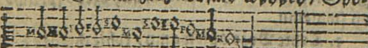
PIESN CLXXV.

Aśpiewam Pánu memu / mnie ze wßech mi-
A społeczną krewnośćią / ze mną złączo-

lemu / O jego sławney winnicy /
nemu. Godna rzecz ábyśmy wßyscy / Spo-

łecznie záśpiewáli / jemu chwałę dáli.

2. Winnicę z łáski swojey / Pan płotem ogrodźił :/ wybrawßy z niey kámienie / hoynie ją rozpłodźił :/: Wpośrzod niey wieżę postáwił :/: A w niey piękną práse sprawił :/: Owocu z niey wdźięcznego / czekał czásu swego.

3. Czekał aby mu smáczne/ jágody rodziłá /: Ale oná cierpnące/ y przykre puśćiłá ☙ Przetoż Jerozolimczycy :/: Y mężowie Judcy wszyscy ☙ Rozsądźćie te roznice/ me / y ty cinnice.

4. Y cożem z moim gruntem/ już dáli miał czynić :/: Wszystkom dobrze uprawił/ trudno by nie winić ☙ Dośćiem długo czekał tego :/: Aby mi czásu słusznego ☙ O woc wdźięczny wydáłá / lecz oná w złym trwáłá.

5. Teraz też wam pokażę/ com umyślił czynić :/: Gdyż z teyż moiey winnice / nie chćiał owoc wyniść ☙ Otoż ja y ja rozgrodzę :/: gdźie mogę tu jey zászkodzę ☙ Będźie już rozrzucony/ płot jey z káżdey strony.

6. Wyrzyćie / co śię w rychle/jey buyności kánie :/: Jákie będźie jey mácic / srogie podeptánie ☙ Ja ją/mowi Pan / spustoszę :/: Korzeń y krzaki rozproszę ☙ Y będźie opuszczona/ od wszytkych wzgárdzona.

7. Porosłę ná niey ćiernie/y ostre jeżyny :/: nie uroni ą obłoki / ná nię dżdżá y krzyny ☙ Zy wilgotnośći nie miáłá :/: gdyż śię ták nie płodną stáłá ☙ Nie rodząc przystoynego / owocu żadnego.

8. Winnicá okazáta / wszech Zastępow Páná :/: Byłá z Izráelskiego/ narodu zebrána ☙ Raz pokolenia Judskiego :/: był wdźięcznym pocháníem iego ☙ Te sobie opátrował/ te osobnie chował.

9. Długo dość Bog folgował/ czekájąc w nich rządu :/: A oni w złośćiách żyli / nie pilnując sądu ☙ Ná mieyscu sprawiedliwośći :/: płácz / krzyk / bo wielkie ćiężkośći ☙

ubogim zadawali / o Pana niedbali.

10. Więc je też Bog odrzucił od oblicza swego / położył je na przykład / przed oczy każdego. Abyśmy się strzegli złości :/: A prawżyli w sprawiedliwości. według praw Pana swego / mnożąc chwałę jego.

* 11. Panie ktoryś na miejsce drzewa wrodzonego :/: Nas płonnekrzaki przyjął / do dziedzictwa swego / Day byśmy nie prożnowali :/: Ale wdzięczny owoc dali / Po szczęsney śmiertelności przeniś do radości : Amen.

PIESN CLXXVI.

Tobie nalepszy Boże nasz y Panie / niech będzie wieczna cześć chwała y serdeczne dziękowánie / żeś nas naczynie łaski swey sprawił / á tájemnice Ewángelijey nam zjáwił.

2. Przyciągnąłeś nas do Syna twojego / uczyniłeś uczesniki przez wiárę zasługi jego / w jegoś drogim krolestwie nas stáwił / błogosłáwieństwem duchownym ubłogosłáwił.

3. Ná mocneyś nas ugruntowáł opoce/ w-
żepiwßy w winną máćicę/z ktorey idą cnot
woce/ byſmy ßczerze przed tobą chodźili / z
iźnimi w świętym/ towárzyſtwie żywi byli.

4. A dla więtßey o zbáwieniu pewnośći/
erkwiś dał wierne Páſterze jim záś słowo y
więtośći/ći słowem twym z grzechow nas
wituią/á świątośćiámi w łáſce twey nas pie-
ętują.

5. Tu ſobie lud zbieraß y popiſuieß/tu imie-
iu Syná twego / modlitwy wiernych przyi-
mieß / tu wylewaß z niebá pożegnánie/ tuś
obie wieczne/ obłubić raczył mieszkánie.

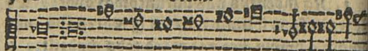
6. Tu on wonny bálſam Duchá świętego/
łynie z Chryſtuſá ná wierne/z głowy ná kray
áty jego/ tu klucze niebieſkiego króleſtwá / tu
eſt nádánie/pewne wiecznego dźiedźictwá.

7. O jáko roſkoßna rzecz w tey Cerkwi być/
Oycem/z Synem/z Duchem świętym / w na-
rożßey ſpołeczności żyć/mieć práwo z Boży-
mi wybránymi / z ludźmi świętymi y z Anio-
y niebieſkimi.

8. Tobie chwałá nawyżßy świátá Pánie /
żeś nas oddawßy Synowi/ przyiął w świę-
tych obcowánie / rácz nas potim żywi ſobie
chowáć/ á po śmierći day w niebie ná wiek
krolowáć: Amen.
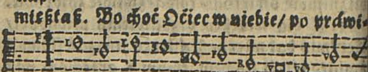
PIESN CLXXVII.

Wiekow tworco/ o Pánie Jezuśie / Krolu
Wierni ćię w Duchu chwalą/ á ty w wiernych
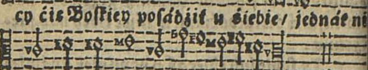

náß /

mießkaß. Bo choć Oćiec w niebie/ po práwi-

cy ćię Boſkiey posádźił u śiebie/ jednák ni-

źiemiá / ni twoy kośćioł jeſt bez ćiebie.

2. Niebem nie ogárniony wßędy jeſteś Pá-
nie :/: A oſobliwie w Cerkwi / poki świátá ſtá-
nie ☞ Jeſt twoy ulubiony/ páłac/ Duchem y
słowem práwdy záłożony / z ąd twe Jmię ná
wßyſtkie/ ſłynie świátá ſtrony.

3. Rozkázujeß w pośrzodku nieprzyjaćioł
twoich :/: Pißeß ná wiernych ſercách / Zakon
uſtaw ſwoich ☞ Lud twoj zbáwiennymi/ zew-
nątrz y zwierzchu/ zewſąd zdobiß dáry twy-
mi/ y dawaß jm moc że ſą/ dźiatkámi Bożymi.

4. Táć jeſt nádźieją w pewnym/ grunćie zá-
łożona :/: A jáko ná natwárdßey/ ſkále ut-
wierdzona ☞ By kto PANA ſwego / w Du-
chu á w prawdźie członkiem / y kośćiołá jego /
ten nie wątpliwie czeka/ żywotá wiecznego.

5. Biegły w nawiętßey ludzkiey / języt wy-
mowności :/: Owocow nie wypowie wßyſtkich/
cney ufności ☞ Bo powątpiwánie/ kázde / o
łáſce Páńſkiey/ y kázde lękánie/ wygania z ſerc/
to Pánu Bogu poufánie.

6. Nie zwyćięża piekielne) żadne pokußenia :/:
Tych co z wiárą trzymáją nádźieję zbáwienia
☞ W krzyżu vczerſtwienie/ w boju z świá-

m y zćiáłem pewne pośilenie / y w stráchu
mierći wieczney/widzą ućieszenie.

7. A poki ná tey świętey nie zmożoney skále
: Ná sámym Pánu Bogu / uprzyjmie á cá-
ᴥ Wiárę zostawáją/y sumnienia dobrego
łnie doglądáją/záwsze Páná Jezusá / zá o-
końcę znáją.

8. Bog nikomu ślubow swych odmieniáć
ie będźie :/: Dobry boy bojującym / z koroną
rzybędźie ᴥ Ni on więcey ná nie / nie wło-
y / jedno co znieść może przyrodzenie / ktore
z bierze z DVCHA Páńskiego zmocnienie.

9. Y jáłmużny / y insze święte uczynno-
ći :/: Wydawa z śiebie zrzodło/ zbáwienney
fności ᴥ Gdyż y stokrotnego / oddátku pe-
ien káżdy sługá Páná tego / ktory co wyndá-
ży/w Imię świętejego.

10. Oczekawa drogiego / skárbu objáwie-
la :/: W niebieśiech złożonego/nádźieją zbá-
ienia ᴥ Pátrząc ná nagrodę / człowiek
terny/ poważa lekce złą przygodę / chcąc po-
ystáć Chrystusá / świát kłádźie zá szkodę.

11. O jedyna nádźiejo nászá / Chryste Pá-
ie :/: Rácz w násze sercá włożyć / zbáwienne
fánie ᴥ Gdyż nád ćię innego/ni ná ziemi/
i w niebie / nie mamy żadnego / nádźieje nie-
mierteltney / dawce pewnieyszego: Amen.

PIESN CLXXVIII.

O ják są miłe twe przybytki Pánie.
Pátrz Psálmu LXXXIV.

PIESN CLXXIX.

O ják jest rzecz wdźięczna / &c.

Pátrz Psálmu CXXXIII.
PIESN CLXXX.
Nota Pſálmu XLII.

BRońże nas Pánie ná wieki / y Kośćiołá ſwojego :/: Nie opuſzczay z twey opieki / zewſząd opuſzczonego ✠ W te wielkie niepokoje / ná plecży ſługi ſwoje / miey teraz / miey y do końcá / niezwyćiężony obrońcá : Amen.

O SLVGACH SLOWA BOZEGO
PIESN CLXXXI.

PAſte ju niebieſki JEzu Chryſte Pánie / Rácz poyrzeć z ſwey łáſki / ná náſze zebránie / Day twemu wiernemu / ſtádku Vczyćiele / coby głos prawdy brzmiał / w ſzkołách y w Kośćiele.

2. Zniwo wielkie mamy / ále żeńcow mało :/ Do ćiebie wołamy / by ich przybywáło ✠ Zmiłuy śie zlituy śię / według ſercá ſwego / day robotniki / do dźiełá świętego.

3. Zápędź náiemniki / z wilki drapieżnymi / Rácz zháńbić zmienniki / z ludźmi nieſzczyrymi ✠ Niech twego máłego / Stádká nie ſzárpáią / niechay wymyſłámi / twych nie zdrażdźią.

4. Rácz potłumić błędy / ſkróć zbytki prze

...le :/: Racz záświecić wszedy / twe wyroki wielkiego. Przewrotne / okrutne / hámuy prześwniki / á pośil strapione / twoje służebniki.

5. Z krewkośći błądzący / niech śie obaczá... :/: Zbáwienia prágnący / niech ochłodzá... Náprawuy / y spráwuy wszystkie ...iátá stany / do świętych cnot obroć / wierne Chrześćiány.

6. Wspomni JEzu Chryste / Krolu y Ká...tánie :/: ná swe słowá iste / bacz wiernych wzdychánie. Racz zjáwić / racz stáwić / ...am śiebie sámego / przenieś Zbor wybrány / do dźiedźictwá swego Amen.

PIESN CLXXXII.

Nota Pieśni CLVIII.

OCiec niebieski wybránych / z łáski swey przed tym przeyrzánych / przez słowo / y przez świątośći / woła do swey społeczności.

2. A przy Chrześćiáńskiey wierze / stánowi ...wieczne przymierze / piszac ná sercu wiernego / prawdę Zakonu swojego.

3. Ktore Pan zá swe przyimuje / te Duchem świętym dáruje / wymierza z złych społeczności / broni im grzechow y złośći.

4. Prawdźiwe śiebie poznánie / y śmiáłe wiáry wyznánie / dawa y moc przedśięwźięta / kázda konác cnotę święta.

5. Nikt z ręku Páná nászego / nie wyrwie o...wieczek jego / wszyscy ktorzy są wybráni / będą ukoronowáni.

* 6. Wezwánym do twey umowy / day Boże umysł gotowy / áby śię ták záchowáli / jáko tobie ślubowáli.

7. Dárámi Duchá świętego / á jáśnośćią słowá jego / oświeć je Oycze łáskáwy / niech świecą dobre ich spráwy.

8. Solą niebieskiey mądrości / zápraw ich sercá wnętrzności / niech twoy zná(k) noszą ná ćiele/wyznawájąc wiárę śmiele.

9. Wprowádź je do Domu swego / do Kośćiołá powszechnego/niech świátu nie pochlebują / ni sámych śiebie szánują.

10 Ilekroć im będźie trzebá / dodáy im pomocy z niebá/by dobry boy bojowáli/potym w niebie krolowáli: Amen.

PIESN CLXXXIII.
Táż Notá.

PAn Bog z miłośierdźia swego: dla Kośćiołá powszechnego / Poselstwo ná świećie chował / y rządem pięknym wárował.

2. Szláchetni Pátryárchowie/młodź ćwiczyli w Bożym słowie/ tá záś gdy śię odchowáłá/ y insze do Bogá miáłá.

3. Z Oycow dźiatecżki wzor bráły / ktorego wiec podawáły / przyszłym wiekom do rządnego/Zakonu Moyzeszowego.

4. A w Aronowey osobie Bog Lewity obrał sobie / ći namiotow pilnowáli / stárszy z nich ofiárowáli.

5. Lecz Syn Krolá niebieskiego / dźiedźic Zboru powszechnego / figury zniozszy/ gotowy rząd nam postánowił nowy.

6. Sam jest nawyższym Kápłánem/ Biskupem/Słową/y Pánem/ w zwierzchności sobie rownego/nie ma / ni chce mieć żadnego.

7. Tenże dał ná świat szeroki / Apostoły y proroki / y Ewánjelisty święte / dáry przedtym wzięte.

8. Co wszystek świat náwrácáli / á do czásu co trwáli / Pásterze / náuczyćiele / dźiś mamy Bożym kośćiele.

9. PAN przy sobie Vcznie chował / ćwiczył y zápráwował / do Vrzędu / ktory śmiele / iest wieść w jego kośćiele.

10 Apostołowie też święći / potrzebą kośćioła zjęći / Diákony obieráli / á im część prac swych rozdáli.

11. A dla czásu potomnego / Pismem wáro- wáli tego / jákoby miał być przyjęty / człowiek do tey prace świętey.

12. Godny świádectwá dobrego / czysty / y słowá pewnego / pomierny / y wstrzemięźliwy / y márnych zyskow nie chćiwy.

13. Májąc tájemnice wiáry / ene sumnienie kázdey miáry / Vrzędu Dyákońskiego / godny dekretu Bożego.

14. Do tego z młodu ćwiczenie / y przy drższych się báwienie / w prace się záprawowánie / á w rządźie stateczne stánie.

15. Tákich ysz Cerkwi potrzebá / głosy podnoszy do niebá / ná Páná żniwá wołaymy / sły y sercem śpiewaymy:

16. Jedyny Kośćiołá twego / Opiekunie / powszechnego / ulub te Osoby sobie / ktore mamy zjáwić tobie.

17. Rozmow się sam w sercu z nimi / uczyń ze Vczniámi swymi / zápal je święta miłośćią obleczż przystoyną godnośćią.

18. Day áby swe mieysce ználi / day twych

posług pilnowáli / day szczęśliwie Pásterskiego/stopniá doydą Zboru twego : Amen.

PIESN CLXXXIV.

Táż Notá.

CHwałá tobie BOZE wieczny / żá twoy opiek nam bespieczny/ pod ktorym ćię chwalim śmiele/żyiąc w powszechnym kośćiele.

2. Chwałá/ żeś przydał świętego / poczłu posełstwá swojego / w łásce swey rácz nas z nim chowáć / á wieczną słáwą dárowáć : Amen.

O ZWIRZCHNOSCI CHRZESCIANSKIEY.

PIESN CLXXXV.

Notą Pieśni CXXXI.

Albo tą.

KRolu wysokiego niebá / ktory rządźisz jáko trzebá cáłym świátem / y zwirzchnośći / pod kluczem mász twey mozności.

2. Rządź Monárchy świátátego /y Królá Páná nászego y wszystkie inne zwirzchnośći / rządź łáską swoiey litośći.

3. Day sie ciebie wszyscy bali / á práw two-

przestrzegáli / day złe rzeczy przerywáli / á
otliwych sfánowáli.

4. Poddáni też z mieysca swego / niech cie-
Bogá wiecznego / sercem czczą / y powin-
ności / z chęcią dawáią zwirzchności.

5. Day wszyscy żyli uczćiwie / pobożnie y
rádwiedliwie / á potym nás rácz do swego /
żywieść krolestwá wiecznego: Amen.

PIESN CLXXXVI.

Taż Nota.

Verley vns Frieden gnädiglich.

Rolu wiekow / rządco świátá / rácz nam
dáć spokoyne látá / bo my nie mamy żadne-
y / nigdźie obrońce inszego / tylko ćiebie Bogá
ocnego.

PIESN CLXXXVII.

Gieb vnserm König / etc.

Zcześć w rządzie Krolá / y wszystkie Zwirz-
chności / o Krolu wiecznośći / bysmy wszyscy
sfornie / mogli pod ich rámieniem żyć spokoy-
ie / we wszelkiey pobożnośći / y przystoynośći.
Amen.

PIESN CLXXXVIII.

Nota Psálmu II.

RAczżenam Pánieludowi twemu / błogosłáwić záwżdy / y Páństwu temu / Rządź y spráwuy Zbor wybránych twoich / áby się niećieszył nieprzyjaćiel z nich / weźmiż ty sam nas / y Królá nászego / w opiekę twą miłośierdźia twego / Opátrżność twojá niechay ná nas przyydźie / á w kàżdy czás niech też z námi będźie: Amen.

O POKUSZENIU.

PIESN CLXXXIX.

WZywamy ćię wieczny miły Pánie / o łáskáwe wysłuchánie / weyrzyż ná swoje stworzenie / á day w rychle wspomożenie.

2. Myć się pod straż twoję ućiekamy / w tych trudnośćiách ktore mamy / bo wszystkie szátáńskie śiły / ná nas się gwałtem wzburzyły.

3. A práwie już ze wszelákiey strony / potrzebujem twey obrony / ktorey gdy mieć nie będźiemy / wszyscy rázem poginiemy.

4. O wieczny Oycze Boże prawdźiwy / wszákeś ty Pan litośćiwy / prośim ćię twoje śieroty / ukróm ty násze kłopoty.

5. Muśi że to inácz żesmy przewinili / każą

kną záſłużyli / bo czyniem rozliczne złe-
ći / przećiw twey ſpráwiedliwośći.
6. Wßákże jednák to ufánie mámy / że łá-
ſkę twą otrzymamy / gdy twego miłego Syná /
ſie zá námi przyczyná.
7. Bo dla tego krew ſwą świętą przelał / by
ew twoy ſrogi ubłagał / nas wiecznie z tobą
pnoczył / ku łáſce pierwßey przywroćił.
8. A jáko Pośrzednik náß jedyny / pokrywá-
c náße winy / chce przez ſwoje záſłużenie / byś-
my mieli wſpomożenie.
9. Y upewnił nas ſwym obiecániem / w
piśmie świętym nápiſánym / co przezeń żą-
ć będziemy / że to wßytko odzierżymy.
10. Aby káżdy bez wßego wątpienia / ocze-
kiwał poćießenia / gdy ſwe oczy k niebu wzno-
ſi / w pokorze / w ćichośći prośi.
11. Weyrzy ná to wieczny miły Pánie / Sy-
ná twego obiecánie / á w ták ſrogie zámießá-
nie / miey nád námi zlitowánie.
12. Jákoś miał nád Młodzieńcy onymi / w
Bábilonie ſługi twymi / ktorzy do ogniá wrzu-
ceni / nie byli nic nárußeni.
13. W pośrzod piecá z Anjoły chodźili / wße-
mocność twoję wielbili / żeś przez cud oká-
zić raczył / jákoś ſług ſwych nie przebaczył.
14. Tákże też do lwiey jámy wrzucony / Dá-
niel błogoſłáwiony / widział znák nie poſpolity /
wßemu świátu známienity.
15. Wzywájąc ćię Páná Bogá ſwego / po-
mocniká práwego / był beſpieczen Prorok świę-
ty / miedzy ſrogimi zwierzęty.
16. Tymże kształtem nas śieroty ſwoje / zácho-

wáy w tę niepokoje/byśmy pod twą strażą żyl[...]
ćiebie bespiecznie chwalili.

17. Racz pokumić wszystkie przećiwniki/
ich wszytkimi służebniki/ niech zna káżdy two[...]
wybrány / żeś ty Pan nád wszemi Pány.

* 18. My w tobie pewne ufánie mamy / że t[...]
wszytko otrzymamy / Amen / niech się już t[...]
stánie/wysłuchay nas miły Pánie: Amen.

PIESN CXC.

Już się godzi serce swe / do niebá podnośić,
A Bogá o rátunek / y o pomoc prośić /
W ták gwałtownym pokuszeniu/w ták ściśnym
więzieniu/gdy się już nász siły/wszytkie ná[...]
wątliły.

2. Do Bogá uniżonym/ sercem záwołaymy
:/: W nim wszystkę násze ufność / zbáwienną
skłádaymy :/: Pewni / yż nas z swey opieki/nie
spuśći ná wieki / Pánie acz ustawamy / lecz w
tobie ufamy.

3. Bo wiele nieprzyjaćioł/ przećiw nam
powstáło :/: Nátwą się máłą trzodę / co zy[...]
wo zebráło :/: Rámie twe Boskie chcąc skro[...]
ćić/nas z gruntu wywroćić/zátłumisz słowo two[...]
je/ chcą wwieść błędy swoje.

4. Nie chcą nam tego przyznáć/ żesmy Zbo[...]

rem twoim :/: Ni baczyć że my mocno/ pod twą ręką stoimy ⁒ Błędnymi nas przezywają/ y tym potrząsają / że nas w rychle każdego/ stracą do jednego.

5. A ty Pánie/ ktory sam rozmiesz wszytkie rzeczy :/: Znasz nas zá swe wybráne/ y masz nas ná pieczy ⁒ Tyś nas błedow / grzechow zbáwił tyś w kościoł swoy wstáwił/słowo/świątości mamy/ sług twych używamy.

* 6. O BOZE: wszechmogący / rácz lud swoy rátowáć :/: Rácz to cáłemu świátu / znácznie pokázowáć ⁒ Zesmy twoimi włásnymi / ácz nie dostoynymi / okaż w nas moc swą Boską/y mądrość niebieską.

7. Już práktyki zmyślili/w zawártey chytrości :/: Już ich jáwnie dowodzą/w okrutney wściekłości ⁒ Y już się ná nas rzucáją/ już wierne imáją/ hámuy nie day lżyć swego / Imienia świętego.

8. JEzu tyś w Páwłá Sáulá / przeniewierk zjádłego :/: Ty gdy chcesz możesz z łotrá/uczynić dobrego ⁒ Możesz wziąć serce mężnemu/ y przemysł chytremu / woiská tyś podawáły / ktore cię nie znáły.

* 9. Láment nász usłysz Pánie/ pátrz jáko złe chwile :/: Powstań z przybytku swego / rátuy nas w twey śile ⁒ Niech się źli ulękną ciebie/niech się záprzą śiebie/niech twą prawdę uznáją/á tobie cześć dáją.

* 10. Ocuć się rámię Páńskie/uwesel płáczące :/: Zetrzyi w gniewie Tyrány/nie pokutujące ⁒ Pokaż się im w swey osobie / niech się gryzą w sobie/nie chcą ćię znáć dobrego/ niech znáją srogiego.

A a

* 11. Bądźże ty siłą náßą przećiw złych srogośći :/: Oni mąk przydawáją / przyday ćierpliwośći / Niech náße státeczność zndzą / niech się nią zrażáją od przedśięwźięćia swego / piekłem trącącego.

12. Niech śmiele Imię twoje / Pánie wyznawamy :/: Niech tobie ku czći żyjem / z twą czćią umierámy Niechay ćię być przyzomnego / Królá niebieskiego / y my / y z wiernych kázań / doznawamy záwżdy.
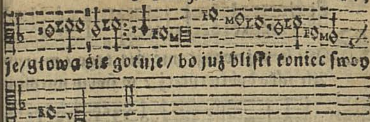
* 13 Panie JEzu powßechny / kośćiołá Obrońcá :/: Rácz nas w wierze státeczney / záchowáć do końcá Boś ty wiecznym odkupieniem / tyś wiecznym zbáwieniem / tyś świętych dopełnieniem / y ich uwielbieniem.

14 Po zwyćięstwie rácz stáwić / nas w niebie kástáwie :/: W nieśmiertelney koronie / w nieskończoney sławie Tám ćię Swięty / Swięty / Swięty / wielkiem nie objęty / szczęśliwie przywitamy / támći chwałę damy: Amen.

PIESN CXCI.

Ein feste Burg ist vnser Gott.

MOcną wieżą Pan Bog prawdziwy / Pa
Pan Bog nas w trudny czás rátuje / niech
Bog náß zamek nie wątpliwy /
że nam bojázń nie pánuje / Który rayski
wąż Szátan / tego świátá Pan / wyßłá spisy

2. Słába moc nászá / podle śiły/ by też napotężnieysze były :/: Lecz mu zdoła nawyższy Hetman/ Bog Bogow/ Krol Krolow/ Pánow Pan ✠ Ktoby táki był pytosz / JEzuſá nie znasz/ Syná onego/ Bogá nawyższego/ Oycu w mocy / w Bostwie rownego.

3. Choćby Czártow ná świećie było/ pełno / y piekło obstąpiło :/: Słusznie śię námniey nie lękamy/ ktorzy z niebá Hetmáná mamy ✠ Niech Czárt woyská szykuje/ niech śię gotuje/ nic z gniewu jego/ nam nie przyydźie złego/ on nie wzruszy słowá Bożego.

* 4. Bożego nie wywroći słowá / by námedrsza śmiertelna głowá :/: Bog przy słowie / Bog przy swych záwżdy / dozna tego w potrzebie káżdy ✠ Gárdło / dźiatki ná stronę/ zbiory / część/ żonę/ niech odbieráją / ná tym nic wskuráją /bo do niebá práwá nie máją.

* 5. Przetoż wszyscy z sercá práwego/ záwołaymy do Bogá swego :/: Bądź z námi JEZU Chryste záwżdy / w dźień nieszczęśćia / w czás trwogi káżdey ✠ W wierze nas żywy zmacniay / w miłośći złwirdzay / w boju rátowáć / w nádźiejey gruntowáć / korony sławey rácz dárowáć; Amen.

PIESN CXCII.

SWiát przewodzi nić śię tego / wiernẏ
Ale jáko dobrẏ rẏcerz / w ſwẏm mieẏſcu
ſługo nie boẏ /
wiárẏ ſtoẏ / Nie bedzieć świát zaſtárzá-
ſẏ / lepßẏ czáſu tego / á niżeli bẏł zá Lotá /
álbo zá Noego.

2. Czworáki ſtan wẏrázonẏ/w Piśmie bie-gow świátá :/: Pierwße złote / drugie śrebr-ne / upłẏnełẏ látá. Trzeći przẏpadł wiek miedziánẏ / ná ich gorße Sẏnẏ/ nagorßẏ náß czás zmießánẏ/z żeláza/ẏ zglinẏ.

3. Práwie śię juz pomießáłá / z twárdą ſtálą gliná :/: Wiárẏ ná świećie nie widáć / pobożność nowiná. Ludzie śiebie miłujące hárdzi/pẏßni/chćiwi/bluźniercẏ/niewdzię-czni/ zdrajcẏ/ẏ nie miłośćiwi.

4. Wßẏſtko juz práwie ßwánkuje nic nie máß całego :/: Z klubẏ wßẏtko wẏſtepuje / co raz do gorßego. Dobre czáſẏ / lepße náßẏ Przodkowie przeżẏli / á nam ubogim Potom-kom gorße zoſtáwili.

5. W teẏ niewoli nie ſam tẏlko/teſkni Rod człowieczẏ :/: Nie tẏlko wẏbráni Páńſcẏ / lecz ẏ inße rzeczẏ. Bo pż marności poddá-

dáne/ jeſt káżde ſtworzenie/ wiec wzdycha do
Bogá/ z mocy złych / o wybáwienie.

6. Gdyby Pan Bog pocztu nie miał/ wybrá-
nych ná źiemy :/: Iużby ſobie dawno pokoy /
uczynił ze złymi ☙ Nie omieszkaway/ przydź
rychło, o Krolu niebieſki/ z płáczem ćie wyglą-
da co dźień wſeláki twor źiemſki.

* 7. Iuż znáki przyśćia bliſkiego/ widźimy
Páńſkiego :/: Káżdy z nas ubądź pogotowiu/
pilny mieyſcá ſwego ☙ Nie day śie z złote-
go kubká wſetecżnicy poić / zbież co rychliey z
Bábilonu/ nie chćiey ſercá dwoić.

8. Iuż czáſe gniewu na źiemie/ wylewa Bog
mśćiwy :/: Iuż Bábilon z gruntu burzy / ſę-
dźia ſprawiedliwy ☙ Iuż Noego w korab
bierze / juz wywodźi Lotá / weźmie do BOG
prawda gore/ w cenie będźie cnotá.

9. Drży świát/ namniey ſobą nie trwoż /
eny Chrześćiánie :/: Vfay Pánu / á żaden
włos/ z twey głowy niezginie ☙ Bog z tobą:
jeſliby przyſło ná ćię co tákiego / do niebá
maſz przewodniká/ tuż bárzo pewnego.

10. Ten śię zemśći krwie wybránych / wy-
láney ná źiemi :/: Ten odpráwi ſpráwiedli-
wy / ſąd z niepobożnymi ☙ Ten káżdemu
ktory dobry / boy wiáry bojuje / pomaga ná
świećie/ w niebie korone gotuje.

* 11. Do Páná wſzyſcy nabożnie/ głoſy ſer-
decżnymi :/: O pomoc / y o rátunek / w poku-
ſách krzykńimy ☙ Day Boże co rychliey prze-
bydź to morze burzliwe / á w prowadź w do-
brym pokoju/ nas w kráje ſzczęśliwe: Amen.

PIESN CXCIII.

Godźieneś jest tego Pánie / poki tu nas je=
dno zstánie / byśmy ćię záwsze chwalili / á twym
sie słowem rządźili.

2. Zwłaszczá dźiś w tym zámieszániu / gdźie
y końcá nárzekánia we wszech stanięch nie bá=
czymy / uspokoy to sam prośimy.

3 Day by ćię wszyscy poználi / ták wielcy
jáko y máli / by twa prawdá zákwitnętá / á po
wszem świećie słynętá.

4. Przyydź Boże ná wybáwienie / wiernych
swoich / bedź skończenie / złego świátá juz nádchodźi / prawdá twa niech nas swobodźi

5. Niechże śię trzęśie ják raczy / niezbożny
świát / gdy niebaczy / czásu náwiedzenia swe=
go / ty nam pomoż do lepszego.

6. Bym w wierze / w nádźiejey stojąc / á złe=
go śię nic nie bojąc / twego Syná wyglądá=
li / y zbáwienia docżekáli.

7. Zyjąc tu w świątobliwośći / y w twojey
spráwiedliwośći / day żem ná wszytko gotowi /
co ręká twa postánowi.

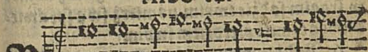
8. Juz niech ognie wylátują / niechay śię
powodźi sują / niechay śię morze poruszy / nie=
chay śię drżąc ziemiá kruszy.

9. Wierzym że nas nie opuśćisz / áni też
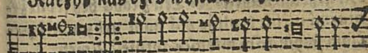
więcey dopuśćiſz / ná nas / iżbyſmy zdoláli / bym w chwale twey nie uſtáli.

* 10. Boże tobie cześć wzdawamy / bo ţeż innego nie znamy / komuby wſzytká ſłużyłá / táż być od wſzech dána byłá. Amen.

PIESN CXCIV
Nota Pieśni CXLVIII.
Albo tá.
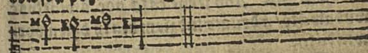

Boże ktory wieſz wſzyſtke / myśl ſercá
Ráczyſz nas dźiś wyſłucháć / z miłośier-

náſzego /
dźia ſwego / Zebyſmy w tym táſke twą / Oy-

cowſką poználi / á Imie twoie świete / záwſze

wyſławiáli.

2. Ku tobie oczy náſze / z ſercem podnośimi /: Ciebie Oycá náſzego / pokornie prośimy Że-
Zebyś láſkáwie weyrzał / ná ſwoje ſtworzenie / á nam w náſzych potrzebách / dał ſwe wſpomożenie.

3. Widźiſz Pánie jáko nas / zewſząd ogárnidją :/: Ják żáłoſne przygody ná nas przypadáją. Trwogi dość / źle o nas / ze wſzelákiey ſtrony / nie będźieli łáſkáwey twey świetey obrony.

4. Znamy żeśmy to słusznie / wszytko zá[...]
żyli :/: Zá násze bespieczeństwá / w ktorycheśm[...]
żyli ℘ Leżąc w grzechách / á płodząc / ust[...]
wiczne złości / przećiw Máiestatowi / tw[...]
świętobliwości.

5. Jednák o miłośierdźia Oycze niezmie[...]
nego :/: Odpuść grzechy / á przebacz / wyst[...]
pstwá nászego ℘ A nie obchodź śię z námi
w srogim sądźie twoim / uśmierz swą spráwi[...]
dliwość / miłośierdźiem swoim.

* 6. Bądź nam miłośćiw Boże / dla Syn[...]
twojego :/: Ktory podjął srogą śmierć
dla grzechu nászego ℘ Ten z tobą bez skończe[...]
nia / ná niebie króluje / á nam nędznym dźie[...]
ćiom swym / tám mieysce gotuje. Amen.

PIESN CXCV.

Taż Nota.

Ty coś niebo wysokie pięknie uháftował :/:
Gwiazdámi á káżdey z nich swą jásność
dárował ℘ Aby jedne cáłą noc świátłość
wydawáły / á drugie ludźiom biały dźień opo-
wiádáły.

2. Ktoryś y słońcem jásnym dźień ozdobić
raczył :/: Aby káżdy z żywiących / żeś jest
Bogiem / baczył: ℘ A z tąd śię wywiádo-
wał o twey woli Pánie / Ciebie śię bał / mi-
łował / poki zdrowia zstánie.

3. Ty ktory wszystkiem władniesz nákło[...]
nchá twego :/: Przyjmi á nieodrzucay prośby
sercá mego: ℘ Jákoś przyjmował wdźię-
cznie przodkow mych wołánie / y miewałeś z
łáski twey o nich swe stáránie.

4. Byli smutkiem ściśnieni / tyś smutne

pocießał :/: O ratunek wołáli / tyś się z nim
poſpießał: ❧ Proſili ćię o mądrość / mą-
drośćieś im dawał / á onym dobrze czyniąc /
nigdyś nie uſtawał.

5. A yżeś jeſt tenże Bog / y wiecznie będzieß
trwał :/: Ty przymierza ſwojego nigdy nie bę-
dzieß rwał ❧ Choćiaß je ludzie / ſwymi
tárgáją złośćiámi / y często ćię gniewáją ſwy-
mi ſproſnośćiámi.

6. Jednák ty tymże jeſteś czymeś y przed
tym był :/: A ſwey Boſkiey własnośći byś ná-
mniey nie pozbył ❧ Zmiłuyże się nádem-
ną / wßákeś miłośierny / ogárni mię łáską ſwą /
gdyżeś w słowie wierny.

7 Obiecałeś ſmutnym być w ſmętku po-
ćießyciem :/: A rzewliwie płáczącym zaś roz-
weſeleniem. ❧ Rozkazałeś się wzywáć
przez Syná ſwojego / otoż ja też do ćiebie idę
w Imię jego.

8. Byś mię sługę ſwojego do śiebie przy-
tulił :/: A łzy me / płácz / wzdychánie / we
mnie ſam utulił ❧ Vſkromże też fráſunki
ćięßkie sercá mego / ktore bronią ſnu oczom
moim ſpokoynego.

9. Z kąd już práwie uſtáły we mnie śiły
moje :/: Vpádnęć nie weźmießli ty mnie w rę-
ce ſwoje ❧ A nie uſkromiß mego ćięßkiego
trapienia / co zdrewie me jáko mol pſuje do
znißczenia.

10. Wßák to tobie nie trudno / wßyſtko ty
ſam możeß :/: Y łácno mnie ſmutnemu ty ſam
dopomożeß : ❧ Wyniść z tego fráſunku ſer-
ce me poćießyć / tylko proßę mey Pánie / rácz
śię z tym poſpießyć. Aa v

11. A jeślić się podoba mnie dłużey probowáć :/: Czyń co chceß/boć to wolno/lecż mnie racz dárowáć ſą Duchá mężkiey stáłości ktoryby mię rządził/żebym nigdy ná stronę od ciebie nie zbłądził.

PIESN CXCVI.

IEzu Chryste wiecżnie żywy/ Krolu y Boże prawdźiwy/ Tyś Pan nád Pány/ Bog poźnány/ Weyrzy ná swoy lud wybrány.

2. Tyś sam swoją śmiercią drogą/ zgłádźił świátá winę srogą/ tyś z swey záſługi/ nieznośne długi/ zápłáćił zá swoje sługi.

3. Krwie twoiey naświętßey Pánie/ hoyne ná krzyżu wylanie/ wßytkie urázy/wrodzoney skázy/ zleczywßy/omyło zmázy.

4. Tyś sam bez żadney pomocy/ wyrwał nas z ßátáńskiey mocy/ tey jego hárdy/ ná skále twárdey/zdeptány/nie ußedł wzgárdy

5 JEZU prawdźiwa świátłości/oświeć ſerdeczne ciemności/niech wßyscy znamy/ że w tobie mamy/żywot/ktorego czekamy.

6 JEzu ty sam prawdą żywą/ktemu drogą nie wątpliwą/ mánnieß śiebie/żaden bez ciebie/ nie ß dnia nie znaydźie w niebie.

7. Spraw to o Jezu łáſkáwy/niech znamy gośćiniec prawy/ niech ćię ſłuchamy/ w tobie ufamy/do ciebie śię ućiekamy.

8. Tyś jest karcza bojujących / y ochłoda prácujących/nikt nie ustánie / kto w tobie Pánie / swoje pokłada ufánie.

9. Niech śię świát jáko chce srozy / niech mie śmierćią/pieklem trwozy/o spráwe swojey/nic śię nie boję/gdy przy tobie Pánie stoję.

10. Niech mię świát ma w nienawiśći/niech śię twa przestrogá iśći / dla twey miłośći / pełne słodkośći/wszytkie świátá okrutnośći.

11. Nedzá/głod/ y utrapienie/ niedostátki/ pohánbienie/ áni w potrzebie/ záprzenie śiebie / nie odłącży mię od ćiebie.

12. Tylko ty / o JEZU drogi / dodąy męstwá ná te trwogi / w czás niebiespieczny / umysł státeczny / spráwuy w teskności serdeczney.
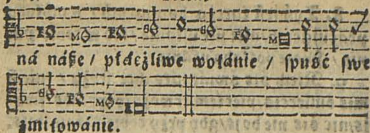
13. Jeślić śię też spodobáło / karáć tu me grzeszne ciáło / w popędliwośći / twey surowośći / nie nástępuy ná me złośći.

14. A gdy przyydźie po tym boju/czás przyjemnego pokoju/ná twoje zdánie/spuszczam śię Pánie / wola twa niechay śię stanie.

15. Obietnice twojey oney / trzymam śię poprzyśiężoney że dnia onego/sądu wálnego/ przyznasz mię zá sługę swego: Amen.

PIESN CXCVII.

ACh wszechmogący / dobrotliwy Pánie/ co ná wszystek świát masz opánowánie/weyrzyj

ná náſze / płáczliwe wołánie / ſpuść ſwe zmiłowánie.

2. Rácz wſzyſtkie náſze/czáſy uſpokoić / ſrogie twe plagi/miłościwie zgoić/ ktoreś náſádźił/tu ná náſze złości/z ſwey ſpráwiedliwości.

3. Oddal precz od nas / powietrze morowe/ á rácz z łáſki ſwey/ſpráwić látá zdrowe/oddal tez ſrogie / niemocy y wrzody / wſzytkie złe przygody.

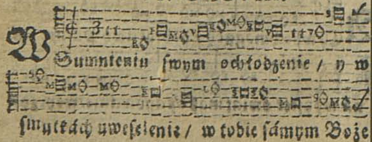
4 Rácz nas záchowáć/od wſzelákiey ſzkody/day żyzne látá / á oddal precz głody rácz weyrzeć ná nas/ nędzniki ubogie/ſkroć karánie ſrogie.

* 5. O Boże Oycze / ná wſzem dobrotliwy/obroć oczy ſwe/ná lud żáłościwy/ktorzy ku tobie nabożnie wołamy / twey łáſki żądamy.

6. Nákłoń łáſkáwie / ku nam ucho twego / á rácz nas bronić / od wſzyſtkiego złego / day nam we zdrowiu wſzego dobrá użyć/tobie Pánie ſłużyć.

7 Chryſte Pánie náſz/przez twe umęczenie/rácz nam dáć nędznym/ſpokoyne ſámnienie / z tey nędze w wiedź nas / do kroleſtwá twego / wiecznie trwáiącego : Amen.

PIESN CXCVIII.

W Sumnieniu ſwym ochłodzenie / y w ſmutkách uweſelenie / w tobie ſámym Boże

ſkładam/bo nádźieję indźiey nie mam.

2. Ja wiem żem jeſt twe ſtworżenie / choć ſkáżone przyrodzenie / y ſyn grzeſznika pierwſzego / Adámá dłużniká twego.

3. Bom zakonem grzechu jęty / wnet gdym był w mátce poczęty / ztąd y umyſł zły pochodźi/ y uczynek zły śię rodźi.

4. Jednak ja ná báczność twoię / śmiele wzdawam ſpráwę ſwoię / boś mię poprzedźił grzeſznego/wielką łáſką Syná twego.

5. Syn twoy zſtąpił z wyſokośći / bez grzechu w świętobliwośći / jeſt Duchem świętym poczęty / y prowádźił żywot święty.

6. Pan Bog w ćiele śię objáwił / przyjaćielem nam śię ſtáwił / dla náſzych grzechow práćując / á z płáczem śię oſidrując.

* 7. O JEzuśie pożegnány / Boże y Pánie nád Pány / pewny lekárzu káżdego / ćięſkim grzechem otrutego.

8. Maſz niebieſkie w ſobie dáry / y rozdawaſz je bez miáry / z wiáry pokutującemu / á wolą twą czyniącemu.

9. Do tych ktorzy ćię miłują á twoych Przykazań pilnują / wchodźiſz z Oycem Gośćiu wźięty/tám mieſzkawa twoy Duch Swięty.

10. Język wymowić nie może / twoych upominkow moy BOŻE / ktorymi nas opátrujeſz/ á więtſze w niebie dáruieſz.

11. Coż jeſt nędzny człowiek Pánie ? że ćń maſz wielkie ſtáránie / wiodąc go do beſpiecznego miáſtá Jeruzalemſkiego.

12. Sam ná ſobie w świętey źiemi budu-

jest z żywych kamieni / miásto/á w nim twe
wybrány / lud / będźie koronowány.
* 13. Nie trwoż sobą duszo moiá / Pan Je
zus nádźieją twoją/ten z mocy swojey zásług
zápłáćił grzechow twych długi.
14. Masz zapisy Páná tego / masz Testá
ment święty jego / własną krwią zápieczęto
wał/że ćię z grzechow twych kwitował.
15. W Pánu ufay á świętemu / wierz du
szo słowu Boskiemu/źiemiá zginie / niebo mi
nie/słowo Páńskie nic záginie.
16. Niechże śię czárt ják chce srozy / nie
chay wszytkim świátem trwoży / niech krążąc
ryczy lew srogi/niech porusza wszytkie trwogi.
17. Ja śię nie boję Szátáná/bo mam mo
cnieyszego Páná / mam po sobie co srogiego /
potárł węża piekielnego.
18. Y ktoż mi być może srogi ? gdyż mi
Odkupićiel drogi / w sobie ufáć rozkázuje / y
zwyćięstwo obiecuje.
19. Wielkie wiedli święći boje / nieśli
własne krzyże swoje / y dla Imienia Páńskie
go/ućierpieli wiele złego.
20. Żaden z nich co śię sprawował/słowem
Páńskim / nie szwánkował/y już w niebieskiey
kráinie/káżdy z nich zwyćięzcą słynie.
* 21. O Boże moy / o moy Pánie / co chcesz
niech śię ziemną stánie / jedno gdy będźie po
trzebá / doday nam pomocy z niebá.
22. Ná ćiebiem śię spuśćił cáłe / day mi
trwáć przy prawdźie stále / á po boju duchá
mego / weźm do domu Anielskiego.
23. Tobie oddam pieśni moje / Imie sła

wić będę twoje z ludźmi wſzyſtkimi świętymi/ y z Anjoły niebieſkimi.

* 24. Chwała bądź miłosiernemu / Stworzyćielowi náſzemu/proſzę święty Oycze ćiebie rácz mię w niebo wźiąć do śiebie : Amen.

PIESN CXCIX.

Taż Nota.

Wenn wir in höchsten nöhten sein.

NAtrudnieyſzey náſzey chwile/ zwątpiwſzy o właſney śile / nie máiąc rády / ni mocy / choć myślimy we dnie w nocy.

2. Ten oſtátni uſtęp mamy/ że śię poſpołu ſtawiamy / wſzechmocny Krolu do ćiebie / boś pewny rátownik w niebie.

3. Oczy/ſercá podnośimy / ćiebie nabożnie prośimy / odpuść winy / á karánie/ſprawiedliwe hámuy Pánie.

4. Tyś przyobiecał káżdemu/łáſkę/ćię wzywáiącemu/w Imieniu Syná twojego / Orędowniká náſzego.

5. Otoż my w jego godnośći / twey Oycowſkiey wielebnośći / ſwe ćiężary przekładamy/ ktore ná ſercách dźwigamy.

6. Przebacz ludzkich niecznośći / á odpuść nam náſze złośći / bacz y przemień utrapienie / ćieſzkie/w weſołe zbawienie.

7. A my poćieſzeni twemu : ſłowu poſłuch zbáwiennemu / ośwyadczywſzy/ tu ſtátecznie / będziem ćię chwalić y wiecznie : Amen.

PIESN CC.

Zetrzy mocną ręką ſwoję/ wieczny Boże/

wßytkie gwałtowne śiły nieprzyjaćioł Ko-
śćioła twego / A racz ich myśli rozproszy-
mądrośćią Bostwá twego / áby poználi/ży-
my w nikim innym nie vfamy / jedno w to-
bie Pánie nász / ktory sam walczysz zá
námi.

POD CZAS WOYNY.
PIESN CCI.

Nota Pieśni LV. Albo CXCVIII.

JEzu Chryste Názáráński / prośi ćię lud Chrześćiáński/byś mu śię łáskáwie stáwił á z złey go toni wybáwił.

2. Obiecałeś wybránemu / pomoc ludowi swojemu / ktoryby twego Jmienia / wzywał czásu vtrápienia.

3. Vtrapienia ćięßkie mamy/do ćiebie Bo-że wołamy/ą w dźień nas nießczęśćia náßego/ rátuy z miłośierdzia swego.

4. Pohańcy o Bożey wyby / morduią twoy

lub właściwy miástá / zamki odbieráją / do główny śię pomykáją.

5. Cżći niemász w nich / niemász wiáry / áni ekrućieństwu miáry / jedne wiążą/drugie trują / ni śedźiwośći ſánują.

6. Widźi Oćiec ſwego synd/w srogich trokách u Turczyná/brodźi do kolan w uczćiwey/krwi/Tátárżyn niewſtydliwy.

7. Z wiáry twojey przegániáją : niech mocy twojey doznáją / day zmierzyli ſámi ſobą / grunt ktory chcą mieć pod tobą.

8. Godnismy tych kázni Pánie / słusznie odnośim karánie / słusznie karżeſz nászę złośći / przez nacżynie twey ostrośći.

9. Lecż rácż nam troche zfolgowáć / á my będźiem pokutowáć / żáłując zá przeszłe złośći/á żyjąc w ſpráwiedliwośći/.

10. Albo / o wszechmocny Boże / jeśli inák być nie może/jedno żebyś złośći trácił/á grzechy pomstą záptácił.

* 11. Karż ſam Oycże ſwoje syny / á niech śię nie páſtwi inny / nád cząstką dźiedźictwá twego / z hańbą Jmienia świętego.

12. Wolimy Oycże twą rękę / niż Tyránow ginąć mękę / ty álbo nam odpuść winy / álbo łáſkáwie karż syny.

13. Boś ty Pánie miłośierny / á w plagách twoich pomierny / zmiłuy śię nád Chrześciány/Boże / á pogrom Pogány : Amen.

PIESN CCII.

Nota Piesni CLI.

Broń nas niebieſki Hetmánie / á day nam z grzechow uznánie / byśmy więcey twey

ostrości / nie draźnili przez swe złości / da-
nas kàżdy świątobliwie / ku twojey czći świ-
ty żywie.

2. Pánie z miłośierdźia swego/użal śię kr-
ju własnego/niech śię w nim nie rozćiągája/
ktorzy ćię nie wzywája/odpuść złość/á z sw-
opieki/nie wypuszczay nas ná wieki: Amen.

PIESN CCIII.
Nota Pieśni CXXXI.

DAy nam Pánie miłośćiwy / pokoy po-
ki smy tu żywi / boć nie jest żaden Bog
inny/coby bronił tey krainy/tylko ty sam Bo-
że jedyny: Amen.

POD CZAS NIEDOSTATKU Y GLODU.
PIESN CCIV.
Nota Psálmu CXX.

ZAcna wszedy chwałá twa/dobrotliwy Pá-
nie :/: A miłośierdźie twoje / nigdy nie u-
stánie ⁂ Ktorego ná wszelki czás/hojnie do-
znawamy :/: Vstáwiczną opátrzność / twą
nád sobą mamy.

2. Lecz śię bárzo nie dobrze / w ten czás z
námi dźieje :/: Gdy przez grzech nász łáski twey/
trácimy nádźieje ⁂ Bo ziemiá urodzájow
swoich nie wydawa :/: Y niebo z klątwy two-
jey/miedziánym śię stawa.

3. Słońce/Mieśiąc/y gwiazdy / ácz bieg
odpráwują :/: Jednák żadnych pożytkow/ lu-
dźiom nie spráwują ⁂ Już y wiátr/y káżda

rzecz / co śię więc godźiłá :/: Wiele ßkod w ludźiách/w bydle/w zwierzu poczyniłá.

4. Lecz to wßytko z woli twey / ſłußnie śię ták dźieje :/: Gdy ćię ludźie znáć niechcą / y w tobie nádźieje ∻ Nie máją/ni śię káją / z ſwoych nieprawośći :/: Gdy nie ſtrzeżem ják ſłußa/ſwoich powinnośći.

5. Przetoż nas dáruy prośim / Duchem twoim Pánie :/: Ten zádátek łáſki twey/niech w nas nieuſtánie ∻ Wyſuſzyć tu w Duchu/w prawdźie / chwałę oddawáli : A potym z tobą w niebie / wiecznie krolowáli ; Amen.

PIESN CCV.

Pánie nie opuśćiß/ſwoich wiernych nigdy
ani im dopuśćiß ćierpieć żadney krzywdy / z
twey śię woli rodzą / w twojey bárwie cho-
dzą/kwiatki/ty ſam ptaßki/ty żywiß robaßki/
jedzą co im zrządźiß/ bo wßem świátem rzą-
dźiß/Rządźiß.

2. Y kruczęta máte do ciebie wołája/kiedy o
bieżdle żywności nie mája/to liche stworzeni
biorąc opátrzenie / od ciebie sámego / Stw
rzyćielá swego / chwali twoje święte/Imię w
dy wzięte/ Wzięte.

3. Wygląda co żywo / áż ręce otworzy
náder hoyne żniwo / kiedy dobr przysporzy
lecz by się odwroćiß skoro ręce skroćiß / wn
wßystko zemdleje / y Mocarz struchleje / wn
wnęcz się obraca/y naćięższa praca/Praca.

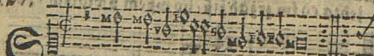
4. Dobrze tußmy sobie / bo dla slug zba
wienia / wßedł ná świát w chudobie / Pa
wßego stworzenia / byśmy nie łáknęli
byśmy nie prágnęli / łáknąć/ prágnąć raczy
chleb ćiáłem wyświadczył/ ktore w pokarm da
wa/á krwią nas nápawa/Nápawa.

5. Serce Chrześćiáńskie / namniey ni
trwoż sobą / uważ słowo Páńskie / Bog n
potrzebie z tobą/on głodem żadnemu / nie d
umrzeć swemu / hoyność wßego stánie / prz
tym / ktory w Pánie / ufájąc uczćiwie / wier
ną pracą żywie / Zywie.

6. Dość przykłádow mamy / Páńskiey w
ßechmocnośći / w świętych doznawamy /
jego życzliwośći/Pan Eliaßowi/Pan Dánie
lowi / nie bez cudu chlebá / dawał ile trzebá /
tenże dziś káżdego/Bog ratuje swego/Swego

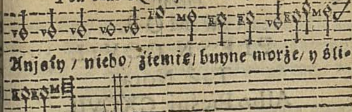
Notą Piesni 227.

PIESN CCVI.

S

Tworzyćielu náß/ Boże wielkiey mocy /
Tyś wßystko stworzył/bez żadney pomocy:

cżne zorze.

. Niebieſkie biegi / ſpráwa twą biegáją :/: Y
ziemie wdzięcżny / owoc wypuſcżáją
Słońce zágrzewa / á wiátr záśię chłodzi / co
iemiá rodzi.

3. Láſy wyſokie / ptaki y zwierz máją :/:
Rzeki záś ryby / rozmáite dáją Jáſny dzień
o pracy / noc w pokoju zchodzi / ćiemność przy-
podzi.

4. Ciebie ochotnie / ſłucha wſze ſtworzenie :/:
A nic nie cżyni / nád twe zámierzenie Sam
tylko cżłowiek / tobie nie powolny / jáko ſłup
olny.

5. Bo śię nie rządzi / podług słowá twe-
go :/: Zyje ſwowolnie / podług świátá złego
Z tąd że od ćiebie / ſpráwiedliwy Pánie /
nieśie káránie.

6. Z tąd mory / woyny / z tąd y pożar ſrogi :/:
Z tąd záráza zbóż / y rok bdzie drogi Nie ſpo-
ry nam chleb / ni on nam ſytośći / ni da dużośći.

7. Przetoż ćię prośim / miłośierny Pánie :/:
Odpuść przeſtępſtwá / á day nam uznánie
Pośil ſerc náſzych / obrokiem świętego / Słowá
twojego.

8 Spráw pokoy á day nam ile potrzebá :/:
W pokoju / w zdrowiu / powſzedniego chlebá
Z tąd ſłáwne twoje / Jmie zdobrzmi wſzędzie /
gdźie twoy Lud będźie ; Amen.

W MOR.
PIESN CCVII.
Tąż Notą.
Albo Pieśni CXCVII.

Náywyższy Rządco świátá szerokiego / o Miłośniku/rodzáju ludzkiego/bez twojey woli / y włos człowiekowi/ nie spádnie z głowy.

2. Gdy twe święte/y twą wolą znamy/że spráwiedliwych twych plag doznawamy / bo te iák Oćiec / ná źiemi strofujesz/ktore miłujesz.

3. Ciężkie powietrze/stroży się nád námi / á śmiertelnymi/truje nas wrzodámi / áni okrutne przypuszczáją męki/lekárskiey ręki.

4. Już się sroga śmierć/ we wszytkie wgroźiłá/młodych y stárych/sobie náwáliłá/á wżdy nie syta/tym się nie hámuje/więcey ich truje.

5. Jedne ná ćiele/zaraża bolączką / drugie nieznośną/ serdeczną gorączką / w tesknicách chodzą/ pokoju nie máją/ áż dokonáją.

6. Niektorym naprzod / mozg nárusza w głowie / záczym fáluią / w baczeniu y w mowie/ á inszy záśie / nagle upadáją/ták Duchá dáją.

7. Nie jedná mátká/płácze swego syná/nie jedná mowi/nieszczęsna godźiná / ktora mię z mężem miłym rozłączyłá/osierociłá.

8. Tákże Oycowie / ćięszki smętek máją/á krwáwe oczy/łzámi oblewáją / pátrząc ná ćięszkie / swych dźiatek stękánie/y umieránie.

9. Dźiatki po polách / iák dźikie biegáją / á po zchodzących/ rodźicách nie máją/ni Opiekuná áni wyżywienia/áż do zniszczenia.

10. Tych plag tak ćiężkich / nasze grzechy Pánie / są nam przyczyną / á twe zágniewánie / żeśmy nie byli / dobrodźieystwá twego / wdzięczni świętego.

11. Tyś nam raczył dáć / święte słowo twoje / myśmy woleli / zábobony swoje / ufność w wzgorę / niezbożność y siłá / násza nośiłá

12. Bez wstydu złośći / wielkieśmy czynili / o ktory nas / strofował hydźili / więc ćiężkie sim / ále słusznie Pánie / ćierpiem karánie.

13. Lecz że nie żądasz / śmierći upádłego / kteś wysłucháć pokutuiącego / y my zá złości / násze śię wstydamy / łáski szukamy.

14. Vźnáliśmy śię w nászey wszeteczności / nuy śię y ty / Boże w surowośći / á racz pociągnąć / Anjołá swojego / nas krácącego.

15. Racz uskromiwszy / powietrze morowe / iśki nam wroćić / dni y chwile zdrowe / byśmy ná duszy zdrowi y ná ćiele / nieśli chwał ele.

16. O Boże Oycze / miłośćiwy Pánie / zmiłuy śię niech tá / twa plagá ustánie / łámenc sierdeczny / twe Oycowskie uszy / niechay poruszy.

17. O Jezu Chryste / nász Jednaczu drogi nu y Oycowski / przećiw nam gniew srogi / łuy śię zmiłuy / przez twe ćiężkie rány / o Chrześćiány : Amen.

PIESN CCVIII.

Nota Pieśni CXLIX.

Słowy bicz Bożny / niech świát sobą trwoży / śmierć poszły wyprawuje / y sámá na-

śkpuje / ogárnął nas strách morowy / nák[...]
kay niegotowy ludu smętnymi słowy.

2. Lecz przeskoczyć swego kresu niechyb[...]
go/nikt z śmiertelnych nie może/musisz umrzeć
nieboże/bo co sie kolwiek národzi / kiedy [...]
min przychodzi / przez śmierć z świátá [...]
chodzi.

3. A tego przyczyná/rayska nászá winá [...]
wec on pożądány / od Bogá zakázany ten [...]
o żywot przyprawił / ten nas wszech bied ná[...]
wił/grzech nas w śmierć wieczną wpráwi[...]

4. Tá do czásu tego/od Oycá pierwsze g[...]
ná świećie tryumfuje/náspoł wszystkie ś[...]
je/mądry/głupi/wielki/ máły/ zacny /niec[...]
záły/nikt nie uydzie jey strzały.

5. Cześć/skárby/urodá/dźielność y swo[...]
dá/krotochwile/roskoszy / dźwiękiem dzwo[...]
w wiátr płoszy/ od przyjaćielá miłego/ du[...]
ćiáłá własnego, ka że precz od wszytkiego.

6. Ktorym świát smákuje / te śmierć s[...]
chem truje/sámi Boży wybráni/tym są szcze[...]
nádáni / że sie śmierći nie lękáją / często [...]
wyglądáj ą / w niey wszytk ich bied zbyw[...]

7. Do bramy do żywotá/śmierć otwira [...]
tá/co w czás o sobie rádzą/w czas sie z św[...]
tá prowádzą/lubość / błąd / grzech porzuc[...]
ná to sie zdobywáją/ co być wiecznego zn[...]

8 Poki ć szczęśćie płużi / świát y zdr[...]
służy/nie zwłocz : by ják onego/ człowieká [...]
gátego / záraz ćie nie záwołáno wnet [...]
nie kazano / y ná śmierć nieskazano.

9 Zdrádźił nie jednego rozum dowćip[...]
go / szkodá śie już przed tym krye/ czego [...]

można rzecz zbyć / prożno poruszasz swych mocy / prożno we dnie y w nocy / sobie mnożysz niemocy.

10. Strachći nic nie spráwi / z śmierći nie wybáwi / bys też ná koniec tego / poszedł świátá wielkiego / y támći pretka śmierć snádnie / kiedy jey czás dopádnie / y státecznie zágádnie

11. Lepiey bys śię tego / jak z sercá cáłego / co Jezus w sámym sobie / zgotował mnie / y tobie / wierz weń / á śmierć tylko z ćiáłá / korzyśći będzie bráłá / duszá ostánie cáłá.

12. Droga śmierć wiernego / w oczách naywyższego / drogo sobie szácuje / te ktore on miłuje szczesni co w Pánu konáją / od prac odpoczywáją / á nagrody czekáją.

13. Tyś Pánie ułożył / by káżdy wiecznie żył / ktory szczerze do twego / przystał pocżtu wiernego / ći twego dniá wygladáją / w śmierći poćiechy znáją / w zmartwychwstánie wskuráją

14. Ktoć w ćię nie uwierzy / twych śię słow nie dźierży / bez pokuty z tąd idźie / tám będźie w wieczney biedźie: Vchoway nas Chryste tego / dla miłośierdźia swego / weź nas do Domu twego.

15. Zbáwićielu drogi / w dźień stráchu w dźien trwogi / dla niewinney twey męki / poday łáskáwey ręki / przez świeckie znoje / y boje / w wierze żywey nas swoje / wiedź ná wieczne pokoje: Amen.

PIESN CCIX.

Nota Pieśni CXXXI.

DAy nam PANIE miłośćiwy / pokoy od plagi zdrádliwey / powietrza z drázliwego / nie trać nas nią ludu swego

2. Ráczże ytych wspomagáć mile / ktorzy n
te żáłosne chwile / tąż plagą są náwiedzeni
niechże będą wyzwoleni.

3. Sieroctwo/kłopot/żáłości/rácz im obr
ćić w rádośći/możeß to uczynić Pánie / náß
też w tobie ufánie / że o nas maß swoje stárá
nie: Amen.

CZASU NIEPOGODY.
PIESN CCX.

PAnie Boże Krolu niebieski /
obdáruy nas potrzebnym słońcem /
ná osußenie ziemie / áby nznał ten
lud twoy / żeś ty sam jest Pá-
nem Bogiem náßym. Al-
leluiah.

2. Pánie Boże / etc. Rep.
3. Pánie Boże / etc. Rep.

PIESN CCXI.

STworzyćielu wieczny do ćiebie wołamy/
yß náß głos serdeczny/ w łásce twojey ufa-
y / nie karz nas w swey surowośći / odwroć
parz od nászych złośći/ zdźyi známi litośći.

2. Znamy grzechy swoje/ lecz śie tym ćieszy-
y/ yżesmy dźieći twoje/ do Oycá śie spieszymy/
márnotrátnym upadamy / z Celnikiem łáskę
dámy/ ćiebie tylko wzywamy.

. Poyrzy ná stworzenie/ głodem wymorzone/
pátrz ná wyniszczenie / poyrzy ná nas strá-
ne/ skoro wdźięcznie poyrzyß z niebá/ wnet
státeł będźie chlebá/ ożyje świát iák trzebá.

4. Urodzáyne látá / hoyność wszystkich rze-
y/ Pánie cáłego świátá / day / á rácz mieć
á pieczy / coś dał : bo bez dáru twego / by
łek nawiecey miał czego/ nie użyje dobrego.

5. Rządco niebieskiego wiekuisty Domu/
wiátru gwałtownego / obroń nas y od gro-
u/ pożary/ powodźi/ głody/ choroby/ morowe
rzody/ oddal/ y złe przygody.

6. Rácz zdárzyć uczćiwe/ wszystkim wyży-
ićie/ pogody osobliwe day y dobre sumnienie/
gdź świát słowem swey mądrośći / mie-

Oycze szczerey litośći / Kośćioł swoy nábo-
cznośći.

* 7. Rácz to wszytko spráwić/dla Syná sw-
jego/rácz wysłucháć y zbáwić/lud twoy dla
sługi jego/a my ćię zsługámi twymi / ziems-
mi / y niebieskimi / zá to wiecznie uczćimy
Amen.

PIESN CCXII.

Notą Pieśni CXXXI.

OBroń Pánie nászych domow/ od wichr-
grádow y gromow / á niech z twey św-
ętey opieki/ nie wychodźimy ná wieki / nie bą-
od prozb nászych dáleki : Amen.

PIESN CCXIII.

Notą Pieśni CCVI.

OBoże wspomni ná swą obietnicę :/: I
day nam grzesznym / swą Boską práw-
Nie rácz nas karáć/podług nászych złoś-
w swey surowośći.

2. Pozbieray chmury / nád námi wiszące
Podnieś zboż/wysusz/niziny gnijące Br-
nas potopu / zginienia wiecznego / dla Sy-
twego.

3. Day bym Noego/ Arkę znáydowáli
Day bym w pokućie//do niey ućiekáli Pr-
mi nas w kośćioł/ day nam być u śiebie /
wieki w niebie: Amen.

W SUSZA.

PIESN CCXIV.

Notą Pieśni CCX.

PAnie Boże Krolu niebieſki / obdáruy nas potrzebnym / deßczem ná odwilżenie zie- ie / áby uznał ten lud twoy / żeś ty ſam jeſt ánem Bogiem náßym.

2. Pánie Boże Krolu/etc. Rep.

3. Pánie Boże Krolu/etc. Rep.

PIESN CCXV.

Nota Pieśni CXXXIII.

BOże ktoryś raczył / ſtworzyć wßyſtkie rzeczy :/: Tyś ſług ſwych nie przebaczył/ nas maß ná pieczy. Oprocz ćiebie inne- / niechcemy znáć żadnego / Bogá praw- iwego.

2. Ty z páłacow niebieſkich / Oycze uwiel- ony :/: Zpußczaß do kráiow ziemſkich/deßcz e przepłácony. Od twojey wielmożno- i/płyną na ziemſkie włośći/ßczere obfitośći.

3. Tyś dał chleb ſpráwą dziwną / y ziołá rodne :/: Y okráſę oliwną / y wino łágo- e. Z kąd ćiáłu ożywienie / ſmyſłow ú- wirdzenie/ſerc uweſelenie.

4. Czekáją wßyſtkie rzeczy / żywnośći od bie :/: Wzdycháią po twey pieczy / ktory eßłaß w niebie. Rąk twojich otworzenie/ towe wyżywienie / śmierć rąk twych zám- ienie.

5. Pánie ſuchotę ziemſką / wyſchłe urodzá- :/. Zákrop roſą niebieſką/pod prágnące trá- . A my twojey litośći/ zá tákie uczynno- i/damy cześć z wdźięcznośći : Amen.

PIESN CCXVI.

Nota Psalmu 102. Ktorego wykładan

DO ciebie Boże náß my ſtworzenie twoj
Serdecznie wołamy/ rácz w te ſrogie zno
Użyczyć nam deßczu zbożom potrzebnego
áby odwilgneło to co jeſt zeſchłego.

2. Zbierz obłoki dżdżowe/ rozkaż wiátr
Pánie :/: Niech zbożom potrzebna ochło
śię ſtánie. Aby wierni twoi pożytki zbier
jąc/ z twych śię dobr ćießyli/ ćiebie wychw
ájąc.

3. Wyſłuchałeś o deßcz prozbe Eliaßá
Niechże też ták ważna będźie prozbá náßá
Ktorąć oddawamy w Imię Syná twego
tobą/ z Duchem Swiętym/ wiecznie chw
lebnego.

4. Nie wątpimy Pánie/ że z twojey ßc
drośći:/: Doznamy potrzebney deßczá ob
fośći. Ná co wßyscy rzeczmy: Day to m
Pánie/ wyſłuchay chwalcow twych/ do ćie
wołánie: Amen.

PIESN CCXVII.

Nota Pieśni CXXXI.

DAy PANIE/ ćiebie prośimy/ Deßcz p
godny zeſchłey źiemi/ odwilżay jey u
dzáje/ że poznáją wßytkie kráje/ żeś Pán
poki wiekow ſtáje: Amen.

O POKUCIE.

&c.

STworzyćielu wszechmogący / Náwrocenia żądający/racz nas grzesznych wysłucháć/Łáske swą święta dáć.

Ciebie o pomoc żądamy / indziey nádzieje nie mamy / jedno w tobie nász Pánie / sámym mamy ufánie.

Kto pokutę czyni práwie / Ty mu odpuszczász łáskáwie / by jedno grzech opuśćił / Do ciebie się náwroćił.

&c.

Chryste z niebá posłány / národzony z czystey Pánny/ zá to tobie cześć y chwałę wzdawamy.

Tyś sam dla nas prácował/słowoś kazał / dłkęs dawał/y wiecznieś nas z Bogiem Oycem pojednał.

Cierpiałeś dla nas ćiężko / dayże nam być odziecznym tego / Chryste dobry bądzżeć cześć chwałá z tego.

&c.

O PANIE nász odpuść złośći / uczyń to z swojey miłośći/boś ty sam zá nas umárł/ od Szátáná nas wydárł.

O PANIE nász racz nam to dáć / byśmy mogli násládowáć / ćiebie Páná nászego/ podług słowá twojego.

* BARANKU nász jedyny / ktory gładźisz násze winy/ prośim ćię nędzni / grzeszni/ Zmiłuyże się nád námi. Amen.

PIESN CCXIX.

Notą Pieśni CLI.

ZNamy Oycze nász niebieski żesmy niego
twey łáski/ áni żadnych dárow twoich/ á
złośći rozlicznych swoich/ ktoremismy ćię gr
wáli/ ná piekło záſługowáli.

2. Wſzákże/ Oycze miłośćiwy/ wiedz
żeś jest litośćiwy/ ktory nie chceſz potępieni
ále grzeſznych náwrocenia/ do ćiebie śię uć
kamy/ á łáski twoiey ſzukamy.

3. Nie rácz z námi w twoy ſąd wchodź
srodze śię z námi obchodźić/ podług ſwey ſp
wiedliwośći/ od ktorey my śię ostrośći/ ućie
my do twojego/ miłośierdźia Oycowſkiego.

4. Odpuśćże nam náſze złośći/ z twoj
Oycowſkiey miłośći/ odpuść oboje karán
day wierne upámiętánie/ byſmy już pobożn
żyli/ á tobie wiernie służyli

5. Ráczże nas Oycze wyſłucháć/ o co p
śimy/ rácz nam dáć/ ſam z miłośierdźia w
ſnego/ dla Chryſtuſá Syná twego/ co z to
króluje wiecznie/ y z Duchem świętym ſ
ſpołecznie/ Amen.

PIESN CCXX.

ACh moy niebieski Pánie Boże wſzechm
gący/ Stworzyćielu wſzego świátá/ w
cznie królujący.

2. Nie lza mnie upádłemu á złośći pełne-nu / jedno k tobie śię ućiekáć / Pánu Bogu memu.

3. Boś mi dał te otuchę w Piśmie przez Proroká / że ty śmierći nie pożądasz / grzesznego złowieká.

4. Ráczey widziß by powstał / á przyszedł ku sobie / y żył záwße w pobożnośći ku czći Pánie tobie.

5. Znájąc dobroć tákową / ktożby śię nie ćieszył / ku Pánu ták łáskáwemu / ktożby śię nie pieszył.

6. Ey nuż káżdy żáłując zemną swoich złośći / wznieś serce do Máiestátu / jego wielmożnośći.

7. Y żąday o przyczynę Syná jedynego / miedzy námi á swym Oycę jednaczá prawego

8. Ty wßechmogący Boże stworzenia wßelkiego / weyrzy okiem miłośierdźia ná mię upádłego.

9. Ráczyß mi być miłośćiw / wßák Syná twojego / nadrożßa śmierć nágrodźiłá / winę mnie grzesznego.

10. Y zgładź wßystkie okrutne moje nie-práwośći / á rácz stworzyć serce czyste od złych namiętnośći

11. Y rácz już we mnie Duchá odnowić práwego / ábym chodźił w niewinnośći żywotá świętego.

12. Ćießyß w nádźiejey świętey duße mą troskliwą / á ugruntuy Duchem swoym we mnie wiárę żywą.

13. Y day mężnie zwyćiężyć ćießkie bojo-

wniki/ćiáło / z świátem / y z szátánem ná
przećiwniki.

14. Ty nigdy nieprzebrána studnico miło
śći / rácz posiláć łáską swoją me wielk
krewkośći.

15. Wspomoz pielgrzymá swego / á n
day zábłądźić / od krolestwá ktoreś raczy
swoim wiernym zrządźić.

16. Chryste Zbáwićielu nász / u Oyca wi
cznego / swą przyczyną ná wszelki czás / r
tny sługę swego.

17. Iać śię tobie w moc dawam y z dusz
y z ćiáłem / boś ty sam jest Pan nád Pány
ná wiek wiekow: Amen.

PIESN CCXXI.

Racz ukazáć miły Pánie / nád námi sw
Podług miłośierdźia twego / wielkiego ni
zmiłowánie/
wymownego/ Racz nas z przeszłych
grzechow uzdrowić / á od przyszłych rácz na
obronić boć my nádźieję ośći baczymy / w szák
w łásce twey nie wątpimy.

2. Pozsźliśmy śię we złośći/w grzechách/w niesprawiedliwośći :/: Częstokroćieśmy grzeszyli/ Máiestat twoy obrázili ✠ Wszákże ty możny miły Pánie/ rácz nam dáć iuż upámiętánie/żebyśmy grzechow poniecháli/á zá nie w czás pokutowáli.

3. Gdy z tego świátá zeydźiemy/ á ná twym sądźie stániemy :/: Nie pomni ná násze złośći/rácz użyć twoiey litośći ✠ Ktoryś ná on czás używał/ kiedyś zá nas ná krzyżu ćierpiał/przez ktore zlitowánie twoie/rácz nas zbáwić stworzenie swoie: Amen.

PIESN CCXXII.

POmożże nam z grzechow nászych / wieczny miły Boże/boć to wiemy yż krom ćiebie/ nikt nam nie pomoże/wyzwol nas z mocy szátáńskiey/uczyń to z swey łáski Páńskiey.

2. Bośmyć smutni ná wszelki czás nieuspokojeni/ bedąc grzechy á złośćiámi wielce obćiążeni / nie mamy śię czym poćieszyć / gdyż nie przestawamy grzeszyć.

3. Stráćiliśmy nadroższy dar świętey niewinnośći/w Ráiu przez Rodźice násze / z szátáńskiey zazdrośći/támskarb nieoszácowány / od nas márnie odebrány.

4. Nie rozumiał gdy we czći był człowiek/ áż cześć ſtrácił/ pierwey pozbył niżli záżył/ czym go Bog zbogáćił/ mogąc żyć w ßczerey rádośći/wpráwił śię w wieczne żáłośći.

5. Z kąd zákonu nie możemy wypełnić Bożego/ náwet z śiebie ni pomyślić możem co dobrego/ w táką czárt przywiodł niewolą/ rozum/ ſmyſł/ y náßę wolą.

6. A co dźień to też záś znowu ná nas náſtępują/ z ßátánem świát y pokuſy/ co z ludźmi woiują/ mamy y z ćiáłá włáſnego/ nieprzyiaćielá pewnego.

7. Młodość náßę w grzechách ćießkich/ márnieſmy ſtrawili/ á nigdyſmy nic godnego/ twey czći nie ſpráwili/ żyiąc lekkomyślnie/ hoynie y rozpuſtnie y ſwowolnie.

8. A przetoż my ták ſtrapieni grzechámi ſproſnymi/ ſumnieniem náßym śćiśnionym rátunku nie wiemy/ nie máß ktoby nas ućieſył/ bo káżdy z nas bárzo zgrzeßył.

9. Nie iza nam pełnemu złośći ſtworzeniu twoiemu/ iedno śię z ſercá ukorzyć Pánu Bogu ſwemu/ boś ty Oćiec miłośierny/ w obietnicách táſki wierny.

10. Nie chceß śmierći/ ni zginienia człowieká grzeßnego/ boś śię z tym raczył ſkyßeć dáć przez Proroká ſwego/ lecz chceß by śię obaczyli/ źli/ á ku twey chwale żyli.

11. Dla tegoś też ná ten świát dał/ Syná naymilßego/ Báránká co grzechy świátá ponośił wßyſtkiego/ iego ſąd náße zbáwienie/ śmierć żywotá przywrocenie.

12. Ten ſpráwiwßy ile iedno było świátu trzebá/ w ćiele ludzkim ktore przyiął/ ráczył

ynić do niebá/Twarzy śię twey pokázowáć/ i zá nami oredowáć

13. Teraz teraz wßyscy grzeßni znájąc swo- e złości/ przystępuymy wielkim sercem do Tronu miłości/ byśmy tákji dostąpili / á wßy- tkich grzechow pozbyli.

* 14. Wßechmogący wieczny Boże / stwo- rzenia wßelkiego/ nie rácz nas wiecznie opuß- czáć z miłośierdźia swego/ poyrzy wdźięcznie ná swe syny/dla Syná twego przyczyny.

15. Grzechy náße rácz wymázáć z twey Boskiey pámięći / á rácz stworzyć serce czy- ste pełne świętych chęći / rácz odnowić w nas twe dáry/spraw idące cnoty z wiáry.

16. Rácz poćießáć Duchem swoim / stra- pione sumnienia/byśmy byli záwße pewni wie- cznego zbáwienia / twoim poselstwem/ świą- tośćiámi/rácz ztwierdźić przymierze z námi.

17. Pomoż nam wielki zwyćięzco ßátáná srogiego/y świát/y ćiáło zwyćiężyć mocą Bo- stwá twego/ktorych żaden nie przemoże/ procz pośiłku twego Boże.

18. Odnuy nas pokutą ßczerą byśmy ją czynili / á ták w nowośći żywotá przed tobą chodźili / strzegąc śię skuteczney złośći / pro- żnych słow / y złych żądośći.

* 19. O Chryste náß Zbáwićielu przyczyńco jedyny/ rátuy nas swoją przyczyną / boś zá náße winy/Ofiárą wdźięczną wiecznemu / stał śię Oycu niebieskiemu.

20. Myć śię tobie oddawamy/ rácz nas sam spráwowáć/y w pobożnym przedśięwźię- ćiu/rácz do końcá chowáć/á potym day sw twey stawnośći/korone nieśmiertelnośći: Amen.

PIESN CCXXIII.

Wzywam Pánie ná pomoc / ciebie Bogá Wsztrem wszytko to co jest / we mnie śmiertel-mego/

nego. Abym śię już tego jął / co twoy Zákon káże / niż mię twa spráwiedliwość / ná wieczną śmierć skaże.

2. Znam swe nieznośne złośći / znam y dobroć twoję:/:Byś śię też chćiał krzywdy mśćić sam zá to nie stoję ☞ Ráczey uczyń to coś zwykł / niechćiey pomnieć złośći / á day my Duchá twego / podporę krewkośći.

3. Pomnię Pánie żeś był dał / y rozum y wolą :/: Lecz nie wiem przecz zá świátem / moie myśli wolą ☞ Kazałeś by rozum był / náde wszystkim Pánem / przećię ja widzę jem jest / od ćiáłá związánym.

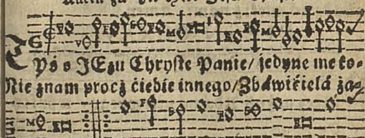
4. Cokolwiek jedno pocznę / grzech śię zá mną wlecze :/: A zá grzechem sumnienie / ták ják ogień piecze ☞ Trudno to bym wskwáć miał bez twego tárgnienia / álbo żebym zbáwion był / z dosyć uczynienia.

5. Owa śię odrzec mogę / żywotá wiecznego :/: Jesli ty nie wydźwigniesz / z grzechu upádłego ☞ Przetoż Pánie zmiłuy śię / przybądź

u pomocy/ á nie day mi doświádczyć oney
piecz ney nocy: Amen.
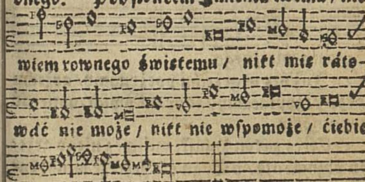
PIESN CCXXIV.

Allein zu dir Herr Jesu Christ.

Tys o JEzu Chryste Panie/ jedyne me ko-
Nie znam procz ciebie innego/Zbáwiciela za-

chánie.
dnego. Pod słońcem Imieniu twemu/ nie

wiem rownego świętemu/ nikt mię ráto-
wáć nie może/ nikt nie wspomoże/ ciebie
wzywam o moy Boże

2. Przypiera do sercá mego/ ciężar długu grzesznego :/: Niechay z łáski twey odnieśc/ kwit/o ktory cię proszę. Rácz wpisáć w regestrá twoje/żeś poytáćił winy moje/opowiedz mię Oycu swemu/ miłościwemu/ bom poufał słowu twemu.

3. Day mi z miłosierdzia twego/ wiárę w ciebie sámego :/: Day bym cię z sercá cáłego/ miłował Bogá swego. Day bym bliźniego dla ciebie/ ták miłował ják sam siebie/á w dzień skończenia mojego/odpędź chytrego/ odemnie/ wężá rayskiego.

4. Bądź cześć krolowi wiecznemu / Oycu

miłośiernemu :/: Bądź chwała jego Synowy/ Swiátá Zbáwićielowi. Bądź cześć Duchowi świetemu / Ćieszyćielowi nászemu/ Pánie opiekay śię námi/przegramy sámi/ Boże bądź ná wieki z námi: Amen.

PIESN CCXXV.

PRzez grzech Adámá pierwszego / wszyscy pochodzący z niego/wpádli w winę/ potepienia wiecznego.

2. Już śię w grzechu poczynamy/ grzechu nedzą przypłacamy / idąc ná świát/umieráć poczynamy.

3. Ci/co zakon Páński máją / z niego grzechy poznawáją/ y Bogu śię szczerze winni dawáją.

4. Wiárą uspráwiedliwieni / od złośći swych uwolnieni / przez Jezusá bywáją oczyśćieni.

5. Y my/cosmy uwierzyli/cosmy grzech sobie sprzykrzyli/cosmy błedy wszelákie obaczyli.

6. Obfitośnie śię nie stawiaymy złośći swych niezámawiaymy/ w krewkośćiách śię / winni Bogu dawaymy.

7. Bo Bog łáskaw ná szczerego / lubi pokutującego/Pan przyjmuje/do śiebie idącego.

8. Ná karánie nie skwápliwy/ dziwnie dobry y ćierpliwy / utrapionym ludźiom Bog litośćiwy.

9. Z ufnośćią do Tronu jego/ przyſtąpiwſzy ták nániego/ záwołaymy/ głoſem ſercá gorzkiego:

10. Tobieſmy PANIE zgrzeſzyli/ nieprawośćieſmy czynili/od Przykázań twychesmy odſtąpili.

11. Strożu przymierza wiecznego/ Obrońco ludu wiernego/ Pánie Boże/ miłośierdźia wielkiego.

12. Twycheſmy ſług nie ſłucháli/ Prorokámiſmy wzgardzáli/ ktorzy prawdę nam w Imię twe mawiáli.

13 Tobie Pánie uwielbienie/ nam ſproſne poſromocenie/ nam wſtyd/ háńbá/ y wieczne potępienie.

14. Twe nas plagi dotykáją/głody/ mory nas konáją/Chrześćiánom Pohańcy urągáją

15. Wſtyd nosżą wſzyſcy ſtanowie/y poddáni/y Krolowie/zgrzeſzyliſmy/grzeſznych przodkow ſynowie.

16. Nam wſtyd/ále tobie Pánie/ miłośierdźie/zlitowánie/ ktore wieku/ żadnego nie uſtánie.

* 17. Boże zmiłuy śię nád námi/zgłádź grzechy z nieprawośćiámi/day w śię wierzyć/ á nie rácz gárdźić námi.

18. Nie w náſzey ſpráwiedliwośći/ ále w ſzczerey twey litośći/oddawamy/ prozby twey oblicznośći.

* 19. Wyſłuchay nas prośim ćiebie/ hámuy śię ktoryś jeſt w niebie/uymi gniew twoy/o Boże ſam dla śiebie.

20. Niech nie będźie zápomniano/ yż twe

nad námi wzywano/Imię święte/kiedyć nas oddawano.

21. Rácz śię nam stáwić łáskáwie / rácz zetrzeć náße bezpráwie / ubłogosław / nas w káżdey dobrey spráwie.

22. My / zá twą pomocą święta / porzućiwßy złość przeklętę/będźiem chodźić drogą u ćiebie wźiętą.

23. Twych wyrokow usłuchamy/tobie wierną chwałę damy: Bądź cześć Bogu/ná wieki záśpiewamy: Amen.

PIESN CCXXVI.

Notą Pieśni CLXI.

WY ludźie pokutuiący / Páná Bogá śię boiący/zbáwienia swego prágnący.

2. Wiedzćie yż Chrystus dla tego / z Máiestatu zstąpił swego / by w niebo wniosł upádłego.

3. W tym wiek swoy ná świećie strawił / ná to śrzodki pewne spráwił / ná to sługi swe postáwił:

4 Aby namiestnicy iego / wźiąwßy moc od Páná swego / iednáli lud z Oycowskiego:

5. By w iednotę prowádźili / iedne z drugimi zgodźili/powßechną Cerkiew rodźili.

6. Y sam wołał do ugody/y posłał miedzy narody/te co wzywáli ná gody.

7. Rádźiłby pokutowáli / z wiárą śię opowiádáli/á w Imię iego Chrzest bráli.

8. Ná to nam w źiemskiey ćiemnośći/łáská zbáwienney jásnośći / ślicznie weßłá z wysokośći.

9. Byśmy śię obaczywáli / byśmy z grzechow powstawáli/á spraw swoich rátowáli.

10. Byśmy śię niepobożnośći / y świeckich pożądliwośći/wyrzekli wnet od młodośći.

11. Ktorzyśmy śię poświęćili/á z Bogiem ślub uczynili/czás ábyśmy go pełnili.

12. Bo mamy świádká wiernego / wodzá przymierza nowego/y Pośrzednika pewnego.

13. Ktory zniosł gniew Boży srogi / á nam zjednał pokoy drogi / náwiodszy nas ná swe drogi.

14 Sám co żywe/ sám bywaycie/tu śię y opowiádaycie/y winną cześć Bogu daycie.

15. Tu o ziemscy narodowie / Boży stáwśli posłowie/znaycie je po Bożey mowie.

16. Do brzemienia śię Páńskiego/mieyćie śię do járzmá jego/y lekkiego/y słodkiego.

17. Pánu śię wiernie oddaycie/ná nim sámym przestawaycie / przy nim áż do końcá trwaycie.

18 Przyjmie ubogie ofiáry/dotrzyma wam słow y wiáry/zdobiąc was swoimi dáry.

19. Podźćie do niego ściśnieni / wy od świátá porzuceni/tu będźiećie poćieszeni.

20. Wzorem jego postępuyćie / ná tor ćiásny nástępuyćie/jego ochłodę przyjmuyćie.

21. On sam przez świátowe brody / przeprowádźi nas bez szkody/ ná wieczne niebieskie gody.

* 22. We krwi przymierza wiecznego/Chryste prowadź z nas káżdego / do żywotá niebieskiego : Amen.

PIESN CCXXVII.

Nota Pieśni CCVI.

BOże moy rácz śię/nádemną zmiłowáć :/
A gniew swoy srogi / rácz już uhámowá
❧ Ktory zá grzechy swe słusznie odnoße
przepuść mi proße.

2. Nie rácz mię káráć podług złośći moi
:/: Bo trudno kto ma uyść srogich rąk twoic
❧ Aż kogo Duch twoy/z łáski twey wspomo
że/ ten ich uyść może.

3. Ráczże mi go też / życzyć z swey litość
:/: Abym ja mogł być/prozen moich złośći ❧
Bo jesli Duch twoi / mnie w tym nie rozprá
wi/nikt mię nie zbáwi.

4. Bogiemeś práwym/ bacżę to y czuję :/
Słusznie mię karżeß/sam śię w tym winuję ❧
Odjąćieś raczył/me wßytkie poćiechy/ zá mo
je grzechy.

5. Ależeś ná wßem jest miłośierny Pan:/
Kaźń tę przyjmuję/ ktorą od ćiebie mam ❧
A gniew swoy srogi/ráczże już oddalić / mni
śię użalić.

6. Raczyłeś skaráć á słusznieś uczynił :/
Sprawiedliwie to/ćierpię com záwinił ❧ A
yżem człowiek / zmiłuy śię moy Pánie / bo
mię nie zstánie.

7. Przypomni sobie zwykłe swe litośći :/
Ze choć wiec zwykłeś/kárać ludzkie złośći ❧
Jednákeś łáskę pokutującemu / dawał grze
ßnemu.

8. Ktoż jest ták możny / coby moy żal skro
ćić :/: Coby mogł smętek w wesele obro
ćić ❧ Ty sam tym władnieß / á ulitowánie /
w twych rękách Panie.

9. Maß moc náde mną czyń ze mną co ra

czyß :/: Jać w tobie ufam/ że mię nie przebaczyß ✠ Bo ty sam w smutku poćießaß káżdego/ w ćię wierzącego: Amen.

PIESN CCXXVIII.

2. A jam tego nie baczył/ by to łáská jego :/: Szczęśćium to przypisował / gdy dał co dobrego ✠ Zá tom mu nie dźiękował / ánim jemu służył/ więcem śię mu w posługách / ták bárzo zádłużył.

3. Lecz to nie pochodźiło/ z dobrego baczenia :/: Lecz z złey myśli uczynkow / ze złego sumnienia ✠ W czymem śię ja tocżąc / nie myślił o Bodze / tezem był procz wątpienia/ ná stráconey drodze.

4. Y toć jego dobrotá/ że śię mścic nie raczy :/: Gdyż tákowe wysttępki/ ten Pan po nas baczy ✠ Miłośierdźiem zákrywa / náße wßystkie złośći/ łáskáwie on przegląda / náße wßetecżnośći.

5. Ale że mi żal tego / miłościwy Pánie :/: Proszę przyjmi łáskáwie/moje żáłowánie Do. A już nie rácz pámiętáć / moich wszytkich złości / gdym się udał w pokorę / twey świętey miłości.

6. Y poznałem żeś ty Pan/ ktory wszystko możesz :/: Káżdemu kiedy raczysz / we wszem dopomożesz Do. Zwłaszczá tym / ktorzy w tobie ufność pokładáją/á sercem spráwiedliwym łáski twey żądáją.

PIESN CCXXIX.

O Boże Oycze niebieski/ja robaczek ziemski grzechy me tobie spowyznawam / z nich się winien dawam.

2. Sumnienie złe w sobie czuję / sam siebie winuję/większy jest przestępstwá mego/niż piasku morskiego.

3. W tym tę jednę pociechę mam/yż w tobie łáskę znam/z ktorey do siebie káżdego / wołasz mizernego.

4. Y nie chcesz grzesznych zginienia /ále náwrocenia/nie wypchniesz przychodzącego / do siebie/żadnego.

5. Z grzechow liczby dáć nie mogę/ o co czuję trwogę/wymász Pánie z swey litości/com broił w młodości.

6. Dawidá męża trwáłego / męża nie-

czystego/ktory z grzechu pokutował łáskąś vdárował.

7. Ni Piotrá w ćieszkiey potrzebie/choć śię zaprzał ćiebie / nie spućiłeś z oká swego / grzesznym zbáwiennego.

8. Y niewiástá od Symoná / zá złe osądzona / wźiętá od twojey miłośći / odpuśćiwszystkich złośći.

9. Łotr pozno pokutuiący/ w ufnośći gorący / wźiął do Ráju roskosznego/ w mocy słowá twego.

10. Przetoż y ja ćiebie proszę/ pomni ná mą duszę / w ktorey żebym wiecznie ożył / swąś duszę położył.

11. Procż ćiebie nie znam żadnego / Bogá prawdźiwego/ ty mię omyj z wszystkich złośći / day żyć w niewinnośći.

12. PANIE przez śmierć swoję srogą / podź mi w niebo drogą/wiedź mię ná mieysce bespieczne ná wesele wieczne: Amen.

O ZAWIEDZIENIU.
PIESN CCXXX.
Notą Pieśni LV.

GDźie czásu ostátniego/jśli śię wszystkiego złego/o Páná Bogá niedbáją/ w sweywolę sobie bujáją.

2. W grzechy śię wielkie událi /do błędow przystawáli/ stárszy/ młodźi/ Pan / chudźiná: cnotá ná świećie nowiná.

3. Ach do czego ćę nam przychodźi/co Chrześćiáństwo przewodźi: Zydowskie/ Pogáńskie kiedy/ zámnożyły śię w nim wszędy.

4. Iák Duchowni záczynáją / ták słuch
cze opiewáją pomagáją sobie tego / niec
ogniá piekielnego.

5. Te złe dni przedpowiádáli / ná te czá
nárzekáli/ Prorocy / Apostołowie / wierni
ściołá wodzowie.

6. Pan u świętego Łukaszá tákże y u Má
theuszá / dał znáć yż przed przyściem jego
miáło być zbyt wiele złego.

7. Prawie już świát ná skończeniu / w
złym leży położeniu/weselą się/ piją/ grája
miáry złości dopełniáją.

8. Rádą dobrą pogardzáją / z dobrych ś
bie przeszydzáją / pełni obłudney chytrość
prozni szczerey pobożności.

9. Pociąga z niebá do ziemi/smok zabob
námi swymi/ trzecią część gwiazd/już ustáł
co świętych cnot pilnowáły.

10. Ludu biedny cożći z tego/ záwiąże si
błędu twego / uważ koniec twoich złości
śmierć /y piekielne ciężkości.

11. Czárowniki / wszeteczniki / Báłwo
chwálce / rozboyniki / y tego co fałsz miłuje
Bog ná śmierć wieczną skázuje.

12. Ach toć tam niewdzięczne gmáchy
płácz/huk / y nieznośne strachy / w ten krá
wiedzie szátan srogi / huk wielki / y nie ubogi

13. Nic to choć w piekle mąk wiele/ przeći
świát przewodzi śmiele/ błąd / nieczystość
bezpráwie/ku swojey wieczney niesłáwie.

*14. Broń Chryste ostátka swego/od zátráce
nia wiecznego/ zrzuć z serc nászych márne bu
ty/użycz prawdziwey pokuty.

15. Utwirdź nas w wierze prawdziwey /w

miłośći/y w nie wątpliwey / nádźiejey potym kłopoćie / o wiekotrwáłym żywoćie.

16. Tám prożni błędow/y złośći / spráwiedliwośći / w rádośći / z Bogiem / y z jego świętymi/będziemy czásy wiecznymi: Amen.

PIESN CCXXXI.

TO słuszna z wiernych káżdemu / Uznawszy swoje złośći:/: Korzyć śię Bogu wiecznemu / podług swey powinnośći. Gdyż tu nic nie jest inszego / żywot człeká pobożnego / jedno ustáwiczna skrucha / á zbáwienna otucha.

2. A ták miey śię pilnie k temu / ábyś mężnie bojował :/: Przećiw świátu obłudnemu/ y záwsze śię gotował. Ná krzyż y prześládowánie/ktore wierni Chrześćiánie/dla prawdy ućierpieć muszą/ktoro jey jedno słuszą.

3. Ni w czym sobie niefolgując/ni w czym nie pobłażájąc:/: Lecz náturę złą hámując / á władzy jey nie dájąc. Niech skromi swe swowoleństwo/wprawując je w posłuszeństwo/ prosząc ná pomoc świętego Duchá sobie Páńskiego.

4. Bo kogo on sam przetworzy / á serce twárde skruszy :/: Y namiętnośći umorzy nierządne w jego duszy. Będźie w cnotách pomnożony/ jáko práwie odrodzony / y ták zwyćięży szátáná / świátá mocnego Páná.

5. Ktory nas nástępem śilnym / łowi jáko lew srogi :/: Ale my stárániem pilnym/nie daymy śię zwieść z drogi. A Bog Oćiec miłośćiwy/ w obietnicách swych prawdźiwy/da rátunek nászey mdłośći/ mocą swą z wysokośći.

6. Z ktorymbyśmy przebywáli / po tey ś
śmiertelnośći :/: Y ná wieki záżywáli wesel
y rádośći / Ho. Prośmy sercy nabożnymi /
bądźmy tego pewnymi / żeć on nas wysłuchá
raczy/á sług swych nie przebaczy.

* 7. Prośimy ćię miły Pánie / wysłucha
prozby násze :/: Do ciebieć śie uciekamy / t
raz y w káżdym czáśie: Ho. Day byśmy p
bożnie żyli/y twym śie słowem rządźili/á p
tym szcześnie skonáli/y z tobą krolowáli: Ame

O SMIERTELNOSCI.
PIESN CCXXXII.

O Mensch sich wie hie auff erdreich.

Człowiecze wspomni sobie / żeś proch
twey wszystkiey ozdobie / y bydźći nie dług
w grobie.

2. Czyń pokutę pokiś zdrowy / miey śie
Bogiem do umowy / dźiś Bog z łáską swą g
towy.

3. Bo skoro śie śmierć náwinie / już y p
kutá upłynie / y wieczny ćię żywot minie.

4. Przypátrz śie sam w swey osobie / n
mász nic trwáłego w tobie / pomyśl zá czásu
sobie.

5. Swiát nie ma nic gruntownego / prozn
śie gárniesz do niego / z utrátą dobrá wie
cznego.

6. Márna rozkosz ćię záwiedźie/ z Bogiem y z niebem rozwiedźie/ á z piekłem/ y z czártem zwiedźie.
7. Wierz mocno w Syná Bożego/ á rządź śię náuką jego/ doydźiesz żywotá wiecznego.
8. Wyrzecz śię niepobożnośći/ szátáná/ bíedow/y złośći/y márnych pożądliwośći.
9. Smierć ják ćień zá tobą chodźi/ y z tąd y z owąd záchodźi/ nie wiesz ktoredy ugodźi.
10. Pátrz co śię z inszymi dźieje/ ják je záwiodły nádźieje/ ják śię czárt z ich zguby śmieje.
11. Jedni z nich skárby zbieráli/ w groszu ják w Bogu ufáli/o wieczne dobrá nie dbáli.
12. Drugim przeszedł wiek w lubośći/ w grách/w pijáństwie/w bespiecznośći/ w mężoboystwie/w nieczystośći.
13. Insze zás cześć unośiłá/insze ich dźielność y śiłá/niektore bystrość mámiłá.
14. Lecz nim śię świátu stáwili/ nim śię ná nim rozgośćili/dusze y niebá pozbyli.
15. Chorobá bez wieśći wpádłá/ śmierć im ná gárdło uśiádłá/ á tłámká kászt zápádłá.
16. Chćiał drugi wyznáć swe złośći/ chćiał rozdawáć májętnośći/lecz nie było z tą mocznośći.
17. Wszystko śię nań źle skupiło / cáłe piekło obstąpiło/á pomocniká nie było.
*18. Obaczże śię już człowiecze / nim ćię śmierć kosą podśiecze / á czás rátunku ućiecze.
19. Błagay Bogá zgniewánego/ wiáry sercá skruszonego/y pełnieniem słowá jego.

* 10. O Chryſte Pánie nád Pány / w miło-
śierdźiu nieprzebrány / rácż zbáwić lud ſwoy
wybrány: Amen.

PIESN CCXXXIII.

Rzekłem ja człek utrapiony / w oſtátnich
dniách rozdźielony/poydę do grobu ſwojego
widząc ſrogość dniá przyſzłego.

2. Już ſwoich lat oſtátecznych / pozbáwio
nem bárzo wdźięcznych / ludzka moc nie wy
drże z tego/kreſu już zámierżonego.

3. Rzekłem w ſwym nędznym ſercu ſam/Pá
ná Bogá nie oglądam/tu miedzy zgromádzo
nymi/Imię jego chwalącymi.

4. Już dáley zá ſwego wieká / nie ogla
dam tu człowieká / w pokoju mieſzkájącego
bom bliſki dniá oſtátniego.

5. Narod moy / y me mieſzkánie/nie dług
ze mną zoſtánie/jáko Páſterz budę ſwoje/ t
zoſtáwię źiemię moje.

6. Zywot moy jáko u tkaczá nić/ prętko mi
śię rozerwan być / bo y pierwſzy moy począ
tek/znałem że był ſłáby wątek.

7. Jáko ſłomá gdy śię wznięćił / wnet ſpł
nie/ nie długo świećił / ták náſze dni dźiś
wczorá czekáją końcá wieczorá.

8. Chorobá ma táka byłá / ják lew n

kości kruszyła/od záránku k wieczorowi/przybliżam się ku końcowi.

9. By jáskolczę będę krzyczał/boleści moje wyliczał/przyrownam się gołębicy/ hukáiąc w wielkiey tesknicy.

10. Widzę co się ze mną toczy/ bárzo mi námdlały oczy/ wznosząc je ku Pánu swemu/ bo mię gwałt ćiśnie ku temu.

11. Ach ktoż może ten boł zgoić/ rácz go Pánie uspokoić/ by mię ták srodze nie palił/ ábych twoje Imię chwalił.

12. Y coż już z tym dáley rzec mam/gdyż mi śmierć opowiedział Pan/ będę láta swe rozmyślał/á śmierć sobie przypominał.

13. Y gdźież się indźiey obroćić? by bolu swego ukroćić/ boć duszá ma jest w gorzkośći/ w stráchu śmierći/y w ćięszkośći.

14. Pánie ći co tu mieszkáją/ o tym wszytkim wiedźieć máją/ żeś mię był choroba złożył/y zdrowiem znowu nádárzył.

15. A ták mię moy Pánie obżyw/ ácżem iá złość swą wiecey krzyw/jednak w pokoju tę gorzkość/uskromiłá twoiá możność.

16. Tyś sám wyrwał duszę moję/wźiąwszy ią w opiekę swoję/ áby márnie nie zginęłá/ ktorej by pierwsze zdrowie wźięłá.

17. Gdym się ja tobie moy Pánie/ podał w twe opátrowánie/ á tobie gdym się poruczył/tyś mię grzechy w tył zárzućił.

18. Zaż ćiebie grob chwalić będźie?zaż ći śmierć czyni cześć wszędźie? zaż ćię wyznáią umárli/co się w otchłániách opárli?

19. W prawdźie twojey káżdy żywy/ wyna ćię człek sprawiedliwy/ ták y ja ćiebie/

moy Pánie/gdyż znam twoje zmiłowánie.

20. A tać to świeta nowiná / przydźie o Oycá do Syná / ábowiem jest bárzo wdźię cżna / świeta prawdá twojá wieczna.

* 21. Pánie ty nas sam rácz zbáwić / łáskę twoję nam objáwić / á my zá te łáskę tobie zácżniem wdźięczne pieśnki śpiewie.

22. Ku chwale Imienia twego / póki tu je dno náſzego/żywotá nam zſtawác bedźie/gdy żeś ty Pan możny wſzedźie : Amen.

PIESN CCXXXIV.

O Smiertelni / o mizerni / coż sobie du mamy? Tu żadnego miáſtá ſwego / pewnego nie mamy/iutro z tąd precż.

2. Z oſtátnego świátá tego / wyniść roz kázuje/Bog nádBogi/Sedźia ſrogi/ná obło wſtępuje/ſtawáć każe.

3. Od wyżſzego do niżſzego / káżdy śię rách je/á ſumnienie przewinienie wſzelkie pokázuje z nich káżdemu.

4. Kto co cżynił / co przewinił / ták bierz nagrode / cnoty płácą / zbytki trácą / y obłu dni ſzkode/podeymuią.

5. Pełno płácżu już ná plácu / złą myśl złe kochánie / gry beſpieczne ſkoki grzeczne ſztuczne ſpácżkowánie/pełne trwogi.

6. Sedźia ſrogi w łáſkę drogi / oſob ni

przyjmuje/pátrzy wiáry / gárdźi dáry/dekre-
em wáruje/práwowiecznym.

7. Wiec śie czynmy/pokutuymy/dekret po-
rzedzaymy / grommy błedy / cnoty wßedy/z
wiáry rozśiewaymy/ná cześć Bozą.

8. Pan kázdego czásu tego / láskáwie ſtro-
kuje/ni jednego człeká złego / ktory pokutuje/
nie odrzuca.

9. Coz źie zkradaß przecz odkładaß / dźień
popráwie dány / źle ßáfujeß/ni śie czujeß / że
będźieß karány / o te zwłoki.

10. Gdy śmierć wſtąpi ſąd náſtąpi / rad-
byś pokutowáł/ bogacz prośi/ oczy wznośi/
chcąc by go rátowáł ßczeſny Łázarz.

11. Juz nieboze/ nie pomoze / nikt z tych co
ná gody/záproßeni/ſą wpußczeni / áni krople
wody/nie podádzą.

12. Pokiś duzy/pokić ſłuzy/świát á grzech
smákuje/wzgardz márnośćią / brydź śie zło-
śćią/ niech ćiáło uymuje/bojáźń Bozą.

13. Do rádośći / do wiecznośći / do śli-
cznego niebá/drogą cnoty/krzyzá wroty/prze-
brzeć śie potrzebá/wiernym Páńſkim.

14. Náß Hetmánie / Chryſte Pánie/pro-
wadz nas zá ſobą/gdźie Anjeli/ſą weſeli/day
nam mießkáć z tobą / w niebie wiecznym :
Amen.

PIESN CCXXXV.

Nota Pieśni CXL.

Ktoby chćiał ſwego zbáwienia / zázyć bez
trwog y wątpienia/ ma w Paná Chryſtá
wierzyć/ á czynić pokutę świetą / trzymáć
wiárę raz przyjętą/á świátu śie wymierzyć.

2. Y świátćiby rád zbáwien był / áleb
swychządz nie rad zbył / nie chce zá Pánem
wyniść/lubo śći płodźi z niewiárą/áno nie l
żadną miárą/z roskoszy ná roskosz iść.

3. Ten co śię z Bogá urodźił/ ktoby rádź
niebie wiecznie żył/muśi krzyż swoy odnośi
kto ná świećie żyie śmiele/kto ma ćielesne we
sele/wieczny płácz muśi znośić.

4. Dźiśćżkowiek czerstwy/wesoły/názájutr
martwy ná poły / z czásem wszystko pominie
własnie ják zćiety kosą kwiát / ták też y te
mizerny świát/ y z tym co w nim jest zginie.

5. Swiát nie dba o wieczne rzeczy/ sw
dobrą myśl ma ná pieczy/poki zdrowia dosta
wa/ je/pije/ gra / strojno chodźi/ roskosz n
roskosz przywodźi/áż od zbytkow ustawa.

6. Lecz gdy mu śmierć źle potuszy / tożby
chćiał myślić o duszy/w ten czás prze Bog roz
dawa / toż Bożey czeka miłośći/ále dla prze
szłych lekkośći/juz go sąd dokonawa.

7. Hárdość nie wyrwie pysznego / ni pie
niądze bogátego / śmierći nie uydźie głup
choćby cáły świát był złoty / á jeden mia
te klenoty / śmierć ze wszystkiego złupi.

8. Nie pomoże dowćip / mądrość/ uroda
język/dostoiność/cześć świecka krotko stynie
kto tu spraw swych nie popráwi / z tąd śię be
wiáry wypráwi / ná wieki wiekow zginie.

* 9. Vchoway nas Chryste złego/ á day ná
śládowáć tego / co nam sam przykázujesz
przywiedź nas w niebo zá sobą / bysmy tám
mieszkáli z tobą / kędy wiecznie krolujesz :
Amen.

PIESN CCXXXVI.

Nota Pieśni CCXXXI.

MAło ludzi ná tym świećie / ktorzy śię Bogá boją :/: Złośći płodzą w swym żywoćie / o cnotę máło stoją. W rozkoszách záwsze pływáją / ćiáło rozpustnie chowáją / po swey woli záwsze chodzą / bez wstydu grzechy płodzą.

2. Acz Pan wszytkich swoim słowem / miłe do śiebie woła :/: By śię k niemu náwroćili / czás służny temu dawa. Nie żąda śmierći żadnego / oczekawa ná grzesznego / áby śię ze snu przecućił / złośći swoje porzućił.

3. Posyła też wierne sługi / Száfárze słowá swego :/: By káżdemu zwiástowáli / to co jest wola jego. A żyby káżdey godźiny / kto usłyszy te nowiny / porzućił świeckie roskoszy / á rádźił o swey duszy.

4. Jednák máło co przyjmują / ták łáskáwe poselstwo :/: Lekce wiec sobie sácują / to Páńskie dobrodźieystwo. Nie są wdźięczni tey świátłośći / á miłowáli ciemnośći / wolą tu świátu k woli żyć / niż Pánu posłuszni być.

5. Ale kiedy ku kresowi / już będźie przychodźiło :/: A śmierć u drzwi záktołáce / tám wiec nie bywa miło. Tu Bogá o zdrowie prośi / oczy / ręce k niemu wznośi / dopiero pokutę stroi / gdy duszá w gárdle stoi.

6. Sluby Bogu dźiwne czyni / y wiele obiecuje :/: Ano go sumnienie trapi y grzechy ukázuje. On śię lęka / on śię boży / á szátan

nim zewsząd trwoży / nizkąd pociechy niemie
wa / zewsząd opuszczon bywa.

7. Ciáło się też grzeszne lęka / sądu spráwie
dliwego :/: Że ciężko Bogá gniewáło / nie czy
niąc woli jego ❧ Lekko czás kiedyś ważyło
świátu z pilnośćią służyło / już widźi swe do
konánie / nie wie gdźie się dostánie

8. Żáłośći tám dosyć bywa dźiwnego ná
rzekánia :/: Z nikąd rády nie dostawa / pełn
powątpiwánia ❧ Radby czás drogo zápłá
ćił / ktory tu márnie potráćił / po szerokich dro
gách chodząc / bezbożny żywot wiodąc.

9. O ják tu więc trudno bywa / z Pánem
swym się ráchowáć :/: Gdy rejestrá nie słáte
czne / trudno ich poprawowáć ❧ Abowiem
przy tym ráchunku / dosyć więc bywa frásun
ku / zwłaszczá gdy się kto zádłuży / á czás k te
mu nie służy.

10. Rádźeć póki czás miłośći / byś spraw
swych poprawował :/: Tego świátá / jego
złośći / byś się pilnie wárował ❧ Zywa wiá
rę Pánu choway / á záwżdy go oczekaway
áby ćię ználazł czujnego / y w wierze gotowe.

11. Wiele się ich omylili / ktorzy czás od
kłádáli :/: Popráwę żyćia zwłoczyli / szedźi
wych lat czekáli ❧ Kwiát wieku / czártu od
dáli / drużdże Bogu obiecáli / w tym im śmierć
nię sfolgowáłá / ich myśli pomięszáłá.

* 12. O jáko są ći szczęśliwi / ktorzy w swojej
młodośći :/: W zakonie Páńskim się ćwiczą
nie czekájąc stárośći ❧ Ci szczęsnie dniá o
státniego / uyrzą Zbáwićielá swego / á przy
witawszy go śmiele / wnidą z nim ná wesele.

13. Nie chćieyże się żaden dawáć / w służb

świádku złosnemu :/: Boć służbę nie dobrze płáći/ służebnikowi swemu. Obłudnie swoje mikuje/ do czásu tylko folguje/ kto śię z nim práwie pobráći/ wieczne dobrá potráći.

* 14. Káżdy ktory Páná swego/ chce uprzyjmie miłowáć :/: Muśi mu czásu wszelkiego/ wiárę swoje záchowáć. Acz z tego świát jáwnie szydźi/ bo śię y tákimi brzydźi/ ále śię tego nic nie boy/ przy Pánie swym cále stoy.

* 15. Prośmyż już wszyscy nabożnym sercem Páná swojego :/: By on nas raczył pośilić/ mocą Duchá Swiętego. Day Chryste byśmy wzgárdźili/ świát/ á tobie dosłużyli/ rácz nas do nieśmiertelnośći/ przyjąć z ziemskich trudnośći: Amen.

PIESN CCXXXVII.

OD Páná wiele dobrego/ bierzemy czásu kdżdego :/: Czemuż nie mamy y złego/ dobrą wolą bráć odniego. Dopuszcza ná nas trudnośći/ Bog/ by nam zprzykrzył márnośći/ biedy/ y wszeteczne złośći.

2. Pan dał dobrá bárzo wiele/ Pan odbiera gdy chce śmiele :/: Ku swey myśli wszytko czyni/ nikt go słusznie nie obwini. Pan w spráwách nie ogárniony/ niechay będźie pochwalony/ ná szerokie świátá strony.

3. Y nágo śię ná świát rodzę/ y nágo dś z świátá zchodzę :/: Ni złoto/ ni kámień drogi/ nie ubłaga śmierći srogiey. Pan co ać duchá niech będźie/ ma nádźieją tu y wszędźie/ z tey mię drogi nikt nie zwiedźie: Amen.

PIESN CCXXXVIII.

Herr Jesu Christ war Mensch vnd Gott.

JEZU Chryste wiecznie żywy/ Boże czł
wiecze prawdziwy / tyś by twoy Ociec
przebaczył / mych win krwią zá mię
nieść raczył.

2. Proszę ćię dla śmierći twojey / bądź m
kośćiw duszy mojey, kiedy zła chwilá przy
pádnie/ gdy mię gwałt śmierći opádnie.

3. Gdy zaydźie moy wzrok słuch/ mowá/
ná pował legnie głowá / gdy mi mych wr
dzonych mocy / ni ludzkich zstánie pomocy.

4. Gdy serce moje zkrętwieje/ gdy wszys
kie zpełzną nádźieje/ przybądź Jezu/ Jezu rátu
podaj ręki/ prowádź z świátá.

5. Vkroć mąk/ ulżyi ćięszkośći/ śmierći uj
mij surowośći / odpądź precz czártá sprosn
go/ przydaj Anjołá świętego.

6. Gdy śię duch z ćiáłem rozstánie / rác
go wźiąć w ręce swe Pánie / ćiáłu zás po cz
snym boju/ day wytchnąć w źiemnym pokoju.

7. Potym ná sąd wzbudź szczęśliwie / me
sprawie staw śię życzliwie/ á przepomniawsz
wszech złośći / day mi z łáski wieczne wło
śći.

8. Bo to mam zá prawdę istą / coś rzekł
z przysięgą dwoistą/ Amen / Amen kto w mi

wierży/ktkiego grob nie udźierży

9. Lecz przez ćiásne śmierći wrotá / już przestąpił do żywotá / á ja dniá ostátecznego/ wzbudzę z prochu ćiáło jego.

10. Gdźiem ja jest chcę áby byli / ći co mi wiernie służyli / á żeby z mojey sławności/wieczne czerpáli rádośći.

* 11. O Pánie zátárszy długi / bądź łáskaw ná nas swe sługi / trzymay słowo/á wiernego/ doday nam sercá do niego.

12. Trudney ostáteczney chwile/przypilnuy nas w Bozkiey śile / rácz do zgonu o nas rádźić/rácz szczęsnie w niebo przesadźić: Amen.

PIESN CCXXXIX.

Miáł człowiecze záwżdy/yż muśi umrzeć káżdy/á yż ják źimie kwiát/ták tez pomija ten świát.

2. Ná nim smutku wiele/á krotochne wesele/co dźień/to roboty/żale/bole/kłopoty.

3. A z tego wszystkiego / procz domku drzewiánego/nie dádzą żadnemu / bá y to nie káżdemu.

4. O świećie obłudny / toć twoy zwyczay nie cudny / przed tym nie powiádasz/ gdy służbe wypowiádasz.

5. Nikt tego nie zgádnie / gdy zła chwilá przypádnie/czy we dnie/czy w nocy / á świáłe

nie da pomocy.

* 6. W niebiespieczney dobie pomyśl káż dy o sobie / świátá odbywaymy / do Bogá przystawaymy.

7. W niebie byt bespieczny / w Bogu zdrowia zdroy wieczny / w Bogu ray rádośći / y wszystkie szcześliwośći.

*8. Boże wszechmogacy / w niebieśiech króluiacy / day bysmy służyli / y wiecznie z toba byli: Amen.

PIESN CCXL.

Hertzlich thut mich verlangen

Serdecznie oczekawam zgonu szcześli-
A widzac odmienny stan żywotá ziem-
wego /
skiego / Już rozwiazánia prágnę / przyydź o
Jezu święty; przyydź rychliey: już mi ten
świát / nie zá dźien przekléty.

2. A yżeś mie odkupił nádroższą krwią swo- ia :/: Męká twa y droga śmierć jest ućiecha moia / Ni śię ja śmierći boię / ni grobu ćiemnego / gdyż wiem żeś jest zwyćięzcą piekłá ogromnego.

3. Choć tego świátá synom / był czesny smákuje :/: A śmierć bezmierne trwogi w sercách ich spráwuje / Przećiećź ja śię nie le-

kam/śmierć jeſt zyſkiem moim / bo ćię nąświętſzy JEZV/znam być Pánem ſwoim.

4. Ciáłoć wprawdzie robacy me wniwecz obrocą :/: ludźie wſzyſcy odemnie / oczy ſwe odwrocą · ⁂ Ale ty mnie záś wzbudźiſz Páńſkim głoſem ſwoim / y okażeſz moc wielką ſam nád prochem twoim

5. A choć mi też świát mowi / zoſtań ze mną dłużey :/: Vkázując roſkoſzy ſwoje / ktorym ſłużą ⁂ Przećięć ja o to nie dbam/ gdyż w ſkátośći ſwo jey/ná tym mizernym świećie/ nic trwáłe nie ſtoi.

6 Choć śię też z przyjaćioły/ rozſtánę miłymi :/: Wſzákoſz śię w niebie uyrzę / mocno tuſzę/z nimi ⁂ Ja wprzod odeydę / oni zá mną pewnie poydą / y niebieſkich rádośći / trwáją w wierze/doydą.

7, A jeśli też zoſtáną/drobne dźiatki moje/: Y poruſzą w mym sercu / fráſowliwe boje ⁂ Vfam tobie moy JEzu/że ich nie opuśćiſz/ áni z ſwojey opieki onych wiecznie ſpuśćiſz.

8. Coż śię tedy troſzczećie śierotki ubogie/: Wyćiągnieć do was z niebá Pan ręce ſwe drogie ⁂ Wſzák on kruczętá młode / gdy ich odláțuje / Oćiec/Mátká / z łáſki ſwey dźiwnie opátruje.

9. Przeto / żegnay was Boże / namileyſzy moji :/: A námniey śię nie ſmęććie / proſzę / z śmierći mojey ⁂ Bogá śię mocno boyćie/ ná śmierć pámiętájąc / co mnie dźiś/ to was jutro/ potka/ wiernie znájąc.

10, A ty o świety JEZV: Páńſkie oko twoje :/: Rácz już teraz obrećić ná ſtworze.

nie swoje &c. Przez Anjoły twe świętę przynieś z śmiertelności/tego ktory w cię wierzy do wieczney rádości.

11. Nie day ábym odstąpił/moy JEzu od ciebie :/: Wiárę moję umacniay/przyimi mię do siebie &c. Pomoz ábym się dostał do twey chwały wieczney / gdzieś dla swych wiernych pálac / zbudował bespieczny.

* 12. Amen już zá śpie wszyćie/Pánu chwałę dáiąc :/: A jego świętym słowom potężnie ufáiąc &c. O Pánie wysłuchay nas/boś ty nászym Pánem/y w żywoćie y w śmierći / racz być przy nas : Amen.

PIESN CCXLI.

Ich hab mein sach Gott heimgestelt.

Bogum oddał spráwę moję/niech wykona wolą swoję/ żyć/ lub umrzeć/każeś Pánie / niech się stánie / twoiá wola / twoje zdánie.

2. Godziná czás moy gdy Bog chce/kresu mu zámierzáć niechcę On y włosow moich snádnie / liczbę zgádnie / gdy nie chce żaden nie spádnie.

3. Tu nic nie masz procz żáłości/utrapienia/doległości/czás życia nászego máły/y nie stáły/á w boju trawiemy cáły.

4. Coż jest człowiek? ziemie bryłá/nágim
jo mátká zrodźiłá/żadnych bogactw nic przy-
chodźi/ gdy śię rodźi/ nic nie bierze/ gdy z
ąd zchodźi.

5. Nie pomogą skárby/zbiory/náuká/pychá/
honory/ ná śmierć nie urosło źiele/ choć go
wiele/kto żyw w śmiertelnym jest ćiele.

6. Dźiś zdrowiśmy z káżdey miáry/ jutro
nas kłádą ná máry/dźiś jáko roża kwitniemy/
wnet więdniemy/ żywot ten śmierćią koń-
czymy.

7. Jedne po drugich wynoszą/ z myśli/ z o-
czu nászych znoszą/ świát zápomni ják stáre-
go/ták młodego/y wszelkiey godnośći jego.

8. O Pánie/ niech rozmyślamy/ iż wnet
pomrzeć wszyscy mamy/ tu nie mász mieyscá
trwáłego/śmierć káżdego/ bierze/ prostaká/
mądrego

9. Grzech nász/ grzech nász Boże żywy/
w śmierć nas wpráwił nieszczęśliwy/ ktora
nikim nie brákuje/wszech zádymuje/ni godnośći
upátruje.

10. Krotkie dni mego mieszkánia/ dźienny
moy chleb łzy y łkánia/gdy Bog każe skończyć
látá/ poydę z świátá/ umrzeć mi zysk/ nie
utrátá.

11. A lubo śię grzech moy srozy/ sumnie-
nia jednák nie trwożi/ gdyż wiem że Bog
Syná swego/ namilszego/ dał ná śmierć zá
mnie grzesznego.

12. JEzus Chrystus/Pan jedyny/ umárł
zá mnie wszytkie winy/ y wstał zmartwych mnie
nędznemu/ku dobremu/ odjął moc piekłu strá-
sznemu.

13. Jemu żyję y umieram / nim się y w swey śmierći wspieram / w żyćiu / w śmierći jestem jego : On sam mego / przyczyną szczęśćia wiecznego.

14. To poćiecha moja w każdy / czas krzyża y smętku zawżdy / pewienem / dnia ostatniego / że mię z mego / grobu wzbudźi podźiemnego.

15. Bog moy z szczerey swey litośći / strzeże wszystkich moich kośći / by każda z mojego ćiała / wielka / mała / bez zguby w cale została.

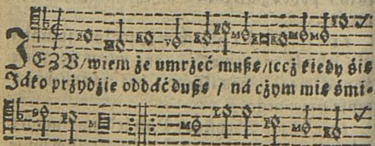
16 Wyrzę / jestem pewien tego / twarzą / w twarz Boga mojego / w oney niebieskiey radośći / y w wieczności : Bogu cześć na wysokośći.

17. O Synu Boży kochany / ktoryś za nas ćierpiał rany / mocą twey świętey zasługi / zniosszy długi / przyjmy w obronę swe sługi.

18 Amen / Amen / święty Pánie / zdarz nam szczęśliwe skonánie / chćiey nas wszystkich w niebie stáwić / bym ćię sławić wiecznie mogli : Racz nas zbáwić : Amen.

PIESN CCXLII.

Herr Jesu Christ ich weiß gar wol.

to stánie /
erć záśtánie / Nie wie mdłość ćiáłá ludz-

kiego: bo to rządy sądu twego / sam wiesz zgon wieku mego.

2. Ale to wiem/coć też Pánie/ wiádomo/ że mam z twego :/: Dáru serdeczne ufánie / w tobie/że ćię sámego Znam tym co w swey niewinności/utopiwszy świátá złości/wzniosł nas ná wysokości.

3. Ná to Jezuſá drogiego/ proszę o upewnienie :/: Że mi z miłosierdzia swego/da spokoyne sumnienie Coby wychodząca z ćiáłá / duszá tę otuchę miáłá / że wiáry dotrzymáłá.

4. To dawszy/łáski pieczęćią/ztwirdź sobie oddánego :/: Że wytrwam z dobrą pámięćią/ áż do tchu ostátniego Bądź w domu/w polu/ w oborze/pogásną mi częste zorze/wystaw mię w świętych Zborze.

5. Vrwieli mię też okrutny / żołnierz / lub zwierz porázi :/: Lubo potok porwie chutny / lub powietrze zárázi Bożemoy w nágłey potrzebie / jákom zdrow uprosił ćiebie / ták mię przygarń do siebie.

6. Niech mi nie wádzą krewkości / y grzeszne przemowienia :/: Jeśli przypádną we mdłości/ y członkow obnáżenia Oto nie karz sługi swego/ co się z rozumu głupiego/ przyda nie zupełnego.

7. Owszem dokaż w mey niemocy/swey Boskiey wszechmocności :/: A dodawszy mi pomocy / użycz umiejętności Że z bliźnym stanąw-

ky zfornie/dom rozpráwiwszy przystoyni zásne w tobie spokoynie.

8. Kiedy raczysz / już tez Pánie czyń mną co chcesz sobie :/: Nie opisując/stáránie sobie/wzdawam tobie Wola twa/y słowo twoje/jedyne práwidło moje/w tobie wszech y ciech zdroje.

9. Do wieczney chwały żywotá/krwią Pá stą otworżone :/: Z łáski Bożey widzę wrotá już widzę odłożone Korony nie śmiertelności/ już w twey Jezu dostoyności/idę w ni bieskie włości: Amen.

PIESN CCXLIII.

Tąż Notą.

Wenn mein stündlein vorhanden ist.

NAciężkiey godziny mojey / w dźień tchnienia ostátniego :/: Jezu poday ręki swojey przypilnuy sług i twego Vłaż mi wesołlice/ duszę bierz do swey práwice / w tey są rostkoszy zdroje.

2. Grzechy mi idą ná oczy/ więtsze niż piásek morski :/: Y złe mię sumnienie tłoczy / lecz ufam w łásce Boskiey Ze twoje nádroższe rány / piekielne ztárły tyrány / toć są triumfy moje.

3. Zem członkiem ćiáłá twojego / to me serdeczne gody :/: Pod cząś szychu śmiertelnego/w twym boku me ochłody Jam ni żyw ni umrę sobie / lecz żyję y umrę tobie / twoja śmierć moy żywot wieczny.

4. A yżeś wstał dnia trzećiego / mnie tez grob nie udźierży :/: Zywot z zmartwychwstánia twego / kazdy mą co w ćię wierzy A

dźieś ty jest pewnie będę / w twey wieczney
chwale zásiędę / ná to idę wesoło.

5. Idę do Páná mojego / źćiągnawszy re-
ce obie :/: A wdźięcznie ná koniec jego / duszá
ná wytchnie sobie. Procz Jezusá żaden z
ludźi / z grobu ćiał ludzkich nie wzbudźi / z nim
pnidę do rádośći: Amen.

PIESN CCXLIV.

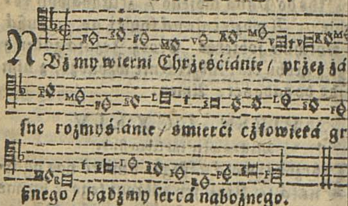
Mitten wier im leben sind.

Wśrzod żywotá nászego / śmierć nas ogár-
nęłá :/: Ktoż jey zábroni tego / by nas
nie potknęłá. Ty sam nawyższy Pánie /
winni śię twojey miłośći / dawamy z swoich
złośći / Swięty Pánie Boże / świety mocny
Boże / święty nász łáskáwy Zbáwićielu o wie-
czny Boże / záśłonić nas swą ręką / rácz przed
piekielną męką / Kyrieleyson.

2. W śrzod śmierći piekło ná nas / rozdár-
ło pászczękę :/: Ktoż wyrwie? Kto táki nas
odbierze w opiekę? Ty sam / ty dobry Pá-
nie / bo ty żáłujesz zginienia / ludzkiego potępie-
nia / Swięty Pánie Boże / Swięty mocny
Boże / święty nász łáskáwy Zbáwićielu o wie-
czny Boże / záśłonić nas swą ręką / rácz przed
piekielną męką / Kyrieleyson.

3. W śrzod piekłá gorącego / nas grzechy
zawiedźiły :/: Gdźie jáko zbieżeć z tego / jákoż
zmoc jich śiły? W twey mocy Pánie Je-
zu / Połokiem bokn twojego / grzech zgłádzon
do jednego / Swięty Pánie Boże / święty mo-
cny Boże / Swięty nász łáskáwy Zbáwićielu /
o wieczny Boże / niech szczęśny w práwey wie-
rze / koniec żywot nász bierze / Kyrieleyson / Am.

PRZY POGRZEBIE.
PIESN CCXLV.

2 Ná śmierć swoję pámiętaymy świa
temu nie ufaymy / bo nie ma w nim nic p
wnego / omylić iśćie káżdego.

3 Widźimy to dobrze sámi / jáko świát
czyna z námi / iż gdy nam więcey folguje / do
grzebie / á nas psuje.

4 Długie zdrowie obiecując / dobrey m
śli nic nie psując / z pámięci nam śmierć w
wodźi / czym nam więc nawięcey szkodźi.

5. Bo gdy bysmy pámiętáli / ná ten cz
żywotá máły / byłby káżdy z nas skromnie
szy / ná wszystkie spráwy bácznieysze.

6. Nie służyłby świátu temu / áni też ćiał
swojemu / ktore od Bogá odwodźi / wsze
kiego co zá nim chodźi.

7. Gdyż tedy nic pewnieyszego / nád słow
Páná nászego / czuymysz á bądźmy gotowi /
ták nas świát nie ułowi.

8. Bowiem do nas ták mowi Pan / słowem
ćiągnąc do śiebie sam / bysmy bespieczni ni
byli / nie wiedząc o żadney chwili.

9. W ktorey do nas pośle swego / śmierć po

...á bárzo strásznego / żeby ják tego záſtáłá / á on świát wypráwowáłá.

10. Dla czego nas upominał / y przykazánie ...am swe dał / byſmy według niego żyli inſze ...drogi opuśćili.

11. Nie máſzći c czáſu żadnego / nád drugi ...ás godnieyſzego / záwżdy mamy Bogu służyć ...igdy śię w grzechy nie dłużyć.

12. Záwżdy mamy trzeźwimi być / ſkrom...le / czuynie y miernieżyć / bo obżárſtwo záwſze ...rodźi / wſzyſtkie złośći z śie bie rodźi.

13. Jeden dźień tedy drugiego / nie ma nic ...ſobie lepſzego / záwżdy śmierć zá námi cho...dźi / kto wie w ktorego ugodźi.

14. A ták ná to pámiętaymy / á żywotá ...oprawiaymy / bowiem grzech ſwego karze ...an / czego znáki częſte dał nam.

15. Pánie Chryſte Zbáwićielu drogi nász Odku...pićielu / rácz że nas grzeſzne wſpomagáć / po ...śmierći day z ſobą mieſzkáć: Amen.

PIESN CCXLVI.

Taż Nota.

Nu laſt vns den leib begraben.

Oddaymyſz to ćiáło ziemi / á w tym na...mniey nie wątpijmy / że w ſądny dźień ...martwychwſtánie / przed Tron twoy Jezuſie ...Pánie.

2. To ćiáło z ziemie ſtworzone / w ziemię ...będźie obrocone / y záś przed ſąd cále wſtánie / ...á Anjelſkie záwołánie.

3. Duch jego w niebie przebywa / w łáſce

Páńſkiey odpoczywa/ktory przez Syná ſw
jego/ oczyśćił Bog z grzechu wßego.

4. Juz wßyſtky dobre ſkonczenie/ troſki
go y trapienie/ wßytko zárázem uſtáło/
człowieczeńſtwo ćierpiáło.

5. Odnośił járzmo włożone/ od Pá
Chryſtá zrządzone/ á choć umárł jednák
wie/w żywoćie lepßym prawdźiwie.

6. Zywie duch u Páná ſwego/ ćiáło ſpi
dniá ſądnego/ tám mocą Boſką wzbudzo
będźie dźiwnie oſłáchćione

7. Tu żyło w wielkiey trudnośći/ tám z
doſtąpi rádośći/ jáśnieć śię ják ſłońce
dźie/ſkoro Pan ná ná ſąd przybędźie.

8. Niechże odpoczywa w źiemi/ my
ſwych domow podźiemny pilnie o tym myśl
káżdy/by był pogotowiu záwżdy.

9. Bo nád to nic pewniejßego/ że śmi
potka z nas káżdego/ ten dług wßyſcy zápł
ćimy/ktorzy śię ná świát rodźimy.

10. Wſpomożże nas Chryſte Pánie/ á d
dobre dokonánie/ktoryś nas krwią ſwą wyb
wił/byś nam żywot wieczny ſpráwił.

11. Wyrwi nas z ßátáńſkiey śiły/byśmy
w chwale twojey żyli/ z tobą náßym mił
Pánem: Rzeczmyż wßyſcy ná to/Amen.

PIESN CCXLVII.

Taż Nota.

W Boży grunt źiarnko rzucaymy/ á nad
źnie záśpiewaymy/ o nádźiejey weſo
go zmartwychwſtánia powßechnego.

2. Z ziemie poszły ludzkie ciáłá/w ktore bo-
ża moc wlałá / śmiertelne do ziemie idą /
cż záś nie śmiertelne wznidą.
3. To co dziś wsłáżie w mdłośći / co śie
m w niepoczesnośći/ powstánie ostátniey
wile w czerstwośći / w sławie y śile.
4. Toż własnie ktore chowamy/ jásne ciáło
gladamy/ ná przyśćie Syná Bożego / ná
os Archánjołá jego.
5. Cieszmy śie tákimi słowy / á káždy z nas
dź gotowy / ná śmierć y sąd ostáteczny
darz to Jezu Boże wieczny : Amen.

PIESN CCXLVIII.

Nota Pieśni LXVIII.

Höre auff mit weinen vnd klagen.

Przecz żáłosne nárzekánie / ustań smętna
porzewnidnie już nie płáczmy nmárłego/
doszedł szczęśćia wiecznego.
2. Gdyż y mármory ćiosáne / y nágrobki
otem łáne / służą ku temu celowy/áby miey-
m były snowi.
3. To ciáło twárdo zmorzone / w rozumy
pámieć obnáżone/w prętce bo Bog jáś w
omádzey smysłow swych przywoła rádą.
4. Przyjdzie záś ten czás ktorego/ káżdy
ść do stánu swego / nástąpi / dom przyjmie
áłá/w ktorym duszá mieszkáć miáłá.
5. Choć już trup w proch obrocony / choć
y proch wszczął strawiony / znaydźie śię
ysztko bez zwłoki/toż ciáło poydźie w obłoki.

6. Iák ziárno w rolą wrzucone/ostre zi
umorzone/ná wiosnę weſoło wſchodzi / w p
kney trawie kłoſy rodzi.

7. Odbierz ziemio coć śię dáje / nieśmi
telne urodzáie/ powierzamy śię twey piecz
częſtki nátury człowieczy.

8. Tu mieſzkánie duſzá miáłá/co śię tch
niem Bożym ſtáłá / w tymże Duch Iezuſ
ćiele/dárow przechowywał wiele.

9 Bierz ſtąd ziemio Bożý tego / czá
śię upomni ſwego/bo nie da gnić wiecznie ſ
mu/obrázowi kochánemu

10. Gdy wiernych nád ziemią zjáwi/gdy
Chryſtus ná ſąd ſtáwi/coż właśnie ktoreć
dáło/wroćiſz wieczney ſławie ćiáło.

PIESN CCXLIX.

Mit fried vnd frewd ich fahr dahin.

IDę w weſołym sumnieniu/do Páná mę
upewniony o zbáwieniu/ słowem jego /
dokonawſzy boju/śiędę ſobie w pokoju.

2. To mi Syn Bogá żywego / Pan Ie
ſpráwił/w ktorym z miłośierdźia ſwego/ B
mi ſtáwił/nád śmierćią tryumf beſpieczny
ſkarb żywotá wieczny.

3. Iák do chorągwie do niego / Bog mi
śierny/zbiera wybránia ſwojego/zarod wi

ny/przez mándat słowá wiecznego/ ná cáły krąg brzmiącego.

4 JEzu narodow pogáńskich/ wieczna świátłości/ sławo włości Izráelskich/ ma rádości/ już gdy chcesz bierz do siebie/ day być co rychliey w niebie; Amen.

O SADNYM DNIU. PIESN CCL.

Nota Pieśni LV. Albo CLVIII

JEzus Chrystus wiecznie żywy/ przydźie Krol y Bog prawdźiwy/ ná sąd umárłych y żywych/ według pism świętych prawdźiwych.

2. Dniá przyśćia swego utáił/ lecz znáki pewne zostáwił/ ná jásnym niebieskim słońcu/ ná gwiazdách y ná miesiącu.

3. Ná morzu wáłow szum srogi/ miedzy ludźmi ućisk trwogi/ Antychrystusá zjáwienie Ewángeliey wznowienie.

4. Gdy śię pocżet wiernych zpełni á złośći złych miárę wypełni/ záraz Archánjelskie głosy ruszą ziemię y niebiosy.

5. Ruszą śię wypská Anjelskie/ y wszytkie śiły niebieskie/ żywi będą przemienieni/ á záś umárli wskrzeszeni.

6. Przed twarzą Bogá wielkiego/ ogień y zbroyny twor jego/ wszytkie żywioły przepłáwi/ niebo/ ziemię nowe stáwi.

7. A sam Krol ná Trybunale/ uśiedźie w zupełney chwale/ nie ulęknie śię nikogo/ niezbożnym śię stáwi srogo.

8 Do sprawy będą przyzwáni/ y źli y dobrzy poddáni/ áby ráchunek czynili/ z tego co w ćiele robili.

9. Tám słońce Boskiey jásność / y tá
zjáwi ciemnośći / zuácżne będą dobrych sp
wy / widne niezbożnych zábáwy.

10. A według spraw niewątpliwy dá
kret Krol spráwiedliwy / dobrym do nieb
káże / złego w męki wieczne skáże.

11. My ktorzy temu wierzymy / bądźmy
w modlitwách czułymi / zábiegaymy idącemu
ná sąd / Krolowi świętemu.

12. JEzu mieyże nas ná swey pieczy / ná
way nas strásznych rzeczy / day stánąć go
przed tobą / day wniść do niebá zá sobą: Am

PIESN CCLI.

Nota Pieśni XXIX.

KRolu niebieski / my lud Chrześciáński z
do ciebie wołamy / á ty rácż się zmiłow
nád námi.

2. Twoy pokoy nam day / przy szczerey
chowáy / prawdźie zbáwienia twego / w
wszystkie / do skonánia sámego.

3. A gdy się zjáwisz / y sąd twoi zásádzi
w ostrey spráwiedliwośći / żądźmy nád ná
zwykłey litośći.

4. W on dźień okrutny / cáły ten świ
smutny / przed Sędźiego srogiego / muśi k
liczbę myślenia złego.

5. Ukażesz rány / poruszysz Tyrány / wie
po swey práwicy / niezbożne postáwisz /
lewicy.

6. Nic nie zdáłaiisz / wierne swoje w słow
nád jásny bląsk słoneczny / niezbożnym roz
gesz w płomień wieczny.

7. Już máß gotowe / one wdźięczne słow

do mnie o pożegnáni / do mnie przed grunty świátá wybráni.

8. Coście wierzyli/według słow mych żyli / wnidźćie w dom niebieskiego / Królá/ do dźiedźictwá Oycowskiego.

9. Stánie wesoło / Swiętych Bożych koło/ á źli záś będą łkáli/ná śię będą gorżko nárzekáli.

10. Ze śię zrodźili /że ná świećie żyli/ będą tego żáłowáć/ będą z lámentem ná góry wołáć :

11. Wżdy śię zmiłuyćie/ góry/nas ráłuyćie/niechay więcey Sędźiego/nie widźimy ná wieki strásznego.

12. Lecz ich wołánie/ná dármo jim stánie/ bo śię Pan niezmiłuje/áni nikt złych ludźi nie rátuje.

13. Idą raz skazáni / tám będą karáni / płácz y zębow zgrzytánie/y ogień ná wieki nieustánie.

14. O Swięty Pánie/znieś z nas zágniewánie/dla niewinney swey męki/rácz nam podáć miłośierney ręki.

15. Tu ćię iednamy / tám niech ćię doznamy/ Sędźiego łáskáwego / áż nam do krolestwá niebieskiego.

16. Gdźie już króluiesz/swoym miéyscé gotuiesz/tám day źeć Hymn wesoły/z Zborem twoym śpiewamy y z Anjoły ; Amen.

PIESN CCLII.

Notą Pieśni CLVIII.

GDy się Pan w sławie ukaże/ á ná s[…] wszystkim rozkaże/ tám ná sámo zawoł[…] nie / cáły świát do spráwy stánie.

2. Strászny[m] Bog nász sędzią będzie/ tym [...] niestáli w swym rzędzie/ co głosow obcych sł[...] chali/ złych się spraw nie wystrzegáli.

3. Sędzia ná wszystko gotowy/ ná płácu b[...] dą y mowy / y to co świát márnie kryśli / czym się kocha/ o czym myśli.

4. Káżdy w swey własney osobie/ bać mu[...] poczet o sobie / nie poydą żadne przyczyny[...] srogie ze złych wezmą winy.

5. Nic nie pomogą ozdoby/ nie poyrzą tá[...] ná osoby/ sprawiedliwy z káżdey miáry/ Sędzi[...] nie chciwy ná dary.

6. To tylko grunt kto był wierny / á k[...] prowádził wiek mierny / z wiáry pochodzą cnoty/ ujdą zá przednie klenoty.

7. Cnot świętych wszyscy pilnuymy/ n[...] wálny sąd się gotuymy/ ná ktory bez wszelki[...] zwłoki/ musi stánąć świát szyroki.

8. Ná cnocie nikt nie utráci/ dobrze ją S[...] dzia zápłáci / koroną ubłogosłáwi / tego [...] cnot poczet słáwi.

9. Każe po krotkiey żáłości / Bog swym [...] nie śmiertelności/ tám sobie już wytchną śmi[...] ke/ poydą ná wieczne wesele.

10. Te my wieczność uważaymy / dla te[...] márność porzucaymy/ do niebá z Bożą pom[...] cą gotuymy się dniem y nocą.

* 11. Prosimy cię Chryste Pánie/ rácz na[...] dáć w wierze wytrwánie/ day zpędzić wiek [...] pobożności / potym nas weźm do rádości. Amen.

PIESN CCLIII.

Nota Pieśni CLXIV.

Idźie idźie Bog prawdźiwy:/:Przyiedźie Sędźiá sprawiedliwy: ℞ Ten świát práwnie rzędźie sądźić /á lud wedle prawdy rządźić.

2. Chryste Sędźia sprawiedliwy:/:Zbáwićielu nász prawdźiwy ℞ Bądźże Sędźią miłośiernym/y przyczyńcą nászym wiernym: Amen.

PIESN CCLIV.

Nota Pieśni CLVIII.

Chryste z miłośierdźia twego/ użycż nam Duchá świętego / niech nam wierne serce grzeje/z cnot/nieśmiertelne nádźieje.

2. Ná dźień przyśćia ná świát twego/obudź go w łásce z nas kázdego / záchowawszy wiecżney szkody/przyimi ná niebieskie gody: Amen.

PORANNE.

PIESN CCLV.

PRzybliżáć śię już dźień biały/ káżdy

człowiek w wierze stały/ powstań do Páńskiey chwały.

2 Możny Boże wszech rádośći / rozmnoży ćielu świątłośći/oświeć násze ćiemnośći.

3. Noc oná juzći minęłá/co po wszem świećie słynęłá/już z twey łáski zginęłá:

4. Ktorey nas Adam nábáwił / gdy prz[...] stępstwem w Ráju sprawił / że káżdy w ciem[...] nośćiách był.

5. Przetoż przyszedł Syn twoy miły / przejednał nam te winy / ábyśmy w nich n[...] były.

6. Y jemuś nas w opiekę dał / áby czárt n[...] mi nie władał / gdyż już mocy postradał.

7. Tylkoś nam tę noc zostáwił: coś m[...] dziennemu człeku spráwił / áby swey prace użył.

8. Y z tey nas raczyż przeżegnáć / ten przy[...] szły dźień szczęśliwy dáć: gdyż nam czás grzechow powstáć.

9. O náſzá wierna świátłośći / już oświe[...] náſze ciemności / á przyjm w wieczne rádości.

10. Y day nam z grzechow powstánie: A[...] swey łáſki przeżegnánie / ná twey chwały wy[...] znánie: Amen.

PIESN CCLVI.

Taż Nota.

Jezu jutrzenna świátłośći / ráczyż zpędźić [...] serc náſzych złośći / y błędow ciemnośći.

2. Tyś nam day szczęsne powstánie / miey [...] ludu swym stáránie / poki świátá zstánie.

3. Day káżdy wezwánia swego / z rána d[...] zmirzku sámego / pilnowáł własnego.

4. Wwiedź nas ná gośćiniec práwy / pos[...] rzeć wszystkie náſze sprawy / o Boże łáſkáwy.

5. A ná dźień przyśćia twojego / użycz su[...] mnienia dobrego / y sercá czystego.

6. Byśmy w świętey gotowośći / ználeźie[...] mi / z śmiertelnośći / przeszli do wieczności: Amen.

PIESN CCLVII.

Pó mię wziąt Pánie pod obronę swoję / Z przekoż się strachu żadnego nie boję: Bo kty się tobie dufliwie porucży / Temu nic złego nigdy nie dokucży.

2. Pod twoją strażą áż do tey godźiny/bytem bespiecżen/ Ták máłe dźiecinę/ ná mácierzyńskim ktore kiedy łonie / śpią / ále mátká piecżołuje o nie.

3. Ták nam ná twojey obrdnie nie schodźi/ gdź coć przyjmą chwałę dáć się godźi. A ty nie zgubiey z rąk drobiozgu twego / y dniá dochowáy szcżęśliwie białego: Amen.

PIESN CCLVIII

Ich danck dir fast / o Herre Gott.

Nioseć Pánie/ zá powstánie / y zá szcżęsny nocleg dźieki / o rácż mię dźiś do swey ręki / wźiąwszy bronić/ y kożdego /wybránego słu-
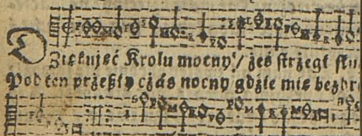

ge ſwego.

2. Me kochánie/ JEzu Pánie/ ſtaw mię w ſłońcu Słowá twego/ bym pewien zbáwienia ſwego/ y ſam ſię dobrze ſpráwowáł/ y b... żnych mych rátowáł.
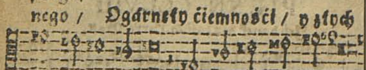
3. BOZE wzięty/ Duchu Swięty/ Ré... cho wiernych ſerdeczna/ niech nas zdobi t... chęć wieczna/ day bedąc dźiećmi Bożymi/ ć... bie cżćimy/ z chwalcy twymi: Amen.

PIESN CCLIX.

Ich danck dier lieber Herre.
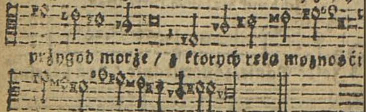

DZiękuję Krolu mocny/ żeś ſtrzegł ſłu... Pod ten przeszły czás nocny gdźie mię bezbr...

ſwego/

nego/ Ogárnęły ćiemnośći/ y złych

przygod morze/ z ktorych ręką możności

wywiodłeś mię Boże.

2. Chwalę ćię Pánà ſwego/ ma cżći/ m... kochánie :/: A ty z przybytku twego/ ſłyſz dźi... ne zadánie Jo. A yż z ćiebie pochodźi/ duſzn... zdrowie moje/ niech we mnie ſwoy rząd wo... dźi/ święte práwo twoje.

3. A nie day mi zſtępowáć z gośćińcá práwego :/: Rácz mię grzechu uchowáć / y przypadku złego ❧ Broń mię z ſczerey litośći / od ſzátáńſkiey mocy / ktory w dźień ſłáwney złośći / dowodźi ják w nocy.

4. W Jezuſá Syná twego / ſpraw żem wiárę żywy :/: Zyc żę z przeſtępſtwá mego / mam ćwięć niewſtydliwy ❧ Day ſłyſzeć z słowá twego / żeś dźiś mnie grzeſznemu / dla śmierći / y ran jego / miłośćiw krewkiemu.

5. A ná to nie hánbiącą / nádźieję udáruy :/: A miłośćią gorącą / ták ſerce obwáruy ❧ Bym winowáyce memu / odpuſzczał / bym ſwego / kwoli tobie ſámemu / miłował bliźniego.

6. Niech ćię śmiele wyznawam / w świátowey gromádźie :/: Niech ſług twych nie wydawam niech śię żadney zdrádźie ❧ Vſtráſzyć / ni możnośći / od ćiebie nie dáję / niech zwierzych ſpołecznośći wiecznie nie wyſtáję.

7. Ten dźień day przeżyć Pánie / ná twey Boſkiey chwale :/: Day przy prawdźie wytrwánie / w twoje ręce cále ❧ Duſzę y ćiáło wzdawam / y doczeſne włośći / twojey coś dał oddawam / wſzyſtko opátrznośći.

8 Y tobie Chryſte Pánie cześć chwałę oddawam :/: Zá twe o mnie ſtáranie / ktorego doznawam ❧ Boś ty moy Pan jedyny / niechże twego ſługi / będą zgłádzone winy / mocą twey záſługi.

9. Twojeć jeſt pánowánie / twa moc nieuſtawa :/: Twe święte pożegnánie / niech z námi zoſtawa ❧ Bym wſzyſtkie zwyćiężyli / pokuſy ſzátáńſkie / á po śmierći pátrzyli / ná oblicze twe Páńſkie: Amen.

PIESN CCLX.

Nota Pieśni CLI.

WIeczny Boże z wysokośći / bądź cze[...] chwałá twey miłośći / żeś nas bronił [...]kiey ćiemnośći / od szátáńskiey okrutnośći / pokuśiłeś noc przespáć dał / y w dobrym zdr[...] wiu záchował.

2. Rácz że też nas y dniá tego / záchowáć [...] wszego złego / niech myśli y sercá náſze / ku [...]bie wzdycháją záwsze / bo krom ćiebie tr[...] wiecżni / nie máją indziey ućieczki.

3. Ku czći swey Oycże łáſkáwy / rácz obr[...]áć náſze spráwy / y własne y pospolite / nie[...] záwsze bioro obfite / w łásce twoiey pomnożeni[...] bosz ty náſze wspomożenie.

4. Anjelsko stráż miey nád námi / nád sw[...]jimi dźiatecżkámi / ták nas żadna rzecz nie r[...]szy / ktora z szátáńskiey pokuſy / ná ludzie zw[...]kłá przychodźić / duszy ciáłu wielce szkodźić.

5. To prosząc nic nie wątpimy / że wysłu[...]cháni bedźiemy / przez Chrystusá Páná sw[...]go / Pośrzedniká jedynego / ktory z tobą żyj[...] wiecżnie / y z Duchem świętym społecżnie Amen.

PIESN CCLXI.

Taz Nota.

MIłośierny Boże Oycże / dźiękujem[...] twey świętey łásce / yżeś nas tey noc[...] przeszłey / pokuſy chytrey szátáńskiey / y wszel[...]kiey niebiespiecżnośći / uchował wszytkich w cá[...]łośći.

2. Przytym pokornie prośimy / miłośći twojey żądamy / byśmy y dniá dźisieyszego /

nyli wolnymi od złego: rácz też przy zdrowiu doczesnym/ dáć nam wszego dobrá wszytkim.

3. Wszechmogący miły Pánie/ wysłuchay násze wołánie/ dla zasług Syná swoiego/ ná śmierć zá nas wydánego: z ktorym ty przebywasz wiecznie/ y z Duchem świętym społecznie: Amen.

PIESN CCLXII.

Táz Notá.

Już wszytki Zorze słoneczne/ oddaymyż chwały serdeczne/ Bogu nigdy nie śpiącemu/ lecz nád námi czuiącemu/ pieśnią go święta błagaymy/ á o rátunek wzywaymy.

2. By raczył dniá dźiśieyszego/ y przez czás żyćia nászego/ w miłośierdźiu nas swym rządźić/ Szátáná od nas zápędźić by nas chował ćiemnośći/ błędow/ nieszczęśćia y złośći.

3. Jezyk bespieczny człowieczy/ rácz Pánie sam mieć ná pieczy/ rácz go od fałszu wárowáć/ y od márnych słow hámowáć/ broń swarru/ wynieś z pámięći/ wszelákie bliźnych niechęći.

4. Kłeś hámuy od chćiwośći/ odwroć wzrok nász od márnośći/ obroń by kto z nas ktorego/ ále nie użył dobrá twego/ day by duch y cáłe ćiáło/ śmiertelney zmáży nie znáło.

5. Ták do nocy od zárániá/ áż do sámego słonániá/ z opieku Boskiego twego/ pewni sumnienia dobrego/ sławiáiąc ći służby swoie/ będźiem chwalić Jmię twoie.

6. Bogu Oycu wszechmocnemu/ y Syno-

wi jedynemu / tákże świętemu Duchowi / du ludzkich Cieszyćielowi / zábrzmiéćie chwały sie decżne / teraz / y ná wieki wiecżne: Amen.

PIESN CCLXIII.

Nota Pieśni XCV.

NAkłoń o krolu wiecżnośći / uchá Oycowskie litośći / nie kryi oká łáskáwego / słysz głos ludu wiernego.

2. Ktore wzbudza Duch serdecżny / pierwey niż promień słonecżny / ná złe y ná dobr ludźi / wschodząc / nas wiśc do prac budźi.

3. Przed twym śię Tronem stawiamy / to bie chwały oddawamy / żeś nas bronił prze szłey nocy / od chytrey szátánskiey mocy.

4. Odkrywasz obłudnych zdrády / jáwn złych rozbijasz rády / szátáná trzesz / z dobrych káżdy / doznawa twey łáski záwżdy.

* 5. Rácżże nas dźiś y ná wieki / wźiąć do Oycowskiey opieki / Przewodniku nász łáskáwy / ukáż nam gośćiniec práwy.

6. Poszcżęśći násze drogi Pánie / wolyi na nas pożegnánie / po pracy żywotá tego / w wiedź do pokoju wiecżnego: Amen.

PIESN CCLXIV.

Nota Pieśni XCV.

TObie bądź cżeść Oycże mocny / ták wednie / jáko w cżás nocny / yżnas chowasz w swey opiece / á złośnym nie dawasz w ręce.

2 Y tobie Jezuśie Pánie / Krolu y wiecżny Kápłánie / yż u Oycá orędujesz / ják świát stoji / o nas cżujesz.

3. Chwałá świętemu Duchowi / duch y
iał Opiekunowi/ktory rozum prawdą wodźi/
tory w sercách cnoty rodźi.

4. Boże jedyny nász Pánie/rácz dáć wesołe
owstánie / y do prac dniá dźiśieyszego / y ná
źień sądu wálnego.

, Vbierz nas sam sobie w cnoty/włożná nas
ákie klenoty / w ktorychći się podobamy : á
nyć cześć wieczną oddamy : Amen.

RZED UZYWANIEM PO-KARMOW.

PIESN CCLXV.

PAnie Boże wieczney chwały / Krolu z wy-
sokośći :/: Błogosław nam y tym dárom/
Oycowskiey miłośći Abyśmy ich poży-
wájąc / tobie dźiękowáli / á rozliczne dobro-
dźieystwá záwsze wyznawáli/przez Chrystá
Syná twojego / ktory z tobą żywie / w je-
dnośći Duchá świętego/ Bog wieczny praw-
dźiwie: Amen.

PIESN CCLXVI.

Nota Pieśni CLXIV.

TY sam Pánie dawász z niebá :/: Ludźiom
pokarm gdy go trzebá. Y ná rozkazánie
twoje :/: Z suchey skáły płyną zdroje.

2. Vżycz nam swey łáski wieczney :/: Ná
tey puszczy niebespieczney / A pożyw lud
swoy wybrány :/: Aż przyjdźie w kray obie-
cány.

3. Rácz nam dáć prawdźiwe wodze :/: W
mylney tego świátá drodze / A oświeć nás

Duchem swoim :/: Ze przy twojey prawdz
stojim.

4. Náucz nas przystoyney miáry :/: Já
przyimowáć twe dáry / Y rácz jenom błog
sławić :/: Ták jákoś je raczył spráwić :
Amen.

PIESN CCLXVII.

Nota Pieśni CXXXIII.

RAcz poświęćić pokármy / Chryste sto
tego /: A day w dobrym sumnieniu / p
dźielenie z niego Niech z twey szczodrob
wośći / zázyjem społecznośći w niebieskiey r
dośći : Amen.

PIESN CCLXVIII.

W Czystym sercu y w pokorze / ku niebieskie
pátrząc gorze /; ná tego co wszytkie rzeczy
żywi / y ma świát ná pieczy záwołaymy.

2. Otworz Boska rękę Pánie / rácz na
dáć swe pożegnánie / sámego ćię Bogá zn amy
ćiebie sámego wzywamy / o pośiłek.

3. Bogosław nam z swey miłośći / day B
że bysmy w godnośći / twoich dárow używáli
ćiebie nie przepomináli / Páná swego : Amen

PO UZYWANIU POKARMOW

PIESN CCLXIX.

Nota Pieśni CCLXV.

Bądź chwáłá Pánie tobie/ zá te dáry twoje :/: Żeś nákarmił y nápoił nas stworzenie swoie. A jákoś dał chleb powszedni ciáłu ku żywnośći / ták posiłay słowem swoim dusz nászych krewkośći : Przez Chrystá Syná twojego, ktory z tobą żywie / w jedności Duchá świętego / Bog wieczny prawdziwie / Amen.

PIESN CCLXX.

Nota Pieśni CLXIV.

Kto żywi powietrzne ptászki :/: Kto zwierzątká / kto robászki / Kto pod wodą wszedne ryby :/: Ty sam Pánie bez pochyby.

2. Ty sam Pánie z swey szczodrości :/: Dawasz co trzebá żywności. Y nápełniasz miłości wszystkie :/: nie przebránymi użytki.

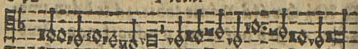
3. Tegoś się człowieku zwierzył :/: Nią dárow kresu zámierzył. Aby ku potrzebie swojey :/: Użył hojney łáski twojey.

4. Bądź cześć/ chwałá twey miłości :/: Zá dárowe uczynności. Żywże dusze á day chlebá :/: Ktory płynie z twego niebá : Amen.

PIESN CCLXXI

Pánu Bogu wszechmocnemu/ dziękujmy w radości /

Iż on sam ciáłu násżemu/ dał chleb ku żywności/. Raczył nas dáry swoimi / ná-

karmić obfitymi/z swojey szczodrobliwość.

2. Będzież juž Oycze niebieski / cześć chwałá tobie :/: Yże nas w tey nedzy ziem skiey / ták raczyš mieć sobie : Żywiš chowaš y dáruieš/á wšem dobrem opátruieš ná wšeláką godzinę.

3. Vczyńże nam dziateczkam swym / po bedziem żyli :/: Abyśmy twym słowem świę tym / duše swę karmili : Day nam grze chow odpuszczenie/ w práwey wierze posilenie w łásce twojey pomnożenie. Amen.

PIESN CCLXXII.

Nota Pieśni CXXXIII.

DAyćmy cześć Pánu swemu/ zá dáry przy jęte :/: Spiewaymyž z sercá iemu/chwa loc Imię święte. Pan się cżćić rozkázuje pan wdzięcznie cześć przyimuje / chwalce sw miłuje.

* 2 Bądź chwałá Boże tobie/ coż ziemię o błoki :/: Wyciągaš ná cześć sobie / jáko świát szyroki. Ty gęste deszcze leješ / ty chłodną rosę sieješ / ty słońcem świád grzeješ.

3. Bydłu / ptakom / zwierzowi / obrok wydawaš :/: A karmne człowiekowi ná ży wność podawaš. Jemu rok kołem chodzi jemu co się gdzie rodzi/w pożytek przychodzi.

* 4. Ciebie Prosimy Pánie / bioręc twoj dáry :/: Day godne używánie/ z przestrzegá niem miáry. Vchoway rozrzutności/ broń od zbytniey chćiwości/ y świeckich márności.

5. Dawszy ćiáłu obroki / rácz Duchá náßego:/: Obwárowáć wyroki/ słowá zbáwiennego ⁂ Byśmy w wierze wzrost bráli á w notách świetych stáli / do końcá wytrwáli : Amen.

PIESN CCLXXIII.

Nota Piesni CCLXVIII.

PAnie Boże wszechmogący / Oycze wiecznie krolujący ktory dla Syná swego/dáieß nam wiele dobrego / z łáski swojey

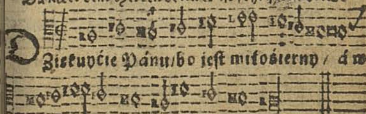
2. Tobie służy dziekczynienie/sámemu dobrořeczenie : bo ty o wßystkich pieczą maß/ opátruieß / mocno chowaß/Kretu wiecznú.

3. A my z przyiętych pokármow/ku żywnośći dánych dárow / tobie wdzięcznie dziękujemy/ y słuszną chwałę wzdawamy / o Boże náß.

4. Bądź że/ Boże/tobie chwałá / cześć/ moc/śiłá/jásność/ sławá : boś ty wßystkich / rzeczy Pánem / wiecznie pożegnánym Amen : Allelujah.

PIESN CCLXXIV.

Dancket dem Herren denn er ist sehr freundlich.

DZiekuyćie Pánu/bo jest miłośierny / á w obietnicách swoich záwße wierny.

2. Ktory z Oycowskiey swey ßczodrobliwośći/ćiáłu náßemu dał chleb ku żywnośći.

3. Spiewayćież mu z sercá wszyscy spo-
cznie/ miey od nas Boże cześć y chwałę w-
cznie.

4. Ty nas dźiatki swe/ Oycze nász niebies-
karmisz y odźiewasz w tey nedzy ziemskiey.

5. Day ábyśmy ćię prawdźiwie poználi/
ćiebie ják Oycá swego wzywáli:

6. Przez Páná Jezusá/ Syná twojeg-
Pośrzedniká nászego jedynego.

7. Ten niech nam wszystkim hoynie błog-
sláwi/ y kroleśtwá wiecznego nas nábáwi.

8. Ku chwale Imienia swego Boskiego
Amen śpiewáy/ kto z sercá życzy tego: Ame-

PIESN CCLXXV.

Lobet den Herren/ lobet den Herren.

Dayćie cześć Pánu/ dayćie cześć P-
nu/ Bogu łáskáwemu/ oddayćie pokłon n-
leżący jemu należący jemu á pieśń wesoł-
krzyknićie sámemu/ dayćie cześć Pánu/
dayćie cześć Pánu.

2. Spiewayćież społem/ śpiewayćież sp-
łem/ sławiąc Páná tego: chwalćie ná árf-

dźięczney / Bogá swego / wdźięczney Bo-
gá swego: bo jest wielmożny / znáczne czyny
go: Daycie cześć Pánu/dáycie cześć Pánu.

3. On ćiemne chmury/ on ćiemne chmury /
á niebo przywodźi / on dżdżem kroplistym
wyschło ziemię chłodźi / wyschłą ziemię chło-
dźi: ná wierzchách skálnych trawę bujno
rodźi: Daycie cześć Pánu / daycie cześć
Pánu.

4. On wszystkim rzeczam/on wszytkim rze-
czam/dodawa żywności/ zwierzętá polne ży-
wi z swey miłośći żywi z swey miłośći / Kru-
czętá máłe ma sam ná báczności: Daycie
cześć Pánu/daycie cześć Pánu.

5. On śię nie kocha/on śię nie kocha/w biegu
bystrych koni / ni oká swego zá szermierzem
skłoni/zá szermierzem skłoni: Co w nim ufá-
ją / tych on mężnie broni : Daycie cześć
Pánu/daycie cześć Pánu.

6. Dźiękuyćie Pánu/dźiękuyćie Pánu / co
wszystko spráwuje: z ktorego wodá żywa wy-
skákuje/żywa wyskákuje / á nád grzesznymi li-
tość pokázuje : Daycie cześć Pánu/daycie
cześć Pánu.

7. O JEzu Chryste/o Jezu Chryste / Sy-
nu nawyższego/day śię chwalimy godnie czásu
tego/godnie czásu tego : Potym nas domieść
żywotá wiecznego: Daycie cześć Pánu/day-
ćie cześć Pánu/Amen.

WIECZORNE.
PIESN CCLXXVI.
Notá Pieśni CCLX.

JEzu Chryſte Pánie miły/tyś wſzyſtkie p
ſkietne śiły/przez męke ſwoję poráził/á n
wiecżny pokoy ſpráwił/rácżże miłośierny P
nie / wyſłuchác náſze wołánie.

2 Z śli Aniołá świętego/ áby grożkazá
twego / przed duſznymi przećiwniki / bro
nas twe ſługebniki/y záchował bez wſzey ſzkod
od káżdey nagłey przygody.

3 Tobie wſzytko poruczamy / cokolwiek
ćiebie mamy / coś nám użyczył z łáſki ſw
niech to będźie w opiece twey/gdyż z Oycem
Duchem świętym / jesteś Bogiem wieku
ſtym : Amen.

PIESN CCLXXVII.
Notą Pieśni XLVII.

CHryſte dniu náſzey świátłośći / nocne
zpędzaſz ćiemnośći zá prawą ćię jáſnoś
znamy/gdy twey náuki ſłuchamy.

2. Prośimy ćię święty Pánie / rácz b
ſpokoyne wyſpánie / pewni gdy nas bron
będzieſz/trudnośći wiele odwiedźieſz.

3. By nas ćięſzki ſen nie zmorzył / á n
przyjaćiel nie zborzył : jeſlić mu ćiáło przy
zwoli/wiecznie nas ſobie zniewoli.

4. Ocży/gdy śię ſnem zdeymują/myśli ſe
decżne niech czują / zá twojey ręki obroną / ſł
dzy wierni mocnie ſtáną

5 Pánie náſz racżyſz nas bronić/ á nieprzy
jáćielá ſtłumić / ſpráwują c nas twoje ſługi
twą krwią ſtárkeś náſze długi.

6, Rácżyſz nas mieć ná piecży ſwey / tu

y ćięſzkości ćieleſney / Obrońcás ty káżdey
duſze/ráczż być przy nas Pánie záwſze.

7. Bądź chwałá Oycu wiecżnemu / y Synowi jedynemu / weſpołek y z Duchem świętym/teraz y ná wieki / Amen.

PIESN CCLXXVIII.

Dziękujemyć wiecżny Pánie / żeś nas dźiś opátrował/
Ze/máiąc o ſwych ſtáránie / przećiwniki hámował / Vchowałeś złey przygody / duſz y ćiał ſtrzegłeś od ſzkody / twoy dar wdźięcżne pogody.

2. Rácz nam z ſwego zmiłowánia / Oycże pełny litości :/: Przebacżyć myśli kochánia/ łow márnych / y wſzech złości Dla Baránká niewinnego / y dla gorzkiey śmierći jego / Syná námileyſzego

3. Strzeż nas Boże miłośierny / y nádchodzącey nocy :/: Stroć ſzátáńſki jad niezmierny/złey chytrość / uymij mocy Zeby ſumnienia dobrego/nam nie odjął/álbo cżego/ nie zbroił ządoſnego.

4. Bez twey wiecżney ſtrożn mocy / ſtrąż ludzka nie uſtrzeże :/: Ty ſam pátrzyſz wednie

w nocy / ná świát z niebieszky wieże Sę Ciebie śię Dyabli boją / trácisz te / ktorz złość broją / wierni záś tobą stoją.

5. Rácz Anioły Duchy czyste / zesłáć nam obronie :/: Jáko obietnice iste / w świętym czyniſz zakonie / Sę Niech obozy rozbijáją niech śię koło nas stawiáją / niech czártá o ganiáją.

6. Juzći śię / z bliźnimi swymi / Oycze ná poruczamy :/: Y z wszystkimi wybránymi / y tym / co z twych rąk mamy Sę W sumnie niu czystym nas chowáy / przygod y szno złych uchowáy / do dniá w łásce dochowáy.

7. A gdy przyidźie ostáteczny / zmierzk skonánia náſzego :/: Day w wierze termin státeczny bez záyśćia piekielnego Sę Duszę bierz / y prowádź z świátá / niech y ćiáło twa poświátá wzbudźi ná wieczne látá.

PIESN CCLXXIX.

Z Śmierzkiem dochodźi kres czućia dźiennego / á w oczy wwodźi przysmák snu wdźię-
cznego / bądź nam pomocny / o Krolu wszech-
mocny / w ćiemny czás nocny.

2. Nieprzyjacioły chytre rácz zápędzić / świete Anjoły/rácz ná stráżo rządzić/duchá ...szego / y ćiáłá krewkiego / ochroń od złego.

3. Myśl bogoboyna niech nas w sen záwo... / dobroć twa hoyna / niechay z námi wo...odzi/przez sen ná jáwie/trzymay nas táſká...e ná dobrey ſpráwie.

4. Chore opátruy/wyzwol więźnie Pánie / ...pſkliwych rátuy / wiedź Boſkie ſtáránie / y ...d ſtárſzymi/ y nád námłodſzymi/ y nád ſrze...imi.

5. Swięć Imię twoje/ Oycze królu wiecz...nie/wiedź rządy ſwoje/day jeść chleb beſpie...nie/zgłádź co grzeſznego / ſkróć czártá ſro...gego/zbaw nas od złego : Amen.

PIESN CCLXXX.

Nota Pſalmu XXIII.

RAcz zoſtáć Pánie z námi/noc nádchodzi/ á świátło twoje niech nam nie zádchodzi / ...yże nam pomnieć ná mrok życia ſwego / y ...záżywáć ſumnienia dobrego : A w oſtá...im boju náſzego zgonie/niech ćiáło z duſzą w...wey będzie obronie : Amen.

PIESN CCLXXXI.

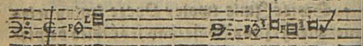
OPátruy nas ſam/ boś Oćiec náſz y Pan/ ...my czeladź twa / niech twoy obporcá w...as mieyſcá nie ma : od wſzelákiego złego / ...chowáy z wiernych kázdego / przywiedź do ...róleſtwá ſwego : Amen.

PIESN CCLXXXII.

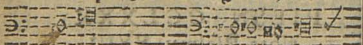
MYć śię poruczamy / w ręce twey możn-
ości/ cáłe ufánie mamy / że z Oycowski-
miłośći / to coś począł dokonasz/ dziedzictw
nam w niebie dasz/ ktore pogotowiu masz.

2 Támći chwałę damy / oprocz wszelki-
złośći / z Anjoły záśpiewamy / pełnym serce
rádośći / ták mowiąc: Pánie święty/ o wieki
nie objęty / Swięty Boże nász Swięty: Aṁ

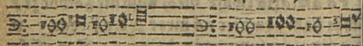
LITANIA.
PIESN CCLXXXIII.

PANIE, / Zmiłuy się
CHRISTE / Zmiłuy się

Pánie/ Wysłuchay nas
Christe Wysłuchay nas

Oycze z niebá Boże/ Zmiłuy się nád námi
Synu Odkupićielu świátá Boże/
Duchu święty Boże/
Jedyny nász we trzech Personách/
Swięty/ Swięty/ Swięty Pánie Boże.
} Zmiłuy się ná námi.

Bądź nam miłośćiwy/
Bądź nam miłośćiwy/
} Przepuść nam winy.

d wßelkiegô grzechu/
d wßelkiegô błędu/
d wßelkiegô złego/ — Vchowáy nas Pánie.

d złośći chytrôśći ßátáńſkiey/
d nieopátrzney y rozpacżney śmierći/
d môru y głodu/
d woyny y przelania krwie náßey/
d rozterku y ôd niepokoju/
d ognia/ od gromu/ y od niepôgod ßkodliwych/
d wiêczney śmierći/ — Vchowáy nas Pánie.

rzez tájemnice świętego wćiêlenia twego/
rzez święte národzenie twoje/
rzez Chrzest/ y post/ y pokußenie twoje/
rzez trwogi/ y krwáwe pôcenie twoje
rzez okrutne umęczenie twoje/
rzez śmierć y pogrzêbienie twoje
rzez zmartwychwſtánie/ y w niebo wſtąpienie twoje/
rzez przyśćie Duchá świętego Pocieszyćielá/ — Wspomożê nas Pánie

W káżdy czás udręczenia / y smutku nászego /
W káżdy czás złey przygody / y nieszczęśćia nászego /
W godźine śmierći nászey / czásu nápilnieyszego /
W dźien ostátni / á strászliwy sądu twojego.

Wspomożże n[…] Pánie.

My grzeszni prośimy / Wysłuchay na[…]

Pżbyś kośćioł powszechny Chrześćiáński oczyśćiáć / rządźić / wspomagáć / y w prawdźie swey budowáć raczył.
Pżbyś wszystkie wierne Pásterze y sługi kośćielne / w twoym szczerym słowie / y żywoćie świętym záchowáć raczył.
Pżbyś od nas báłwochwálstwá / łácerstwá / y wszystkie zgorszenia óddalić raczył.
Pżbyś szátáná pod nogámi nászymi zetrzeć raczył
Pżbyś robotniki wierne ná żniwo swoje wysyłáć raczył
Pżbyś wzrost á rozkrzewienie słowá / y owoc Duchá twego / wszytkim słucháczom dáć raczył.

Prośi[…] ćie mił[…] Pánie.

Zbyś upádki wznośić/á ſtojące pôśilác raczył/ — Prosimy ćię miły Pánie.

Zbyś nas w wierze żywey / w miłośći y w nádźiejey fundowáć/y pómnażáć raczył/

Zbyś mdłe/á pokuſámi ztrwożone/ podnaßáć y wſpómagáć raczył/

Zbyś nas pod dobrym pánowániem Zwierzchnośći/w uczćiwym y ſpokoynym żyćiu záchowáć raczył/

Zbyś Królá Páná náßego/ y wßyſtkie Pány Chrześćiáńſkie/ Duchem ſwoim świętym rządźić/ á ßczęśćiem y uſtáwicznym nád nieprzyjaćioły twymi/ zwyćięſtwêm ćießyć raczył. — Prosimy ćię miły Pánie.

Zbyś Rády y Páńſtwo/ ze wßyſtkimi Stany w zgodźie y w ſpráwiedliwośći záchowáć raczył.

Zbyś Páńſtwu náßemu dźiedźicznemu błogoſłáwieńſtwo ſwe/ długie zdrowie/y ßczęśćie dáć raczył.

Zbyś Vrząd ſtołeczny/y wßyſtko Poſpolſtwo/ łáſką ſwą rządźić/ y ſprawowáć raczył/

Zbyś ná wßytkie udręczone/niebeſpieczne/ ſmętne/ſieroty/ ſtáwe baczênie mieć raczył/ — Prosimy ćię miły Pánie.

Yżbyś brzemiennym czásu ich / y wychowuiącym dziatki / ná pomocy być raczył /

Yżbyś sam dziatek strzegł / y chorymi śię opiekáć raczył /

Yżbyś więźnie / y jęte od nieprzyjaćiół Pogáńskich wybawić raczył.

Yżbyś nieprzyjaćiołom / y przećiwnikom nászym / wierne upámiętánie dáć raczył.

Yżbyś urodzájom ziemskim błogosłáwić / á nam ná świećie potrzebne pożywienie dáć raczył /
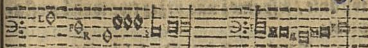
Yżbyś nas wysłucháć / y wszystko uczynić raczył /

Prosim
ćię mił
Pánie.

O BARANKU Boży który gładzisz grzêch
O BARANKU Boży który gładzisz grzêch
O BARANKU Boży który gładzisz grzêch

Swiátá / Zmiłuy śię nád námi.
Swiátá / Oreduî zá námi.
Swiátá / Pokoy swoy day nam / á bądź záwżdy z námi.

Pánie / Wysłuchay nas
CHRYSTE / Wysłuchay nas
Pánie / Wysłuchay nas

PIESN CCLXXXIV.

Nota Piesni CLVII.

ZMiluy śię Boże / zmiluy nád námi/ á łáská twoiá niech będźie z námi

2 Zmiluy śię / zmiluy Pánie Jezuśie/ nas świetsy Duchu/ prośim zmiluy śię

3 O Swięty/ Swięty / Swięty nász Pánie/ w tobie my sámym mamy vfánie.

4. Wszechmocny Boże / w Troycy jedyny/ bądź nam miłośćiw zgłádź násze winy

5. Vchoway że nas grzechow y złośći/ strzeż od szátáńskiey srogiey chytrośći.

6 Od nagłey śmierći / y nieopátrzney uchoway Pánie/ śmierći rozpáczney.

7 Od moru głodu rozterkow/ woyny/ uchoway Pánie day czás spokoyny.

8. Od ogniá/ gromow/ od złey przygody y od szkodliwey strzeż niepogody

9 Od wieczney śmierći uchoway Pánie / błogosłáwione/ day nam skonánie

10 Przez táiemnice wćielenia twego / y národzenia/ z Pánny czystego

11. Przez chrzest / y post twoy / cudowne spráwy/ przez pokuszenie y twoy pot krwáwy.

12. Przez twe okrutne ná krzyżu męki/ wspomoż nas Jezu/ weźmi do swey ręki.

13. Przez nadroższą śmierć/ przez rány twoie/ wspomoż nas Jezu zbaw sługi swoie.

14. Przez twe chwalebne / zmartwych po-

wstánie / wspomoż nas przez twe wniebowstąpienie.

15. Y przez zesłánie Duchá świętego / wspomoż nas Pánie / czásu káżdego.

16. Czásu nieszczęścia / czásu frásunku / wspomoż nas Pánie / doday rátunku.

17. Prośim kośćiołá swego rácz bronić nieprzyiaćioły jego pogromić.

18. Wykorzeń grzechy / zgorszenia / błędy, niech twoiá chwałá zákwitnie wszędy.

19. Day robotniki ná żniwo swoie / niech szczerze słowo száfuią twoie.

20. Prośimy day nam Duchá świętego, niech owoc nieśiem z słowá twojego.

21. Pomnoż w miłośći / y w wierze żywey / utwierdź w nádźieiey nas niewątpliwey.

22. Rácz Pánie Zwierzchność násze sprá-wowáć / nas pod iey rządem w pokoiu chowáć.

23. Lud pospolity rządź łáską swoią / niech jáko Páná ćiebie się boią.

24. Sieroty / wdowy / więźnie / troskliwe / y łkánące ćiesz litośćiwie.

25. Wszyscy ktorzy ćię Pánie wzywáią / niech wspomożenia twego doznáią.

26. Błogosław źiemi / niech urodzáie / y dostátek nam żywnośći dáie.

27. Wysłuchayże nas / Pánie / wołamy / niech z tąd / żeś Oycem nászym / poznamy.

28. BARANKU Boży / Pánie Jezuśie / zgłádź grzechy násze, prośim zmiłuy się.
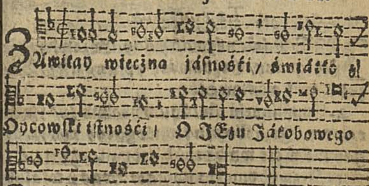
29. BARANKU Boży / Pánie JEzuśie / modl się zá námi / prośim zmiłuy się.

30. BARANKU Boży Pánie JEzuśie pokoy swoy day nam / prośim zmiłuy się.

51. Zmiłuy śię Boże / w Troycy jedyny / badź nam miłośćiw / zgładź náſze winy: Amen.

PIESN CCLXXXV.

Litánia do Páná JEZUSA.

Gwiazdo domu wybránego.

2 Ktoryś w wieczney śmierći ćieniu / wſzedł Ewinemu plemieniu / z kąd ſrogą ćmą ogárniony / lud / przez ćię jeſt oświecony.

3. Tyś ſam człowieká pierwſzego / wſpárł w śmierći pogrążonego / y nas nędzne jego ſyny / zbáwił / zmywſzy ſwą krwią winy.

4. Tyś ſam ieſt fortá do niebá / wątpić nam w tym nie potrzebá / przez ćię do niebieſkiey bramy jedynego przyſtęp mamy.

5. Tyś otworzył táiemnice / wieczney żywotá krynice / y trzymaſz w ſwojey práwicy / klucz do niebieſkiey świątnicy.

6. Zaden ná ziemi ni w niebie / nie ználeziony oprócz ćiebie / coby był w tey częśći zrownány Báránku niepokaláány.

7. Do ćiebie tedy ſámego: wołamy czáſu wſzelkiego / O Jezu náſze zbáwienie / rácz nam dáć ſwe wſpomożenie.

8. Bądź chwałá/cześć/wysławiánie/Tobie wieczny Pánow Panie/ z Oycem twym. y z Duchem świętym/ rowny w Bostwie niepojętym.

PIESN CCLXXXVI.

Táż Nota.

JEZU Pánie nász nád Pány/Boże wiecznie pożegnány/Boże mocny y prawdziwy/Boże ná wiek wiekow żywy.

2. Emmánuelu istotny/ wybawić lud swoy ochotny/ Jezu Boże wszechmogący/ wspomagay lud w ćię wierzący.

3. Jezu Synu żywiącego/Bogá y własny kształt jego/Synu Boży jednorodny/ rowney z Oycem chwały godny.

4 Jezu wieczne Boże słowo/przez ktore stánął gotowo/wszytek świát/ Jezu mądrośći Oycowska od wszech wiecznośći.

5. Jezusie kśiążę pokoju/ Zwyćiężco śmierći y boju Hetmánie niezwyćiężony/ użyczay nam twey obrony.

6 JEzu posle Boży/ twego Pásterzu stadká máłego/głowo Cerkwie twię nábytey/ skáło mocy niepożytey.

7. Krolu Krolow Pánie chwały/Zbáwićielu doskonáły/ Przyczyńco nász/ ty ná pieczy miey dźiedźictwá twego rzeczy.

8. W pośrzod Bogá y człowieká tyś sam pośrzednik od wieká/tyś Odkupićiel nász práwy racz być ná lud swoy łáskawy

9. Báránku Boży co długi/ krwią płáćisz zá twoje sługi/Tyś ofiárą y Kápłanem/Tyś w domu Oycowskim Pánem.

10. Tyś słońce sprawiedliwości / Tyś jutrzenką z wysokości / twoja światłość / świeć świeca twoy Duch niech w nas cnoty wzniecá.

11. Jezu manno / Jezu chlebie który rośćie s samym niebie / pokarmie głodnych / ochłodo prágnących / y żywa wodo.

12. Jezu dobroći studnico / Jezu żywotá krynico / pośil nas łaski twey zdrojem / że śię przy tobie ostojem.

13. JEzu tyś prawda / tyś droga / która prowádzi do Bogá / tyś námoycżyzna / tyś przywiámi / do niebá: Modl śię zá námi.

14. JEzu obrońco zćiśnionych / Jezu ućiechá strapionych / smętnego uweselenie / podporo ná mdłe sumnienie.

15. Nieumiejętnych Doktorze Lekárzu chorych / á wzorze świętych postępków: rácz swymi wieść nas śćieżkámi prawymi.

16. Radźiejo wiernych ufánie grzesznych / zastępco v Pánie złoczyńcow ná śmierć skazánych / przyznay nas zá pojednánych.

17 Sędźio umárłych y żywych / gdy podług słow swych prawdźiwych / u śię dźieś ná strasznym tronie / postaw nas po práwey stronie.

18. Przez twe wszystkie spráwy święte / przez srogi y okrutny podjęte / przez śmierć y zmyćiłstwo twoje wysłuchay nas sługi swoje.

19 Záchoway nas grzechow zmázy / dusz y ćiał obroń od skázy nagłe śmierć / mor / głod / woyny / oddal / á zdarz wiek spokoyny.

20. Ocknij śię niech twojey łodźi / burzliwe morze nic szkodźi wyrwiy swych że złey toni / y pidstuy ná Boskiey dłoni.

21. Rozpądź błędnych náuk chmury / á o-

grodź ie swymi murzy/co o chwale twojey rádzą
y ufność ná tobie sádzą.

22. Mocą/ lub zdrádą nikomu / nie da
przewodźić w twym domu / á do jednośći
zgody/wiedź w ćię wierzące narody.

23. Niech śię prawdy twey dostánie ni
wiernym/ niech y pogánie/ czczą ćię ná w
świátá strony/porzućiwszy zabobony.

24 Krolá z Rzeczapospolitą/dáruy łásk
twą obfitą/ miey głowę jego z Koroną / po
Boską twoją obroną.

25. Senat jego y Hetmány / Rycerstwo
Inne Stany wszytkie / w twey ziemi/rácz tw
ją/okryć opátrznośći zbroją.

26 Násze też domowe sprawy/drogi/ pra
y zábáwy / y cokolwiek jedno mamy/twey opi
ce oddawamy.

27. Niech śię przećiw tym opowie tw
straż/co ná násze zdrowie czują/niech nam ni
nie szkodzą/ći co nád námi przewodzą.

28. Niech nas ognie / szwánki/szkody/ miź
ją/y złe przygody: Lecz náde wszystko / o B
że ; niech nas wieczna śmierć nie zmoże: Am

PIESN CCLXXXVII.

KRolowi nád wszemi Krolmi / á Pánu nc
Pány/ktory on sam nieśmiertelność ma
zemuż bądź cześć y chwałá wieczna.

Bogu Oycu y Synowi / y Duchu świet
mu/niechay będzie wieczna cześć chwa-
łá / jáko Bogu wszechmogące-
mu : Amen.

KONIEC PIESNI.

REJESTR PSALMOW Y PIESNI.

A.

Psálmy

B.

Psálmy. Psalm.

Pieśni. Pieśn.

D.

Psalmy. Psalm

Pieśni Pieśń

E.

Psalmy. Psalm.

G.

Psálmy. Psalm.

Pieśni. Pieśn.

H.

Pieśni Pieśn.

J.

K.

Psálmy. Pſálm.

Pieśni. Pieśn.

L.

Psálmy. Pſálm.

Piesni. Piesn.

Psalmy. Piesn.

Piesni. Piesn.

N.

Psalmy. Psalm.

Pieśni. Pieśn.

O.

Psalmy. Psalm.

Pieśni. Pieśń.

Pieśni. Pieśn

R.

S.

Pieśni. Pieśn.

T.

Psálmy. Psalm.

Pieśni. Pieśn.

Z.

Psálmy.

Pieśni.

KONIEC.

MODLITWY
PUBLICZNE
Káżdemu czásowi, y potrzebam
pospolitym służace, zá zgodna
Uchwala
ZBOROVV EVVANGELICKICH KORONNYCH Y WIELKIEGO XIESTWA LITEWSKIEGO NA WIECZNA
CZESC Y CHWALE
Oycu, y Synovvi, y Duchovvi
S. Bogu w Troycy S. jedynemu,
y ná pożytek Kośćiołá
jego wydáne.

16 40

Marc. 13. 33. 37. Matth. 24. 42.
Pátrzćież, czuyćie, á modlćie śie: poniewaś nie wiećie ktorey godźiny PAN wáś przydźie.

WE GDANSKU
Drukował Andrzey Hünefeld.

MODLITWY NA ADWENT

I.

Modlitwá Pierwſza

Wßechmogący / á wßelkiego miło-
ſierdźia Boże / Oycze nąß Niebie-
ſki / dźiękujemyć wßyſcy ſpołecznie /
naświętße Imię twoje ſerdecznie
chwaląc / żeś podług z dawná uczynionych o-
bietnic twych Boſkich / zeſłáć nam ná te niſko-
ści ziemſkie raczył / ono Słowo wieczne / je-
dnorodzonego Syná twego: Ktory / zá ſpráwą
Duchá Swiętego / z błogoſłáwioney Máry-
y Pány ćiáło wźiąwßy / y w nim śię z námi
powinowáćiwßy / z grzechu / z śmierći / y z
wiecznego potępienia / doſkonále nas wybá-
wił: y ſpráwiedliwośćią ſwoją nas miłośći-
wie uſpráwiedliwić raczył. O dayże nam / Oy-
cze dobrotliwy / pokornie prośimy / tę Vroczy-
ſtą pámiątkę Adwentu / á Przyśćia ná świát
Syná twego miłego / godnie obchodźić / ku
chwale twey świętey / á ku poćieße náßey zbá-
wienny. Day / żebyſmy śię jego z námi w
ćiele ludzkim złączenia / ſkutecznie uczeſnická-
mi ſtáli / uniżeniem śię jego dla nas / nie obrá-
żáli: Jego ßczerze miłowáli: Jemu gorli-
wie ſłużyli: y áż do śmierći jemu wiernymi
byli: á ná on oſtátni Adwent / y przyśćie je-
go / pobożnie / trzeźwie / y ſpráwiedliwie
żyjąc / pilnie śię záwße gotowáli: á zátym ko-
rony ſpráwiedliwośći / y wiecznego żywotá / z
łáſki twey / ßczęśliwie doſtąpić mogli; Przez

kegoś Syná twego namilszego á Páná ná-
go/ JEzusá Chrystusá: Ktory z toba/
Duchem świetym żyje y kroluje/ Bog bło-
sławiony ná wieki/ Amen.

II.

Wtora.

Wszechmogacy Boże/ Oycze nász niebie
wierny y prawdziwy w obietnic
swych/ Tyś obiecał zesłáć ná świát dla z
wienia nászego/ Syná twego miłego/ JE
Chrystusá/ przed wszystkimi wieki z Istn
twojey Boskiey urodzonego: Tyś obietnic
spełnił/ zesławszy go ná świát/ gdy przy
wypełnienie czásu: nie dla nászych zasług y
dności/ ktorych w sobie nie czujemy: ále z sz
rey łáski/ á miłosierdzia twego świetey
sprawiwszy to że przyjął ciáło násze/ y z n
się złączył przez Duchá świetego/ w żyw
cie záwsze czystey y błogosławioney Mát
Pánny. Zátoć serdecznie dziekujemy/ y ci
Dobrodzieja nászego chwalemy: pokornie p
szac/ żebyś sercá násze skłonił/ oświecił/ y
pełnił Duchem swoim świetym/ ábyśmy m
dostátecznie poznáć Syná twego/ y on
sámego cáłym sercem przyjąć zá Zbáwici
prawdziwego zá Kápłaná wiecznego/ zá p-
śrzednika jedynego. O Oycze nász Niebie
raczyż nam to dáć/ prosiemy cie/ yż ták j
się on do nas/ z wysokiego Májestatu sw
zstąpiwszy/ przybliżyć raczył/ ábyśmy y m
świetey łáski jego wdzięczni záwżdy bed
do niego się też/ przez prawdziwą pokut
przyjmowánie słowá jego świetego/ co d

o bliżey y znácznicy przybliżáli. O Studnico dobroći / spráwże y to w nas / mocą Bostwá twego / ábyśmy śię też z nim złączyli / przez prawdźiwą wiárę weń / owoce dobrych uczynkow z śiebie wydawáiąc / iáko śię on známi / ćiáło nász / z przeczystey Pánny wźiąwszy / złączyć raczył. O Pánie Zastępow / rácżże to wszystko spráwić / przez tegoż Syná twego miłego á Páná nászego / IEzusá Chrystusá. Oycze nász etc.

III.

Trzećia.

O Pánie Iezu Chryste Synu Bogá żywego Zbáwićielu świátá jedyny / Tyś śię dla nas stráconych / á w grzech y w śmierć wieczną wpádłych ludźi / z niebieskiey wysokośći / ná te nizkośći źiemskie skłonić / y kształt niewolniczy sámego śiebie wyniszczywszy / przyiąć raczył. Tyś śię ćiáłá y krwie ludzkiey jáko y my dźiatki twe / uczestnikiem stał / ábyś przez śmierć zniszczył tego / ktory miał władzą śmierći / to jest / Dyabłá: A iżbyś wyswobodźił te ktorzy dla boiázni śmierći / po wszytek czás żywotá podlegli byli niewoli. Tyś chćiał być we wszystkim podobny bráćij / ábyś był miłośiernym y wiernym Nawyższym Kápłánem / w tym co śię u Bogá ku oczyśćieniu grzechow ludzkich dźiać miáło / skutecznie rátuiąc tych / ktorzy ponoszą rozne pokusy y utrapienia. Czego wszystkiego uprzeymie wdźięczni będąc / tobie serdecznie dźiękujemy ćiebie Emmánuelá / á Bogá z námi / w ludzkim ćiele objáwionego / nabożnie chwalemy: pokornie prosząc / uczyńże nas uczestnikámi tey zbáwienny

łáſki / y nádrożßey zaſługi twojey : zbaw n
grzechow/y wßyſtkiego złego: Zbaw mocy
táńſkiey/y wiecznego potępienia. O wielki
śle przymierza wiecznego / Pánie náß JE
CHryſte / nie opußczay nas : Duchem tw
świętym poświęć/á w słowie prawdy odro
ućieß y podeprzyi nas : ábyſmyć bez trw
ſumnienia/z wiáry prawdźiwey/ w święto
wośći y w ſpráwiedliwośći/po wßytkie dni
wotá náßego / ſłużyć / y ćiebie záwße god
chwalić mogli. A gdy śię kończą dni mizer
go ná świećie pielgrzymſtwá náßego / prz
mij duße náße w ręce twoje Boſkie/nimi
miłośćiwie opiekay/y one w on dźień przyś
twojego ná ſąd żywych y zmárłych / z ćiáły
wielbionymi złączywßy/ niezwiedła Kor
ſpráwiedliwośći/w kroleſtwie niebieſkim/c
ſy wiecznymi/z łáſki twojey S. obdáruy :
ktory z Oycem ſwym/y z Duchem S. kroluj
Bog błogosłáwiony/ná wieki/ Amen.

IIII.

Czwarta.

WYſławiamy/á chwalemy ćię/ Pánie J
zu Chryſte/Zbáwićielu świátá jedyn
żeś dla nas grzeßnych / á w śmierć wieczn
upádłych ludźi/y dla zbáwienia náßego/z n
bá ná świát zſtąpić / á w żywoćie záwße c
ſtey/y nienáruszoney Máryey Pánny/ zá ſp
wą Duchá Swiętego/ człowiekiem śię ſt
raczył : á to bez wßelákiey grzechu zmázy /
świątobliwośći doſkonáłey / żebyś grzec
świátá zgłádźił. Prośiemy ćię duſliwie/o N
święcißy Pánie náß/ ráczże śię do nas y

wnym Adwentem swoim przybliżyć: sercá
ße/ przez skuteczną Duchá Swiętego sprá-
/náwiedźić/ ućießyć/ y w nich sobie przybytek
á mieszkánie wdźięczne uczynić. A osobli-
e w godźinę śmierći nászey/ czásu nápilniey-
go/ nie odstępuy nas/ miły Pánie: ále przy-
dź nam/ á wprowadź duße násze/ z pádołu
ácżu/ y z ćienia śmierći/ przez usługę Anio-
w twych świętych/ w pokoju do żywotá wie-
nego. Zdarz y to/ z łáski swey/ o Boże/ Zbáwi-
elu nász/ żebyśmy w dźień on błogosłáwione-
przyśćia twojego ná sąd żywych y zmár-
ch po práwicy twojey postáwieni/ usłyßeć
ogli on wdźięczny głos twoy: Podźćie bło-
słáwieni Oycá mojego/ odźiedźiczćie Króle-
wo wam zgotowáne od záłożenia świátá.
miłuy śię nád námi Pánie/ zmiłuy śię nád
ámi. Niechże będźie miłośierdźie twoje Pá-
e nád námi: Iákośmy nádźieję mieli w tobie.
W tobie Pánie nádźieję swą pokłádamy
echay nie będźiemy záwstydzeni ná wieki.
aw lud twoy/ miły Pánie/ á błogosław dźie-
ictwu twemu/ y páś je/ y wywyżßay/ áż
wieki/ Amen.

NA BOZE NARODZENIE.

V.

Pierwsza

Chwałá ná wysokośćiách Bogu/ á ná źie-
mi pokoy/ w ludźiách dobre upodobánie.
hwalemy/ wielbimy/ wysławiamy ćię/ wielki
oże/ Synu wieczny Oycá wiecznego/ Pá-
e nász IEzu CHryste/ żeś śię z Máiestatu
ego Boskiego ná te niskośći źiemskie/

dla nas stáwić y z nami się przez Duchá świ-
tego spráwę / z Pánny Máryey národźi-
się / złączyć / y nędze á biedy ludzkiey u-
snikiem stáć się raczył. Day Zbáwićielu
drogi / ábyśmy wdźięczni będąc dobrodź-
stw ták wielkich twoiich / ćiebie serdecznie
kowáli / w tobie cále ufáli / tobie szczerze
żyli / ćiebie wiernie náśládowáli / tobą się
mym czásu żywotá y śmierći nászey / duszę
wspieráli: Ktoryś sam iest Pánem / Sło-
Pásterzem / Rządcą / Biskupem / Zbáwi-
ćielem / Pośrzednikiem á Przyczyńcą / nam
godnym sługom twym doskonáłym: z Oy-
twym / y z Duchem Swiętym / Bogiem
wieki błogosłáwionym / Amen.

VI.

Wtora.

Z Zupełnośći serc nászych chwalimy ćię ś-
ty nowonárodzony Krolu / Boży / y bło-
słáwioney Pánny Máryey / iednorodzony S-
nu / Immánuelu od Bogá obiecány / od św-
tych Pátryárchow / Prorokow y ludzi zdaw-
pożądány. Oiáłeś się bárzo w nas ro...
Minąłeś bliższe Máiestatu twego tr... An-
ski. Z nawyższego niebá zstąpiłeś do na-
szych kráiow ziemie / Nie Aniołyś przyiął /
nasienie Abráhámowe. Wiecznym Słow-
Oycá wiecznego będąc / stałeś się ćiáłe-
prawdźiwym / włásnym / iednorodzonym S-
nem Bożym będąc / z przeczystey Pánny ná-
dźiłeś się prawdźiwym Synem człowieczy-
ábyś nas syny / y corki Adámowe / wygná-
Rayskie / poczynił synámi / y corkámi Boży-

ziedzicámi niebieſkimi. Niechayże ćię zá to
wáli z námi niebo y ziemiá. Niechći wdźięcż
śpiewáją Anjołowie/ Archánjołowie/ Che-
bin y Seráfin / y wßyſcy ßcześliwi mieß-
ńcy niebieſcy. Oniechay ćię chwali po wßyt-
n świećie zgromádzony powßechny Kośćioł
oy Chrześćiáńſki/ teraz y áż ná wieki/ A.

VII.

Trzećia.

Pánie JEzu Chryſte/ Synu Bogá żywego/
Boże mocny/ tyś zſtąpił z niebá wyſokie-
/ od Oycá ſwego / z ktoregoś ſię národźił
ed wßyſtkimi wieki/ národzeniem niewypo-
edźiánym. Vniżywßy ſię/ národźiłeś ſię/ zá
áwą Duchá Swiętego/ z Pánny Máryey/
wſe czyſtey y błogoſłáwioney. Toś wßyſtko
zynił dla nas grzeſznych y niegodnych ſług
oich : ábyś był náßym Zbáwićielem praw-
wym/ Kápłánē wiecżnym. Przyczyńcą je-
nym / y Obrońcą doſkonáłym. Tyś Pánie
Ezu Chryſte/ przez ſwoje národzenie / nas z
ogiem Oycem pojednał: gniew jego ubłagał:
ocy ßátáńſki/ z grzechow ćięßkich/ z potępie-
z wiecżnego wybáwił/ y do żywotá wiecżne-
przenioſł. Czegoſmy pewni w ſumnieniách
ßych zá co ćię chwalimy/ jáko Bogá ſwoje-
zá coć dźiękujemy/ jáko dobrodźiejowi ſwo-
nu/ y Zbáwićielowi prawdźiwemu. Boś to
ytko uczynił/ nie dla náßych záſług/ áni dla
ßey godnośći/ ktorey w nas nie máß : ále z
ſki / y z miłośći ſwey świętey. Prośimy ćię
ty Pánie/ ſpraw że to w nas/ ábyſmy ſię ſtá-
ucżeſnikámi národzenia twojego/ wiárą/ y

żywotem náſzym: ábyſmy go wdźięczni bę-
zá nieć dźiękowáli/ y tobie wiecznie ſłużyl
świętym y pobożnym żywoćie. Zewlecz z n
miły PANIE/ ſtárego Adámá: umorz cz
náſze: odradzay nas Słowem twoim: poś
ćiáłá náſze: przyoblecz nas w ſſáte niewi
śći/ ſpráwiedliwośći/ świętobliwośći/ z ł
ſwojey. Daynam to/ pokornie ćię prośimy
byſmy znowu národzeni będąc/ náłogowz
y świátá ſwowolnego zániechawſzy/ w now
żywotá chodźili: przyśćia twego ná ſąd/ w
ſowośći Chrześćiáńſkiey oczekawáli: á
godni byli żywot wieczny obiecány z łáſki
otrzymáć/ ktoryś nam záſłużył Národzen
ſwoim/ Męką y Smierćią ſwoią Uczynił
dla chwały Imienia twego Swiętego/ j
Bog prawdźiwy y chwalebny: ktory żyj
krolujeſz w jedności Boſtwá/ z Oycem y z D
chem Swiętym/ Amen Oycżenáſz/ etc.

NA NOWE LATO.

VIII.

Pierwſza.

WIelkie ſą dobrodźieyſtwá twoje/ o P
NIE/ ktorycheſmy Roku tego przeſz
go doznawáli. Opátrowałeś duſze/ y ćiáłá
ſze/ y ſtrzegłeś nas/ jáko źrzenice oká ſwego c
ſu káżdego/ y ná wſzelkim mieyſcu y w káż
potrzebie náſzey. Tyś od nas oddalał wſzyſt
niebeſpieczeńſtwá/ á karánia/ ná ktore uſtá
cznie grzechami ſwymi zárabiamy/ jeſliś kt
dopuſzczał/ znośnoeś dopuſzczał krzyżáś/ y ut
pienia miłośćiwie używał: Modlitwyś ná
ácz niegodne/ Oycowſkie wyſłuchawał: rzec

ych duſzy y ćiáłu náßemu potrzebnych/ nieś nam użyczał: á przećiwne w poćie- obracał. Ale ktoż godnie wysłowi do- zieyſtwá twoje? y coż oddáją nie/ ſprá- bliwy y miłośierny Boże? Nam grzeßnym ylko płáćić/ále y przystoynie one wyliczyć można. Chwalemy ćię tedy y chwalić po ystkie dni pielgrzymſtwá náßego/ ſerdecz- bedźiemy: á uſtá náße opowiádáć będą ośierdźie twoje/teraz/záwße/y áż ná wie- Odpuśćże nam/pokornie prośimy/wßyſtkie chy náße/y one z Rokiem przeßłym ktory inąwßy/ nigdy śię już nie wroći/ w wie- ey twey niepámięći rácz zátopić y pogrą- A ná ten Rok Nowy/y inne potomne czá- śćia náßego/przyimiże nas w opiekę ſwoję/ Ojcze náß namiłośćiwßy á oſtátek náßych/day nam tu ſwey świętey chwale nnieyßych grzechách z chwalebną żywo- náßego popráwą/ y z duſznym zbáwieniem ym/ w ſpokoynym ſumnieniu/ ßczęśliwie pędźić: Broń nas od pokus/ y náigrá- nia ßátáńſkiego: broń od rozmáitych przypadkow/y wßelkiey ßkody. Vchoway powietrza morowego/ woyny/ y mieczá przyjaćielſkiego/ drogośći/głodu/ogniow/ /powodźi/ niepogod ßkodliwych/y inßych twych ſpráwiedliwych/ ktorymiś zwykł áć uporne przeſtępce Słowá twego iętego. Day żyzne y urodzáyne látá: pokoy/ zgodę/ miłość miedzy wßytkimi ny. Broń Kośćiołá twojego/ y on w łáſce y pomnażay/Krolá Páná náßego/y wßy-

skie/praw y wolności Oyczyzny naszey
ne y cżuke stroże / ze wszystkimi obywat
Państwa tego: Zwierzchność/Patrony/
brodzieje nasze / w twoje święte a Bosk
wiadowanie/ cale poruczamy: Opieka
ty sam nimi/y wszystkimi nami / miły P
A gdy zamierzonego kresu / a biegu ży
naszego dopędziemy/ day żebyśmy mi
ten świat/ wszelaką złością y przewr
ścią zewsząd sprosnie zamierzwiony / ch
opuścili: a do onego nowego Swiętego
ruzalem/y Oyczyzny niebieskiey / szczęś
się dostali: dla Jezusa Chrystusa/Pos
dnika y Zbawiciela naszego jedynego: w
go naświętszym Imieniu tak się mod
Oycże nasz. IX.

Druga.

Synu Boga żywego/Panie JEzu C
ste/ Emmanuelu y Zbawicielu
prawdziwy / Tyś nas niegodne sługi t
tak umiłował/żeś dla nas grzesznych/ ós
dnia po swym narodzeniu/przy obrzezce/
swoję drogą rozlewać począł: abyś n
Zakonnego przeklectwa wybawił/ y Syn
Bożymi/ a dziedzicami Krolestwa Ni
skiego z miłości swey / uczynił. Za to/
insze niewysłowione/zbawienne y doczesn
ry y dobrodzieystwa twoje / nabożnie dzi
jemy: a żeś nam y ten przeszły Rok w poko
łasce/y w błogosławieństwie twym święt
szczęśliwie przeżyć dał / naświętsze imię t
serdecznie chwalemy. A przytym poko
prosimy / odpuśćże nam wszystkie prz

echy/krewkośći/y upadki náße/ y onych nie
cz więcey wſpominác Day ſię nam tez ſtáć
chownie uczeſnikámi Obrzezánia twoiego.
Sercá náße obrzeß od wßelkich myśli złych /
re ze wnątrz pochodzą: á day zebyſmy ſer-
n uprzeymym á dobrym / ſłyßáne Słowo
e záwße przyjmowáli/ono ſtátecznie zácho-
áli/y z niego obfitypowoc cnot świętych przy-
śili/w ćierpliwośći. Oczy náße obrzeß/áby
rzeczy prozne nie pátrzáły / y do zadz plu-
wych/á chćiwośći złych/pochopem nie były.
ßy / zeby powieśći ßkárdych nie ſłucháły/
edu y fałßu nie przyjmowáły: Słow twych
etnie ſłucháły y ná wołánie ubogiego ot-
trzebyły. Vſtá/áby mow nie uczćiwych/pro-
ych / tobie Pánu náßemu przećiwnych/y bli-
iemu ßkodliwych / nie mowiły/á chwalebne
ráwy y dobrodzieyſtwá twoje/záwße wyſłá-
áły. Ręce/áby cudzego nie bráły: ále owßem
zćiwą śię prácą zábawiájąc/ potrzebują-
ch chętnie rátowáły. Nogi/zeby zá báłwo-
wálſtwem/y ſproſnymi świátá tego márno-
iámi nie biegáły. Affekty/smrſtv / y wßyt-
e członki náße/ták rácz obrzezáć/áby nie ćiá-
grzeßnemu / y świátu obłędnemu/ále twey
więtey woli / we wßytkim dogadzáły / y to-
e sámemu ſłuzyły. Ciáłá náße uczyń ſo-
e/ofiárą zywą/świętą/przyiemną : y przy-
tkiem ná chwałę twą/więcznym.) Zewlecz
nas człowieká ſtárego / ze wßyſtkimi uczyn-
ámi jego/poządliwośćiámi/y złymi nałogá-
i : á oblecz w nowego / tego ktory śię odná-
ia w znájomość/podług obrázu tego/ ktory

go ſtworzył / Duchem twoim świętym/ẏ
wem prawdẏ/ w ſpráwiedliwośći ẏ w św
bliwośći prawdziwey nas pomnażay
twirdzay. Rok też ten Nowẏ/ day nam /
Pánie/ ſczęśliwie zácząć / fortunnie pr
dźić/ẏ w hoẏnym błogoſłáwieńſtwie two
z użiechą ſumnienia náſzego / ſpokoẏnie
knąć. Vchoway nas weń mieczá niep
jaćielſkiego/głodu ćięſzkiego/powietrza m
wego/ſuſze/powodźi/pożarow/ wichrow/
dow/gromow/niepogod ſzkodliwych / ẏ in
wſzyſtkich ſtráſznych plag twojich: Słowo
je święte po wyſzſtkim świećie rozſzerza
nim / jáko mieczem ná obie ſtronie oſt
błedy/ grzechy/ báłwochwálſtwá / ẏ wſzy
ſproſne heretyctwá odćinay/ ẏ z gruntu/
wieą ſwą Boſką/ wſzytko złe połeznie w
rzeniay Ludźie záwiedźione do znájom
zbáwienney prawdẏ twey przẏwodź/Koś
twoy / máiąc go w ſwey świętey obron
pomnażay. Sługi twoje potrzebną um
tnośćią/ gorliwą w prawdźiwey náuce ſ
cznośćią/zgodą/miłośćią/ẏ wſzelkimi d
mi twymi hoẏnie obdarzay : w pobożny
przykłádnym żywoćie záchoway: á w p
wezwánia ich/łáſką ẏ pożegnániem twym
ſkim/onych ſkutecznie ćieſz/pośilay / ẏ u
dzay. Buntẏ nieprzyjaćioł prawdẏ twey
rẏway / ẏ ich rádẏ á zamyſły ſzkodliwe
ſzay/ ẏ wniwecz pełeznie obracay. Mie
pieczẏ Oyczyzne te náſze miłą/ẏ inne Páńſ
ẏ Kośćiołẏ Chrześćiáńſkie/w ktorych tw
Ewángelia twojá święta. Królá Páná

/ Dom naiáśnieyszy jego / Senatory y
erstwo Koronne / błogosław / Duchem
n świętym spráwuy/y nád nieprzyiaćioł-
oymi/y Oyczyzney tey nászey miłey/poją-
m zwyćięstwem ćiesz / y onych wszytkich
ugo fortunne látá miłośćiwie zátrzyma-
. Czyń dobrze/Pánie Boże nász/y wszyt-
Pátronom y Dobrodźiejom ludu twoje-
ſ osobliwie Zwierzchnośći mieyscá tego/
mu Potomstwu / y cáłemu Domowi jey.
Oyczyznie nászey miłey / rácz dáć miedzy
kimi Stany pokoy/ zgodę / y miłość zo-
łną Poyrzy o Boże nász / y ná wszytkie
ki Jednoty ludu twojego / ktorzy dniem
cą/rátunku y wspomożenia twojego Bo-
o dufliwie wyglądáją. Chorych bądź
zem/zásmuconych poćiechą: wdow y śie-
piekunem/ podrożnych strożem / z tym
tem śię rozstawájących/ do oney Oyczy-
Niebieskiey / przewodnikiem miłośći-
. Day miłośierny Pánie / żebyśmy śię
cy rządźili podług naświętszey woli two-
wiárę y sumnienie dobre/tobie Bogu násze-
áż do końcá státecznie záchowując. A iż
n z nas wiedźieć nie może / jesli ten nowy
nie jest ostátni życia jego/ná tym mizer-
świećie/ pokornie tedy twey Boskiey
śći prośiemy/ rácz to sam w nas sprá-
/ żebyśmy w czuynośći y w gotowośći
tey záwsze oczekawáli śmierći nászey / y
śćia twego ostátniego ná sąd żywych y u-
łych żebyśmy ćię z rádośćią przywitáć/y z
wnijść szczęśliwie mogli/ná Gody Niebie-

ſkie/ do onego wiecznego żywotá. Bo
to wſzyſtko / y nád to więcey/niżeli my n
á grzeſzni proſić umiemy / zbáwićielu n
ſzym/dla nas dniá dziśieyſzego / krwi
wy : ktory z Oycem ſwym Niebieſkim/y
chem świętym / żyieſz y kroluieſz Bog b
ſłáwiony ná wieki/ Amen.

NA DZIEN MEDRCOW.

X.

Pierwſza.

Naſłodſzy IEzu jednorodzony Boży
błogoſłáwioney Pánny Máryey Synu
wnelu / á Boże w ćiele ludzkim z námi
ny/ ktoryś ſámego śiebie Medrcom ná
dźie słońcá mieſzkáiącym //przez gwiazd
jáwić raczył / y od nich ofiárowáne d
dźięcznie przyiąwſzy/drogą ich beſpiecz
domu przeprowádźił. Prośimy ćię pok
rácz y też ćiemnośći náſze świátłem
twey/ y jáſnośćią słowá twego świętég
dáley/ tym znácznicy oświecáć : áb
przykłádem tych Medrcow / ćiebie w
twym/ wiárą y pokutą prawdźiwą u
mie ſzukáli/umyſły ſwe do ćiebie nabożni
nośili : á ználazſzy ćię/ upominki duch
chwał y modlitew świętych / uprzey
ſercem/ chętnie oddawáli : ſámych śiebie
rą wdźięczną y przyiemną tobie Pánu
gu náſzemu / w duchu y w prawdźie ſław
y áż do końcá ná tym świećie tobie w
służyli. A przemierzywſzy/ y ćierpliwie
bywſzy tego mizernego świátá puſtynią/
prowádźże nas gośćińcem prawdy twey

ym / do oney Oyczyzney: gdźie z Oy=
swym miłym / y z Duchem Swiętym / żyjeß
lujeß Bog błogosłáwiony ná wieki / Am.

II.

Druga.

Nádosłoynieyßy Pánie Boże náß / JEzu Chryste / ktorys prętko po Náro= iu swym / z dálekich krájow lud obcy Po= ski gwiazdą jásną / y nád przyrodzenie cą / do lichego Pokoju swego záciągnąć / m nie Zydowskiego tylko Narodu / ále y stkich innych / Zbáwićielem oś się pokazáć yt. Dziękujemy ć zá niewypowiedziáną ę y pieczą o nas twoję / iżes nas z ćiem= ći Pogáńskich / y błędow Antychrystuso= ch wyzwoliwßy / do Złobu Kośćiołá twe= u świátá wzgárdzonego / miłośćiwie po= gnąć raczył. Obdárzże nas tálową wo= scznośćią / z łáski twey / miły PAnie / że= myć zá spráwą Bosta twoją / złoto słowá ego Swiętego / y uczynki dobre / z wiáry wdziwey pochodzące / w miłośći twey / y źniego rátowániu / chętnie ofiárowáli: á jedynym Kápłáństwie twym / y ofierze kondtey przestawdiąc / y tobie sámemu ąc kádźidło chwał á modlitew świętych spraw pobożnych / tobie uprzyjmie odda= li. A ná ostatek / gotowi záwße będąc / niere y wßelákie prześládowánia / dla Je= ienia twego świętego / ochotnie podeymo= ć / gorzką myrrą trzyżá y ćięßkośći ná= ch / dla prawdy świętey twojey / ćierpli= ym áż do śmierći znoßeniem / day żebyś

my ćię Páná swego mile uraczyli. A po doczesnych miżerydch wiecznego odpoczy w chwale twey świętey/ uczestnikámi się mogli: Gdźie z Oycem swym miłym y z chem świętym/ żyjesz y krolujesz/ Bog ná ki błogosłáwiony/ Amen.

NA DZIEN MLODZIANKOW.

XII.

BOże wszechmogący / ktorego dniá śieyszego chwałę / niewinni Męczen nie mowiąc/ lecz umieraiąc wyználi: B y w nas/ pokornie prośiemy/ myśli pl we/ pożądliwośći ćielesne/ áffekty szkodli y wszelákie uczynki złe/ y tobie odporne: serce żądzom sprośnym / język mowam gáwym / wszytkie nawet członki ćiáłá náś występkom/ woli twey przećiwnym / umár o tobie záwsze myślić / ćiebie / y zbáwie prawdę twą wyznawáć / obyczájámi ś tymi / á sprawámi pobożnymi / chwałę wyświadczáć / y we wszytkim woli tw Boskiey skutecznie posłusznymi być mo Uzbroy nas ty sam mocą swą Boską / Pánie/ żebyśmy wspomożenia/ poćiechy/ y sławieństwá/ z łáski twey/ dostąpiwszy/ n się już nazad do Herodá piekielnego/ dusz mowiątek twych morderzá okrutnego / á grzechow / y stárych swych nałogow nie cáli: ále tą drogą postępuiąc / ktorą Duch twoy Święty/ w Słowie prawdy / kośćiwie pokazał / przy tobie / Bogu sw státecznie áż do śmierći wytrwáli: á p z tobą wonych w iecznych krolestwá Nie

go przybytkách ná wieki zoſtawáli: przez
ná náßego JEzuſá Chryſtuſá/ Syná twe-
nikego/ z ktorym weſpoł/ y z Duchem S.
Jednośći Boſtwá/ żyjeß y krolujeß / Bog
cżnie chwalebny / Amen.

NA OFIAROWANIE PANSKIE XIII.

Nadrożße y naświetobliwße Dźiećię/
Synu Bogá żywego/ Panie JEzu Chry-
Zbáwićielu náß jedyny/ ktorego Symeon
wiedliwy widźieć prágnał: widźiał/ y ná
ſwych w kośćiele trzymájąc/ ochotnie piá-
ał: Przyydźże y do nas/ Panie JEzu/ á
cſń nabożne z rádośći náße: w ćielech y w
ntách náßych / tobie ſámemu poświęco-
/ záwße mießkay: á cokolwiek w nas ſpro-
o y plugáwego znaydźieß/ ogniem zbá-
ney łáſki twey oczyść y wypal: Kośćioł
e/ ku miłemu á wdźięcznemu przemießka-
iu ſwemu/ w ſercu náßym zbuduy y zgo-
ź: gdźiebyſmy ćię w ſumnieniu ſpokoy-
/ rękomá wiáry obłápiwßy/ z rádośćią
owáli: w tobie ſámym/ wßytkę zbáwie-
náßego nádźieję cále złożyli. Ciebie/ zdro-
pćiechy/ świátłośći Narodow/ Chwało
twego/ y wßytkich bied náßych jedyne
edo/ ſerdecznie prágnęli/ y náde wßytko
eymie miłowáli. Nie bierzże też nas z tego
ńtá/ miły Pánie/ áżby oczy náße/ Zbáwie-
woje/ ktoreś zgotował przed obliczem w-
ich ludźi/ ſkutecznie oglądáły y żebyſmyć
od ź nie/ y zá inne niewyliczone dobro-

dźieyſtwá twoje/ godnie podźiękowáli/ y w
rzeć/ w ſumnieniu dobrym/ áż do końcá ſt
cznie záchowáli. Potym przenieśże nas z ſ
rey łáſki ſwey z tego pádołu płáczu w po
do onych roſkoſzy wiekuiſtych krolestwá nie
ſkiego: gdźie żyjeſz y krolujeſz/ z Oycem ſ
miłym/ y Duchem Swiętym/ Bog prawd
y błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

O PRACOWITYM ZYWOCIE PA NASZEGO JEZUSA CHRYSTUSA

XIV.

O Gorący narodu ludzkiego miłoś
Pánie JEzu Chryſte/ Zbáwićielu ś
tá jedyny/ prace y trudy twe wielkie/ c
zbáwienia náſzego uważájąc/ przedźiwne
broć twoje/ á nieſłychána ku nam niego d
miłość/ wyſtáwiáć nam przyſtoji: Tyś
okrutnym mieczem Herodowym/ z oſobl
Oycá niebieſkiego woli do Egyptu/ w dźi
ſtwie twym uſtępowáł. Tyś miedzy ſ
włáſnymi ſłuſznego pokoju nie miał. Ty
puſzczy od Dyabłá srodze kuſzony/ chytry
go fortelom/ mężnie odpor dawał. Tyś
wczáſy/ niedoſypiánia/ łáknienie/ prá
nie/ w drogách ſpracowánie/ obmowi
chytre obłudy/ ſromotne przezwiſká/ kl
potwarzy/ z Bożnic wyrzucánia/ od Xi
y niewiernych Zydow zdrády/ y niewyli
prześládowánia/ cżeſtnie ponośił/ y wſzy
nieprzyjaćioł twych praktyki pomiſzał/
mężnie zwyćiężył. A toś wſzyſtko w
niem/ ſkárgámi/ oſądzeniem/ y śmierćią
ług krzyżową/ dla nas dobrowolnie pod

konálę zápieczętował. Zátoć wszystko/ Pá-
JEzu/ Hetmánie niezwyćiężony/ serde-
ie dźiękujemy: y ćiebie pokornie prosimy/
ujże nas od pokusy y wszytkiego złego. Ze-
i wrychle pod nogámi nászymi Szátáná/
nam nie szkodźił. Ciáło/ świát/ grzechy/
ystkie nieprzyjaćioły násze/ pomoż nam
wyćiężyć. Dla ćiebie/ y dla świętey
wdy twojey/ day żebyśmy zdrowia/ wczá-
májętności/ y wszystkich swych rzeczy nie
owáli: ále to wszytko/ gdy ty każesz/ chętnie
ściwszy/ zá tobą szli/ y przy tobie áż do koń-
státecznie wytrwáli. We wszelkim krzyżu/
pieniu/ y prześládowániu/ dla twey świę-
Ewángeliey/ nas krewkie rátuy/ y mocą
Boską ćiesz y utwirdzay. Oblecz nas ty
/mił y Pánie/ w zupełną zbroję duchową
ábyśmy śię przećiwko zásadzkam dyabel-
mężnie stáwić/ y wszytkie strzáły ogniste
go złego/ z pożądánym zwyćięstwem/ zá-
ić szczęśliwie mogli. We wszystkich sprá-
ch y potrzebách nászych/ błogosław nas:
wszystkie dni żyćia nászego/ áż do skończe-
wieku/ zostaway z námi/ nie opuszczay nas.
potym doczesnym boju/ y pielgrzymstwie
ńskim/ day nam z łáski swey/ ono krwią
drogą nábyte Krolestwo niebieskie/ á
czyczną wieczną skutecznie odźiedźiczyć:
ie ty w jedności Bostwá/ z Oycem swym/ y
uchem Swiętym/ żyjesz y krolujesz/ Bog
wdźiwy y błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

XV.

W Post

O Pánie JEzu Chryſte/ Wodzu y Het
nie náſz niezwyćiężony / ktoryś ná
czu/ czterdźieśći dni/ y czterdźieśći nocy
odpráwuiąc Dyabłá y wſzyſtkie pokuſy je
zwyćiężył. Day y nam/ z łáſki ſwey / po
nie żądamy/ ábyſmy dárow twych/ z dźię
nieniem/ w bojáźni twey záwſze ſkromnie z
wáli: ſtrzegąc śię pilnie/ żeby kiedy nie
obćiążone ſercá náſze obżárſtwem pi
ſtwem/ y zbytnim pieczołowániem o ten ż
á nagleby ná nas przyſzedł dźień on gnie
ſpráwiedliwośći twey Boſkiey Rácz nam
przy tym/ miły Pánie/ ábyſmy z poſtem á
mowánim ſobie ná czás obroku zwyczáy
w pokármie y nápoju ćiáłu ſłużącym Poſ
chowny prawdźiwie zkácząli: ſercá náſ
ſobie/ w świętych modlitwách/ nabożnie
ſliwie wynośili: Cnot świętych/ y ſpráwi
wośći twey/ gorliwie łáknęli y prágnęl
miłośći twojey/ y bliźnych náſzych uſtáwi
śię pomnażáli: y wſzelkich uczynkow dob
á miłośiernych pilnie záwſze przeſtrzeg
W tymże duchownym od grzechow po
pomoż nam/ żebyſmy śię/ od ćieleſnych p
dliwośći y namiętnośći nieporządnych
wśćiągáli/ y wſzyſtkie uczynki ćiáłá/ p
gniew/ nieprzyjaźni/ ſwary/ zazdrośći/ n
wiśći / złorzeczeńſtwá / nieczyſtośći/ łá
ſtwá/ zbytki/ y wſzelákie złośći y nie ſprá
dliwośći / im dáley tym znácżniey w ſob
martwiáli. Day/ żebyſmy w pośćie/ y m
dlitwách świętych z wiáry prawdźiwe
chodzących / wſzelkie ná duſzy y ná ćiele p
ſzátáńſkie/ y pobudki do złego, zá pomocą

wietá/ ßczęśliwie zwyćiężyć/ á zátym nie-
więdłey oney żywotá wiecznego korony/ ßku-
cznie dostąpić mogli. Spraw to/ z łáski
ey/ przez posty/ pokusy/ prace/ boleśći/ mę-
/ y śmierć twoję/ nasłodßy JEzu/ z Oycem
ym/ y z Duchem S. Boże błogosłáwiony
á wieki/ Amen.

O MECE PANSKIEY.

XVI.

Pierwsza.

OYcże miłośierdźia/ á Boże wßelkich
pociech/ dźiękujemyć pokornie/ żeś nam
yná swego namilßego/ skarb nazacnieyßy/ á
not nieoßácowány/ ná te niskośći ziemskie
łáć raczył/ ábyś przez niego świát sobie
jednał/ nie poczytáiąc nam grzechow ná-
ch. Poyrzyże/ Oycze dobrotliwy/ ná Syná
oiego/ obacz uniżenie jego/ miey wzgląd ná
słußeństwo doskonáłe: ná mękę/ ná śmierć
rutną/ y niewinne krwie jego nadrożßey prze-
nie. A dla tey świętey y drogiey zasługi jego/
m/ ludowi twemu grzesznemu/ y woli twey
więtey odpornemu/ racz być miłośćiw te-
z y ná wieki/ Am. XVII.

Wtora.

DZiękujemyć á chwałę serdeczną oddá-
wamy/ o nasłodßy JEzu Zbáwićielu náß
yny/ żeś nas nędzne/ á upádłe ludźie/ bez w-
ách zasług y godnośći náßych/ przez gorzką
ką śmierć niewinną/ y przenadrożßey krwie
oiey wylanie/ z grzechu/ z śmierći/ y z
ecznego potępienia doskonále wybáwił.
iechże w nas/ Odkupićielu náß drogi/ zbá-

wienna łáská twojá dáremna nigdy nie
dźie. Day/prośimy/żebyśmy ná to nieoszá
wáne dobrodźieystwo twoje záwsze pámię
li/ ono w sercách nászych nabożnie rozmyś
li/grzechom umieráli : á z ręku nieprzyja
nászych wyzwoleni będąc/ przed oblic
twoim/tobie wiernie bez bojáźni w świętob
wośći/ y w spráwiedliwośći/ po wszytkie
żywotá nászego służyli. O Báránku B
ktory głádźisz grzechy świátá zmiłuy się
nami przed Oycem swym miłym przyczyń
się y oręduy zá námi ; pełń nam swe obiet
łáskáwe / pokoy swoy day nam / á bądź z
żdy z námi/Panie y Boże nász wiecznie ch
lebny y błogosłáwiony/Amen.

XVIII.

Trżećia.

MIey cześć/miey wieczną chwałę / P
nie JEzu CHryste/ Odkupićielu św
tá jedyny/żeś nas grzesznych umiłował/ y
mego śiebie zá nas wydał. Oświeć/ po
nie prośimy/ćiemne smysły násze/ stwierdź
mieć/day zdrowy rozum/myśli wzbudź bo
boyne: ogniem Duchá twego świętego o
kie sercá násze zápal / y ogrzey wolą w
tek zbáwienny záprawuy/ żebyśmy niewi
męki / y śmierć okrutną twoję / ze wszyst
niewyliczonymi dobrodźieystwy twymi/ w
winney wdźięczności/ nabożnie rozmyśl
godnie uważáć / wiernie pámiętáć / y t
Zbáwićielowi swemu/cześć y chwałę/z p
stoyną ochotą oddawáć skutecznie mogli.
krzyżuy w nas wszytkie złości / y pożądli
śći ćielesne/ábyśmy mocą twą Boską/od

ſzátáńſkich uwolnieni/grzechom umárli/ á
nowośći żywotá y w ſpráwiedliwośći / áż
końcá żyli. Bądź záwſze z námi: Duchem
ym świętym á zbáwiennym ſłowem twym
rądź nas żyjących: nie opuſzczay konáją-
ch: przyjmi w ręce ſwe Boſkie w tobie umie-
jących. Broń nas od nieprzyjáćioł/wyrwi
rudnośći/ ćieſz w fráſunkách/ pośilay w po-
ſkách: Rátuy krewkich/ uzdrow chorych/
ięcniay konájących / prowádź w pokoju do
ey świętey chwały/ z tym świátem śię roz-
wájących. O naſłodſzy Jezu/ zmiłuy śię
d námi/ wyſłuchay nas: Ktory żyjeſz y kro-
eſz z Oycem twym miłym / y z Duchem
więtym/Bog błogoſłáwiony ná wieki/Am.

Na kwietna niedziele.

XIX.

O Nazacnieyſzy gośćiu/ á wielki krolow
Krolu / pokornie jednák/á w uniżonośći
Jeruzalem / y ſerc náſzych jádący / Panie
zu Chryſte / prośimy / rácżże lutośćiwie
yrzeć ná nas nędznych / czáſu náwiedzenia
ojego nieuznawájących. Zmiłuy śię nád
mi/miły Panie/zmiłuy śię: á oczy náſze/y
rok záćmiony/ rácz miłośćiwie oświećić:
yſmy wczás / rzeczy do pokoju zbáwienne-
należące upátrowáli: y łáſki twey świę-
y/pierwey niżby od nas / dla niewdzięczno-
i/ odjętá byłá/w wierze żywey/y w pokućie
piętey/gorliwie ſzukáli. Day/żebyśmy/ na-
yżſzy niebá y ziemie Krolu / z wyznániem
ienia twego świętego/ y z chwałą tobie ſá-
mu należącą drogę ochotnie zábiegáli.

Day że ku czći twey/ gáłąźki cnot świętyc
wiáry prawdźiwey pochodzących / y ß
Chrześćiáńskiego posłußeństwá/y dobrocz
nośći/ przed oblicznośćią twą / przyßtoy
śćieiemy: Day że ßkodliwe obłedliwego
bożeństwá /y ćiáłá náßego grzeßnego/złe
śtepki z łáski twey perátowáni będąc / ßk
cznie precz odrzucamy. Vczyń nas dom
chwały twey/ modlitew/y spraw świętych
pełnionym: ábyśmy ná przyśćie twoje go
ozdobieni/ćiáłá náßego uwielbienia/y z d
złączenia/ ßczęśliwie dostąpiwßy / wiecz
chwały w nieśmiertelnośći zázywáli : c
dźiatkámi/ ono wdźięczne Hozanná Syn
Dawidowemu / Błogosłáwiony/ktoryś p
ßedł w Imieniu Páńskim/Hozáńá ná wys
śćiách/Tobie Emmánuelu/ á Zbáwićielu
jedyny/ głosy wyniosłymi/ á sercy dufliwy
w.i wieki z rádośćią przyznawali/ Amen.

NA WIELKI CZWARTEK.

XX.

O Nawyżßy Kápłánie/Pásterzu y doz
duß náßych/Panie Jezu Chryste/ Ty
Wielki Czwartek figurę Báránká Wi
nocnego z Vczniámy swymi skończył :
in nogi umył / á nam przykład ßczerey m
śći wierney usługi/ y pokory święty ná
gostáwił. Tyś nową sprawę Testámentu
wego záczął/á nam ćiáłá y krwie twojey
giey Swiątość/pociech/y pożytku zbáwie
go pełną/postánowił : y oneś wßystkim n
nym swym/ku nabożnemu pożywániu/ m
śćiwie záléćić raczył, Oddawßyć zá to n

o ſerdeczny pokoy/ prośimy pokornie/ Zbá-
ćicielu náß drogi / day że nam o tey ták zá-
cney táiemnicy przyſtoynie myślić rozumieć/
mowić: y oney z wiárą żywą / z pokutą
prawdziwą / á z nabożeńſtwem Chrześćiań-
ſkim / záwße godnie używáć. Wodą czyſtą
Duchá twego Swietego / od wßelkiego
grzechu zmázy y nieczyſtośći / oczyść y ochę-
dóż nas. Day żebyśmy ćię / Pánie/ y náu-
czyćielu náß jedyny/ w wierze prawdziwey/ w
miłośći uprzeymey/ w pokorze/ w czyſtośći/ y
we wßelákich cnotách świetych / gorliwie ná-
śládowáli. O Chlebie żywy/ Chlebie święty/
ktory ś z niebá zſtąpił/ y dáieß żywot świátu/
zſtądże do nas/ w nidź w ſercá náße/ á zoſtá-
wáy z námi/ po wßyſtkie dni áż do ſkończenia
wieku. A po ſkończeniu dni pielgrzymſtwá
náßego/ wprowadźże nas/ drogą krwią twoją
odkupionych/ z miłośći tey/ ktorąś wiernych
twych áż do końcá umiłowáć raczył / ná one
gody niebieſkie : gdźie nam z ſobą cząſtkę rácz
ozdobić ſwey dáć/ Pánie/ y Boże náß/ z Oycem
twoim y z Duchem świetym błogoſłáwiony
ná wieki/ Amen.

NA WIELKI PIATEK.

XXI.

Pierwſza.

Chwalemy ćię y ſerdecznie dźiękuiemy/
Synu Bogá żywego/ Odkupićielu świá-
tá jedyny/ Pánie náß Jezu Chryſte/ żeś śię
prace/ trudow/ boleśći y utrapienia/ dla zbá-
wienia náßego dobrowolnie podiął / y winę

Naysłą / á wszystkich nas nie posłuszeńst
przez gorzką mękę/y okrutną śmierć swoj
skonáłe nágrodźić raczył. Rácz nam dáć
kornie prośimy/ żebyśmy tę ták wielką
y nieoszácowáne dobrodźieystwo twoje p
dźiwie uznawáli ono w sercách rozbierá
nie wiernie pámiętáli / nim się skuteczni
były/y tobie zá nie/Nawyższemu Dobro
jowi swemu/ przystoyną wdźięczność z
wyświadczáli. Vmorz w nas wszelkie
chy/ złośći/y pożądliwośći ćielesne: á
łáski swey/żebyśmy świátu/y grzechom u
szy / z wiáry żywey / w prawdźiwey pob
śći/skromnośći/ćierpliwośći/y we wszel
cnotách świętych / ná cześć ná chwałę t
żyli/ y áż do śmierci swey tobie/ Zbáwi
nász drogi/wiernie y státecznie służyli. A
się skończą dni pielgrzymstwá nászego/ z
kiem dusze násze rozłączywszy/przyjmiże
ręku swoich/przez one niewinną mękę/ śm
gorzką/y doskonáłe posłuszeństwo twoje.
słuchayże nas / Poyárzedniku y Zbáwi
nász jedyny / z Oycem swym miłym / y z
chem S. Boże błogosłáwiony ná wieki/

XXII.

Wtora.

O Pánie Jezu Chryste miłośierny B
Tyś Synem wiecznym Oycá wieczn
będąc z wysokośći niebieski zstąpił/ á un
wszy się / stałeś się człowiekiem. Tyś
świećie będąc/ á ludźi ucząc/wiele podey
wał kłopotow/niewczásow/wygnánia/
zánią; poćiłeś się w ogroycu krwáwym

kiem / łkáiąc śię śmierći okrutney. Sameś śię dobrowolnie wydał w ręce okrutnym Zydom: ktorzy ćię mocno związawszy/ od jednego Biskupá niespráwiedliwego / do drugiego niezbożnego wodźili: u ktoryches był fałszywie oskárżony/ sądzony/ zeplwány / policzkowány/ zrániony/ náśmiewány/ ubiczowány / koroną ćierniową ukoronowány: y byłeś nawzgárdzeńszy ze wszystkich ludźi/ pełen boleśći. Tak bárzo byłeś utrapiony / że też Piłat/ choćiaż Pogánin/ z żalu rzekł: Oto człowiek? Z ćiebie śię Herod niepobożny náśmiewał. Tyś był z miástá wywiedźiony z ćięszkim krzyżem ná ktorymeś był przybity gwoźdźiámi/ postáwion miedzy dwiemá łotry/ jákoby já przeklęty. Ciebie octem z żołćią/ w twoim prágnieniu nápawano. Tyś do Oycá swego wołał rzewliwie w boleśćiach. Twoy bok święty przekłoto ostrą włocznią/ z ktorego wyćiekły Swiątośći zbáwienne. Tyś wszystko ćierpiał dobrowolnie/ dla nászego zbáwienia: ktore inácżey nie mogło być náprawione: Vczyniłeś to wszystko / ábyś nas z przeklęctwá wybáwił uniżeniem swoim / ábyś nas uspráwiedliwił/ z Bogiem pojednał/ á gniew jego ubłagał śmierćią swoją / ábyś nas odkupił/ z grzechow ocżyśćił krwią swoją á ktemu z mocy szátáńskiey / y z piekłá gorącego wyswobodźił/ potwierdźił / y żywot wiecżny nam dał. Zá co my tobie dźiękujemy/ ćiebie chwalimy: á prośimy ćię Pánie Jezu Chryste/ spraw w nas przez twoje gorzką mękę / y śmierć ćielesną / ábyśmy zasług twoich w dźiećinstwie / grzechom dla ktoryches tak ćiężko ćier-

piał/umieráli/do nich śie więcey nie wrac
ále świątobliwie żyli po wszystkie dni żyw
náßego. Day nam miły Pánie/ ábyśmy n
bie sámym ufáli: Szátáná/ y śmierći śi
bali: dla grzechow nie rozpaczáli/ zá nie n
nie p okutowáli: á potym w Królestwie
bieskim z tobą wiecznie żyli. Uczyńże to
dla śiebie/ o Pánie Jezu Chryste/ jáko z
wićiel nász prawdźiwy/ á Bog błogosłáw
ná wieki/ Amen.

O POGRZEBIE PANSKIM.

XXIII.

Trzećia.

O Panie Jezu/ przenadoskonnieysza c
náßá/ ktoryś/ prac wszelkich około n
wy zbáwienia náßego/ ćięßkimi mękámi
zliczonymi boleśćiámi/ á nawet srogą ś
ćią dokonawßy/ y duße swą w ręce Oyc
bieskiemu oddawßy/ ćiáło swe z krzyżá z
uczćiwie opátrzone/ kosztownie námáz
odźiáne/ zá usługą zacnych osob/ do n
grobu dał włożyć/ y w nim eś áż do dniá
ćiego odpoczął. Chwalemy ćię/ Pánie
y inne niewysłowione dobrodźieystwá
á przytym pokornie prośimy/ ábyś n
trwogy/ lękánia śmierći/ miłośćiwie
wał: y to nam z łáski swey dał/ żebyśm
wße ilich grzechow/ złośći y występkow n
onych poprzestawßy odpoczywáli/ á w s
ustáwicznie umartwiáli/ tobie we wszystk
słusznymi/ y áż do końcá wiernymi b
Spraw y to w nas/ miły Pánie/ żebyśm
náßych zelżywośći/ wzgárdy/ y hańby ni

[...]e ważąc/o onym duß náßych z tobą odpoczynku/ y żywotá wiecznego dostąpieniu/ záwße nabożnie y gorliwie myślili/ y tobą śię ſáſmym/w żywoćie/y w śmierći ſwey/ ſkutecznie cießyli. Bądź z námi po wßyſtkie dni/ áż do skończenia wieku: A po pracy y kłopotách tesknieyßych/ użyczywßy ná chwilę odpoczynienia w ziemi/ wzbudź ßcześliwie/ y przeprowadź nas/ mocą twą doſkonále uwielbionych/do nieśmiertelnośći/y oney chwały wiekuiſtey w niebie. A to uczyń dla gorzkiey męki/śmierći/ y pogrzebu twego/ Pánie náß Jezu Chryſte: ktory żyieß z Oycem twym/ y z Duchem Swiętym/ Bog błogosłáwiony ná wieki/Amen.

NA WIELKA SOBOTE.

XXIV.

Poránna.

O Prawdziwa y nigdy nie zachodząca wßytkich wiernych świátłośći/ Pánie Jezu Chryſte/ Tyś w Wielką Sobotę/ w nowym grobie/ przez cáły dzień odpoczywał: ktorym świętym odpoczywániem twym w grobie/groby náße/ y pogrzeby Chrześćiáńſkie poświęćił: á gorzką śmierćią twą/ śmierćieś náßę/we wdźięczny ſen/y w odpoczynek pożądány/ mile przemienić raczył. Zá toć/ y zá inne niezliczone dobrodźieyſtwá twoie ſerdecznie y dźiś dźiękuiemy/y imię twoje święte dufliwie chwalemy y wielbimy. Racz nam dáć/ z łáſki ſwey/ nadrożßy Zbáwićielu náß/ żebyſmy świátu/y grzechom umárßy/ nałogi złe/obyczáje márne/ y wßyſtkie pożądliwośći

ćieleſne zágrzebli: przykazań twych pil
przeſtrzegáli: Ciebie ochotnie we wſzytkim n
ś dowáli / tobą śię ſámym ſerdecznie ćieſ
ná tobie cále przeſtawáli / y odpoczywáli
jáko naświętſze ćiáło twe w grobie pochow
ne/ kámieniem bárzo wielkim było przywá
ne/ od nieprzyjaćioł zápieczętowáne/ y ſtrá
oſádzone: ták y nam day/ z łáſki twey/ żebyſ
śię zeżywośćią ćiał náſzych zmárłych
trwożyli/ tyráńſtwá śię nieprzyjaćioł y ś
erći ſámey nie lękáli. Twojá bowiem wzg
dá y háńbá/ poćiechą náſzą: śmierć zyſkiem
drzwiámi / y prześćiem náſzym nieomyln
do żywotá wiecznego. A gdy śię ſkáńczą d
pielgrzymſtwá náſzego/ day Pánie żebyſm
w prochu ziemie wiecznie nie legli/ ále moc
doſkonáłey záſługi twojey/ czáſu ſwego/ z mar
twych wzbudzeni/ á z grobow wyprowádze
będąc/ duſz y ćiał náſzych zupełnego uwielbie
nia doſtąpili/ głos twoy pożądány uſłyſzel
Ciebie z rádośćią y poćiechą ſerdeczną ogl
dáli/ ná ćię duſliwie pátrzyli: y zá tobą ják
ſłudzy/ zá ſwym Pánem / do onego wiecznego
Száybátu/ y odpoczynienia ſzczęśliwie w pok
ju zbáwiennym/ wniść mogli. Dayże nam to
Zbáwićielu náſz drogi/ z Oycem twym/ y z Du
chem Swiętym/ Boże błogosłáwiony ná wie
ki/ Amen.

Nieſzporna y Wieczorna Modlitwa: y te ktore ná Przygotowánie, do godnego Vżywánia Wieczerzy Páńſkiey nálezą, ná ſwym mieyſcu znaydźieſz.

NA WIELKA NOC.

XXV.

Pierwsza.

BAdź pochwalony wiecznego pokoju sko-
gostáwiony Boże / Oycze nász niebieski
ktryś onego wielkiego / przez krew przymie-
rz wiecznego/ Pásterzá owiec/ Páná nászego
Jezusá/ od umárłych wywiodł / żeś nam dał
sześliwie doczekáć dniá tego Swiętego wiel-
konocnego / y Uroczystey pámiątki Zmar-
twychwstánia twego miłego Syná: przez kto-
regoś śmierć wieczną zgłádził/ á do onych
nieskończonych niebieskich rádości przystęp
nam uczynić raczył / y nas/ z wielkiego miło-
sierdzia swego ku nádziei żywey dziedzic-
twá nieskáżitelnego/ w niebiesiech dla nas zá-
chowánego/ odrodzić ráczył. Day pokornie
prośimy/ ábyśmy w ćię wierząc / łáski twey
tak wielkiey wdźięczni byli: od grzechow mar-
twych y złych nałogow nászych powstawszy/ y
święte dni Wielkonocne/ ná ochotnym wy-
kładow twych słuchániu / ná modlitwách świę-
tych/ y Jmienia twego naświętszego chwałách
becznych godnie trawić/ y one z zbáwienne
nienia nászego ućiechą / chwalebnie skoń-
czyć mogli. Uczyń nas ty sam sposobnymi/ do
każdego uczynku dobrego ku czynieniu wolę
twey świętey/ spráwuiąc w nas to/ coby by-
ło wdźięcznego y przyiemnego/ ná cześć y ná
chwałę twoję / przed świętym Máiestatem
twoim. Strzeż nas mocą twoią Boską/ przez
ofiárę / ku zbáwieniu zgotowánemu/ áby śię
oiáwiło czásu ostátecznego. Day ábyśmy

śię/ w pokuſách rozmáitych máluczko záſmu
ceni będąc/ tobą ſámym ſkutecznie ćieſzyli
tobie/ Bogu náſzemu/ przez ogień ukrapien
doświadczoney wiáry/ y poſłuſzeńſtwá/ áż
śmierći ſtátecznie y ochotnie dotrzymáli: A
śmierći/ y zmártwychwſtániu rádoſnym/
dniożſzy koniec wiáry náſzey zbáwienie duſz/
tobą wiecznie krolowáli: przez tegoż Jezu
Chryſtuſá/ Syná twego namilſzego/ dla uſpr
wiedliwienia nas grzeſznych ſławnie zma
twychwſtáłego/ A. XXVI.

Druga.

DWAleżny lwie z pokolenia Judá/ Hetm
nie niezwyćiężony/ Pánie náſz Je
Chryſte/ Tyś okrutną nieprzyjaćielſką re
zámordowány/ y do grobu złożony/ dniá trz
ćiego/ chwalebnie zmartwych powſtał. Ty
grzechowi żądło/ śmierći bodziec/ piekłu zw
ćięſtwo/ Dyabłu triumf/ zakonowi miec prz
kleſtwá/ w zwyćięſtwie ſwym potężnie o
jął. Tyś wſzyſtkie nieprzyjaćioły ſwoje nág
we porázíwſzy/ y nas mocą ſwą/ z mocy ć
mnośći wyrwał/ w kroleſtwo ſwe przenioſł
godnymi uczynił/ ábyſmy byli ucześnikámi
dziedzictwá świętych w świátłośći. Mi
já to wſzyſtko cześć/ miey wieczną chwał
Nawyżſzy Pánow Pánie/ á Krolu krolow.
przez to twoje niezwyćiężone zwyćięſtwo/ p
moż/ żebyſmy y my nieprzyjaćiołom náſzy
odpor potężnie dawáć/ y one z pochwałą n
świętſzego imienia twego/ ſkutecznie zwyć
żyć mogli. Niech nam nie będźie ſtráſz ṅ ſzát
boś go pod nogi ſwe podbił á choć Xiążęćie

átá ſkynie/przećię iuż ſpráwiedliwym ſą=
oſądzony ieſt/ á w tobie/ Zbáwićielu náß/
nie ma. Niech nam nie będźie ſtráßna śmi=
Bo tá połkniona będąc w zwyćięſtwie/w=
ę przez ćię moc utráćiłá. Niech nam nie=
ą ſtráßni rozni nieprzyiaćiele náßy: Bo ty
alebnie zmartwych powſtawßy / w po=
odku nieprzyiaćioł ſwych y náßych / poke=
pánuieß. Pomoż nam/proſimy/żebyſmy z
ęchow / y ſtárych nałogow ſwych powſta=
i/ w nowośći żywotá chodźili / w cnoty
ęte śię przyobłoczyli/á w świątłośći S.
wdy twoiey poſtępuiąc/w dobrych uczynk=
h śię uſtáwicznie odnawiáli: y to zacne
ielkonocne Swięto/nie z kwáſem złośći/ y
ewrotnośći/ ále w przáſnikách ßczerośći y
wdey / z ſkuteczną naświętßego Imienia
ęgo chwałą / godnie obchodźili. A iákoś
ártwych powſtawßy uweſeliłeś ſmętne ſługi
oie/ ták y nas uweſel przez ćię nábytym y z=
ſłowánym dobrego ſumnienia pokoiem/ y
ojednániu náßym z Bogiem / miłośćiwie
pirdzay. A po zmartwychwſtániu onym
wßechnym/ włoż ná głowy náße korone
yćięſtwá twoiego/ y wprowadź nas ná mi=
ce triumfu y roſkoßy niebieſkich /do krole=
á wiecznego : gdźie tobie Báránku zábi=
á wiecznie żyiący/ ktoryś ieſt pierwßym y
áteczným/ z Oycem twym miłym/ y z Du=
m Swiętym/moc y bogáctwo/ y mądrość/
á/y cześć/y chwałá/y błogosłáwieńſtwo /
dawána bywa ná wieki wiekow/Amen.

XXVII.

Trzećia.

MOcárzu niezwyćiężony/ Krolu wiec
znáky/ Pánie Jezu Chryste/ Ty
dźień wielkonocny/ mocą Bostwá twego/ p
dźiwie zmartwychpowstał: ktorym zmartw
wstániem twojim uspráwiedliwiłeś przed
giem Oycem/ y zá święte wystáwił/ á c
przyśćia twego ná sąd żywych y umár
pewnąś nam nádźieię zmartwychwstánia
szego zostáwił. Tyś/ Pánie wszechmoc
grzech/ śmierć/ szátáná/ nieprzyjaćioły n
zwyćiężył/ áby nam nie szkodźili. Tyś pi
zburzył/ y nas grzeszne/ zmartwychwstán
swym/ z niego wybáwił. Zá coć dźiękuje
ćiebie chwalimy/ tego będąc wdźięczni.
możże y nam/ pokornie prośimy/ żebyśmy y
zwyćiężáć mogli násze nieprzyjaćioły/ mo
wiárą/ y modlitwą serdeczną. Oczy násze
wieć/ y otworz słowem twym świętym/ á
my ćię prawdźiwie poznáć/ y ćiebie sám
godnie chwalić mogli. Obiaw śię ty nam s
Boże nász/ á pośli pokoy twoy święty w s
y sumnienia násze/ ábyśmy śię nie báli s
ná y śmierći/ áni w grzechách rozpaczáli
ty jest miłośierny. Zátrzymaway nas
przy twoym świętym słowie. Spraw też t
nas/ miły Pánie/ ábyśmy przez prawdźi
pokutę z grzechow powstáli/ zá nie żałowá
nałogi dawne umartwiáli/ ná świát śię
oglądáli/ w nowośći żywotá chodźili/ á o
cząch niebieskich záwsze rozmyśláli. M
kayże z námi tych czásow niebespiecznyc
wszákeś nam to obiecał/ sprawując

nchem twym świętym. A w on dźień oſtatec-
ny ſądu twojego / przyznay nas zá ſwoje
áſne dźiatki / poſadź nas zá ſtołem twoim w
leſtwie niebieſkim / kedy ſą roſkoſzy Anielſkie /
reś nágotował chwalcom twoim. Co wſzyt-
rácz uczynić przez twoje święte zmar-
ychwſtánie / Pánie Jezu Chryſte / ćiebie pro-
ny / ktory żyjeſz y krolujeſz / w jedności Boſt-
z Oycem Swiętym / Bog błogoſłáwiony
wieki / Amen.

A W NIEBOWSTAPIENIE PANSKIE.

XXVIII.

Pierwſza.

Chwalimy y wielbimy naświętſze Imię
twe / Boże Oycze náſz niebieſki / żeś dla
s / y zbáwienney poćiechy náſzey / Syná
ego namilſzego / nád wſzytkie niebioſá wy-
wyżſzył / y ná práwicy Máieſtatu ſwego po-
dźił. Nie pogardzayże / pokornie ćię proſi-
y / nabożeńſtwe dźiś ćyſzym / nas niegodnych
ug y ſłużebnic twoich / ktore ná cześć pámią-
ki tey chwalebney dźiś z rádośćią odpráwu-
ny. Podźwigni myśli y ſercá náſze / áby zá wo-
tu niebu / gdźie jeſt / o Boże / ſtolicá twojá /
rocone były: á oſobliwie dźień ten dźiśieyszy
, rácz nam ſzcześćić y błogoſłáwić / áby
im w Niebowſtąpienia przyſzłego / y wſzech
row zbáwiennych / był upominkiem: przez
walebne w Niebowſtąpienie Syná twego
tego Jezuſa Chryſtuſá / Amen.

XXIX.

Druga.

O Królu wiecznej chwały/ wszystkich Zá-
stępow niebieskich rządco/ Pánie nász J-
Chryste/ któryś przez sámego siebie oczy-
ście grzechow nászych spráwiwszy/ dniá d-
nieiszego / nád wszystkie niebiosá z tryum-
wstąpił / y ná prawicy Máiestatu usiadł
wysokościách/ ábyś nam drzwi do niebá p-
grzech záwárte/ z nadroższey zasługi sw-
skutecznie otworzył/ w domu Oycá swego
eysce nam támże zgotował / wiernym sw-
zbáwienne dáry dawał / wszytko łáską
nápełniał/ zá námi się przyczyniał y prze-
bliczności Bożą zá námi się teraz y záw-
pokazował. Dziękujemyć zá to wszytko ser-
cznie: y ták zacne/ á nam zbáwienne uwielbi-
twe nabożnie wysławiamy. O Zwyciężco
zwyciężony/ wodzu y dawco żywotá dosko-
ky/ześliże y dziś z łáski swey/ w sercá násze
bietnice Oycowskie / Pocieszyciela / Du-
prawdy/ ábyśmy przez niego wyćwiczeni/
bie / krynice wodzywych / gorliwie w wie-
prawdziwey/ y w pokucie świętey/ szukáli :
tobą// Pánem swym sobie pochutniwáli/ se-
swe ku gorze/ gdzie wieczny skarb nász / od-
tnie podnosili. Posyłay nam náuczycie-
prawdziwe/ którzyby nas Ewángeliey tw-
świętey prawdziwie ucząc/ do ciebie sámego
Emmánuelá y Zbáwicielá jedynego / stá-
cznie prowádzili. Hamuy złość nieprzyjáci-
nászych/ żeby nie pánowáli umiłowánemu d-
dzictwu twojemu. Wyley ná nas hoynie b-
gosłáwieństwo twe niebieskie : á we wszyst-
potrzebách nászych/ bądź nam záwsze miłoś-

e przytomny: wſzakeś nam to obiecać ra-
ł/ że nas ty nie zoſtáwiſz śirotkámi/ ále iż
ędźieſz do nas/ z námi po wſzyſtkie dni/ áż
ſkończenia wieku zoſtawáć będźieſz/ y nas
śiebie/ czáſu ſwego/ z tego pádołu płáczu w
koju pobierzeſz. O daySe to/ miły Pánie/ że-
ſmy pod włáſnym rządem twoim/ ſzczęśli-
e aż do końcá zoſtawáli/ w tobie żyli/ w to-
Pánu ſwym/ umieráli: y tobie/ tu zá-
wſzy/ w kroleſtwie niebieſkim ſłużyli na
ki wiekow. Przyndźże/ o Pánie Iezu/ y ow-
n przyndź rychło/ á pobierz nas do śiebie/
yſmy z ućiechą ſwą zbáwienną/ oglądáli
chwałę twoję/ ktorąś przed záłożeniem
iátá miał u Oycá ſwego: z ktorym weſpoł
Duchem Swiętym/ żyieſz y kroluieſz Bog
goſtáwiony ná wieki/ Amen.

NA SWIATKI.

XXX.

Pierwſza.

DO BOGA OYCA.

Wſzechmogący/ wieczny/ á miłośierny
Boże/ Oycze náſz niebieſki/ dźiękuiemyć
chwalimy náświętſze Imię twe zá wſzelákie
ięte dáry y dobrodźieyſtwá twoje/ á oſobli-
e y zá to/ żeś nam dał w łáſce ſwey/ w zdro-
u dobrym/ y w pokoju pożądánym/ docze-
ć dniá tego chwalebnego Swiątek uroczy-
ch. Dopomoż nam/ pokornie ćię prośimy/
yſmy te przezacną zeſłánia Duchá twego
pámiątkę/ z chwałą twą Boſką/ z poża-
ną duſz nászych poćiechą/ y ſkuteczną utra-
onego ſumnienia ochłodą/ godnie obcho-

dźięk/ y ony/ zá osobliwą łáską twoią/ szczęśli-
wie skończyć mogli. Oświeć ciemne smy-
sły
náſze/ á woli twey świety day nam zdrowe/
zbáwienne wyrozumienie. Wznieć w oz-
ięb-
łych sercách náſzych ogień uprzeymey miło-
śći/ á Duchem swym świętym rządź y spr-
áwuy nas/ żebysmy w tobie cále dufáli/ ćie-
bie
nádewszystko miłowáli/ ćiebie sámego wz-
ywáli / chwálili / y tobie áż do śmierći wie-
rnymi byli. Wysłuchayże nas/ á rácz n-
ápełnić pokorne prozby y żądośći náſze/ Oy-
cze
miłośierdźia / á Boże wszelákiey poćiechy/
przez Páná y Zbáwićielá náſzego / Jezu-
sá
Chrystusá/ w poświęceniu Duchá Swiętego.
Amen. XXXII.

Wtora.

Do Syna Bozego.

Dźiękujemy ćię/ práwicą Bożą wywyższo-
ny ná práwicy stolice Bożey wielmożnie
posádzony / Pánie náſz Jezu Chryste / żeś w-
edług obietnice swey/ Duchá Swiętego Poć-
ieszyćielá y náuczyćielá wszelkiey prawdy /
dźień świątecżny ná Zbor Apostolski hoy-
nie
wylać / á y nas tąż mocą z wysokośći po-
tężnie uzbroić / y do zbáwienney znájomośći
swey miłośćiwie przywieść raczył. On-
że
chayże nas/ z łáski twey / tenże Duch twoy
święty / w wierze prawdźiwey utwierdza/
z grzechow / z błędow/ y wszelákich świá-
ta
márności wyprowadza / w szczerey miłośći
pomnaża / w utrapieniu łáską twą sku-
te-
cznie ćieszy / kośćioł ćiáłá náſzego wiárą /
cnotámi świętymi zdobi/ w nas mieszka/ y s-

prawdy twey / ku nádziejey żywey dźie-
wá wiecznego nas odradza. Y w on
ostáteczny / przez tegoż Duchá twego/
w nas miészká / ćiáłá náße śmiertelne
w/ y z pokoáći przemień/ áby śię podo-
łdky chwalebnemu ćiáłu twemu / według
czney mocy/ ktorą też wßystko podbić so-
możeß O Pánie/ daySe nam z sobą cząst-
dźiał miedzy poświęconymi/ teraz y ná
i/Amen. xxxi.

Trzećia.

DO DUCHA SWIETEGO.

Pożądány y záwße wdźięczny Gośćiu /
á jedyny serc náßych poćießyćielu / Du-
Swięty/ rácz/prosimy y dniá tego / duße
e/ ćiebie serdecznie prágnące/miłośćiwie
iedźić/y one rozlicznemi dárámi twymi /
do káżdey spráwy potrzebnymi / hoynie
erzyć y ućießyć. Oświeć świátłośćią nie-
ą ćiemne smysły náße/żebyśmy Oycá nie-
iego/y Syná jego miłego / y ćiebie Du-
Swiętego/ Bogá náßego/ w Troycy S.
nego/prawdźiwie poznáć/wyrokow twych
ętych z pożytkiem zbáwiennym słucháć/
ie godnie chwalić / y tobie śię o wßelákie
rzeby modlić gorliwie mogli. Poświęć so-
kośćioł ćiáłá / náßego zdobiąc go wiárą
ą nádźieją pewną/miłośćią nie obłudną/
ßelákich cnot świętych mnostwem/áby był
nym y przystoynym mießkániem twojim.
owadź nas drogámi twojimi / á w trewko-
náßey rátuy y wspomagay nas Oycze śie-
ubogich/ y wßytkich opußczonych/ nie opu-

ßczay nas. Smutnych poćießyćielu/ w ſtr
y w żalu wßelákimi poćießay nas / w prá
dobrych y zámyſłách bogobóynych błogoſł
pośilay nas. Ochłodź nas wodą żywą w
żu y upaleniu náßym/ w płáczu utul/ w ſtr
y w trwogách ſumnienia uſpokóy: przeć
rozpáczy uzbroy/ w wierze prawdźiwey /
pewney o żywoćie wiecznym nádźieiey ut
dzay pomnażay / y w niey áż do końcá z
ſwey zátrzymaway. Wznieć w oźiębłych
cách náßych ogień uprzeymey miłośći/ á ſ
świętym miłośierdźiem Boſkim nápełń
Vmorz w nas cokolwiek' tobie jeſt przec
go/ oczyść to co jeſt plugáwego: rozlicz
dárow twych pożądána roſą zákrop to
jeſt ſuchego y wyſchłego/ uzdrow y ulecz
jeſt chorego y grzechámi zránionego; zmi
y podbij ſobie y Boſkiemu rządowi ſwem
co jeſt w nas twárdego y odpornego: og
nas w oźiębłośći náßey/ á w obłądzeniu
dym / ná śćieżkę proſtą y drogę práwą
prowadź nas. Zmyſły y członki náße /
twey świętey przećiwne/ pod rząd y poſłu
ſtwo twe ſkłaniay / á tobie we wßyſ
powolne czyń y ſpráwuy. Day żebyśmy
rącymi y ſtátecznymi prawdy niebieſkiey
znawcámi będąc / wßytkie niebeſpiecżeńſ
odważywßy / mężnie ſobie poczynáli: w
cy twey moc ćiáłá/ świátá/ grzechu/ piekł
ſámego ßátáná potężnie przezwyćiężáli / y
żądány triumf z nieprzyjaćioł náßych ſt
cznie otrzymáli. A przy ſkończeniu dni

mſtwá náſzego/ w onę oſtáteczną żyćia tu-
ego/godźinkę/gdy moc y śiłá náſzá/y rádá
ká uſtánie/ſłuch y wzrok zaydźie/y wſzytkie
ſty náſze zemdlone cále będą / ty nas nie
/,o Boże y poćieſzyćielu náſz odſtępowáć.
boju oſtátecznym łáſką poćiechą/y pomo-
woją święta ćieſz/ wſpieray/y utwirdzay
Przyczyniay śię zá námi wzdychániem
ymownym wołájąc/ Abbá/miły Oycze/
emu z jednorodzonym Synem jego/Zbá-
ćielem náſzym/ Jezuſem Chryſtuſem/y z to-
Duchu S. niechay będźie cześć y chwa-
zdawána ná wieki wieczne/Amen.

XXXIII

Cżwarta.

Vchu Swięty / ćiebie wyznawamy być
Bogiem náſzym / ſtworzyćielem niebá y
ie/Pánem wſzechmogącym/rownym Oy-
Synowi jego/ dawcą dárow niebieſkich/
em Bożym / mocą nawyżſzego Bogá/ o-
em świętym/wodą żywą/ zádátkiem zba-
nia náſzego / pomázániem zbáwiennym/
ieſzyćielem/y náucżyćielem náſzym praw-
ym, W ćię wierzymy / ćiebie chwalimy/
ie wzywamy:wierząc mocno/że pochodźiſz
wiecżnośći/ z Oycá y z Syná. A przetoż
prośimy/bądź náſzym wodzem/ prowadź
do wſzelkiey prawdy: bądź náſzym obrońcą
broń nas wſzyſtkich nieprzyjaćioł náſzych
nych y ćieleſnych : bądź náſzym náucżyćie-
/ náucżay nas woli twey świętey ; bądź

náſzym pocieſzycielem / pocieſzay nas w ſ
kách/y w fráſunkách : bądź ná ſzym pomo
cem/wyley ná nas łáſkę twoję świętą. Z
lay nas ty ſam do prawdziwego nab
ſtwá/pobudzay nas do modlitew ſerdeczn
utwirdzay nas o wiecznym zbáwieniu w
nieniách náſzych/ćieſz á ochładzay nas w
śládowániu: day nam / pokiſmy tu ná
ćie żywi/ſtáć śię uczeſnikámi świętych d
twoich : przy śmierći náſzey rácz ſam
praw w nas chrześćiáńſkie ſkonánie/ á p
doprowadź nas do kroleſtwá niebieſki
z łáſki twojey świętey/Amen.

NA DZIEN SWIETEY TROYCI

XXXIV.

Pierwſza.

Wſzechmogący/ wieczny / dobry / Św
Pánie Boże náſz ktoryś/ w Máje
twojim Boſkim niedośćigły będąc/ w
rożnych Osobách świátu śię objáwił :
w Imię Oycá/y Syná / y Duchá Świ
wierni ochrzczeni byli/przez święte ſłowo
je náuczyćieś raczył Dziękujemyć ſerde
żeś y nas/nędznego ſtworzenia ſwego/w
jomośći twey świętey/nie upośledził/ y
mię twoje ochrzczonych do kośćiołá ſ
przyłączył/y ſkutecznie odrodził Prośim
dufliwie ſtworzyćielu/y poświęćićielu ná
wdziwy / ráczże nas upádłe ſtworzenie
łáſką y miłośierdziem twoim Boſkim ſpr
wáć/z nas ſobie godny przybytek czynić
cách náſzych pokornych / á tobie poświęc
mieſzkáć/y w nich ná wieki przebywáć.

o nas/ Panie/ znay y w tey śmiertelnośći/
on czás ostáteczny/ gdy oddawáć będźiesz
emu podług uczynkow jego. A my śię też
iebie/ jáko dźiatki do rodźicow/ sługi do
ow swych/ znáć/ y záwsze śię dowiernie
wáć będźiemy. W czym nas ty sam/ z łá-
wey podpomagay/ y w znájomośći twojey
ły/ á w wierze prawdźiwey utwirdzay/ y
ey áż do końcá miłośćiwie zátrzymaway:
imy nie rozumu błáhego/ ktorym tájemnic
ch ogárnąć nie możemy/ ále słowá twego
rzymájąc/ przy tobie/ Pánu Bogu swym
odźiwym/ mocno stali/ ćiebie sercem y ust-
eymie wyznawáli/ wzywáli/ gorliwie
álili/ y tobie áż do śmierći wiernymi byli.
śmierći/ przyjmiże nas do onych korow
iesch/ żebyśmy ć tám w rádośći doskoná-
Anjołmi/ y ze wszystkimi świętymi/ dni-
nocą śpiewáli: Swięty/ Swięty/ Swię-
Panie Boże Zastępow; pełna jest źiemiá/
e niebiosá chwały twojey/ Boże wszech-
ący/ y od wiekow ná wieki błogosłáwio-
Amen.

XXXV.

Wtora.

Chwalebny/ wieczny/ á przenaświętszy
Boże/ Oycze/ Synu/ y Duchu Swięty/
tnośći Bostwá jedyny/ á w osobách Tro-
/ Boże ná wieki błogosłáwiony: dźiękuję
serdecznie zá wszystkie względem duse
łá niewysłowione dáry y dobrodźiey-
twoje: á osobliwie z á to/ żeś nas w ćie-
śći błędow Pogáńskich/ y Antychry-
wych nie zostáwił/ áleś nas z szczerey mi-
i swey/ przez słowo swe święte oświe-

ćił/do znájomośći twey zbáwienney/ y w
prawdźiwey przyprowádźił/ á w nádźieje
wey/ku dźiedźictwu wiecznego żywotá/
dźić miłośćiwie raczył. Innego nád ćię
gá żadnego/ wiecznego/prawdźiwego/w
mogącego/ nie uznawamy. Tyś nas
ztworzył/odkupił/ y poświęćił. Tyś nas
zá własny lud swoy wybrał/ y hoynymi n
szy y ná ćiele/ dárámi swymi ozdobionych
dźiału miedzy poświęconymi/przypuśći
łośćiwie raczył. Ty nas sam żywisz/chc
opátrujesz/ y od wszystkich nieprzyjaćioł/
swą Boską/ potężnie bronisz. A przetoż d
bie śię sámego dufliwie ozywamy: ćieb
dynym swym Bogiem wyznawamy/ w
wierzymy/ ćiebie nádewszystko serdeczn
kujemy/ćiebie nabożnie wzywamy/chwa
y w tobie sámym wiecznego żywotá ná
cále pokładamy. Przez twe wieczne Bo
przez wielmożność/ sławę/ y świątobli
twoję Boską/ pokornie ćię prosimy/ z
śię nád námi/ á w znájomośći/ y pra
twojey zbáwienney utwierdzay/ y áż do k
w łásce swey záchoway nas. Oycże miło
dźia/ Boże pokoju/ y wszelkiey poćiechy/
Zástępow/ wszechmogący Boże/ okryi m
erdźiem twym świętym wszystkie grzec
przestępstwá násze/ á bądź nam miłośći
dnow/ożywi/ y poświęć myśli y sercá
żebyśmy obyczáje złe/sprawy niezbożn
szytkie stáre nałogi cále porzućiwszy/odn
śię Duchem umysłu nászego/ y oblekli
nowego człowieká/ ktory śię odnawia n
łomośći/ w sprawiedliwośći/ y w świe

ści prawdźiwey/podług obrázu tego/ktory stworzył. Dobroć twa hoyna/miłośierny że/niech nam dawa wszystko dobre: nawyż mądrość twojá niech będźie umiejętno nászą. Wola twa swięta / niech będźie rem/y práwidłem jedynym woli y wszyst spraw nászych. Wszechmocność twojá Bo niech nam będźie przećiwko złośći/chytro y okrućieństwu / duszy y ćiáłu szkodzących przyjaćioł nászych twirdzą mocną/ wieżą żną / básztą y zamkiem niedobytym. O dostoyna Boska Troyco/ jedyny w Bost / á w osobách trojáki Pánie Boże nász/ ze/y Synu/y Duchu świętey/ cżći á chwa Boskiey pełny / nie opuszczay nas: Zosta y z námi po wszystkie dni pielgrzymstwá go/w godźinę śmierći nászey/y áż ná wie ieczne/Am. XXXVI.

Trzećia.

IEKOWANIE BOGU OYCU, Y SYNO- BOZEMU Y DUCHOWI SWIETEMU.

Badź tobie cześć y chwałá Boże Oycze/żeś nas stworzył/á stworzenie swoje rządźisz/ trujesz/we wszem dobrym dopomagasz. Zá way nas / prośimy ćię / przy łásce swojey cowskiey ná wieki wiekow/Amen.

Badź tobie cześć y chwałá Pánie Jezu Chry Synu Bogá żywego / żeś nas wykupił/y grzechy násze / Bogu Oycu dosyć uczynił/ cą śmierć swoją. Rácz o nas prośimy /pieczą y stáránie mieć / jáko Pan y Pá rz nam od Oycá dány: á sam nas wspoma y/y godne czyń łáski Oycá twojego/Amen.

Bądź tobie cześć y chwałá Boże D
Swięty / ktoryś ſercá náſze rośwjećił /
poznániu Jmienia Bożego przywieść ra
Rácz ſercá náſze rządźić y ſpráwowáć
y łáſką ſwoją / ku wßyſtkiemu dobremu
pobudzáć / ćiemnośći náſzey nieum
tnośći rácz oświecáć / ku ſtáłośći przy p
dźie zbáwienney rácz mocne uczynić / w w
y w nabożeńſtwie rácz nas utwirdzáć /
wßytkich ſmutkách náßych / rácz nas ſam
żdy ćießyć / Amen. Boże Oycże / Synu / y
chu Swięty / Boże w Troycy S. jed
zmiłuy śię nád námi grzeßnymi Amen.

Na dzien przemienienia Panskiego.

XXXVII.

Dziękujemyć / Pánie náß Jezu Chr
zá łáſkę twą nam pokazáną / żeś od
cznośći będąc Pánem chwały / rownym B
Bogiem ná wieki błogoſłáwionym / kßtał
wolnicży ná śię przyjął / ſámego śiebie
żył / mękę y śmierć okrutną dla nas po
pił / zbáwienie wieczne nam z jednał
ſwemu niebieſkiemu nas miłymi uczynił y
gę wąſką / á bramę ćiáſną y utrapienia pe
wielmożnym ná gorze świętey ſwojim
przemienieniem nám záléćić y oſłodźić ra
Dayże / prośimy ćię Zbáwićielu náß dr
żebyſmy zá tobą / ná gorę niebieſką / w duch
kornym / ſercy duſtiwymi / myślámi y żądo
mi nabożnymi / y modlitwámi gorliwy
ſtáwicżnie wſtępowáli / y ono wiecżne mię
nie z tobą / chętnie ſobie ſmákowáli. Nie

iem nigdźie pobyćia lepßego y roſkoßni-
go mießkánia/ jáko z tobą Pánem Bogi-
náßym/ w onych świętych przybytkách nie-
kich. O ráczże nas ty sam przemienić/
izowi wielmożney chwały twey przypodo-
: ábyſmy z chwały w chwałę/ jáko od Du-
twego przemienieni będąc/ w nowym ży-
le chodźili/ jásnośći oblicza twego/ w zná-
ośći prawdy im dáley/ tym znácznie y ná-
áli/ w ßáty świetne ſpráwiedliwośći/ y
tobliwośći twey przyobleczeni byli/ z
tymi twojimi towárzyſtwo świętetrzy-
i/ o uniżeniu wielkim/ y przeſtáwnym wy-
ßeniu twym/ rádźi rozmawiáli/ y o nim
cách ſwych nabożnie częſto rozmyślálí.
ilay mdłą wiárę náßę/ miły Pánie/ á
trość ćiáſney drogi/ ktora prowádźi do
otá wiecznego nam oſłádzay/ ábyſmy bez
nienia/ krzyż ſwoy ná káżdy dźień biorąc
ię/ ßli zá tobą ochotnie/ y do oney wie-
y chwáły z rádośćią poſpießáli: gdźie ty
ie náß jedyny/ w chwale Bogá Oycá przeby
Boże błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

DZIEN PAMIATKI BLOGOSLA-WIONEY PANNY MARYEY.

XXXVIII.

Pierwſza.

Pánie Jezu Chryſte/ wieczny/ jednoro-
dzony/ y włáſny Synu Bogá żywego/ á
odu ludzkiego wielki miłośniku/ tyś dla zbá-
nia náßego ná ten świát z niebá zſtąpić/
ielce śię uniżyć raczył/ poczęwßy śię/ zá
ą Duchá Swiętego/ bez wßelkiey grze-

chu zmázy / w żywoćie zawße czystey y b
słáwioney Pánny Máryey/ y z niey śię
wnie nád bieg przyrodzenia ludzkiego /
dźiwßy. W czym naświętßey Mátki
przeczystey Pánny / wielkie po wßystkie
rodách błogosłáwieństwo/ sercem znamy
rzymy/ y usty wyznawamy: w tym j
więtße nierownie / iż ćiebie nádrożßy J
Emmánuelu prawdźiwy/ jedynym swy
cáłego świátá/ Zbáwićielem być uznan
w ćię wierzyłá / ćiebie nábożnie wzyw
chwaliłá/wyznawáłá / przed tobą śię u
jąc służebnicą śię twoją miánowáłá /
jáko Páná y Mistrzá niebieskiego/ wßy
ucznióm twym słucháć kazáłá / słowá t
świętego pilnie słucháłá ono do serca s
go dowiernie zkłádáłá / y onego we wß
záwße gorliwie przestrzegáłá. Z tąd ści
wą y błogosłáwioną w narodźie ludzkim
nie. O dayże y nam / dobrodźieiu nász n
ski/ żebysmy przykłádem jey/ ćiebie sám
Zbáwićielem swym ználi:w ćiebie Bogá
go prawdźiwego/zupełnie wierzyli/ćiebi
bożnie wzywáli/ chwalili/ y tobie zá roż
dobrodźieystwá dźiękowáli/ przed tobą ś
niżájąc / sługámi śię być twymi uprz
ználi : Słowá twego świętego pilnie sł
li/ono w sercách swych chowáli/ y tego/co
roskázujeß / ochotnie záwße przestrzegá
tym wßystkim do onego duchownego odr
dziá świętego godnie y przystoynie śię
sposabiáli: wzglédem ktorego słyniemy
ćię/śiostrámi/ synámi / y corkámi twoj

ćiebie Zbáwićielá y Pośrzedniká ná-
o jedynego / przez prawdźiwą wiárę / w
á násze przyjmujemy / y Duchem twym
ętym rządzeni bywamy. O Pánie JE-
zmiłuyże śię nád námi : nápełń nas
ską łáską twoją / przyjmi nas zá dźiatki
/ czyń nas sposobne ku czynieniu świętey
i twojey / błogosław nam pokimy tu żywi
o śmierći doprowadź nas do królestwá
iebieskiego / gdźie żyjesz y królujesz z Oycem
m / y z Duchem S. Bóg błogosłáwiony
wieki / Amen. xxxix

Drugá.

Wielbi duszo násza Páná / á niech śię roz-
ráduje duch nász w Bogu Zbáwićielu
ym / iż weyrzał ná upadek y uniżenie sług
ych : á iż nam uczynił wielkie rzeczy ten /
ry mocny jest / y święte Jmię jego / náwie-
edźiwszy nas, y spráwiwszy odkupienie ludo-
swojemu / podług obietnic swych prawdo-
mownych. O Pánie Boże nász nie opuszczay-
nas / á miłośierdźie twoje niech zostawa od
rodu do narodu / nád tymi co śię ćiebie bo-
. Wyley ná nas hoyne pożegnánie swoje :
uchem swym świętym nápełni nas / w wie-
e prawdźiwey / w nádźiejey niewątpliwey / y
miłośći nieobłudney pomnażay y utwier-
ay nas. Wybaw nas z ręku wszystkich nie-
zyjaćioł nászych / którzy nas nienawidzą.
życz miłośierdźia twego nád námi / á nie zá-
pominay nas / podług obietnic twych świętych
okázuy mocy rámieniem twojim nád prze-

kiwnikámi twymi/y zbáwienney prawdy
jey: rozproß pyßne w myślách sercá ich/
w okrućieńſtwie ſwym hárdźie nie páno
nád dźiedźictwem twojim. Ścárgni jez
ich / á wywyż przed oblicżem twym uniż
Bogacże nieſpráwiedliwe rozpuść prc
á łáknące y prágnące miłośći y ſpráwi
wośći nápełń wiecżnymi dobrámi tw
Przyjmi Izráelá ſługę ſwego / á z miłoś
dźia ſwojego nie zápominay nas/ábyſmy
bojáżni z ręki nieprzyjaćioł náßych będąc
báwieni / ſłużyli w świętobliwośći y w ſ
wiedliwośći przed oblicżem twoim/ po w
kie dni żywotá náßego/ Amen.

NA DZIEN PAMIATKI SWIE-TYCH BOZYCH.

XL.

Pierwsza.

O Swięty / Swięty / Swięty/ Záſtę
Pánie prawdźiwy Boże/ wßyſtkich Ś
tych twoych Poświęćićielu jedyny / tyś
roki/ Apoſtoły / Ewángeliſty/ Męczenn
inne w obojey płći/ wierne ſwoje z rozny
świećkie ſtanow do ſwey świętey znájom
powołáć/ y hoynymi dárámi ſwymi onych
kośćiwie ozdobić racżył: ktorzy ćiebie/ A
ſwego/ y słowo twe święte/ nie tylko serce
ſty/ y żywotē świętobliwym uprzeymie wy
wáli/ ále y włáſną krwią ſwoją / zbáwie
prawdę twoję/ nam ná przykład/ mężnie
cierpliwie pieczętowáli. Miey zá to cżeść/
wiecżną chwałę/ w świętych ſwych Boże c

ny ná wieki. Vżyczże y nam ſługom ſwym użytecznym/ pokornie proſimy/ podobnych ...chá twego świętego dárow/ żebyſmy świę... twoich/ w wierze/ y w náuce zbáwienney/ żywocie przykłádnym náśláduiąc/ w to... ſkim ćáłą nádzieię wſzelákich pociech kłádáli/ ciebie ſámego wzywáli/ ná bogáctwie... ce twey odpuſzczenie grzechow náſzych do... rnie zákłádáli: ciebie ſámego ſłucháli/ woli/ ...azánia twego świętego/ we wſzyſtkim gor... ie przeſtrzegáli/ á ták wiárę/ y ſumnienie ...oyne/ áż do końcá záchowáli. Poślay y u... erdzay nas Duchem twym świętym w ſło... prawdy/ żebyſmy trwog y niebeſpieczeń... á od nieprzyiaciół twych/ dla Imienia two... S. nic się nie boiąc/ w świętym Swię... twych towárzyſtwie áż do śmierci náſzey ...ecznie zoſtawáli: á potym/ z łáſki twey/ ...ieśli koniec wiáry náſzey zbáwienie duſz/ w ...m dziedzictwie nieſkáżitelnym/ y nie poká... ym/ y niezwiędłym/ w niebieśiech dla nas ...owánym: gdźie ty Boże náſz prawdziwy/ ...ſz y króluieſz błogosłáwiony ná wieki/ Am.

XLI.

Druga.

... Swięty nád Swiętymi/ Boże Oycze náſz niebieſki tyś Synowi twemu miłe... z tego świátá ludzie święte wybrał którzy náśládowáli w żywey á prawdziwey wie... w náuce zbáwienney/ w ſzczerey pobożności ...ſtobliwości/ y w ſtáteczney w krzyżu ćier... wości: którzy dla niego opuścili wſzytko/

onego náśládowáli/ przy nim mocno ſtal
niego y dla świętey Ewángeliey jego/ ſerdc
go miłując/ y gárdłá ſwego położyć nie ż
wáli/ y od niego / raz go poznawſzy/ nigd
odſtępowáli. W czym wſzyſtkim / mocą
Boſką zmacniał y pośilał ich / przez ś
ſłowo ſwe/ Syn twoy miły/ włáſny/ jedn
dzony Pan náſz Jezus Chryſtus: á potym
z tey ziemſkiey nędze / do onego wieczneg
wotá / ktory im męką y śmierćią ſwą d
zgotował y záſłużył / w pokoju zbáwien
miłośćiwie przeprowádźić raczył. Od
ſzyć zá te pomienione / y inne niewyſłow
dobrodźieyſtwá twoje powinny pokłon/ p
my ćię / Oycze wſzelkiey łáſki y miłośie
pełny / ſpraw że to przez twego świętego
chá/ żebyśmy świętych twojich / w krole
twym niebieſkim już tryumfujących/ w w
w náuce/ w miłośći/ w ćierpliwośći / w
cznośći/ y we wſzelkich cnotách świętych/
liwie náśládowáli. Pośiłay nas ty ſam
Boſtwá twego świętego/ miły Pánie / ż
my śię Ewángeliey Syná twojego nigi
zápieráli/ świátem y wſzyſtkimi márnym
żądliwośćiámi jego/ cále pogardzáli/ r
mocną y ćierpliwośćią ſtáteczną niepr
ćioły prawdy zwyćiężáli: á potym docz
boju/ one niezwiędłą wiecznego żywotá
nę/ z łáſki twey S. ſkutecznie otrzymáli

NA DZIEN PAMIATKI SS DZIE

XLII.

O Boże wſzyſtkiey ziemie Stworzy
Odkupićielu/ y Małżonku duſz naſz

/ Swyęty Zaaſtępow Pánie/ CHryſte Je-
yś śię z wiecżnym/ Oycá wiecżnego Sy-
 będąc/ gdy przyßło wypełnienie cżáſu/ zá
ięta ſpráwą Duchá Swiętego národźił z
inny Máriey záwße cżyſtey y błogoſłá-
one y. Tyś wierne wybráne ſwoje/ y Pá-
nki święte, słowem prawdy ſwey zbáwien-
/ cżyſtą dźiewicą ſobie wyſtáwił. Tyś ich
ʃiomośćią twoją Boſką/ wiárą prawdźiwą/
dźieją pewną/ miłośćią zbáwienną/ pobo-
ośćią y świętobliwośćią żywotá nieobłu-
ą/ ſtáteczną w krzyżu ćierpliwośćią y wße-
imi cnotámi S. miłośćiwie obdárzył y
obił. Te wyßły przećiw tobie/ oblubienico-
ſwemu jedynemu/ y drogę cżáſu przyśćia
ego ochotnie zábieżáły/ wźiąwßy z ſobą lám-
ſwoje/ y nacżynia oleju pełne. Te śię tobie
 chrzćie świętym poświęćiły/ obiecawßy
żyrą pobożność. Też oleju rádośći y dárow
uchá Swiętego pełne/ wiáry/ y ſumnienia
brego/ áż do końcá/ ſtátecżnie dochowáły. A
ś im/ z łáſki ſwey/ drzwi przez grzech zawár-
/ do żywotá wiecżnego więką y śmierćią ſwo-
 drogą/ otworzył/ y z ſobąś ich ná one gody
iekuiſte do krolestwá niebieſkiego/ mile wpro-
ádźić raczył. Obdarz y nas Duchem ſwym
więtym/ Emmánuelu náß prawdźiwy/ á cżym
ię bárźiey o záćmienie náuki zbáwienney/ y
 wyniszcżenie ßcżyrych chwalcow twych/ nie-
rzyjaćiele náßy ſtáráją/ tym y tym znácżniey/
Pánie náß/ w prawdźiwey naświętßego Imie-
ia twego znájomośći nas zápráwuy/ w wie-
że żywey/ w świętobliwośći/ w ſtátecżnośći/ y

ćierpliwośći zmacniay y utwirdzay. A na chwalebne przyśćie twoje/ przygotuyże n sam / ták jáko ś w obojey pći wszystkie śr twoje przygotował. W ostátnią też god śmierći nászey/nie opuszczay nas: Otworz bramę niebieską/ prze grzech Rayski zám ną/ á wprowadź nas zá sobą do poćiech skoszy niewysłowionych żywotá wiecżne gdźie żyjesz krolujesz z Oycem twym miłym Duchem Swiętym / Bog błogosłáwion wieki/Amen.

NA DZIEN PAMIATKI ANIO-LOW SWIETYCH.

XLIII.

O Boże/ w świetle nieprzystępnym m tájący/Oycże nász niebieski/ tyś Anj Duchy szláchetne stworzył/ y ones pretkoś y śiłą / wiátrowi y ogniowi pałájącemu dobną przyozdobić raczył / żeby Imie święte bez/przestánku chwalili/ tobie służy ná posługę postáni bywáli dla tych / kto mają odźiedźiczyć zbáwienie. Aniołowie tw oboz zátaczáą okolo tych / ktorzy śię ći Páná swego boją / y z niebiespieczeństwá rywáją ich. Aniołowie święći/wiernym chn com twoym to co im ty/Boże nász/zlecasz ozn mują: z ich śię pokuty y náwrocenia weselą w domu y w drodze/zá żywotá y przy śmier onych pilnują/y dusze ich/gdy śię z ćiáłem d łą/ do onego pokoju wiecznego wiernie p wádzą y odnoszą. Zá tákową łáskę/y Oycow o nas y wszystkich chwalcách twych / piecz stáránie Boskie / tobie sámemu prawdźiwe

ogu náßemu/ ſerdecznie dziękujemy / ćiebie
walemy / tobie ſą nemu / podług przeſtrogi
jeiſki/nábożny połkon czyniemy/y pokornie
awamy. Roſkaß/z łáſki ſwey prośimy Pá=
y Boże náß / áby ćiż ßláchetni Duchowie /
ſtępy niebieſkie/ nas / y cáłego kośćiołá
ojego/tu ná świećie / z woli twey świętey /
cze pielgrzymującego / od wßelkiego niebe=
eczeńſtwá potężnie bronili. Day nam y to/
wyżßy dobrodzieju náß/żebyſmy z Anjołá=
świętymi / ciebie uſtáwicznie chwalili / w
ie ufáli / ćiebie gorliwie miłowáli/ y tobie
nż y ná wieki wiernie ſłużyli. Ozdob nas
árą prawdziwą / nádzieją niewątpliwą /
łośćią gorącą/pokorą/czyſtośćią/ y pokutą
iętą/ niebo y Anjoły twoje uweſeláiącą:
roń nas grzechow/ y ſproſnośći wßelákich/
rymibyſmy ták zacną y świętą ſtraż two=
od śiebie odegnáć/ y z niey śię / z wielką
ą ßkodą ogołoćić mogli. Uczyńże to wßy=
/ Boże Oycze náß dawco wßelkich dárow/
Syná ſwego miłego/ á Páná náßego Je=
á Chryſtuſá / ktoremu z tobą y z Duchem
więtym/ niechay będzie cześć y chwałá / od
jołow świętych / od nas/ y wßyſtkich wier=
ch á wybránych twoych wzdawána / teraz y
wieki wiekow/Amen.

O SLOWIE BOZYM.

XLIV.

O Pánie Jezu Chryſte / wieczne słowo
Bogá wiecznego / jáſnośći chwały / y
ráżenie podſtáci jego / ktory oświecaß káżą
go człowieká przychodzącego ná świát.

Tobie cześć y chwałę oddawamy / że nas
brány ſwoy lud/zbáwienney prawdy náuc
ćiemne zmyſły náße jáſnośćią słowá tweg
oświecaß / y Duchem twym świętym ſk
cźnie odradzaß y poświecaß / obiecuiąc
przytym/yż Duch twoy/ktory w nas jeſt/y
wá twoje ktoreś włożył w uſtá náße / nie
ſtąpią od uſt náßych/áni od uſt naśienia y
tomkow náśienia náßego. Prośimy poto
zjiść nam tę łáſkáwą obietnice twoję / á
wá twego naświętßego nie odeymuy od
niech nam z łáſki twey/będźie w ćiemnośc
świátá tego świátłośćią/ w drodze do ży
ká wiecznego wodzem/w boju przećiwko
przyjaćiołom prawdey/ mieczem ná obie
nie oſtrym / w niemocách y chorobách ná
lekárſtwem y pośiłkiem/w upadku y w ká
uſtyrku podporą/w ſmutkách poćiechą y o
dą doſkonáłą. Odpądź precz ßátáná /
náśienia słowá twego świętego z ſerc ná
nie wybierał áni go w nas/przez zbytnie t
y pieczołowánie świátowe/nie zádusał: T
nas ziemię dobrą y płodną / ná ktorey b
śiáne słowo twoje / owoc przyniosło: ſt
tny/ ku wieczney cźći á chwale imienia t
naświętßego. Utwierdź nas w prawdźi
znáney/ábyſmy śię jey w prześládowáni
zápieráli / áni śię od niey żadnymi namo
mi / grożbámi / y tyráńſtwem nieprzyja
twych odſtráßyć nigdy nie dáłi. Zácho
nas od ſekt á náuk zárázliwych / áni ſerc
ßych kąkolem błedow/grzechow/ złośći y
wrotności/pośiewáć dopußczay. Używ

wu twojemu wolnego płácu / y biegu ßcze-
wego ná wßelkim mieyſcu. Day nam
wdźiwe náuczyćiele / ktorzyby naśienie
nieſkáźitelne / ſłowo Bogá żywego y wie-
ie trwájącego / z chwałą twą y pożytkiem
wiecznym ſerc náßych / y wßyſtkiego lu-
twojego / wiernie / czule / y rozſtropnie roz-
wáli / ßczyrą náuką pobożnym y przykłá-
m żywot. m świećićieli / y wßelkim zgorßeni-
w domu twym pilnie y umiejetnie zábiegá-
Broń ich / broń y nas z łáſki ſwey / miły Pá-
/ od nieſpokoynych y złośliwych ludźi / kto-
czynią rozerwánia y zgorßenia náuce twey
ćiwne / á o rzeczy źiemſkie śie łákomie ſtá-
ac / przez łágodną mowę / y zmyślone po-
bſtwo kupczą proſtymi / y zwodzą dobre ſer-
ich. Day áby wierni ſłudzy twoji rády złe
ßeláką wyſokość rozumu ludzkiego / ktora
wynośi przećiwko znájomośći Bożey / mo-
ſtowá twego potężnie burzyli y podwrá-
i / y wßelką myśl hárdą pod święte poſłu-
ſtwo twoje zniewaláli / y ßczęśliwie podbijá-
imen / przyydź rychło Pánie Jezuśie wyſłuchay
o / Krolu y Boże náß błogoſłáwiony ná wie-
Amen.

O PRZYMIERZU, ALBO UMOWIE BOZEY.

XLV.

O Pánie Boże wßechmogący mądry / do-
bry / ſpráwiedliwy / y w obietnicách ſwoich
odmienny / Oycze náß niebieſki / dźiękujemy
bey Boſkiey miłośći / żeś po nießczęſnym u-
ádku Rayſkim / nie tylko z Abráhámem / Oy-

ciem wßytkich wierzących / y z wybránym
tomſtwem jego/ przymierze ono twoje S
poſtánowił y utwirdził/áleś też y z námi/ſ
mi twymi nieużytecznymi/ przez Syná t
miłego Jezuſá Chryſtuſá / Pośrzednik
toymie / przyczyńce y Zbáwićielá náßeg
dynego/ nową y zbáwienney łáſki twey p
umowę uczynić/tych czáſow oſtátecznych
łośćiwie raczył. A w tey S. umowie twe
námi / obiecałeś nam słowem twym Boſ
iż ná wieki będzieß Bogiem/ Oycem/ y do
dźiećiom náßym/ y Potomſtwá náßego po
známi mießkájąc/nam hoyni błogosłá
nieſpráwiedliwośćiam náßym miłośćiw
dąc/grzechow/ y niepráwośći náßych wi
nie wſpominájąc/práwá y zakon ſwoy w u
ſty náße podawájąc/y on w ſercách náß c
ßąc/á do pełnienia jego Duchem twym S
dopomagájąc. Nie uſtawaß w rozlicz
przećiwko nam dobrodzieyſtwách twojich/
Panie / pełniąc nam z káżdey miáry to /
nam obiecáć raczył. Zá co wßyſtko oddan
powinny y ſerdeczny pokłon/day/ pokornie
prośimy / ábyſmy y my ludem twojim ſtn
ſynámi y corkámi twojimi prawdźiwie zo
wáli/ ćiebie Bogiem á Oycem ſwym zná i
tobie dufáli/ćiebie ſámego wzywáli / chw
li/wyznawáli. Spraw w nas ſerce ſnowe
Duchá nowego day do wnętrznośći náß
odeym ſerce kámienne z ćiáłá náßego / á
nam ſerce mięśiſte y woli twey powolne/á
my w uſtáwách twojich chodźili/ ſądow tw
przeſtrzegáli/y one czynili. Zoſtań z námi/o

kß/á w te czáſy oſtáteczne/trudne y zewßad
pienia pełne/nie opußczay nas. Zmiłuy
nád námi/ á błogoſław nam/ rozświeć
cze twoje nád námi/ á bądź nam miło=
/ wyzwol nas od nieczyſtośći náßych/
wßelkiey nieprawośći oczyść nas. Nie
ßczay ná nas głodu/ woyny/morowey zá=
/ á od plag twych ſpráwiedliwych/ obroń
Wybaw nas od nieprzyjaćioł náßych/ y
i wßyſtkich/ktorzy nas nienawidzą. Czyń
mi miłośierdźie twoje/ ktoreś uczynił y z
y náßymi. Wſpomni ná przymierze Swie=
oje/y ná przyśięgę/ktorąś przyſiągł Abrá=
owi/ y wßyſtkim wiernym potokom jego/
nam to dáć miał/ żebyśmy wybáwieni/
c z ręki nieprzyjaćioł náßych/bez bojáźni/
więtobliwośći y w ſpráwiedliwośći przed
czem twojim po wßyſtkie dni żywotá ná=
ſłużyli/y z tobą w kroleſtwie niebieſkim ná
t żyli. Vczyńże to wßyſtko/o co prośimy/
że náß namiłośćiwßy/ dla Syná twego
go Jezuſá Chryſtuſá/Zbáwićielá y Poy=
dniká náßego. Oycze náß/ktoryś/etc.

PELNIENIE PRZYKAZAN BOZYCH.

XLVI.

Wszechmogący Boże/á Zakonodawco je=
dyny/dźiękujemyć ſerdecznie/ żeś nam z
bliwey łáſki ſwey/ wolą twoję świętą/w
ſkich zakonu twego przykazániách doſkoná=
námił/y w nichés nam powinnośći náße
tkie zrzetelnie wyráźić y opiſáć raczył.
to ná śię/my nędzni á grzeßni ludźie/przed

Boſkim Máieſtatem twoim / z pochwáłe
Swiętßego Jmienia twego/ á z záwſtydz
twarzy náßey wyznáć muśiemy / iż z on
ßcze pierwßych Rodzicow/nam wrodzoney
zy/przeſtępuiemy częſto Swięte Przykaz
twoie/ á tym ſobie wßyſcy / ná ſpráwiedl
gniew twoy zárabiamy /y ono wieczne ze
twego przeklęctwo ná śię záraśnie przywo
my. Czego nam ſerdecznie żal / y tego śi
cem y uſty náßymi wyrzecznie ſpowiádam
tego śię tobie ſámemu winnymi pokorni
wamy. A ty/wßelkiey łáſki y miłośierdzi
że/duſzy wiecie prośimy/zmiłuy śię nád ná
bądź nam grzeßnym miłośćiw. Wzycz
Duchá twego S. ábyſmy zá iego Boſki
ſpomożeniem tego/co nam w Zakonie twy
ſkázowáć raczyß / pilnie záwße przeſtrz
Serce czyſte ſtworz w nas o Boże / á D
práwego odnow we wnętrznośćiách/ y pr
zakonu twoiego nápiß w umyſłách náßy
świeć nas zbáwienna łáſka ſwą/ á do p
nia ś. woli twey chętne / ſpoſobne / umie
uczyń nas. Obiaw nam im dáley / tym z
niey drogi twoie/á day nam żebyſmy śi
bie bali Páná Bogá ſwego/ze wßyſtkieg
cá/ze wßyſtki y myśli/y ze wßyſtkich śił
ich/á bliźnich náßych/iáko ſámych śiebi
wáli/przy tobie záwße ſtátecznie trwáli
ćiebie/dobrodźieiá ſwego miłośćiwego/ y
nie odſtępowáli. Przymnoż nam wiáry/
brym/á ſpokoynym ſumnieniu nas utwir
błędow y grzechow wßelákich/ zakonowi
mu przećiwnych / nas uchoway. Day áb

zekßy śię bałwochwalstwá / krzywoprzy-
stwá/zániedbánia świętey służby twojey/
dzicow, y zwierzchnośći nieuszánowánia /
zoboystwá / wszeteczeństwá / kradźiestwá y
żywego świádectwá/wszelkiey niepobożno-
/y świeckich pożądliwośći/trzezwie/ sprá-
dliwie y pobożnie żyli ná tym świećie/ o-
káwájąc oney błogosłáwioney nádźieje/ y
áwienia chwały wielkiego Bogá / y Zbá-
ićielá náßego/Jezusá Chrystusá ktory dał
nego śiebie zá nas/áby nas wykupił z prze-
stwá zakonu/ y od wszelkiey nieprawośći/y
yśćił sobie sámemu lud własny / gorliwie
śládujący dobrych uczynkow / y żeby nas
rwał z teráźnieyßego wieku złego/ według
li Bogá y Oycá náßego ktoremu niech bę-
e chwałá ná wieki wiekow/Amen.

O DAR, Y POMNOZENIE PRAWDZIWEY WIARY.

XLVII.

Hoyny/ á wielce ßczodry wszelkich do-
skonáłych dárow Dawco / Oycze świá-
śći/Boże wszechmogący/iż wiárá iest wła-
ym dárem twym / á żaden iey z śiebie / y że
wie mieć nie może/przetoż ćię nabożnie pro-
my/ráczże y nas z miłośćią tey S. wo-
obdárowáć/ wiárę żywą y prawdźiwą w
rcá náße / przez Duchá twego Swiętego
szczepić y wkorzenić/ábyśmy przez nię/z ßcze-
y łáski twey/w Chrystusie Jezusie/Pánu
Zbáwićielu náßym / grzechow swych odpuß-
zenia/ usprawiedliwienia / y dźiału miedzy
poświęconymi dostąpić / á tobie śię ná wieki

podobáć mogli. Przymnoż nam wiáry
wiennej / y w niej nas dźień ode dniá / in
ley tym znáczniey utwirdzay / żebysmy tá
miłośierdźia twego Boskiego prawdź
doznawszy / ćiebie serdecznie w żywoćie
śmierći swey chwalili / ćiebie śię mocno
máli / dobrze wierząc dobrze á świętob
żyli / ćiebie nádewszytko / á bliźnich naszych
śiebie sámych / uprzeymie miłowáli / á
wiárę nászę prawdźiwą przez miłość s
cznie wyrażáli / tobą śię sámym y sło
twym świętym ustáwicznie ćieszyli / odn
koniec wiáry nászey zbáwienie dusz. A iż
w ćiele nászym krewkimi náder / y co dob
jest sámi z śiebie jáko sámi z śiebie y my
niesposobnymi / ráczże ty nas sam mocą
Boską pośiláć / y ku czynieniu świętey
swey sposobnymi czynić / y strzedz przez w
ku zbáwieniu w niebieśiech dla nas zgoto
nemu. Rácz też / o Boże nász / sercá wszys
wierzących zjednoczyć wiárą / zgodą / y m
śćią / żebysmy jedni drugich znosząc w m
śćć / záchowáli jedność Duchá / w zwiąsce
koju. A jáko w jednym Duchu / w jedno ć
wszyscy spojeni jesteśmy / y w jedney ná
jey wezwáni będąc / mamy jednego Pá
jednę wiárę / jeden chrzest / jednego Bogá y
cá wszytkich nas / ták day z łáski swey / żeby
wszyscy jedno z tobą / jedno y sámi z sobą /
wszystkim byli. Oddal od nas wszelkie nie
koyniki / zgodę kośćiołá twojego rozrywáj
A w ták wielkim mnostwie błędow / y zám
szániu żáłosnym / rozum nász od zabobono

od wątpliwośći wolą od uporu y sprzeći-
stwá/ wszystkie smysły náʃze, od wszelátie-
zorʃzenia broń / y miłośćiwie záchoway.
tym boju dobrym / y wykonániu biegu
go/ w tym pielgrzymstwie ziemskim/ od-
: nam z łáski swey onę koronę sprawie-
ośći / ktorą nam odda w on dźień Pan/
a spráwiedliwy/ á nie tylko nam / ále y
tkim ktorzy umiłowáli ono sławne przy-
jego: ktoremu z tobą/Oycze náʃz niebie-
y z Duchem S. Bogu náʃzemu w Troycy
iedynemu/ niechay będźie chwałá y cześć
vieki wiekow/Amen.

O MODLITWIE PANSKIEY.

XLVIII.

Pierwsza.

O Duchá łáski, y Modlitew.

Pánie Boże/w miłośierdźiu nieprzebrá-
ny/ znamy to do śiebie/ iż śię nie tylko
lić gorliwie sámi przez śię nię umiemy/y
osmy powinni/nie możemy/ ále y nie ro-
iemy często/o co śię modlić mamy. Lecz
mu wierzymy/ że ty według obietnice
Boskiey/ dawaʃz Duchá twego S. tym/
zy ćię oń proszą: á iż/nie tylko to o co pro-
/ále y więcey dáleko niżeli my nędzni y
ʃni prośić/álbo y pomyślić możemy/z łá-
wey uczynić chceʃz y możeʃz: Przetoż ćię
rnie prośimy/ wylyiże ná nas Duchá łá-
modlitew/ áby w modlitwách niedostá-
niesposobność náʃzę/ dárow swych hoy-
ćią dopełnił/y nas u ćiebie/ Oycze wszel-

kiego miłośierdźia. á Boże wszelkiey poći
wzdychániem y wołániem swym niewym
nym y nieustawájącym/ doskonále zdźa
wymowił. Otworz y poświęć ustá násze/
trzności sercá y sumnienia nászego porusz/
pal gorliwośćią świętą/ żebysmy ćie przy
ne chwalić / wzywáć / y powinne ostá
dźięcznośći Imieniowi twemu świętemu
dnie oddawáć mogli / dla namilszego S
twego/ á Páná nászego Jezusá Chrystu

XLIX.

Druga.

Dłáskáwy / dobrotliwy / á nálitość
Oycze nász niebieski/ Pánie y Boż
wszechmogący/ y ná wieki chwalebny/ rá
tronu Májestatu twego świętego po
miłośiernym okiem swym / ná nas nieg
dźiatki/ á nieużyteczne sługi twoje / ktor
mię twe S. wielbiąc/ do ćiebie śię sáme
wszystkich duszny y ćielesnych potrz
swych / w wierze prawdźiwey / á w po
świętey / uprzeymie y dufliwie ućiekamy
nas bowiem ná swoy S. obraz stworzył.
w grzech upádłych znowu poratował / y
cznego potępienia wybáwił. Tyś nas
Duchá S. pośwjęćił / y znowu porodźi
wem prawdy. Oprocz tego/ w Oycowskiey
opiece chowasz / y wszytkim dobrym wzgl
dusze y ćiáłá miłośćiwie opátrowáć ra
Zá te / y inne niewyliczone dobrodźiey
twoje/ oddawszy ćserdeczny pokłon: pok
ćię prośimy/ Oycże nász ktoryś je
niebieśiech, Swięć śię Imię tw

bysmy ćię / y wszytkie wielmożne spráwy
e/prawdźiwie poználi/ w tobie serdecznie
i ćiebie sámego zwiáry żywey we wnętrz=
pozwierzchnie / uprzeymie wyznawáli/
lili / wielbili / tobie ná koniec sámemu w
yższey miłości y posłuszeństwie / áż do
rći wiernie służyli. Oddal precz od nas/
ędźie potężnie wykorzeń niedowiárstwo/
ierstwo / báłwochwálstwo/ błędy / grze=
á zgorszenia wszelákie / y cokolwiek jedno
e twoje świętę hániebi / niszczy / sromoći.
ydz Krolestwo twojey wszechmo=
ći Boskiey do nas/żebysmy ćię Páná Pá=
/ y Królá krolow/ á nawyższego niebá y
e Rządcę im dáley tym znácznicy/ zbá=
nie poználi/á w krolestwie łáski twey żo=
ijąc podług słowá twego S. we wszystkim
żeni byli. Kroluy ty w nas sam/á od mo=
yrości y strásznego okrucieństwá / du=
y ćielesnych nieprzyjaćioł nászych/ prá=
Bostwá twego S. nas potężnie strzeż y
Podwroć hárdość hárdych / á krwáwe
kich Imienia twego S. przećiwnikow
z łáski twey pomieszay/ á po śmierći do
niezwiędłey korony wiecznego Krolestwá
miłośćiwie przyjmi / y ná wieki záchow.
A pokismy w tym pádole płáczu/Badz
a twojá, jáko w niebie, ták y
ziemi Czyń z námi sługámi swymi/
ácżysz. Vżyczowszy nam prawdźiwey
/nádźieje/miłośći/doday nam y umiesze

kney á ochotney ſpoſobnośći/y ſtáteczney c
pliwośći/ żebyſmy święta wolą twoję ſk
cznie pełnili / ták jáko ją pełnią Anjołe
święći/y wßyſtek kośćioł triumfujący w
niebieśiech. Zemdlone duße náße chleben
nym żywym/z niebá dla nas zeſłánym/y
wiecznym świętego słowá / y Swiątośći
kármem w tym pielgrzymſtwie ziemſkim/p
żywßy/Y chleba naſzego powſzedn
goday nam dziśia : Oycowſkie nas
ßąc/y opátrując zdrowiem dobrym / pok
pożądánym/ucżćiwym pożywieniem/ bło
słáwieńſtwem hoynym / wßelákimi do
dziedzictwy ſwymi/ćiáłu/ á żywotowi náß
doczeſnemu wielce potrzebnymi. Odp
nam náſze winy, przeſtępſtwá/ grz
złośći/y rozmáite kręwkośći/ á bądź nam m
śćiw/dla niewinney á okrutney męki y śm
ći á przelánia krwie drogiey Jezuſá C
ſtuſá/ Zbawićielá y Pośrzedniká náßeg
dynego/ ktorego my zá nas okup/ ſpráwi
wość y poſłuſzeńſtwo doſkonáłe/ ßczerym
cem przyjmując / ono ſobie zupełnie / p
wiárę prawdziwą przywłaßczamy. Zm
śię/ Pánie/á bądź nam miłośćiw / Jak
my odpuſzczamy náſzym wi
waycom, zá Oycowſkim wſpomoże
nym/z ſercá im wßyſtkie ich winy / upad
przeſtępſtwá wßeláki przebaczájąc á tym
winną wdźięczność/ zá niewymowione
brodziejſtwá twe ßczerze y ochotnie wyśw
ćiájąc. Nie w wodź nas ná pok

nie, y nie ráczą nas mdłych/ á nader krew-
dziatek/ sług y służebnic twojich/ z łáski
y Oycowskiey nigdy wypuszczáć/ áni nas
ij rożnymi probámi á pokusámi/ nád to/ co
ść możemy/ doświadczáć/ Ale nas wy-
w od złego, duszy y ciáłu nászemu szko-
vego/ żebysmy w boju dobrym przeciwko
iátim pokusam nieustawáli/ wszystko złe
śliwie zá łáską twą przemogli/ á wiáry
mnienia dobrego státecznieć dochowaw-
zwielbienia w żywoćie przyszłym doskoná-
dostąpili/ y z tobą w wiecznych pocie-
h w niebiesiech zostawáli, Vczyńże to o co
prośimy/ miłośierny Boże/ Oycze nász nie-
ki/ z Synem twym miłym/ y z Duchem S.
wieki pożegnány. Abowiem twoje
Krolestwo, y moc, y chwała
wieki wiekow, Amen.

O CHRZCIE SWIETYM.

I.

Dziękujemyć y chwalemy Imię twoje S. Oycze nász niebieski/ żeś nas w kościele twoim/ zá dziatki sobie miłe/ w Synu swo- umiłowánym á Pánu nászym/ łáskáwie przyjął/ y podług miłośierdzia swego/ krwią drogą/ od grzechu nas pierworodnego/ w ktorymeśmy poczęći y národzeni/ doskonále oczyścił/ poświęćił/ y zbáwił/ przez omyćie od- rodzenia y odnowienia Duchá S. ktoregoś na nas wylał obficie przez Iezusá Chrystusá Zbáwićielá nászego. Zátrzymawayże nas w tey zbáwienney łásce swey/ y w świętey spo-

feczności kośćiołá twojego áż do końcá/ n
Pánie/day ábyśmy po wszystkie dni żyćia
szego/w nowośći żywotá przystoynie ą od
Niech szátá niewinnośći y świątobliwo
Syná twojego/ w ktorąśmy przyoblecżeni
nas nie bláknje. Niech w niego ochrzczeni
nim pospołu przez chrzest w śmierć pogrze
ni będąc/ jáko on wzbudzony jest zmartw
ku chwale twojey/ ták żebyśmy y my w no
śći żywotá chodźili/ więcey nie służąc gr
chowi/ ále tobie Bogu nászemu żywi będ
w Chrystuśie JEzuśie Pánu nászym. N
nie krołuje grzech w śmiertelnym ćiele nás
żebyśmy mu posłuszni byli w pożądliwośći
jego/ále uwolnieni będąc od grzechu/ á z
woleni Bogu/ niech y członki násze sług
będą spráwiedliwośći ku poświęceniu T
myć Swięty nász Pánie/gdyś nas do kośc
łá wiernych chwalcow twych/ przez Chr
S. wprowadzał/ ślubowáli/ y tobie śmy
sámemu ná chwałę naświętszego Imie
twojego ofiárowáli. Utwierdźże w nas
dáley tym znácżniey zbáwienną tę łáskę s
je/ábyśmy odrzekszy śię z młodośći zaraz
pobożnośći y świeckich pożądliwośći/ y
potym trzeźwie/spráwiedliwie/y pobożnie
li ná tym świećie/ ocżekawájąc oney bło
sławioney nádźieje y objáwienia chwały w
kiego Bogá y Zbáwićiela nászego/ Jez
Chrystusá ktoremu z tobą/ Oycże nász niebi
ski/ y z Duchem S. niechay będźie cześ
chwała ná wieki/ Amen.

PRZED UZYWANIEM SWIATOSC

CIALA Y KRWIE PANSKIEY.

LI.

Pierwsza.

Baránku Bozy Swiety y niepokaláńny
ktory głádźiß grzechy świátá/ nástodßy/
nie Iezu/tyś śię zá nas nędzne á grzeßne/
rzewie krzyżowym/ w męká bolesnych/
ąu Oycu swoiemu/ ku wdźięczney wonno-
offárowáć raczył/ żebyś śię stał pokár-
n zbáwiennym łáknących duß nászych. Tyś
chleb on żywy/ ktory z niebá zstąpił/ y da-
ywot świátu. Tyś zá nas niegodne dał z
i twęąc nąświętßego/krew swoię nadroż-
icz obfitośćie wytoczyć/ żebyś nas grze-
mi splugáwione oną oczyśćił od wßelkiey
práwośći/ á prágnące duße násze/tym zbá-
nnym napoiem ku wiecznemu żywotowi
oił. Niechayże zá to będźie/ o nastodßy
wićielu nász/ wieczna chwałá: Ráczże
y teraz mocą zasługi twoiey nadroższey/
ßelákiey nieczystośći grzechow/y niepra-
ći nászych oczyśćić/ szátą ślieczną spráwie-
ośći swoiey ozdobić/ Duchem swoim S.
więćić/ á ták Bogu Oycu miłymi y przy-
nymi uczynić/ żebyśmy zá stołem twoim
nie mogli gody odowáć/ á tym pokármem y
oiem nadroższym pośileni/ y w wierze w ná-
iey zbáwienney umocnieni będąc/ w tobie
śmy śię záwße rádowáli/ służącći w spra-
dliwośći y w świątobliwośći po wßystkie
żywotá/ áż do śmierći swoiey. A po tym
nym pielgrzymstwie źiemskim ráczże nas/
unie/ przyiąć do żywotá wieczney chwały/

żebyśmy támże z łáski twey / posádzeni
zá stołem wiecznych poćiech / w rádośći
skończoney / ze wszystkimi Swiętymi
wáć / ná twarz twoię pátrząc / á ćieb
przestánku godnie chwalić mogli. Rácz
wysłucháć / y nápełnić pokorne żądośći
o Boże Zbáwićielu nász / dla Imienia
świętego / wiecznie chwalebnego / Ame

LII.

Druga.

O Pánie JEzu Chryste / Synu Bo
wego iednorodzony / tyś z niebá ná
át dla zbáwienia nászego zstąpił / y z
czystey á błogosłáwioney Pánny Máry
národził Tyś nas umiłował / y wydał
go śiebie zá nas / ná ofiárę y zábićie Bo
wdźięczney wonnośći Tyś nas sam
śię z grzechow oczyśćił / usprawiedliwi
wił / z Bogiem Oycem poiednał / do śieb
przygárnąwszy / dáryś nam przez śię n
przywłaszczył / y od sądu strásznego / ł wi
go potępienia doskonáleś nas záchował
ták wielkiey á nieoszácowáney łáski / y d
dźiedźictwá twego niewysłowionego / żeb
nigdy nie przepomináli / ále śię z tego
w sercách swych przez wiárę prawd
ćieszyli / zostáwićieś nam ná wieczną p
ątkę raczył / Testáment święty / á zbáw
Swiątość / w ktorey dusze wiernych swy
áłem swoim karmisz / y krwią swą drog
krzyżu wyláną nápawasz / ku żywotowi
cznemu. Do czego śię y my nędzni ter
kujemy / ále iżesmy ludźie grzeszni / y

ty niegodni/wſtydamy śię ćiebie Páná ſwe-
/ dla ſproſnośći grzechow náßych / ktorych
ni przez śię pozbyć nie możemy / iſliże śię
ſam nád námi nie zmiłuieß. Nie śmiemy
yſtąpić do ſtołu twego Pánie : boſmy ćię
dźili/myślą/ ſercem/ y uczynkiem. Ale i-
ty ieſt łáſkáwy/miłośierny/ dobry/ w ná-
ię miłośierdźia twego/z wiernymi poſpo-
kániemy u twego świętego Stołu/przy kto-
i ieſt bytność twoiá Boſka/ przy ktorym ſię
niołowie święći ſłudzy twoii/ y ſtániemy
prawdźiwie uczeſnikámi upominkow twych
bieſkich. Przetoż ćię prośimy/ Pánie y do-
dźieiu náß miłośćiwy/zmiłuy śię nád ná-
/ weyrzy ná nas oczymá miłośiernymi p-
ytul nas do śiebie / weźmi nas w obronę
ę Boſką/omyi nas od grzechow náßych/ſam
ę do tego twego świętego Stołu przygo-
/w ßáty zaſługi ſwoiey drogiey przyoblecz/
kre mocną w nas ſpraw/ſerce Chrześćiáń-
uczyń przećiw bliźniemu náßemu/ pobo-
m á świętym żywotem obdarz/ ſumnienie
ſte y dobre zrządź/pokuſy/ktore do świętych
aw / á náwięcey do tego świętego używá-
przeßkadzáią/odganiay/ ſprawy/nałogi/
wyczáie złe umorz/ Duchem S. odrodź/
wem ſwym świętym ſpráwuy/żebyſmy táe
ſki twey przygotowáni/mogli śię ſtáć go-
ymi uczeſnikámi ćiáłá y krwie twoiey świę-
/ my nędzni y grzeßni ludźie: Bo bez rá-
tu á pomocy twoiey/nic świętego/ nic po-
żnego/nic dobrego/áni godnego/ſámi z śie-
uczynić nie możemy. A po przyśćiu łáſki

twojey/day byśmy już na potym nie sobi
tobie na cześć/ y na chwałę żyli/ a w kr
wie łaski y obroney twoy zostawając/ to
pobożności/ w świętobliwości/ y w spra
dliwości/ ochotnie y przystoynie służyli/ p
szystkie dni żywota naszego/ a potym w n
na wieki wiecznie. O uczyńże to wszy
co widzisz nam być pożytecznego/ Jezu C
ste/ Synu Boga żywego/ Oycze wieczno
Zbawicielu nasz jedyny/ do ciebie woła
ktory żyjesz y krolujesz z Oycem/ y z Du
S. w jedności Bostwa/ Amen.

PO UZYWANIU SAKRAMENTU PANSKIEGO.

LIII.

Cześć/ y chwała niech będzie Imien
twemu/ święty Zastępow Panie/ za
karm y napoy zbawienny/ ktorymeś łak
y pragnące dusze nasze uraczył za stołem
milszego Syna twojego. Nie dosyć na tym
powszednim chlebem ciała nasze/ na k
dzień opatrujesz/ zrządziłeś y inszy posile
niem/ by zgłodniałym duszam naszym/ ka
ciałem napawasz krwią własną Syna tw
Przyjąwszy my te zbawienne upominki t
twojey za nie serdecznie dziękujemy. K
towałeś nas już/ miłościwy a dobrotl
Panie/ z przeszłych grzechow// aby nam do
ski twojey nie była zawada/ y tu/ y na on
kiedy się nam przydzie stawić przed strasz
a sprawiedliwym sądem twoim/ niecha
już to będzie zapisano w Rejestrach twoich
długi nasze popłacone są/ Cyrograf ich do d

krzyżowego przybity / á nádrożßą krwią
ná twego zámázány. Posiłay nas Duchem
m Swiętym / ábysmy się ná potym grzechu
kiego ustrzedz mogli. A jákowięc posiliw=
okármem y napojem zemdlone członki / do
c bywamy sposobnieyßymi / ták po przyje=
ego pokármu y napoju zbáwiennego / day bys=
byli ochotnieyßymi do pobożności y cnot
etych w ktorychbysmy tobie / dobrodzie=
swemu służyli áż do śmierci náßey. A po=
posadź nasz ná stoł swoy / kedy ich wiele od
schodu y Zachodu słońcá przyidzie / y uśiedą
ofem z Abráhámem z Izáákiem / y z Jáko=
w krolestwie niebieskim / ábysmy y my w
świętym Swiętych twych towárzystwie /
ysce mieli ná czásy wieczne. Day nam to
cze nász niebieski / z łáski y z miłośierdzia
go / dla zasługi namilßego Syná swego /
emu z to... á / y z Duchem S. niechay będzie
ść y chwałá teraz y ná wieki wiekow / Am.

OSTANIE MALZENSKIM.

LIV.

Pierwsza.

Zá Chrześciáńskie Małżonki.

Swięty wßelkiego miłośierdzia Oycze / y
wßelkiey pociechy Boże / ktorys po stwo=
niu człowieká stan Małżeński / sam postá=
wił / w Swiętym słowie swym on zálecił /
ozmáitymi dobrodzieystwámi twojimi / ut=
erdziciesz go raczył / á to dla narodu ludz=
go uczćiwego y porządnego rozmnożenia / y
ego S. kośćiołá rozkrzewienią. Prosimy

śię pokornie / ráczże wszystkim poboż
Chrześćiáńskim Małżonkom łáski swe
potrzebnych Duchá twego S. dárow użyc
żeby w tym S. stánie / ćiebie śię prawdz
bali/ tobie wiernie służyli / pobożnie/świ
bliwie/trzeźwie/sprawiedliwie żyli/ w zgo
y miłośći wzájemney z sobą mięszkáli/trz
utrapienia wszelkie (bez czego y ten sta
jest) ćierpliwie y społecznie znaszáli / w u
wániu przystoynym chlebá/y uczćiwego p
wienia / żeby hoynego błogosłáwieństwá
go doznawáli/ y dźiatki swe ná świętą ch
tę twoię/y poćiechę swą/w prawdźiwey p
żnośći y boiáźni twey wychowywáli. Od
precz szátáná áby im w niwczym nie szkod
á miedzy nimi jákiey niezgody nierozśi
áni ich do grzechow/woli twey/ y temu w
rym żyją świętemu stanowi przećiwnych
záwodźił. Day im smák im dáley tym
cznieyszy słowá twego Swiętego/żeby śi
z pilnośćią uczyli nim śię záwsze rządźil
tobie Bogu y rátownику swym jedynym
wszystkich swych trudnośćiách / nádźieję
kłádáli/tobie śię cále oddawáli / y wiárę
sumnienie dobre áż do końcá záchowáli.
śmierći day śię im / Oycze wszelkich lit
pełny/y wszystkim nam / y cáłemu Chrze
áńskiemu kośćiołowi w niebie z Pánem
zusem Chrystusem / jedynym dusz nászych
Oblubieńcem szczęśliwie oglądáć / dosko
nąłey/ y z nim ná wieki mięszkáć/Amen

LV.

á Dźiatkámi Rodźicow Chrześciáńskich.

Náſłodſzy Jezu / Pánie y Boże náſz / Zbáwićielu świátá jedyny / tyś śię tWoli ... tkom dźiećięćiem z błogoſłáwioney Pán... Máryey národźił. Tyś z uſt niemowiątek ... áłę ſwoię wykonał. Tyś dźiatki / ktoreć ... ynoſono / mile przyjmował / oneś ná ręce ... ł / im błogoſłáwił / nie Rodźicow tylko / ále ... h / Bogiemeś śię być ozywał / y kroleſtwoś ... bieſkie tákim / jákie one ſą / z łáſki ſwojey / ... yſądźił. Dźiękujemyć zá te / y inne wſzyſt... niewylicżone dobrodźieyſtwá twoje / á oſo... wie y zá to / żeś dźiatki Rodźicow Chrze... ſkich / od grzechu pierworodnego / w kto... ſą poczęte y národzone / we Chrzćie S. ... ię nadrożſzą ſwoją oczyśćił / y w poczet ... twego práwowiernego policzył. Day im ... mánuelu prawdźiwy / nádźiejo y poćiecho ... ſkich nas iedyna / Duchá twego S. / daw... wiáry / y wſzelkich dárow zbáwiennych / że ... z námi poſpołu / tey ſzáty zaſług twych koſz... ney / w ktorą ſą nowo przyobleczone do ... erći ſwey pilnie oſtrzegáli w niey uſtáwi... ie / łáſki y błogoſłáwiéńſtwá twego S do... wájąc / chodźili / y omyćia tego świętego ... odzenia / á przez Duchá S. odnowienia / ... y ſproſnośćią złych żądz / y grzechow o... ydłych / ná ſobie nie ſpećiły. Spraw w nich ... ce powolne / chęć y ſpoſobność do wſzyſtkie... dobrego poſłuſzeńſtwo / miłość / y ich ſtár... h uſtánowánie / áby śię w známomośći twey ... áwienney / w uczćiwych ſtanowi / y płći ich /

nálezących náukách/ y cnotách święty
młodośći swey/ chętnie y pilnie ćwiczyły.
życz im/ pokornie ćię prośimy/ zdrowego
sadku/ pámięć ich utwirdzay/ wzrost im
mnożenie w wieku/ w mądrośći/ w łásce
y ludźi dobrych im dáley tym znácznie
way. Wykorzeń z sercá ich upor/ ánuś
lenistwo/ ospáłość/ lekkomyślność/ niep
słuszeństwo / pierzchliwość/ y wszeláką do
skłonność/ á wszczep w nie bojaźń Im
twego świętego/ ktora jest początkiem m
śći. Obwaruy myśli ich wewnętrzne y
sły powierzchne zakonem twoim / żeb
przykłádem dobrym budowáły/ z złego ś
wárzystwa/ próżnowánia/ rozmow plugá
niewstydliwych/ y nieprzystoynych postęp
pilnie záwsze strzegły y chroniły. Day
łáski swey/ miły Pánie/ żeby y w kwieciu
dośći swey/ y przez cáły żywot swoy/ z
wáią Imienia twego świętego/ z ućiechą
dźicow miłych/ z pożytkiem swym/ y z do
bliźnych swych pożądánym/ tu ná świeć
ły/ y tobie ná źiemi zácząwszy/ w niebie p
wiecznie służyły. Ráczże nas/ drogi ná
zu dusz y ćiał nászych nawyższy Dozorco
dźicow pobożnych/ y dźiatek ich miłych
dyny Opiekunie/ miłośćiwie wysłuchać /
námi śię zmiłowáć/ y łáskę swą wszy
nam skutecznie pokazáć. Tobie z Oycem t
miłym / y z Duchem S. niech będźie cz
chwałá wieczna/ Amen.

á Brżemiennymi y Rodzącymi.

Oycze miłośierdzia / á Boże wszelkiey
pociechy / ktory nas ćieszysz w káżdym ući-
náßym / y ábyśmy ćię w dźień utrapienia
[…]ego wzywáli / rozkázujesz / obiecując nas y
[w]szytkich sprácowánych á obćiążonych / ktorzy
[…] w utrapieniu swoym do twego S. Máje-
[st]tu sercem dufliwym gorliwie ćisną / mile
[prz]yiąć y onych skutecznie rátowáć. Prosimy
[ćię] wszechmogący Boże / jedyny wszystkich wi[e]r-
[ny]ch twoych rátowniku y Opiekunie napew-
[nie] wszy / y tobie się serdecznie modlimy zá tą
[słu]żebnicą twoją ktora pod czás niebespie-
[czn]y brzemienia swego od ćiebie sámego rá-
[tun]ku y wspomożenia pokornie y dufliwie
[pr]ośi. Zmiłuyże się nád nią / y nád námi
[wsz]ytkimi dobrotliwy Boże / á grzechow ná-
[szy]ch z łáski swey przebaczywszy wysłuchay
[na]s. Rácz ją ty sam w wielkiey jey potrzebie
[ćie]szyć / posiláć / bolow jey skracáć / przypad-
[ko]w záłosnych bronić / y od brzemienia jey /
[p]rędko y szczęśliwie uwolnić / á nią się y w-
[szy]stkimi námi / jáko Oćiec wszelkiey łáski y
[mi]łośierdzia / miłośćiwie opiekáć. Bądźże
[z n]ią / bądź y z námi Boże nász / okaż nád nią
[wie]r y Oycowskie miłośierdźie swoje / wspo-
[m]oż ją / ćiesz / rátuy podług twego S. á
[O]ycowskiego upodobánia / ku jey y społney
[n]aszey poćiesze / żebyśmy przez ćię porátowá-
[n]y poćieszeni będąc w tobie się sámym ćieszy-
[li] y weselili ná wieki wiekow. Uczyńże to /
[O]ycze dobrotliwy / dla chwały imienia twego
[ś]więtego / y dla przymnożenia wiernych chwal-

ców twych / ktorzyby ćię tu záczawßy w
śie chwalili / y tobie ſłużyli wiecznymi c
Wyſłuchayże nas / prośimy ćię / Oycze
niebieſki / przez Jezuſá Chryſtuſá / Syná
go miłego á Páná nászego / ktory z tobą
Duchem S. żyje y kroluje ná wieki wieczn

O UCZYNKACH, Y DOBRODZIEY-STWACH BOZYCH.

LVII.

O nieprzebráney dobroći Oycze / wi-
świeczny / wßechmogący Boże / ktoß w
wie uczynki twoje? ktoż wylicży? ktoż w
wi dobrodźieyſtwá twoje? pełne ſą nieb
miłośierdźia twego / pełna źiemiá łáſki y
ośći twojey. Tyś uczynił niebo y źiemię y
rze / y wßyſtkie rzeczy / ktore w nich ſą. Ty
wnym y niedośćigłym rozumem ſwym t
dasz y rządźiß wßyſtkim / coś raz ſtworzył
otwieraß ręke twoję / á náſycaß wßyſtko c
je podług upodobánia ſwego / y niemáß t
kiego ſtworzenia / ktoreby opátrznośći t
Boſkiey záżywáć znácznie niemiáło. Je
naznácznieyßa jeſt łáſká twojá / Pánie
człowiekowi / ktoregoś ná ſwoy S. obr
ſpráwiedliwośći y w świętobliwośći ſt
rzył / mową / dowćipem / rozumem obdárzy
Pánemeś go nád wßyſtkimi uczynkámi
ſwoich poſtánowił / poddawßy wßytko pod
gi jego. Oprocz tego / dobrze nam ná w
kim czyniß Ty nas ſam ſtrzeżeß. Ty zd
wiem / pokojem y wßelkimi potrzebámi m
śćiwie opátrujeß. W tobie náwet żyjemy /

...my śię / y jesteśmy. Ale jeszcze nie tu stá-
...á dobrotliwość twojá Boska. Gdyśmy bo-
...em przez grzech ćiebie nawyższego Dobro-
...ćiá nászego obrážili / śmierć á potępienie
...eczne / sądem twym spráwiedliwym / sobie
...użyli / tyś śie nád námi zmiłowáł / y syná
...n swego jednorodzonego ná świát dał / áby
...s we krwi swey uspráwiedliwił / od grzechu
...elkiego oczyśćił / gniew twoy ubłagał / z
...onnego przeklectwá / z śmierći y z potępie-
... wiecznego wyzwolił / wolą twoję S. nam
...áwił / nas doskonále zbáwił / y zá námi śię
...wsze żyjąc przyczyniał. Do tego / tyś nas
...uchem swym S. poświęćił / y znowu po-
...ził słowem prawdy. Tyś nas do poczetu wi-
...ych swych / á dźiedźicow wiecznego zbáwie-
... skutecznie przyłączyć raczył. Owa /
...leyszymi jesteśmy niż wszystkie zmiłowánia
...oje / y niż wszystká prawdá / ktorąś uczynił z
...mi sługámi swymi. Przyjmiże zá to wszyt-
...od nas ubogich dźiatek swych wdźięczność
...beczną przyjmi dźiękczynienie uniżone.
...e ustáwáy y nápotym Oycze dobrotliwy w
...ce swey ku nam. Dobrodźieystwo y miło-
...rdźie twoje niech poprzedzáją y kończą
...ystkie spráwy y potrzeby nász e / po wszystkie
... żywotá nászego. Nie wypuszczay nas z o-
...ki twojey Boskiey áż ná wieki. Pośilay nas
...ey drodze / zbáwienia / i Duchem twoym S.
...yśmy rozliczne dobrodźieystwá twoje / go-
...ie rozmyśláć / ćiebie zá nie przystoynie
...walić / y tobie áż do końcá w spráwiedliwo-
...i y świątobliwośći im dáley tym gorliwiey

ſłużyć mogli. A gdy przyydzie godzina roz
nia śię nąſzego z tym mizernym świátem/
broń że nas wiárą mocną y nádzieją w
koynym ſumnieniu niewątpliwą/ á duſze n
przyjmi w ręce twoje/ y przenieś do żyw
wiecznego/ ktory nam jeſt prawem dzie
cznym/ z łáſki twey odkazány/ y zápiſ
krwią nadrożſzą Syná twego milego Jez
Chryſtuſá Páná y Zbáwićielá náſzego j
nego/ z ktorym/ weſpoł y z Duchem S. ż
y krolujeſz/ Bog błogoſłáwiony ná wieki/

Za Kosciol Bozy.

LVIII.

O Pánie Jezu Chryſte/ Páſterzu nale
jedyna kośćiołá wiernych twych gło
y Zbáwićielu náſz doſkonáły/ ty ze wſzy
ná świećie narodow/ kośćioł wybra
ſwych nadrożſzą krwią twą kupionych/ sło
twym S. zgromadzaſz/ y przez Duch
poświęcaſz/ áby był domem Bogá żyw
ſłupem y utwirdzeniem prawdy/ w ktory
lud twoy włáſny/ á narod S. przemieſzka
y gorliwie náśládowáł dobrych uczynkow
ták świętego wiernych twych zgromadzen
owczárnie wiernych twojich/ y naześ ne
á z drog twych świętych obłąkáne owiec
głoſem Ewángeliey twey S. wezwáć y
ścíwie przyjąc raczył. Zá coć dźięki y
dy ſerdeczne nabożnie oddawamy. A prz
pokornie ćię prośimy/ dayże nam to z
ſwojey S. żebyſmy w owczárniey twojey
pliwie y ſtáteczńie zoſtawáją cz bawienny
twoy zgubi/ przed obcymi ućiekáli/ ćiebie ſ

ktorys jest jedynym wszystkich pásterzow
żeciem / chetnie słucháli / y zá tobą po-
ując / wiárę y sumnienie dobre áż do koń-
áchowáli. Day ábysmy prace święte
winnicy twojey / groszá z kaszki twey obie-
go pewni będąc / przysłoynie odpráwowá-
ebie chwalili / tobie wiernie służyli. Strzeż
ty sam mocą swą Boską przez wiárę ku
bieniu / á szárpáć y rozdzieráć nas sobie
om y swym okrutnym / á nieprzyjaciołom
m srogim nie dopuszczay / ktorzy náukę
prawdziwą z gruntu znieść / á ásną sło-
twego pochodnią cále zágáśić y wierne
alce twoje do szczętu potłumić y wygáśić
erne chwalce twoje do szczętu potłumić y
ádić gwałtownie usiłują. Pomiże się
o chwałę twoję / zástaw się o nas y okrzy-
nászę / miło Pánie. Wszákeś nam to obie-
ráczył / że kośćiołá twego / ná opoce á ná
sámym zbudowánego / y brany piekielne
przemogą / á iż nas owieczek twych / nikt z
twych nie wydrze / y nie zginiemy ná wie-
ostawáć się z námi po wszystkie dni / áż do
czenia wieku. Rátuy łodki kośćiołá twe-
á burzliwym świátá tego morzu pływá-
y / żeby jey chytrych / jádowitych y krwá-
rad / á złośliwych práktyk / popędliwe wiá-
nie pogrążyły / áni jey gwałtowne strá-
go prześládowánia náwáłności zátopiły.
dopuszczay winnice twey / ktorą szczepiłá
wica twa / niszczyć y psowáć wieprzom dzi-
á tyránnom okrutnym. Niech się rozkło-
at / y nápełni ziemię owocem pożądánym

wiáry/ nádzieje / miłośći / y wszeláki
świętych/ y uczynkow dobrych. Obtocz j
szod/ żeby zniszczona od zwierzá nie był
rem ognistym opátrznośći twey Boski
ćiemnośćiach błędow y niedowiárstwá
zostawáiących oświeć świátłośćią ston
go S. á przez poznánie prawdy wprow
społeczności kośćiołá twojego. Obt
rozproszone/ á przez chytrość szátáńską
dy záwiedźione owieczki rácz ná drogę
náprowádźić/ y do owczárnie kośćiołá
wprowádziwszy Duchem swym S. pos
utwirdzáć/ żeby w nim státecznie tr
nápotym od ćiebie/ y od poznáney á prz
prawdy twey z żadney przyczyny nig
odstępowáły. Miey pieczą o wszystkich
y o cáłym powszechnym kośćiele Chrześ
ском. Piástuny chwały twey gorliwe /
śniki sług twoch / y wszystkie Pátrony y
dźieje násze/ rácz w opiece swey S. chow
onym ná wszystkim hoynie błogosłáwić.
nas ze wszech niebespieczeństw y przećiwi
źiemskich doskonále uwolnisz / przeprow
nas w pokoju z łáski swey do domu O ca
go/ gdźie nam mieysce gotujesz/ do Miást
gá żywego Jeruzalem niebieskiego/ y do
ru świętych twych / gdźie nam krolestwo
czne sporządzáć raczysz/ żebyśmy ćię tám
nie Jezu/ Pásterzu nász jedyny / ku zácz
wiecznie chwalili/ pospołu z Oycem twy
Duchem S. z ktorymi w jedności Bostw
jesz y krolujesz święty y błogosłáwiony n
ki/ Amen.

A SLUGAMI KOSCIOLA BOZEGO.

LIX.

Wielki Pásterzu owiec/ Dozorco dusz ná-
szych / jedyne wszystkich pásterzow Xiążę/
wyższy domu twego S. sprawco/ y rządco
ie nász Jezu Chryste/ ty wiesz nalepiey/ já-
wielki urząd/ ná ktory powoływasz/ y ćię-
ktory wkładasz ná rámioná sług twojich/
y páść máją kośćioł twoy/ ktoregoś ná-
przez włásną krew. A przetoż ćiebie sáme-
usiliwie prośimy / ráczże nam / y cáłemu
tołowi swemu użyczyć umiejętnych/ ro z-
nych / wiernych / czułych / státecznych/
rządnych y bogoboynych Pásterzow/ Do-
ow/ Náuczyćielow/ sług y száfárzow Bo-
táiemnic twoich / ktoreżyby y z tymi spol-
toreś nam już przed tym dáć raczył/ mą-
ćią niebieską/ y Pism świętych zdrowym
zumieniem obdárzeni/ szczere słowo two-
ernie y rostropnie ludowi twemu opowiá-
/ przećiwnikom prawdy potężnie odpor
áli/ ich przekonywáli/ y ustá im zámykáli/
e wybránych twych náuki zbáwienney cá-
ią/ żywotá pobożnośćią/ y dobrym przy-
em przystoynie budowáli. Oświeć ich
chem twoym S. dárámi potrzebnymi oz-
/ ogniem niebieskim im dáley tym bárziey
zyi/ áby nas prostą á dobrą / y pewną do
otá wiecznego drogą ochotnie y umieję-
prowádźili / w błędách / y w grzechách
cych budźili / y od złego odwodźili.
ch pilnie strzegą / ktoregoś śię im po-
rzył dźiedźictwá / á owieczek nadroższą

krwią twoją kupionych. Niech ono nieſk
ne naśienie ſłowá twojego ná grunty ſ
dzkich z pochwałą Imienia twojego / y
wiennym pożytkiem rozśiewáją. Niech
pnych á ni ſtojących w rzadzie nápomi
bojáźliwe ćiesza ſłábe znaszáją / y tey
ſobą y wſzyſtkimi záchowują / zgorszenia
biegáją / y wſzyſtko w domu twym porz
y nieſkwápliwie odpráwują. Zjednay p
słowu twojemu w sercách wſzyſtkich tyc
rzy ich ſłucháją. Záleć ich ty ſam wſz
krolestwá tego ſtanom / áby u nich p
náuczyćiele mieyſce mieli: A dla nie
czności náſzey nie rácz odbieráć od na
świętych gwiazd / ſług y Dozorcow
twojego wiernych á czułych / broń w ich
ſpieczeństwách / w pracách świętych poś
błogosław / w krzyżu ćieſz / w prześlador
rátuy / mieśćimie y utwierdzay. Strz
chowáy nas / miły Pánie / złych ná w
twojey robotnikow / fałſzywey brácij /
dnych najemnikow / wilkow drapieżnyc
kych / ktoryches ty nie posłał / niewſtyd
ſámoſtáńcow. Wysłuchay nas / o nad
Pánie Jezu / páſterzu nawyżſzy / ktory d
dáry ludziom / y nápełniaſz wſzyſtko. A
śię zſtrudzonych y roſproszonych owie
niemájących páſterzá. Zniwoć w pra
wielkie / ále robonikow máło. Tyś P
żniwá / wypchniże prośimy ćię ná ożn
botniki ná żniwo twoje / á zpuſzczy tego
cá do kupy zebrawſzy owieczki ſwe / wpro
ſzczęśliwie do oney owczárnie niebieſ

z Oycem swym/ y z Duchem S. żyjesz y kro-
Bog błogosłáwiony ná wieki / Amen.

ZWIERZCHNOSC Y PRZELOZEN-
VA WSZELAKIE TEGO SWIATA.

LX.

Pierwsza.

Wiecznie błogosłáwiony / sam możny/
ieśmiertelny w świátłości nic przystę-
nieprzstájącey Krolu krolującyc / Pánie
ących / sprawco y rządco wszelákiey
zchności/ ty nas w słowie twym upomi-
rzez sługi swe raczysz áby przed wszytki-
ecżámi czynione były prożby/modlitwy/
żyny / y dziękowánia zá wszystkie ludzie/
ole / y zá wszystkie w przełożeństwie bę-
ábyśmy cichy y spokoyny żywot wiedli/
szelkiey pobożności y uczćiwości. Temu
emu rządowi twojemu z powinną po-
ściá/ y ochotną wdzięcznością/ podlegá-
wa/emy ćię serdecznie/ zá Zwierzchność
ś ćiáńską ktorąś nam dáć/ y onęś do te-
ásu dobrotliwie zátrzymáć raczył. Poy-
/prośimy ćię/ okiem swym miłośiernym
wierzchność nászę/ y ná przełożeństwá w-
ie tego świátá / á rácz ich nápełnić Du-
twym świętym / Duchem łáski/ mądro-
okoju/ sprawiedliwośći/ miłośierdzia/ y
mitwey Páńskiey. Niech ćię / niezwy-
ny niebá y ziemie Monárcho/ wszystkie y
nieysz tego świátá Stany Pánem swym
ą/ y tobie w bojáźni służą y ze drżeniem.
y przednie szukáją krolestwá Bożego y

ſpráwiedliwośći jego/ á ty im z łáſki ſ
wßyſtkich ich pracách y potrzebách
przydaway umiejętnośći/ śiły/ ſpoſob
y błogoſłáwieńſtwá twego świętego/
przyjmie pomnożenia chwały twey/
poſpolitego ßukáli/ y rządu przyſtoyn
wßelkiey ſpráwiedliwośći jáko napilni
ſtrzegáli. Ty ſam/ o Boże náß/ wkładay
rádámi ich kieruy ku twey S. chwale.
ſobie drogę wazą ſłowo twe S. y j
gruntách ſwych plác wolny ochotnie d
Niech będą gorącymi piáſtunámi y ob
cámi kośćiołá twego/ praw y wolnośći
czyzny náßey ſtrożámi wiernymi/ P
ludu im do czáſu powierzonego Doz
czułymi y pilnymi. Niechay dobrych/ r
nych/ cnotę y prawdę miłujących/ z po
ich ßánują y bronią/ á wßeláką złoś
ſpráwiedliwość/ bez względu ná oſoby/
wykorzeniáją. Niech będą wßyſtkim
y wizerunkiem pobożnośći/ miłośći/ ſt
śći/ y wßeldákich cnot świętych/ áby
Boże náß/ y z przełożonych/ y z tych/
ſą pod rządem ich/ miał chwałę y cześ
ktoś ty ſam godźien. Day im świę
dę/ jedność/ y miłość/ áby zgodnie z ſ
jąc/ miłośierdźia/ dobroczynnośći/ po
wßelkich obyczájow dobrych/ przyſtoy
śládowáli. Záczymby Poddáni w rz
w poſłußeńſtwie ich żyjący/ ćicho/ y ſp
żywot wiedli/ we wßelkiey pobożnośći
ćiwośći. Zmacniay ich przećiw Pogá

ſtkim tym / ktorzy dobre rządy twoje / y
á chwalebne chytrościámi ſwymi znieść
ią. Od zdrad / złośći / y chytrości nie-
áćiol ich / od rozerwánia żáłoſnego / y wa-
go nieſzcześćia broń ich / y miłośćiwie
way. Racz łáſkáwie weyrzeć y ná Pá-
á dobrodzieje chwalcow twoich / y ná
zchność mieyſcá tego / pod ktorey rámie-
ſwobodnie chwalemy náświętſze Imię
Racz ich nápełnić Duchem twym S.
im zdrowie dobre / w pracách y w potrze-
wſelákich hoyne pożegnánie y błogoſłá-
ſtwo ſwoje Boſkie / przymnażay im wiá-
pobożności / y w świętobliwośći utwir-
broń y záſczycay ze wſyſtkim domem ich
ſelkiego niebeſpieczeńſtwá: A oſobliwie
pieczny Krolu y Boże náſ / prosimy / zá
em Pánem náſzym / á Pomázáńcem two-
ácz go mieć w obronie twojey S. użyczay
y cáłemu nayáśnieyſzemu domowi jego
pia dobrego / y ſwego S. błogoſłáwień-
Wſyſtkie rády / zámyſły y ſpráwy jego
ſam Duchem ſwym S. zmacniay Tron
práwiedliwośćią / á ugruntuy Pánowá-
go bojáznią Imienia twego S. Niech
ſąd / ſpráwiedliwość / y miłośierdzie / á
n twoy S. pokoj w ſerce jego. Niech pod
liwym y długim Pánowániem jego zá-
ie pokoy / y kośćioł twoy prawdziwy
bierze z łáſki twey pomnożenie. Ráczże
yſtko uczynić / Boże náſ niebieſki / przez
nászego Jezuſá Chryſtuſá / ktory z to-
y z Duchem S. żyje y kroluje ná wieki
ow / Amen.

POD INTERREGNUM.

LXI.

Druga.

BOże wszechmogący/ wszytkiego świa
sto á ewolnowładny Monárcho/
przez środki ná to od ciebie zrządzone
obierasz / koronujesz/ zdrowie y żywot i
bliżą łáską swą pidstujesz. Ty im kro
pokić się podoba pozwalasz/ y znowu gd
chcesz Scepträ y Korony krolewskie c
odbierasz/ y żywotá pospołu y z krolest
pozbawiasz. Nie bez rozrządzenia y d
twego y temu krolestwu odięta iest teraz
niewdzięczności nászey/. Zwierzchność
bie nawyższa/ odięta głowá dáley tey R
pospolitey. Pohrzy iednák okiem mił
dzia twego / prosimy ćię Oycze dobro
ná tę koronę świeżo żáłosnym ośieroc
zásmucona/ ućieksz/ y práwica twoja Bos
depcząca / á zmiłuy się nád wszystkimi
A tym czásem/ poki Boska twoja mądro
mieysce zeszłego Páná / tego inszego z s
rámienia nie poda/ krolowy y sam miedz
mi w zgodzie / miłośći / y w rządzie do
wszystkich zátrzymaway/ y krolestwem si
w stanie śieroctwá iego miłośćiwie op
Zachoway ie od postronnych y domowyc
przyiaćioł/ od niezgod/ rozerwánia/ nájdá
wszelkiego niebespieczeństwá. Pohámuy
nie/ złość złosnikow pokoy pospolity św
nie wzruszájących/ pohánbi tych/ ktorzy
lebne rządy twe/ y práwá Oyczyzny t

rośćiámi ſwymi znieść uśiłują. Záſtoń
y wßyſtkie ludźie ſpokoyne/ ſkrzydłámi
rżności twey S. od zuchwáłych y krwie
żnących ludźi: bądź ſtróżem zdrowia/
iwego / dobr/ á nawięcey ſpokoynego ſu-
nia wiernych twojich. Bądź też z oſobná
áwym á miłośiernym opiekunem y obroń-
rawdźiwego kośćiołá twojego/ ſług y
orcow jego cżułych/y ſámych tych mieyſc/
ktorych śię ſpokoynie odpráwuje ſłużbá
á S. żeby śię lud twoy wierny tobą ſá-
ćießył/y w tobie śię Pánu Bogu ſwojim
chwalał ná wieki. A poki nie uśiedźie ná
nie krolewſkim ten ktoregoś nam w táyney
ie Boſkiey ſwojey od wiekow dáć z łáſki
náznácżył/ wyſadźże oſoby tákie dla ſą-
/y cżynienia ſpráwiedliwośći/ ktoreby
á/ powagá/roſtropność/ y grozá pohá-
áłá gwałty/y krzywdam wßelkim zábie-
/y wßyſtkie tey Rzeczypoſp. kąty/zá bło-
ktwieńſtwem twym/ ßcżeśliwie uſpokojiłá.
rychceś juz ná to wyſtawić racżył uzbroy-
mocą ſwą z wyſokośći/á bądź im w prą-
tych przytomnym łáſką y pożegnániem
Boſkim Skłońże też y ſpoſob ſercá Se-
row/Hetmánow/Rycerſtwá/y wßyſtkich
bw y obywátelow tey korony / y Páńſtw
ey należących/do zgody/miłośći/ y poko-
Rządź je y ſpráwuy Duchem twoim S.
o tym zgodnie myślili/mowili/rádźili / y
nie y roztropnie do ſkutku przywodźili /
było z pomnożeniem twey S. chwały /

y z zátrzymániem pokoju/ y rządu dob
w cáłym Páństwie tym/áby wszystkie cz
jego/y káżdy z osobná mógł się cieszyć z
práwá/á osobliwie z wolności y swobod
dnego sumnienia Racz że też to sam/mił
nie/ przez spolne y zgodne wszystkich st
głosy/z łáski swey/ ukázáć y podáć corr
krolestwu twemu krolá y Pomázáńcá tw
w ktoregoby sercu mieszkáłá záwsze bojá
mienia twojego S. ktoryby szczyrze mił
tych/ktorzy ciebie miłują/ y strzegą św
ustaw twojch/ ktoryby pilnie przestrzegą
koju/miłośierdźia/y spráwiedliwośći /
cym strożem y obrońcą będąc praw two
wolności Oyczyzny nászey y wszelkiey p
nośći. Zebyśmy pod długim y szczęśl
pánowániem nawyższey po tobie zwierz
śći nászey/ ćichy/y spokojny żywot wied
wszelkiey pobożnośći y uczćiwośći. Bo
to o co prosimy/ y nád to więcey / á c
widźisz być pożytecznego / y zbáwienn
Boże spráwiedliwośći y rządu dobrego,
gostáwiony ná wieki/Amen,

LXII.

Trzećia.

Po miánowániu y ogłoszeniu ś żo obránego Krolá.

Nawyższy niebá y źiemie Krolu/j
właycо wszystkiego świátá / Boże w
mogący / chwalemy náświętsze Imię t
iżeś nas przez ten czás smutny śierocтwá
szego/ po zwierzchnośći nászey / w rządźi

ju/nad spodziewánie wielu ich / dobrotli-
záchowal/y zá to z osobna/żeś nam tak w-
nie/ná mieyscu swym/serdecznie po;gdá-
ą/ á w rádźie twey Boskiey zdawna ná-
zona zwierzchność nawyższą / Páná y
ę w tym krolestwie/przez zgodne zezwole-
głosy jednostáyne wszystkich stanow/już
ściwie pokazáć/miánowáć / y podáć ra-
O dayże to/z łáski swey/pokornie ćię pro-
/żeby tátim był Pánem/ ktoryby śię słu-
názwáć mogł namiestnikiem wielkiego
á náßego/we wßystkim náśláduiącym ćie-
awyższego Krolá y podawcę swojego /
by miał spráwiedliwość Lotowę / gorli-
Fineessowę / ćichość Moyzeszowę/ pobo-
Dawidowę/męstwo Sámsonowę:ktory-
ył szczyrym miłośnikiem prawdziwych
śnikow twych/gorliwym twey S.chwały
nokorem/dobrych dobrodźiejem/ućiśnio-
obrońcą/wßystkich Oycem. Miey ty sam
ą o nim / o Boże náß/zdrowia mu dobrego
ay /á wßystkie rády / prace/ y zamysły
rostropne y bogoboyne szczęść y błogo-
/ ábyśmy pod dobrym/ długim/ y szczę-
ym Pánowaniem jego ćichy y spokoiny
t wiedli/we wßeláktiey pobożnośći/y ucz-
śći. Niechayże pod wdźięcznie świetną
ią / ktorąś mu ná głowę włożył/zákwi-
tronie jego / z chwałą twoją Boską/z po-
ą náßą / z dobrym Oyczyzny náßey kro-
á tego/ktoremu niech spokoynie y fortun-
oluje / będąc sam pod rządem krolestwá
o. Day/y spraw to wßytko / z łáski swey

ſkutecznie / o Krolu náß ná wieki pożegn
Amen.

LXIII.

Cżwarta.

Podcżás Koronáciey Krolewſkiey.

OWßechmogący Krolu Krolow / á wß
Zaſtępow Pánie / ktory w ſwych wła
rękách trzymaß ſerce y Sceptrá Krolo
wßyſtkich Monárchow ziemſkich / y one
potoki wod / gdzie y jáko chceß podług n
upodobánia twego S. obrácáć raczyß: A
kujemyć ſerdecznie zá ten miły pokoy / ſtr
opiekę twoję Boſką / ktoreyſmy przez ten
ßły czás záłoby y ośierocenia w zwierzch
kroleſtwá tego doznawáli z oſobliwey
twojey / á przytym y zá to / żeś nam dał
śliwie docżekáć dniá tego weſołego / y n
kiemu temu kroleſtwu pożądánego / w kto
mieyſcu dawną cnych Przodkow uchwa
leconym / przez ręce tych / ktorym ten
należy / kłádzieß ze złotá koronę / znák n
ſnictwá twego / ná głowę świeżo obrán
ogłoßnego Páná / ktoregoś ty ſam ná A
kroleſtwá tego poſádzić raczył. Z rąk
z wdzięczną ochotą y ußánowániem prz
nym onego przyjąwßy tobie go záś / Boż
dowiernie oddawamy / poruczamy / y
czną prozbą zá nim śię do ciebie po
przyczyniamy. Pomázżże go dziś / y
nuy przy znájomośći woli twojey ś. D
ſwym S. ktoregoby miał zá iedynego r
y do pobożnych zamyſłow ſwych ßczęśl
odpráwowánia przewodniká. Pomáż

y ukoronuy cnotámi / ták wyſokiemu ſtá-
i náleżącymi/mądrośćią/powagą/ dźiel-
ćią/ſpráwiedliwośćią/ y bojáźnią twoją
ktorąby uzbrojone ſerce ſwoje májąc nád
m drogą krwią Chryſtuſową odkupio-
/ á jemu do cżáſu powierzonym przyſtoy-
ánował/wyſtępne w uporze ich prętem że-
ym uſkromiájąc/ dobrym y w rządźie
kiącym łáſkę ſwą Páńſką ukázując / o-
broniąc/ćießąc/y przy nich śię záwße po-
ic opowiádájąc. Pomáżże go dźiś/y uko-
uy zacnym gronem bogoboynych/ßczyrych
rych/pilnych y cżułych Senatorow / kto-
by niepodeyrzáną rádą będąc wſpárty/
ſnádniey wydołáć mogł ćiężarowi temu/
ie ſam wiernym/y gorącym ſtrożem praw
ch/wolnośći/y ſwobod Oyczyzny náßey á
u dobrego w tey Rzecżyposp: nád ktorąś
ánem / y głową miłośćiwie poſtánowić
y ł. Pomáżże go dźiś/y ukoronuy zdrowi-
obrym / ogniſtym opátrznośći ſwey mu-
'y možną ſwą ręką Boſką/żeby od wßyſt-
niebeſpieczeńſtw ochroniony co raz to z
ßą Imienia twego S. chwałą w dobrym
nieniu / y w pomyślnych poćiechách tywi-
/y w nádźiejey nieśmiertelnośći/ y w ſła-
nienáruſzoney miedzy wßyſtkimi narody /
iátá tego trolmi/jáko nadłużey/jáko na-
oyniey/ jáko naforturnniey wßyſtkim Kro-
á tego obywátelom pánował/ ſercá ich w
śći ku ſobie ſkłaniał/y one ſobie chętne y
olne/ bez wßelkiey odmiány áż do końcá
śliwie zátrzymał. Nas też tym cżáſem /

Pánie y Boże náß wßechmogący/ ktoryś
Będę wam zá Oycá / á wy mi będ
zá syny y zá corki/ pod tym Krolem / á P
zánicem twoim chowáy w łásce swey/ w
ju/ y w hoynym swym S błogosłáwieńst
pożegnániu Niech śię y tu ná ziemi nách
ćiebie duße náße. Nie śię ućießy lud twó
mieniem twym názwány / z niebá śię wi
jącymi złotemi czásy/ w ktorychby zákwi
prawdá/ miłośierdźie / pokoy / y spráw
wość. Vsłyß/ miły Pánie/ głosy y serdecz
zdychánia dźiatek swych/ ktorży do ćiebie
dźie jedyney przyczyny/ y zasługi do skor
Jezusá Chrystusá/ pośrzednika y Zbáw
ká náßego nabożnie wołamy ták śię ser
usty dufliwie modląc/ Oycze náß/ ꝛc.

CZASU ROZNYCH POKUS, Y UTRAPIENIA.

LXIV.

Pierwsza.

Zmiłuy śię Pánie/ zmiłuy śię Boże /
łuy śię nád námi grzeßnymi/ nád grz
mi niesłußnie á niegodnie śię spráwuj
mi/ ále słußnie y godnie skaránymi Nád
śnymi ustáwicznie grzeßącymi/ á twoje
groźki y strżały co raz czującymi Będźi
li uważáć grzechy/ ktore nas trapią / wię
my godni / niż ćierpimy. Spráwiedliwy
Pánie / á niespráwiedliwośći nie znaß.
czym też cokolwiek ná nas dopuszczaß / c
wiek ćierpimy/ spráwiedliwie ćierpimy/ o
ze náß. O Pánie spráwiedliwyś ty/ ále y
łośierny, Miłośiernyś: bo choć nas nie b

nás możnie ſtworzył. Wpádliſmy, zginęliſ-
rze grzechy náſze/ tyś nas z dobroći ſwey
ráwił. Pewniſmy/ á nie omylnie / iż wiek
a náſzego nie zá ślepym ſczęśćiem śię to-
ále ty nim Pánie władniesz / ty rządziſz.
dziſz jáko ten/ ktory o wſzyſtkim pieczą
/ále nawiecey o Sługách twojich/ ktorzy
ieie wſzyſtkę ſwą w miłośierdziu twympo-
áją. Zácżym y my przed tobą upadamy/
e/Pánie/pokornie prośimy/ nie poſtępuy
ni podług grzechow náſzych / ktoremiſmy
w twoy záſłużyli. Cżyń z námi podług
śierdzia twego / ktore jeſt wietſze/ niż
chy świátá. Ty Pánie / ktory zwierzchu
eſz/wewnątrz ſtátecżney ćierpliwośći do-
ay / żeby chwałá twojá w uśćiech náſzych
ſtáłá. Zmiłuy śię nád námi/Pánie/zmi-
śię. Wſpomoż/ rátuy ná duſzy y ná ćiele.
oć wſzyſtko bo wieſz y możeſz wſzyſtko/Bo-
kogo ſtáwiony ná wieki/Amen.

LXV.

Wtora.

ſzechmogący Boże/ſtráſznego y wielkiego
Májeſtatu Pánie/ ktorego wſzyſtkie ſą
ſpráwy / ácz rozumem ludzkim nie ogár-
e/w ſzelkiey jednák nágány ſą cále prozne.
rozmáićie y wielą ſpoſobow wiernych
doświadczaſz/ dopuſzczájąc ná nich ro-
robny y pokuſzenia/nie ku zgubie y upadko-
le żeby ſłábość śił ſwoich znájąc/ o ſobie
/ y jáko naſkromniey rozumieli / á żeby
trzyż y utrapienia wiárá/miłość/nádzie-
átecżność y ćierpliwość ich / tym znácz-

niey śie okazáłá/ y inszym ná przykład
śládowániu wystáwiona y zálecona był
pośledniey sza pokusá/ domowy nieprzyj
własne ćiáło násze/ ktore nam śiłá nie
sow przynośi y w rozliczne nas affekt
żądliwośći wwodźi y wpráwuje. Swiá
ry wszystek we złym położony jest/ y te
grzech/á márnośći swe cukruiąc że wszec
do złego usługowáć/ y prawdźiwe wyzn
Ewángeliey S. ćiężko trapić zwykł. B
błędy/báłwochwálstwo/wymysły ludzkie
chy y zbytki Pismu S. przećiwne słow en
żym jáśnie przekonywáją/ y od towárz
báłwochwálcow pilnie ustępują/ pod t
záraz nieprzyjaćiele prawdy chytrymi s
práktikámi doły kopią/ Zwierzchność n
podburzáią onych nienawidzą/ lżą/ s
cą/prześládują/ ná gárdło/ uczćiwą st
wolnośći/y dobrá ich tyráńsko nástępuj
pokoju im żyć/y podług sumnienia/tobie
mu/ Bogu nászemu służyć nie dopuszc
Náwet y mieyscam ná ktorych śię szczera
ją chwałá odpráwuje nie folgują/ one b
pałą/ pustoszą/ y z gruntu je prawie
czyc y cále wszędźie znieść usiłują. Po
ich do ták srogiego okrućieństwá/ bez n
wątpienia/ on smok wielki/ wąż stároda
od początku sámego mężoboycá/y oćiec t
stwá/Dyabeł/ ktory zwodźi wszystek świ
jáko lew ryczący obchodźi szukájąc kogob
żárł/y ktory wszelkimi pokusámy náćier
dowićie ná wszystkich nas/áby nas przez
dy y chytrośći swe do błędow/grzechow/t
ciw/y ostátniego zginienia przywiodł. Z

Pánie / y ßczerze wyznawamy / że cokol-
ćierpiemy/dla grzechow náßych/ktorymi
żeſto y ćieſko obrazamy / ſłußnie y ſprá-
liwie ćierpiemy/wßákże jednák / iżeś jeſt
miłośierny / y litośćiwy nie rychły do
wu á obfity w miłośierdźiu y w praw-
pokornie prośimy / o Oycze miłośierdźia/
oże wßelkiey poćiechy / zmiłuyże śię nád
i/odpuść grzechy náße/á bądź nam miło-
o. Broń nas ty ſam/ćieß wſpomagay/ nie
ußczáiąc ná nas większego pokußenia niż-
rewkość náßá znieść mogłá. Ciáłá náße
bedą wdźięcznym przybytkiem/y miłym
mießkywániem Duchá S. Wykorzeń z
wßyſtkie żądze/ nierządne myśli/ ſkłon-
ć do grzechu y weßelákich złośći/á day złá-
wey / bysmy przez ćię wyzwoleni będąc od
chu/w nowośći żywotá nápotym chodźili/
wiáłi członki náße ná ſłużbę ſpráwiedli-
ći z chwałą twą ku poświęceniu. Swiá-
go wßelkie márnośći y pożądliwośći jego
ydź nam ty ſam / miły Pánie/á w poko-
obrego ſumnienia miłośćiwie záchoway.
ßyſtkie gdźießkolwiek ſą utrapione kośćio-
twego członki/ á z oſobná dla wyznánia
y S. prawdy nędzne y żáłoſnie śćiśnione
ánie rácz ſam możnie wyzwolić / y onych
ecznie ućießyć y bronić. A jeſliże śię twey
kiey woli dłużey ich mieć w utrapieniu po-
a/ posiłayże ich ty ſam mocą ſwą z wyso-
ći / y utwirdzay w wierze y w ſtáłecznym
ienia twego S. wyznániu / áby krzyż ten
yliwie znośili/ boy dobry bojowáli / bieg

wykonáli/wiárę y ſumnienie nienáruſzone
chowáli/á potym one niezwiędłą koronę ſp
wiedliwośći z łáſki twey ná wieki otrzym
Nas też z więźienia y niewoli grzechow/y
kus záłoſnych z łáſki ſwey im dáiey tym
cznie uwalniáiąc przy pożądáney praw
wego nabożeńſtwá wolnośći z chwałą
S. zátrzymaway. Niech Zbory wier
twych pokoy wſzędzie máją/ krzewiąc ś
zmacniáiąc w boiáźni twoiey y w poć
Duchá S. W lichych oſobách náſzych nie
puſzczay prawdy nieprzyiaćiołom tłumić
wángeliey twoiey S. A ieſliby ś też t
chćiał y ná nas dopuśćić dla ſwey S. ch
ky upalenie iákie/ućiſk y prześládowánie/
śię y dowiernie ná twą S. wolą podawa
tylko ty nam doday potrzebnego rátun
niebá/ zmacniáiąc umyſł náſz w ćierpli
śći y ſtátecznośći przy raz poznáney y p
iętey prawdźiwey wierze. Od roſpáczy t
wątpliwośći o miłośierdźiu twoim mo
śiłą ſwą záchoway nas. Przymnoż
prawdźiwey wiáry/ y nádźieie pewney
ſtrwożone grzechámi ſumnienie náſze Duc
ſwym S. przez nábożne uważánie dro
obietnic twych przez modlitwy gorliwe/
uczynki dobre ſkutecznie ćieſz y umacn
Przyoblecz nas ſam w onę zupełną zbroię
ię Boſką/ ábyſmy mogli ſtáć przećiwko z
dzkam dyabelſkim/y im dáć odpor w on d
zły/á wſzyſtko wykonawſzy oſtáć śię. Prze
biodrą náſze prawdą/ á oblecz nas w pán
ſprawiedliwośći. Day byſmy chodźili w
ſtuſzeńſtwie Ewángeliey pokoiu. A nádew

dodáy ferecomnáßym tarcze wiáry/ktorą
my mogli wßytkie strzáło ogniste onego
śnitá Dyabłá zágáśić. Włoż ná głowy
ße przyłbice zbáwienia. Słowem twoim/
o mieczem Duchownym po obie stronie o=
m/ day ábyśmy wßystkie pokusy nieprzyjá=
naßych wßystkich meżnie rozgromili/ á z
zwyćięstwo y triumf pożądány ßczęśliwie
ieśli/w modlitwie y prozbie ná kázdy czás
jąc pod chorągwią Jezusá Chrystusá/ dá=
żywotá/ y Hetmáná niezwyćiężonego/
yśrzednitá náßego jedynego/ ktory z tobą
cze niebieski/ y Duchem S. żyje y krolują
g błogosłáwiony ná wieki/Amen.

LXVI.

Trzećia.

Dobrotliwy Boże/ pośilenie ustawáją=
cych lekárzu chorych/poćiecho smutnych/
sdo záfrásowánych/ućieczko opußczonych/
ocniku niemocnych/ żywoćie umieráją=
y/Boże ćierpliwośći/Oycze wßelkiego mi=
erdzia/ y wßytkich poćiech dawco jedyny.
záśmuecaß y poćießaß/zábijaß y ożywiaß/
ìaß y wyżßaß/ bijeß y záwięzujeß rány/
obą zkładaß/y znowu leczyß á uzdrawiaß/
odziß do grobu y wywodziß. Czujemy to/
ierze z żalem ferdecznym wyznawamy/żeś=
ten krzy/smutek/ utrapienie/ plagi y rozli=
e pokußenia/ktorymi nas podług woli y upo
ánia swego Boskiego dotykaß/grzechámi
jimi sprawiedliwie zásłużyli. Ale jednák
omni sobie/pokornie prośimy/ ná wielkie
ośierdzie twoje/ á ná krewkośćy mdłeać

náßé. Nie dopuſzczay więcey y dłużey ut
pienia niżeli my nędzni á grzeßni znieść
żemy. Day nam y to utrapienie/y inne wß
kie náwiedzenia twoje / jáko Oycowſkie t
ćwiczenie/mile przyjąć/y ćierpliwie znośi
w milczeniu y nádźieiey dobrey rátunku/
ſpomożenia/poćiechy y pożądánego wybá
nia od ćiebie oczekawáć y ſkutecznie dogn
przez Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá/Am

LXVII.

Czwarta.

Dźiękowánie zá wybáwienie roznych pokus y utrapienia.

O Ycze miłośierdźia / Boże ćierpliwe
y wßelkiey poćiechy / ktoż wypowie ſ
twoje niewybadáne? kto godnie wysłowi n
kie á nie ogárnione miłośierdźie twoje?
bijeß y záwiezujeß rány/ty choroba náwie
y uzdrawiaß/ unizaß y wywyżßaß/ záſmu
y ćießyß / ubożyß y zbogacaß / zábijaß y
wiaß/ do grobu y ćienia śmierći wprowad
y wyprowadzaß. Ty grzechy odpuſczaß/á
wuſwego ná wieki nie chowaß. Ty śię da
ználeść tym/ktorzy ćię ßukáją/y do ćiebie
z wiárą żywą y pokutą prawdźiwą ßcz
náwracáją. Tyś był y nas/Boże náß/krzy
y utrapieniem ćięßkim dotknął/y zewßad
wie żalem ſerdecznym á ſmutkiem żáloſ
ogárnął podług ſwego S. upodobánia.
znájąc coſmy zá ulepienie / pámiętájąc
to/żeſmy prochem źiemie á biedną gliną /
ześ śię użalił/w ſmutkuś nas żáloſnym p
był/w trzyżu porátował/y że wßyſtkiego t

y niebespieczeństwá wydźwignąć skute-
racżyk. Owa / dobrodźieystwo y miło-
dźie twoie poprzedza y prowádźi nas /
ie / y ty sam wszystkie spráwy y potrzeby
koronujesz miłośierdźiem y wielką lito-
swoją. Miłośiernyś jest zájiste y lito-
y Pan/nie rychły do gniewu/y wielkiego
śierdźia. Nie według grzechow nászych
odźisz śię z námi / áni według niepráwo-
odpłacasz nam. Abowiem jáko są niebiosá
kie nád źiemią/ták jest utwierdzone miło-
dźie twoje nád tymi/ ktorzy śię ćiebie bo-
A jáko dáleki jest Wschod od Zachodu/
dáleko oddaliłeś od nas przestępstwá ná-
Błogosłáwże tedy duszo nászá Pánu / y w-
kie wnętrznośći násze Jmieniowi jego S.
osław duszo nászá Pánu/á nie zápominay
stkich dobrodźieystw jego. Niechay będźie
alone miłośierdźie Bogá nászego ná nie-
ná źiemi od nas y od wszystkich świętych
/ od wiekow áż ná wieki. Użyjże y nápo-
podobney y zwykłey dobroći swey á miło-
dźia/Pánie: A jáko ma litość Oćiec nád
kámi/ ták y ty nád námi miey litość/
ád wszystkimi / ktorzy śię ćiebie boją / y
iętáją na przykazánia twoje / áby je czy-
. Posiłay y utwierdzay ty nas sam Du-
n twym z niebá w káżdey dobrey sprá-
/ y rátuy we wszelkiey potrzebie nászey
stuy śćieszki násze/ á prowadź nas gośćiń-
n sprawiedliwośći áż do onych rádośći y
osz wiekuistych w krolestwie niebieskim/kto-
nam zgotowáł Syn twoy miły á Zbáwi-
l nász jedyny/ ktory z tobą Oycem swym/y

z Duchem S. w jednośći Boſtwá żyje y
luje/ Bog błogoſłáwiony ná wieki/ Amen

CZASU WOYNY.

LXVIII.

Pierwſza.

WSzechmogacy Boże/ Krolu krolo
nawyżſzy Rządco wſzyſtkich Pań
kroleſtw/ ktory władaſz ziemſkimi nar
á woyny ſam dopuſzczaſz y ſpráwujeſz w
upodobánia woli ſwojey/ ktorego mocy ż
ſtworzenie zprzećiwić śię nie może. Tobie
śnie należy karáć grzeſzniki/ á podnośić
dkey pokutujące. Záchoway y wybaw n
Oyczyznę náſzę/ uniżenie ćię prośimy/ z
mocy srogich á okrutnych nieprzyjaćio
ſzych/ pohámuy ich hárdość/ uſkrom złoś
zgrom ich zdrády y chytrośći/ ábyſmy ob
Boſką twoją będąc obronieni od wſze
niebeſpieczeńſtw záwſze záchowáni byli
wychwalániu náświętſzego Imienia tw
O Boże wſzelkiey poćiechy/ Oycze miło
dźia ſzáfárzu łáſki y wſzego błogoſłáwień
błogoſław krolowi Pánu náſzemu y wſzyſ
Rádam dobrym y ſpráwam jego/ rząd
Duchem twym przenaświętſzym/ tákże H
ny jego/ y wſzytkie woyſká jego. Ćwicz y
wuy ſercá y ręce ich ku bojowi. W naro
náſzym day zgodę/ jedność/ miłość/ poſłu
ſtwo y ſpráwę dobrą. Rády nieprzyjaćio
ſzych zámieſzay. Day zwyćięſtwo nád ſr
y okrutnym narodem/ ty ktoryś jeſt
go zwyćięſtwá dawcą/ á żádni żywotá
ſzego pod ſzczęśliwym y długofortunnym

wániem Królá Páná nászego á Pomá-
ká twego obdáruy nas pokojem pożądá-
n y blogosłáwieństwem twym świętym.
raw (o z łáski swey) / o Boże nász / prze
roższą zasługę Syná twego miłego / Pá-
Zbáwićielá nászego jedynego / który z tobą
Duchem S. żyje y króluje ná wieki wieków /
en.

LXIX.

Wtora.

Boże w sądách twych strászny y groźny /
tyś od początku świátá ná przestępce lek-
myślne Zakonu twojego wylewał gniew
y spráwiedliwy / karząc ich wielą rozmái-
plag twoych / áż y woyną y mieczem nie-
jáćielskim krwáwym / który jest rozgą po-
miwośći twojey. Tyś y ná nas teraz strá-
rozgę podniosł / Pánie / przywiodszy z dále-
á nas narod srogi y okrutny / który już mie-
swego dobywszy krew rozlewa niełutośći.
/ y okrutnie morduje wszystkich których je-
zásiąc może. To my nędzni / y zewsząd
ożeni y utrapieni słysząc / coż rzeczemy in-
o jedno / iż nas spráwiedliwy Boże podług
świedliwych sądow twych / spráwiedliwie
esz. Tobie / tobieśmy bowiem sámemu zgrze-
/ y złość przed oczymá twojimi uczynili.
zeszylismy / y przewrotnieśmy czynili / nie-
znieśmy się spráwowáli / odporniśmy byli
woli twojey / y nie słucháliśmy sług two-
/ którzy mawiáli do nas w Imieniu two-
y do wszystkiego ludu ziemie / przetożeś ná
wylał gniew twoy y przywiodłeś ná nas
wielkie złe á karánie twe spráwiedliwe. Wi-
że wiedząc / żeś ty jest Oycem miłosier-

dźia y Bogiem wßelkiey poćiechy/od ſpráw[iedliwośći]
dliwośći twey do wielkiego śię miłośierdźia
twego duſtliwie y pokornie ućiekamy. Odp[uść]
Pánie/odpuść winy y przeſtępſtwá náße/[y]
gniewie twym ſpráwiedliwym dla grzech[ów]
náßych nie zátracay nas. Wſpomni ná m[iło]
śierdźie twoje/ odwroć káſkáwie rozgnie[wánie]
czywośći twojey/ á dźiedźictwá twego nie
kaway ná łup y pohánbienie nieprzyjaćio[ł twoich]
ßych. W naśći zájiſte nie máß żadney m[ocy]
przećiw mnoſtwu ták wielkiemu/ktore prz[yszło]
ná nas. Nie wiedząc tedy coby czynić/to
tylko zoſtawa/ ábyſmy oczy náße obroćil[i do]
ćiebie Páná náßego. Powſtańże Páni[e]
zmiłuy śię nád námi. Zetrzyi moc nieprz[yjá]
ćioł kośćiołá twego/á rozproß ich w moc[nym]
rámieniu ſwym/áby poználi/iż nie máß in[ßego]
coby walczył zá námi/jedno ty ſam Boże
jedyny/ná wieki błogoſłáwiony/Amen.

LXX.

Pierwſza.

Dźiękowánie zá pokoy, z pr[ośbą] o záchowánie jego ná czáſy dálſze.

O Wielki miłośniku y ſpráwco jedyn[y]
dźiecznego pokoju/ Pánie Boże ná[d]
ßechmogący/ ſerdecznie y unizenie dźi[ęku]
jemy/żeś nas do tąd y Oyczyzne te náße
w pokoju pożądanym/ miłośćiwie zácho[wać]
raczył. Niegodniſmy ták znácznego do[bro]
dźieyſtwá twego. Mnieyßymiſmy zgoła
wßyttie zmiłowánia y niż wßyſtká pra[wdá]
twojá/ktorąś ty uczynił z námi nieużyteczn[ymi]

ſługámi ſwymi O niechże ten wielki y bár-
rogi łáſki twey upominek uważáć jáko śię
żi y chcemy y umiemy / błagáiąc Máje-
twey S. zá grzechy náße prawdźiwą po-
ą / y z wiáry żywey popráwą żywotá ſkute-
ą. Niech pokoju tego ná chwałę twoję / y
chwalebne obyczájow náßych odnowienie
ſtoyne záżywamy. Pokarałeś inße naro-
rogimi woynámi / okrutnymi mordámi / y
ułośćiwym krwie Chrzećiáńſkiey rozlewá-
n. Z námi śię jednák łáſkáwie obchodźiß /
że nam folguieß / y nie ſkwápiaß przećiwko
t z ták ſtráßnym ſądem ſwym z oſobliwey
wie dobroći twojey. Nie náßá jáka godność
ſługi / ále ßczyra łáſká twojá / Boże náß /
práwuje / zá ktorąć powinny pokłon che-
w duchu uniżonym oddawamy. A
ytym záraz nabożnie y duſliwie prośimy /
odeymuyże nam y ná dálße czáſy ták mi-
pokoju dla niewdźięczności náßey. Vcho-
nas y cáłą tę náßę Oyczyznę miłą od
owych rozruchow / zámießánia y rozer-
nia wewnętrznego / od wojen nieprzyjaćiok
ronnych y wßelkiego niebeſpieczeńſtwá.
tchni Duchem pokoju nawyżßą po tobie
erzchność náßę / Kroiá Páná náßego miło-
wego y Senat tey korony z Páńſtwy do-
należącymi / day im zdrowie / y pożytę-
e rády y ſkutek ich ßczęśliwy. Niech śię
rześćiánie ſámi nád ſobą nie páſtwią / y w
miech śię Pogáńſtwu nie podawáją. V-
m nieſpokoyniki wichrzące / á cáłość kro-
wá tego tárgáiące y krwie prágnące ludźie
amożnieyßy wßech wiernych obrońco / o

ſtrożu náß napewnieyßy/ y wßyſtkich utr
nych ochłodo iedyna/záp omniarßy wßyſ
ktorymiſmy ćię przez wßyſtek wiek żyćia
go gniewáli/ ſproſnośći grzechow náßch
chowayże nas w pokoju miłym zá dni náß
ábyſmy w pokoju żyiąc / y prace wezw
náßego w pokoju uczćiwie odpráwu
ćiebie w pokoju chwalić w pokoju dobrego
nienia z tego świátá zßedßy/do onego ni
ſkiego pokoju wiecznego doſtáć śię ßcześ
mogli. Cożdarz łáſki ſwoyey/ Boże pokoju
pliwośći y wßelkiey poćiechy/ dla chwały
nia twego S. y pożytku kośćiołá twojego
jedynego Pośrzednika y Zbáwićielá náß
Jezuſá Chryſtuſá/ ktoremu z tobą / y z
chem S. niech będźie chwałá ná wieki/ A

CZASU GLODU, Y ZBYTNIEY DROGOSCI.

LXXI.

Pierwſza.

WSzechmogący / miłośierny/ y ſprá
dliwy Boże/ Oycze náß niebieſki/ ty
pokarm dawaß wßelkiemu ćiáłu/ otwiera
ß twoję á náſycaß wßytko co żyje wedłu
podobánia twego. Ty pyche mocy złych
ßyß przeſtępce przykazań twych rożnymi
gámi náwiedzaß/ y niebo nád nimi/ jáko z
zo/ á ziemię jáko miedź wyſtawiaß / żeby
wniwecz obroćiłá praca ich/ y ziemia ich
wydáłá użytku ſwego / y drzewá ziemie
podáły owocu ſwego. Tyś niekiedy groźił
poſłuśnemu ludowi ſwemu / żeś wiał złam
laſkę á podporę chlebá / á iż chleb jeść m

wagę/w fráſunku/ á jedząc niendjeść śię/
więdnąć w gniewie twym dla grzechow
ch. Podobnie y nas teraz dotknęłá ręká
á Boſka. Sturczeni y zewſząd ściśnieni-
ſmy niedoſtátkiem pożywienia/ głodem
kim/y wßytkiego wielką bárzo drogośćią:
żeyś już bowiem ćierpieć nie mogł zkego
ſwych używania/ zbytkow/márnotráct-
y rozliczney niewdźięczności náßey. Zie=
náwet dáley znieść nie mogłá niepráwo-
náßey/ áni słońce więcey pátrzyć mogło
ozną ſproſność grzechow náßych. Dla te=
ſpráwiedliwym ſądem twym wßyſtkie
nie żywioły powſtáły ná pomſtę przeći-
nam. Owo/ cokolwiek ćierpimy dla wno-
przeſtępſtw náßych ſłußnie y ſpráwiedli-
ćierpiemy. A wßákże wiedząc żeś ty jeſt
miłośierny/ y litośćiwy/ nierychły do=
wu/ á obfity w miłośierdźiu y w praw=
do ciebie ś'ę w duchu ſkruſzonym á ſercu
onym/ y ſtrapionym ktorym nie gárdźiß/
rnie náwracamy/ y ćiebie dufliwie pro-
y/ zmiłuy śię nád námi/odpuść złośći ná-
á bądź nam miłośćiw. Ulituy śię ludu
o ćięßkim głodem/ y drogośćią dźiwnie
ząd ściśnionego y znędzonego. W popę-
ośći twojey nie náćieray ná nas/ á w
wie twojim nie karż nas. Oddal od nas te
y do pożywienia náder trudne/ á látá ży=
weſołe przywroć nam. Otworz znowu
áwie/otworz przez grzech náß záwártą w=
mocną rękę twoję. Tyś rzekł/tyś Boſkim
em ſwoim nam obiecáć raczył: Ja was
ę záraz z żywotá/ y piáſtuję záraz od ná-

rodzenia. Ja sam was áż do stárośći / y
ſem áż do ſedźiwośći nośić będę. Jam
uczynił/ ja też was wybáwię y opátrowá
dę. Wspomniż/ o Pánie/ ná Oycowskie obi
ce twoje á w tym żáłosnym náwiedzeniu t
ućiecz y podeprzyi nas. Doznawáli
námi Boskiey opátrznośći twey pod czás
du Zydowie ná puszczy/ Dániel/ Eliasz/ El
Prorocy/ y inszy. Wszystko stworzenie n
opátrujesz/ aż y kruczętá młode gdy n
wołáją w niedostátku swym. A dopiero
opuszczasz spráwiedliwego/ áni dopuszczas
śieniu jego żebráć chlebá. Owá nie mász
dostátku bojącym śię ćiebie. Tym/ ktorzy
szukáją/ Pánie/ nie będźie schodźiło náw
kim dobrym. Nieprzebránec są y teraz
by niebieskiey szczodrobliwośći twey/ án
dotąd skurczona ręká twojá / ábyś y na
chowáć nie mogł. Poyrzyże miłośierny
kiem swym ná lud twoy głodem zmorzony
łáskę swą y zlitowánie pokaż nam. A
masz wolą dłużey nas mieć y teraz ná pro
swych / Pánie / ná baczenie y rozrząd
twoje Boskie zpuszczamy śię cále/ tylko t
niegodnych sług swych do końcá nie opuszc
áni nam day żáłosnym głodem mizernie u
ráć. Odrobiny jeszcze z dostátkow od ć
użyczonych zbywáiące rozmnoż/ á y tá
trochá / z łáski y błogosłáwieństwá t
w wielki y nieprzebrány dostátek/ rozmni
na będźie. Záchoway nas od rozpáczy y
pliwośći o Boskiey opátrznośći twey /
lay nas krewkich y utwirdzay Duchem ś
S. żebyśmy y w tym niedostátku wielkim

y o głodźie / státecznie y nieodmiennie
mi szczyrym służyli/ záchowująćci wiáre y
nienie dobre áż do końcá. Porusz przytym
ą swą z niebá domiłośierdźia serca Pánow
yśćiáńskich y wszystkie możnieysze y bo-
e tego świáttá stany/ áby z dostátkow swych/
ych częstokroć z grzechem záżywáją bliźnich
h szczodrobliwie rátowáli / y chlebá swego
oniákym chętnie udźieláli/ łáski y błogosłá-
stwá twego Boskiego uprzeymie wdźię-
będąc. Day przytym duszy nászey pokarm
ktory nie ginie/ ućiesz nas słowem twojim/
rámi Duchá twego S. nápełń nas/ á po
erći day nam być uczestnikámi krolestwá
ieskiego/ gdźie już żaden głod żadna nędzá
dostátek nie przypádnie ná wiernych twych.
żże to wszystko uczynić dla Jezusá Chry-
á / Páná y Zbáwićielá nászego / Amen.
cże nász/ etc. LXXII.

Druga.

źiękczynienie zá zniesienie czásow głodnych, y drogich.

Nieprzebrány w dobroczynność/ y dźiw-
nie baczny ná utrapionych Boże Oycze
niebieski/ dźiękuiemy ć serdecznie/ żeś bę-
rozgniewány ná nas odwroćił zápálczy-
ść gniewu twego/ ućieszyłeś nas/ y w wiel-
potrzebie á niedostátku nászym / ktorymę-
dotąd żáłośnie óćiśnieni y zásmuceni by-
áskáwieś nas wysłuchał/ y czásy nam po-
áne dobrotliwie znowu przywroćić raczył.
howayże nas/ miły Pánie/ żebysmy tey wi-
łáski twey źle nie záżywáli/ w bogáctwách

niepewnych nádzieje niepokładáli/ á ni ic
zbytek márny / y pogrążenie bliźnich ná
wysoko o sobie rozumiejąc nigdy nie obra
Ták w prawdźie czynić zwykli synowie
mnośći wieku tego/ mowiąc : Podźmy
ochotnie záżywaymy tego co mamy / żá
nas niech nie opuszcza rozpusty nászey / r
dy zostawiaymy znáki wesela. Abowiem t
los/to cząstká nászá. Vćiśnimy ubogiego
wiedliwego /gdyż nam jest niepożyteczny
szo/masz wiele dobr złożonych ná wiele lat/
poczyńże/jedz/pij/bądź dobrey myśli: ále
ty uchoway/o miłośierny Boże/tákowego
du y záślepienia wzłośći. Niech nigdy/y w
wiek szym szczęśćiu y obfitośći nie zápom
my ná ćie Páná Bogá swego / ktory nam
wszystkiego obfićie ku używániu dodawasz. N
ći powinną wdzięczność z wiáry żywey
ktnie wszelkiego czásu oddawamy / gotow
dąc y wszystkę co z łáski twey mamy opuśći
chwały naświętszego Imienia twego. I
wiernym sługom twym / y wszystkim bliż
nászym rátunku nászego potrzebującym
nam do száfunku powierzonych ochotnie ud
lamy. Abowiem śie ty w tákowych dobroc
nośći y udźielánia ofiárách kochasz / o P
nász. Niech będźiemy bogátymi w uczynk
bre w wiárę prawdźiwą/w miłość uprzej
w spokoyne sumnienie y w nádźieję nieśm
telnośći/skárbiąc sámym sobie grunt dobr
przyszły czás / ábyśmy z osobliwego dáru
go dostąpili wiecznego żywotá w Chryst
Jezuśie Pánu nászym/ktory z tobą / y z
chem S. żyje y kroluje ná wieki/Amen.

...ASU MOROWEGO POWIETRZA.

LXXIII.

Pierwſza.

Boże/ ktory w rádách ſwoich nigdy nie
błądźiß/ y cokolwiek czyniß/dobre to wßyt-
...bre y bez nágány przeſtáwne miedzy námi
...woich dźiećká/ znáczne y náwiedzenia/ z kto-
...jedne nád záſługi náße z miłośierdźia
...o/ drugie z ſpráwiedliwośći dla przewi-
...a náßego pochodzą. Niemáß/ Pánie/ nic-
...nic czegobyś ty nie ſpráwił. Ty czyniß
...łtość/ y ſtwarzaß ćiemnośći/ ty ſpráwu-
...okoy/ y ſtwarzaß złe. O Boże zbáwienia
...go/ co do śiebie jáwnie widźimy/ y w czym
...umnienia náße przeświadczáją/ do tego
... ná twoję S. chwałę á twarzy náßych
...tydzenie chętnie y teraz przyznawamy.
...kiey plagi morowey/ ktorey z ſąśiádámi
...mi w zágniewániu twoim doznawamy/
...by náße włáſną przyczyną/ te/ te/ ách nie-
...ß twoje Oycowſkiey miłośći pełne ſerce
...s odwroćiły. Te ćiebie łáſkáwego Oycá
...źiego ſurowego nam odmieniły/ te miedzy
... y tobą rozdźiał uczyniły y do nieodźáło-
...ego rozwodu przywiodły/ te z ukocháných
...w twoich/ wyrodkámi nas poczyniły. Z-
...ßyliſmy o ſtrożu ludzki/ coż czynić mamy?
...do nog twoich porzuceni grzeßnicy/ á ſłu-
...ieużytecżni złośći ſwe uprzeymie wyzna-
...my/ one ſerdecżnie opłákuj:my/ o ich odpu-
...nie dla wnętrznośći miłośierdźia twego
...wie y pokornie prośimy. Wżalże śię śmi-
...ney przygody/ ulituy śię żáłoſney zguby

náßey. Rzuć jáko munßtuk słowo tw
Anjołá ktory nas tráci/ hámuy gniew
ßczony/záchoway miecz swoy wyćiąg
złoż z futu tęgiego strzały záhártowán
kierz odkorzenia drzewá odeym/pofolguy
ábyśmy co ochłody y pośiłku uczuli. Pr
nas w łáskę/niech śię náćießemy skutkie
wá twojego/ktore nas w tym upewnia/
jest ktory ránisz y leczyß/ zábijaß y ożyw
Zdawnáś ty dobry Pánie/y z tąd tę man
dźieję niewątpliwą/ żeś też prętki do p
wánia miłośierdźia. Nie nowiná tobi
cze náß niebieski/ubiwßy pogłaskáć/zásm
ßy poćießyć/ rozkwiliwßy do śiebie łás
przygornąć y przytulić. Mamy stáłą n
ję/y mocnie wierzymy/że to nießczęśćie
łomne/álbo śię nas nie imie y przybytko
ßych/álbo wrychle zá łáską twoją moc st
y cáłe ustánie. Wßákże byś nas/Pánie/
y zábić chćiał/przećię my w tobie ufáć n
ki nie przestániemy. Choćbyśmy też chodz
dolinie ćienia śmierći/ nie będźiemy śi
złego. Abowiemeś ty z námi/y będźieß n
ki wieczne/Amen.

LXXIV.

Wtora.

PANJE Boże wielki y strásßny/nieb
mie/powietrzá/ żywiołow/ ludźi/y n
kiego stworzenia nawyżßy Rządco/ktory
chy rodźicow w trzećim y w czwartym p
niu karzeß/á czyniß miłośierdźie nád ty
mi tych ktorzy ćię miłują y strzegą przyk
nia twego. Zgrzeßyliśmy / y przewrotni

li / y niezbożnymiſmy śię grzeſzne grzee
rodźicow dźieći ſtáli. Nie używáliſmy
twego y Swiątośći zbáwiennych przy-
ie/y czeſtokroćieſmy ich lekkomyślnie zá-
pwáli / nie uważáliſmy czáſu przyjem-
y dni drogich zbáwienia / gárdźiliſmy
em niebieſkim / ná ktore nas wzywáć
t. Dobr z łáſki twey nam użyczonych / nie
wáłe twoje / ále ná zbytki wſzelákie / ná
y wzgárdę bliźnich náſzych / á pod czás
zabobony źleſmy y z grzechem wielkim
áli/y oneſmy márnie utrácáli. A w ty-
y śię nie dáli pohámowáć poſtom two-
iiſmy śię dáli ująć zwierzchnośći náſzey
m zákazom / ni karániu ich / áni twemu
náwiedzeniu. Wiec śię też już gniew
ſpráwiedliwy zápalił przećiwko nam/y
tem wáżą śię ná nas one plagi two-
torymiś ſwawolnym y upornym prze-
om mándatow twojich zágroźił przez
zeſzá/Proroki/y inne ſługi twoje w Piś.
S. náſtępuje już ná nas y ſtráſzna mo-
záráźá. Trapi nas náwet złe ſumnienie/
ſobie ſkuti oſtátniey zguby / y wieczne-
trácenia przyczyną. Ale / o miłośierny
e/ktory nie chceſz śmierći niepobożnego /
eby śię odwroćił ni pobożny od drogę
y á żył. Oto my ſądámi twojimi przerá-
żedąc w ſkruſze ſerdeczney/z záwſtydzeni-
arży náſzey do ćiebie śię náwracamy/y
nie prośimy / zmiłuy śię Oycze świety
áná náſzego Jezuſá Chryſtuſá. Zmiłuy
oże nád námi grzeſznymi / á bądź nam

dziákkám ſwym do nog twych naśw
przypadáiącym miłośćiw. Ochłodź
śierdźiem twoim od poſtrzáłow og
twoich gorączkámi morowymi zápal
teſkniących y w głowę záchodzących
ßnie ſtękáiących y konáiących ſąśiádo
ßych dálßych y bliżßych. Vżáłuyże śię
tuyże ich w ták wielkiey potrzebie / á n
nas rácz miłośćiwie ućießyć. O mi
rodzáiu ludzkiego ſkłoń ußy przypuść
cá ſwoiego Oycowſkiego wzdychánia/
płácz/ y niebioſá prze nikáiące láment
rzekánia w nędzy y w ſerdecznym żalu
wionych wdow / śierot y niemowiątek
nych / á rácz śię ich ſam ſkutecznie po
nimi śię opieráć. Roſkaß też iuż Ar
przeſtáćniſc?yć dźiedźictwá twoiego.
litoſć nad gliną / ktorą u?epiły ręce tw
ćię umárli nie będą chwálili/ áni ći/co
ſię do grobu/ ále żywi wyſtawiáć ćię b
wieki. Podług obietnic ſwych wyſt
nas. Od ſtráchu nocnego od ſtrzáły la
y iádowitey záráży powietrza morowe
haw nas. Niech nas nie potyka nic złe
plagá niech śię nie przybliża do mie
náßego. Pierzem opátrznośći ſwey B
okryi nas/ á pod ſkrzydłámi ćienia tw
záchoway nas. Aniołom ſwym przyka
nas ſtrzegli ná drogách náßych. Ciebie
náß/ wzywamy/ wyſłuchay nas. Bądź
w utra?ieniu / uwielb / wyrwi/ y zbáw
ſwym ućieß nas. Ochroniłeś niekiedy
dá pod czás morowego powietrza / ul
wrzod Ezechiaßow śmiertelny. Och

ß Pomázáńcá twego/Krolá Páná náße
Ochroń Oycżyzny miley/ Senatu/y Ry-
ćerſtwá Páńſtw tych / Zwierzchnośći y Oby-
watelow mieyſcá tego/ y wßyſtkiego Chrze-
ściáńſtwá. Rácż nam/Pánie Zaſtępow/ zo-
ſtáwić naśienie y oſtátki/ byſmy śię nie ſtáli
ták wßczątt znißczona Sodomá y Gomorrá.
Mądrze ſobliwie obwáruy ty y zátrzymaway/ kto-
rych nam być potrzebne ludowi twojemu / áby
chwałá twojá w kośćiołách / ßkołách / y w do-
mách Chrześćiáńſkich nie uſtawáłá aż do o-
ſtátniego ſądu oſtátecżnego. A jeſliś tęż niektore z
nas/lub dla pokaránia grzechow/lub dla prę-
dſzey do niebá przenośin / pod morowy miecż
poddáć racżył/ uleczże nas wprzod od já-
dowitey y śmiertelney zárázy grzechow ná-
ßych/ocżyść duße náße/ wiáry y ćierpliwośći
w nas łáſkáwie przymnażay. A zátym cżyń już
z námi dźiatkámi ſwymi co racżyß / ná twoję
ſię świętą wolą y rozrządzenie Boſkie cále
y wiernie ſpußczamy/pewni tego będąc/ że
ſpráwiedliwy/jákąßkolwiek śmierćią záchwy-
ceni będźie/ w pokoju śię doſtánie do ochkody
ręku twojich Boſkich / z ktorych nas nikt
nie wydrze ná wieki. Przybywayże nam z po-
mocą iem práwice Boſkiey twojey/ przybyway
z pocztámi świętych Anjołow twojich ná o-
ſtátnię godźinkę náßę / á ſkrećiwßy cżeſnych
śmierći/y wybáwiwßy od wßyſtkiego złego/w
wierze prawdźiwey/ w nádźiejey niewątpli-
wey/w dobrym á ſpokoynym ſumnieniu bierz
nas ßcżeśliwie do śiebie/ ábyſmy w doſkoná-
łośći duß/á potym w uwielbieniu ćiał/ ćiebie
w Troycy S. jedynę Pánie/Boże náß/Oycże

Synu/y Duchu Swięty/ czćili y chw
wszystkimi chwalcámi twojimi / ná wi
kow/Amen. LXXV.

Trzećia..

Dźiękowánie zá Uśmierz
Morowego Powietrza.

WIecznie żywy/wszystkich żyjących
ćie/ y umárłych obżywićielu dosk
jedyna poćiecho y ućieczko nászá / od
ná wieki Pánie Boże nász/dźiękujemy
cznie/żeś nas przez straż Aniołow ś-
od strászney plagi morowego powietr
wie cudownie áż do tąd záchowáł y że
gień ten zápálczywośći twojey łásk
śmierzyć raczył. Nie nászáć to jáka z
ále twojá szczera dobroć wszystko sp
Tát że prawdźiwie w sercách nászych
z Psalmistą możemy. Ten/ktory mieszk
chronie naywyższego/w ćieniu wszechm
przebywáć będźie Rzeczemy/w Pánu
nászá/y zamek nász/ Bog nász/w nim n
mieć będźiemy. On bowiem zájiste w
nas z śidłá łowczego / y z powietrz
dowitszego. Bądźże ná wieki pochwal
ełki Boże nász żeś nam áż do tego czás
gował/y od zárázyś nas morowey zá
miłośćiwie uchowáć raczył. Nie jesteś
szymi nád te/ ktoreś wźiął przed námi
nászych. Owszem jesli śię nie uznamy
tátże poginiemy. Ale ty Pánie ćierpli
cás nászey popráwy y obaczenia. Zách
nas uporney niewdźięcznośći/ że by
sobie nie skárbili gniewu ná dźień gni

pienia ſprawiedliwego ſądu twoiego :
ſzey nam day/ pokornie ćię prośimy / żebyſ-
uż nie ſobie y grzechom/ ale tobie Bogu
mu żywi byli / y tobie ſamemu w wierze
odźiwey / w nowym rodźie / w gorącym
bżeństwie/w pobożnośći/w trzeźwośći/w
bietobliwośći y we wſzelkiey ſprawiedli-
śći po wſzyſtkie dni żywota naſzego duchem
łiące ochotnie ſłużyli. Spraw y to w nas z
ey ſwey miły Panie żebyſmyć z Paſterzami
krow twojich / y z Zwierzchnośćią naſzą/
ſcy wielcy y máli zoſobna/y w ſpołecznym
ucow twych Zgromadzeniu nabożnie y
ecznie dźiękowali/a to co nam rozſkazujeſz
woim wſpomożeniem gorliwie y jako na-
ley czynili/ śpiewającći na ziemi / a po-
w onym nowym niebieſkim Jeruzalemie
joky y ze wſzyſtkimi wybranymi twojimi
iety/Swięty Swięty Panie Boże Zaſtę-
/pełne niebioſa chwały twojey teraz y na
i/Amen.

ASU NIEPOGOD CZESTYCH, Y PO-WODZI GWALTOWNYCH.

LXXVI.

Boże wielmożny w ſprawach ſwych / y
ſtraſzny z świętych przybytkow twych. Ty
m ſwym zbieraſz wielkość wodna niebie/
wodz: ſz mały z krajow ziemie. Ty błyſka-
z deſzczem przywodźiſz/y wzbudzaſz wia-
ſkarbow ſwojich. Ty wzruſzaſz kiedy chceſz
e na obłokach/ y ciemnymi chmurami za-
iaſz światłość. Tyś granice położył wo-
ya gdy taczyſz one z niebá leieſz/czego niet

ſtworzenia záwśćiągnąć / y uſpokoić
może. Doznał ſtráſznych ſądow twych on p
wſzy świát ktoryś dla grzechow rozlicznyc
gniewie twym ſpráwiedliwym ſpráwiedli
pokarał. Y nam niegodnym dźiatkam twy
terázmieyſze częſte niepogody/deſzcze gwa
tne y ſzkodliwe powodźi / ktore nam nádźi
urodzáju pożądánego odeymuią / jáwnym
karániem twym zá złośći náſze y przeſ
ſtwá świętych przykazań twoich. Zá kto
ſercá żáłujemy/y z nich śię tobie ſámemu
nymi pokornie dawamy/zmiłowánia ćierpl
wyglądájąc. Łácno ćo Boże náſz/wſzyſtk
wieſz/znaſz y możeſz wſzyſtko. Zmiłuyże śię
ſliwie ćię prośimy/ nád námi/przebacz
śći y mnoſtwá grzechow náſzych/á bądź m
śćiw. Uśmierz z łáſki ſwey ták długie y
ſtie niepogody / deſzcze nieuſtawájące z
muy/obłoki chmurne rozpądź Boſką mocą
ją. Uweſel nas pogodą pożądáną/ y wdźię
ſłoneczną świátłośćią wrychle ućieſz nas
grzey y oſuſz przemokłą źiemię ćiepłem y
mieńmi ſłońcá gorącego / á pożytki z źi
pochodzące day nam zebráć ſzczęśliwie/y o
zażywáć w dobrym zdrowiu/w ſumnieniu
ſokym/w pokoju y w błogoſłáwieńſtwie t
S. O Oycze miłośierdźia á Boże wſze
poćiechy/ wyſłuchay nas. Niech nien
nicy obaczą/ żeś ty ſam jeſt Bog náſz/ k
okázujeſz miłośierdźie ludowi ſwojemu
opuśćiłeś Noego czáſu potopu/y innych t
nych chwalcow czáſu niepogod żáłoſnych
nas dźiatek ſwych poufáłych nie rácz o
cząć y wiecznie zápominác. A my od

ych strásznych uwolnieni y z dáru twego wſ-
tkich dobr szczodrobliwie nábáwieni/ bedźie-
ć po wszystkie dni żywotá náſzego w świeto-
wośći y w ſprawiedliwośći beſpiecznie
żyli/ y moc/ mądrość y dobroć twoje ſercy y
y náſzymi wyſtawiáli/ ná wieki wieczne/ A.

ZASU GRZMOTOW, GRADOW, WI-CHROW, LYSKANIA Y GROMOW PIORUNOWYCH.

LXXVII.

Pánie Boże náſz/ Boże Bogow/ y Pánie Pánow/ Boże wielki/ możny y groźny.
ſtok y ćiemność w koło ćiebie/ ſpráwiedli-
ść y ſąd gruntem ſtolice twojey. Ogień
ie przed obliczem twoim/ á zápala w około
przyjaćioły twoje. Tyś/ Pánie/ záſkle-
ná wodách páłace ſwoje/ y miáſto wozow
waſz obłokow/ y przechodźiſz śię ná ſkrzy-
ch wiátrowych. Ty czyniſz poſłámi ſwymi
chy/ á ſługi ſwe ogniem pałájącym. Ty
ory niebieſkiey zpuſzczaſz grády/ pioruny y
aki ſwe tám y ſám biegájące Twojeć grz-
nie huczy po obłokách/ á błyſkáwice oświe-
ą okrąg świátá Ziemiá śię wzruſza y trzę-
ná gromienie twoje. Głos twoy Páńſki
cny/ głos Páńſki deſzcze leje. Bog chwale-
w z bundza gromy. Pan rząd wodámi wiel-
i. Głos Páńſki Cedry Libáńſkie łamie y
ry przewraca. Głos Páńſki ogniſty płom-
eń krzeſze. Ná głos Páńſki łánie z bolem ro-
ą/ y láſſy z drzew obnáżone bywáją. Ogień
ad/ śnieg/ mgliące páry y wiátr gwałtow-
wykonywáją roſkazánie twoje/ ktore ty zá-

trzymawaſz ná dźień ućiſku/ ná dźień bitw
woyny. Owa/ tyś Pan nawyżſzy nád wſzyſt
mi/ krolujący od wiekow ná wieki. Nád ſz
wielkich wod/ nád potężne morſkie wáły n
cnieyſzyś ty jeſt Pan náſz ná wyſokośći K
śię kedy przed ſtráſznym á ſpráwiedliwym
dem twojim oſtoji Boże? Pretkobyś nas
popędliwośći gniewu ſwego zetrzeć/ y z nas
bie ſpráwiedliwość uczynić mogł. Ale/ że
jeſt miłośierny/ łáſkáwy y długo ćierpli
odpuść nam grzechy náſze/ pokornie ćię p
śimy/ odwroć gniew twoy/ á w popędliwo
ſwey nie zátracay nas. Wſpomni żeſmy ć
kiem/ á pretko giną cym wiátrem y párą. W
łhi gniew twoy ná Pogány/ ktorzy ćię nie z
ją/ y ná kroleſtwá/ ktore Jmienia twego
wzywáją. A miłośierdźiem ſwym pretko
przedź nas. Weźmi rz te grzmoty ogrom
wichry y łyſkánia ſtráſzne/ grády y piort
ſzkodliwe/ á od trwog wſzelákich y plag tw
ſpráwiedliwych ochroń nas. O Boże zbáw
nia náſzego wſpomoż y wyrwi nas/ á b
miłośćiw nieprawośćiam náſzym/ dla chw
Jmienia twego świętego y ná wieki bło
ſłáwionego/ Amen.

CZASU WIELKIEY SUSZY.

LXXVIII.

O wſzechmogący ſpráwiedliwy y miłośi
ny Boże/ ty ſam w mocy ſwey maſz ſk
by niebieſkie y ziemſkie/ ktorymi ſzáfujeſz ják
śię podoba. Srogie pioruny/ ſtráſzne łyſkán
ce/ ſuſze przeráźliwe/ obłoki pochmurne/ pow
dźi gwałtowne/ wichry przykre/ słońce jáſne

pogodne własnie to są ſłudzy twoii/ go=
záwße y ná ſkinienie twoie. Tych używaß
w złym y dobrym/ żeby ći łáſkę/ owi Bo=
moc twoię uznáwáli. Dopuśćiłeś niekie=
lud twoy ſuſzą/ rdzę/ robáctwá y złe uro=
e/ nie z inßey przyczyny/ jedno dla grze=
rozlicznych. Słußnie y nas teraz káſki
niewdzięcznych táką ßplagą rozlicznie
aß Záwárłeś niebo y ſtáło śię jáko mie=
ne/ żeby dżdżu y roſſy nie wydawáło. Zá=
eś y źiemię/ y ſtáłá śię jáko żelázna/ żeby
ydáłá urodzáju pożądánego. Suſzy zgo=
wáłtowney/ przykrey gorącośći/ ſrogie=
palenia y inßych ſtráßnych/ ſpráwiedli=
jednák/ ſądow twych doznawamy O Pá=
ory wieß y znaß nieprawośći náße/ dla J=
ia twego zmiłuy śię nád námi Wielkieć
z: ſtępſtwá náße. Tobie ſmy zgrzeßyli/
o nieprawośćieſmy przed tobą uczynili.
dnák pokornie ćię prośimy/ użal śię nas
uconych y wßyſtkiego utrapionego ſtwo=
a twoiego/ dla złośći náßych. Odpuść
ępſtwá náße/ y karánie grzechámi záſłu=
oddal od nas. O Boże zbáwienia náßego/
ieio náßá/ y wybáwićielu czáſu utrápie=
am miłośćiw. Otworz okná niebieſkie/ á
nam zobfitow deßcz pożądany/ pokrop/ y
ż źiemię zeſchłą y upragnioną/ y ogniem
ęznym gwáłtownie upaloną. Rozweſel
dźięczną roſſą niebieſką/ ochłodź powie=
ieſzą gorącośćią wyſußone/ ożyw tra=
urodzáie ná polách zwiedłe y zágorzáłe/
y im jędrnośći przez odwilżenie deßczem

potrzebnym. Ty to sam spráwić możesz/o
że nász. Ty bowiem suchą náwiedzasz y od
żasz ziemię/gotujesz sam zboża/y grunty u
wiasz Ty zagony ziemie nápawasz/brozd
odwilżasz/dżdżámi ją odmiękczasz/y urodz
jey błogosłáwisz. Koronujesz wszystek rok do
ćią twoją / á ścieszki twoje opływáją tłu
śćią. Skrapiasz pástwiská ná pustyniách
pagorki rádośćią opásujesz. Przyodźie
polá stádámi owiec / á doliny zbożem o
wasz. Z tąd wytrzykánie y chwały twey wy
wiánie zewsząd rośćie. Násyćże y nas p
dánymi dobrámi domu twego. Użycz
dobrego urodzáju / ktoregobysmy przy z
wiu y pokoju záżyć mogli pomiernie
przystoji/ nie ná pychę y zbytek w oczách t
jich przemierzky/ále ná chwałę twoję S.
swą własną potrzebę y pożytek bliźnich
szych. Rácz y sercá násze zmiękczyć y odwi
zbáwienną rossą słowá twego / y dżdżem
przepłáconym Duchá twego S. ábyśmy
brodźieystwámi twymi hojnie urácżeni
dac ćiebie chwalili / y tobie wiernie służyl
wieki wieczne. Wysłuchałeś niekiedy w
wielkiey Proroká Eliaszá / y nas w podo
potrzebie podług obietnic swych zdawná u
nionych rácz miłośćiwie wysłucháć/Boże
cze nász niebieski / przez Syná twego n
go/á Zbáwićielá nászego/ Jezusá Chryst
z ktorym wespoł y z Duchem S. żyjesz y k
jesz Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

DZIEKOWANIE PO GWALTOWNY
NIEPOGODACH, ZA POGODE.

Item,

WIELKIEY SUSZEY, ZA DESZCZ

LXXIX.

WIernyś jest/ y prawdomowny w obietni-
cách swych Boże/ rzekłeś / wzywáy mie
zień utrapienia tedy ćię wyrwę/ á ty mnie
elbiß. Y záśię : będźie mię wzywał/ á wy-
am go/ Ja z nim będę w utrapieniu/ wyr-
o y okażę mu zbáwienie moje. Jóćißsto-
we tyś Pánie ućieczká ubogiemu/ ućiecz-
ásu ućisku Nie opußczasz tych/ ktorzy ćię
ją. W tobie nádźieję mieli Oycowie ná-
wybáwiłeś je. Do ćiebie wołáli á wybá-
i są/ w tobie nádźieję mieli á nie byli po-
ieni. Y námeś śię ozwáć raczył/ pier-
niżeśmy záwołáli jeszcześmy mowili/ jesz-
ny potrzeby swe w utrapieniu przed tobą
ernie przedkłádáli/ á tyś nas wysłuchał.
yże cześć/ mięy wieczną chwałę/ wiecznie
iebny Boże zá to/ żeś w wielkiey potrze-
ászey wzdychánia serdeczne/ y rzewliwe
by násze miłośćiwie wysłuchał/ żeś u-
czynił y łáską twą pohámował gwałtowne
ze / niepogody/ y ná powietrzu strászne
o trwogi/ żeś nas słońcem pożądánym
esełił/ y osuszył źiemie y pożytki/ ktore z
e wydáje (Ziemię uprágnioną/ y urodzá-
gorząłe potrzebnym deszczem ochłodźił/
iłżył.) Niechayże Oycowskiey łáski two-
odźięcznymi będźiemy/ y dárow twych
że á przystoynie używamy/ tobie wiernie
ymy/ y Imię twe S. zá odebráne dobro-
stwá częstie y wiecznie chwalimy/ Amen.

POKUTNE.

LXXX.

Pierwsza.

PAnie w popędliwośći twojey nie nácź
ná nas/ á w gniewie twoim nie karz n
Zmiłuy śię nád námi Pánie/ boć duszá n
bárzo jest strwożona. Strzały twe utk
w nas/ á ręká twojá dolęga nas. Niepra
śći nászę przyćisnęły głowy násze / jáko b
mię ćieszkie obćiążyły nas. Náwroć śię
nie wyrwi y uzdrow duszę nászę/ wybaw
dla miłośierdźia twego: Abowiem w śmi
niemász pámiątki o tobie/ á w grobie kto
wyznawáć y chwalić będźie? Ty pod p
śię záświerdźić ráczysz yż śię nie kochasz
che ś śmierći niepobożnego/ ále żeby śię
wroćił niepobożny od złych drog swoich á
Ty upádłych á w grzech záwiedźionych/ j
obłąkáney owieczki szukasz / á ználazszy do
cżárnie kośćiołá twojego mile ich przywo
y oddawasz. Ty/ pominąwszy ofiáry skárt
konne/ duchá skruszonego/ á sercá uniżonec
strapionego od nas wyglądasz/ y one zá ofi
tobie miłą wdźięcznie przyjmujesz. Ty ubo
w duchu/ zásmuconych / spráwiedliwośći
łknących y prágnących/ zprácowánych/ obć
żonych/ y lekárzá w chorobie duszney potrz
jących / wszystkich zgołá do śiebie y do po
wzywasz / y onych skutecznie ćieszysz/ rát
y błogosłáwisz Ty nákoniec w duchu y w
wdźie ćiebie chwalących kászdego przyjmi
y wysłuchawasz. O Ojcze miłośierdźia/ á
że wszelkiey poćiechy / daysze y nam niechż

ym ſługom ſwym duchá ſkruchy/y żalu ſer=
nego/żebyſmy z Dawidem/z Mánáſeſſem/
otrem/ z Maryą Mágdáleną / z łotrem
rżyżu wiſżącym / z ſynem onym márno=
tnym / z jáwnogrzeſznikiem / y z inſzymi
wdziwie pokutującymi / grzechy ſwe rozli=
ſczerże ználi/y wyznawáli/ zá nie ſerde=
e żáł=wali/y do ćiebie śię w wierze żywey
pokućie S. uprzeymie ná wróćili. A zá=
ſzczerego á nieprzebránego miłośierdźia
go / we krwi drogiey JEzuſá Chryſtuſá/
świćielá náſzego jedynego / grzechow od=
czenia/y o łáſce twey á dźiedźictwie wie=
go żywotá w ſpokoynym ſumnieniu upew=
ia doſtąpiwſzy dzy/prośimy ćię/żebyſmy y
ego człowieká / y z pożądliwośćiámi jego
ebie złożyli / w nowośći żywotá chodźili/
c we wſzelkiey pobożnośći / ſkromnośći y
świebliwośći po wſzyſtkie dni żywotá ná=
o wiernie ſłużyli/ćiebie godnie chwalili/ y
bą mieſzkáli ná wieki wieczne/Amen.

LXXXI.

Wtora.

Spowiedź, álbo wyznánie grzechow.

My nędzni á grzeſzni ludźie ſpowiádamy
śię tobie Pánu Bogu wſzechmogącemu
cu náſzemu niebieſkiemu z náſzych wſzytkich
chow/ktorycheſmy śię dopuśćili / od mło=
ći náſzey áż do tey godźiny : Zeſmy zgrze=
i jáwnie y táiemnie/przeſtępując dźieśię=
ro twoje przykazánie/ktore śię w tych dwu
yką/ żeſmy ćiebie P.ná Bogá ſwego nie

miłowáli ze wszytkiego sercá swego/ ze w
kiey duše nászey/ y ze wszystkich śił nászy
bliźniego nászego / nie ták jáko sámych śi
Czego nam serdecznie żal/ y tego śię spo
dámy/ y inszych grzechow / ktoresmy pop
uczynkiem / przemowieniem / pomyśleni
ktore grzechy lepiey ty Pánie wiesz ná n
niżeli my one pámiętáć y wyliczáć moż
Ale nie wątpiemy nic w miłośierdźiu tw
y prosimy sobie ná pomoc Páná nászego
Jezusá Chrystusá/ áby śię on zá námi ra
przyczynić do ćiebie Oycá swego/ ábyś na
raczył sądźić podług złośći nászych ćięsz
ále według swego wielkiego niewymowne
nieskończonego miłośierdźia Rácżże wey
ná nas ludźie grzeszne/ ktorzy do ćiebie w
mym nádźieię obietnice twey/ y zásługi S
twego miłego Jezusá Chrystusá / Oycże
ktoryś jest/ etc.

LXXXII.

Trzecia.

O Miłośćiwy / łáskáwy á dobrotliwy
cże nász / tyś nam raczył dáć on d
dar Syná twego miłego w upominku y w p
mierzu wiecznym/ y tegoś dla nas ná okru
śmierć wydał spráwując násze zbáwienie
le my niegodni ten dar niebieski zacny lekce
ważamy / y ćiebie Oycże nász/ y twego do
dźieystwá zápomniawszy grzechami obraża
Co ná śię zeznáć muśimy / dla ktorych ni
dnismy pátrząc w niebo stolice twojey/ nie
dnismy śię zwáć dźiatkámi twojimi/ bo ná
bie więcey mamy grzechow / niżeli w mo
piasku. A przetoż Oycże miłośierny/ O

ná nászego Jezusá Chrystusá / tobie się z
chow nászych wiádomych y niewádomych
piádamy/ ktore ty sam lepiey wiesz y znasz/
żeli się ich umiemy spowiádáć y one wy-
ić. A ták/ Oycze nász łáskáwy/ prosimy
pokornie/ dla miłośierdźia twego/ weyrzyj
nas/ á zmiłuy się nád námi/ rácz nam zło-
odpuśćić / miłośierdźiem je swoim okryć
ych zápomnieć. Wspomni/ miły Pánie/
obietnice y przyśięgi twoje / wszák ty nie
dasz śmierći grzesznego człowieká/ále á-
ię náwroćił do ciebie Páná Bogá swoje-
rawdźiwym sercem: Otoż się do ciebie
racamy / z grzechow swych winnymi się
amy tobie sámemu / bo też tobie sámemu
szymy / y przed twymi oczymá ciebie się
wstydájąc złość płodźimy. Bądźże miło-
y grzechom nászym tobieć jest chwałá / á
rzy nászey zawstydzenie. Nie odrzucay
od śiebie dla sprosności grzechow nászych.
roć gniew twoy od nas / jáko od dźiatek
ch. Weyrzy ná unizenie násze / usłysz mo-
wy násze/ otworz oczy swe/ á bądź nam mi-
iw / oświeć oblicze swe nád kośćiołem
in/ á rácz nas obdárowáć Duchem twoim
ętym / áby nas rządźił/ y uczył woli twoj-
S. Uczyńże to nie dla nas / bosmy tego
i z śiebie niegodni / ániż tego odsłużyć nie
emy/ále sam dla śiebie/ y dla Syná twe-
Jezusá Chrystusá/ Páná y Zbáwićielá ná-
jedynego / ktoremu z tobą y z Duchem
ętym niech będźie cześć y chwałá ná wieki
kow/ Amen. Oycze nász/ etc.

LXXXIII.

Cżwarta.

O Pánie/ Sedźio serc myśli y uczynk
náſzych/ przed tobą/ ktoryś jeſt wſzechn
gący/ wyznawamy/ żeſmy bárzo źli á grze
ludźie/ ták/ że w nas nic niemáſz / jedno wi
niedoſtátek / dla ſkáżoney nátury náſzey/ kt
záwżdy grzechowi przyzwala/ á przećiwna
twojey świętey woli/ á z tąd upada w gni
twoy/ y w winę potępienia wiecznego. Prze
ćiebie prośimy/ o miłośierny Oycze/ o łáſk
o odpuſzczenie wſzyſtkich grzechow náſzych/
Jezuſá Chryſtuá/ Syná twego miłego/ kt
zá nas ná krzyżu umárł/ y zápłáćił winę ná
ydoſyć uczynił sądowi twojemu/ y nas z to
w łáſkę zjednoczył. Dla tákowey łáſki/ o mi
śierny Oycze/ nie rácz z námi wchodźić w
twoy/ boć żaden człowiek nie będźie uſpráw
dliwion przed tobą / y nie rácz policzáć gr
chow náſzych ku potępieniu / ále dáruy n
Duchá twego S. ku prawdźiwemu náwro
niu y wiecznemu pokutowániu/ ktorym pośi
y poćieſzeni będźiemy śię tobie ze wſzyſtk
práwámi náſzemi podobáć. Rácz że to uczy
dla Jezuſá Chryſtuſá / Syná twego mi
go/ Páná y Zbáwićielá náſzego/ Amen.

LXXXIV.

Piąta.

Zmiłuy śię nád námi według miłośierdź
twego / á według wielkich litośći twoi
zgładź niepráwośći náſze. Omyj nas doſk
nále od niepráwośći náſzych/ á od grzechu n
ſzego oczyść nas. Abowiem my znamy niepr

ći ſwoje / á grzech náß przed námi jeſt zá=
y. Tobie, tobieſmy ſámemu zgrzeßyli / y
my przed oczymá twymi uczynili. Oroſmy
eprawośći poczęći / á w grzechu poczęłá
náćká náßá. Oczyść nas krwią Syná
o/á oczyśćieni będziemy. Omyj nas wo=
ową Duchá twego S. w ſłowie twojim/
ò śnieg wybieleni będziemy. Odwroć obli=
woje od grzechow náßych/á zgłádź wßyſt=
iepráwośći náße. Serce czyſte ſtworz
s / o Boże / á duchá práwego odnow we
tznośćiách náßych. Nie odrzucay nas od
zá twego/ á Duchá ſwego Swiętego nie
ray od nas. Przywroć nam rádość zbá=
ia twojego / á Duchem dobrowolnym u=
y podeprzyi nas. O Boże/Boże zbáwienia
go weyrzyß ná nas á zmiłuy śię nád ná=
Grzechow młodośći náßych y przeſtępſtw
chánie przywodź ſobie ná pámięć, Bo
eßli upátrował niepráwośći náße y ktoß
rzed tobą oſtoji Pánie? nie wchodźże w
námi ſługámi twymi. Boć nie będzie u=
wiedliwiony przed obliczem twojim żaden
gcy. Dobrámi zbáwiennymi ozdob nas/
dź nam miłośćiw Przymnoż nam wiáry/
iłośći ſtwierdzay/ w znájomośći twey ó.
ażay/w ßczerey pokućie/ w prawdziwey
żnośći/świątobliwośći y ſpráwiedliwo=
m dáley; tym znácznie nas zápráwuy /
do końcá w łáſce ſwey / w ſpokoynym ſu=
niu / y w pewney wiecznego żywotá ná=
ey miłośći wiechoway. Bądź nam przy=
nyw káżdy czás potrzeby y ućiſku náßego
Pánie. Od głodu/woyny/ morowego po=

wietrza / od wßelkich plag twych ſpráwie
wych / y od wßyſtkiego złego / á nawiecej
nagłey / nieopátrzney á rozpáczney ſmierć
wi. cznego potępienia uchoway nas z łáſki ſ
miłoſierny Boże. Wylyi ſwoje S. miłoſier
y błogoſłáwieńſtwo ná wßyſtkie ſpráwy y
trzeby náße / á bądź z námi teraz y ná wieki
czne. Vczyńże to wßyſtko y nád to więcey
żeli my nędzne á grzeßne dziatki twe proſi
miemy / o Oycze náß niebieſki / dla Syná t
go miłego / Pośrzednitá y Zbáwiciela ná
go jedynego JEzuſá Chryſtuſá / w ktorego
świętßym Imieniu tákći się jeßcze ſerc
uſty náßymi duſliwie y nabożnie modlimy /
cze náß / etc.

LXXXV
Szoſta.

WSzechmogący á wß go miłoſierdzia
że / oto my nędzni ludzie / á upádłe ſ
rzenie twoje przed oblicznością twoją up
my / nie śmiejąc podnieść oczu ſwych do
Májeſtatu twojego / wiedząc to / żeſmy prz
nili / á ciebie ták dobrotliwego á łáſkáwego
cá rozlicznymi grzechámi náßemi ćięż
brázili przeſtępując uſtáwicznie wolą á p
kazánie twoje / zápomniawßy y ſtráchu
twojego y dobrodzieyſtw niezliczonych
jich / dopußczájąc ſwowolnemu ćiáłu náß
y wßyſtkim ſmyſłom jego káżdey ſwey woli
ty wßyſtko lepiey wieß y znaß ná nas / ná
ßechmogący Pánie. A ták ćię pokornie
śimy / jáko Bogá y Oycá wßego miłoſierd
ábyś raczył być Bogiem miłośćiwym

nemu ſtworzeniu ſwojemu/y odpuśćić wſ
ie wyſtępki nāſze z łáſki/á z miłośierdźia
iego ſwego / y dla przyczyny jedynego
á twojego/á Páná nāſzego Jezuſá Chry=
/ ták jákoś to nam obiecał/ y dla tegoś
m raczył dáć/ żeby z nas żaden nie zgi=
/ ále áby przezeń záwżdy ználazł miło=
źie twoje y ſwoje zbáwienie wieczne.
cierdźże nas przytym Duchem ſwoim S.
my poznawſzy ćiebie ták wielmożnego y
ćiwego Páná ſwojego/záwżdy śię ſtrze=
go/ jákobyſmy więcey nie obrażáli Má=
ſtwego S. y nie pobudzali ná śię ſrogie=
niewu twojego ná pomſtę nāſzę. Co nam
ko rácz dáć/ jáko Bog á Oćiec nāſz / z
em ſwym y z Duchem S. w jedności Bo=
wiecznie żyjący/Amen.

LXXXVI.

Siodma.

Wſzechmogący y wieczny Boże/á miło=
śćiwy Oycze nāſz / upadamy pokornie
wielmożnym Májeſtatem twoim/ ſzcze=
y bez wſzego ochylánia ná śię zeznawá=
iżeſmy przećiwko tobie ćięſzko zgrzeſzyli/y
wicznie grzeſzyć nieprzeſtawamy/ták bár=
eſmy tego nigdy niegodni / ábyſmy mieli
policzeni miedzy dźiatki twoje. Abowiem
m tego iż w grzechu poczęći/ y zrodzeni je=
y prozni będąc wſzyſtkiego dobrego / á
wſzyſtkiego złego/ nád to ná káżdy dźień
cznym obyczájem przykazánia twoje
ćimy / nie chwaląc ćię podług zacnośći
jeſtatu twego S. y podług Oycowſkiey

wielkiey miłości twoiey przeciwko nam/ á
źniego náſzego według roſkazánia twego
ſługámi náſzymi nie rátuiąc. A ták to zez
muśimy / iżeſmy zá ſpráwiedliwym ſą
twoim winni potępienia wiecznego / y p
nieby iuż z námi źle było / kiedyby ten ſro
śći y ſpráwiedliwego ſądu twoiego Syn t
namilſzy śmiercią ſwoią ſrogą niebył u
gaſ/ w ktorym Synu twoim tákeś nas p
ząć raczył/ że / w wſzytkim złości śię ſwych
iącym/ z wielkim oświadczeniem y upew
niem świętey á práwie Oycowſkiey dob
twoiey dobrowolnie zábiegaſz / nie prág
śmierći grzeſznego człowieká/ ále ráczey t
chcąc/áby śię upámiętał á żyw zoſtał. A
fáiąc tedy naládſkáwſzy Oycze tey S. ł
twoiey przed Tronem Máieſtatu twego
upadámy/przed tobą ſámym wykáluiąc g
chy náſze/y o wſpomożenie twoie S. przez
ſługę Syná twego miłego pokornie proſz
Ráczże weyrzeć ná nas okiem miłośierd
twoie o/nie dla nas ſámych/ktorzy nie inſz
nie ieſteſmy iedno z przyrodzenia ſynowie g
wu y grzechu niewolnicy/ ále dla twego m
go Syná / ktory ieſt náſzą ſpráwiedliwośći
poświęceniem y odkupieniem. Proſimy ćie
żebyś nam dárował Duchá twego S. ktory
ſercá náſze przez śię práwie iáko kámie
nátchnieniem ſwoim ták zmiękczyć raczył
by zakon twoy święty mogł być ná nich na
ſány/á potym przez nas / iáko przez odnow
ne / á práwey świátłośći dźiatki we wſzyſtk
żywoćie náſzym mogł być pełniony zá i
S. pomocą/ty twoiey y Syná twego/y D

ʃ. wiecżney chwale / z pomnożeniem ko-
á świetego / Amen.

LXXXVII.

Osma.

odlitwá o odpuſzczenie grzechow.

Wszechmogący Boże / tyś jeſt miłośier-
ny / łáſkáwy / dobry / długo ćierpliwy nie
ku gniewu / lutośćiwy nád karániem /
y w miłośći / ktory żáłujeſz káżdego utra-
. Co wszyſtko w tym śię pokázuje / że ty
ći nie chceſz grzesznego człowieká / ále że-
náwroćił á żył. Dla tegoś nam długo
ſz / czekájąc nászego uznánia y náwroce-
Ty ſam miły Pánie grzechy odpuszczaſz.
ć ćię pokornie prośimy náucz nas tego /
yśmy od grzechow godnie powſtáć mo-
Náwroć ty nas ſam do śiebie / á będziemy
oceni. Uzdrow nas od grzechow nászych /
ziemy uzdrowieni. Obrżcż ſercá násze /
ziemy ćię szukáli przez prawdziwą poku-
omoż nam z grzechow nászych powſtáć /
pokutę w ſercá násze / szukay nas ſam / á
emy ználezieni / ábowiemeſmy jáko owce
one y zgubione. Omyjże nas od grzechow
ch. Odpuśćże y kaźń zá grzechy násze.
orz w nas ſerce czyſte / Duchá twego S.
odbieray od nas. Nie odrzucayże nas od
a twojego. O miły Pánie weyrzy ná
kiem miłośiernym / ták jákoś weyrzał
Mágdálenę pokutującą / ná Dawidá zá-
y żáłującego / y ná Piotrá płáczące-
prośimy ćię nie pámiętay złośći nászych /

ktorychesmy się dopuszczáli od młodośći
áż do czásu dzieyszego. Zmiłuy się nád
Pánie nász/zmiłuy się nad námi/á dáru
łáski swoją świętą. A pokiśmy jedno zy
czyń to ábyśmy zá grzechy násze prawdź
pokutowáli / pokuty nie odkładáli ná ó
się nágotowáli. O uczyńże to/Boże ná
ćię prośimy,Oycze nász/ktoryś jest w nie

LXXXVIII.

Dźiewiąta.

Dźiękowánie zá odpusźczeń grzechow.

Dźiękujemyć / a chwalemy Imię
twoje/Oycze nász niebieski/żeś nán
ski twey niegodne grzeszniki okiem
śierdźia swego weyrzeć miłośćiwie ra
dawasz świádectwo odpuszczenia grz
nászych w sumnieniu nászym. Czujemy
wieczną rádość w sercu nászym z dáru
go / o Pánie / upewnia nas o tym y pr
mowne słowo twoje/pieczętują Sákrá
święte/ ćieszą nas y w tymże imieniem
ztwirdzáią sługi twoji á száfárze tá
Bożych. Twojáć to święta spráwá; Ab
ktoż może grzechy odpuszczáć / jedno t
Pánie Boże nász. Tyś z łáski swey pot
wszystkie zwiąski grzechow nászych. T
pámiętał niepráwośći nászych. Ble
wszystkie rány násze / wybáwiłeś w
swoim/á Zbáwićielu nászym jedynym
nienia wiecznego dusze násze / ukorono
nas zewsząd obfitym miłośierdźiem
Bądźże ć chwałá ná wieki/Oycze nász ni

cżże to/ coś w nas záczał dobrego/ ſkwir-
y kończyć przez Duchá twego ś. á day że-
y po otrzymániu odpuſzczenia grzechow
ch więcey nie grzeſzyli / by nas potym co
ego nie potkáło. Spraw to / miły Pánie
ſmy ſobie márne roſkoſzy świátá tego
dzili/ grzechom ná káżdy dzień umieráli/ w
dźiwey pobożnośći y w ſpráwiedliwośći
 tobą żyli/ tobie wiernie ſłużyli/ á żadne-
trapieniu/ namowam ludzkim / przytłá-
zkym / zgorſzeniam rozlicżnym y niebeſ-
enſtwu/ od miłośći twojey / y od pozná-
prawdy á ſzczerey żywotá świątobliwośći
odźić śię nigdy nie dawáli. A jeſlibyſmy
áś kiedy z krewkośći y z nieobaczenia po-
ki/ rácżże nas też ty záś znowu miłośći-
podźwignąć / y ná drogę ſwą náprowá-
 dź nas tám z táſki ſwey przywiedźieſz/
e nas doſkonáłymi we wſzyſtkim dobrym-
niſz / gdźie już grzechom y márnośćiam
ym więcey podlegáć nie będźiemy/ gdźie
łom S. S. czyſtośćią y ſtátecznośćią/ po-
ymi śię ſtawſzy/ ćiebie/ Oycżinász niebie-
 z Synem twoim miłym/ y z Duchem S.
lić będźiemy ná wieki wiecżne/ Amen.

ZECIWKO, ZAWIEDZIENIU W BLEDY, Y W ZYCIE NIEPOBOZNE LXXXIX.

Pierwſza.

Szechmogący / święty y ſpráwiedliwy
 Boże/ ktory ácż ná wſzyſtkie w poſpoli-
i grzeſzniki/ oſobliwie jednák ná uporne y
wolne káſki twey y prawdy ſłowá twego

G. wzgárdźićiele rozliczne plagi swe prze-
pczáć raczyß / podawájąc je spráwiedliw-
sądem twym w umysł opáczny sromotnym
żądliwośćiam serc ich / áby czynili co nie-
stoji / y dopußczájąc im áby chodźili zá dro-
mi swymi w skutku błedow / kłamstwá / bá-
chwálstwá / nieczystośći / zbytkow / tákomst-
y innych sprośnych grzechow y niespráwie-
wośći z potępieniem ich wiecznym. Nám
jednák lichey gromádce ludu twego / oświe-
czyć wielką łáskę swą raczył. Boś nam
gę zbáwienną oznáymił / słowem też pra-
odrodźił / y godnymiś nas uczynił / ábyśmy
li uczestnikámi dźiedźictwá świętych w ó-
tłośći. Wyrwałeś nas przytym z mocy
mnośći / y przeniósł do krolestwá Syná s-
miłego / w ktorym mamy odkupienie przez
jego / odpußczenie grzechow według bo-
twá łáski jego. Zá to my cześć y chwałę B-
świętemu Imieniowi twemu sercem skr-
nym y ustynabożnymi oddawamy / poko-
prosząc / ábyś nas / ktorzyśmy zá potárg-
niem twojim słowo twoje święte chętnie p-
jęli / przy twoy raz poznáney y przyjętey
wdźie á náuce zbáwienney im dáley
znáczniey utwirdzáć / y nas od błedow
wßelkich nieprzyjaćioł nászych mocą swą
ską przez wiárę strzedz y bronić áż do ko-
skutecznie raczył. Day nam z łáski swey /
ty Pánie / żebyśmy umieli y mogli rozezna-
fałß od prawdy / świátłość od ćiemno-
ßczyrość od chytrośći / złe od dobrego. S-
tych dni bárzo złych / á przybądź nam ná
báwienie Oddal od nas ludźie ná umyśle

y nas złym przykłádem y zgorszeniem zá-
m trujące. Nie dopuszczay káłolem błę-
grzechow/złośći y przewrotnośći serc ná-
prośiewáć. Potłum chytre práktyki á ko-
rády nieprzyjaćioł twojich/ áby wierni
w sumnieniu spokoynym wolnośći pra-
wego nabożeństwá záżywájąc w nádzie-
w ćierpliwośći y brany piekielne mężnie
agáli. Zmiłuy śię też/o Boże/y nád ty-
orży ćię jeszcze nie znáją/ oświeć je świá-
ią Pogánow/ Pánem nászym Jezusem
stusem y słowem twojim świętym/ á
iedź ich przez poznánie ćiebie Bogá pra-
wego do społeczności kośćiołá twojego.
rzy okiem swym miłośiernym y ná te/
chytrośćią szátáńską ułowieni/y z drogę
dziwcy w błąd záwiedzieni są/ ráczej ich
u ná drogę práwą nádprowádźić/ á jáko
ki obłąkáne do owczárnie swey S. zgro-
ić/ y oddáć nawyższemu Pásterzowi y
rcy dusz nászych/ Jezusowi Chrystusowi/
z tobą/y z Duchem Swiętym żyje y kro-
Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

XC.

Druga.

Oycze miłośierdźia/á Boże wszelkiey po-
iechy od ćiebie wszelki datek dobry y w-
dar doskonáły z gory niebieskiey zstę-
Tyś nas stworzył/ y w Synu swoim mi-
odkupił/y przez Duchá swego S posświę-
drodźił ná chwałę swoję/żebyśmy z wid-
ez miłość skuteczney przystoynie chodźi-
żdym uczynku dobrym owoc przynosząc/

y rosnąc w znájomośći Bożey. Bez twe
pomocy my nędzni á grzeszni nic dobreg
rzkąc uczynić / ále áni pomyślić nie moż
Stworzże ty w nas sam/o Boże/ serce c
á Duchá prawego odnow we wnetrznoś
nászych/żebyśmy grzechom umárszy ná ś
częśc y chwałe twoie pobożnie / trzeź
sprawiedliwie żyli ná tym świećie/oczek
iąc oney błogosłáwioney nádźieiey/y obj
nia chwały wielkiego Bogá y Zbáwićie
szego JEzusá Chrystusá / ktory przyść
ten czás ná on ostáteczny sąd / gdy śię
wszystek we złym położony ná zbytki y n
kie márności uda y bespiecznie rozpásze.
tę śię już/czego śię pożal Boże/ w Chr
áństwie grzechy ták bárzo rozmnożyły
pomstę do ćiebe wołáją / y wszystko str
nie ná to wespoł wzdycha y wespoł bol
do tąd. Dla czego doznawamy gniewu
go/mieczá nieprzyiaćielskiego/ głodu ć
go powietrza morowego y inszych rozlic
á strászných plag twoich. Umorzże ty sa
nie/ boiáźnią twoją S. ćiáłá násze do ć
y márności iego skłonne/pożądliwośći n
hámuy/ świátá tego złego obyczaie złe
y zagrodź droge do zbytkow wszelákie
Boską twoją. Spraw to / o Oycze mi
świátłość násza przed ludźmi niewier
synámi tego świátá ták świećiłá/ áby
uczynki dobre y czyste w boiáźni Boże
wánie nász grzechow poniechawszy to
wszystek wiek swoy w świętobliwośći
wiedliwośći służyli/y ćiebie chwalili O
szego/ktorys jest w niebieśiech. O miłt

dayże nam zginąć z tym złym świátem /
aw nas y wszystkie wierne twoje od częsne-
iebespieczeństwá y strászných sądow two-
/ ktorymi w gniewie twym náćierasz ná
mysilne przestępce woli twojey S. Doz-
tego on pierwszy świát / ktorys dla wszele-
stwá y nieprawośći wodámi gwaltowny-
dle zátopil. Doznáłá Sodomá y Gomor-
ktorės dla zbytkow y rozpusty śiárką y o-
m / z niebá spalił / y z gruntu wniwecz o-
ił Doználi náwet y Anjołowie / ktorymeś /
zgrzeszyli á nie záchowáli pierwszego stanu
o / nieprzepuśćił áleś je strąćiwszy do pie-
odał związáne łáńcuchámi ćiemnośći / áby
záchowáni ná sąd dniá wielkiego. Zácho-
eś jednák czásu potopu Noego sámo osme-
znodźieje sprawiedliwośći. Wyrwałeś
domy Lotá sprawiedliwego / onych niez-
ików rozpustnym obcowániem co dźień
o złrapionego. Záchowáłeś od upadku
oky SS. Duchy one szláchetne w rządźie
cznie zostawájące. Vmiesz ty / Pánie / y
z pokuszenia pobożnych wyrywáć / á nie-
wiedliwych ná dźień sądny ku karániu zá-
áć, Ráczże y nas / o Boże zbáwienia ná-
/ w ták wielkim zámieszániu y mnostwie
ow y grzechow w te czásy ostáteczne ná-
rudne / miłośćiwie záchowáć od świeckich
dliwośći y niepobożnośći / od śmierći
zney á potępienia / przez Syná twego na-
ego Páná y Zbáwićielá nászego jedynego
sá Chrystusá grzechu / świátá / śmierći y
go Dyabłá Zwyćiezce niezwyćiężone-
Ojcze nasz / ktorys etc.

O SMIERTELNOSCI.

XCI.

Pierwsza.

BOże / w ktorego ręku jest żywot y śmi
każdego człowieká / prosimy ćię pokor
dayże nam pokiśmy tu ná świećie żywi zná
mość S. swoję / wiárę státeczną / dobre y s
koyne sumnienie. Rządź nas Duchem two
S y przy twojim S. słowie zátrzymaway n
A czásu onego / gdy przyydźie godźiná śmi
nászey / bądź przy nas / broń od pokus / w wi
prawdźiwey zmacniay / sumnienie trwożli
łásce twojey utwirdzay / lekkie skonánie day,
sze násze w ręce swoje przyjmi / y do onego w
cznego żywotá z łáski twojey S spokoy
przeprowadź. Vczyńże to / o Boże Oycze
niebieski / dla Syná twego miłego á P.
nászego Jezusá Chrystusá / Amen.

XCII.

Wtora.

WIelka łáská twojá w tym / wielki á
śmiertelny BOże / żeś człowieká st
rzył ku nieskáźitelności / ále zá nieposłus
stwem jego z nienawiśći dyabelskiey śm
weszłá ná świát. Zácżym postánowiono
dźiom raz umrzeć / á potym nástąpi sąd / y
mász nic pewnieyszego jáko to / że ktorzykol
śię ná świát rodźimy / záś śię z świátem
żegnáć / á przez śmierć z świátá ustąpić
śimy. Nie raz tę śmiertelność słudzy tw
słowá twojego obwoływáją y do wiádo
śći nam potrzebnie podawáją / nie raz o
násze pátrzą ná tych / nád ktorymi śmierć p

swoje wykonáłá / á co tych podkáło / koy
sądem twym spráwiedliwym słusznie pod-
ma. O dayże nam poznáć / Pánie / dokoń-
ie násze y wymiar dni nászych jáki jest / á-
ny wiedzieli / jáko długo trwáć będziemy
ym świećie. Otoś ná dłoni wymierzył dni
e / á wiek nász jest jáko nic przed tobą. Zá-
wdę szczerą márnośćią jest wszelki czło-
k choć naduższy / záprawdę pomija czło-
k jáko ćień / záprawdę prożno śię kłopoce /
omadza á nie wie kto to pobierze. A przetoż
s ten / ktorego nam jeszcze użyczasz / zdarz
nie / żebyśmy przeżyli ku świętey czći y
ale twojey. Odpuść z miłośierdzia swego
wszystkie grzechy násze / y od wszelkich złości ná-
y wybaw nas. Karánie cżesne y wieczne z
ki swey oddal od nas. Uspokoy y ochłodź
roższą zasługą Syná twego strachem
spráwiedliwego sądu twego zátrwożone sumie-
nia násze ábyśmy śię posilili pierwey niż z
odeydziemy á nie będźie nas. A kiedy ná
zákołáćesz y wychodźić z kąd każesz / day że-
śmy wyszli ochotnie z wesołą twarzą / wszy-
ná świećie poczytájąc sobie zá śmieći /
li zacności chwały wiekuistey. Oddal od
pokusy szátáńskie / niechay niema przystę-
nieprzyjaciel duszny do dźiedźictwá twoje-
Ukaż nam twarz swą łáskáwą ku zbá-
ney poćiesze nászey. Dusze násze z ciáłem
źieliwszy prowadź w pokoju przez usługę
słow SS. do odpocżynku wiecżnego / ćiá-
ś po pracy użycz spokoynego wytchnienia
emi / á w dźień on zmartwychwstánia po-
chnego / kiedy przed sąd twoy zgromadzone

bedą wszystkie narody/ postaw nas po prá
cy swojey / á przyznay nam krolestwo zgo
wáne od záłożenia świátá. O nie podawa
nas z przeklętymi w on ogień wieczny ná m
wieczne/ ále nas wprowadź do żywotá w
cznego ktoryś dáć obiecał wiernym twoj
ktorzy ćię miłują/ y strzegą przykazań S
twojich. O rácżże nas wysłucháć/ Oycze
namileyszy w zasłudze doskonáłey Syná t
go/ Páná á Zbáwićielá y przyczynce náj
jedynego/ Jezusá Chrystusá/ ktoremu z tob
z Duchem S. niech będźie cześć y chwał
wieki wiekow/ Amen.

PRZY CHORYCH, Y ZA NIMI OR

XCIII.

Pierwsza.

WSzechmogący y miłośierny Boże
ktorego ręku żywot y śmierć káżde
nas / ty zábijasz / ty ożywiasz / ty wwodźi
grobu y z grobu wywodźisz/ jákoś to nád I
tem Ezechiaszem uczynił / gdyś mu z cho
pomogł/ y żywotáś mu przedłużył. Proś
ćię w Synu twoim miłym/ Pánie/ zmiłu
nád wszystkimi námi/ y nád tym chorym/ á
pomniawszy z łáski swey srogich á ćięż
grzechow wszystkich nas/ rzecz Pánie słow
będźie uzdrowiony y ten sługá twoy/ áby
y łáskę twą opowiádał/ á ostátek wieku sw
w bojáźni twey S. trawił. Przeyrzałeś
też śmierć/ day by yę skromnie znośił/ á
trem onym ná krzyżu pokutującym łáski y
tomnośći twey S. skutecznie doznáć mogł
Pánie w walney potrzebie á w ostátniey

e koni skonánia nászego nie rácz y nas czásu
ego y teraz tey zchorzáłey osoby opuszczáć.
trzymaway nas wszystkich Boską práwicą
ją/ z ręku nieprzyjaćioł nászych wyrwi nas/
y posilay strwożone sumnienia násze Du-
m swoim S. Z ćiemnośći błędow y grze-
w wyprowádziwszy day bysmy się wświá-
śći słowá twego y w znájomośći twey S.
wiennie pomnáli/ y z tego świátá w po-
u schodzili / ná twym S. miłośierdziu do-
ernie polegájąc. O Boże / Boże zbáwienia
szego spraw że to/ żeby wszystkich nas/ y tey
orzáłey osoby ostátnie słowá Syná twoje-
ná krzyżu ostátnia były modlitwą/y żegná-
m się z tym świátem / Oycze/w ręce two-
poruczamy duchá nászego / odkupiłeś nas
nie Boże prawdziwy. A gdziebysmy czá-
wego chorobą zemdleni y zmorzeni będąc
w tych usty wymowić sposobnie nie mogli/
y nam z łáski swey/day y temu choremu/ że-
smy sercem uprzeymym do ćiebie wzdycháć/
bie się dufliwie poruczáć umieli. Spraw-
o dla S. chwały twojey / w ktorey z Sy-
n twym miłym / y z Duchem S. żyjesz y
lujesz Bog błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

XCIV.

Wtora.

WSzechmogący / wieczny á miłośierny
Boże/ ktory rozny ámi łáznidmi / bi-
mi/chorobámi nędznego człowi eká do śie-
náwracasz/nie chcąc áby miał zginąć. Atoś
ego człowieká náwiedzić raczył krzyżem
szkim/ ábyś go y nas z nim od grzechow od-
odł. A ták prosimy ćię nędznicy ják tym cho-

tym nie rácz go karáć według spráwiedli
śći twojey dla jego grzechow / áni z nim
chodź w sąd : Abowiem nie będźie uspra
dliwiony przed obliczem twojim żaden ż
ey. Dźyeż mu/miły Pánie/ státecznego u
stu/áby ten krzyż twoy ná ćiele swoim ćier
wie znośił/y skromnie wyćierpiał. Rác
uzbroić przećiwko pokusam szátáńskim /
mu dobre sumnienie/ mocną wiárę / pew
zbáwieniu nádźieję/ áby śię mogł przez p
sy dyabelskie przebić do żywotá wieczn
Tobieć go poruczamy w nádźieję przycz
Syná twego Jezusá Chrystusá w twoję
ską opiekę. Bo iż jest chory/ty go sam uzdr
doskonáły lekárzu/mdłym jest pośilay go
chem twojim świętym/ná łożu leży podni
go ty sam / grzechámi jest zrániony/ rácz
sam uzdrowić krwią nadroższą Syná twoj
A co jemu jest potrzebnego, to wszystko wyk
nád nim według woli twojey/ á zwłaszcza
byby to z jego zbáwieniem duszným/ á chw
twey Boskiey rozmnożeniem. Boć my wsz
ko ná wolą twą puszczamy / do ćiebie ser
dufliwym y usty zgodnymi nabożnie wołá
Uczyńże to wszystko / o to ćię prośimy /
Jezusá Chrystusá Syná twego namilsze
ktory zá grzechy tego chorego y nas wszyst
umárł y dosyć uczynić raczył. Oycze nasz

XCV.

Trzecia.

Tyś sam jest/o Boże/ktory zábijasz y ożyw
wwodźisz do grobu y wywodźisz / ubo
gim czynisz y zbogacasz/unizasz y wywyższasz

s-wiecz temu mocno wierzemy / że pátrzyß
ł utrapienie tey zchorzáłey osoby tego pe=
jesteśmy. Posłußnić są Anjołowie święći
ebie / day żebyśmy y my liche stworzenie
je tobie posłußnymi byli / ná tym przesta=
ąc / nie co śię nam zda ále co śię tobie Bo=
áſzemu podoba. Miło nam bywa / kiedy
poćiecháńi pomyślnemi obsyłaß / niechay=
náwiedzenie twoje wdźięcznie przyjmuje=
bo wßystko czyniß ku dobremu náßemu. A
o dźień utrapienia náßego y bliźnich ná=
/ żebyśmy ćię wzywáli y tobie śię modlili
ázujeß / przetoß śię do ćiebie lekárzá na=
nieyßego indźiey nádźieje nie máiąc w u=
pieniu ćięßkim chorey tey osoby dowiernie
kámy. Odpuśćże grzechy jey y náße / kto=
nam y chorobámi ćięßkimi przykrzyć zwykł /
row duße zchorzáłą / sumnienie rozlicznymi
nieprawośćiámi zránione uleczż / y o łásce
y S. skutecznie upewni. Dáſzeć śię win=
z námi pospołu ze wßystkich nieprawośći
ich / ktorymi ćię Páná Bogá swego z krew=
ći y ze złośći zkáżonego swego przyrodze=
częśto obrażáłá y ná kárdnie twe sprawie=
e sobie rozlicznie zárabiáłá. Prágnie żyć
otym w bojáźni twey z chwałą naświętße=
Imienia twego. Bacżyßli to być z pożyt=
n zbáwienia jey / uzdrowże ją ty sam wße=
ocnym słowem swoim / członki jey zboláłe
ż śiły náwątlone utwirdź / y z tey żáłosney
oby podźwigni / á do zdrowia pierwßego
ychle przywroć. A jesli też twojá S. wola
źey tę zchorzáłą osobę trzymáć w utrapie=

niu tym / przydaje jey tyle ćierpliwo
żeby krzyż ná śię włożony bez uteſknienia
przykrzenia znieść umiáłá/á ćiebie Páná
gá ſwego niećierpliwośćią ſwą więcey n
brażáłá. Tu nas z nią karz/o dobrotliwi
cże/jáko śię podoba/ tylko wiecznie bądź
łośćiw. Choroby duſzney y śmierći wie
uchoway nas/á bądź nam nędznym dźia
ſwym miłośćiw. Tego ſobie y tey chorey
bie ſerdecżnie winſzując/ jáko cżłonki jed
ćiáłá/ ktore wſzyſtkie boleją / gdy jeden
boleje/ prośimy / wyſłuchay nas: A my
poſpołu oddamyć zá to powinną chwałę
Pánánáſzego Jezuſá Chryſtuſá / ktor
tobą y z Duchem S. niech będźie cześć y
łá ná wieki/Amen xcvi.

Cżwarta.

Dźiękowánie zá uśmierżenie [c]horoby, y zá przywrocenie do Z[dro]wia bliźnich náſzych.

Y Cośći oddamy miłośierny á dobr
Pánie á Boże náſz/ zá wſzyſtkie dobro
ſtwá twoje ktoreś nam uczynił: Nie z
kłeś uſzu ſwych ná uśilną y żáłoſną proźb
ſe. Weyrzałeś okiem ſwym miłośier
ná tego brátá (álbo śioſtrę) náſzego zá
meſimy śię tobie w ćięſzkim utrápieni
ſpołecżnie modlili/ á użáliwſzy śię zdrow
go náwątlonego chorobą bolesną/ podał
Oycowſką rękę ſwoję / y złożás go kt
ś ę uprzykrzyło / łáſkáwie podźwign
cżył. Nie záwiodł śię ná tobie / y ná
ktorą w tobie położył nádźieję. Wołał

mi pospolu/á tyś go wysłuchał. W gorzko-
duße swey krzyczał jáko żoraw/ ßczebiotał
jáskołká/stękał jáko gołębicá/oczy swe ku
e podnosił/á tyś go poćießył/przy żywoćie
owáł y do pierwßych śił á zdrowia skutecz-
e przywroćić raczył. Záržućiłeś w tył swoy
śtkie grzechy jego / á duße jego wyrwałeś
zepáśći zginienia. Abowiem nie grob wy-
bia ćię Pánie/áni śmierć chwali ćię/ áni ći
ży w doł wstępują oczekawáją prawdy
ey. Zywy/żywy ten ćię wysławiáć będźie/
y ten z námi/ żeś go wybáwił/ chwali ćię
nie. Oßczęśliwyß y błogosłáwiony człowie-
ten/ktory w tobie ufa/ á tyś jest uádźie-
go / ná wieki táki záwstydzony nie będźie.
nał tego káżdy z nas często/doznáłá świe-
á sobie y tá osobá / ktorąś prawie od sá-
bramy śmierći do żyćia pożądánego po-
ćić raczył. Wielkiś jest Pánie Boże náß/
ielka jest moc twoiá. Tyś jest/ Pánie/
czką ubogiemu/ućieczką y rátunkiem czá-
ćisku. Ty odpußczaß wßystkie niepráwo-
náße / ktory uzdrawiaß wßystkie choroby
e. Ty wybawiaß od śmierći żywot náß/ty
koronujeß miłośierdźiem y wielką litośćią.
áiste znaß/ cośmy zá ulepienie/ pámiętaß
y prochem y gliną/ ále miłośierdźie two-
wiekow áż ná wieki nád tymi/ktorzy się
ie boją/y ktorzy strzegą przymierza twego
mietáją ná przykazánia twoje/áby je czy-
. Do czego uczyńże y nas ty sam sposobny-
miły Pánie/posiłay nas/ y z cnoty w cno-
ápráwuy Duchem twojim z niebá / pro-
dź nas w tym pielgrzymstwie źiemskim go-

ścińcem ſprawiedliwości z chwałą S. tw
áż nas doprowádźiſz do wiekuiſtych rado
ktore nam niewinną męką y śmierćią ſw
drogą záſłużył/ y one w niebieſkim kroleſ
zporządźił Syn twoy miły/ Pan á Zbáw
náſz jedyny/ ktory z tobą/ y z Duchem S.
y kroluje/ Bog błogoſłáwiony ná wieki/ A

PRZY UMIERAIACYM KTORY IE CZE IEST PRZY BACZENIU.

XCVII.

Pierwsza.

O Dobrotliwy á miłośierny Boże/ O
náſz niebieſki/ ktoryś ſam jeſt ućiecz
śiłą náſzą/ y w káżdym ućiſku rátunkiem
pewnieyſzym/ poyrzy okiem ſwym miłoś
nym ná tego ſłużebniká twego (ſłużebnice)
ry w jednym duchu á w prawdźie z uſty je
mi z námi ciebie chwalił/ á bądź mu w tey j
ile baczyć możemy/ oſtátniey potrzebie prz
mnym. Dayże mu/ miły Pánie/ jeſli już nie
żna dla nieodmiennego dekretu twego/ áb
dłużey żył z námi/ żeby tobie we wſzyſtkim
ſłuſznym będąc/ cokolwiek nań włożyſz ćie
wie znośił/ y wſzytko mężnie przecierpie
Bliżyſz boleśći/ á koniec prętki uczyń z t
ſwey utrapieniu jego. Żalći nam ſerdeczni
go z námi rozłączaſz/ żal nam y tych nie m
ktore przez śmierć jego záſmućić y oś
ćić chceſz/ ále my y oni/ jákoſmy powinni/
w tey mierze polegamy ná wolnowład
ządániu y rozrządzeniu twoim Boſkim/ t
ſwą pod twoję Swiętą wolą dowiernie
dawájąc. Zmiłuyże się nád námi/ z wielku

nami / zmiluy sie y nad tym w służbie
jey milym towarzyßem naßym / ktory juz
onywa / y przed twoy sie Swiety Maje-
stawić gotuje. Zatey w morzu zapamietá-
twojego wßystkie przestepstwá jego / á
ia nadroz ßá Syná twego milego oczyść y
yj go od wßystkich grzechow jego / żeby mu
ed sadem twym sprawiedliwym nie ßkodzi-
ná wieki. Cieß go y utwirdzay Duchem S.
im / ktory dopomaga trewkości am naßym /
rzyczynia sie zá námi wzdychániem niewy-
wnym / żeby to czuł / żes ty jest / y bedzieß do
cá Oycem jego łáskáwym y milosiernym.
mnazay mu prawdziwey wiáry / moc
je w niemocy y w słabości jego poteżnie
tonywáy. Sam ty walcz zá nim przeciw
trym y jadowitym pokusam ßátáńskim /
re nawiecey w tátim rázie nástepowáć
kłyná wierne chwalce twoje. O Boże / Bo-
báwienia náßego / utwirdzżego ty sam w
nieniu dobrym / y o łásce twey á odzie-
czeniu wiecznego żywotá w niewatpliwey
dziejey upewni. Day mu skonánie lekkie /
kdwe dokończenie y spokoyne wytchnienie.
yjmiże duße jego w rece twoje Boskie / á
z mu jey dochowáć áz do oney błogosła-
oney nádzieje / y objáwienia chwały wielkie-
Bogá y Zbáwiciela náßego Jezusá Chry-
stá / ktory przemieni w on dzień ciáło náße
le / áby sie podobne stáło chwalebnemu
tu jego / według skuteczney mocy / ktora też
ystkie rzeczy sobie podbić może. O wysłu-
yże nas zá nim goraco sie modlacych / Oy-
namilosierniey ßy: Wysłuchay Syná twe-

go miłego á nászego jedynego Zbáwićie
pojśrzednitá/ ktory śiedząc ná práwicy
jey zá nim śię y zá wszystkimi námi przyczy
Bądź nam y temu chwalcy twojemu/ O
miłośiernym dla przelánia krwie drogie
gorzkiey męki y śmierći Syná twojego je
rodzonego. Z tą ufnośćią poruczamy już
czney łásce á miłośierdźiu twojemu tego
brátá nászego (álbo śiostry) modląc śię
tą modlitwą/ ktorey nas sam JEzus C
stus/ Pan y Zbáwićiel nász náuczył/ y m
śię nam ták roskazał: Oycze nász/ ktorys je

Łáská twojá o Pánie JEzu Chryste/ mi
twojá o Oycze nász niebieski/ społeczność
ćiechá twá o Duchu ś. niech będźie z nám
szystkimi/ á osobliwie z tym sługą twoim
rym/ od tąd/ áż ná wieki wiekow/ Amen.

XCVIII.

Wtora.

WSzechmogący/ dobrotliwy Boże/ w
rego ręku zdrowie y chorobá/ śmi
żywot nász/ prośimy ćię/ racżże okiem m
śierdźia swego ná człowieká tego zchorzá
weyrzeć/ á wszystkie grzechy jego odpuśći
ná duszy y ná ćiele poćiechą jego być. N
ofiárá niewinney męki Syná twego mi
zapłátą zá grzechy jego będźie. W imię
wiem jego ochrzczony/ y krwią jego drog
oczyśćiony jest. Rátuy go/ Pánie/ w tey
trzebie napilnieyszy/ á mąk y boleśći jego
skroćić. Oddal pokusy nieprzyjaćielá du
go/ áby sumnieniem jego nie trwożył. Day
zwyćięstwo nád szatánem/ y nád wszyst
chytrymi y złośliwymi zásadzkámi jego P

kaſkáwę twarz ſwoje. Zeſl Aniołá twe-
ktoryby go ſzczeſliwie záprowádził do onych
bytkow wiecznych/ á w dźień on oſtáteczny
u zmartwychwſtánia powſzechnego poſtaw
o práwicy ſwojey/ y day mu uſłyſzeć on po-
ny głos: Podźćie błogoſłáwieni/ odźiedźi-
ie Kroleſtwo wam zgotowáne od záłożenia
átá. Day mu to z łáſki ſwey/ y nam y wſzy-
n wiernym twoim/ Oycze/ Synu/ Duchu
Boże pożegnány y błogoſłáw. ná wieki/ A.
ánie Jezu Chryſte przyjmi Duchá jego w
twoje/ A.

xcix.

Trzećia.

zy ſkonániu tego, ktory już nie
będąc przy baczeniu umiera.

Zrzodło żywotá doczeſnego y wiecznego/
Boże Oycze náſz niebieſki/ proſimy ćie
ornie zá tym ſługą twym/ (álbo ſłużebnicą)
śię w drogę wſzelkiego ćiáłá biorącym/
żże mu ſam wodzem y przewodnikiem łá-
wym do onego odpocżynnienia wiecznego. A
iż do ćiebie uſty ſwymi záwołáć/ oczu ſwych
iebu podnieść/ nas uſzymá ſłyſzeć/ y rąk
ch ku tobie wynośić prze śmiertelną śiłe
może/ otoſz my zdrowſzy zá nim duſzliwie
śimy opiekamy śię duſzą jego/ á oney jeſzcze
iele bojującey pośiłku y czerſtwośći doda-
y/ o łáſce twey/ y grzechow odpuſzczeniu/ w
tudże przelania krwie drogiey Syná twoje-
á Zbáwićielá náſzego jedynego/ JEzuſá
ryſtuſá/ one upewni/ przećiw wſzyſtkim ſzá-
kſkim pokuſam uzbroy/ á tak już w ſumnie-
u o łáſce twey ubeſpieczonym w pokoju to

pokojow niebieſkich miłośćiwie przeprowa
Nie pátrz ná to/Oycze nałutośćiwßy/w ják
kßtałćie teraz umiera / ále ná to/ jáko z w
ry prawdziwey w bojáźni twojey / przed to
záwße żyć uśiłował / y jákoć śię przez w
ſtek wiek ſwoy/áż y w tey chorobie częſto y g
liwie oddawał. O Boże miłośierdzia / B
zbáwienia náßego/á Oycze wßelkiey poćie
jeſliby y nam ábo ktoremu z nas przyßło tá
czáſu ſwego bez baczenia dni żyćia náßego
kończyć/nie rácżże nas/pokornie ćię prośim
opuſzczáć: Duße náße/ ktoreć y teraz wczá
cáł ćie raz poświęćiwßy/oddawamy/przyj
w oſobną opiekę twoję Bcſką. Niech śię n
ſtánie wedle wiáry náßey. Zmiłuy śię nád n
mi Pánie/á bądź nam/y temu z śmierćią
już biedzącemu ſłudze twojemu miłość
Miłośierdzie twoje niech będzie nád nim
nád námi/jákośmy w tobie nádzieję mieli.
tobie Pánie nádzieję ſwą pokładamy/niech
że ná wieki pohánbieni nie będziemy. Zb
lud twoy/uwolni z tych żáłoſnych boleśći n
go chorego/y wprowadź ßczęśliwie do nieſk
czonych rádośći Kroleſtwá niebieſkiego/gd
ty/Oycze náß/z Synem twoim miłym/y z D
chem S. żyjeß y krolujeß/Bog w Troycy S
dyny y błogosłáwiony ná wieki/Amen.

PO SKONANIU, Y PRZY POGRZEB

c.

Pierwſza.

O Wßechmogący á dobrotliwy Boże/
że miłośierdzia á Oycze wßelkich poći
ty w ręku ſwoich maß żywot y śmierć kájd

wieká/ty z woli/z przeyrzenia/y rozrządze-
woiego Boſkiego z tego świátá uprzą-
ego/kiedy y iáko chceß. A przetoż tobie ſá-
u ſerdecznie dźiękuiemy/ iżeś y tego ſługę
o z boleśći ćięßkich uwolnił/ á z tego pá-
płáczu do onych wiecznych rádośći/y we-
nieſkończonego w pokoiu przeprowádźić
ył. W ćiebie Bogá ſwoiego prawdźiwie
żył / w tobie ſámym zbáwienną nádźieię
ądał / tobie śię ſámemu nabożnie oddá-
/ tobie náwet ſámemu przez wßytek wiek
podług nawyżßey możnośći ſwoiey gor-
ſłużył. Mocno tedy wierzemy / żeś
ug S. S. obietnic twoich duſzy iego miło-
á iż go w on oſtáteczny dźień ſądu two-
z prochu źiemie od umárłych ſkutecznie
dźiß nic nie wątpimy. Smierć tego ſługi
o/day że y nam byłá ku zbáwienney prze-
ze y zbudowániu/miły Pánie/ náucż nas
áć dokończenie náße y wymiar dni náßych
go nikt przeſtąpić nie może. Odpuść nam
hy / y oczyść nas z plugáſtwá wßyſtkich
áwośći náßych. Oblecz nas w ßátę newin-
i y ſpráwiedliwośći Jezuſá Syná two-
á zbáwićielá náßego/ á nákryi nią wßyt-
iedoſtátki náße. W wierze prawdźiwey/w
śći nie obłudney/ w ſtáteczney ćierpliwo-
w nádźieiey żywotá wiecznego pewney
áley tym znácznieý nas umacniay. Przy-
y nas ty ſam przez Duchá twego S. ná tę
ę wßyſtkim nam ſpráwiedliwym ſądem
n náznáczoną / y prowadź nas przez to
że niebeſpieczne/á ſtaw ßczęśliwie u portu
otá wiecznego. Bądź przy nas w oſtá-

tniey potrzebie naszey/ ábyśmy śię przez śm
ktora jest ostátnim nieprzyjaćielem nász
mężnie przebić/ y wszystkie pokusy dyabe
szczęśliwie zwyćiężyć mogli. Poyrzy o
swym miłośiernym y ná wszystkie utrapio
osobliwie ná świeżo zásmucone śmierćią
osoby zmárłey. Bądź Pánie chorych lekár
smutnych poćiechą/ upádłych podporą/ pr
jących pomocą/ Oycem sirot/ wdow opi
nem/ ukrzywdzonych spráwiedliwośćią/
źniow niewinnych wybáwieniem/ podroż
obroną/ kondjących á z tym świátem śię
stawájących poćiechą y przewodnikiem d
ciech niebieskich miłośćiwym. Boże Oycze/
nu/ y Duchu S. Boże nász w Troycy S. j
ny/ zmiłuy śię nád námi/ á wysłuchay na

CI.

Wtora.

WSzechmogący/ miłośierny/ nieśmie
ny Boże/ jedyny żywych y umárłych
nie/ dźiekujemy ć serdecznie zá wszystkie nie
liczone dobrodźieystwá twoje/ á osobliwi
to/ żeś tę pobożną osobę/ á wiernego sługe
ká (słu żebnicę) swego w prawdźiwey Ch
śćiáńskiey wierze/ w uprzeymey pobożnoś
gorliwym Imi nia twego S. wzywániu/
pewney żywotá wiecznego nádźiejey z tego
zernego świátá do swey S. chwały powo
dobrotliwie raczył. Bądźże y nam nędz
pielgrzymom źiemskim miłośćiw/ pokornie
Oycze nász nalutośćiwszy prośimy/ odpuść
śći násze/ á grzechow młodośći nászey y p
stępstwá nászego nie przywodź sobie ná

. Rządź nas Duchem twym S. á słowem
ienney prawdy twey skutecznie nas odra-
. Day ábyśmy śię odrzekszy niepobożno-
świeckich pożądliwośći/trzeźwie/y sprá-
iwie/ y pobożnie żyli / y tobie wiernymi
áż do śmierći. Rácz też wszytkie u-
one członki swe / á miánowićie śmierćią
soby zásmucone y ośierocone tákláwie
ć/rátowáć/bronić/ y onych w opiece á o-
żnośći Oycowskiey aż do skończenia wie-
h miłośiernie chowáć. A kiedy przydźie
nia śmierći nászey godźiná w żywey wie-
w łásce swey/w sumnieniu spokoynym/w
ięstwie wszystkich szátáńskich pokus zoją-
ym/y w stát cznym o grzechow nászych od-
żeniu/ćiáłá zmartwychwstániu y żywoćie
znym upewnieniu rácz nas/ y wszystkie
ne swe/ z tego pádołu płáczu do onych nie-
czonych poćiech y rádośći krolestwá nie-
iego szczęśliwie przeprowádźić/przez Jezu-
hrystusá Syná twojego miłego/Po-śrze-
á y Zbáwićielá nászego jedynego/w ktore-
a świętszym Jmieniu tak śię jeszcze sercem
iwem nabożnie modlimy/ Oycze nász kto-
jest w niebie/etc. CII.

Trzećia.

rzy Pogrżebie Przełożonych Kośćiołá Bożego.

Wszechmocny Boże nász/ktory chorym do
żywotá tákláwie dopomagáć raczysz/
bimy náświętsze Jmię twoje zá wszytko
lwiek ná nas spráwiedliwym sądem twym
kośći nászé dopuszczáć raczysz/á osobliwie

teraz y zá to / żeś nam wielkiego y poboż
w domu twym mężá / chwale twey y nam
żyteczn͏ego podług swego Boskiego upodo
nia odebráć ráczył. Znamy te/o Boże náſ
nas godnie / z wielu miar/ táko wą plagą
wiedźieł Zárobiliśmy ná to/nie umieiąc wi
cźnie być tego / cośmy z łáski twey mieli/ y
pierw o to uważamy/kiedyś nas klenotu tá
pozbáwił. Prośimy jednák pokornie / n
śierny Oycze/á Boże wſzelkiey poćiechy/u
erz gniew twoy spráwiedliwy/á zmiłuy śię
nami/bądź miłośćiw niepráwośćiam náſ
á grzechow náſzych wiecey nie wspominay
ná mieysce tych/ktore z swey S. woli odbie
użycz że nam ludźi poważnych/ uczonych/
liwych/czułych/wiernych/rostropnych/przy
dnych y bogoboynych/ktorzyby osobliwymi
rámi twojimi ozdobieni chwałę twoję S.
rą co pomnażáć/kośćioł twoy umiejętnie b
wáć/błędy y grzechy potężnie burzyć pra
dowodnie bronić/zbytki y wſzelkie świátá
m.rnośći poważnie gánić/zásmuconych p
rázliwie ćieſzyć/á do pobożnośći osobliwi
pilnego cnot S S. á przykazań twojych p
strzegánia zdrową náuką y żywotem świ
bliwym ſczęśliwie wſzystkich przywodźić
gli. Łácno ć tobie/Boże náſz/wſzystko. Bo t
y możeſz wſzystko. O twąć święta chwałę
zbáwienie wi la drogo kupionych owie
twych idźie/ zmiłuyże śię nád námi/ á wy
chay nas. Wźął śię Zboru twego ośieroći
go/utul nas w serdecznym płáczu náſzym
smętek nádgrodź wrychle poćiechą pożądá
A tych/ ktoreś przełożył nád ludem twym

twoim / y w dobrym zdrowiu w długo
nne láta chowáy / dárow im swych potrze-
przymnażay / ogniem niebieskim im dá-
m bárziey ich zápalay / błogosłáwień-
swym hoynym w pracách wezwánia ich
ray / y w opiece á opátrzności twey Bo-
onych záwsze dobrotliwie zátrzymaway.
łáską twą przytomnym y inszym wszyst-
łużebnikom twym pomocy twey potrze-
cym y ćierpliwie oczekawáiącym. Cho-
uzdrow / smętnych poćiesz / utrapionych rá-
odrożnych bądź strożem / wdow y śierot
unem / tonáiących y z tym świátem śię
áwáiących do poćiech wiecznego żywotá
odnikiem miłośćiwym. A to wszystko
uczynić dla drogiey zasługi / y przyczyny
náłey Pośrzednitá y Zbáwićielá nászego
ynego / Jezusá Chrystusá / w ktorego ná-
szym Imieniu ták śię jeszcze sercem duszą
nábożnie modlimy: Oycze nász ktoryś, etc.

CIII.

Czwarta.

y Pogrzebie Chwalce Bożego, ktory zszedł śmiercią nagłą z tego świátá.

Głęboki w bogáctwá / w moc y w mą-
drość / nieśmiertelny Boże / Oycze nász
ęsteś / jáko są niewybadáne sądy twoje? y
ośćignione drogi twoje? ty nie tylko w u-
dániu á rozdawániu / ále y w odbierániu
ych dárow swych podług twego S. upo-
nia swobodnie sobie / jáko we wszem wol-
sadny Pan / poczynáć raczysz. Nikomu y

namnieyszey krzywdy nie czynisz Spráwi
wyś ty y spráwiedliwe sądy twoje. Zá
y w śmierći chwalcow twych nagkey y ni
dźiáney nikt śię z tobą słusznie sprzeczáć
dom twym przyganiáć nie mo że/ czem
czynisz? y my teraz z bojáźnią y zedrzeniem
twojych Boskich spráwe w śmierći nader
kieyley zmárłey osoby uznawamy/ y onęz p
ną wdźięcznośćią y z pokorą serdeczną;ch
przyjmujemy. Wiemy to bowiem z świetr
biernikrwojich y w tem niewątpliwie npew
jesteśmy/ iż człowiek spráwiedliwy/ choćby
głą śmierćią záchwycony był/ w wiecznym
chłodzeniu będźie/ á iż ćiebie miłujący m
wiárą żywą y czystym sumnieniem ozd
nym/ y przygody żáłosne/ á zgołá wszyst
trapienia dopomagáją ku dobremu/ áni i
miłośći twey/ ktora nam jest pokazáná w C
stuśie Jezuśie Pánu nászym nic odłączy
może czásy wiecznymi. Łáskę zájiste/ y n
śierdźie umiłowánym / wybránym/ świ
swoym y w tym pokázujesz/ gdy ich miedzy
grzesznikámi żyjących prętko/ á jákoby w oká
niu z pośrzodku nieprawośći do śiebie przy
áby złość nie odmieniłá umysłu ich/ álbo
trość nie oszukáłá duszę ich. Zá wszystko nie
że Imię twe S. pochwalone będźie/ od t
ná wieki. A gdy y my nędznicy kresu dni z
nászego zámierzonego / ktorego nikt prz
czyć nie może/ dobieżemy/ jákośkolwiek
podobáć będźie/ Oycze nász miły / wypro
dźić nas z świátá/ lubo to uprzedźi śmier
se chorobá dłuższa/ lubo krotsza/ lubo żad n
spytkośmy to przyjąć chętnie gotowi/ byle

ym á spokoynym sumnieniem obdárzyw-
áſki ſwey nigdy nie wypuſzczał/ y nas w
c ſwym ſpráwiedliwym wiecznie nie ka-
O Boże wſzelkiey łáſki wſpomoż/ á rátuy
day byſmy w wierze prawdziwey/ w mi-
nie obłudney/ y w nádziejey żywotá wie-
o pewney przed tobą ták pobożnie y świą-
wie przez wſzyſtek wiek náſz żyli/ y tobie
li/ żeby nam śmierć nigdy nie byłá ſtrá-
nieſpodziewána A zoſobná modlimyć
zá tymi/ ktores tą śmiercią świeżą tego
twego wielce záſmucił/ racz ich ſam po-
ć/ y nas z nimi łáſkáwie bronić/ rátowáć/
oſtáwić przez/ y d a Páná náſzego Jezuſá
ſtuſá/ ktoremu z tobą/ y z Duchem S.
będzie chwałá ná wieki/ Amen.

CIV.

Piąta.

Przy Pogrżebie Dźiatek.

Dziękujemyć nabożnie/ wſzechmogący/
wieczny á nieśmiertelny Boże/ żeś y to
ćiątko/ jáko prawy członek kośćiołá two-
/ z tego mizernego świátá w prawdziwym
dzeniu podnowieniu Chrztu S. wziąć ra-
w pokoju do żywotá wiecznego. Ták já-
nas w słowie ſwoim upewnić raczył/ iż tá-
eſt kroleſtwo niebieſkie. Dayże y nam/ po-
ie twey náświętſzey miłośći prośimy/ żyć
wiećie w niewinnośći dźiatek máłych y w
z nędze á z kłopotow ziemſkich zchodźić
igdy nieſkończonych poćiech á rádośći
znego żywotá. Spraw y to z łáſki ſwey/
pozoſtáłe dźiatki wiernych twych z młoa

do śći lat swoich ná ciebie Stworzyćielá s
go pámiętáły/á záchowując śię podług tw
S słowá zaraz od dziećiństwá swojego j
mo twe ná śię chętnie bráły. Użyj też o.so
wey lutośći swey nád dziećiney tey zmá
Rodzicámi y Pokrewnymi / ktorę ich w ża
w płáczu serdecznym utulić/á odebránie d
ćięćiá miłego nádgrodźić długośćią lat/ l
nym błogosłáwieństwymy inßymi podług t
S. woli poćiechámi doczesnymi y wieczny
Uczyńże to/miłośierny Oycze/dla Syná t
go miłego/ JEzusá Chrystusá/przez ktor
do ciebie wołamy/Oycze nász/ktoryś jest/c

CV.

O Sądźie Páńskim ostáteczny

O Spráwiedliwy / á wiecznie króluj
Sędzio żywych y zmárłych / Pánie J
Chryste/Boże prawdziwy/Zbáwićielu y p
czyńco nász jedyny/pokornie ćie prosimy/
przyjdzieß w obłokách niebieskich z moca
chwałą swą wielką/z tyśiącámi świętych s
ich / y uśiędźieß ná stolicy wielmożnośći s
jey/ábyś czynił sąd / y gromił wszystkie z
śli/z mow/y z uczynkow niezbożnych/áby k
dy odniosł co czynił w ćiele / według teg
czynił/lub dobre/ lub złe / nie rácżże z n
wchodźić w sąd sługámi twojimi : Abowi
nie będźie uspráwiedliwiony przed oblic
twojim żaden żyjący. Badź miłośćiw n
práwośćiam nászym / á grzechow nászych
wspominay więcey / ráczey według miłośi
dźia twego obeydź śię z námi dla dobroći tw
jey/ Pánie. Bo będźießli niepráwośći up

ak/ Pánie ktoś śię ná sądźie twym zostá-
to zbáwiony będźie? V ćiebieć jest miło-
źie/ odpuszczenie y obfite odkupienie wszyst-
iepráwośći nászych. O sędźio miłośierny/
twojim strásznym sądem poki nas śmierć
ydźie/rácżże nas uspráwiedliwić niewin-
ęki y śmierći swojey zasługą y dosyć u-
eniem/odpuść grzechy násze/wszákeś zá nie
rł/ omyi je krwią swoją drogą. Twarz
furową odwroć od nas/ á zmiłuy śię nád
. Zátłum niepráwośći násze/ y wrzuć w
łość morską wszystkie grzechy násze. Po-
ie prawdomownym y miłośiernym jákoś
śiągł nam y Oycom nászym ode dni daw-
. Przygotuy nas ty sam ná on dźień sądu
go w tey S. znájomośći/ w wierze praw-
ey/ w miłośći skuteczney/ w pobożney
tobliwośći/ w modlitwách gorliwych/ y w
tejey ćierpliwey posiłájąc nas przez Du-
wego S. we wszelkiey dobrey spráwie.
zdwsze on otrzyk trąby Bożey/ á głos Ar-
jelski brzmi w uszách y sercách nászych:
ćie umárli/ á podźćie ná sąd Bogá żywe-
cżásu sądu twego ostátecznego/ postáwże
rogi Zbáwićielu nasz/ po práwicy swojey/
nás zá syny y corki swoje y y zá własne
źice wiecznego żywotá. Day nam usły-
n wdźięczny głos twoy/ ktorym záwołasz
kich wybránych swoich; Podźćie błogo-
eni Oycá mojego/ odźiedźicżćie krolestwo
zgotowáne od záłożenia świátá. Rácżże
ynić dla przelánia krwie twojey drogiey/
ś chwalcom swym niebo zasłużył. Tobie

z Oycem niebieſkim/y z Duchem S. niech b
dźie cześć y chwałá teraz/y áż ná wieki Am

O POSPOLITE POTRZEBY KOSCI
LA BOZEGO.

CVI.

Pierwſza.

O Wſzechmogący/ wieczny á miłośiern
Boże Oycze náß niebieſki / dźiękuje
twey naświętſzey miłośći zá wßyſtkie dár
dobrodźieſtwá twoje duſzne y ćieleſne/zá ſtr
obronę y opátrznosć twoję świętą. A n
wßyſtko wielbimy Imię twoje zá to / żeś n
wywiodſzy z błędow y z ćięſzkiey niewoli An
chryſtuſow:y do prawdźiwey znájomośći S
ná twego miłego/ Páná náßego Jezuſá Ch
ſtuſá przez słowo twoje S. powołáć/y do k
ćiołá ſwego przyłączyć raczył. Acz to z
muśimy / żeſmy tey łáſki twojey niegodni
grzechow náſzych/ktorymi ná káżdy dźień M
jeſtat twoy S. obrażamy/wßákże ćię pokor
prośimy/ná miłośći wßy Oycze/ábyś nam g
chy náße dla záſługi y przyczyny Syná t
go/ Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá odpuść
á przytym nas przez Duchá twego S. ku um
trwieniu żądz ćiáłá náßego/y nowośći żyw
pobudźić y odrodźić raczył. Bądź/miłośier
Oycze / kośćiołowi twojemu łáſką y obro
twoją S. záwſze przytomny. Páſterzom y n
czyćielom prawdźiwym dárow Duchá tw
S. użyczay/y one w pracách dobrych pośil
Dobrodźieje kośćiołá twojego y wßyſt
wierne Chrześćiány błogosław y w prawd
twey záchoway. Krolestw Chrześćiáńſkich

aszczá ten cáłey Oyczyzny nászey rácz być
osiernym obrońcą Królá Páná nászego z
zacnym Domem y Rádą jego rządź łásko
uchem swym S. Insze też krolestwá/Xięst-
Páństwá z ich Pány y Rządcámi/ktorzy
u twojemu mieysce dawáłą/rácz w opiece
y chowáć / y błogosłáwieństwá im y sprá-
n ich wszystkim użyczáć. Vżycz nam też
ju y powietrza zdrowego / záchoway nas
łodu/woyny y mieczá nieprzyjáćielskiego.
owi pospolitemu day bojáźń prawdziwą
ją / obłądzonym náwrocenie / mdłym w
że pośiecnie/ubogim rátunek / chorym uz-
bienie/ więźniom wyzwolenie / ućiśnio-
wybáwienie/ y od ćiebie náwiedzonym
pliwość y wiárę niezwyćiężoną. Wszyst-
práwy násze rácz błogosłáwić / á Duchá
ego S. nie rácz od nas odeymowáć. Day
y to / Oycze nász miły / ábyśmy záwsze z
dánia słowá twojego to sobie rozmyśláć
li/coby było z chwałą Imienia twego S.
mnożeniem słábey wiáry nászey/y z pożą-
ą náprawą spraw y żywotá nászego. A to
stko rácz uczynić dla Syná swego miłe-
Páná y Zbáwićielá nászego Jezusá Chry-
/ktory z tobą/y z Duchem S. żyje y krolu-
og nász jedyny błogosłáwiony ná wieki/
n.

CVII.

Druga.

PAnie Boże wszechmogący/ miłośierny á dobrotliwy Oycze nász niebieski / dzie-
myć sercem skruszonym y uniżonym przez
ego Syná twego / Páná y Zbáwićielá

náßego Jezusá Chrystusá zá wielkie y nie-
gárnione dáry y dobrodźieystwá twoje / j
nas ná wyobráženie y podobieństwo sw
stworzył / y utrácony obraz swoy w Sy
swoim namilßym nam przywroćił / przez k
tegoś nas też z wieczney śmierći y potępien
śmierćią jego ná krzyżu srogą wybáwił / y
czyśćienie náße krwią jego drogą przez D
chá swego S. w nas zápieczętował / y tych c
sow ostátecznych nadrożßym skárbem sło
twego S. obdárował / y do słuchánia jego
pokoju nas zgromadzáć raczyß. Chwali
przytym chwalebne Imię twoje zá obronę y
pátrzność twoję oycowską / ktorey ustán
cznie z twey świętey dobrotliwośći nád so
doznawamy: doználiśmy y tey nocy przeßł
y już dniá tego dźiśieyßego. Prośimy ćię
kornie / jáko Bogá y Oycá namiłośierniey
go / ábyś do końcá tę łáskę swoję Oycow
nád námi pokázowáć raczył / złośći náß
rozlicznych przepomniał / y Duchem swoim
nas odrodźił / ábyśmy od tąd w świętobliw
śći y w spráwiedliwośći żyli przed tobą
wßystkimi ludźmi ku chwale twojey święt
Słowo swoje S. rácz wkorzenić w sercá ná
Duchem swoim S. Od nieprzyjaćioł náß
dusznych y ćielesnych rácz nas záwße bron
Potrzebámi ćiáłu náßemu należącymi /
znaß być z chwałą twoją S. y z zbáwieni
náßym / rácz nas miłośćiwie opátrowáć. K
ćiołá swego ná tym / y ná wßelkim mieyscu
ącego / rácz być záwżdy obrońcą pomno
niem. Oyczyzney náßey miłey rácz łáską
bronić od mieczá nieprzyjaćielskiego / pon

morowego/ogniá szkodliwego/głodu ćiesz-
zo y nieszczęśćia wszelákiego. Krolá Páná
iego y cáły naiáśnieyszy Dom iego/Sena-
y y Hetmány Páństwá tego y przełożonych/
dego/á osobliwie lutecznego mieyscá Pá-
ny y dobrodźieie kośćiołá twoiego ráczże
am Duchem swoim S. rządźić/ w zdrowiu
rym / w łásce swey y w zbáwienney słowá
go znaiomośći onych chowáć y w potrze-
h wszelákich hoynie błogosłáwić Vchoway
grzechu/ nieszczęśćia y wszelákich ná duszy y
ćiele żáłosnych przygod przez wszystek czás
etá ich Nie zápominay też/Oycze dobroty-
y/bráći y śiostr nászych w iednymże Duchu
śmi ćiebie zgodnie chwalących / á od ćiebie
maćie náwiedzonych/ rácz być chorych le-
żem/ smętnych poćiechą / utrapionych rá-
tiem/ więźniow Chrześćiáńskich z niewolę
rzyiaćielskiey wybáwieniem / podrożnych
żem/wdow y śirot opiekunem/niepłodnych
chwały Imienia twego z łáski twey roz-
ożeniem / á brzemiennych z błogosłáwień-
em swoim szczęśliwym rozwiązániem To
ystko ráczże uczynić y nam dáć z łáski y z
ośierdźia swoiego dla iedynego Syná
iego / Páná y Zbáwićielá nászego Iezusá
rystusá/ktory z tobą y z Duchem S. żyie y
luie ná wieki wiekow/Amen.

CVIII.

Trzećia.

Wszechmogący / wieczny á w miłośier-
dźiu nieprzebrány Boże á Oycze nász/kto-
nam to roskazał / ábyśmy ćię w ućiskách

nászych wzywáli/ y nas z nich wyrwáć obi
cujesz/á zá to od nas nie potrzebujesz jedno wi
dzienia Imienia twego S. ućiekamy śię tedy
ćiebie pomocy y rátunku twojego Boskiego s
kájąc. A iż nas nádewszystko trapi niegodno
nászá y ustáwiczne grzechy/ ktorymi ćiebi
Páná y Bogá nászego obrażamy/dla czego
serc y oczu nászych w potrzebách swych
twego naświętszego Májestatu śmiele wyn
śić nie możemy. Przetoż ćię prośimy/ áb
ten ćiężar grzechow nászych z nas zdjąć/ á o
nam dla przelánia krwie drogiey Syná tw
jego/ PAná Zbáwićielá y Poyśrzedniká n
szego jedynego Jezusá Chrystusá odpuśćić
czył Zmiłuy śię nád námi/Oycze dobrotliw
á nas w łáskę S twoję przyjmi/pomni ná
iżeś ty jest PAN y BOg nász/ ktorego mił
śierdzia końcá nie masz/ á mysmy czynem r
twoich/ćiáło krewkie/á proch pod nogámi tw
jemi. Tyś śię nam stał Oycem w namilszy
Synu twoim/ á mysmy dziatkámi twoji
drogą krwią jego odkupionemi. Bądźże n
tedy miłośćiw/á weyrzy ná te modlitwy ná
w ktorych ći naprzod chwałę oddawamy zá
iżeś nas ná wyobráżenie swe ku nieśmiert
nośći stworzył/á w grzech upádłe przez Sy
twego/Páná nászego Jezusá Chrystusá odk
pił/ y Duchem swym S. poświęćił/y do k
ćiołá twego powołał. O ráczże nas miłośći
wy Oycze w znájomośći Chrystusá Páná z
chowáć/ w wierze weń utwierdzáć/ Duch
twoim odradzáć/y do wdzięcznego słowu tw
mu posłuszeństwá pobudzáć. Dziękujemy
zá tę opátrzność/ktorą masz nád námi/y ná

ele dobrodźieystw czyniß/ á w kárce swey ku
m nie ustawaß / broniß nas też od rozmái-
ch niebespieczeństw/ y kázni ná ktore zára-
my záwściągaß / oczekawájąc ábysmy z
echu powstáli / á do ćiebie śię náwroćili.
echże tedy zá to wßytko naświętße Imię
oje będźie chwalone od tąd áż ná wieki.
ácz nam o Pánie náß/y ná potomne czásy
ki y błogosłáwieństwá użyczáć. Broń koś-
łá twojego tyráństwem Antychrystusowym
iezbożnośćią świátá ściśnionego/ á bądź
ámi tych niebespiecznych czásow. Boć sámi
cy przećiwnikow y chytrośćiam ßátáńskim
poru dáć nie możemy. Utwirdzay Pásterze
śćiołá twego Duchem twoim S. á day áby
ele duß záwiedźionych wierną usługą swą
rystusowi Pánu pozyskáć mogli. Wyzna-
ce Ewángeliey świętey y dobrodźieje koś-
ołá twojego w prawdźie zbáwienney ut-
rdzay / y dárow im á błogosłáwieństwá
ego hoynie przyczyniay. Chrześćiáńskie
áństwá / á osobliwie tę Oyczyznę náßę we-
i w obronę S. twoję. Krolá Páná náßego z
zacnym domem y Rádą jego rządź y Du-
em twoim S. obdarz rostropnośćią y bojá-
ią twoją do rządu dobrego y czynienia sprá-
edliwośći potrzebną. Záchoway nas od
eurodzáju y głodu / od rozruchow y woyny/
zárázy powietrza morowego y inßych plag
rymi zwykł uporne grzeßniki náwiedzáć.
iżnie náße / ktorzy w rozmáitych ćięßkoś-
ich swych łáski y wspomożenia twego Boskie-
potrzebują / y dufliwie wyglądáją y proßą/
chorobách uzdrawiay / w smętkách ćieß / w

śiroctwie y ubostwie opátruy/ krzywdźie obr
muy/ z upadkow day powstánie/ w niebeskich
czeństwách rátunek/ w krzyżu ćierpliwość
státeczne przy tobie áż do śmierći wytrwáni
O Pánie nász zmiłuy śię/ á wysłuchay niego
że prozby násze/ á w one ostátnią á napotrze
nieysżą żywotá nászego chwilę nie opuszcz
nas/ále day ábyśmy łáski á miłośierdźia tw
go Oycowskiego pewni będąc żywą w Pá
nászego Jezusá Chrystusá wiárę w sercách n
szych czuli/ ustu wyználi/ y oną śię zá pomo
Duchá twego S. przećiw náiázdom szátá
skim sczyćili/ á dusze násze w ręce nawiernie
szego opiekuná/ Páná nászego Jezusá Chryst
sá oddawszy/ stáli śię dźiedźicmi onego żyw
tá wiekuistego w niebie/ gdźie ty jesteś y kroll
jesz z Synem twym miłym / y z Duchem S
Bog w Trzycy jedyny/ ná wieki błogosłáwi
ny/ Amen.

CIX.

Czwarta.

Wiecznie żywy/ wszechmogący á wszelki
litośći y poćiechy Boże Oycze nász/ nieb
y źiemie nawyższy rządco/ Zbáwićielu wszy
kich ludźi / á nawięcey wiernych / bogáty
wszystkim/ ktorzy ćię wzywáją. Wszytko coko
wiek śię dźieje dobrego w nas y we wszystki
wiernych twych / wszystko śię łáską y opátrz
nośćią S. twoją dźieje. W tobie żyjemy/ ru
chamy śię / y jesteśmy. Tyś ták umiłowa
świát/ żeś Syná swego jednorodzonego dał
áby káżdy kto weń wierzy nie zginął/ále mi
żywot wieczny. Ty ćierpliwośći używasz
niechcąc áby ktorzy zginęli/ ále áby śię wszy

y pokuty událi. Tyś przymierże z námi
z jedynego Pośrzedniká Jezusá Chrystu-
stánowił y utwierdźił / ktory dał sámego
ie ná okup zá wielu/owßem zá wßystkie. O-
pełna jest wßystká źiemiá miłośierdźia
go. Zá wßystko niechayże chwalone będźie
więtße Imię twoje od nas/ y od wßystkich
śiętych twoich ná niebie y ná źiemi/ od tąd/
ná wieki. Nie ustawayże nápotym/ o peł-
Oycowskiey miłośći y uprzeymey życzli-
ći Boże/ w tey łásce y miłośierdźiu swym
nam. Nieprzestaway nam dobrze czynić y
dußy y ná ćiele. Zgładź y omyj nadrożßą
ą Syná twojego / á Zbáwićielá nášego/
usá Chrystusá wßystkie grzechy náße/ y o-
y głębokośći wieczney swey niepámięći
zátop y ponurz. Błogosław y ná chwałę
enia twego wywodź wßytkie spráwy / zá-
ły y przedśięwźięćia náße bogoboyne. Ka-
e twe spráwiedliwe grzechámi nášymi zá-
one oddal od nas. Bądź strożem zdrowia y
otá nášego/ y tego wßytkiego/ czegoś nam
ki swey użyczyć raczył. Plagi twe stráß-
nory / głody/ woyny / y wßeláki e ßkody/ y
gody żáłosne odwroć precz od nas. A je-
y śię miłośći twey podobáło nas kiedy
i smutnym náwiedźić/ cále śię ná twą S.
ą zpußczamy/ czyń z námi jáko raczyß/
o nam umiejętnośći y pośiłku dodaway
ebá/ żebyśmy tobą śię sámym wspieráiąc/
ßąc/ nie tylko rzeczy dobre á przyjemne/
y źle á przykre od ciebie/ Bogá y Oycá ná-
o / wdźięcznie záwße przyjmowáli y ćierp-

pliwie znośili. Záśćzyeay ty nas sam murem
opátrznośći twojey Bożkiey/ y wdrodze zbáw
nia wiecznego Duchem twym S. spráwuy y
wirdzay. Day żebysmyć wiernie áż do śmie
twey służyli/ á z bojáźnia y ze drżeniem zbá
nie swe spráwuiąc przykazánia twe S. pil
záchowywáli Zbory wiernych chwalcow tw
błegosław/im dáley tym znácznieh one ró
nażay/y w pokoju pożądánym zátrzymaw
Zbáwienney słowá twego S. prawdźie
bieg wolny/ wzrost y skuteczne pomnożen
Nie do puszczay błędom y grzechom śię zm
enić/áni usług twych SS. dla niewdźię
nośći nászey nie rácz od nas odeymowáć. D
zorcom y Pásterzom ludu twojego darow
trzebnych Duchá twego S. użyczay/ y on
w pracách dobrych pośilay. Day mądroś
powagę przoduiącym/ day do wierna pos
ność słucháiącym. Zátrzymaway dobry rz
w domu twoim/á zgorszenia wszelákie z ni
tástáwie uprzątay. Wzbudzay po wszyst
świećie pobożne/ szczere y gorliwe chw
twey miłośniki ktorzyby o zbáwienną praw
twą gorąco śię uymowáli/y oney zawsze
teżnie bronili. Pátronom Zborow twych y
brodźiciejom nászym/ á miánowićie Zwierz
nośći mieyscá tego z miłym Potomstwem
z cáłym domem jey ná wszystkim rácz hoy
błogosłáwić/ y od wszelkiego nieszczęśćia
duszy/y ná ćiele miłośćiwie strzeż y bron
Błogosław y wszystkie Chrześćiáńskie Pá
wá/á osobliwie Oyczyznę tę nászę miłą w
y w opátrzności swey Boskiey przy pokoju
żądánym záchoway. Krolá Páná nászeg

nażáńcá twego rządź Duchem swym S.
rośći/śiły y pożegnánia twego S. do wy-
ánia twojey S. woli jemu szczodrobliwie
czay/zdrowiem dobrym obdáruy/y spokoy-
pánowániem w długo fortunne látá ćiesz
ronuy. Błogosław y nayzacnieyszy Dom
/Senat/Hetmány/Rycerstwo y wszytkie
rzełożeństwie będące. O Boże zbáwienia
ego/wysłuchay nas/á zmiłuy śię nád ná-
Zmiłuy śię y nád wszytkimi chwalcámi
jimi/ktorzy w rożnych potrzebách y doleg-
ośćiách swych/łáski á wspomożenia od ćie-
ámego dniem y nocą dusliwie proszą y wy-
dáją. Chorych bądź lekárzem/smutnych po-
ha/ubogich rátunkiem/więźniow wybá-
niem/Wdow y śirot opiekunem/brzemien-
h z błogosłáwieństwem swym rozwiązá-
m/położnic/podźwignienim/podrożnych
żem/utrapionych wspomożeniem/prácują-
ij/obćiążonych w sumnieniu strwożonych
oda y pośilenieim/z tym świátem śię roz-
wájących przewodnikiem do nieba/łáská-
m/wszytkich w tobie cále dufájących/w ży-
ćie y w śmierći bądź Bogiem y Oycem mi-
ćiwym. Usłysz że te pokorne y dusliwe pro-
y modlitwy násze/przyjmi nas w nich. Nie-
e będźie miłośierdźie twoje Pánie nád ná-
/żebyśmy przed nieprzyjaćiołmi nászymi po-
áwieni nie byli. Niech śię rádujemy/y wesse-
ny w miłośierdźiu twoim/cześć y wałę po-
nną wzdawájąc Imieniowi twemu S. o Oy-
e nász niebieski/z Synem twym/á Pánem ná-
m Jezusem Chrystusem/y z Duchem S. Boże
Troyce jedyny/y błogosłáwiony ná wieki/A

WYznawamy/ y chwalimy ćię w wielmo
nych ſpráwách y w niewymownych do
brodzieyſtwách twoich Pánie: Abowiem jeſt
dobry/ święty/ mocny/ mądry/ ſpráwiedliwy
miłośierdźie twoje nád wiernymi ná wieki n
uſtánie. Oycze Swięty Boże/ Synu Boży
Zbáwićielu náß Swięty Boże/ Duchu S. B
że/ jedyny náß we trzech Perſonách/ Swięt
Swięty/ Swięty PANie záſtępow/ prawd
wy Boże/ zmiłuy śię nád námi/ y wyſłuch
nas. Bądź nam miłośćiw á przepuść nam n
ße rozmáite winy. Przepuść nam náße ro
máite winy. Przepuść Pánie/ przepuść lud
wi ſwojemu/ á gniewu ſwojego nie wylewa
nas. Od wßelkiego grzechu/ od wßelkiego b
du/ y od wßyſtkiego złego uchoway nas mi
Pánie. Od złośći y chytrośći ßátáńſkiey/
nieopátrzney y rozpáczney śmierći/ od mor
głodu/ od woyny y przelánia krwie náßey/
pánowánia nád námi y od więzienia Pogá
ſkiego/ od roſterku y niepokoju domowego/
ognia/ od gromu/ y niepogod ſkodliwych/ á n
więcey od wieczney śmierći/ uchoway nas mi
ły Pánie. We wßelákiey potrzebie náß
wſpomagay nas. W káżdy dźień pokuſy r
ſwą podpieray y záßczycay nas. W káż
czás udręczenia y ſmętku náßego/ nie opußcz
nas. W káżdy czás złey przygody y nießcze
śćia náßego rátuy nas. W dźień oſtátni á ſtr
ßliwy ſądu twojego okaż nam twarz ſwą
ſkáwą/ miły Pánie: My grzeßni prośimy/ w
ſłuchay nas. Prośimy ćię wßechmocny Pá

Boże náß iżbyś kośćiol ſwoy powßechny Chrześćiáńſki od błedow y grzechow oczyśćić/ á w prawdźie twey budowáć rządźić pomnażáć y wſpomagáć raczył. A wßyſtkie wierne ſługi kośćiołá twego/ ſtárße Páſterze Zborow wßech y niżße pomocniki ich/ żebyś w ſzczerey náuce słowá twego/ w rządźie y poſłußeńſtwie świetym/ á w żywoćie pobożnym/ przykłádnym rządźić/ y w opiece á błogosłáwieńſtwie ſwym záchowáć raczył. Przymnażayże ich/ á poſyłay robotniki dobre ná żniwo ſwoie. Dayże to/ miły Pánie/ żeby śię w kośćiołách y ſzkołách zmocniły/ y ßcześliwie brzmiáły głoſy prawdźiwych náuczyćielow. Oddal od nas báłwochwálſtwá/ heretyctwá y wßelákie zgorßenia. Potłum ßátáná pod nogámi náßymi. Rácz błądzące y záwiedźione ludźie ná drogę prawdy przywieść/ á grzeßniki upádłe ku pokućie podnośić. Rácz poſtepuiące drogámi twymi ſługi ſwe/ w woli ſwey/ á w prawdźie powinney pośiláć. Day wzroſt á rozkrzewienie słowá/ y owoc Duchá twego wßytkim ſłuchaczom/ żeby nam Ewángelia S. była przepowiádána nie ná oświadczenie/ ále ná zbáwienie náße. Rácżże pomnażáć y ten/ y inße zbory náße/ żeby w nich liczbá chwalcow twych prawdźiwych ku poćieße náßey/ y Aniołow niebieſkich rosłá. Rácz nas záchowáć od zgorßenia/ żebyſmy w nie zá żadnymi przyczynámi upádáli/ y z śiebie go nikomu nie dawáli/ żeby dla nas słowo/ y poſelſtwo twe y Imię twoie S. nie było háńbione y bluźnione. Rácz nas Pánie w prawdźiwey żywey wierze/ w miłośći/ nádźiei y bá[w]ienney ſundowáć/ pom-

nazáć/y do końcá potwirdzáć Rácz nas ky sa
mocną swą strzedz ku zbáwieniu. Prosimy ći
nat ástáwszy Pánie y Boże nász/żebyś nas p
dobrym á fortunnym pánowániem Zwierzch
nośći nászey w spokoynym/ pobożnym/ y po
ćiwym żyćiu záchowywáć raczył. Rácz Kro
Páná nászego/ y wszytkie Pány Chrześćiá
skie Duchem swym ku chwale swey y poćie
kośćiołá twego rządźić/ y zwyćięstwem n
nieprzyjaćioły twymi ćieszyć. Rácz Rády/
Rycerstwo Oyczyzny nászey/ze wszystkimi st
ny w sprawiedliwośći y w zgodźie S. zách
wáć. Rácz wszystkim Pátronom y Dobrodźi
jom kośćiołá twego/y Zwierzchnośći mieyst
tego dáć łáskę swą/ dobrą spráwę/ dług
zdrowie/ szczęśliwe powodzenie y błogosł
wieństwo twe święte. Rácz nie ąd tułecżny/
wszytkie w przełożeństwie Chrześćiáńskim b
dące/y wszystko pospolstwo łáską swą rządź
y wspomagáć Prosimy ćię/ nąmiłośierniey
szy Pánie y Boże nász/ żebyś ná wszytkie udr
czone/ zátrwożone/smutne/chore/wdowy/ si
roty/podrożne/ krzywdy y niebespieczeństw
ćierpiące ludźie łáskáwe baczenie mieć/ y m
łułośćiwie wspomagáć raczył. Rácz brze
miennym czásu ich/ y wychowującym potom
stwo ná pomocy być/ á wszystkie tobie ofiáro
wáne Chrześćiáńskie dźiatki w strazy y w o
piece swey chowáć/y wzrost im ku chwale tw
dawáć. Więźnie z okrutnych ręku Pogáński
rácz wybáwiáć. Nieprzyjaćiołom y prześl
dowńikom nászym day wierne upámiętánie/
zápámiętáłym rácz im w ich uporze przeszk
dźáć. Wytráć okrutnośći/ woyny y niepokoj

gce. Rácz urodzájom ziemskim/ y wszytkim
czam/ y pracam nászym błogosłáwić/ á po-
ebne/ spokoyne/ y uczćiwe tu ná świećie wy-
wienie/ á potym duszne zbáwienie dla Imie-
twego wiecznie chwalebnego rácz nam
é. O Báránku Boży/ ktory głádzisz grzechy
iátá/ Pánie Jezuśie/ zmiłuy śię nád ná-
/ przed Oycem swym miłym przyczyniay
y oredny zá námi/ pełń nam swe obietnice
káwe/ pokoy swoy day nam/ á bądź záwżdy
ámi. PAnie Boże nász/ jedyny wiecznie
alebny zmiłuy śię nád námi/ á wysłuchay
/ Amen.

ZA PODROZNE.

CXI.

Pierwsza w drogę się puszczájące, álbo już w drodze będące.

D nawyższy stroju/ obrońco y przewodniku
nász/ w tym tu pielgrzymstwie ziemskim
ewnieyszy/ Pánie Boże wszechmogący/ kto-
nie spisz/ áni drzemiesz strzegąc Izraelá/
ernych á wybránych swojich. Tyś niekiedy
dálekich y niebespiecznych drogách prowá-
ł/ strzegł/ bronił y błogosłáwił Eleázárá
ge Abráhámowego/ Jákobá Pátryárchę/
biászá/ lud Izráelski/ Mędrce Páná nowo
rodzonego szukájące/ y inße chwalce swoje/
óże y teraz/ pokornie ćię prośimy/ osoby te/
óre śię w drogę/ z przyczyn ważnych/ pusz-
ają (puśćiły) przyjąć á osobliwy łáski swey
Boskie opieki swoje. Day im zá przystánek

y przewodniká Anjołá twego S. ktoryby ie
z woli y rozkazánia twego strzegł ná wszyst
kich drogách ich/ á po szcżesliwym z błogosłá
wienstwá twego S potrzeb wszystkich odprá
wieniu do domu ich ná zad w pokoju y w zdro
wiu dobrym przywrocił. Day sie nam z nimi
wrychle znowu zdrowo oglądáć y ucieszyć
pożegnánia twojego w ich spráwách powa
nych. Day áby wszystko zástáli domá we
zodości serca swego szcżesliwie z łáski twojej
wszelkie kłopoty / szkody/żale oddal od nich /
od domownikow ich. O Boże nász / Boże ży
wotá y zbáwienia nászego/ ktory strzeżesz wy
ścia tych/ ktorzy w tobie dufáją/ wysłuchay
dufliwe prozby násze/ á zmiłuy sie nád námi.
A gdy sie skończy od ciebie zámierzony bie
żyćia y pielgrzymstwá nászego ná tym świe
ćie/ przyjmij że nas przychodniow y gośćiom
ziemskich do oney wiekuistey Oyczyzny niebie
skiey/gdźie z Synem twym miłym / Pánem
Zbáwićielem nászym/y z Duchem S. żyjesz
krolujesz / Bog jedyny/ y błogosłáwiony ná
wieki/Amen.

CXII.

Druga.

Zá te, ktorży śię z drogi powroćili.

O wielki á wszechmogący Boże/ tworco nie
báy ziemie y wszystkich rzeczy/ ktore w
nich są / doskonáły rządco y spráwco. Tyś jest
dawcą żywotá/zdrowia / pokoju y wszelákich
dobr docżesnych y wiecżnych. Ty sie sam nám
y wszystkimi chwałámi twojimi miłośćiwie

kaß / á nie tylko zdrowie y inße potrzeby/
korych śię obeść zgołá nie możemy / ále y
mienie náße Oycowſkie piástujeß. Ty nas
Anioły swe SS. ná wßytkich drogách
ich ſtrzeżeß y broniß / y onená posługę
kaß dla tych / ktorzy zbáwienie odźie-
dźyć máją. Chwalemy naświętße Imię
zá wßyſtkie niewyliczone dobrodźieyſt-
we/á osobliwie zá to/ żeś osoby te/zá kto-
rymy śię tobie/ Oycze dobrotliwy/modlili
yczyniáli/z drogi bez ßkody y przygod zá-
ch w łáſce y w błogosłáwieńſtwie twym
zdrowiu dobrym y w pokoju pożądánym
ną wßyſtkich nas ućiechą powroćić/y ná
eyſce ßczęśliwie ſtáwić raczył. Nie wy-
ąwże y nápotym ich y nas/ktorzy w tobie
m nádźieję pokładamy/ z Boſkiey opieki
y miły PAnie. Rządź nas podług ſłowá
o Duchem ſwoim S. z byſmy ſkárbicę
ſkarb nie w tym pielgrzymſtwie źiem-
ſkie w niebie/gdźie áni mol/áni rdzá pſu-
złodźiej podkopáć y ukráść może. Strzeß
y ſam mocą ſwą przez wiárę tu błáwie-
gotowánemu y w niebieśiech dla nas
wielki go miłośierdźia twego záchowá-
w CHryſtuśie JEzuśie/ktoremu z tobą/
uchem S. niech będźie cześć y chwała ná
wiekow Amen.

W NIEDZIELNE DNI

CXIII.

Na Pierwſzym Zgromádzeniu.

Twoyßy dobrodźieju náß/ Boże wßechmo-
gący/ktoryś nas ná to mieyſce przed obli-

cże swoje dla chwały y modlitew SS. kt
raczył / dźiękujemy twey Boskiey miłośći
straż y opiekę twoję Oycowską. Y żá wszel
niewypowiedźiáne dobrodźieystwá twoje/
cśmy jáko inszych czásow/ták y w ten prz
tydźień bráli z łáskáwych rąk twojich. Zna
ło/o Boże nász/ żeśmy niegodni tey ták wiel
łáski twojey/á to dla rozlicznych niepráw
nászych / ktorymi Máiestat twoy S. ustá
cznie obrażamy. Y ten przeszły tydźień
zgrzeszyli nam ták / żebyśmy ná gniew twoy y
karánie spráwiedliwe zárobić sobie nie mi
Ale / żeś ty jest miłośierny y litośćiwy /
rychły do gniewu/á obfity w miłośierdźiu
prawdźie/ktory nie chcesz śmierći niepoboż
go áni śię w niey kochasz/ále ráczey/ żeby
odwroćił od drog swoich á żył. Ku tobie
oczy y sercá násze duszliwie podnośimy pro
y mowiąc: Boże/ bądź miłośćiw nam grz
nym. Oczyść nas nadrogszą krwią Báráń
niewinnego y niepokalánego / JEzusá Ch
stusá/od wszelkiego grzechu/poświęć nas so
Duchem twojim świętym / á day żebyśmy
ten dźień S. zpowinną naświętszego Imien
twego chwałą przystoynie święćić / y słd
dni żywotá nászego nam od ćiebie zámierzo
ná S. służbie twojey wiernie trawić mog
Odpędź precz od nas głownego nieprzyjáci
łá szátáná/ ktory jáko lew ryczący obchodź
szukájąc kogoby pożárł / á nawięcey w
czás / kiedy prace święte przed śię bierzem
odpędź go / o Zwyćięzco niezwyćiężony/kt
ryś w Synu swojim miłym głowę jego z
tárł/y uczynki jego zepsował. W obronę

Boiź iáko ſámych śiebie/ táky cáłą gro-
e wybránych twoich po wſzyſtkim świe-
ozproſzoną tobie duſznie poruczamy.
ſtrożem y obrońcą kośćiołá powſzechne-
ługi ſwe rządź Duchem ſwym S. użycz
ądrośći zbáwienney/ otworz wárgi ich/
czyń ſpoſobne/do nabożnego y przerá-
go opowiádánia świętey chwały twojey.
puſzczay y ſłucháczów bogobóynych/nie-
o nawięcey náczerpáją pociech/ nauk y
rog zbáwiennych z czyſtych źrzodeł ſło-
ego S. płynących. Zápalay ich ogniem
m niebieſkim do nabożnego wychwalánia
nia twego S. y do náśládowánia wſzel-
noty y świątobliwośći. Przerażay ſercá
kich nas żywym słowem twojim. Przy-
nam wiáry/ożyw nádźieję/ y utwirdź
ść. Serce czyſte ſtworz w nas/o Boże/ á
á práwego odnow we wnętrznośćiách
ch. Niech nam nie brzmi nádáremno głos
ngelley S. ále niech nam będźie wonnoś-
ywotá ku żywotowi. A po pracy terádz-
ey day nam z łáſki ſwey ſczęśliwe z tym
tem rozſtánie/ á kiedy náſtąpi dźień on
twychwſtánia powſzechnego/ poſtawże
o práwicy ſwojey/ ábyſmy ćię z Anjoły
eſkimi y ze wſzyſtkimi świętymi twojimi
ić/y tobie w ону wieczną niedźielę á od-
nku nieodmiennym ſłużyć wniebie doſko-
mogli/ przez PANA náſzego JEzuſá
Kryſtuſá/ktory mu z tobą/ Oycze náſz nie-
/ y z Duchem S. pokorny pokłon/ſerde-
chwałá y cześć należy wiekujiſta/Amen.

W DRUGIM ZGROMADZENIU PR
KAZANIEM.
CXIV.

SPOWIEDZ.

My nędzni á grzeszni ludźie / spowiádá
śię tobie / etc.

Albo: O Pánie / sędźio serc / myśli y uc
ków / etc.

Pátrz wyżey w modlitwách
kutnych: Albo tę modlitwę mo

Pánie Boże wszechmogący / Oycze nász
bieski którego zakon ták jest doskonáły
błędne náwraca dusze / dawa mądrość n
miejętnym / uwesela serce / y oczy máluczk
oświeca / pokornie ćię prośimy / żebyś po
niewymownego miłośierdźia swego ćie
zmysły násze jásnośćią Duchá swego Ś
świećić raczył / żebyśmy zakon twoy do
zrozumieć / á zrozumiawszy / uczynkámi do
mi z dáru twego S wyrażáć go záwsze p
stoynie mogli. Wznieć w sercách nászych
uprzeymą do słuchánia świętych wyro
twojich / á day nam gorliwą y státeczną
wolność do pełnienia świętey woli two
Zátłum w nas hárdość przez grzech wrod
ną / y pychę świętemu Máyestatowi twe
przećiwną. Day ábyśmy z bojáźnią y ze dr
niem spráwowáli zbáwienie násze / y tobie
żyli w świętobliwośći y w spráwiedliwo
po wszystkie dni żywotá nászego. Uczyń
wszytko / o namiłośćiwszy Oycze / dla S
twojego / PANA y Zbáwićielá nászego J

CHRyſtuſá/ ktory ſię nam ták modlić
azał; Oycże náß/ktoryś etc.

PO KAZANIU.

CXV.

O poſpolite potrżeby.

WSzechmogący y wiecżnie miłośierny
Boże Oycże náß niebieſki/ dźiękujemy
y S. wielmożnośći zá wßyſtkie święte dá-
dobrodźieyſtwá twoje/ktore obfićie záwż-
o nas płyną z rękitáſkáwey twojey/ktory-
ywić y opatrowáć rácżyß duße v ćiáłá
e. O rácżyß nas/miłośierny Oycże/záchó-
w teyże łáſce ſwey ná wieki. Błogoſłá-
ſtwo ſwoje rácż rozláć ná wßyſtkie ſprá-
y potrżeby náße. Bądźże Oycem náßym
pośćiwym/á my będźiemy/zá łáſką S. two-
źiatkámi tobie miłymi y powolnymi. Okaż
i ty twarz ſwoję/ á ták będźiemy zbáwie-
Day nam zrozumieć ſpráwy y táiemnice
eſtwá ſwojego. Rácż nápiſáć wolą Zakonu
ego w ſercách náßych. Day miłośierny
że kośćiołowi ſwemu pokoy. Day káżno-
om Duchá twego świętego/áby prawdźi-
ucząc/y pobożnie żyjąc/kośćioł twoy ſło-
twym y żywotem przykłádnym przy-
nie budowáli. Rácż dáć Krolowi/
nu náßemu / ze wßyſtkim Domem / y
dą jego/dobre zdrowie/ßczęśliwe Poddá-
i rządzenie y długie á fortunne pánowá-
Kroleſtwá Chrześćiáńſkie/á oſobliwie te/
orych kwitnie S. Ewángelia twoja / y te
żyzne náße rácż błogoſłáwić / y one do
á świátłośćią ſłowá twego S. oświećić.

Zachoway jeszcze miły Pánie od mieczá
przyjaćielskiego/od głodu ćięszkiego/od po
trzá morowego y od wszelkich strásznych
twojich. Pány Chrześćiáńskie rácz rzą
Duchem swym świętym/błogosław im/ y
im Duchá mądrośći/ áby lud twoy rządźi
bojáźniey twojey/w pobożnośći y spráwi
wośći Pátrony y dobrodźieje kośćiołá tw
go á osobliwie Zwierzchność mieysca teg
miłym potomstwem y z cáłym domem jey/
w łásce swey/w zdrowiu dobrym / w poko
w opátrznośći swojey chowáć/w praw
zbáwienney utwirdzáć/ y ná wszytkim ho
błogosłáwić. Lud pospolity Chrześćiáński
miáwowićie chore/smętne / ubogie/wdowy/
roty dźiateczki / więźnie/ podrożne/krzy
prześládowánie/dla Ewángeliey S. ćierpi
spráwuy/broń/ćiesz/rátuy y utwirdzay mi
śierną ręką swoją Boską. Winy y grzechy
sze/ ktorymiśmy zásłużyli doczesne y wiec
karánie / rácz nam miłośćiwie odpuśćić
Nieprzyjáćiele kośćiołá swego rácz
wśćiągnąć / y náwroćić do prawdy św
jey / Od chytrośći szátáńskiey rácz nás b
nić/ w nowym żywoćie tobie miłym r
nas przez Duchá swego S. postánowić/
od wszystkiego złego/ dusznego y ćielesne
rácz nas záchowáć y obronić Orácżysz nas
gárnąć swym świętym miłośierdźiem y bł
gosłáwieństwem w káżdey spráwie y potrze
nászey/ y pokoy swoy S. rácz rozlać ná n
Uczyńże to wszytko/ o co ćię prośimy y n
co więcey niżeli prośić umiemy/ y co wid

być pożytecżnego y zbáwiennego/ Boże
że nász niebieski/ dla Jezusá Chrystusá
nátwego/Páná y Zbáwićielá nászego Oy-
ász/ktory jest/etc.

należą inne podobne Modlit-
o pospolite potrzeby Kośćiołá
Bożego, wyżey położone.

NA NIESZPORZE.

CXVI.

Pierwsza.

Hwalimy ćię świety niebieski Pánie Bo-
że nász żeś nas dniá dźiśieyszego niedźiel-
w łásce y opiece Boskiey swojey áż do tey
le przechowáć raczył. A jákoś zwykł co
i ćiáłá násze pokármem/ napojem y wsze-
miś potrzebámi opátrowáć/ták y dusze násze
likes obrokiem zbáwiennym słowá twego
odźiwego. O ráczże to/ co nam podawász
ustá sług swojich/ w nas Duchem swym
ieczętowáć żebyśmy nie tylko słuchácżá-
icdżącymi wolą twoje byli/ále też czyni-
ni słowá y roskazánia twego/á Poselstwá
odźiwego swego nie rácz od nas odeymo-
ále mu rácz dáć káli plác/ żebyśmy y my
prawdźie twojey áż do śmierći wytrwáć
nas/ żeby śie potomne mieli wolnośćią
dźiwego nabożeństwá ćieszyły/poki jedno
tá stánie A iżeśmy z przyrodzenia bárzo
cy/y dniá dźiśieyszego/nád wierną prace
dowáły śie przy nas rozmáite niecżem-
w słuchániu słowá twego y w modlit-
nászych/ Prośimy ćię pokornie/ rácz nam

wßyſtkiego tego przebaczyć / á w zupełn
Syná twego wßyſtkie niedoſtátki náße do
nić. Rácz nas y wybráne twoje / ktorzy
ſą ná świećie / przez oſtátek dniá tego /
nádchodzący cáły tydźień / y áż do śmierći
ſtrażą Aniołow ſwoich w dobrey ſpráwi
wierney pracy / bez urázy ſumnienia miło
nie chowáć. A po śmierći rácz nas przyją
kośćiołá niebieſkiego / żebyſmy ćię Swi
Swięty / Swięty / Páni Zaſtępow w nie
w onym zgromádzeniu wáinym wßyſ
świętych twojich / doſkonále poználi / á tá
káwiczną niedźielę obchodząc / ćiebie ſe
cznie miłując / chwaląc / y tobie doſtoynie
ząc / z tobą w nieſkończoney rádośći y ſz
żyli ná wieki / Amen.

CXVII.

Wtora.

Dźiekujemyć á chwalimy S. Imię tw
Pánie Boże wßechmogący / Ojcże
namiłośćiwßy / żeś nam ten dźień święty
dźielny w pokoju ſtrawić dał / ná ſłuchán
uczeniu śię słowá twego S. Ale iż Syn t
miły / Pan náß Jezuz Chryſtus tego nas n
czył / iż błogoſłáwieni ſą ći / ktorzy nie t
ſłucháją słowá twego / ále go też ſtrzegą
według niego śię rządzą y ſpráwują / á ſtr
go / záchowáć / y według niego śię ſpráwow
z nas żaden nie może / bez oſobliwego rátun
pomocy Duchá twego S. przetoż ćię poko
prośimy / o miłośierny Boże Ojcże náß
bieſki / odpędźże precz od nas ßátáná / g
nego nieprzyjáćielá zbáwienia náßego / z

chytrośćiámi swymi nic szkodźił / áni te-
żegosmy śię y dźiś z słowá twego náuczy-
pámięći nászey nie wybierał / y ćiernie
ych świádá tego pożądliwośći w nas nie
umiał. Serca też násze opoczyste y zá-
rdźiáłe rácz przez Duchá twego S. zdá-
ną miłośierdźia twego rosą zmiękczyć /
ilżyć / y z nich sobie źiemię dobrą y płod-
czynić / áby w nas owoce dobre z słowá
go pochodzące / y w nawiętszych pokusách á
pieniách nie usycháły / áni ustawáły / ále
śię w nas ku wieczney cżći á chwale I-
ia twego S. y ku zbudowániu bliźnych
iszą y pomocą twoją Boską im dáley tym
cey pomnażáły. O rácżże nam to dáć Bo-
ż / Oycże nász / y dobrodźieju nász / dla Je-
Chrystusá Syná twojego / PAná y Zbá-
elá nászego / ktoremu z tobą / y z Duchem
należy cżeść y chwałá ná wieki / Amen.

POWSZEDNIE DNI, PORANNE.

CXVIII.

Pierwsza.

Szechmogący á wieczny Boże / Oycże
nász niebieski / dźięki tobie czyniemy / przez
sá Chrystusá / Syná twego miłego / á Pá-
ászego / yżeś nas tey przeszłey nocy w łásce
opátrzności swey / y w dobrym zdrowiu
wał / á od wszelákiey złey przygody łá-
ie strzedz raczył. Pokornie ćię prośimy /
nas też dniá tego y przez wszystek wiek ży-
nászego grzechu / sromoty y wszelákiego
miłośćiwie záchowáć raczył. Abo wiem-

ki my dusze y ćiáłá nász /tákże prace/ spráw
myśli/mowy poruczamy w mocne á świete
ce twoj /y wszytko to/cokolwiek jedno z twoj
szczodrobliwośći mamy / tobie oddawam
Aniol twoy S. niech bedźie z námi / áby n
od szkáná duszne go nieprzyjaćielá/y wszytk
innych widomych y niewidomnych przygod br
nił mocą twoją. Kośćioł twoy miey w obr
wie Lud pospolity/á osobliwie miástá/wśi/
my ráczi oświećić znájomośćią y posłusz
stwem Ewángeliey twojey S. Ná Koro
Polską/y ná Páństwá do niey należące/ y
wszystkie insze Chrześćiány / nie dopuszczá
Boże wszechmogący/ nieprzyjaćielá/ głod
chorob / powietrza / ogniow / szkod y wszelk
plag twojich. Chore uzdrow/ smętne poći
więźnie wierne y pobożne wybaw / podr
nych bądź stróżem/ubogich wspomożeniem /
rych rátunkiem/wdow / śierot/Pánien/ m
dźieniąt/slug/rzemieśnikow y ludźi p
cujących ná káżdym mieyscu bądź Bogi
łáskáwym/opiekunem y Oycem námiłośći
wym. Spraw że też to/miły PAnie/żebyś
ćie wszyscy zgodnie chwalili według twego
słowá. O ráczże to uczynić/dla JEzusá Ch
stusá Syná twego miłego á Páná nász
ktory z tobą y z Duchem S. żyje y krolują
jedności Bostwá ná wieki wieczne/ Amen.

CXIX.

Wtora.

PAnie Boże wszechmogący/Oycze nász n
miłośćiwszy/dźiękujemy twey S. Bosk
Oycowskiey miłośći/iżeś nas tey przeszłey
y rączyś záchowáć od wszelkiego niebeśp

...ństwá Pokornie ćię prośimy / Oycże nász
...miłośćiwszy / ábyś też nas y dniá tego
...śi. ysżego y po wszystkie dni żywotá násze-
...od wszystkich nieprzyiaćioł násżych / dusz-
...h y ćielesnych ręką twoią S. Oycow-
... bronić raczył. Gdyż my w ręce S. twoie /
...cże niebieski / ná ten dźień y przez wszystek
...ot nász poruczamy dusze y ćiáłá násze.
...cż nas rządźić y opátrowáć moca y łásk-
...ią / ábyśmy pod obroną twoią żyć mogli /
...hwale Imienia twego S. y ku poćiesze bliź-
...h násżych z dobrym sumnieniem násżym.
...cż nam też dáć Pánie / ábyśmy śię ćiebie
...i / chodząc drogámi twoimi / niech z námi
...źie dobrze / á wszystkim rzeczam y spráwam
...ym rácż błogosłáwić / y onená cżęść y ná
...ake wielkiego Imienia twego wywodźić.
...day ábyśmy widźieli wiele ludźi wiáry
...rześćiáńskiey / y pokoy nád kośćiołem two-
... nád miłą Oycżyzną nászą y nád Páństwy
...ymi Chrześćiáńskimi / jásnośćią S. E-
...ngeliey twoiey oświeconymi. Bądź nam
...cem miłośćiwym y obrońcą wiecżnym
...dey godźiny. Ludźi chorych / smętnych / po-
...żnych / ubogich / wdow / śierot / Pań brze-
...ennych y innych wszystkich w rożnych potrze-
...h swych do ćiebie wzdycháiących y wołáią-
...h rácż wysłucháć / y nád nimi śię zmiło-
...ić. Przyimiże nas wszystkich / Pánie dobrot-
...y / w łáskę twoię naświętszą ná ten dźień
...śiecyszy y ná wszystek czás żywotá nászego /
... JEzusá Chrystusá Syná twego miłego /
...áná y Zbáwićielá nászego. Oycże nász / kto-
...ry iest / etc.

CXX.

Trzećia.

DZiękujemyć á chwalemy Imię twoje ś. świętße/ Oycze náß niebieski/ żeś nas uczynił stworzyć ná swoje wyobráżenie / á upá... ße y grzeßne ludźie sam z swojey miłośći r... czyłeś odkupić przez Syná swego miłego/ P... ná náßego Jezusá Chrystusá. Duchem S. n... poświęćiłeś / á znowuś odrodźił słow... prawdy/ więc y w opiece Oycowskiey nas ch... waß wßytkim dobrym dáruiąc y opátruię... niechayże będźie miłośći twojey zá to więcz... cześć y chwała. Prośimy twojey Oycowski... miłośći/ ráczże to dáć/ ábyśmy y ten dźiśie... ßy y wßystek czás żywotá náßego przeżyli... cźći twey y chwale. Záchowayże nas / nan... ley ßy Oycze niebieski/ od wßystkiego złego d... ßy y ćiáłu ßkodliwego/ od grzechow śmierte... nych y od nießczęśćia á przygod smutny... Ráczże nam w pracách náßych dobrych bł... gosłáwić / á bliźnie náße wßystkie jáko y n... opátrowáć Przełożone Duchowne Kośći... łá swego y przełożone tego świátá ráczże ... sam Duchem S. rządźić/ á ku dobrym praca... one pobudzáć. Chore y smutne ludźie rácz p... ćießáć/ á nád wßystkimi utrapionymi łáskă... vie śię zmiłowáć. Uczyńże to / miłośći ... Oycze náß niebieski/ pokornie ćię prośimy/ d... Syná twego miłego Páná náßego Jezusá/ ...

CXXI.

Czwarta.

OWßechmogący / wieczny/ á nałuto... ćiwßy BOże/ Oycze náß niebiesk...

ey ponoſzących pośileniem / y wſzyſtkich v-
capionych á w roznych trudnośćiách/ ćięſzkoś-
ćiách y nieb ſpiecżeńſtwách zoſtawáiących
racż być Bogiem/ Oycem y dobrodźieiem mi-
łośćiwym. O Oycże miłośierdźia/ o Boże
wſzelkiey poćiechy/ wyſłuchay nas/ ucżyń to
wſzytko o co ćię prośimy/ y więcey nád to/ niż
my nędzni á grzeſzni prośić umiemy/ dla IE-
zuſá Chryſtuſá/ Syná twoiego á Páná náſze-
go/ w ktorego naświętſzym Imieniu ták śię
jeſzcże duſtliwym ſercem nabożnie modlimy:
Oycże náſz/ ktoryś ieſt w niebie/ etc.

POLUDNIOWA.

CXXII.

NAuká twa S ſpráwiłá Boże Oycże náſz
niebieſki/ żeſmy iáko przeſzłe wſzytkie dni y
godźiny żyćia náſzego/ ták oſobliwie y teraz
świeżo tę dniá tego połowicę w dobrym zdro-
wiu/ w ſpokoynym ſumnieniu/ w ſtraży y w
błogosłáwieńſtwie twym S. przeżyli. Zá te po-
mienione/ y inne niewyliczone dáry y dobro-
dźieyſtwá twoie powinnąć cżeść y chwałę na-
bożnie oddawamy Tobie śię niekiedy on mąż
według ſercá twoiego Dawid modlił wie-
cżor/ ráno y w południe/ y z krzykiem ſerdecż-
nym wołał ná ćię/ ábyś go wyſłuchał. Po-
dobnie tákże y Dániel S. wielce przyiemny
ſługá twoy trzy kroć przez dźień klękał ná ko-
laná ſwoie y modlił śię/ á chwałę oddawał
Pánu Bogu ſwemu. Tymi świętymi świętych
twoich przykłády będąc y my w ſercách ſwych
przeráżeni tobie śię y w ten cżás południowy/
nawyżſzemu duſz y ćiał náſzych dobrodźieiowi/

modlimy/ciebie w Duchu y w prawdzie chw
limy/ pokornie prosząc / wysłuchay nas/y zm
łuy się nad námi. Przebacz łáskáwie/mił
sierny Boże/wszystkich dawnieyszych y dzisie
szych występkow nászych/á day bysmy iáko ti
ne dni żywotá nászego/ták y te drugą pokow
ce dniá tego w łásce twey Oycowskiey/w p
koju/y w błogosłáwieństwie świętym szcze
liwie strawili/ nie w proznowániu / ále n
twey chwale y ná uczćiwych á poważnych z
báwách powołánia nászego / á dokończyw
oney walki/boy on dobry odpráwiwszy / y bi
życia nászego przystoynie wykonawszy / day
bysmy obnieśli onę z łáski twey nam odłoż
ną koronę spráwiedliwośći / ktorą nam odd
w on dzień Pan / sędźia spráwiedliwy / á ni
tylko nam/ ále y wszystkim / ktorzy umiłowá
ono sławne przyśćie jego. Pomożże nam d
tego y wszystkim wiernym wyznawcom Imi
nia twego / o wieczny á dobrotliwy Oycze /
Synem twym miłym / y z Duchem S. Boż
błogosłáwiony ná wieki/Amen.

PRZED UZYWANIEM POKARMOW

CXXIII.

PAnie Boże wieczney chwały/krolu z wy
sokośći / błogosław nam y tym dárom
Oycowskiey miłośći / ábysmy ich pożywájąc
tobie dźiękowáli / á rozliczne dobrodźieystwá
záwsze wysławiáli/przez Chrystá Syná two
jego/ktory z tobą żyje w jedności Duchá S.
Bog wieczny prawdźiwie/Amen.

CXXIV.

ieki twojey Boſkiey miłośći pokornie czy=
emy zá wßyſtkie święte dáry y dobrodzienſt=
á twoje niewyliczone / ktore obficie záwżdy
nam płyną z ręki łáſkáwey twojey. A oſo=
iwie zá to: żeś nas ná ſwoje wyobráżenie w
ráwiedliwośći y w świętobliwośći praw=
iwey(ku) wiecżney nieśmiertelnośći ſtworżył
gdyśmy w rodzicách náßych pierwßych z
zyczyny ſwey włáſney upádli w grzech / w
iew twoy y w winę potępienia wiecżnego/
ś nas ſam z miłośći Boſkiey ſwojey użáliw=
śię zginienia náßego/ wykupił / nie jákimi
ecżámi ſkáżitelnymi / ſrebrem/ álbo złotem/
e drogą krwią Báránká niewinnego y nie=
kalánego/ JEzuſá Chryſtuſá/ dla ktoregoś
s też Duchem ſwym S. poświęćił/ y z nowu
rodził ſłowem prawdy. Tyś nas przez wßy=
tek wiek náß áż y tey nocy przeßłey / do tey
wile teráźnieyßey poránney / w ſtraży y w
átrżnośći ſwey Boſkiey/ w pokoju y w zdro=
u dobrym záchowáł / y od wßelákiey ßkody y
ygod żáłoſnych miłość twe ſtrzedz y bro=
raczył. O niechayżeć będźie zá to wßyſtko
dzięcżna dźięká / cżeść y chwałá wiekuiſta.
ośimy przytym pokornie twey Boſkiey Oy=
wſkiey miłośći / daycie nam y ten dźień
śieyßy y wßyſtek czás dálßy żywotá náße=
w łáſce twey / w dobrym zdrowiu / w ſpo=
nym y weſołym ſumnieniu z pochwałą na=
iętßego Jmienia twego/ y z zbudowániem
żnych náßych ßcżęśliwie ſtrawić. Błogo=
w wßyſtkie ſprawy/ prace/ zamyſły y przed=
wzięćia náße bogobojne / miły Pánie/ á
cż nas w zbáwienney znájomośći twey / w

wierze prawdziwey/ w miłośći nieobłudney/
pobozności y świętobliwośći nieodmienn
gorliwey/ w nádziejey wiecznego żywotá pe
ney y we wszelákich cnotách SS. z łáski św
chowáć/ w nich nas im dáley/ tym znácznie
pomnażáć/ y áż do końcá mocą swą Bo
ztwirdzáć/ y strzedz ku zbáwieniu. Z
chowayże nas też/ Oycże dobrotliwy/
błędow y grzechow wszelákich/ od nieszczęśc
y przygod szkodliwych/ od nieprzyjaćioł du
nych y ćielesnych Bliźnie nász wszytkie/ jáko
nas/ wszelákimi potrzebámi miłośćiwie op
truy/ á ludźie niewierne y záwiedzione Chrz
śćiány do zbáwienney prawdy swey rácz łásk
wie náwroćić/ żebyśmy ćię wszyscy/ służąc
wiernie/ zgodnie chwalili według twego
słowá. Przełożone kośćiołá twojego/ wszyst
wierne sługi á Pásterze wybránego ludu tw
jego/ y Przełożone tego świátá Pátrony y
brodźieje wiernych chwalcow twych/ á osob
wie Zwierzchność mieysca tego/ z miłym
łomstwem/ y z cáłym domem jey rácz że ty
Duchem swym S. rządźić/ zdrowiem dobr
y błogosłáwieństwem swym hoynym dá
wáć/ y we wszelákich pomyślnych poćiech
ku chwale twey y ku poćiesze á pożytkowi
cznemu wielu ich w długo fortunne látá
łośćiwie chowáć. Błogosław y inne wszy
członki prawowiernego kośćiołá twoje
chorych bądź lekárzem/ smętnych y zálrwo
nych poćiechą/ wdow y sierot opiekunem/
drożnych strożem/ z tym świátem się rozst
wájących do niebá przewodnikiem łáskáw
trzyż y prześládowánie dla prawdy S. tw

Wtora.

Oczy wszystkich w tobie nádzieję máją/ Pánie / á ty im dawasz pokarm ich czásu
go. Otwierasz rękę twoję/á násycasz wszyst-
co żyje według upodobánia swego: Oycze
s ktorys jest w niebie/ etc.
Pánie Boże/Stworzycielu wszystkich rze-
y/rácżże nam błogosłáwić te dáry / ktores
czył zrządzić ku nászey żywności w Imie-
u Syná twego miłego/Páná nászego/Jezu-
Chrystusá/Amen.

CXXV.

Trzecia.

Pánie Boże wszechmogący / ktorys jest
źrzodłem y nieprzebránym skárbem
szystkich dobrych rzeczy / rácz rozszerzyć bło-
słáwieństwo twoje nád námi / y rácz po-
więcić te pokármy / ktore są dárem świętey
szodrobliwości twojey / ábysmy ich używá-
c skromnie y trzeźwie/ według woli twojey/
z przyjemną wdzięcznością tobie záwsze zá nie
iękowáli / przez Jezusá Chrystusá Syná
wego miłego/á Páná nászego/Amen.

CXXVI.

Czwarta.

Twórco wszystkich rzeczy/Pánie Boże nász
wszechmogący / prosimy ćię pokornie/od-
uśćże nam grzechy násze / błogosław nas / y
ácz nam przeżegnáć y poświęćić te dáry/
tores racżył zrządzić ku nászey żywności w
Imieniu Syná twego miłego / Páná násze-
o Jezusá Chrystusá/Amen.

PO UZYWANIU POKARMOW.

CXXVII.

Pierwsza.

BAdź chwałá Pánie tobie zá te dáry tw[...] żeś nákarmił y nápoił nas stworz[...] swoje/á jákoś dał chleb powszedni ćiáłu ku[...] wności/ták posilay słowem swym dusz nász[...] krewkośći/przez Chrystá Syná twojego/[...] ky z tobą żyje w jedności Duchá S. Bog n[...] czny prawdźiwie/Amen.

Druga.

CXXVIII.

WYsławiayćie Páná: Abowiem jest [...] bry/á miłośierdźie jego trwa ná wie[...] Ktory dawa pokarm wszelkiemu ćiáłu y byd[...] żywność jego/y kruczętom młodym/ktore [...] káją do niego. Nie kocha się Pan w mocy ko[...] ńiey/áni się kocha w goleniach męskich. K[...] cha się Pan w tych/ktorzy się go boją/ á kt[...] rzy ufáją w miłośierdźiu jego Oycze nász/kt[...] ryś jest/ etc. Pánu Bogu Oycu niebieskiem[...] ktory nas raczył nákarmić y posilić/ niech[...] będźie wieczna chwałá/przez Jezusá Chryst[...] sá/Páná nászego/Amen.

CXXIX.

Trżećia.

BŁogosłáwiony bądź Boże/ ktory nas ży[...] wisz y opátrujesz z młodośći nászey/y po[...] karm dawasz stworzeniu wszelkiemu. Rácz ná[...] pełnić rádośćią y weselem sercá násze/ á[...] my záwsze dosyć żywnośći májąc obfitow[...] li ku wszelkiey spráwie dobrey/ przez Jezus[...]

hrystusá/Páná náßego / z ktorym tobie/y z Duchem S. chwałá / cześć y pánowánie ná wieki/Amen. CXXX.

Czwarta.

Chwalimy ćię serdecznie/ miłośiernny Boże á nawyższy dobroczyńcu náß/iż o duszy y o ćiele nászym zawiadując / chlebem zbáwiennym y doczesnym nas miłośćiwie opátrowáć raczysz. Prosimy ćię pokornie/ odpuść że nam grzechy násze/á bądź Bogiem y Oycem nászym dobrotliwym teraz/záwsze y ná wieki wieczne/ Amen. CXXXI.

Piąta.

Bogu Oycu / y Synowi / y Duchowi S. Bogu w Troycy S. jedynemu/ ktory nas stworzył/ odkupił y poświęćił/ y teraz nas z szczodrobliwey łáski swey nákarmił y nápoił/ á te/y zá inne wszystkie dobrodźieystwá jego/ niechayże będźie cześć y chwałá ná niebie/ y ná źiemi od nas / y od wszystkiego stworzenia jego teraz/y ná wieki wiekow/Amen.

NIESZPORNA.

CXXXII.

Przeprowádźiłeś nas/Pánie/w łásce twojey S. przez ten czás áż do tey chwile teráźnieyszey/zá co tobie cześć y chwałę powinną oddawamy/szczerze wyznawájąc/że wszystko cokolwiek mamy/od ćiebie mamy. Ty nam bowiem użyczasz zdrowia/pokoju/powszedniego chlebá/y inße wszystkie względem duße y ćiáłá niezliczone dobrá z szczodrobliwych ręku twoych ustáwicznie bierzemy. Zostań że z námi

miky Pánie/ y ná ſchyłku dniá tego/ á w te je-
rze pozoſtáłe godźiny użycz zwykłey łáſki ſw
nád námi/ prácą rąk náßych y wßelkim ſpr
wam wezwánia náßego pobłogoſław/ y one n
cześć y ná chwałę Boſką ſwoję y ná poćie
chę á pożytek náß pożądány / y bliźnych na
ßych ſkutecznie wyprowadź / áż nas prz
wiedźieß do zámierzonego kreſu / y onego o
poczynku błogoſłáwionego. Bez twey bowie
przytomnośći y obrony Boſkiey wiele by zł
go y dźiś jeßcże nas potkáć mogło/ zwłaßcz
żeſmy tráfili ná ſchyłki świátá / kędy wßy
z kluby ſwojey wyſtępuje/ nabożeńſtwo ś
prawdźiwe ćmi/ obyczáje dobre ßwánkuj
błędy głowę wynoßą/ wyſtępki śię krzewią/
wßyſtko śię co raz ma do gorßego. Zoſtańże
námi Pánie w te chwile ták niebeſpieczną/ ni
dopußczay ßátánowi / áby śię páſtwić mia
nád tymi / ktorzy wykupieni ſą drogą krwią
Báránká niewinnego y niepokalánego/ Jezuſá
Chryſtuſá. Skroć/ Pánie/ czáſu/ á jeśli on
wieczor pożądány / ktorego prácującym ná
winnicy twojey zapłátá śię ſtánie. Pośliyże
nas ty ſam mocą ſwoją / ábyſmy w pracy do-
brey wezwánia náßego ſpołecznie trwájąc
zroßkiem poćießny / z ręku twojich ßcżęśliwie
czáſu ſwego odebráć mogli. Tobie śię w opie-
kę z cáłym powßechnym kośćiołem twoim
uſilnie oddawamy / zoſtańże z námi Oycże/
Synu/ y Duchu S. Boże náß w Troycy S.
jedyny y błogoſłáwiony ná wieki/ Amen.

WIECZORNE,

CXXXIII.

Pierwſza.

WSzechmogący Boże/ Oycze náß niebie-
ſki/ dziękujemyć przez Jezuſá Chryſtuſá
Páná náßego/ iżeś nas przez ten dzień dzi-
ſieyßy od wßyſtkiego złego duſznego y ćieleſ-
nego/ miłośćiwie záchowáć raczył. Przytym
cie pokornie proſimy/ ábyś nam raczył od-
puśćić wßyſtkie grzechy náße/ ktorymiſmy ćię
obrázili/ y w powinnośći ſwey nieſłußnie po-
ſtępowáli/ á rácz nas w opiekę ſwą S. ná tę
noc przyßłą przyiąć: ábowiem my duße y ćiá-
łá náße/ y wßytko/ cokolwiek iedno z ßczodrob-
liwey ręki twojey Boſkiey mamy/ w twoje S.
mocne ręce poruczamy. Anioł twoy święty
niech będźie przy nas/ áby duſzny nieprzyiaćiel
ſtan żadnego práwá ſwego nád námi nie
przewodźił. Rácz że to uczynić dla Jezuſá
Chryſtuſá/ Syná twego miłego/ Páná y zbá-
wićielá náßego/ ktorego Imieniem ćiebie wzy-
wamy/ ták iáko nas náuczyć raczył: Oycze
náß/ etc.

CXXXIV.

Wtora.

DZiękujemyć miłośćiwy Oycze náß nie-
bieſki/ przez Páná náßego Jezuſá Chry-
ſtuſá/ żeś nas tego dniá dźiśieyßego ták do-
brotliwie á miłośćiwie chowáć y opátrowáć
raczył/ według duße y ćiáłá. Proſimy twey
oycowſkiey miłośći/ racz że nam winy y grze-
chy náße/ ktoremiſmy Máieſtat twoy Boſki y
ſzánienáße/ z krewkośći y ze złośći ſkáżonego
przyrodzenia ſwojego obrázili/ dobrotliwie
odpuśćić/ niedoſtátki náße doſkonáłośćią zá-
ſług Syná twego miłego okryć/ á nápotym

ież być Bogiem y Oycem nászym miłośćiwym y tey nocy spokoynego odpoczynienia nam bliźnym nászym wszytkim rácz użyczyć: ráczże nas obtoczyć obozem Aniołow twoji S. S. żeby duszny nieprzyjaćiel szátan żadney práwá y przystępu do nas nigdy niemiał. Dáyże nam też miły Pánie / żebyśmy wszyscy czułnośći S. y w gotowośći oczekawáć przyśćia Páná nászego Jezusá Chrystusá ná sąd żywych y umárłych / bysmy go z rádośćią przywitáć / y z nim wniść mogli do żywotá wiecznego. Zmiłuyże śię Pánie Boże ná wszechmogący y nád wszytkim kośćiołem twoim Chrześćiáńskim: ludźi utrapionych / chorych / smętnych / wdow / śierot y wszytkich do ciebie w rozmáitych doległośćiách y ćęszkośćiách swojich wzdychájących / áż też y podrożnych rácz być Bogiem / stróżem y wybáwićielem miłośćiwym z toni ich niebespiecznych. Uczyńże to / o co ćię prośimy / y nád to więcey niżeli my nędzni y grzeszni prośić umiemy / dla Jezusá Chrystusá Syná twego / á Páná nászego / Amen.

CXXXV.

Trżećia.

Wszechmogący á łáskáwy Boże Oycze nász niebieski / ráczysz nas przyjąć w Boską opiekę swoję ná tę noc przyszłą y przez wszytek żywot nász / á rácz przy nas mieć Anioły swoje świętę / ktorzyby nas mocą twoją bronili od nieprzyjaćioł dusznych y ćielesnych. O ráczysz nas pożegnáć miłośiermy Oycze nász niebieski Duchem twojim S. á rácz nas

błogosławić onym wiecznym á świsłym
Oycowskim błogosławieństwem swojim po
wszystkie dni żywotá nászego. Rzeczy násze
duszne y ćielesne ku świętey czći á chwale swo-
jey w sam spráwuy/ á w łásce y w pokoju
świętym twojim nas y wszystkie inne wierne
Chrześćiány záchoway dziś/y ná wieki wie-
czne. Ts táske rácz nád námi wszytkimi oká-
záć dla Jezusá Chrystusá/ Syná twego miłe-
go/ Páná y Zbáwićielá nászego/ Amen.

CXXXVI.

Czwarta.

O Wszechmogący á wiecznie miłośierny
Boże Oycze nász niebieski/ dziękujemy ć
erdecznie zá wszelákie czesne y wieczne dáry y
obrodzieystwá twoje/ á osobliwie zá to/ iżeś
as przez ten dzień świeżo przeszły/ y káżdego
nas od národzenia sámego przez cáły nász
ywot áż do tego czásu wieczornego w łásce/ w
straży y błogosławieństwie twym przy zdro-
wiu y pokoju pożądánym miłośćiwie zácho-
wáć raczył. Prosimy ćię pokornie/ ráczże
am wszystkie grzechy y nieprawośći násze/
torymiśmy ćię dniá tego przeszłego y po
wszystkie dni y czásy żywotá nászego rozmáićie
bráżáli/ dobrotliwie odyuśćić/ y wszytkie nie-
dostátki násze miłośierdziem swym Boskim
kryć/ ták jáko nocną ćiemnośćią okryte by-
wáją wszystkie rzeczy świátá tego. O Oycze
iłośierdzia á Boże wszelkiey poćiechy/ day/
ebyśmy y tę noc teráźnieyszą w pokoiu dusz-
ym y ćielesnym przetrwáć/ y twoją Oycow-
ską opieką skutecznie się ucieszyć mogli. A

gdy ciáłá náße snem zmorzone odpoczywáć będą/ spraw to z łáski swey żeby sercá y sumnienia násze záwße czuć/ y o tobie Bogu swym zbáwiennie rozmyśláć nigdy nie przestawáły. O stróżu wßytkich nas naywyższy ktory nigdy nie śpiß/ áni drzemieß strzegąc Izráelá/ y káżdego z wybránych swych/ weźmiże wßytkich nas pod skrzydłá opátrznośći twojey S. Badź stróżem y Obrońcą miłościwym nas y wßytkiego tego/ coś nam z ßczodrobliwey ręki swey łáskáwie użyczyć raczył. A przytym y miejscá tego Pátronow y dobrodźiejow náßych z dźiatkámi y z całymi domámi ich; Przełożonych kośćiołá twego y tego świátá/ sąśiádow náßych/ y wßystkich wiernych twojich w rozmáitych potrzebách/ ućiskách y niebespieczeństwách z twego S. dopußczenia zostawájących. Bez twey bowiem świętey opátrznośći Boskiey ßkod znácznych/ przygod żálosnych/ ludźi złych y rożnych pokus ßátáńskich niepodobna zgołá żebyśmy śię ustrzedz kiedy mogli. O wysłuchayże nas Boże Oycze náß niebieski/ á day żebyśmy pośiliwßy śię snem od ćiebie pozwolonym/ do prac znowu wezwánia náßego dniá jutrzeyßego w zdrowiu dobrym/ spokoynie/ ßczęśliwie/ y wesoło powstáć/ y ćiebie Bogá swego przez powinne dźięki godnie uczćić mogli/ przez Páná náßego Jezusá Chrystusá/ ktoremu z tobą/ y z Duchem S. należy cześć y chwałá Boska teraz/ záwße y ná wieki wieczne/ Amen.

CXXXVII.

...ione y zákryte / á nie ráczy nas dla nich r...
...ucáć od oblicznośći twojey / gdyż Syn
...oy miły / á Zbáwićiel nász jedyny / zá nie u-
...árł / y one trwią swoją drogą z nas omył.
Wysłuchayże nas Boże nász / Ojcze nász / y do-
...onáły obrońco nász / dla Jezusá Chrystusá
Syná twego miłego / á Páná nászego. Ojcze
...ász / ktoryś jest / ꝛc.

MODLITWA O POLNOCY, ALBO KIE-
DYKOLWIEK SIE W NOCY OKAZYA PODA, DO SPOLECZNYCH CHWAL Y MODLITEW SS.

CXXXIX.

O Boże / ktory nigdy nie śpisz / áni śię zdrze-
mieß / strzegąc Izráelá / wiernych á wy-
bránnych swych / bądź cześć y chwałá Imie-
niowi twemu S. zá straż / ktorą nád námi bez
przestánku łáskáwie trzymáć raczysz / y zá te
...ąstkę odpoczynku / ktorymesmy śię pośilili.
Obudź nas ty sam y ze snu grzechow / á czuy-
ne y nieostáwiájące poczyń do świętych spraw
zbáwienia nászego. Day byśmy y u połnocy by-
li gotowi wynisć przećiw jedynemu dusz ná-
szych y cáłego kośćiołá / oblubienicowi. Niech
nam nie będźie ćięszko y o połnocy / y jáko na-
ránie wstáwáć / násládując w tym Swię-
tych twojich / dla oddánia nawyższemu Máje-
statowi twojemu przyjemnych ofiar / y ká-
dźidłá wdźięczney wonnośći / chwał y modli-
tew SS. z sercá skruszonego y unizonego /
ktorym ty o Boże nie gárdźisz / pochodzących.
Nie dopuszczay / miły Pánie / żeby nas w czym

podeyść miał on chytry wąż stárodawny pr
ćiwnik nász dyabeł / ktory krąży jáko lew r
cżący / szukáiąc kogoby pożárł. Záchoway n
też stąd wszelákich / y przygod niebespiecżnyc
á nawiecey snu grzechow y wiecżney śmierć
Dopomoż nam z łáski swey y wszystkim inszy
ktorzy z námi pospołu w jednym Duchu wz
wáją Imienia twego S. do onego odpoczyn
ku doskonáłego w niebieśiech dla nas záchow
nego y zgotowánego / gdźie słońce násze ju
nigdy nie zaydźie / y mieśiąc nász nigdy śię n
skryje. Abowiem ty sam będźiesz nam świát
łośćią wiecżną / á dni prace / smętku y utrapie
nia nászego cále skończone będą. Támże te
doskonáłośći niebieskiey / ábyśmy ćię szczęśli
wie oglądáć y w zbáwiennym wychwalániu
Imienia twego S. wiecżnie śię z tymi ućieszy
mogli / ktorzy nie śpiąc záwsze pátrzą ná śli
cżne oblicże twoje / spraw to z łáski swey dla
Syná twego miłego / przycżyńce y zbáwićielá
nászego jedynego / ktoremu z tobą / y z Duchem
S. niechay będźie wzdawána cześć y chwa-
łá Boska ná wieki wiekow / Amen.

ZAMKNIENIE ZWYCZAYNE KAZDEY MODLITWY.

CXL.

Pierwsze.

BOże Oycże bądź miłośćiw nam grzesz-
nym Báránku Boży / ktory gládźisz grze-
chy świátá / Pánie Jezuśie / zmiłuy śię nád
námi / Duchu S. Boże / poćieszyćielu y po-
świećićielu nász jedyny / rácżże być z námi

O nawiernieyſzy duſz y ćiał náſzych opieku-
nie á ſtrożu napotężnieyſzy/ Pánie y Bo-
náſz/ zá ſtraż y opiekę dniá tego iuż ſkończo-
go/ zá wſzelkie dobrodźieyſtwá y opá(trowá-
wen twoje/ powinne tobie dźięki y chwały
awamy. Nie odiąłeś od nas / Boże náſz/
pieki nád námi opátrznośći twojey dla grze-
w náſzych/ ktoreſmy popełnili/ ániś ſię od-
wróćił od nas z łáſką ſwą/ ktorąſmy ſprawá-
náſzymi ſobie zniewazáli/ á dobr twoich
godnie używáli. A tát ćię proſimy / Oycze
miłoſierdźiu nieprzebrány/ ráczże okryć ła-
ści twojey ſkrzydłámi wſzyſtkie grzechy ná-
ſze á dla záſługi iednorodzonego Syná twe-
go Páná náſzego Jezuſá Chryſtuſá/ racz nas
yiąć y náte noc w obronę y opátrznośc
ię Boſką. Aniol twoy S. niech oboz ob-
czy około nas / żeby y duſzny nieprzyiaćiel
ſz/ y ćieleſnych mnoſtwá nam zá twą świę-
pomocą ſtraſzney ſzkodliwie być nie mogły.
trośći pokus ſzátáńſkich oddal od nas
nagłe/ nieopowiedne przygody/ ognie/ ſtráchy/
śmierći/ náiázdy/ zdrády/ ſzkody ſam racz od-
ozáć/ duſze y ćiáłá náſze od wſzego złego zá-
wáć. W tey łáſce y opiece wieczne Koſćiołá
ego prawdźiwego członki/ Zwierzchność
rześćiáńſką/ ſługi twe/ dobrodźieje náſze/
re/ ſmętne/ utrapione/ wdowy/ śieroty/ po-
bne dla prawdy twey S. cokolwiek záko-
go odnoſzące/ y wſzyſtkie bliźnie náſze racz
przyiąć/ z nimi ſię łáſkáwie obchodźić/ onych
ſzyć/ leczyć/ bronić/ wſpomagáć/ rátowáć/
odlitwy náſze zá nimi przyiąć/ y wyſłuchać.
ko uczyń z wielkiey łáſki twojey dla Páná

Jezusá Chrystusá / doskonáłego jednaczá przyczyncę náßego / Oycze náß / etc.

CXXXVIII.

Szosta.

O Pánie Boże wßechmogący / ktoryś dzi ku pracam / á noc ku wytchnieniu y odp czynieniu człowieczemu zrządzić raczył / á wielkiey mocy / mądrości / y dobrotliwości sw jey. Prosimy ćię / okaż nam w tym łáskę twoj żeby ćiáłá náße ták odpoczywáły / jáko jednák duszá do ćiebie záwżdy czuć nie przest wáłá / á żeby sercá náße nie były ták obćiąż ne / coby śię nie miáły záwße pobudzáć chwały twoiey. Ráczże nam y to dáć / ábyśm w tym náßym przyßłym odpoczywániu słu ney miáry nie przebieráli kwoli zbytecznym wczásom ćielesnym / ále żebyśmy tyle snu uż wáli / ile go potrzebuje przyrodzenie náße / ż by názájutrz mogło być gotowße y sposo bnieyße ku służbie twojey. Rácz nas przytym záchowáć czystymi y chędogimi ná duszy y ći le / y strzeż nas od wßelkich niebespieczeństw od ßátáná od człowieká złego / od ßkody / od n opátrzney y rozpácżney śmierći / y wßystki innych strászných á nagłych przygod. A iż te dzień miły Pánie nie ták nam przeminął / ż byśmy ćię weń rozmáitymi grzechámi náßym obrażáć nie mieli / będąc záwße skłonni złemu / day że nam to Oycze niebieski / iż já ćiemnośćią nocną wßystkie rzeczy ná świeć bywáją zákryte y zátájone ták áby też wßys kie grzechy náße / o ktorych odpußczenie m ćiebie prośimy / miłośierdziem twoim były z

ystkimi/teraz/záwße/ y w godźinę śmierći
ßey czásu napilnieyßego/y áż ná wieki wie-
w/Amen.

Drugie.

bże/bądź miłośćiw nam grzeßnym.
bże/bądź miłośćiw nam grzeßnym.
cże/Synu/y Duchu S. Boże náß w Troy-
S. jedyny/zmiłuy śie nád námi/y rácz być
wßystkimi námi/teraz/záwße/ w godźinę
ierći nászey/y ná wieki wieczne/Amen.

Przestrogá.

A jesliby co załosnego w nocy
bo we dnie domá, álbo w dro-
ze&c. przypádło, może śię nieco
modlitwie, zwłaszczá ná po-
atku odmienić, w ten sposob:
Dźiękuiemy ć miłośćiwy Oycze náß przez
ná náßego Jezusá Chrystusá zá wßystkie
ry y dobrodźieystwá twoie. Bo choć nam tá
c (álbo ten dźień) bez ßkody y żalu/ etc. nie
eminął/ przedśię iednák więtße są dálłeko
brodźieystwá te ktoreś nam pokazał/niż te-
nieyße náwiedzenie twoie/etc.

SWIETA UROCZYSTE, Y W INSZE DNI SWIETE.

BLOGOSLAWIENSTWA.

CXLI.

Przed Nabożeństwem.

Láská Páná náßego Jezusá Chrystusá/ y
łość Bogá Oycá/ y społeczność Duchá S.

niech bedźie z wámi wßyſtkimi/ Amen.

II. Wſpomożenie náße w Imieniu Páńſkim (álbo od Páná) ktory ſtworzył niebo y źiemię. Ná to rzeczmy zgodnie wßyſcy/ Amen.

III. Łáſká y pokoy od Bogá Oycá náßego/ od Páná Jezuſá Chryſtuſá/ w Duchu S. niech bedźie z námi teraz/ záwße y áż ná wieki/ Amen.

IV. Bogu Oycu/ y Synowi/ y Duchowi S. Bogu w Troycy S. jedynemu/ niechay bedźie cześć y chwałá teraz/ y áż ná wieki. Ná co rzeczmy wßyſcy ſercy duſliwymi y uſty jednoſtáynymi nabożnie/ Amen.

V. Synowi Bożemu Jezuſowi/ Chryſtuſowi/ ktory dniá dźiśieyßego N. weſpołek z Oycem jego miłym/ y z Duchem S. niechay bedźie cześć y chwałá teraz/ y ná wieki wiekom. Ná co rzeczmy wßyſcy nabożnie/ Amen.

VI. Od wſchodu słońcá áż do zachodu jego ná niebie y ná źiemi od nas y od wßyſtkich świętych twojich niech słynie y chwalebne bedźie Imie twoje/ Oycze/ Synu/ y Duchu S. Boże náß jedyny/ prawdźiwy y błogosłáwiony ná wieki/ Amen.

VII. Łáſká/ miłośierdźie y pokoy od Bogá Oycá/ y od Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá/ Syná Oycowego/ á Zbáwićielá náßego/ przez poświecenie Duchá S. niech bedźie z námi w prawdźie y w miłośći teraz/ y ná wieki/ Amen.

VIII. Błogosłáwiony niech bedźie Bog y Oćiec Páná náßego Jezuſá Chryſtuſá/ ktory nás wedle upodobánia woli ſwey w tymże námilßym Synu ſwym przed założeniem świátá do wiecznego żywotá wybrał/ z łáſki umiłował/ y zá dźiatki przyjął/ á przez głos Ewánge-

ey swojey / zá spráwą Duchá S. do znáo-
ośći swey powołał/poświęćił y w nádźie-
żywey odrodźił. Tenże nam niechay On-
ſkim swym błogosłáwieństwem błogosłá-
y przytomnym będźie / jáko we wszelákich
kwách y potrzebách nászych / ták osobliwie
ráznieyszym zgromádzeniu nászym/áby o-
było naprzod z chwałą Imienia jego S.
ym z poćiechą y zbáwiennym pożytkiem
szym / náostátek z zbudowániem bliźnych
szych. Czego my sobie od niego uprzeymie
szując / y wiernie życząc / rzeczmy ná to
ysey nabożnie/Amen.

PO NABOZENSTWIE,

BLOGOSLAWIENSTWA.

CXLII.

Łáská Páná nászego Jezusá Chrystusá
ch będźie z wámi wszystkimi/Amen
Niech wam błogosłáwi Pan Bog/ á niech
eże was. Niech rozjáśni Pán Bog oblicze
nád wámi / á niech wam będźie miłoś-
Niech obroći Pan Bog twarz swoję ku
á niechay wam da pokoy swoy święty/A.
.Błogosłáwiony Bog y Oćiec Páná násze-
Jezusá Chrystusá/ ktory nas ubłogosłáwił
szelkim błogosłáwieństwem duchownym w
czách niebieskich w Chrystusie /niech wyleje
teraz ná was swoje S. błogosłáwieństwo / y
da ábyśćie byli świętymi/y nienágánionymi
przed obecznośćią jego w miłośći/dla Sy-
swego umiłowánego Jezusá Chrystusá / w
Duchu S. Amen.
V. Sam Bog pokoju niech was zupełnie po-

święći/á cáły duch wáß/ y duszá/ y ćiáło nie
będą bez nágány ná przyśćie Páná náßego
Jezusá Chrystusá záchowáne/ Amen.
V. Sam Pan náß Jezus Chrystus/ y Bog
Oćiec náß/ ktory was umiłował/ y dał poćie
chę wieczną y nádźieję dobrą przez łáskę/ nie
ćieszy serca wáße/ y utwirdza was w káżde
mowie/ y uczynku dobrym. Niech was strzeże
od złego/ pokoy swoy da wam/ y z wámi wßy
stkimi zostawa teraz/ y ná wieki wieczne/ A.
VI. Bog wßelkiey łáski/ ktory nas powołał d
wieczney chwały swojey w Chrystuśie Jezu
śie/ gdy máluczko ućierpićie/ ten niech wa
doskonáłymi uczyni/ utwirdźi/ umocni y u
gruntuje. Jemu niech będźie chwałá y pano
wánie ná wieki wiekow/ Amen.
VII. Bog pokoju/ ktory wywiodł od umárłych
we krwi przymierza wiecznego onego wielkie-
go Pásterzá owiec/ Páná náßego Jezusá Chry
stusá/ niech was doskonáłymi uczyni w káż
dym uczynku dobrym ku czynieniu woli swo-
jey/ spráwując w was to/ co jest przyjemnego
przed obliczem jego/ przez Jezusá Chrystusá
ktoremu niech będźie chwałá ná wieki wie...
Amen.
VIII. Imię Oycá/ y Syná/ y Duchá S. Bo
gá w Troycy S. jedynego/ niechayże będźie z
wßystkimi námi teraz/ y zawße/ y ná wieki wie-
kow/ AMEN.

Idźćie ßjuż w pokoju: PAN niech
będźie z wámi wßystkimi/.
Amen.

Dokończenie Publicznych
Modlitew Swiętych.

